

Giới thiệu Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert

Phòng ngừa Lưỡng Tống chi chán chương, tái hiện Hán Đường quá lớn thế, hết thầy đều ở Ngũ Đại Nghịch Thiên.

Vốn định làm khoái hoạt Ngũ vương gia, ai từng muốn thu cái Gia Tường, con của hắn gọi Tào Bán; chiêu cái nhân viên thu chi, chính hắn cái danh tự gọi Triệu Phổ; cứu cái Cường Đạo, hắn Tiểu Cửu Từ lại là Phan Mỹ...

Thành Biện Kinh ở bên trong, mắng choáng luôn Vương Phác, đã thương Thạch Thủ Tín, còn tàn nhẫn mà đá Triệu Khuông Dận cái mông. Không có Đầu Hàng con đường, chỉ có thể đi Tranh Bá lộ!

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Đền độn u mê Xuyên Việt

Theo tên trước mắt này quần áo, kiểu tóc, vẫn còn có câu kia rất cảm thấy thân thiết “Tiểu Vương Gia, ngài rốt cục tỉnh! Tiểu Hoàn, chạy nhanh bẩm báo Đại Vương”, Mã Văn phán đoán ra được -- hắn đã vượt qua.

Lại để cho Mã Văn cao hứng chính là những lời này “Tiểu Vương Gia, ngài rốt cục tỉnh”, Mã Văn Tâm Nói: Nay cái Vận Khí còn không lại, rõ ràng sanh ở gia đình vương hầu, không uống công Xuyên Việt một lần. Trên thực tế lần này Xuyên Việt đến cũng là Đặc Biệt bình thường, Mã Văn tại Xuyên Việt thời điểm, lại không thấy phát sinh tai nạn xe cộ, vừa rồi không có thấy việc nghĩa hăng hái làm, tựa là cực kỳ bình thường ở đi dạo đường cái. Sau đó, Hồng Quang lóe lên, tỉnh lại về sau liền nằm ở cái này trên giường. Mã Văn trong lòng là kích động dị thường: Đầu tiên, muốn cảm tạ TV, cảm tạ -- cũng không biết nên cảm tạ cái gì: Cảm ơn trời đất Tạ người a, đương nhiên nhất định phải cảm tạ thoáng một phát Vạn Năng Phật tổ ah, lại để cho ta là một người Nam Nhân [không có đổi thành * Nhân Yêu, Thái Giám các loạiđội nhân vật], Bình An đi tới Cổ Đại. Hoàng Kim, Bạch Ngân, thành rương Châu Báu Dây Chuỳ, đồng lớn mỹ nữ, khả khả khả, ta đây tới.

“Tiểu Vương Gia..... Tiểu Vương Gia, hôn mê hơn một ngày, ngài đói bụng không, như thế nào lưu nhiều nước bọt như vậy nha?”

Mã Văn đột nhiên tỉnh lại, mẹ, muốn trấn định, nhìn xem những cái...kia nổi tiếng Xuyên Việt sâu sắc nhóm: đám bọn họ, bọn họ đều là tám gương ah, kiến công lập nghiệp, phong vân một cõi, không đủ nhất cũng có thể đem giặt Oa cho chà đạp một bữa. Ân, Mã Văn trong nội tâm đặc ý muốn, hy vọng là đi vào Tam Quốc, hỏi vì cái gì? Thực (quen thuộc) ah, Tiểu Học thời điểm, chợt nghe qua Đan lão sư Bình thư; Sơ Trung thời điểm, liền xem qua Tam Quốc Diễn Nghĩa; Cao Trung thời điểm, càng làm 80 nhiều (tự) tập kịch TV lại nhìn mấy lần; Đến Đại Học, càng là nhìn vô số Tam Quốc truyện xuyên việt, lời nói không khách khí mà nói, người mạnh kia vào giờ nào, địa điểm nào làm chút gì đó sự tình, Mã Văn đều là rõ ràng. Ha ha, là tại không được liền Đại Đường triều a, từng cái Thời Kỳ đều được, ít nhất cũng biết mấy cái Danh Nhân không phải. Cái gì? Vì cái gì không đi Đại Thanh triều, tại Thanh Cung đùa giỡn hun đúc hạ, Đại Thanh triều cũng thực (quen thuộc) ah, bất quá, Mã Văn con mắt cũng không hoa, người trước mắt này Đầu đằng sau không có mái tóc ah.

“Cái này.....” Mã Văn nhìn thoáng qua trước mắt cái này hơn 40 tuổi, hư hư thực thực Thái Giám người, Vẫn Đạo, “Ta hôn mê một ngày, nhức đầu lắm, thật là làm chuyện tình đều nhớ không rõ lắm, người là người phương nào nha? Nơi này là địa phương nào ah? Năm nay là năm đó đâu?”****, cũng nên biết rõ ràng là trở lại cái gì Triều Đại.

“Ah, Tiểu Vương Gia, ngài mất trí nhớ rồi, cái này..... Cái này, nhanh, nhanh đi thỉnh Vương đại phu đến,” Trước mắt, người này rất nhanh chạy đến cửa lớn hô, sau đó lại nhanh chóng trở lại trước giường, thấp giọng nói ra “Gia, Nô Tỳ gọi Trương Thuận, đây là Tiểu Vương Gia ngài quý phủ, năm nay là Giáp Thân năm, gia ngài còn có cái gì phân phó?”

Nghe xong hắn mấy câu nói đó, Mã Văn cơ hồ tức giận gần chết, trên cơ bản không có gì tin tức hữu dụng, bất quá đã đến nơi này, vậy thì yên ổn mà ở thôi, hay vẫn là ăn trước cơm no nói sau, cũng không tin nghe ngóng không đi ra.

Mã Văn đang muốn nói chuyện, chỉ thấy màn cửa nhảy lên, một bóng người nhanh chóng chạy chạy đến trước giường, ân cần hỏi han: “Ngũ Ca, người đã tỉnh.”

Mã Văn kinh ngạc nhìn xem vào cái này mười sáu mười bảy tuổi Tiểu Hải Tử, Tâm Nói: “Người nha là ai vậy, chúng ta có quen như vậy ư?”

Trương Thuận ở một bên về mặt đau khổ đối người kia nói: “Quang mãnh liệt Công Tử, chúng ta gia mất ký ức.”

Không để ý tới đứa trẻ kia về mặt kinh ngạc, Mã Văn nói ra: “Trương Thuận, cái này, ta đói bụng rồi, cho ta làm cho ăn chút gì đến.”

Trương Thuận tiến đến phía trước, bộ dạng phục tùng nịnh nọt mà hỏi: “Tiểu Vương Gia, vậy ngài muốn ăn chút gì không nha?”

Mã Văn có chút không nhận được nói: “Ăn chút cháo a, đồ ăn muốn bình thường thường ăn những cái...kia.”

Trương Thuận phảng phất sững sốt một chút, sau lại liền vội vàng gật đầu nói: “Là, gia, vậy ngài nghỉ ngơi trước thoáng một phát, đồ ăn lập tức liền tốt.”

Đang đợi cơm cùng quá trình ăn cơm trung, Mã Văn đối đưa trẻ kia một hồi nói bóng nói gió, cuối cùng đem văn tường thuật Tam Yếu tố biết rõ ràng, Nhân Vật danh tự rõ ràng cũng gọi là Mã Văn, trong nhà Thất huynh Chương, Mã Văn xếp hạng Lão Ngũ, năm nay 17 tuổi, Lão Cha là Đại Vương, Thời gian là Ngũ Đại, Trung Nguyên triều đình là Đại Tấn, năm nay là thiên phúc chín năm, Quốc Hào gọi là Sở, Địa Điểm tự là Trường Sa phủ. Đưa trẻ kia gọi Mã Quang mãnh liệt, là hán Tộc Chương, hai người quan hệ từ nhỏ cũng rất tốt.

Những tin tức này đối Mã Văn mà nói, là nửa vui nửa buồn, đau nhức cũng khoái hoạt lấy, phiền muộn chính là Quốc Tiểu vậy thì thôi, Lưu Bị người ta không phải đất cấm dùi cũng còn không có sao, sở tốt xấu vẫn còn có cái Hồ Nam, mấu chốt là đến Thời Đại là Ngũ Đại, thời đại này Mã Văn chưa quen thuộc ah. Với tư cách Xuyên Việt Giả, cái gì trọng yếu nhất -- hiểu rõ Lịch Sử ah. Làm một cái thành công Xuyên Việt Nhân Sĩ cần có nhất chính là cái gì -- Nhân Tài ah. Thế nhưng mà người không biết Lịch Sử, làm sao tìm được Nhân Tài ah, không có ai tài, người chơi như thế nào khai mở ah. Với tư cách Lịch Sử say mê công việc, Mã Văn đối Ngũ Đại, cũng đã biết Ngũ Đại cuối cùng là bị Tống Thống Nhất. Như Triệu Khuông Dận, Sài Vinh, Thạch Thủ Tín, Cao Hoài Đức, Vương Ngạn Siêu, Vương Phác, Triệu Phổ mấy cái này Mạnh Nhân, Mã Văn cũng là biết đến, thế nhưng mà những người này đều là người phương bắc ah, Sở quốc có người nào đó tài, Mã Văn đây chính là hai mắt sờ soạng, một cái cũng không biết ah. Liền Sở quốc Phong Kiến tập đoàn quân sự Đại Đầu Mục -- cha của hán March phạm, cũng là vừa mới nghe nói. Duy nhất lại để cho Mã Văn cao hứng chính là, sinh ở Đế Vương Gia, ít nhất có thể ăn uống miễn phí một hồi.

Khó khăn khích lệ đi Mã Quang mãnh liệt, Mã Văn trong phòng ngủ, lưng lay trong chốc lát, chiếu chiếu tắm gương, cảm giác mình cái này Tân diện mục, rất có Nam Nhân vị, vừa cao vừa to, còn có chút Tiểu Soái, sau đó liền lại đi nằm trên giường. Mặc kệ ngày mai xảy ra chuyện gì, hôm nay thật sự cần nghỉ ngơi kéo, Mã Văn đầu hiện tại còn đau phải chết, bất quá, Mã Văn hiện tại muốn nói câu nói đầu tiên là: “Xuyên Việt,” Nhẹ nhàng đem đầu giường lên, “Ky thật -- chỉ đơn giản như vậy.”

Ngay tại Mã Văn mơ mơ màng màng, không sai biệt lắm liền mơ tới Lan Lan thời điểm, đột nhiên, bên tai một hồi ầm ầm, “Tiểu Vương Gia, Tiểu Vương Gia, Đại Vương đến rồi, Đại Vương đến rồi.”

“Đại Vương, Lão Tử vẫn còn có bốn cái Bì Đản đâu, nổ người, theo ta túm!” Mã Văn mơ mơ màng màng, trong nội tâm một hồi bất mãn, hô to một tiếng: “Bạn thân, yên lặng một chút, cái này còn để cho hay không người ngủ ah!”

Thanh âm huyền ảo, phảng phất trong nháy mắt yên tĩnh xuống, bất quá tự là cảm thấy hào khí đột nhiên trở nên có chút ngưng trọng. Mã Văn mạnh mẽ tỉnh nói: Ai nha, đã quên, Lão Tử đã vượt qua, đây cũng không phải là Trường Học Túc Xá ah, Đại Vương? Tiện nghi Lão Cha đến rồi. Mã Văn nhanh chóng mở to mắt, nhiều năm Đại Học Rèn Luyện, lại để cho hán soát một tiếng từ trên giường luôn lên đến, rất nhanh bắt đầu mặc quần áo, vừa mặc quần vào [Cổ Đại quần áo thật phức tạp, cái đồ vật này không biết làm sao chỉnh], bên kia màn cửa nhảy lên, một cái 45 tuổi tầm đó Bạch Diện râu dài trung niên nhân, mặc một thân Hoàng Bào, bước nhanh đi vào trong phòng, đằng sau còn đi theo Trương Thuận mấy cái.

Mã Văn một sót ruột, đột nhiên đem quần nhấc tới, không ngờ dưới chân giẫm phải dây lưng quần, ngay sau đó Hương Tiền tự là vừa trượt, “Bành” một tiếng, đã thành một cái đầu rạp xuống đất Đại Lễ.

Trung niên nhân kia tựa hồ lấp bắp kinh hãi, chỉ thấy hán rất nhanh nâng dậy Mã Văn, mặt mũi tràn đầy ân cần nói: “Vân Nhi, người có thể đã tỉnh, lo lắng chết ta rồi!”

“Phụ Vương..... Phụ Vương, ta, ta còn tưởng rằng lúc này sẽ thấy cũng gặp không đến ngài, ô ô.....”, Mã Văn trong miệng nói như vậy, trong nội tâm không khỏi nghĩ lên 21 Thế Kỷ thân hữu, một hồi đau khô theo trong nội tâm nổi lên, một hồi đau đón theo trên đầu bắt đầu, nước mắt như vậy đã xảy ra là không thể ngăn cản.

Sở vương vịn Mã Văn đến trước giường, vừa đi vừa nói chuyện, “Vân Nhi, người tỉnh lại là tốt rồi, tỉnh lại là tốt rồi.”

Xem Sở vương nước mắt phun lên hốc mắt, Mã Văn không khỏi nghĩ thầm, cái này Sở vương đối đưa con trai này còn rất quan tâm, đáng tiếc, đã là thay mặt đổi đảo.

“Đại Vương thật là Phụ Tử tình thâm, từ khi Tiểu Vương Gia bị tập kích đến nay, Đại Vương Tenten đến xem, không chỉ Đại Xá Thiên Hạ, kính xin đến Văn Nham tự Vương Thần Tiên, vì(thay) Tiểu Vương Gia cầu phúc” Trương Thuận ở một bên lao thao.

“Không nói những thứ này, Vân Nhi vừa mới tỉnh lại, có thể dùng thiện ư? Trương Thuận, người là như thế nào hầu hạ, Vân Nhi bệnh nặng sợ hơn, bên cạnh tại sao không có Cá Nhân hầu hạ.”

Nghe xong hán mấy câu Âm Nhân Tâm mà nói, Mã Văn vội hỏi: “Phụ Vương, cái này mặc kệ Trương Thuận sự tình, là ta đem bọn họ đuổi đi, vừa rồi nhức đầu lắm, muốn một người im lặng lặng ngủ thoáng một phát.”

Sở vương hơi sững sờ, nhìn thoáng qua Trương Thuận, chậm rãi nói ra: “Vân Nhi, người bây giờ cảm giác thế nào? Đầu còn đau không? Về sau một ít việc nhỏ, liền để Hạ Nhân để làm a.” Mã Văn vội vàng từng cái đáp ứng.

Sở vương tâm tình xem ra cũng không tệ lắm, nói tiếp: “Người vô ý từ trên ngựa té xuống, Vì Phụ đã trọng trách đình tư cận, đem hán hạ tại trong đại lao, người đã tỉnh liền từ người đến hảo hảo xử lý hán.”

Mã Văn giờ mới hiểu được, nguyên lai là tiểu tử kia từ trên ngựa té xuống treo rồi (*xong), sau đó liền dần dần u mê âu chiếm Nestlé, Tân Mã Văn thay thế cụ Mã Văn, về phần nói nguyên lai người kia làm cái gì đi, Mã Văn tài chẳng muốn quản đâu.

Đang cùng mới quen tiện nghi Lão Cha không mặn không nhạt trò chuyện, bên ngoài lại là một hồi âm thanh ầm ỹ, cái kia Vương đại phu rốt cuộc đã tới, Mã Vân tâm đột nhiên Noãn Noãn , xem ra cái này tiện nghi Lão Cha đối với hắn thật sự chính là rất không tồi, nghe nói Mã Vân tỉnh, liền lập tức chạy tới nhìn hắn , rõ ràng đến so Ngũ Y đều sớm.

Y Sinh bình tĩnh trấn định quả nhiên không phải là dùng để trưng cho đẹp, chỉ thấy người thầy thuốc này thời gian dần qua tàn bộ khoan thai đi tới [kỳ thật hắn xác thực cũng đi không khoái, dù sao nhanh 70 rồi], sau đó đối Đại Vương khom người thi lễ, đang muốn há miệng nói chuyện, Sở vương nhân tiện nói:“Vương đại phu, người nhanh nhìn xem Vân Nhi Thương Thế, hôm nay Vân Nhi tỉnh lại quả thực lại để cho Quả Nhân thật là cao hứng, thế nhưng mà rõ ràng đánh mất một ít Trí Nhớ, người xem một chút cái này nên làm cái gì bây giờ?”

Vương đại phu nói:“Tiểu Vương Gia, xin ngài nằm vật xuống trên giường đi, Vi Thần cho ngài bắt mạch.”

Mã Vân hiện tại Đầu hay vẫn là man đau , nghe hắn nói như vậy, Mã Vân ngay lập tức sẽ cùng y nằm vật xuống trên giường đi, sau đó vươn tay trái ra bắt mạch cho hắn.

Có lẽ là bởi vì Vương đại phu bắt mạch thời gian quá dài, có lẽ là bởi vì Mã Vân quá khốn, nằm xuống không lâu liền mông lung ngủ rồi, chỉ là thoáng nghe được Sở vương tại phân phó Trương Thuận làm chuyện gì.

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Đình tư cận là ai?

Mã Vân tỉnh lại tin tức liền dài ra chân đồng dạng, nhanh chóng tại Trường Sa trên quan trường truyền bá ra . Ngày hôm sau, Mã Vân vừa mới rời giường, chỉ thấy Trương Thuận tới cũng báo nói, Mã Vân Thúc Thúc March Nghiễm, Nhị Ca Mã Quang sáng lên phủ thăm bệnh , kế tiếp cái gì Học Sĩ Liêu quang đồ, Học Sĩ Từ Trọng nhâ, Lý Cao, vẫn còn có Chi Huy Sứ Lưu Ngạn tào, cho phép quỳnh bọn người nhao nhao phía trước thăm hỏi, đem ngửa vân cho bề bọn bắt diệp nhạc hồ (*), theo buổi sáng vẫn bận hồ đến chạng vạng tối giờ lên đèn. Mã Vân bắt đầu tiếp đãi những cái này quan lại quyền quý, trong nội tâm còn có chút Tần Kỳ, càng về sau không khỏi mắng: Muốn thăm bệnh, các người một khối đến nha, đem ta khiến cho muốn Tườg Lâm tẩu đồng dạng, thấy các người một cái phải một lần nữa thuật lại một lần bệnh tình.

Đưa đến cho phép quỳnh, Mã Vân thật sự có chút chịu không được , liền phân phó Trương Thuận đóng cửa từ chối tiếp khách, danh mục quà tặng có thể thu, người liền không cần vào được. Nhìn xem Trương Thuận dần dần đi xa bóng lưng, Mã Vân hưng phấn cảm lên danh mục quà tặng, đồng nhìn xem, tây nhìn một cái, vừa rồi khó chịu quét một cái sạch sành sanh, không khỏi Nhạc Nói: Thật sự là phong phú ah, nếu Lão Từ có thể nhiều bệnh hai lần thì tốt rồi.

Đang tại Mã Vân mừng rỡ như đóa hoa đồng dạng thời điểm, chợt nghe ngoài cửa vang lên tranh chấp âm thanh, ngay sau đó liền chứng kiến, màn cửa nhảy lên đi tới một người mặc triều phục, 50 tuổi tầm đó niên kỷ Quan Viên. Cái kia Quan Viên chứng kiến Mã Vân hai tay cầm bảy tám cái danh mục quà tặng, cười lạnh nói:“Một hồi tiểu bệnh rõ ràng có thể được đến nhiều như vậy chỗ tốt, Tiểu Vương Gia phải hay là không cũng hiểu được thường xuyên sinh bệnh là việc tốt ah?”

Mã Vân bị khám phá tâm tư, không khỏi cứng lại, khúm núm nói:“Ta, ta cũng không ngờ sẽ là cái dạng này .” Nói xong, còn vụng trộm nhìn thoáng qua, theo đuôi vào Trương Thuận, Tâm Nói: Thất thần làm gì vậy, cái này vệt đực tiếng nói là ai, cho ta giới thiệu một chút ah.

Trương Thuận vội vàng nói:“Tiểu Vương Gia vị này chính là Thác Bạt hăng đại nhân, Thiên Sách phủ Học Sĩ một trong, Phụ Trách dạy bảo Chư Vị Vương Tử. Thác Bạt đại nhân, Tiểu Vương Gia thật là bệnh nặng ra càng, lão gia ngài hôm nay liền nghỉ ngơi một chút, ngày mai lại đến giảng bài a.”

Mã Vân nghe xong, cảm thấy không khỏi thăm nói, Tâm Nói: Trách không được người bực như vậy đâu, nguyên lai là thầy của ta, từ xưa Vương gia Lão sư đều là do hướng Đại Lão, cái này Thiên Sách phủ Học Sĩ rốt cuộc là cái gì quan ah. Mã Vân nhìn người này liếc, không biết nên nói cái gì đó.

Chỉ thấy cái này Quan Viên nhìn Trương Thuận liếc, nói ra:“Ta được Đại Vương nhờ vả, Phụ Trách Giáo Dục Chư Vương tử, hôm nay Ngũ Vương Tử lành bệnh, ta tự nhiên muốn đến thăm hỏi thoáng một phát.” Nói xong đi thẳng tới Mã Vân trước mặt, khẽ vươn tay theo Mã Vân trong tay liền tóm đã qua danh mục quà tặng, thoáng qua nhìn quét liếc, nói ra:“Thật sự là chúc mừng Tiểu Vương Gia , một ngày Thu Hoạch đủ để trên đỉnh một năm Bồng Lộc .”

Nhìn xem cái này vệt đực tiếng nói lớn lối như thế, Mã Vân trong nội tâm không khỏi có chút nhát, vì vậy vội vàng đem hắn lui qua chỗ ngồi, sau đó xong hắn thật là thi lễ, nói ra:“Thác Bạt Sư Phụ, Tiểu Vương thụ giáo. Tiểu Vương muốn đem những cái này quà tặng bán của cải lấy tiền mặt thành Ngân Lượg, giúp đỡ nghèo khổ Bách Tính, Sư Phụ nghĩ như thế nào nha?”

Thác Bạt hăng thân nhiên ngồi ở trên mặt ghế, gặp Mã Vân thi lễ thì có ăn chút gì kinh, đang nghe Mã Vân nói như thế, lập tức sững sờ trả lời:“Tiểu Vương Gia, ta Đại Sở Thực Hành chính là thiết tiền, cũng không cần Ngân Lượg . Bất quá, người vừa nói giúp đỡ Bách Tính, thế nhưng mà thật sự?”

Mã Vân kinh ngạc gật đầu, Tâm Nói: Người như thế nào cái này Phản Ứng ah? Không phải người muốn cho ta làm như vậy mà. Nhìn xem liền Trương Thuận đều có ăn chút gì kinh hãi bộ dáng, Mã Vân hoàn toàn bó tay .

Thác Bạt hằng lại thâm sâu nhìn thoáng qua Mã Vân, ha ha cười nói:“Như Tiểu Vương Gia lại giúp đỡ Bách Tính chi tâm, tắc thì ta Đại Sở được cứu rồi ah. Bất quá, hiện tại còn không cần làm như vậy.”

Mã Vân sùng sốt một chút, không biết ý tứ của hắn. Cái gì gọi là “Hiện tại không cần làm như vậy.”

Thác Bạt hằng nói tiếp:“Ta nghe hỏi, Đại Vương mệnh Vương gia tự hành xử lý đình tư cận, việc này thế nhưng mà thật sự?”

Mã Vân gật đầu, nói ra:“Thật có việc này, bất quá, ta tính lại về sau sự tình đều nhớ không rõ ràng lắm . Thác Bạt Sư Phụ, người cảm thấy nên xử lý như thế nào ah.”

Thác Bạt hằng không chút nào suy tư nói:“Đương nhiên có lẽ thả hắn. Tại Vương gia roi trước, đình tư cận từng nhiều lần khuyên can Vương gia đừng (không được) đi kỵ cái kia con ngựa khỏe, mà Vương gia xác thực khư khư cố chấp, phía sau đình tư cận vẫn làm một ít dự phòng biện pháp, là Vương gia ngài đưa hắn đuổi , cho nên Vương gia roi, trách nhiệm của hắn cũng không phải quá lớn. Còn nữa, đình tư cận người này lâu tại trong quân, rất có đảm lược, hiện tại Thiên Hạ Đại Loạn đúng là lúc dùng người, Điện Hạ phải nghĩ lại ah.”

Thác Bạt hằng uống một hớp, tiếp tục nói:“Về phần đình tư cận nhân phẩm, Vương gia có thể từ nơi này chút ít danh mục quà tặng trung tâm nhìn hạn hẹp đóm.” Nói xong, hắn theo danh mục quà tặng trung rút ra một phần đưa cho Mã Vân.

Mã Vân cẩn thận nhìn một chút danh mục quà tặng, trên đó viết Mã Quân Nha Tướng tiến đưa thiết tiền 100 xuyên chúc mừng Vương gia lành bệnh. Phần này danh mục quà tặng cùng cái khác so với liền lộ ra quá mức keo kiệt .

Thác Bạt hằng nhìn xem Mã Vân, cười nói:“Người này Tính Cách ngay thẳng, bất thiện độc quyền bán hàng, Công Lao tuy lớn, nhưng vẫn nhưng chỉ là nho nhỏ Nha Tướng, phần này nhà hắn người mang tiến đưa danh mục quà tặng cũng đủ để chứng minh nhân phẩm của hắn .”

Mã Vân Tâm Nói: Bất Tham tài, không thúc ngựa vậy hắn là chỉ là có chút bồn sự. Vì vậy, hắn lần nữa khom người thi lễ, nói ra:“Đa Tạ Sư Phụ dạy bảo, ta biết nên làm như thế nào .” Quay người đối Trương Thuận nói ra:“Trương Thuận, mang ta đi nằm Thiên Lao, ta đi gặp đình tư cận.” Mã Vân cũng không ngốc, đã quyết định muốn thả đình tư cận, nhân tình này đương nhiên do chính mình đến tiến đưa tốt nhất rồi.

Ngồi cổ kiệu chỉ chốc lát sau liền đi tới Thiên Lao, Mã Vân vừa hạ cổ kiệu, bên kia một cái khô ngô Quân Sĩ bỏ chạy đi qua, nói ra:“Tiểu Nhân Vương Tiến Khuê báii kiến Vương gia, Tiểu Vương Gia đêm khuya tới đây, thế nhưng mà thăm vấn đình tư cận ư?”

Mã Vân cười nói:“Người gọi Vương Tiến Khuê ah, vát vát vát vát. Ta không phải thăm vấn, ta chính đi dò hỏi thoáng một phát đình tư cận.”

Vương Tiến Khuê nói ra:“Cái kia tạm thỉnh Vương gia đến đại sảnh nghỉ ngơi, loại nhỏ (tiểu nhân) ngay lập tức đi đem đình tư cận cho dẫn đến.”

Mã Vân khẽ cười nói:“Không cần, người phía trước dẫn đường, ta tự mình đi đem đình tư cận cho mời đi ra.”

Nghe xong Mã Vân mà nói, Vương Tiến Khuê làm cái tư thế xin mời, liền đi ở bên cạnh dẫn đường, mà Thác Bạt hằng không nhịn được cười một tiếng, Tâm Nói: Cái này Tiểu Vương Gia té lộn mềo một cái, làm việc rõ ràng giỏi giang tinh minh rồi rất nhiều, hắn là Thiên Hữu ta Đại Sở ư?

Tại Vương Tiến Khuê dưới sự dẫn dắt, vòng vo mấy cua quẹo nhi, xuyên qua mấy cái hành lang, đi tới một gian nhà tù bên ngoài. Vương Tiến Khuê nói ra:“Vương gia, nơi này chính là đình tư cận nhà tù.”

Nhìn xem trong phòng giam cái kia 35 tuổi tâm đó, Cổ Đồng màu da, vẻ mặt Tiểu Tụy Tráng Sĩ, Mã Vân vội vàng nói:“Chiếc chìa khóa lấy ra, mau đưa cửa nhà lao mở ra.”

Vương Tiến Khuê móc ra cái chìa khóa, liền muốn tiến lên mở khóa, Mã Vân từng thanh cái chìa khóa đoạt lấy đến, mở ra cửa nhà lao, đem đình tư cận vịn đi ra, động tĩnh nói:“Đình đại nhân chịu khổ, đây đều là Tiểu Vương chi qua ah, ai, hối hận không nên không nghe Đình đại nhân chi khích lệ ah.” Nói xong, còn thay đình tư cận phui phui quần áo thượng tro bụi.

Đình tư cận đại được cảm động quỳ nói ra:“Vương gia roi, là thần chi qua cũng, thần tại ngục trung hối hận vạn phần, nghĩ thầm nếu thần tại kiên trì thoáng một phát, Vương gia có lẽ liền không nữa kỵ cái kia con ngựa khỏe , bất quá con ngựa kia về sau biểu hiện cũng quá kỳ quái .”

Mã Vân vội vàng đem đình tư cận nâng dậy mà nói nói:“Đình đại nhân, không nên tự trách.”

Thác Bạt hằng nói tiếp:“Tiểu Vương Gia tự sau khi tỉnh lại, Đại Vương đem Đình đại nhân giao phó cho Tiểu Vương Gia xử lý, Tiểu Vương Gia nghe nói Đình đại nhân bị giam áp tại Thiên Lao, liền lập tức chạy tới liền.” Nói xong, hướng về phía Mã Vân còn mở trừng hai mắt.

Mã Vân chứng kiến Thác Bạt hằng biểu lộ, lập tức sẽ hiểu, lôi kéo đình tư cận tay liền hướng bên ngoài đi, vừa đi vừa nói chuyện nói ra:“Đình đại nhân, đến Tiểu Vương quý phủ đến, ta bày rượu vì người an ủi.”

Đi ra Thiên Lao, Mã Vân còn thưởng Vương Tiến Khuê 10 xuyên thiết tiền. Không vì cái gì khác , chủ yếu là Mã Vân muốn trước tiên đem Sở quốc từ trên xuống dưới quan hệ thân quen điểm, tốt như vậy làm việc.

Mã Vân tại quý phủ bày yến chiêu đãi Thác Bạt hằng, đình tư cận, vốn là nói chút ít ngưỡng mộ mà nói, đón lấy liền hướng bọn hắn hỏi thăm thoả một phát Đại Sở tình thế. Vì vậy, Thác Bạt hằng liền gián yếu giới thiệu một chút, nói là Đại Sở tây lâm Thực, đông tiếp Đường, Bắc khảo tấn, Nam lân lược Hán là Tứ Chiến Chi, Vũ Mục Vương [tựa là Mã Vân Gia Gia] nhân hậu, chiêu mộ Tứ Phương Tráng Sĩ, trải qua mấy trận chiến tài có nơi đây, tăng cường Phê Bình lập tức yên tiện nghi Lão Cha yêu thích xa xỉ, còn lung tung gia tăng Phú Thuế, hi vọng Mã Vân muốn dùng Gia Gia làm gương, cố gắng Học Tập đền đáp quốc gia. Đình tư cận đối lời nói này tựa hồ cũng có chút đồng ý. Nhìn xem hai người bọn họ bộ dạng, Mã Vân không khỏi nói thầm: Đình tư cận là vì ngay thẳng tài không bị trọng dụng, người Thác Bạt hằng so đình tư cận còn cấp tiến, chỉ sợ tiện nghi Lão Cha đối với người cũng rất là bất mãn a?

Nhưng mà (là) nói thầm là nói thầm, Mã Vân cũng không nói xuyên:đeo, ngược lại đối với bọn họ hai cái đại thêm tán thưởng, khích lệ Thác Bạt hằng là đương đại Ngụy Chính, đình tư cận vì(thay) đương đại Tôn Vũ. Thác Bạt hằng rất thích ý đã tiếp nhận cái này khích lệ, đình tư cận ngược lại là có chút xấu hổ, nói liên tục không dám nhận, không dám nhận.

Yến Hội sau khi chấm dứt, Mã Vân còn đưa cho đình tư cận 200 xuyên thiết tiền an ủi. Nhìn xem đình tư cận vẻ mặt cảm kích bộ dạng, Mã Vân Tâm Nói: Tiểu tử này có lẽ về sau đều đứng phía ta bên này a. Vì vậy, tiễn đưa hai người bọn họ vị đi ra ngoài về sau, Mã Vân vô cùng cao hứng trở về để đi ngủ.

Mà đình tư cận cung kính Mã Vân Hồi Phủ về sau, dùng ánh mắt kính ngạc nhìn xem Thác Bạt hằng nói:“Thác Bạt đại nhân, Tiểu Vương Gia đây là làm sao vậy? Cùng đi qua không giống nhau lắm ah?”

Thác Bạt hằng vẻ mặt cổ sông không kinh sợ đến mức bộ dáng, nói ra:“Tiểu Vương Gia rất bình thường ah, Đình đại nhân loại bỏ.” Tâm Nói: Người hỏi ta ta đi hỏi ai đây? Bất quá, hẳn là một phát, cũng rất tốt, ít nhất không giống đi qua như vậy chỉ là yêu thích vũ văn lộng mịc (*xuyên tạc chơi chữ), nói bốc nói phét, thiếu lại Bất Thông Sự Vụ. Nhìn hôm nay lời nói này, ta thích nghe ah.

Cổ Đại ánh mặt trời thật sự là sáng lạn ah, Bích Không Vạn Lý, Bạch Vân Du Du, so 21 Thế Kỷ Đại Đô Thị, môi trường tự nhiên đây chính là tốt nhiều lắm. Ngày hôm sau, ăn được ngủ được sướng như tiên Mã Vân, ăn xong điểm tâm liền về phía sau hoa viên đi bộ đi, chưa quen cuộc sống nơi đây, lại không biết những người kia Tâm Phúc, còn chưa phải muốn xuất phủ mò mẫm đi dạo du, miễn cho phát sinh cái gì ngoài ý muốn.

Người khoan hãy nói, Mã Vân đi dạo hai cái về sau, đối với chính mình Phủ Đệ còn rất thoả mãn, hậu hoa viên rất lớn liền không cần phải nói, Giả Sơn hồ nước làm y theo dáng đắp, bây giờ là 3,4 Nguyệt Thiên, hoa đa số còn chưa mở phóng, bất quá trong sân màu xanh biếc dạt dào, Nhất Phái sức sống tràn trề.

Ngồi ở trong đình trên mặt ghế đá, Mã Vân bị kích động phân phó Nha Hoàn, cầm bút đến, Bản Vương gia muốn viết bản kế hoạch. Thừa dịp lúc này không có việc gì, Mã Vân cũng phải vì Tương Lai tính toán một chút. Dù sao, đến Cổ Đại một chuyến không dễ dàng, muốn trở về cái kia càng là khó phải đề, coi như là hỗn [lẫn lộn, ta đàn ông cũng phải hỗn [lẫn lộn Cá Nhân mô hình (khuôn đúc) cấu dạng đi ra, trước làm Kế Hoạch, miễn cho đọc sách sâu sắc nhóm: đám bọn họ xem thường.

Lại nói tiếp cái này mấy cái Nha Hoàn, Mã Vân trong nội tâm không khỏi rất khinh bỉ thoả một phát tiện nghi Lão Cha, người thế nào không phải mấy cái thành thực Mỹ Thiếu Nữ tới hầu hạ Mã Vân đâu, làm cho cái này mấy cái mười bốn mười lăm tuổi, khiến cho Mã Vân cũng không dám đùa giỡn. Ta dù sao cũng là sinh trưởng ở Hồng Kỳ hạ, sống ở Tân Trung Quốc, được đảng Giáo Dục nhiều năm, cho dù đem muối cũng không có thể nhỏ như vậy ah, trong nội tâm có cảm giác phạm tội ah!

Nhìn qua Nha Hoàn thời gian dần qua cọ xát lấy mài, Mã Vân không khỏi Tâm Đạo, trở lại Cổ Đại, ta có thể làm được gì đây?

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Rơi nghi vấn

Mã Vân âm thầm suy tư: Ta đến Cổ Đại có thể làm mấy thứ gì đó đâu? Hẳn Đại Học học Chuyên Nghiệp là nhiệt năng cùng Động Lực Công Trình, thông tục điểm tựa là phát điện nhiệt điện nhà máy, phát điện bằng sức nước nhà máy làm việc, thế nhưng mà nơi này không có ah! Người đừng cố động Mã Vân đi tạo một cái. Chương Nhất, hẳn thật vất vả đã vượt qua, làm mệt mỏi như vậy sống, cái kia không lỗ mà, Chương Nhị, Mã Vân tựa là muốn làm, một mình hắn cũng làm không đến ah, người đem nhà máy điện kiến làm cho Mã Vân phát điện, vậy còn có thể, lại để cho hắn kiến nhà máy điện,nđl, sớm làm đứng qua một bên.

Sau đó, Computer lập trình,vb Ngữ Ngôn, những vật này, Mã Vân không thể quen thuộc hơn được, thế nhưng mà, Ngũ Đại thời điểm, còn không có IT Sản Nghiệp đâu! Ai nha, trở lại Cổ Đại, ta có thể làm gì đó? Mã Vân trong nội tâm không khỏi một hồi chột dạ, khổ đọc 20 năm toàn bộ một Phế Vật, mẹ, đây là cái gì Giáo Dục ah, tình tảo, tình tảo, xúc động là ma quỷ ah! Ngẫm lại Xuyên Việt sâu sắc nhóm: đám bọn họ, Xuyên Việt về sau làm cái gì đây?

Hoàng Đế, một cái Quang Minh Chức Nghiệp, tỷ như [ta rất trâu, ta không dùng người vịn],[trở lại nguru hướng làm Hoàng Đế], thế nhưng mà, hiện tại Điều Kiện không phù hợp ah, đầu tiên, Thác Bạt hằng ngày hôm qua nói, Sở quốc Chính Sách là huyinh cuối cùng Chương và, cho dù tiện nghi Lão Cha treo rồi (*xong), cũng không tới phiên Mã Văn, nói sau cho dù tiện nghi Lão Cha muốn truyền ngôi cho nhi tử, Mã Văn chỉ là Lão Ngũ, đoán chừng cũng rất khó vung mạnh thượng; Văn còn có, Ngũ Đại Thập Quốc cuối cùng không phải là bị Tổng Thống Nhất sao, Mã Văn làm gì phí lòng này Huyết Lực khí đâu? Còn chưa phải muốn làm cái kia một năm nghịch Lịch Sử Trào Lưu mà động người a.

Đại Thần, một cái xiếc đi dây Chức Nghiệp, ví dụ như [Tân nguru]. Nhưng mà (là), Mã Văn đoán chừng mình làm không đến, nguyên nhân rất đơn giản - - hẳn không phải khối này liệu ah, ngành kỹ thuật sinh, huyền truyền có thể, lại để cho Mã Văn lấy sách lập thuyết, [nói có sách, mách có chứng], vậy cũng làm không được. Trừ phi ghi Newton Tam Đại định lý, nhưng mà (là), cái đồ vật này, tại Ngũ Đại không ai thường thức ah. Thẩm Quát, Đại Khoa Học Gia, giống như cũng là hạt vùng đậu xanh đại quan. Bất quá đã đã vượt qua, tốt xấu cũng lưng (vác) qua mấy bài ca, có thời gian được viết chính tả viết chính tả, nói không chừng lúc nào dùng tới được đâu.

Thương Nhân, Phú Khả Dịch Quốc, một cái khiến người ta hâm mộ Chức Nghiệp. Bất quá, giống như có câu nói gọi là: Trong thiên hạ, Mạc Phi Vương Thổ; Suất Thổ Chi Tân, Mạc Phi Vương Thần. Cổ Đại giống như không có “Tài sản riêng Thần Thánh không thể xâm phạm cái này Khái Niệm” A. Mã Văn cũng không muốn, kiếm được tiền lại bị Tham Quan Ô Lại Hắc đi, hơn nữa, tại Cổ Đại có thể làm cái gì? Làm Công Nghiệp: Đốt (nấu) Thủy Tinh, đại Luyện Cương thiết, tạo đồng hồ, tạo kem đánh răng những cái này nghề, ta sẽ không nha; Nghề phục vụ: Từ Lâu, Trà Quán, Di Xuân Viện, ta không quen nha.

Địa Chủ, một cái bát sắt Chức Nghiệp, bất quá muốn làm Địa Chủ, cũng không có thể tại Sở quốc đem làm, Vạn Nhất về sau đầu hàng, Thổ Địa bị mất làm sao bây giờ? Có thời gian hay là muốn đi mở phong. Lạc Dương nhìn xem, mua ở đâu miếng đất, cũng tốt hỗn [lăn lộn cái Đại Tổng triều Quốc Tịch, Thủ Đô Hộ Khẩu.

Còn những cái khác Chức Nghiệp, Mã Văn đều không đáng cân nhắc, Xuyên Việt đến Cổ Đại thế nhưng mà đến hưởng thụ, không phải là đến Ngũ Đại Kiến Thiết Chủ Nghĩa Xã Hội Tân Nông thôn, cũng không phải đến làm Văn Hóa Phục Hưng, Tư Tưởng đại tiện phóng .

Ai, làm sao bây giờ đâu, nghĩ tới nghĩ lui, hay vẫn là làm cái đường đường chính chính ăn chơi thiếu gia a. Có việc, có Lão Cha chống, cho dù đầu hàng Đại Tổng triều trọng điểm xem phòng cũng hẳn là Lão Cha bọn hắn a. Hắc Hắc, tiện nghi Lão Cha không phải những cái...kia dễ làm tích.

“Tiểu Vương Gia, ngài không phải muốn viết chữ ư? Như thế nào chảy nước miếng kéo!”

Đang lúc Mã Văn chuẩn bị tuyên bố “Xuyên Việt Cổ Đại bản kế hoạch” Chết từ trong trứng nước, Mã Văn muốn làm một cái đường đường chính chính ăn chơi thiếu gia thời điểm, Trương Thuận đột nhiên lúc trước viện chạy đến trong hậu hoa viên nói:“Tiểu Vương Gia, Vương Phi Nương Nương đến rồi.”

Lão Mục đến rồi?

Mã Văn ngày hôm qua liền từ Trương Thuận trong miệng biết rõ, chính mình Lão Mục là Vương Phi Nương Nương, chỉ là ra ngoài Tế Tổ, cho nên không ở trong thành. Nghe nói nàng đến rồi, Mã Văn vội vàng đứng lên, đi ra cửa nghênh đón Lão Mục. Mới vừa đi ra Đại Sảnh, chỉ thấy một người lấy mũ phượng khăn vàng vai Trung Niên Phụ Nhân, cấp thiết hướng Đại Sảnh đã đi tới, rất xa trông thấy Mã Văn, còn không ngớt lời kêu gọi nói:“Con ta, ngoại có thể hù chết Vi Nương .”

Mã Văn vội vàng nghênh đón, khom người thi lễ nói ra:“Bái kiến Mẫu Hậu.”

Vương Hậu nhất lảng, cẩn thận nhìn một chút Mã Văn, nói ra:“Con ta, ngoại làm sao, như thế nào biến thành như vậy an ổn ? Ngày xưa ngoại cũng không phải cái dạng này nha?”

Mã Văn phiền muộn muốn: Nguyên lai chính là cái kia Mã Văn rốt cuộc là cái dạng gì người nha? Như thế nào mỗi người đều cảm thấy ta cùng hắn không giống chứ? Ta thế nhưng mà căn cứ lời của các ngoại không ngừng điều chỉnh chính mình đó a.

Trương Thuận ở một bên, vội vàng đón lấy trả lời:“Nương Nương có chỗ không biết, Tiểu Vương Gia rơi về sau, có chút mất trí nhớ bệnh trạng, đợi một thời gian sẽ chậm rãi khôi phục .”

Vương Hậu kéo Mã Văn tay, đem hắn kéo đến trước người, cẩn thận quan sát một hồi, còn dùng tay vuốt ve thoáng một phát Mã Văn cái trán, nhẹ nhàng mà hỏi:“Vân Nhi, ngoại bây giờ còn cảm thấy đau đầu ư? Mẹ tại Vũ Lăng, nghe nói ngoại rơi, ta liền lập tức trở lại, ai, có thể đảm nhận tâm chết ta rồi.”

Bị Vương Hậu như vậy một làm cho, Mã Văn có chút cảm kích lại có điểm ngượng ngùng nói:“Mẫu Hậu, lại để cho Mẫu Hậu lo lắng, Hải Nhi mọi chuyện đều tốt.”

Vương Hậu nhìn nhìn Trương Thuận những người này, nói ra:“Các ngoại tất cả lui ra đi đem, ta cùng Vân Nhi nói nói vốn riêng lời nói.”

Nhìn xem Hạ Nhân tất cả lui ra về phía sau, Vương Hậu vuốt ve Mã Văn tay, nói ra:“Vân Nhi ngoại từ trước đến nay yêu huân Liệt Mã, lần này ăn hết thiệt thòi lớn như thế, về sau cần phải ngàn vạn nhớ lâu một chút, đừng (không được) tại nhiệm ý làm vậy .”

Mã Văn nói liên tục nói ra:“Hải Nhi đã biết, về sau cưỡi ngựa ta sẽ thêm càng cẩn thận .

Vương Hậu dùng ngón tay chọc lấy thoáng một phát Mã Văn cái trán, cười nói:“Ngoại nha, mỗi lần đều là đáp ứng êm tai.” Sau đó nàng có suy nghĩ một chút, nói ra:“Ngoại còn nhớ rõ lúc ấy chuyện gì xảy ra ư? Ta nghe người ta nói con ngựa kia từ khi đem ngoại té xuống về sau, sẽ thấy cũng không tìm thấy, thật sự là kỳ quái ah.”

Mã Văn trong nội tâm cả kinh, Ám Núi: Trong lúc này vẫn còn có chuyện ẩn ở bên trong ư?

Nhìn Vương Hậu như có điều suy nghĩ biểu lộ, Mã Văn làm ra vẻ hồ cười nói:“Có thể là ta rơi sau, tất cả mọi người đang nhìn ta, cái kia con ngựa chính mình chạy a.”

Vương Hậu nói ra:“Vân Nhi, ngươi hay là muốn cẩn thận một chút, Kiều Kỳ Doanh Mã Thất phải đi mất, cũng không phải dễ dàng như vậy sự tình. Ngươi Thiên Tư thông minh, cần mẫn hiếu học, rất được phụ vương của ngươi niềm vui. Ai, cái này Đại Sở..... Coi như là vì mẹ, ngươi về sau cũng muốn cẩn thận một chút ah.”

Đoạt đích chi tranh, một cái ý niệm trong đầu tựa như Thiểm Điện đồng dạng theo Mã Văn trong đầu xẹt qua. Mã Văn trong nội tâm nhìn không được một hồi cười khổ: Ai, thật là xui xẻo ah, hết lần này tới lần khác là đúng lúc này đã vượt qua, ta ngay cả ai là tâm phúc của mình cũng không biết ah.

“Ta rơi sự tình cùng đình tư cận không có quan hệ gì, ngày hôm qua ta đã thả hân. Mẫu Hậu,” Mã Văn trầm tư một chút, nói ra:“Ngài cảm thấy đình tư cận người này thế nào ah.”

Vương Hậu suy nghĩ một chút, nói ra:“Đình tư cận người này từ trước đến nay ngay thẳng, phụ vương của ngươi từ trước đến nay đối với hân cũng không quá ưa thích. Bất quá nếu nói là hân muốn mưu hại ngươi, vậy cũng nói không thông, một cái nho nhỏ Nha Tướng, lượng hân cũng không có lá gan lớn như vậy. Tiền thanh, thạch đại, là trong cấm quân dừng ninh chỉ sĩ, ta cho ngươi Phụ Vương đem bọn họ theo trong cấm quân điều tới, cho ngươi làm hộ vệ.”

Mã Văn xem Vương Hậu hiểu sai ý, cũng là không nói toạc, vừa cười vừa nói:“Đa Tạ Mẫu Hậu. Hải Nhi thì sẽ cẩn thận một chút, ngươi cũng đừng có lo lắng hải nhi.”

Từ nay về sau, Mã Văn cùng với Vương Hậu không mặn không nhạt trò chuyện nổi lên việc nhà. Nói chuyện phiếm trong quá trình, Vương Hậu còn nói, thay Mã Văn cầu một cái Nhạc Châu Thứ Sử Quan Chức, qua trận Thân Thể nhiều, có thể tiền nhiệm.

Các loạiđội thật vất vả đưa đến Vương Hậu, Trương Thuận lại đây nói ra:“Thác Bạt đại nhân tới quý phủ giảng bài.”

Mã Văn buồn bực mà hỏi:“Thác Bạt hằng nếu là thầy của chúng ta, như thế nào chỉ dạy ta một người ah?” Trương Thuận cười nói:“Đại Vương cùng sở hữu đứa con thứ bảy, Vương gia mặc dù xếp hạng Chương Ngũ, nhưng mà (là) Thượng Điện chỉ có hai vị lớn tuổi chính là Vương Huynh, trong đó Tam Vương huynh quang nhạc là thứ xuất, cho nên ở bên ngoài nhậm chức, Nhị vương huynh ánh sáng từ trước đến nay sư từ trên trời sách Học Sĩ Liêu cứu đồ, Lý Cao, không yêu gặp Thác Bạt hằng; Mà hai vị Vương Chương tuổi còn quá nhỏ, bởi vậy Thác Bạt đại nhân cũng chỉ có ngài một vị Học Sinh.”

Vì vậy, Mã Văn bắt đầu đi thu cúp của chỉ tâm, đành phải cung kính đem Thác Bạt hằng mời đến trong thư phòng, thấp giọng hỏi:“Sư Phụ, hôm nay chuẩn bị giảng mấy thứ gì đó nha?”

Thác Bạt hằng ngồi ngay ngắn ở trên mặt ghế thái sư, nghiêm mặt nói ra:“Không biết Vương gia muốn nghe mấy thứ gì đó nha?”

Mã Văn nhất lảng, đây là cái gì Niên Đại ah, đã lưu hành Học Sinh tuyển khóa ah. Mã Văn không khỏi liếc một cái Thác Bạt hằng, nói ra:“Học Sinh tự sau khi tỉnh lại, rất nhiều sự tình Trí Nhớ không rõ, nếu là tâm thường nhân gia cũng là mà thôi. Nhưng ta đang ở trong tông thất, Quốc Sứ tức Gia Sứ, ta không thể không có hiểu biết. Sư Phụ, không bằng cho ta giảng giải thoáng một phát tình thế trước mặt a.”

Mã Văn vừa dứt lời, liền phát hiện Thác Bạt hằng, Trương Thuận một bộ vẻ giật mình. Thác Bạt bên lòng nói: Ai, ta hôm nay xem như bạch soạn bài, còn tưởng rằng tiểu tử ngươi lại là cùng với ta Thảo Luận Thi Từ đâu.

Thác Bạt hằng có chút mỉm cười, nói ra:“Được lắm Quốc Sứ tức Gia Sứ ah, Tông Thất chỉ nhân như đều hiểu đạo lý này, ta Đại Sở lo gì không thịnh vượng, Bách Tính lo gì không an khang.”

Thác Bạt hằng cảm khái thoáng một phát, lại dùng hân vật đục tiếng nói tiếp tục nói:“Ta Đại Sở từ khi Vũ Mục Vương khai mở cơ, kinh (trải qua) Đại Tiểu mấy trăm chiến, khuếch trương địa ngàn dặm, có được đầm, nhất định, vĩnh viễn, đạo, sâm, thuộc, nhạc, lãng, lễ, thần, tự, liễn, chiêu, nghi, toàn bộ, quế, ngô, hạ, mộng, phú, nghiêm, liêu, giống như, cho chung 24 châu, hạ thiết Vũ An, Vũ Bình, tỉnh giang các loạiđội 5 cái tiết trấn, Vũ Mục Vương tại vị lúc, thượng phụng Thiên Tử, hạ phủ sĩ dân, bên trong tỉnh Loạn Quân, bên ngoài ngự cường phiên, khởi công xây dựng Thủy Lợi, ban thưởng dân nuôi tằm, Phát Triển trà nghiệp, đề xướng dệt, thông thương Trung Nguyên các loạiđội biện pháp, sử (khiến cho) bách tính an cư lạc nghiệp, vẫn có thể xem là Loạn Thế chi Đào Viên.”

Mã Văn trong lòng nghĩ đến: Có tốt như vậy sao? Ta như thế nào không nhớ rõ trong lịch sử có như vậy ghi lại đâu?

Thác Bạt hằng tựa hồ nhìn ra Mã Văn không quá tin tưởng, mặt có chút ửng đỏ nói ra:“Từ khi Vũ Mục Vương khuyết điểm sau, Chư Từ nhiều bất tài, đương kim Đại Vương, xa xỉ vô độ, Phú Thuế nặng nề, sử (khiến cho) Bách Tính đại lượng trốn chết, Diệt Quốc tai ương đang ở trước mắt.”

Mã Văn nghe xong lời này, trên mặt mũi ít nhiều có chút không nhìn được, nghĩ ngợi nói: Có như ngươi vậy đang tại nhi tử mặt, cuồng mắng Lão Từ đấy sao? Ta cảm thấy được mập mạp tiện nghi Lão Cha, đối với ta còn rất tốt nha.

Mã Văn không khỏi Vẫn Nói:“Đã như vậy, Sư Phụ sao không khuyên can Đại Vương ah.”

“Hân nếu có thể nghe ta nói, ta cần gì phải lúc này đâu?”

Mã Vân cứng lại, Tâm Nói: Ngươi thật đúng là bản tính ngay thẳng ah. Ngươi muốn biết ta là 21 Thế Kỷ đến , cho ta làm lão sư đó là ngươi Vinh Diệu ah, ngươi còn cảm thấy nhân tài không được trọng dụng.

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Mỹ Thị Nữ

Nếu như ngươi thấy một người dáng dấp rất giống Quan Chi Lâm mỹ nữ đứng ở trước mặt của ngươi, ngươi sẽ như thế nào? Lúc ấy Mã Vân nhip tim nhanh chóng đạt tới 200 đã ngoài, không phải lập tức yêu mến nàng, mà là bị nàng cho sợ đến. Vì sao đâu? Sự tình là cái dạng này : Khi ngươi đi qua một người nằm ở trên giường ngủ, toàn bộ trong đêm cũng không có cái gì làm cho người miễn man bất định sự tình phát sinh, mà sáng ngày thứ hai, lần thứ nhất mở to mắt, đột nhiên phát hiện có một người ước chừng cách con mắt 5 millimet khoảng cách nhìn chăm chú lên ngươi, phản ứng của ngươi sẽ là làm như thế nào đây? Lúc ấy, Mã Vân cực kỳ chặt vật đem đầu sau này co rụt lại, thiếu chút nữa không có kêu đi ra, nghĩ ngợi nói: Người dọa người là sẽ hù chết người tích, bất quá..... Ngươi là nữ nhân, ta liền tha thứ ngươi rồi.

Quan Mỹ Nữ lúc ấy mặt hơi đỏ lên, tựa hồ cũng có chút bối rối, nhanh chóng quét một vòng Mã Vân phía sau giường, nhìn xem Mã Vân vội la lên:“Vương gia, ngươi đã tỉnh, ta..... Ta.....”

Mã Vân tâm lại bắt đầu gia tốc , nhìn nàng Phản Ứng giống như cùng Mã Vân có chút cái gì quan hệ mập mờ ah, Mã Vân vừa nghĩ vừa nói:“Ngươi tên là gì?”

Quan Mỹ Nữ vành mắt đỏ lên, nói:“Vương gia, ngài thật sự không biết ta , ta là Song Nhi ah.”

Nhìn xem nàng mắt quầng thâm, Mã Vân trong nội tâm mềm nhũn:“Ai, đừng khóc, ta không thể không sự tình mà, đêm qua ta ngủ được quá chết, vai trái có đau một chút, ngươi tới giúp ta Xoa Bóp Xoa Bóp a.”

Nhìn nàng có chút sai biệt, Mã Vân lại nói:“Tự là cho ta xoa xoa bả vai.”

Quan Mỹ Nữ có chút chân chờ, mặt Vĩ có chút ửng hồng.

Ai nha, nhìn Quan Mỹ Nữ còn có chút thẹn thùng ah, nhìn xem nàng ước chừng mười sáu mười bảy tuổi mô hình, Mã Vân trong nội tâm đột nhiên có loại cảm giác phạm tội. Dù sao ta là 21 Thế Kỷ Đại Hào thanh niên, bình thường trêu chọc cũng là 20 nhiều tuổi Nữ Sinh, cái này Song Nhi hoàn toàn tự là cái Tiểu Hải Tử ah, tuy nhiên phát dục rất tốt, nhưng trong lòng không được tự nhiên, có chướng ngại ah!

Mã Vân muốn thu hồi mệnh lệnh đã ban ra, chỉ nghe Song Nhi do do dự dự đưa tay ra, tại Mã Vân trên bờ vai nhẹ nhàng xoa bóp bắt đầu, thật sự là quá nhẹ , cơ hồ Mã Vân đều cảm giác không thấy, vì vậy Mã Vân nói ra:“Hơi chút dùng thêm chút sức.”

Nghe được Mã Vân nói như vậy, trên tay nàng sức lực đạo là bỏ thêm điểm, bất quá Mã Vân vẫn cảm thấy có chút nhẹ, chưa đủ nghiền, đành phải nói tiếp:“Lại dùng thêm chút sức ah.”.....

“Dùng ngươi lớn nhất Lực Khí a.”

Ah?! Mã Vân thiếu chút nữa lại ngã đi, quá đau . Mã Vân hoài nghi nhìn xem nàng, Tâm Nói: Ngươi không phải Nha Hoàn ư, làm sao không biết Xoa Bóp ah?

Song Nhi tựa hồ đã nhìn ra Mã Vân tâm tư, nàng chậm rãi nói:“Gia, ngài đã quên, năm năm trước cha ta phạm tội, cả nhà bị đánh nhập làm chắt, là ngài hướng Đại Vương trần thuật đã cứu chúng ta Bành gia, sau đó, cha ta sẽ đem ta đưa cho Vương gia làm Nha Hoàn, có thể ngài không chỉ không có đem ta đem làm Nha Hoàn xem, nhưng lại phái người tới chiếu cố ta, cho nên, cho nên ta sẽ không đâu.....”

Ah, nguyên lai ngươi không phải Nha Hoàn ah. Mã Vân đột nhiên nghĩ đến chuyện ngày hôm qua, Vãn Nói:“Song Nhi, mấy ngày nay ta tại sao không có nhìn thấy ngươi ah?”

Song Nhi vuốt thoáng một phát trên trán Lưu Hải, nói ra:“Vương gia, ngài đã quên ư? Năm ngày trước, mẹ ta quá lớn thọ, Vương gia ngài đặc chuẩn ta trở về vấn an mẹ, về sau nghe nói ngài đã xảy ra chuyện, ta đều vội muốn chết, vội vàng đi suốt đêm trở về.”

Sau đó, nàng xem xem ngoài cửa sổ, nói ra:“Ta vừa Hồi Phủ thượng liền vụng trộm đã chạy tới , không ngờ quấy rầy gia nghỉ ngơi.”

Mã Vân nhìn xem nàng cẩn thận từng li từng tí bộ dạng, nhìn không được cười nói: “Không cần lo lắng, ta sớm tỉnh.”

Không ngờ, nghe xong lời này Song Nhi mặt càng đỏ hơn, Mã Vân tiếp tục Vấn Nói: “Ngươi trong phủ có năm năm đi à nha, ngươi nói xem, đi qua ta là hạng người gì đâu?”

Song Nhi nghĩ nghĩ, lại nhìn Mã Vân liếc, từ từ nói lên nàng trong ấn tượng Mã Vân đến, một phen xuống lại để cho Mã Vân giật mình không thôi, ta thật sự có tốt như vậy ư? Nàng lời nói có ý tứ là như vậy: Ngươi Anh Vũ, thường xuyên đi Kiêu Kỵ Doanh thao luyện Binh Mã; Ngươi Bác Học, được xưng đọc lẫn Sở quốc sở hữu tất cả sách; Ngươi Nhân Nghĩa, thường xuyên cứu trợ nghèo khổ nhân gia.....

Mã Vân vội vàng nói: “Ngừng..... Ngừng.....” Sau đó hoài nghi mà hỏi: “Ta có tốt như vậy ư?”

Song Nhi: “Ta không có nói sai, trên thực tế ngươi so với ta nói còn tốt hơn đâu.”

Mã Vân nháy mắt mấy cái, dùng hơi có thương cảm ngữ khí nói ra: “Song Nhi, hiện tại theo chúng ta hai người ah, hơn nữa ta lại mất đi nhớ.” Nhìn xem Song Nhi sờ sờ động lòng người bộ dạng, Mã Vân không khỏi đem dang dặt dây bảo vút ra khỏi óc, nhẹ nhàng đưa nàng ôm vào trong ngực, tiếp tục nói: “Ngươi biết không? Đã mất đi Trí Nhớ, ta thật sự khổ sở, ta thật sự rất muốn tìm về đi qua bóng dáng, làm hồi trở lại chính mình đến.”

Song Nhi thoáng quấy người một cái, ngay tại Mã Vân trong ngực không ở động, cúi đầu xuống dùng có chút thanh âm nghẹn ngào nói ra: “Tiểu Vương Gia, ngươi đừng (không được) Thương Tâm, ta sẽ khiến cho ngươi giảng một ít chuyện đã qua, giúp ngươi từng điểm từng điểm khôi phục Trí Nhớ, ngươi cũng không cần quá sốt ruột.”

Mấy ngày kế tiếp ở bên trong, Bành song thật sự một mực đứng ở Mã Vân bên người, cho Mã Vân nói qua đi sự tình, theo trong miệng nàng Mã Vân cũng nhận được cuộc sống của mình thói quen, kinh nghiệm, giao tiếp phạm vi các loại, trong miệng nàng Mã Vân thật đúng là cái Mãnh Nhân ah, quả thực tựu là Thực Hân Gia Cát Lượng, Đại Yến quốc Mộ Dung Khác. Mã Vân suy nghĩ một chút, Tâm Nói: Bạn thân nếu là thật mạnh như vậy, vì cái gì Thống Nhất Thiên Hạ chính là Tống, không phải sở ah. Xem ra “Thần Tượng” Vật này, từ xưa đều có ah, Bành song tựu là điển hình “Vân mê” Hoặc là gọi “Vân phần”. Đương nhiên Mã Vân cũng không nhân rồi, mỗi lần nhìn nàng giảng một mớ, Mã Vân liền ân cần giúp nàng Xoa Bóp Xoa Bóp vài vai, nhìn xem nàng muốn cự tuyệt lại không dám cứng rắn (ngạnh) cự tuyệt bộ dạng, cái loại này “Thiếu niên hư hỏng” cảm giác hay vẫn là man thoải mái.

Có đôi khi, Mã Vân cho cũng nàng nói một chút Vô Hiệp câu chuyện, không nghĩ tới cái này Tiểu Nữ Sinh, rõ ràng nghe mê mẩn, một mực quán quít lấy Mã Vân, lại để cho Mã Vân nói cho hẳn câu chuyện. Về sau vài ngày, chỉ có buổi sáng thời điểm, nàng mới cho Mã Vân nói một chút trong phủ sự tình, còn lại thời gian tất cả đều là Mã Vân đang giảng Tiểu Thuyết, khiến cho Mã Vân theo Vương gia trực tiếp biến thành người kể chuyện.

Hôm nay sáng sớm, Mã Vân ý lại trên giường, nghe Bành song giảng chính mình hào quang Lịch Sử, nhìn nàng kia cái miệng anh đào nhỏ nhắn, phát dục hoàn hảo đáng người, không khỏi có chút ý loạn tình mê.

Mã Vân đang tại trong ý dâm, chợt nghe bên ngoài một hồi tiếng bước chân, đón lấy tiền thanh Thanh Âm liền từ ngoài cửa trôi nổi như này tới: “Vương gia, ngài đi lên ư? Vừa Đại Vương phái người xin ngài vào cung Nghi Sự.”

Ai, tiện nghi Lão Cha thật sự là sẽ tìm thời gian ah! Không trả tiền thanh không vào nhà, đây không phải sợ đánh vỡ người Ngũ Đại Vương chuyện tốt ư? Ha ha, tiểu tử này, rất có Tiên Đồ.

Bành song vì vậy nói ra: “Gia, trước rời giường a, Đại Vương xin ngài vào cung, tất có chuyện quan trọng thương lượng, đi trễ Đại Vương trên mặt cũng khó nhìn,” Sau đó lại cao tiếng nói: “Liều hồng, cho gia chuẩn bị nước rửa mặt, tiền thanh, người chạy nhanh phân phó phòng bếp chuẩn bị gia bữa sáng, sau đó cho gia chuẩn bị kiệu.”

Tuy nhiên đến Ngũ Đại năm ngày, nhưng mà (là) bị người phục thị, đặc biệt bị Mỹ Nữ phục thị mặc quần áo, Mã Vân thật đúng là rất không thích ứng, tại một hồi luống cuống tay chân về sau, cuối cùng đem thu thập sẵn sàng. Y phục mặc tốt, Mã Vân đang chuẩn bị đi Đại Sảnh ăn cơm, Bành song rõ ràng lạng lẽ thi đấu cho Mã Vân tờ giấy: “Tình Thư”! Hắc Hắc, lúc này mới vài ngày gặp ah, liền vụng trộm lần lượt Tình Thư, nhìn xem ta cái này Mị Lực, còn tưởng là thật sự không là che: xây được, quả thực tựu là Saiya Tiểu Năng Nhân. Mã Vân ngồi ở Đại Sảnh vừa ăn cơm vừa nhìn lấy Bành song thuần thực dưới sự chỉ huy người làm lấy làm cái đó, cái nha đầu này trong phủ còn giống như rất có Địa Vị.

Tiền Thanh Hòa thạch đại ở phía trước mở đường, phá La đập đập đương đương tiếng nổ, xem ra vậy thì hẳn là Cổ Đại “Còi cảnh sát mở đường”. Mã Vân ngồi ở trong kiệu, thuận tiện vén lên màn kiệu, nhìn nhìn thành Trường Sa, lại nói tiếp đã đi tới Cổ Đại đã lâu như vậy, vẫn không có đi dạo qua phố đâu, đại khái thượng nhìn mấy lần, cái này thành Trường Sa cảm giác cũng tạm được, người bán hàng rong bên đường rao hàng, người đi đường lui tới, so hoành điểm ảnh xem thành còn bắt đầu càng có cổ vận [nói nhảm, Ảnh Thị Thành dù sao cũng là hiện đại kết quả, người đều hồi trở lại 1000 nhiều năm trước, cái kia có thể so sánh ư?].

Nhìn xem trên đường lui tới người đi đường, suy nghĩ lưng (vác) Tiểu Học, Sơ Trung, Cao Trung học qua Thi Từ, đừng tưởng rằng ta lần đầu tiên mặc cang, liền cái gì cũng đều không hiểu, mặc kệ ngươi là Anh Hùng Hào Hán, hay vẫn là Đế Vương tướng tướng, như thế nào khiến cho Đại Gia ngưỡng mộ, Đạo Bản lưng (vác) thơ cổ từ ah. Bây giờ là Ngũ Đại, thơ Đường hay dùng không đến, Tống Từ Nguyên khúc còn có thể, nhưng vấn đề là ta là ngành kỹ thuật sinh ah, Văn Học cái đồ vật này ta rất lâu đều không chơi. “Ta không lưng (vác) thơ cổ thật nhiều năm, ta không sợ Bàng Lân đồn đãi” Mã Vân không khỏi hừ nổi lên lưu hành ca, thầm nghĩ đến: Nhớ năm đó ta trong trường học cũng là một Tiểu Chuẩn mạch bá, ai, đúng rồi, ta này thiên phú tại Cổ Đại không biết có thể hay không dùng, cũng không biết Ngũ Đại người thường thức không thường thức, Vạn Nhất bọn hắn không biết hàng, cái kia ta này thiên phú vậy coi như lãng phí ah, dù sao, trở lại Cổ Đại ta cũng không muốn bên đường đầu Nghệ Nhân.

Ai, buồn rầu ah, trở lại chuyện chính, hay vẫn là thành thành thật thật tùy tiện lưng (vác) vài câu thơ cổ khai mở cái đầu a, nói không chừng trong chốc lát cấu tứ như suối tuôn ra ở bên trong, trong trí nhớ Thi Văn sẽ cận bã nổi lên đâu. “Quan Quan Sư Cưu, Tại Hà Chi Châu, Yêu Diệu Thực Nữ.....” Mã Vân trong nội tâm không khỏi lại nghĩ tới Ngô Mỹ Nữ, dù sao Mã Vân tại 21 Thế Kỷ, sống sao cho cũng không lớn tích, bạn gái Đại Học còn không có

Tốt Nghiệp liền phân ra, qua chính là heo mẹ thi đấu Điều Thuyền thời gian, khát khao tựa như chuyện cười trung nói như vậy, đối bạn gái yêu cầu liền hai cái: Nữ, sống là được. Hiện tại đột nhiên có cái này một mỹ nữ, Tenten cùng, thỉnh thoảng còn có thể kéo hạ bàn tay nhỏ bé, Mã Văn có thể không xuân tâm nhộn nhạo ư? Nếu ngồi xe ngựa thì tốt rồi, người xem một chút người ta Hàn Bách [[Phúc Vũ Phiến Vân]] nhiều biết hưởng thụ ah, vào triều tán gái hai không làm ah.

Đang suy nghĩ lấy Bành song tốt, đột nhiên nhớ tới tờ giấy. Ai, vừa rồi trước mắt một mực có người, lại đem việc này đem quên đi ah, thật là có phụ Mã Văn “Trọng sắc khinh hữu” Danh Tiếng ah!

Tờ giấy thượng liền hai chữ, trải qua cẩn thận phân biệt, hẳn là “Giả ngu”. Thật là khiến người kỳ quái ah, một đối có quan hệ mập mờ Nam Nữ, lạng lẽ tiên đưa tờ giấy, bắt kẻ là Trung văn hay văn là Anh văn, đều hẳn là ba chữ ah. Ah, Mã Văn đã biết, xuyên việt về đến về sau, cũng không nhận ra bọn hắn, tuy nhiên buổi sáng hôm đó Mã Văn dùng ưu nhã nhất đẹp trai nhất tạo hình, hỏi nàng “Tiểu Thư, xin hỏi ngài họ gì?”, nàng lúc ấy liền thất thần, xem ra nàng là đối Mã Văn có ý kiến ah. Nhất định là Mã Văn tạo hình không đủ khốc a, thế nhưng mà đầu năm nay tức không có Tây phục, cũng không có Mặc Kính (kính râm), lại không lưu hành trang phục ăn mày, còn không thường thức trần ngập cá tính Kê Quan đầu, Mã Văn cũng là có lòng không đủ lực ah. Đợi lát nữa đãi ngấm lại biện pháp cứu vãn thoáng một phát, không biết đạo trưởng cát phủ có hay không Hoa Hồng tiên đưa, ân, người nói, nàng biết rõ Hoa Hồng hoa ngữ ư?

Chóng mặt ah, thời đại này, Nam Nhân lưu hành tiên đưa cái gì cho nữ nhân ah?

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Đại Sở hội cao cấp nghị (1)

Thời gian trôi qua thực vui vẻ, Mã Văn còn chưa nghĩ ra tiên đưa cái gì đó cho Song Nhi đâu? Trương Thuận đi ra: “Tiểu Vương Gia, đến trước cửa cung.”

Mã Văn chậm rãi đi xuống cổ kiệu, ngẩng đầu vừa nhìn, trong nội tâm nhin không được mắng: “Lão Mã, người cũng quá xa xỉ a, cái này Vương Cung kiến cũng quá lớn a, nhìn người cái đầu cũng là 170, người như thế nào đem cái này cửa cung kiến lại cao bảy tám mét, coi như là lưỡng Điều Minh từ nơi này qua cũng sẽ không đụng đầu.”

Cửa son rượu thịt thôi, lộ có xương chết cồng ah. Chỉ thấy cửa cung, hai cái trái phải ba mét hai cao Thạch Sư Từ, làm cho người kỳ quái chính là, Thạch Sư Từ đằng sau không xa còn phân biệt có hai cái Phi Long, chẳng lẽ đầu năm nay lưu hành “Long Phi Sư vũ”.

Mã Văn trong nội tâm đang tại đoán chừng cái đồ vật này dựng lên lên giá bao nhiêu người dân tệ thời điểm, một cái thái giám chết bầm về mặt cười lấy lòng đi tới đến: “Tiểu Vương Gia, ngài đã tới, Đại Vương bọn hắn đang chờ ngài Nghị Sự đâu.”

Nghe cái này chết tiết Thái Giám khẩu khí, giống như cách lập tức văn, cái này Địa cầu liền không chuyển rồi. Mã Văn trong nội tâm không khỏi nghĩ đến: Còn chờ ta Nghị Sự, thật là đồ Mã Thí Tinh, bất quá cái này đại hồng hoa kiệu mỗi người giờ lên Đạo Lý, ta hay vẫn là minh bạch.

“Làm phiền Công Công phía trước dẫn đường”, sau đó thuận tay kín đáo đưa cho hắn một điểm tiền thưởng. Cái kia Thái Giám tựa hồ lấp bắp kinh hãi, vội hỏi “Cám ơn Vương gia phần thưởng.”

Mã Văn bất động thanh sắc nói: “Chúng ta hay vẫn là tiên tiến cung đi thôi.”

“Là, là, Vương gia thỉnh cùng nô tỳ đến.”

Không bao lâu, liền đi tới phòng nghị sự, nghe thanh âm bên trong còn rất yên tĩnh, không phải là thật sự đang đợi ta Nghị Sự a, Mã Văn bước nhanh đi vào, quỳ xuống nói: “Phụ Vương ở trên, xin thứ cho Nhi Thần muộn chi tội.” Trước khi tới, Mã Văn đã tỉnh tề hỏi qua Trương Thuận, trong nội cung Lễ Nghi. Mới đến, ta không phải cũng sợ tại Lãnh Đạo trước mặt xấu mặt mà, tuy nhiên cái này Lãnh Đạo là mình tiện nghi Lão Cha.

Quả nhiên, Sở vương xem Mã Văn đến rồi lộ ra rất vui vẻ, cười nói: “Vân Nhi, mau đứng lên, ban thưởng ngồi.” Đón lấy, dùng mắt quét thoáng một phát một cái giữ lại một đám chòm râu dê trung niên nhân -- Lý Cao.

Lý Cao lập tức nói ra: “Hôm nay Đại Vương triệu kiến chúng ta, có hai việc thưởng lượng, một là Nam Hán chủ Vô Đạo, suu cao thể nặng, Quốc Trung kêu ca sôi trào, quốc gia của ta đem làm áp dụng hạng gì Sách Lược, hai là theo Thương Nhân nói, hoàng thượng tại năm trước tân thiên, quốc gia của ta vị(thay) Đại Tân thần, Vương Thượng dục khiến sử (khiến cho) phó Khai Phong, vừa là phúng viếng, thứ hai ăn mừng Tân Quân Đăng Cơ. Lão Thần cho rằng, Lưu thị Phụ Tử trú cùng việt nhiều năm, Bách Tính nhiều ăn vào, hiện tại mặc dù suu cao thể nặng, nhưng việt đức không mất, không thể đồ cũng.”

Lý Cao trách không được quan như vậy cao, rất có trong mắt kính, giả tá cái này trần thuật ý kiến, tùy tiện còn nói cho Mã Văn hôm nay chủ yếu đề tài

thảo luận. Mã Văn còn tưởng rằng xảy ra đại sự gì đâu? Không phải là Bắc Biên Thạch Kính Đường chết rồi, Nam Hán tiểu triều đình đùa lừa, Mã Văn cái này Lão Cha xem người khác khí thế ngất trời đùa lừa, tự mình nghĩ đục nước béo cò. Mã Văn thầm nghĩ, thừa dịp người Hollow đòi mạng người, cái này vốn nên là chuyện tốt, bất quá tiếp qua hơn mười năm Thiên Hạ Nhất Thống tại Tống, hiện tại làm cái gì đều là cấp làm mai mối ----- toi công bận rộn. Nếu ta nói, hiện tại thừa dịp còn tại vị từ thượng, chúng ta đàn ông muốn ăn cái gì liền ăn cái gì, muốn chơi cái gì ta liền chơi cái gì, ăn uống no đủ, tâm hoan tác nhạc về sau, tựu đợi đến Đầu Hàng quá.

Lý Cao vừa mới nói xong, thì có một cái vóc người khôi ngô Võ Tướng ra khỏi hàng nói:“Đại Vương, Lý đại nhân nói đúng là, Hán cùng Đường Đô là của chúng ta Túc Dịch, chúng ta Công Kích Nam Hán, tắc thì hấn tất [nhiên cầu cứu tại Đường, mà Đường Cường ta nhược, đánh mãi không xong, bên trong tất [nhiên sinh loạn..... Mà Lưu thị lại chiếm Đại Nghĩa, tổ được việt người trong tâm, cũng không dễ đánh ah.”

Ngay sau đó lại có một cái mập mạp Trung Niên Văn Thân nhảy ra, động tình nói:“Đại Vương tên giám, Tiên Vương lúc, đã từng khiến tướng hướng công Nam Hán, kết quả Đại Bại, vết xe đổ, Hậu Thế chỉ su cũng, nhìn qua Đại Vương nghĩ lại cho kỹ.”

Sau đó lại có một cái người lùn Văn Thân, ra Ban Trục tiếp quý xuống, lớn tiếng nói:“Đại Vương, thần cả gan, xin hỏi Đại Vương tự hỏi cùng Tiên Vương so, thứ cho hiền? Tiên Vương còn bại, Đại Vương cho rằng có thể thắng hô?”

Kế tiếp một cái mặt tam giác Võ Tướng nói:“Quốc gia nuôi quân, vốn là Chiến Tranh, bọn thần không sợ chiến tranh, nhưng mà (là) Thánh Nhân từng nói [bình mã chưa động, lương thảo đi trước], lại nói cái này..... Miếu tính toán người thắng thắng, một khi cùng Đường tác chiến, Đại Vương Lương Thảo chuẩn bị đầy đủ sao? Đại Vương miếu tính toán thắng ư?”

Lại có một cái dưới ánh sáng ba Văn Thân [hư hư thực thực Thái Giám] nói tiếp:“Đại Vương, phạm là Xuất Sư phải có tên, nay chiến tại Đường, danh không chánh mà không nói thuận cũng! Thần thỉnh Điện Hạ nghĩ lại.”

Cái này Phòng Nghị Sự, nhất thời liền trở thành một cái não nhiệt chợ bán thức ăn, những người này một cái đều không nghĩ ra chính, thoát nhìn dẫn chứng phong phú, trên thực tế nói đều là chút ít nguy hiểm. Mã Văn Tâm Nói: Kỳ quái ah, đây là thứ mở rộng Địa Bàn cơ hội tốt ah, như thế nào cả đám đều như vậy “Chân thật Mưu Quốc” Ah, tuy nhiên Mã Văn là hạ quyết tâm muốn hàng Tống, bất quá nhất định là Địa Bàn càng lớn, đến lúc đó Đãi Ngộ càng cao vung. Lưu thị hai huynh Chương tại Quảng Đông không chỉ su cao thể nặng, hiệp đáp đồng hương, còn Hoang Dâm Vô Đạo, lạm sát Sĩ Nhân, dùng 21 Thế Kỷ lại nói tựu là hai người cặn bã, liền lấy còn Dân Tâm không mất, người cô đại này dân cũng quá thuần phác đi à nha? Nói là phạt việt, trực tiếp liền trộm đổi Khái Niệm đến phạt Đường thượng, Nam Hán cũng không phải Đại Đường, tối đa chỉ là có chút quan hệ, vì(thay) điểm quan hệ này, Đại Đường có xuất binh hay không còn hai chuyện đầu. Cái này mặt tam giác cũng so sánh đáng hận, chính mình giả tạo Thánh Nhân Ngôn Ngữ không nói, còn đem Danh Ngôn cho nói sai rồi, cái gì gọi là miếu tính toán người thắng thắng, vậy còn đánh cái gì trận chiến ah, trực tiếp phái mấy cái tiên sinh kế toán tính toán toán sổ sách không liền có thể dùng? Đáng hận nhất chính là cái này mấy cái Văn Thân, đem Lão Cha cùng Gia Gia so sánh, cái này Lão Cha có thể nói chính mình cường gia thắng Tổ ư, còn bày ra một bộ “Văn chết giá” Danh Thần phái đoàn, rất có người không đồng ý ý kiến của ta, ta liền đi nhảy lầu xu thế? Mặt khác tại sao không có gặp Thác Bạt hàng ah?

Bất quá kỳ quái hơn chính là, đám khốn kiếp này ra khỏi hàng trình lên khuyên ngăn thời điểm, hoặc là người khác trình lên khuyên ngăn đã xong về sau, luôn luôn muốn nhắc Mã Văn vài lần, chẳng lẽ Bành song cái nha đầu này, quái mã văn buổi sáng không có để ý đến nàng, cho Mã Văn trên mặt làm chút gì đó ư? Mã Văn chính suy nghĩ, muốn hay không biểu hiện một chút chính mình Liên Cầu y hệt Chính Trị Khứ Giác cùng Lão Ung y hệt Chiến Lược Nhân Quang, đem những này Phàm Phu Tục Tử cho trấn một trấn thời điểm, đột nhiên phát hiện, Hội Nghị Trung Tâm không biết lúc nào cũng đã theo đề tài thảo luận thứ nhất chuyển đổi đến thứ hai đề tài thảo luận thượng, đây là như thế nào như vậy, Đại Gia rất nóng hỏi nói cả buổi, không có gì kết quả là bắt đầu đàm luận sau đề tài thảo luận? Chẳng lẽ cái này là trong truyền thuyết :“Cái gì cũng đừng nói, nhất trí thông qua” U?

Đi theo Lãnh Đạo mạch suy nghĩ đi, đây là Mã Văn Kinh Nghiệm, vì vậy Mã Văn hồ nghi nhìn xuống Lão Cha, mập mạp Lão Cha không có gì bộ mặt biểu lộ, về mặt Bình Tĩnh, không biết đang suy nghĩ gì. Xem ra hấn lòng dạ còn rất sâu. Ta đây muốn hay không thôi phòng thôi phòng Chiến Tranh đầu? Nếu như muốn mà nói, ta có lẽ lừa dối chút gì đó tốt đâu?

Mã Văn đang suy nghĩ muốn hay không nói đêm hôm qua, Mã Văn chưa từng gặp mặt Mã Ân gia gia báo mộng cho hắn, còn nắm thật chắc Mã Văn tay, dặn đi dặn lại nói:“Tôn Tử, người người can đảm đi về phía nam đánh ah, đi về phía nam đánh, nhất định --- thắng -----” thời điểm, đột nhiên một câu đưa tới Mã Văn chú ý. Hắc Hắc, cái này chuyện tốt còn có ta phần nha?

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Đại Sở hội cao cấp nghị (2)

Vừa sáng sớm chạy đến họp, Mã Văn còn bị kích động, dù sao cái này cấp quốc gia hội cao cấp nghị, ta nhưng là lần đầu tham gia, nhưng khi Mã Văn tại trong phòng nghị sự đã ngồi sau nửa canh giờ, Mã Văn muốn nói:“Thực ***----- nhàm chán ah.” Nghe được hấn đều muốn ngủ.

Đúng lúc này đột nhiên một câu đưa tới Mã Văn chú ý.

“Đại Vương, Tần Hoàng kể vị, khắp chốn mừng vui, quốc gia của ta đem làm khiến Sứ Giả hướng hạ, nhưng Sứ Giả Tước Vị thấp, tất thì không đủ để bày ra quốc gia của ta chỉ kính ý, vẫn từ thô sơ giản lược, tất thì không đủ để bày ra Đại Sở Văn Hóa ở trong hàm, nhìn khắp Quần Thần, Ngũ vương gia vị(thay) không có hai nhân tuyền, không biết Đại Vương ý như thế nào?”

Dưới ánh sáng ba những lời này vừa ra khỏi miệng, vừa rồi tiếng ồn ào thoáng chốc yên tĩnh, Quần Thần rất nhanh ngấm Mã Vân liếc, vừa liếc nhìn tiện nghi Nhị Ca, sau đó lại Ngưng Thần nhìn một chút tiện nghi Lão Cha, cuối cùng cúi đầu xuống không bao giờ ... nữa lên tiếng, bắt quả nhìn ra, bọn hắn đều trút lấy Lỗ Tai muốn nghe Lão Cha phía dưới nói như thế nào.

Bọn hắn loại biểu hiện này, lại để cho Mã Vân đột nhiên cảm giác được có điểm giống tại trong vườn thú chơi, đột nhiên rớt xuống Lão Hồ trong động, người chung quanh Bá thoáng một phát, cũng không dám ra ngoài âm thanh, sợ đem Lão Hồ cho đánh thức.

Mã Vân nhìn một cái Sở vương, phát hiện hắn đã ở cẩn thận xem Mã Vân, vì vậy Mã Vân vô ý thức nói:“Phụ Vương!.....” Ta đến cùng có đi không đâu?

“Đại Vương! Ngũ vương gia là quốc gia Đồng Lương, tất không thể làm cho chi đi sứ Đại Tấn.” Một cái chừng bốn mươi tuổi Võ Tướng ra khỏi hàng tấu đạo.

Mã Vân nhìn một chút Quần Thần, lại nhìn một chút cái này tiện nghi Lão Cha, nói:“Phụ Vương, thần mời ra sứ (khiến cho) Đại Tấn.” Mã Vân nghĩ nghĩ, cảm thấy cần phải đi Bắc Phương nhìn xem, tại Đại Sở mấy ngày nay, lão cảm thấy không quá thích ứng, cũng muốn đi ra ngoài tản giải sầu, mặt khác Mã Vân là người phương bắc, quả thực hơi nhớ Bắc Phương Hương Thần Phụ Lão, hiện tại là cao quý Vương gia, lần này trở về không biết có tính không là áo gấm về nhà ah.

Ha ha, đương nhiên Thượng Diện đều là câu khách sáo, nguyên nhân chủ yếu: Một là bởi vì Mã Vân tỉnh lại về sau, vị trí hoàn cảnh lại để cho hắn rất không thích ứng, ở một cái đoạt đích chi tranh trung, hắn không có một cái nào Bằng Hữu, không có không có một cái nào người quen, hắn hoàn toàn không làm rõ được ai nên tin, ai không nên tin, hai là bởi vì Mã Vân cảm thấy dù sao về sau muốn Đầu Hàng, cho nên hay vẫn là đi trước cả nước các nơi nhìn xem có cái gì Sinh Ý làm không có, vị(thay) về sau dẫn thân vào Thương Giới làm điều tra nghiên cứu. Tại chấn chương vài ngày về sau, Mã Vân cần thận suy nghĩ một chút Tương Lai sinh hoạt, đoạt đích hắn không có ý nghĩ này, đem làm Khoa Học Gia nhất định là đừng đùa; Thi Tử có thể nhớ kỹ cũng không nhiều, Văn Nghệ thanh niên con đường này cũng phá hỏng; Vào triều làm quan cũng không được, mặc cho ai cũng sẽ không dùng Dịch Quốc Nhị Đại gia đảm đương Đại Thần; Cùng hắn các loạiđội Đầu Hàng về sau, đi lĩnh Đại Tổng triều thất nghiệp tiền bảo hiểm, còn không bằng chính mình vụng trộm kiếm chút tiền đâu? Lão Tử nói như thế nào cũng là cũng là đến từ Tương Lai, làm kinh doanh có lẽ so Cỗ Nhân cường chút ít a.

Mã Vân đang tại nghĩ ngợi lung tung, chỉ thấy Mã Quang sáng đứng dậy nói ra:“Phụ Vương, Ngũ Chương tuổi nhỏ, Nhi Thần mời ra sứ (khiến cho) Đại Tấn.”

“Ngũ vương gia, thật sự là thâm minh đại nghĩa, nhìn qua Đại Vương chuẩn chi.” Dưới ánh sáng ba tiếp tục nói.

Người cái này thái giám chết bầm, Lão Tử nói muốn đi sứ, người như thế nào so Lão Tử đều muốn hưng phấn ah, Mã Vân nhìn không được trêu chọc nói:“Đâu có đâu có, vị này..... Vị lão huynh này, người mới là gấp quốc gia chỗ gấp, muốn Nhân Dân chỗ muốn, Nhân Tài, Nhân Tài ah.”

Dưới ánh sáng ba khó được mặt già đỏ lên, nói:“Thần, không dám nhận, ngược lại là cái này “Gấp quốc gia chỗ gấp, muốn Nhân Dân chỗ muốn” Thật sự là một bộ tốt câu đối ah, xin hỏi Vương gia hoành phi là cái gì nha?”

“Ân, xác thực một bộ tốt đúng vậy, khanh hoàn toàn xứng đáng ah,” Sở vương nói:“Vân Nhi, cái này hoành phi là cái gì nha?”

Hoành phi, cái đồ vật này cũng là câu đối??? Mã Vân làm sao biết hoành phi là cái gì? Bất quá, dù thế nào đã ở trong cơ quan hỗn [lẫn lộn qua, chút chuyện này không làm khó được Mã Vân. Mã Vân đứng dậy, khom người thi lễ, nói:“Đây đối hoành phi, Nhi Thần tự định giá rất nhiều, đều (cảm) giác không quá phù hợp, vì sao? Ta nghĩ thế hoành phi không Tam Hoàng Ngũ Đế, Nghiêu Thuấn Vũ Thang các loạiđội rất rõ Trị Quốc Chi Đạo người không thể được cũng, cố thỉnh Đại Vương ban thưởng chi.”

“Ah, ha ha, cô xem này liên khí tượng to và rộng, hoành phi ư? Liên lấy “Vị(thay) Đại Sở Phục Vụ” Như thế nào?”

Cái gì? Vị(thay) Đại Sở Phục Vụ! Mã Vân thẳng tắp nhìn xem cái này tiện nghi Lão Cha, người sẽ không cũng là xuyên việt tới a?

Đang tại Mã Vân sững sờ thời điểm, các Đại Thần lập tức quỳ xuống, ba hô:“Đại Vương Thánh Minh ah!” Sau đó, những cái này Văn Quan bắt đầu theo Tam Hoàng Ngũ Đế bắt đầu, ví dụ chúng mình Lịch Triều Lịch Đại từng cái Đế Vương, thúc ngra cũng không đuổi kịp chúng ta Đại Vương, tóm lại là Tần Hoàng Hán Vũ, hơi thua Văn Thái, tấn Tổ Đường Tông, hơi kém lăng ló; Rồi sau đó liên trình độ văn hóa, khoảng cách đến Trị Quốc phương châm, cái gì Văn Cảnh chi trị, Quang Vũ Trung Hưng, Khai Nguyên Thịnh Thế ah, hết thảy cũng không sánh nổi chúng ta Đại Sở, Đại Sở quả thực tựu là thể ngoại đảo viên, người ta Thiên Đường, Không Tử trị lý cũng không quá đáng liền cái này Thủy Chuẩn; Cuối cùng, Lý Cao rung đùi đắc ý bắt đầu tổng kết, chủ quan nói đúng là chúng ta Sở vương là Vị Đại Anh Minh, chúng ta Quan Viên là Thanh Liêm, chúng ta Bách Tính là giàu có, chúng ta Văn Hóa là Phồn Vinh, chúng ta Vật Chất là phong phú, chúng ta Sở quốc Tiền Đồ là Quang Minh.

Vỗ mông ngra xong sau, trực tiếp tạo thành ba cái kết quả: Chương Nhất, Lão Cha sắc mặt do tên gốc mặt biến thành mặt trời rực rỡ thiên, Chương Nhị, Võ Tướng nhóm; đám bọn họ sắc mặt ít nhiều có chút xấu hổ, bởi vì Cá Nhân rèn luyện hàng ngày vẫn đề, tại “Vuốt mông ngra” Cái này việc cần kỹ thuật trước mặt, bọn hắn Lĩnh Ngộ Năng Lực chênh lệch, trình độ thấp, Phản Ứng chậm, chỉ có thể trợ mắt nhìn các văn thần đem “Mã thí tâng bốc” Đập

thành “Xuân Lô”, mà chính mình chỉ có lo lắng suông, không biết nói cái gì cho phải; Chương Tam, bởi vì đã đến giữa trưa, chúng ta Anh Minh Đại Sở Vương, chính thức tuyên bố Hội Nghị chấm dứt, Đại Gia tất cả hồi trở lại tất cả gia, tất cả tìm tất cả mẹ.

Đây là *** cái gì sẽ ah, cũng mặc kệ cái cơm trưa, Lão Cha, người có phải hay không một người đứng ở trong nội cung ngại tịch tịch ah, sẽ theo liền tìm lý do đem tất cả lừa dối đến bởi người nói chuyện phiếm ah, ta khinh bỉ người.

Xuất hiện ở cung trên đường, Mã Văn thuận tiện hỏi dưới những cái này trò chuyện hữu danh tự, Lý Cao, đáng người khôi ngô chính là cái kia Võ Tướng gọi Trương thiếu địch, quan ở giữa bên ngoài Mã Bộ Đô Thống quân sự (khuyến cho); Cái kia thái giám chết bầm gọi cho phép quỳnh, là thứ cái gì nội nha Chi Huy Sứ, đoán chừng thì ra là cái Lý Liên Anh nhân vật a, mắt tam giác gọi Thôi cũng liền, là cái gì Kim Mã Tà mái hiên Đô Chi Huy Sứ, về phần cái này cái gì Kim Mã Tà mái hiên Đô Chi Huy Sứ rốt cuộc là cái gì quan, hẳn cũng không có không làm rõ ràng được, dù sao cũng không dễ trực tiếp hỏi, “Bạn thân, người cái này Kim Mã Tà mái hiên Đô Chi Huy Sứ cả ngày đều cả điểm chuyện gì ah?” Người lùn gọi Từ Trọng nhả, là cái gì Học Sĩ. Lý Cao cái này mấy cái bạn thân, nhưng là chân chính trò chuyện hữu ah, đáng tiếc đầu năm nay lại không thấy Điện Thoại Di Động vừa rồi không có qq, không thể lẫn nhau lưu phương thức liên lạc, để nhằm chán thời điểm tìm bọn hắn nói chuyện phiếm.

Đi đến cửa cung, Mã Văn cùng bọn họ chấp tay xuống, liền chuẩn liền dẹp đường Hồi Phủ. Đúng lúc này, Trương Thuận hấp tấp đã chạy tới đạo, “Vương gia, ngài là Hồi Phủ đâu, hay là đi ấm yên (thuốc) các nghỉ ngơi một chút?” Nói xong, cái ánh mắt kia ở bên trong rõ ràng còn có chút thần thái khác thường Phi Dương.

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Ấm yên (thuốc) các

Nhìn xem Trương Thuận mặt mũi tràn đầy ước mơ bộ dạng, là nam nhân liền lập tức đã minh bạch, cái này ấm yên (thuốc) các đoán chừng cùng Di Xuân Viện sẽ không có cái gì khác nhau.

Mã Văn trầm tư một chút, nhân tiện nói: “Ân, hiện tại đã giữa trưa, chúng ta liền đi ấm yên (thuốc) các a.” Nói thật, Mã Văn rất muốn đi Cổ Đại Kỹ Viện đi thăm đi thăm, chủ yếu là muốn thí nghiệm xem một phát Ngũ Đại nghệ phục vụ Phát Triển trình độ, làm Thị Trường Điều Tra, nhìn xem muốn hay không Đầu Tư Cổ Đại dịch vụ. Ngồi ở trong kiệu, Mã Văn cao hứng nghĩ đến, Hắc Hắc, giống như Xuyên Việt sâu sắc, không có mấy người giao thiệp với cái nghề này a, ta coi như là mở ra khơi dòng, một cái nam Tử Bà.

Tại đi ấm yên (thuốc) các trên đường, rõ ràng rất xa thấy được một màn làm cho người giật mình Hội Hòa: Một người, xác thực nói, hẳn là một người nam nhân, người mặc một bộ Hồi Bào, trong tay hoành cầm một thanh trường kiếm, tóc dựng đứng lên tựa như đeo cái mũ cao đồng dạng, trong miệng Lãng Lãng thì thầm, “Ta vốn là Sở Cuồng Nhân, Phượng Ca cười Khổng Khuru. Cầm trong tay Lục Ngọc trượng, hướng đùng Hoàng Hạc lâu. Ngũ Nhạc Tầm Tiên không chối từ xa, cả đời tốt nghiệp Danh Sơn du. Lư Sơn xuất sắc Nam Đẩu bằng, bình phong chín tầng gấm hoa Trương, ảnh rơi mình hồ Thanh Đại quang. Kim khuyết trước khai mở hai Phong trường, ngân hà đổ ngược Tam Thạch lương.....”

Không nghĩ tới ah, tại Cổ Đại vẫn còn có hành vi như vậy Nghệ Thuật Đại Sư ah, trách không được, Âu Lạc một mực ở vào Thế Giới vượt lên đầu Địa Vị đâu. Dân Chúng có cá tính ah! Nếu không phải bụng quá đói, Mã Văn thật muốn cùng vị đại sư này phiếm vài câu, tìm hiểu một chút thời đại này chúng đại sư Tinh Thần Văn Hóa cùng Vật Chất Văn Hóa nhu cầu, nghiên cứu thảo luận thoáng một phát hành vi như vậy, là biểu đạt nội tâm xao động đâu, hay vẫn là Phản Ứng đối cuộc sống hiện thực bất mãn, hay là đối Tương Lai sinh hoạt ước mơ.

Ngồi ở ấm yên (thuốc) các trong rạp, Mã Văn tâm là ngồi mát ngồi mát, một mình người phá Nhà Hàng lên tên là gì không tốt, tại sao phải gọi như vậy một cái giàu có sức tưởng tượng, tràn ngập Văn Nghệ đặc sắc danh tự đâu? Hoàn toàn là lừa gạt người tiêu thụ ah, nếu không phải là bởi vì bụng quá đói, vừa rồi dưới lầu đã nghĩ phẩy tay áo bỏ đi.

“Ngũ Gia, người xem ngài muốn ăn chút gì không?, phải hay là không còn như cũ ah” Cái này Nhà Hàng Đồng Sự Trưởng kiêm CEO, chứng kiến Mã Văn đến rồi về sau, lập tức đem ngựa vằn lại để cho tiến vào một cái trong bao sương sang trọng, nịnh nọt mà hỏi.

Mã Văn nhìn Trương Thuận, tiền thanh, thạch Đại Nhất mắt, Tâm Đạo xem ra “Ta” Đi qua còn thường xuyên đến cái chỗ này ah, liền hỏi: “Hôm nay đổi lại Khẩu Vị, người ở đây có hay không một ít món ăn mới dạng nha?”

“Ngũ Gia, ngài hôm nay thật đúng là đến đúng dịp, tiệm chúng ta ở bên trong hôm trước vừa chiêu cái Bắc Phương Danh Trù, bình Lư đồ ăn được kêu là Nhất Tuyệt ah, cái này bình Lư đồ ăn Lịch Sử có thể ngược dòng tìm hiểu đến Xuân Thu Chiến quốc Thời Kỳ, Chỉ Thánh Tiên Sư Khổng Tử về “Thực không ngại tỉnh, quái không ngại mạnh, không được hân tương không ăn, thỉnh thoảng không ăn” Âm Thực Danh Ngôn.”

Bình Lư đồ ăn? Danh như ý nghĩa, bình Lư Nhân Dân ăn đồ ăn, Ngũ Đại có một bình Lư Tiết Độ Sứ, đại khái chính là miếng đất phương đồ ăn a, Mã Văn Tâm Đạo, “Đều có những cái...kia kiểu dạng nha?”

“Có Bát Tiên quá hải náo La Hán, một trứng ấp trứng song Phượng, súp bạo song gòn”, “Thịt kho tàu ốc biển”, “Sấy [nướng Đại Hà”, “Cửu Chuyển đại tràng”, “Dấm đường Hoàng Hà cá chép”, “Canh suông Tô Yến”, “Đốt (nấu) lệ hoàng”.....”

“Cái gì gọi là Bát Tiên quá hải náo La Hán nha?”

“Gia, cái này đồ ăn tuyển dụng vây cá, hải sâm, bào ngư, xương cá, bong bóng cá, tôm, lò măng, chân giò hun khói vì (thay) “Bát Tiên”. Đem gà mút thịt băm thành bụn, tại đáy chén làm thành La Hán tiền hình dáng, xung là “La Hán”. Chén thành sau đặt ở tròn bình sứ ở bên trong, bày thành Bát Phượng, Trung Gian phóng La Hán gà, thượng vung chân giò hun khói mảnh, miếng gừng và thộn tốt rau củ diệp, lại đem đốt lên canh gà gọi lên tức thành; Cái này một trứng ấp trứng song Phượng, dùng Dưa Hấu cùng gà con thêm ốc khô, nắm Khẩu Bắc các loại (đội) phối liệu xào nấu mà thành, hấn Khẩu Vị trong lành, dinh dưỡng phong phú, rất có đặc sắc. Dấm đường Hoàng Hà cá chép, cá là tại chỗ thu thập, tại cá quanh thân kỹ thượng thăng, nghiêng thức hoa đao, ngon miệng sau khóa thượng khiêm hồ, phóng nồi chảo tạc thực (quen thuộc), sử (khiến cho) đầu đuôi nhếch lên, kiểm ra để vào trong mâm, gọi lên lược (*chịu đựng) tốt dấm chua nước, nhanh chóng thượng tịch, rồi sau cái bàn còn phát ra “C-K-Í-T..T...T” “C-K-Í-T..T...T” tiếng vang, rất có một phen thú tao nhã. Món ăn này kinh ngạc, hương xốp giòn, đau xót (a-xít), ngọt, hơi mặn, ngon.”

“Vậy thì đến bàn Bát Tiên quá hải náo La Hán, một trứng ấp trứng song Phượng, súp bạo song gòn.....”

Đồ ăn vừa mới lên đủ, đang chuẩn bị ra lệnh một tiếng, hiệu triệu Trương Thuận, tiền thanh, thạch Đại Nhất lên tiêu diệt những thức ăn này, chỉ thấy màn cửa nhoáng một cái, lách vào một người đến, đại khái chừng ba mươi tuổi niên kỷ, ăn mặc một cái xanh đen sắc ngoại bào, đối với Mã Văn khom người thì lễ, cười nói: “Tiểu Vương Gia, nhưng làm ngại các loại (đội) đến rồi.”

Trương Thuận tiến đến Mã Văn trước mặt, nói nhỏ: “Vương gia, lúc này Ngô Ban Ngô công tử, là ngài đích hảo hữu.”

Mã Văn còn chưa nói, chỉ thấy cái này Ngô Ban nhất lẳng, thần sắc có chút tiêu điều thờ dãi: “Xem ra phổ phùng gian đồn đãi, Vương gia mất trí nhớ dĩ nhiên là sự thật.”

Xem Ngô Ban bộ dạng, Mã Văn mất trí nhớ truyền đi sự tình, đối với hấn đã kích vẫn còn lớn. Thánh Nhân từng nói, chỉ cần có người tại Địa Phương, sẽ có Bát Quái. Mã Văn tại Đại Sở nói như thế nào cũng là tai to mặt lớn, có chút Bát Quái rất phù hợp thường, đáng tiếc không có ai tìm Mã Văn đập Quảng Cáo.

Mã Văn Tâm Nói: Không phải là nói ta mất ký ức ư? Cái này lại cái gì quá không bình thường, tự chính mình đều không để ý, người làm gì như vậy thần sắc âm đạm đâu? Vì vậy Mã Văn cười nói: “Ngô Ban, bọn người ta nhiều ngày như vậy, chẳng lẽ chính là vì nói cho ta biết, ta mất ký ức chuyện này ư, ta biết rồi, làm phiền làm phiền ah?”

Ngô Ban nói: “Thế thì không phải, phổ phùng có đồn đãi Vương gia thất tâm phong, cũng có đồn đãi Vương gia rơi án Nội Mạc trùng trùng điệp điệp?”

“Ah.” Bát Quái mà, nếu là sự thật vậy thì không phải Bát Quái.

Ngô Ban xem Mã Văn không cho là đúng, vội la lên: “Vương gia, việc này can hệ trọng đại. Theo ta thấy đến, những cái này lời đồn thể nhưng mà nhằm vào Vương gia âm mưu ah!”

Nhìn xem Ngô Ban gấp gấp như vậy bộ dạng, Mã Văn không khỏi đứng dậy, hai tay nhún, bày ra một bộ khiêm tốn thụ giáo tư thái, Văn Nói: “Ngô công tử mời ngồi, người ăn cơm đi không có? Chúng ta vừa ăn vừa nói.”

Đón lấy Mã Văn lại phân phó tiền quét đường phố: “Đi, cho Ngô công tử bộ kia bát đĩa đến.”

“Tiểu Vương Gia, ghé gồm thật đem Phong Độ nha.” Ngô Ban không khỏi thờ dãi.

Mã Văn thầm mắng:***, người những lời này rốt cuộc là khen ta hay vẫn là tổn hại ta à, chẳng lẽ ta vừa rồi Động Tác có sai lầm, Ngũ Đại thời điểm không lưu hành chấp tay ư? Hay vẫn là Ngũ Đại thời điểm không lưu hành trên bàn cơm nói chuyện làm ăn, ký hợp đồng? Cần biết, quyết định là trên bàn cơm ăn đi ra, không phải trên bàn hội nghị đàm đi ra.

Vì vậy, Mã Văn từ chối cho ý kiến nói, “Công Tử, người là đàn ông no từ không biết Ác Hán từ cơ ah, tục ngữ nói: Người là sắt, cơm là thép, không ăn một bữa đói sợ ah. Tới tới tới, Mã Văn trước mời người một ly.”

Ngô Ban có chút xấu hổ khiêm nhượng nói: “Không dám không dám, là Tiểu Nhân quấy rầy Vương gia dùng bữa, thể nhưng mà việc này quả thực mấu chốt, Vương gia không nên khinh tâm ah.”

Cổ Đại người Tôn Ti quan niệm hay vẫn là mạn mạn, Mã Văn kính Ngô Ban một chén rượu sau, liền phát hiện Ngô Ban theo vừa rồi lửa cháy đến nơi, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép (*) trong trạng thái bình tĩnh trở lại, còn có chứa điểm ấy này.

Nhân Tinh đã muốn làm, như vậy muốn làm đến nơi đến chốn, Mã Văn Tâm Đạo. Vì vậy Mã Văn cho Ngô Ban lại bỏ thêm mấy khối đồ ăn sau, Ngưng Thần Văn Nói: “Mới vừa rồi là ta càn rỡ thô lỗ, ta tự roi về sau, có một số việc nhớ không rõ ràng lắm, thỉnh Tiên Sinh vì ta phân tích một chút, cái này âm mưu là chuyện gì xảy ra?”

Ngô Ban để đĩa xuống, mấp máy miệng, nhìn nhìn tiền thanh, thạch đại, cũng không nói lời nào.

Tiền thanh vội hỏi:“Vương gia, ta cùng thách đại cho ngài Thủ Môn a.” Mã Vân gật gật đầu.

Ngô Ban nhìn bọn họ rời khỏi sau phòng, thân trọng nói:“Vũ Mục Vương Di Ngôn, Đại Sở Vương Vị huynh cuối cùng Chương và. Hiện nay Đại Vương Xuân Thu chính thịnh, cái này huynh cuối cùng Chương và chỉ sợ rất khó Thực Hành đi lên, mà Đại Vương lại có phần sủng ái Vương gia, Thiên Hạ đều biết. Trong tông thất rất nhiều câu oán hận, trong phổ xá càng là lời đồn đãi bộc phát. Theo tại hạ xem, Đại Vương đối lập Tiểu Vương Gia vì(thay) Thế Tử tâm tư cũng không mãnh liệt, nhỏ như vậy Vương gia đứng ở nguy dưới tường, hiểm nghi chi địa , còn dính dính tự hi, chỉ sợ họa không xa vậy.”

Mã Vân Tâm Nói: Tận nghi Lão Cha đối với chính mình thật là không sai, bất quá thật đúng là nhìn không ra có lập ta làm Thế Tử nghĩ cách. Bằng không thì tận nghi Lão Mụ nhất định sẽ sơ hở phong .

“Tới tới tới, Tiền Sinh, chúng ta lại ầm một ly.”

“Vương gia, năm trước sở trung Đại Hạng Hán, Bách Tính sinh hoạt tưng quăn, Vương gia khuyên nhủ Đại Vương miễn Sở quốc Bách Tính Phú Thuế một năm, Bách Tính do là cảm kích, nhiều xưng ngài vì(thay) Hiền Vương.”

“Àn, cái này cùng âm mưu lại có cái gì liên quan đâu?” Mã Vân không khỏi Vấn Đạo. Nói những lời này sau, Mã Vân đột nhiên nghĩ đến, vì cái gì ta cũng cho rằng đó là một âm mưu đâu? Mã thì tăng bốc Lực Lượng quả nhiên Cự Đại nha, tiểu tử người khẩu tài còn có thể mà.

“Vương gia, ngài chẳng lẽ không cảm thấy được, ngài roi chuyện này có rất nhiều điểm đáng ngờ ư?”

Mã Vân [hit-and-miss, chẳng có mục đích] nhìn một chút trần nhà. Tay phải nhẹ nhàng chuyển chén rượu, im im lặng lặng cùng đội hấn nói rằng Văn.

Ngô Ban xem Mã Vân im lặng không nói, cho rằng Mã Vân đang tự hỏi, tiếp tục nói:“Nếu như tại thời gian khác, ngài roi có lẽ sẽ không làm người chú ý, nhưng mà (là) ngài roi thời gian, nhưng lại tại Vương Hậu Nương Nương hồi hương thăm viếng thời điểm, Vương gia cũng muốn đảm nhiệm Cẩm Quân Chi Huy Sứ trước giờ, điều này chẳng lẽ không làm cho người suy nghĩ sâu xa ư?”

Nếu như vừa bắt đầu, Mã Vân chỉ là đang nghĩ nhìn xem Ngô Ban cái thẳng này chuẩn bị như thế nào lừa dối, hiện tại hấn lại không biết chưa phát giác ra tiến nhập hấn miêu tả hoàn cảnh này, một cái ý niệm trong đầu “Bá” thoáng cái xuất hiện tại trong óc của hấn, lại để cho hấn quả thực lắp bắp kinh hãi, chẳng lẽ chuyện này là tận nghi Nhị Ca đã hạ thủ?

Mã Vân đột nhiên cả kinh, đứng lên nói:“Hắc Hắc, Ngô công tử còn có lời gì nói, nếu như chỉ là như vậy có lộng huyền hư, Mã mỗ tự đi trước từng bước.” Nói xong quay lưng đi, đi đến sát đường phía trước cửa sổ.

Mã Vân hiện tại đột nhiên biết rõ, xuyên việt về Cổ Đại về sau, Mã Vân vì cái gì luôn cảm giác có chút bất an nguyên nhân . Bởi vì hấn phát hiện, bên cạnh mình lại không ai có thể làm cho hấn trăm phần trăm tuyệt đối Tín Nhiệm. Tín Nhiệm vật này, hoặc là thời gian dài bồi dưỡng kết quả, nói thí dụ như phát tiếu, hoặc là chính là có cộng đồng Lý Tưởng , ví dụ như thời kỳ kháng chiến Cách Mạng chí sĩ.

Cái này Ngô Ban hấn đến cùng phải hay không bạn tốt của ta đâu? Giao tình của chúng ta đến cùng đến trình độ nào đâu? Hấn nói mấy câu này, có bao nhiêu là vì ta đâu? Hấn sẽ không phải là những thứ khác những cái...kia trong tông thất người phải tới ly gián ta cùng tận nghi Nhị Ca tâm đó cảm tình đây này? Nếu như Vạn Nhất hấn là Lão Cha phải tới mà nói.....? Nguyên một đám ý niệm không ngừng Mã Vân trong đầu thoáng hiện, lại để cho hấn không nhận rõ phân biệt không rõ.

Ngô Ban tựa hồ lắp bắp kinh hãi, cũng đứng người lên, khom người thì lễ nói:“Vương gia bị tập kích sau, phó phùng tầm đó vốn là tung tin vịt Vương gia ngộ hại, rồi sau đó lại lời đồn Vương gia thất tâm phong, Quốc Trung Dân Chúng Đại Bi cho rằng mất một Hiền Vương vậy. Tiểu Nhân cho rằng, việc này cùng Vương gia có ba bất lợi.”

“Vương gia cùng quốc đồng thể, như thế lời đồn tất [nhiên tổn thương Vương gia danh dự, này một bất lợi cũng; Phó phùng như thế lời đồn, như Vương gia một ý đi nhậm chức, tắc thì Đoàn Kỳ ở trong, Đại Vương có dùng người không khách quan chi ngại, Vương gia có không chịu nổi đảm nhiệm chi lo, Quan Trường có do dự đang trông xem thế nào về, Cẩm Quân Tướng Sĩ có bất an chi tâm, này hai bất lợi cũng.”

Nói tới chỗ này, Ngô Ban dừng một chút, uống chén Thủy Nhuận nhuận Yết Hài tiếp tục nói:“Cái gọi là thanh giả tự thanh, này hai bất lợi, theo thời gian chuyển dời, Tự Nhiên có thể tiêu trừ, nhưng vẫn còn có một bất lợi, Tiểu Nhân thử vì(thay) Đại Vương nói chi. Tàn lời đồn đãi người, bụng dạ khó lường, ý muốn ly gián Vương gia cùng Đại Vương cũng.”

Mã Vân thân thể chấn động, chậm rãi xoay người lại, người này rõ ràng có thể xem sâu như vậy! Hấn lấy lại bình tĩnh, miễn cưỡng cười nói:“Phó phùng lời đồn đãi, như thế nào ly gián cha con chúng ta tình đâu?”

Ngô Ban cùng Mã Vân liếc nhau một cái, kiên trì nói ra:“Nếu Vương gia roi không trừng trị, chuyện này ai nhất được lợi nha?”

Mã Vân im lặng không nói.

Ngô Ban nói thẳng:“Biểu hiện ra xem nhất được lợi người là nhị vương gia, bởi vì Đại Vương Xuân Thu chính thịnh, trăm năm về sau truyền ngôi cùng Huynh Chương khả năng cũng không lớn, điểm này Đại Vương tinh tường, Chư Vị Vương thúc cũng tinh tường, nhị vương gia chắc hấn cũng tinh tường. Mà chính là bởi vì là cái dạng này, cho nên một khi Vương gia roi không trừng trị, Đại Vương dưới con thịnh nộ, đầu tiên hoài nghi đúng là thân là Trường Tử nhị vương gia. Cái này không phải là một hòn đá ném hai chim ư?”

Mã Vân lần nữa cẩn thận nhìn một chút Ngô Ban, nếu người trên mặt đều dán tờ giấy, viết người này bản tính, ham mê cùng quan hệ giữa người với người thì tốt rồi. Ngô Ban, Mã Vân cẩn thận nghĩ nghĩ Lịch Sử, không nhớ rõ Ngũ Đại có một gọi Ngô Ban nha. Không có danh khí người, có thể không có nghĩa là hán tướng tốt. Quan Vũ mãnh liệt không mãnh liệt, còn không phải bị cái không biết tên người cấp cho mình mạng già; Mã Siêu có đẹp trai hay không, còn không phải tại Tây Bắc bị người ta cả nhà siêu trảm; Điều Thuyền có đẹp hay không, sợ dạ quyền còn không biết cho ai đó?

Có đạo là: Định không động ta không động, định khẽ động ta lộn xộn. Người ba ba chờ ta vài ngày, cho ta Phân Tích đến lại Phân Tích đi, người người này có lẽ đã rồi hướng sách đi à nha. Nghĩ vậy tiết, Mã Vân đem hán lui qua trên chỗ ngồi, nói ra:“Như vậy theo Ngô huynh góc nhìn, ta phải làm gì đâu?”

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Thỉnh quân làm thơ

Mã Vân đem Ngô Ban lui qua chỗ ngồi, lại tự mình làm hán rót ra một chén rượu, Vần Nói:“Thành Như Ngô huynh nói, như vậy ta phải làm gì đâu?”

Đối người bình thường mà nói, giao tình thiện, như vậy nói chuyện phiếm nội dung cũng đơn giản tựa là hôm nay Thiên Khí tốt, người bộ y phục này thật xinh đẹp ah một loại không có dinh dưỡng mà nói; Quan hệ tốt hơn một sâu đậm, sẽ cùng người đàm luận thoáng một phát, nữ sinh này so sánh xinh đẹp, nữ sinh kia tiểu tử này eo mảnh như thế nào thế nào; Quan hệ rất thân đây này, cái kia chính là không kiêng nể gì cả, muốn nói cái gì liền nói cái gì. Cái này Ngô Ban vừa rồi một phen, lại để cho Mã Vân đối với hán đã tin tưởng một ít, dù sao nói những lời kia, là muốn gánh chịu rất lớn phong hiểm, đặc biệt tại sát nhân tựa như giết gà đồng dạng đơn giản Ngũ Đại.

Ngô Ban như là đang cố ý khoe khoang cái nút (*chỗ hấp dẫn) đồng dạng, nhẹ nhàng thiện uống thoáng một phát rượu, cười nói:“Vương gia, không cần sốt ruột. Vương gia chính ở vào trận sóng gió này Trung Tâm, chỉ cần Tiến Thối có theo, nói không chừng vẫn còn có niềm vui ngoài ý muốn ah.”

Mã Vân vui vẻ nói:“Thỉnh Tiên Sinh thử nói chi.”

Ngô Ban có chút mỉm cười nói ra:“Thân Sinh ở bên trong mà chết, Trọng Nhĩ ở bên ngoài mà an. Vương gia có thể tự thỉnh ra ngoài nhậm chức, biểu thị không khác Thái Tử vị, dài như vậy cát Quan Trường lời đồn đãi nổi lên bốn phía, một ngày ba kinh hãi cục diện tất nhiên sẽ an định lại. Làm như vậy, đến một lần tại Đại Vương trong nội tâm cho làm sâu sắc vị(thay) Quân Phụ phân ưu Hiếu Tử hình tượng, thứ hai cũng Quốc Trung Hữu Chí Chi Sĩ cũng càng thêm sáng tỏ Vương gia khoan hậu người yêu làn gió, thứ ba, Vương gia một khi ly khai Trường Sa, trong tông thất dựng ở nguy dưới tường người liền không phải là Vương gia.”

Mã Vân có chút không có hiểu rõ, nói cả buổi đơn giản tựa là lại để cho Ngã Ly khai mở Trường Sa ah. Mã Vân trong nội tâm nhảy dựng, đột nhiên nhớ tới vài ngày trước tiện nghi Lão Mục cho hán nói lời, nói là thay cầu mong gì khác một cái Nhạc Châu Thứ Sử. Ở bên trong mà chết, ở bên ngoài mà an??

Ngô Ban xem Mã Vân không nói lời nào, đón lấy còn nói thêm:“Vương gia ra ngoài đó là Tự Nhiên, bất quá cũng không có thể tùy tiện đi một chỗ, tốt nhất là có thể tới Nhạc Châu đem làm Thứ Sử. Nhưng lại muốn tại trước khi đi, tại Đại Vương trên người nhiều hạ ghi Công Phụ, sử (khiến cho) Đại Vương biết rõ Vương gia Trọng Yếu, nặng như vậy chiếu Vương gia hồi trở lại Trường Sa, liền ở trong tâm tay.”

Lại là Nhạc Châu. Mã Vân hồ nghi nhìn thoáng qua Ngô Ban. Chậm rãi nói ra:“Hôm qua Đại Vương dùng mệnh ta vị(thay) Nhạc Châu Thứ Sử.”

Ngô Ban kinh ngạc nói:“Thật vậy chăng? Vậy thì thật là thật tốt quá. Hiện tại chúng ta cần phải làm là tại Đại Vương trên người ở dưới Công Phụ.”

Kháo, Mã Vân trong nội tâm rất khinh bỉ thoáng một phát, nói cả buổi hay là muốn đem tiện nghi Lão Cha mà thí tăng bốc cho đập thoải mái. Ân, Lão Cha ưa thích làm thơ, Mã Vân đột nhiên nghĩ đến một cái chủ ý, liền cùng Ngô Ban thương lượng nói:“Ngô huynh, cũng biết Đại Vương thẳng đến trước mặt mới chỉ, làm bao nhiêu bài thơ ah, ta dục tấu mời làm Phụ Vương ra thi tập, Ngô huynh, cho rằng có thể?”

Ngô Ban hai mắt tỏa sáng, hiển nhiên bị Mã Vân cái chủ ý này đã động, nói ra:“Đại Vương đến nay, làm thơ chỉ sợ không dưới trăm thủ, chính có thể ra một quyển thi tập.”

“Ta đây ngày mai sẽ cùng Phụ Vương nói, chuẩn bị cho hán ra thi tập”, Mã Vân cao hứng nói, bạn thân ta chủ ý cũng rất nhiều. Hán nghĩ nghĩ, lại nói:“Ta ngày mai muốn hay không cùng Phụ Vương nói, sa thải Quan Chức, tại Nhạc Châu đưa trang viên bảo dưỡng tuổi thọ ah?”

Ngô Ban cười cười nói ra:“Từ chức tuyệt đối không thể, tự Tiên Vương cất cứ đến nay, Vương Thất Chương từ không chỉ người làm quan rất nhiều, còn có một chút thậm chí được phong Quận Vương, Vương gia như Từ Quan, ngược lại sẽ sử (khiến cho) Đại Vương hoài nghi; Mặt khác hiện nay Quan

Trường Quý Di, một khi bồn quá hoá thật phải không đèn mắt .”

Xem Mã Vân im lặng không nói, Ngô Ban tiếp tục nói:“Nhạc Châu tuy nhỏ, nhưng chỗ chỗ xung yếu, như thiện Ghali dùng, đúng là Anh Hùng đất dụng võ cũng, mặt phía bắc Nam Bình Địa Phương nhỏ hẹp Quân Lực, Tài Lực Hữu Hạn, không thể lâu cầm, Đại Vương nếu có thể luyện Nhạc Châu chi binh, thừa lúc vắng mà vào một lần hành động đẹp yên Nam Bình, tắc thì cơ nghiệp có thể thành vậy.”

Tiểu tử nguoi Nhân Quang cũng không tệ lắm, bắt quá chuyện này chữ Bát (八) còn không có chồng đất lên, cũng không thể nói lung tung, xem ra muốn hát hót như khurú, bề ngoài bề ngoài chính mình Chính Trị thái độ . Mã Vân nghiêm nghị lắc đầu nói:“Ngô huynh, không thể nói như thế, Mã Vân vì(thay) Vương Thất Chương từ, nếu như có thể đổi (thay thế) Phụ Vương an ủi Địa Phương, đem làm tận tâm tận lực khiến người dân vượt qua An Nhạc sinh hoạt, sớm ngày đi đến tiền đồ tươi sáng, cho dù có một ngày có thể đẹp yên Nam Bình, cũng là thay Đại Vương tuyên dương Giáo Hóa, giải cứu ngục trung nỗi khổ ah.”

Từ nay về sau, Mã Vân cùng với Ngô Ban thảo luận mình cũng có những bằng hữu kia, đáng tiếc, Ngô Ban biết đến cũng không nhiều, chỉ nói là hần hành sử sấm rền gió cuốn, có bao nhiêu Lão Đại Vương Chi phong, sở Trung Sĩ từ chối với hần phần lớn là ngưỡng mộ, sau đó còn nói, giống như một cái Đồ Giám gọi Bành sư cáo , cùng hần quan hệ không tệ.

Không nghĩ tới cái này Ngô Ban hay vẫn là sở trung Đại Tộc Thứ Tử, bắt quá cũng chính bởi vì hần là Thứ Tử, cho nên không bị người trong nhà coi trọng, về sau kết bạn lập tức vẫn, liền thường xuyên bang Mã Vân bày mưu tính kế. Vì vậy, Mã Vân liền thừa cơ thỉnh Ngô Ban đến Mã Vân trong phủ đến giúp đỡ, Ngô Ban vui vẻ đồng ý, nhưng lại nói đi về nhà thu thập thoáng một phát, chuyển Mã Vân quý phủ ở, nói rõ đoán chừng Mã Vân bộ dạng khiến cho Mã Vân rất phiền muộn .

Buổi tối về đến nhà cửa ra vào, Mã Vân đột nhiên nghĩ đến, đã quên cho Bành song Muội Muội bán chút lễ vật , ai, đều do cái kia Ngô lừa dối, lừa dối chính mình đến trưa đều kinh hồn táng đảm , hung hăng cân nhắc có lẽ đối phó thế nào trước mắt cục diện , đem trọng yếu như vậy một sự kiện đều đã quên.

Mã Vân rơi xuống cổ kiệu, nhìn một chút Tịch Dương, nhìn nhìn tiền Thanh Hòa thạch đại, ánh mắt sáng lên, cười nói:“Hai người các nguoi, thành gia có hay không nha?”

Tiền Thanh Hòa thạch đại, nhìn nhau, tựa hồ cảm thấy Mã Vân hỏi có chút đột ngột, tiền thanh trả lời:“Vương gia, ta cùng thạch đa số không có lập gia đình đâu, mẹ ta kể các loạiđợi tiếp qua một năm cho Mã Vân nói môn việc hôn nhân.”

Thạch Đại Nói:“Vương gia, ta là Vương Hậu Nương Nương tại lang châu cứu người, cho tới nay đều là độc thân.”

“Ah,” Mã Vân tiếp tục nói:“Thường nói, trời chiều đẹp vô hạn, đón dâu muốn sớm làm. Bây giờ là niên đại nào , Đại Tấn thiên phúc chín năm, Thời Đại đang phát triển, sinh hoạt trình độ tại đề cao, tại kết hôn trước khi, nhất định phải đối với nữ nhân có hiểu biết, ta hỏi các nguoi, các nguoi biết rõ nữ nhân bình thường đều ưa thích lấy cái gì ư? Điều thích ăn cái gì không? Điều ưa thích nghe nguoi nói nói cái gì ư?”

Mã Vân hỏi một câu, tiền Thanh Hòa thạch đại, liền dao động một lần đầu, như vậy hần đều muốn cười, cuối cùng, Mã Vân tổng kết tính nói:“Vì đề cho các nguoi về sau cuộc sống hôn nhân hạnh phúc mỹ mãn, ta quyết định hôm nay Rèn Luyện các nguoi một lần, hai người các nguoi hiện tại liền lên phố đi, tại nửa canh giờ thời điểm, mua cho ta trở về một ít nữ nhân ưa thích đồ vật trở về.”

Mã Vân phía trước đình ở bên trong, tản bộ khoan thai đi tới đi lui, đều qua thật dài một hồi thời gian, tiền Thanh Hòa thạch đại như thế nào vẫn chưa trở lại cũng, hai người các nguoi không trở lại, nguoi gia ta như thế nào tặng đồ cho ta Song Nhi đâu?

Bên cạnh Trương Thuận, khả năng cảm thấy Mã Vân sáng rõ hần hoa mắt, vì vậy, nói ra:“Vương gia, ngài bệnh nặng mới khỏi, nếu không ngồi xuống nghỉ ngơi một chút a.”

Mã Vân nhìn Trương Thuận liếc, Ván Nói:“Trương Thuận ah, nguoi là lúc nào tiến cung nha?”

Trương Thuận nói:“Nô Tỳ tiến cung đã 30 nhiều năm, bắt đầu là hầu hạ Lão Đại Vương, về sau có hầu hạ nay thượng.”

“Àn, nguoi cũng là Lão Thần , lịch tùy từng hai hướng nhiều năm như vậy, thật sự là vất vả nguoi rồi.”

Trương Thuận nghe xong lời này, con mắt vậy mà nước mắt chảy ròng, nức nở nói:“Nô Tỳ được Lão Đại Vương Đại ân, chí tử cũng không có thể báo đáp Vạn Nhất, những điều này đều là Lão Nô phải làm , trước đó vài ngày Vương gia roi, nhưng làm Lão Nô lo lắng không được, bây giờ nhìn Vương gia tốt rồi, Lão Nô vừa lại thật thà là cao hứng nhanh.”

Nhìn xem Trương Thuận nước mắt tuôn đầy mặt, Mã Vân Tâm Đạo, Cổ Đại Tôn Ti quan niệm thật sự mạnh nhất , đối Hạ Nhân tốt đi một chút, những người này thật đúng là có thể vì nguoi bán mạng.

Mã Vân đang cùng Trương Thuận tán gẫu, thuận tiện muốn sờ sờ hần đáy ngọn nguồn, đúng lúc này, cửa phủ đột nhiên đi vào mấy người đến, Mã Vân nhất lắng, Tâm Nói: Nguoi như thế nào Khí Thành đáng về ấy ?

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Hành vi Nghệ Thuật Đại Sư

Mã Vân đang cùng Trương Thuận nói chuyện phiếm thời điểm, đã nhìn thấy Bành song, từ bên ngoài đi vào, khuôn mặt nhỏ nhắn khí : tức giận trắng bệch trắng bệch , Tâm Nói: Ai nha, đây là cái kia đồ không có mắt, rõ ràng đem ta Tiểu Mỹ Nhân cho Khí Thành như vậy ah?

Mã Vân lập tức gián đoạn cùng Trương Thuận nói chuyện phiếm, mặt mũi tràn đầy tươi cười thẳng đi qua, nói ra:“Song Nhi, người làm sao vậy? Là ai chọc người ah, nói cho ta biết, phải ta người đánh hấn cái mông.”

“Gia, ta đang muốn cùng ngài nói đúng không, sáng hôm nay gia xuất phủ về sau, ta sẽ đem đồ trong nhà kiểm kê một lần, chính cuộn lại đâu, người đoán chuyện gì xảy ra?” Song Nhi Khí Đạo.

“Hắn là người phát hiện nhiều hơn vài món Châu Báu?” Mã Vân trêu chọc nói.

“Gia -----” Song Nhi được phép cảm thấy Mã Vân trêu chọc ý tứ hàm xúc, nhìn Mã Vân liếc, tiếp tục nói nói:“Ta cả kiểm kê thời điểm, chợt nghe Hạ Nhân báo nói Trương trang năm nay Cung Phụng Ngân Lượng, ở cửa thành bị hình phạt bình thường tư người cho chống đỡ . Vì vậy, ta liền trực tiếp đi hình phạt bình thường tư muốn bọn hấn cho đi, kết quả những quan viên này, đông đây tây rút lui nói đúng là không ra cái như thế về sau, khí : tức giận ta đem hình phạt bình thường tư đập phá, mới trở về .”

Cái gì? Mã Vân lắp bắp kinh hãi, cô gái nhỏ này, hay vẫn là tính tình nóng nảy ah, một mình người Vương phủ nửa cái Hạ Nhân, liền dám đem thâm thù quảng đại Nhân Dân Quần Chúng nhiệt tình yêu Cảnh Sát Thúc Thúc xử lý công thất cho đập phá, hơn nữa bình yên vô sự trở về. Thật sự là Vương phủ Nha Hoàn cũng là Lục Phẩm quan ah, so Tể Tướng Phủ người gác cổng còn nhiều Nhất Phẩm

Mã Vân đột nhiên trong đầu xuất hiện hai từ, hung hăng càn quấy, ương ngạnh. Bành song như vậy trước mặt ôn nhu như vậy một người, sau khi ra ngoài rõ ràng trở thành Mẩu Lão Hồ, điều này nói rõ cái gì? Nói rõ cái này Vương gia, quá khứ là cỡ nào hung hăng càn quấy ah. Vốn Mã Vân người này, tự là ưa thích buồn bực thanh âm giàu to, bình thường thừa hành đúng là ít xuất hiện ít xuất hiện, thấp hơn điều; Có thể Xuyên Việt đến Ngũ Đại về sau, như thế nào biến thành một người như vậy .

Mã Vân trong nội tâm không khỏi cười khò nói: Hôm nay nghe xong Ngô Ban một đoạn văn, ta cảm thấy được có lẽ càng cẩn thận một điểm, kết quả người liền làm ra chuyện này đến rồi, như vậy cái Mỹ Nhân, ta có nên phạt hay không người đâu?

Trương Thuận cười nói:“Bành cô nương Đại Danh, Đại Vương trong cung chợt nghe từng tới một ít, thật sự là nữ trung hào kiệt ah, đập phá hình phạt bình thường tư thật là lớn nhanh Nhân Tâm ah, bằng không thì thật có thể lại để cho hình phạt bình thường tư người đem việc này cho hỗn [lăn lộn đi qua.”

Mã Vân kinh ngạc nhìn Trương Thuận liếc, nghĩ ngợi nói: Người không phải được xưng “Lão luyện thành thực” U? Người sao có thể Hòa Thượng Kiêu Du đâu? Được rồi, xem ở người là Mỹ Nữ phần thượng, ta liền tha thứ người một lần a, dù sao đã đập phá, ta cuối cùng không thể ba ba chạy tới chịu nhận lỗi a, ta nhưng là Tiểu Vương Gia.

Mã Vân lôi kéo Song Nhi bàn tay nhỏ bé, hảo ngôn an ủi Song Nhi, hơn nữa cam đoan ngày mai tự mình đi đốc xức Hình bộ người, lưng bắt này án, cô gái nhỏ này mặt rõ ràng rất nhanh sẽ biến thành Hồng Hồng , cả người rất nhanh theo vừa rồi Tiểu Lão Hồ Bạo Tẩu hình dáng, khôi phục lại ta thấy mà yêu Tiểu Nữ Nhân thái, Hắc Hắc có chút ý nghĩa.

Mã Vân đang tại hưởng thụ này nháy mắt Ôn Nhu, ngoài cửa tiền thanh, thạch sâu sắc tiếng nói:“Gia, ngài để cho chúng ta mua đồ vật, chúng ta cảm trở về .”

“Nông Hộ!” Đến rồi, đầu năm nay vẫn còn có cái đồ vật này? Ah, nhất định là “Cầm trở về ”, xem ra tiếng phổ thông hay là muốn Phở Cặp , khiến cho Mã Vân nghe người khác nói chuyện phải như con chó đứng thẳng Lỗ Tai nghe, bằng không thì thật là có khả năng nghe không hiểu.

Đem làm Mã Vân chứng kiến bọn hấn đem tiền đưa nữ nhân đồ vật, làm cho tiến đến về sau, cả người hấn thiếu chút nữa té xiu, tiền thanh, thạch đại tự tượng của các người, cái này --- cái này --- cũng quá Thời Thượng đi à nha?

Vật này, cụ thể mà nói, nó dẻo phải thứ tốt, xác thực nói là một người, không phải người khác, tự là Mã Vân buổi trưa hôm nay đã từng gặp chính là cái kia hành vi Nghệ Thuật Gia.

Mã Vân Đầu lập tức thì có điểm đường ngắn,“Các người chuẩn bị đem người này đưa cho nữ nhân.”

Mã Vân những lời này vừa ra khỏi miệng, Bành song một đôi mắt to, bóng bẩy ở ba người bọn họ trên người đối tới đối lui, cảm giác phi thường tò mò; Trương Thuận nhìn thoáng qua, lập tức cúi đầu, không nói thêm gì nữa.

Tiền thanh, thạch đại lại có đốt gấp, nói: “Không phải, không phải.”

Mã Vân Tâm Nói: Là cũng không có sao, mấy ngày nay Cổ Nhân áo com Ngón Hành, đã để ta đã có nguyên vẹn chuẩn bị tâm lý, nói sau ta là người hiện đại, nghe được nhìn thấy, so với các người hơn rất nhiều, còn có thể không lý giải các người những cái này Cổ Nhân nghĩ cách ư? Xấu nhất tựu là “Ba không Chính Sách”: Không phản đối, không ủng hộ, không biểu lộ thái độ.

Thạch Đại Nói: “Gia, hai anh em chúng ta, trên đường vòng vo cả buổi, không biết mua cái gì tốt? Tại âm yên (thuốc) các phụ cận vừa hay nhìn thấy người này đang bán kiếm, tục ngữ nói: “Bảo Kiếm tặng Mỹ Nhân”, cho nên chúng ta liền quyết định mua nó, thế nhưng mà bảo kiếm này thật sự quá đắt, chúng ta chỉ có thể đem người cho mang về.”

Mã Vân Tâm Đạo, là Bảo Kiếm tặng Anh Hùng, Hồng Phấn xứng Giai Nhân a? Bảo Kiếm tặng Mỹ Nhân? Lão bà của mình Tenten mang thanh kiếm, cái này tính toán như thế nào sự tình ah? Nam nhân này còn dám tâm hoa vấn liễu ư? Chúng ta cái này nghề phục vụ còn có thể Phát Triển bắt đầu ư? Đây đều là cái gì đầu óc ah?

Mã Vân đang muốn nói chuyện, không ngờ Bành song dĩ từng nói nói: “Người cái này kiếm bao nhiêu tiền nha?”

Hành vi Nghệ Thuật Gia đem đầu giường lên, lớn tiếng nói: “Nếu là Anh Hùng mà, kiếm này đem làm không lấy một xu, bằng không thì mà, định giá Bạch Ngân ngàn lượng, đảm nhiệm quân mua sắm.”

Đầu dừng ở Dương, khiến cho như chảy máu mũi đồng dạng, người cái này mũi cao trát còn rất nhanh, đều hiện lên trình độ phương hướng rồi, rõ ràng không có rủ xuống. Mygd! Người người này làm hành vi Nghệ Thuật thật là có điểm nhân tài không được trọng dụng nha.

Nghe hắn nói, một thanh kiếm bán Bạch Ngân ngàn lượng, liền Trương Thuận đều ngẩng đầu lên, chăm chú nhìn nhìn hắn cầm trong tay kiếm

Trên thực tế là nhìn không tới, bởi vì thanh kiếm này đặt ở bao kiếm ở bên trong, cái này bao kiếm đâu? Thật sự là tục không chịu được.

Mã Vân Tâm Nói: Người làm sao làm như vậy cái rách rưới đồ đặc đem làm bao kiếm đâu? Vốn cảm thấy của người lãng xê trình độ còn rất cao. Vì bán thanh kiếm, còn đem mình cho đào cảm thành hàng vi(thay) Nghệ Thuật Gia, lời tuyên truyền cũng là không giống người thường, không phải cái gì “Bán kiếm ah? Tiện nghi rồi, mọi người xem xem.” Một loại, mà trực tiếp tựu là “Ta vốn là Sở Cuồng Nhân.....”, trước tiên đem Đại Gia cho chấn động lấy nói sau.

Người này không tầm thường ah! Mã Vân đang muốn hỏi một chút, người đem chính mình cách ăn mặc thành như vậy, ngoại trừ như làm Quảng Cáo bán kiếm bên ngoài, phải hay là không cũng muốn biểu đạt mình một chút nội tâm Thế Giới ah, người là muốn biểu thị đối Chính Phủ bất mãn đâu? Hay vẫn là muốn biểu đạt chính mình đối nhân sinh Cảm Ngộ? Hoặc là vi(thay) 2008 năm Bắc Kinh thế vận hội Olympic quyền tư mộ khoản, người có thể hay không giải thích một chút nội tâm của người hoạt động? Người người này ah, không nên chỉ (cái) đứng ở trong thành Trường Sa, có lẽ chạy đi, như A Cam như vậy chạy đi, nói không chừng tất cả mọi người đi theo người chạy bộ, sẽ không người chiến tranh, thống nhất quốc gia, hòa bình thế giới. Thật tốt ah!

Song Nhi tiếp tục nói: “Người đã bán kiếm, có thể hay không để cho chúng ta nhìn xem cái này kiếm ah? Chúng ta cũng không thể nhìn không tới hàng, liền trả thù lao a.”

Hành vi Nghệ Thuật Gia khẽ cười nói: “Cái này đương nhiên.” Nói xong, hắn Tả Thủ cầm kiếm bộ đồ, tay phải cầm lấy chuôi kiếm, chỉ nghe “PHỐC” một tiếng, một thanh kiếm sẽ đem đi ra.

Mã Vân lập tức ngã xuống đất ngất đi, tiểu tử này dám chơi hành vi Nghệ Thuật, vậy nhất định là thứ miệng môi trên lần lượt thiên, miệng môi dưới lần lượt địa gia hóa. Thế nhưng mà, Mã Vân hoàn toàn thật không ngờ, câu nói mới vừa rồi kia đã hoàn toàn không thể hình dung hắn. Thật sự là: Xem qua vô sĩ, cũng không bái kiến người vô sĩ như vậy, vô sĩ đến quá thực không biết có “Vô sĩ” Cái từ này tình trạng; Hoặc là nói, vô sĩ đến cho rằng “Vô sĩ” Là thứ lời ca ngợi trình độ. Cho dù đến 21 Thế Kỷ, vô sĩ cái từ này cũng là chỉ là Tiến Hóa đến trung tính từ tình trạng ah, người người này chẳng lẽ là 31 Thế Kỷ đến người sao? Như người vậy coi như là Thánh Nhân Môn Hạ đây sao?

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Tương Lai CEO

Kiểm là cái gì kiểm? Một bả sắt vụn mảnh!

Thượng Diện vết rí loang lổ cũng không cần nhiều lời, hình dạng có chút Biến Hình biến dạng vậy thì thôi, Yên Nam Thiên kiểm lúc đó chẳng phải thoát nhìn rất rách nát ư? Mấu chốt là rút vật này, nó không nên gọi là “Kiểm”, nó tên khoa học phải gọi là “Thiết Phiến”, nếu như nhất định phải thêm cái tân trang ngữ mà nói, vậy hẳn là là “Siêu Cấp nát”, nếu như người cảm thấy mới chỉ nghiệm, người có thể xưng nó vì(thay) “Liên thu phế phẩm cũng sẽ không muốn Siêu Cấp sắt vụn mảnh”.

Bành song lúc ấy liền trở mặt, Khí Nói:“Người thật to gan, lại dám đến Vương Gia Phủ chạy về thủ đồ lừa gạt, tiền thanh, thạch rất nhiều hành hung dùng lại một châu, ném ra bên ngoài phủ.”

Tiền thanh, thạch đại đang muốn tiến lên một bước đem hắn kéo ra ngoài Luyện Quyền.

Hành động này Nghệ Thuật Gia, hô to một tiếng:“Chậm!”

Chỉ thấy đầu hắn nhẹ nhàng nhoáng một cái, nói ra:“Vương gia thế nhưng mà cảm thấy kiểm này không đáng Bạch Ngân ngàn lượng ư?”

Mã Vân nhìn một chút hắn, trong nội tâm tại phán đoán thằng này phải hay là không người điên, người như vậy trên đời hỉ lộng ta, người sẽ không sợ ta tức giận đem người làm thịt ư?

Song Nhi đem miệng nhếch lên, nói ra:“Người lừa gạt ai đó? Liên người cái này kiểm mà có thể bán thập đồng tiền cũng không tệ rồi.”

“Ha ha, Vương gia thế nhưng mà suy nghĩ, ta phải hay là không người điên nha? Tại hạ cả gan xin hỏi Vương gia, tại Vương gia trong nội tâm mà kiểm đáng giá ngàn lượng nha?”

Song Nhi nói:“Ít nhất hẳn là chém sắt như chém bùn kiểm a.”

“Phụ Thương trong nội tâm mà, khám đây Bảo Ngọc chi kiểm đang trực này giá; Tráng Sĩ trong nội tâm mà, có thể âm thầm đầu sỏ bên địch chi huyết kiểm cũng nên giá trị này giá; Quan lại quyền quý trong nội tâm mà, bên trên chỗ tốt chi kiểm đang trực này giá; Thị tinh tiểu dân trong nội tâm mà, có thể thỏa mãn một ngày ba bữa chi kiểm đang trực này giá; Vương gia trong nội tâm, gì kiểm đang trực này giá nha?”

Hắn lời nói này xong sau, Trương Thuận tựa hồ đang suy nghĩ cái gì? Tiền thanh, thạch Đại Minh lộ ra không hiểu đây là ý gì? Song Nhi một đôi mắt to, vụt sáng vụt sáng tựa hồ còn muốn nói nhiều cái gì.

Mã Vân cảm thấy người này còn có chút ý tứ. Vì vậy, cười ha ha, quay người ngồi trở lại chỗ ngồi, cười nói:“Vị tiên sinh này, người cảm thấy Đường chủ Lý Cảnh có lẽ thích gì kiểm đâu?”

“Lý Cảnh mà, người này che đậy lỗi lầm, cho là ưa thích Thi Kiểm, hoa trong kiếng cuối tháng cứ chi là mộng một hồi nha.”

Mã Vân trong nội tâm cả kinh, Đại Sư không hồ là Đại Sư ah, đừng nhìn nó chỉ là hành vi Nghệ Thuật cái này Lĩnh Vực, Nhân Quang thật đúng là không cao bình thường ah. Nam Đường vừa mới bắt đầu thời điểm Địa Bàn vẫn còn lớn, cuối cùng cũng không phải ô uất ức túi đầu hàng ư?

Mã Vân cảm thấy có chút ý nghĩa, đón lấy lại hỏi:“Như vậy Tiên Sinh cho rằng, Thục chủ Mạnh Sừng ưa thích gì kiểm đâu?”

“Mạnh Sừng mà, thích hoa kiểm, bên hoa dưới ánh trăng, Phong Lưu là Phong Lưu, đáng tiếc bất quá là sống mơ mơ màng màng mà thôi?”

“Hán chủ Lưu thịnh ưa thích gì kiểm đâu?”

“Lưu thịnh mà, cho là ưa thích Thiết Kiểm, Lĩnh Nam thuê má chi tạp nhiều cư Liệt Quốc chi quan mà, Thiết Kiểm vừa vặn có thể dùng đến vợ vệt của dân sạch tron chi dụng.”

Khảo, mẹ, khiến cho như nấu rượu luận Anh Hùng đồng dạng. Mã Vân bây giờ là đã minh bạch, vị đại sư này không phải ra bán kiểm, mà là để van cầu chức. Mã Vân rất muốn hỏi một chút, người cảm thấy Lão Tử ta có lẽ thích gì kiểm đâu? Bất quá hiện tại bí mật khó giữ nếu nhiều người biết, người nếu không biết điều đột nhiên nói ra cái gì Đại Nghịch Bất Đạo mà nói đến, liền có thể tức người cái này chủ nghĩa siêu hiện thực nhân tài.

Mã Vân không nổi chuyển tâm tư: Người đã là để van cầu chức, vậy ta phải khảo thi khảo thi của người Học Vấn ah, bà mẹ nó người chút gì đó tốt đâu? Cho người lưng (vác) đoạn Luận Ngữ, bất quá vật kia ta không quen, người da mặt lại dày như vậy, Vạn Nhất chính người mò mẫm lưng (vác) một trận, đem ta cho lừa gạt.

“Tiên Sinh mời ngồi, Song Nhi, cho Tiên Sinh dâng trà. Tiên Sinh xin hỏi ngài tôn tính Đại Danh, Tiên cư nơi nào nha?” Mã Vân giả bộ như một bộ chiêu hiền đãi sĩ bộ dạng Văn Đạo, chủ yếu là muốn kéo dài một ít thời gian, nhớ quá tượng tượng muốn hay không thu người này.

“Tiểu tử họ Lý mà, tên cất cao, chữ mà nhân vừa, Hà Đông Liễu Châu Nhân Sĩ, thiếu từng sư theo Trường Nhạc lão, sau cảm kiểm rồi nhà Du Lịch Thiên Hạ, Trung Nguyên náo động mà, hồi hương về sau mới biết Gia Tộc Nam dời, bởi vậy đến Giang Nam thăm tra theo thân hữu.”

Mã Vân không tự chủ được nhìn xuống thanh kiểm kia, Tâm Nói: Người không phải là cầm thanh kiểm này lưu lạc Thiên Hạ a. Nhân Tài ah.

“Tiên Sinh, tại Giang Nam có từng tìm được thân hữu ah?”

“Vốn là nghe Hương Dân đạo mà, nhà của ta đã chuyển đến ngụ Đường Túc Châu, ta liền vội vàng tiến đến, không ngờ mà không gây một chút tin tức. Ba năm qua ta đạp biển ngụ Đường Tam 15 châu, lại tại cũng không có trong nhà tin tức.” Nói xong, Lý cất cao hốc mắt thậm chí có điểm ướt át. Nghẹn ngào nói: “Gia Mẫu từng nói, Hào Nam Nhi chỉ ở bốn phương. Tại ngụ Đường phí thời gian Quang Âm thời điểm, nghe thấy Vương gia tài đức sáng suốt, tinh thông Trị Quốc Chi Đạo, thực Minh Quân lương phụ cũng, cố đến tìm nơi nương tựa, hiện ở Vương Thần Tiên Đạo Quan.”

Người này rõ ràng còn là thứ Hiếu Tử ah, bất quá, Mã Vân hay là muốn nhìn xem hắn có hay không bản lĩnh thật sự mới được ah, ta cũng không phải tốt như vậy lừa dối.

“Tiên Sinh như thế Hiếu Tâm, làm cho người kính nể nha, ngày sau chắc hẳn tất nhiên sẽ cả nhà đoàn viên. Ân, cái này.....” Lý cất cao tựa hồ cũng biết hiện tại đến phòng vẫn thời điểm mâu chốt, không khỏi héch eo, ngồi ngay ngắn.

Mã Vân nghĩ nghĩ, nhìn thoáng qua Trương Thuận, chậm rãi nói: “Tiểu Vương mặc dù là cao quý Sở quốc Vương gia, nhưng bình thường tiêu dùng quá nhiều, Tiên Sinh có gì thượng sách dùng dạy ta nha?”

Lý cất cao rõ ràng nhất lắng, tựa hồ cũng không có ngờ tới Mã Vân vậy mà hỏi như vậy một vấn đề, nhìn xem nét mặt của hắn, Mã Vân không khỏi có chút đắc ý, Tiểu Dạng nhi, không gì hơn cái này.

Lý cất cao cẩn thận suy nghĩ một chút nói: “Nghe thấy Vương gia lời ấy, là muốn Kinh Thương Tri Thế, không biết Vương gia muốn làm loại nào Thương Nhân nha?”

Mã Vân nhất lắng, tiểu tử ngươi làm sao biết Mã Vân muốn Kinh Thương nha, không khỏi Ván Nói: “Tiên Sinh làm thế nào biết, Tiểu Vương dực Kinh Thương đâu?”

Lý cất cao cười ha ha, đem nước trà trong chén nhẹ nhàng bữu một cái, đứng lên nói: “Đại Sở Lập Quốc mấy chục năm, địa đều có chủ chi địa, Vương gia lấy không dễ, Phú Thuế Tài Chính đồng đều Chúc Quốc gia, Vương gia lấy chi không tiện, ngoại trừ Kinh Thương, Vương gia lại có gì đồ lấy tài đâu?”

Mã Vân bị hắn nói cứng lại, ngẫm lại cũng đúng là như vậy, không khỏi đối với người này có chút bội phục.

“Thương người chia làm hai loại, cư Nhất Quận Chi, trừ hàng đầu cơ tích trữ, buôn đi bán lại mà, này Lái Buôn cũng; Nếu có thể chèo thuyền du ngoạn nhập Giang Hải, hàng cùng Nam Bắc, này Thương Nhân cũng, xin hỏi Vương gia muốn làm loại nào Thương Nhân nha?”

“Ha ha, tiền mà, tự nhiên là càng nhiều càng tốt, Tiên Sinh có gì sách nha?” Mã Vân ngược lại muốn xem xem, Ngũ Đại người đọc sách có phải thật vậy hay không không nói lợi.

“Nếu muốn hàng thông Nam Bắc, vậy thì cần thành lập Thương Đội, tăng mở cửa hàng, Tiền Kỳ đầu nhập xa xỉ, cũng không có lợi. Sở quốc bên trong có chút ít Thương gia thật là sinh động, chỉ có điều Quan Phủ Quản Lý cái gì nghiêm, những cái này Thương gia tiền lời cũng không phải rất cao, Vương gia sao không gia nhập trong đó, chỉ cần thoáng gây ảnh hưởng, tắc thì Thương gia thu lợi nhiều vậy, Vương gia cũng có lẽ trung tiền lời.”

Kháo, người này còn rất âm hiểm, rõ ràng cổ vũ Mã Vân làm loại này buôn bán không vốn. Nói rất êm tai là Mã Vân cũng Đầu Tư, có thể cái kia Thương Nhân dám thu Mã Vân tiền ah. Những người đọc sách này đối Kinh Thương là không quá lành nghề, bất quá đối với Quyền Lực vận dụng có thể so sánh Mã Vân tại 21 Thế Kỳ đến người vẫn còn có tính tường nhiều ah, Mã Vân không thiếu Kinh Thương chủ ý, Mã Vân thiếu đúng là quen thuộc Ngũ Đại đạo lý đối nhân xử thế người ah.

Lý cất cao tiếp tục nói: “Đây chỉ là Vương gia gia nhập trong đó chỗ tốt, nếu là triều đình áp dụng Hợp Lý Thu Thuế kế sách mà, tắc thì không cần thêm phú, Quốc Khố là đủ.”

Mã Vân cười ha ha nói: “Tiên Sinh Cao Tài cũng, Nhạc Châu Phủ Thứ Sử còn thiếu Nhất Chương Thư Ký, Tiên Sinh nguyện ý chịu thiệt hay không?”

Lý cất cao nghe vậy, trêu chọc y quỳ xuống nói: “Nguyện vì(thay) Đại Vương công hiến.”

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên* Convert được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Ba người châu đầu ghé tai

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, Mã Vân tự đứng lên, chủ yếu là bởi vì cảm giác ngày hôm qua sẽ không có khai mở hết ah, lo lắng Lão Cha đột nhiên lại phái người xin hắn đi họp. Ngày hôm qua sẽ Mã Vân liền bị lừa, tự cho là thật nặng muốn, điểm tâm đều không ăn mấy ngụm liền ba ba tiến đến, ai biết tự là một tiệc trà, khác nhau ngay tại ở tức không có trà, lại càng không nuôi com.

Nghĩ tới đây, Mã Văn trong nội tâm không khỏi oán thầm nói: “Chúng ta Đại Sở tốt xấu có được Hồ Nam chi địa, nhìn người Vương phủ đã biết rõ người cũng không ít thu thuế, khai mở hết sẽ làm sao lại mặc kệ com đầu. Nhìn xem ngày hôm qua Ngô Ban cái kia kinh sợ hình dáng, ta không phải là cho hắn ngược lại chén rượu ư? Tiểu tử này kích động quả thực tựa như cây ngô gặp được Lý Vũ Xuân. Muốn biết: Nhân Tâm, đều là bữa tiệc từ duy trì đó a.”

Đêm hôm qua, Ngô Ban cũng dọn đến Mã Văn quý phủ ở. Vì vậy, Mã Văn sẽ đem Lý Cát Cao cùng Ngô Ban đều xin tới, cùng nhau ăn cơm. Lý Cát Cao tiểu tử này hôm nay rốt cục không làm hành vi Nghệ Thuật, người bình thường cách ăn mặc hay vẫn là tốt, Mã Văn thấy thế nào như thế nào thoải mái, Tâm Nói: Nếu người về sau luôn xuyên đeo cái Hôi Bào, còn toàn bộ mũ cao, ta đi vậy người hãy cùng đến cái đó, biết đến, đều hiểu người là người hầu của ta; Không biết, còn tưởng rằng ta đang sau cùng tối sầm Vô Thường đầu. Trong tay đồ vật cũng súng bắn chim đôi pháo, không Latte [Nã thiết] mảnh sữa cầm quạt lông ngỗng, người không Giả Cuồng Nhân, cái trang Gia Cát Lượng.

Cơm nước xong xuôi, Mã Văn liền lấy cớ xin bọn họ kể chuyện lịch sử, đem bọn họ mời đến trong thư phòng. Người khoan hãy nói, hai người này tố chất cũng còn rất cao, xem xét Mã Văn dạng như vậy đã biết rõ Mã Văn muốn theo chân bọn họ thương lượng sự tình, mỗi một cái đều là một bộ tức trí đa mưu bộ dạng. Mã Văn Tâm Đạo, hai cái Vô Danh Tiểu Tốt, Lão Tử còn không biết hàng của bọn ta của các người sắc. Được rồi, một cây làm chẳng nên non ba cây chụm lại nên hòn núi cao, dù sao ta lại không muốn Xưng Bá Thiên Hạ, chỉ muốn làm cái ông nhà giàu, cho nên cũng không cần đi tìm Vương Phác loại này Ngưu Nhân, hai người bọn họ liền đầy đủ dùng.

Mã Văn cẩn thận đem ngày hôm qua buổi sáng Hội Nghị Tinh Thần truyền đạt thoáng một phát, sau đó Vấn Nói: “Hai vị tiền sinh cho rằng, ta có lẽ đi sứ tốt đâu, còn chưa phải đi sứ tốt đâu?”

Ngô Ban nghe Mã Văn nói xong, lập tức nói ra: “Tiểu Vương Gia tuyệt đối không thể đi sứ ah, cái khác không nói đến, đi sứ cực kỳ nguy hiểm ah.”

“Mặt khác, dùng Vương gia tôn sư, như đi Trung Nguyên, chỉ sợ mười phần ** sẽ bị ở lại Bắc Phương khấu trừ làm con tin, không được Nam phản vậy.”

Mã Văn mà không sợ bị giam ở Bắc Phương, nói trắng ra là, lần này đi Trung Nguyên tựu là muốn mua miếng đất, khai mở chút ít điểm, hỗn [lăn lộn cái Thủ Đô Hộ Khẩu, nếu vận khí tốt, nhận thức mấy cái Đại Tổng Khai Quốc Danh Thần, vậy thì mọi sự đã chuẩn bị. Từ khi Mã Văn đã biết, hắn tại Sở quốc Địa Vị so sánh xấu hổ về sau, liền nghĩ đến chỗ lắc lắc, căn bản không có ý định tại Trường Sa thường ở.

Mã Văn nhìn nhìn Lý Cát Cao, Tâm Nói: Tiểu tử này rất có thể trang hành tây, uống trà, cầm quạt lông ngỗng nhẹ nhàng quạt, choáng nha, hiện tại tài ba thán thiên, người cũng không sợ cảm mạo. Nhìn xem cái này quạt lông ngỗng, Mã Văn liền nhớ lại vừa rồi Song Nhi nói với hắn mà nói, tiểu nha đầu này méo miệng nói: “Cái này Lý chương Thư Ký, thổi khoe khoang, đêm qua vụng trộm từ trong phòng bếp cầm mấy cây lông ngỗng, giăng co một đêm tài may cái cây quạt, nhìn hắn dạng như vậy, nếu như tại kéo một cái xem bói Chiêu Bài, hiển nhiên là thứ Lý Bán Tiên.”

Lý Cát Cao gặp Mã Văn đang nhìn hắn, khẽ cười nói: “Vương gia hôm qua tự tiến cử đi sứ, mà Đại Vương lại không có bất luận biểu thị gì, điều này nói rõ Đại Vương trong nội tâm có chút Bất Xá, nhưng lại có vẻ chiều cổ. Bất quá, dùng Thuộc Hạ xem ở thành Trường Sa, Vương gia là không thể ngày người thêm.”

Ngô Ban nhất lắng, có phần kính nể nhìn Lý Cát Cao hai mắt, nghiêm mặt nói: “Hôm nay Vương gia có lẽ dựa theo ngày hôm qua chi nghị làm việc, tận thích Đại Vương chi nghị, tắc thì Vương gia có thể an tâm đi Nhạc Châu.”

Mã Văn xem Lý Cát Cao có chút không rõ, Mã Văn sẽ đem ngày hôm qua cùng Ngô Ban Thảo Luận đối sách nói một lần.

Lý Cát Cao cười nói: “Ra thì tập vốn là một sách, nhưng phổ phùng lời đồn đãi cũng không thể không có quản, Thánh Nhân viết: Phòng miệng dân cái gì tại phòng sông. Dân Chúng đều có tìm kiếm cái lạ chi tâm, Quan Phủ bác bỏ tin đồn là không có tác dụng gì, nhưng Vương gia có thể phái một ít Hạ Nhân, lại Tù Quán hầu phòng tầm đó rải một ít những thứ khác Ngôn Luận, vậy thì có thể.”

Lý Bán Tiên cái chủ ý này, Dĩ Độc Công Độc, còn rất tốt. Rải Bát Quái thứ này, Mã Văn rất lành nghề, vì vậy chen lời nói: “Dân Chúng Liệp Diễm chi tâm quá nặng, chúng ta phải hay là không có lẽ bố trí tán một ít Hương Diễm câu chuyện đâu?”

Lý Cát Cao cười nói: “Làm gì bố trí, có sẵn thì có chính là ah, Lĩnh Nam Nội loạn, bởi vì Tiên Vương phạt diệt Thất Bại, Quốc Trung Quân Thần cùng Bách Tính đối diệt hoi có ý sợ hãi, hiện nay không bằng rải Hán chủ bọn người ngu muội, hoang đường tiên hành, đã có thể cường tráng Quốc Nhân chi gan, lại có thể chiếm cứ Đạo Nghĩa, vì (thay) về sau phạt Hán làm xuống chân Chưongm.”

Ngô Ban nghe xong Lý Cát Cao mà nói, trong nội tâm không khỏi có chút bội phục, người này là rất có thể ra vẻ đáng thương, nhưng mà (là) Nhân Quang, Sách Lược thật đúng là không sai, liền hỏi: “Như vậy Lý tiên sinh cảm thấy, Vương gia có thể hay không đi sứ Trung Nguyên nha?”

“Đi có đi chỗ tốt, Vương gia đi sứ Trung Nguyên, đối Tương Lai Thế Tử mà nói, Vương gia cử động lần này không thể nghi ngờ cho thấy Quân Thần Danh Phận đã định, Vương gia Vô Ý Vương Vị, về nước về sau, Đại Vương cùng Tông Thất ở trong tất nhiên có thể càng thêm quý trọng Vương gia; Đối Quân Thần mà nói, điều này đại biểu lấy Vương gia một lòng vì nước, Quốc Trung Hữu Chí Chi Sĩ, tất nhiên tâm hướng Vương gia; Còn đối với Vương gia mà nói, đi sứ Trung Nguyên, tuy có phong hiểm, nhưng Trung Nguyên từ trước đến nay Tàng Long Ngọa Hồ, có lẽ cũng sẽ có điều Thu Hoạch; Mà không đi lại có không đi chỗ tốt, nắm gần đây tân chủ cử chi thất thố, Khiết Đan cùng tân chủ chiến chỉ sợ khó mà tránh khỏi, Vương gia trị Nhạc Châu, vừa vận gỏi kích đãi thượng, như tấn thăng tắc thì có thể đồ gai bình, như tấn bại tắc thì có thể dìm Trung Nguyên.”

Tiểu tử này mấy câu nói đó, nói Mã Văn tâm phanh phanh chi nhảy, một cái ý niệm trong đầu tại Mã Văn trong nội tâm không ngừng lập lòe: Choáng nha, Lão Tử có thể hay không đem Vương Phác cho lừa dối đến Sở quốc đâu?

“Nhưng mà (là) bất luận Đại Vương có đi không Trung Nguyên, Vương gia hôm nay nhất định phải yết kiến Đại Vương, kiên trì yêu cầu đi sứ Trung Nguyên. Trước mắt, Đại Vương chưa chắc có tâm nghị Vương gia, mà Vương gia cũng không có thể làm nay Tân mai Sở (*ăn cháo đá bát) sự tình, sứ (khiến cho) Đại Vương hoài nghi. Đại Vương cùng Vương gia Phụ Tử tình thâm, Vương gia kiên trì đi sứ, cũng kiệt lực trần thuật đi sứ ý nghĩa Trọng Đại,

đồng thời chảy ra ly biệt tình, lớn như vậy Vương Tất nhưng Bất Xá, không sai Vương gia có thể không dùng ra khiến.”

Ngô Ban trong nội tâm Ám Núi: Thật là đồ Tiểu Hồ Ly. Mở miệng nói ra: “Vương gia, Lý tiên sinh nói có lý, bất quá Vương gia tuyệt đối không thể đi Trung Nguyên ah, quá nguy hiểm”

Nhìn xem Ngô Ban biểu lộ, Mã Văn không khỏi nghĩ ngợi nói: Ngô Ban người này thật sự chính là rất trung tâm, hơn nữa cũng ngoan có khí lượng.

Mã Văn hạ quyết tâm, hay là muốn đi sứ, có câu nói tốt: Nếu muốn sống sao cho tốt, phải bái Đại Lão. Nếu đời sau nếu muốn sống sao cho tốt, nhất định phải nhận thức mấy cái Bắc Phương Đại Lão mới được ah. Vì vậy, Mã Văn đứng dậy nói ra: “Hai vị tiên sinh, nói đều rất có Đạo Lý, bất quá Mã Văn sinh ra Vương Thất, ngồi ở vị trí cao, trên có Phụ Trợ Đại Vương chỉ trách, dưới có An Định Bách Tính chỉ đảm nhiệm, mọi sự vào đầu, đều dùng Quốc Sự, Dân Sự làm trọng, phía trước cho dù có núi đao biển lửa, ta cũng không có thể lui bước. Tiếng người: Phụ Tử Đồng Tâm, hấn lực đồng tâm Ta cùng Đại Vương Phụ Tử cũng, há có thể bởi vì tiếng người mà nghi Phụ Huynh hồ. Đi sứ sự tình, không cần tại nghị, ta ý đã quyết.”

Mã Văn Tâm Núi: Hai thằng này, đặc biệt Ngô Ban cả ngày muốn lừa phỉnh ta Độc Lập làm một mình, nhưng mà (là) Lão Tử một không có cái kia Thế Lực, hai không có ý nghĩ kia. Ta nếu không hát hót như khurou, biểu đạt biểu đạt chính mình vĩnh viễn đứng ở Lão Cha bên này, hai nhà này hòa không chuẩn đã cho ta nhận đồng cái nhìn của bọn hắn, nói không chừng liền làm ra sự tình gì đến rồi. Ta hiện tại đã nghĩ làm tận hưởng lạc thú trước mắt Phú Ông, cũng đừng làm cho bọn hắn cho lừa dối đến lớn trong lao.

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Sở vương tuyển tập

Ba cái Đại Nam Nhân nói thầm cả buổi, cuối cùng do Mã Văn đánh nhịp quyết định: Vì xúc tiến Trung Nguyên, Đại Sở Kinh Tế Văn Hóa trao đổi, vì càng mạnh mẽ sở cùng Trung Ương Chính Quyền liên hệ, Bản Vương quyết định tự mình đi sứ Trung Nguyên, cùng Đại Tấn triển khai cao tầng đối thoại, nhanh hơn Trung Quốc Hòa Bình Thống Nhất Lịch Sử tiến trình.

Sau đó, Mã Văn an vị lấy kiểu quan tiền cung điện thánh. Tại cửa ra vào nghênh đón Mã Văn rõ ràng còn là lần trước cái kia Thái Giám, gọi Cao Tiến, khác, lần trước ta còn tưởng rằng người là Lão Cha phái tới nghênh đón ta tiến cung đây này, làm cả buổi nguyên lai là xem cửa cung.

Cái này Cao Tiến tiểu tử này ngược lại rất có trọng mặt kính, trông thấy Mã Văn đến rồi, liền rất xa đã chạy tới cho Mã Văn nhắc lên màn kiệu, hầu hạ Mã Văn hạ kiệu, còn ân cần mà hỏi: “Vương gia là muốn thấy mặt vua a, thỉnh Vương gia sau đó, Lão Nô cho ngài tắm rửa.”

Mã Văn cười nói: “Vậy làm phiền Công Công.” Thuận tay do ném cho hắn chút ít thiết tiền, chỉ thấy hắn bộ dạng phục tùng khuôn mặt tươi cười bỏ chạy tiến vào.

Nhìn xem kịch lịch sử, thân ở Quan Trường không thể...nhất đắc tội chính là người nào? Hoạn Quan. Đám người kia từ khi thiếu một chút đồ đạc sau, liền tổng cân nhắc để cho người khác cũng ít ít đồ, bàn lộng thị phi, châm ngòi ly gián đám người này sở trường nhất. Nhưng mà (là), đám người này có một chỗ tốt, bọn hắn cách Đại Vương gần đây, trong nội cung Tin Tức rõ ràng nhất. Nếu muốn biết Đại Vương nghĩ cách, không có mấy cái Hoạn Quan Bằng Hữu thật đúng là không được. Đáng tiếc, Mã Văn hiện tại nhận thức Đại Thái Giám cũng là Trương Thuận cùng Cao Tiến hai cái.

Chỉ chốc lát, Cao Tiến bỏ chạy trở về, rõ ràng còn có chút thở gấp, nói ra: “Vương gia, Đại Vương đang tại viện Lệ Xuân, xin ngài đi qua thấy mặt vua.”

Cái gì? Lão Cha chạy tới đi dạo Kỹ Viện? Làm cha làm mẹ tại sao có thể như vậy chứ? Phải chú ý ảnh hưởng ah. Cao Tiến mang theo Mã Văn đi vào trong nội cung, đi đến một cái tròn môn chỗ, dừng lại nói ra: “Vương gia, bên trong tự là Nội Cung, Nô Tỳ Chúc Vị không đến không thể đi vào, bên kia là Nội Cung Tổng Quản Lưu Ngạn, Lưu đại nhân, hắn sẽ mang ngài đi vào.”

Mã Văn hơi gật đầu, bên kia Lưu Ngạn bỏ chạy đã qua, thỉnh an nói: “Vương gia, ngày gần đây mạnh khỏe ah, Đại Vương tại viện Lệ Xuân các loại dạo, ngài, Lão Nô lĩnh ngài đi qua.”

Đi theo Lưu Ngạn đằng sau, dạo chơi đi ở phía sau trong nội cung, không hồ là Hoàng Gia lâm viên ah, thật là điều Long Ngọc trụ, tráng lệ ah. Ta lão Mã gia còn rất biết hưởng thụ. Chỉ chốc lát liền đi tới một cái cửa cung, Mã Văn dừng bước lại ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy lên lớp giăng bài ba chữ to: “Viện Lệ Xuân”

Mã Văn trong nội tâm không khỏi tán thán nói: “Có khí phái, đủ Tự Tin.”

Lưu Ngạn xem Mã Văn dừng bước, nói ra: “Vương gia, người xem, Đại Vương đang tại bên kia trong đình ngồi đâu.”

Cũng không phải cái kia, tiện nghi Lão Cha ngay tại trong đình một cái ghế bành thượng nằm, Tiểu Tửu uống vào, tiểu khúc nghe, bàn tay nhỏ bé vuốt, không biết nhiều thích ý đâu.

Hắn xem Mã Vân xa xa tới, nói ra:“Vân Nhi, ngươi đã đến rồi, ngươi nếu không đến liền đi muốn cho Lưu Ngạn đi tìm ngươi đâu.”

Mã Vân đi đến trong đình, quỳ xuống nói:“Tham kiến Đại Vương, không biết Đại Vương tìm Mã Vân có chuyện gì ah?”

Tiện nghi Lão Cha đứng lên, bước nhanh đem ngựa vằn nâng dậy đến nói:“Vân Nhi, ngươi làm sao vậy, phải hay là không Đầu bị đánh hư mắt, mấy ngày nay nhìn ngươi như thế nào như vậy, như vậy,”

“Câu nệ” Lưu Ngạn ở một bên nói bổ sung.

“Đối, tựa là câu nệ. Thường ngày ngươi cũng không phải như vậy, Liễu Mạng Tam Lang như thế nào biến thành Bệnh Miêu, Quả Nhân cũng không thích như ngươi vậy.”

Mã Vân cười nói:“Đại Vương, Nhất Quốc Chí Tôn, Nhi Thần an có thể làm càn ah, cái này có đạo là.....”

Lão Cha khoát tay chặn lại nói:“Không nói cái này, ngươi đã quên, mấy ngày hôm trước ngươi còn nói các loạiđợi Thiên Khí tốt rồi, chúng ta muốn khai mở cái Thi Hội, dùng văn hội hữu, chung khảm Thịnh Thế. Ngươi xem hôm nay cái này Nghêên Xuân Hoa Đô mở, chúng ta "Lựa ngày không bằng đừng ngày", liền hôm nay, Lưu Ngạn, đi đem Liễu quang đồ, Từ Trọng nhả, ánh sáng mấy người bọn hắn gọi tới, chúng ta cùng một chỗ nào nhiệt một chút.”

Mã Vân trong nội tâm cả kinh, nhanh như vậy mà bắt đầu làm thơ,***, mấy ngày nay không phải đang suy nghĩ trước mắt cái này tình thế, tựa là suy nghĩ Bành song, đem lưng (vác) thơ cổ việc này đem quên đi, một hồi này muốn viết thơ Lão Tử chẳng phải là lòi đuôi.

Vì vậy, Mã Vân vội vàng nói:“Đại Vương, chậm đã, Nhi Thần hôm nay tới là có chuyện quan trọng bẩm báo.”

“Ah, ngươi có việc bẩm báo ah?”

“Đại Vương, thần đúng là có việc bẩm báo.”

Lão Cha có chút không kiên nhẫn, nói ra:“Ngươi như thế nào hiện tại có điểm giống Thác Bạt hằng, người kia căm ghét nhất.”

Mã Vân ngẩn người, điều chỉnh hạ khẩu khí, nói ra:“Phụ Vương, hôm nay Nhi Thần quả thật có hai chuyện muốn bẩm báo.”

“Ah, vẫn còn có hai việc ah, vậy ngươi nói đi.” Lão Cha có chút mất hết cả hứng đạo.

“Đại Vương, ta Đại Sở tự Vũ Mục Vương khai mở cơ, đến nay đã trải Tam Thế, Chính Trị Thanh Minh, bách tính an cư lạc nghiệp, Nhất Phái Thịnh Thế cảnh tượng, chính có thể trị Văn điển dùng truyền lưu Vạn Thế, sử (khiến cho) người đời sau biết ta Đại Sở chi Hưng Thịnh cũng. Đại Vương, ngài Thiên Tư Thông Tuệ, tài hoa ngất trời, đến nay làm Thi Từ hơn trăm thủ, thỉnh Đại Vương cho phép Nhi Thần, thu thập những cái này Thi Từ, khắc bản Phát Hành Thiên Hạ, sử (khiến cho) Thế Nhân biết Đại Vương có “Lý Đổ” Chi tài, Tắc Thiên hạ kính ngưỡng, vì(thay) Hậu Thế truyện cũng.”

Sở vương nháy nháy con mắt, nhìn nhìn Mã Vân cùng Lưu Ngạn, hoài nghi mà hỏi:“Quả Nhân những cái này thơ, có thể san phát Thiên Hạ ư?”

Lưu Ngạn nhìn Mã Vân liếc, nói ra:“Đương nhiên có thể rồi, Đại Vương, thơ Đường người Lưu luân có lời:“Cân nhắc một chữ, vẽ cấp độ rễ cây.”, giống như vậy bình thường chi tài, cũng có thể ra thi tập, Đại Vương câu tứ như suối, đã sớm có lẽ ra thi tập dùng hưởng Độc Giả rồi. Kinh Nam phụ lão trông mong dùng trông mong, chờ đợi mấy năm, Đại Vương nếu không ra thi tập, Tắc Thiên Hạ Sĩ từ Bách Tính tất cả đều thất vọng đã.”

Ai nha, trong nội cung Tàng Long Ngọa Hồ nha, cái này Lưu Ngạn thật sự là không “Đập” Thi thời, một “Đập” Kinh người ah.

“Vậy được rồi, Vân Nhi, ra thi tập việc này, liền từ ngươi đến làm tốt.” Lão Cha hưng phấn ở trên bàn đàn bắt tay vào làm chỉ, cao hứng nói.

“Nhi Thần tuân chỉ, kính xin Đại Vương ngự tứ thi tập tên.”

“Ân, để cho ta tới muốn hưởng, Vân Nhi, ngươi cũng đừng nhàn rồi, tuy nhiên của ngươi Văn Thái so với ta là thiếu chút nữa, thế nhưng mà cũng là rất có tài.”

“Tuân mệnh.” Mã Vân Tâm Đạo, Lão Cha có ngươi như vậy khoa trương người đấy sao?

“Gọi Di Hồng (tụ) tập, hay vẫn là gọi Thụý Ngọc (tụ) tập, hay vẫn là gọi lệ xuân (tụ) tập đâu?” Cái này béo Lão Cha co rút nhanh lấy lông mày, tự lảm bảm.

Mã Vân trong nội tâm không khỏi oán thầm nói: Lão Cha, ngươi đều bốn mươi năm tuổi người, ngươi không thể cả ngày muốn những thứ này không khỏe mạnh đồ vật ah. Xem ra đem làm Đại Vương cũng có Đại Vương khổ não ah, xem đem tiện nghi Lão Cha cho đến mức, muốn YY.

“Các ngươi nói nói, phải gọi tên tốt đâu, ta thật là có điểm không quyết định chắc chắn được ah.”

Mã Vân cười nói:“Phụ Vương, thật cao tài cũng, thoáng qua tầm đó đã nghĩ ra cái này mấy cái tuyệt hảo Đề Mục, (rốt cuộc) quả nhiên là rất khó lấy hay bỏ ah, bất quá, theo Nhi Thần xem, Đại Vương Sáng Tác dục tràn đầy, hẳn là cao sản Đại Thi Nhân, chúng ta trước mắt cái này thi tập tựu kêu là Di Hồng (tụ) tập, tiếp qua một hai năm lại khắc bản Thúy Ngọc (tụ) tập, lệ xuân (tụ) tập vừa vặn rất tốt?”

“Ân, Vân Nhi nói thật là ah, liền theo ý của ngươi xử lý a. Ah, đúng rồi, Quả Nhân liền tự số Di Hồng viện chủ a.”

Mã Vân bịch một tiếng mới ngã xuống đất, các vị Độc Giả sâu sắc, nếu như Xuyên Việt Cổ Đại, xin ngài cần phải mang theo ××× bài hiệu quả nhanh cứu tâm hoàn.

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Đi sứ

Mã Vân ổn định lại Tâm Thần, đón lấy lời nói:“Đại Vương, Nhi Thần theo như lời chuyện thứ hai tựu là.....”

Vừa rồi vị này Đại Vương, ngay tại trong đình đối tới đối lui muốn thi tập Đề Mục, bây giờ nghe Mã Vân lại có lại nói, lại đột nhiên dừng lại thân thể, con mắt quay tròn nhìn xem Mã Vân, đột nhiên đi lên phía trước, sò lên Mã Vân đầu, lại tự thở dài một tiếng, khiến cho Mã Vân Mạc Danh Kỳ Diệu, lời nói cũng nói không được nữa.

Chỉ nghe Sở vương oán hận nói:“Cái này tình tròng lên não, thật không biết đem ngươi đến cùng té này ở bên trong, như thế nào tình về sau trở nên như vậy nghiêm trang ah.”

Ân? Chẳng lẽ Mã Vân trước kia rất không Chính Kinh ư? Mã Vân liền “Phĩ” hai tiếng, Tâm Nói: Ta một cái 21 Thế Kỷ Đại Hảo thanh niên làm sao có thể không đứng đắn đâu?

Mã Vân đang tại cân nhắc “Chính Kinh” Cái từ này rốt cuộc là lời ca ngợi hay vẫn là nghĩa xấu thời điểm, Đại Vương tiếp tục nói:“Vân Nhi, chúng ta là Phụ Tử Cốt Nhục Chí Thân, có Ngoại Thần tại thời điểm, chúng ta tự nhiên là Quân Quân Thần Thần, không có Ngoại Thần thời điểm, chúng ta hay vẫn là Phụ Tử tương xứng a, như vậy ta nghe cũng thoải mái, để nghe.”

Mã Vân vội vàng bày ra một bộ cảm động đến rơi nước mắt biểu lộ nói:“Đại Vương, ah, Phụ Vương, Nhi Thần tuân chỉ.”

Lão Cha vỗ vỗ Mã Vân bả vai, quay người đặt mông ngồi ở kháo trên mặt ghế, cười nói:“Vậy thì đúng rồi, ngươi nói, có chuyện gì nha, nếu việc nhỏ chính ngươi quyết định có thể rồi, không nên quấy rầy ta làm thơ.”

Xem ra vị này Lão Cha, bị lừa dối thật đúng là cho là mình là “Lý Đỗ” Phục sinh, rõ ràng bày ra một bộ Đại Văn Hào khí phái.

“Phụ Vương, là như thế này, Nhi Thần hay vẫn là muốn hướng xin đi sứ Trung Nguyên.” Mã Vân nhìn xem hắn nói ra.

“Cái gì? Ngươi muốn đi Trung Nguyên, không được!” Sở vương gọn gàng dứt khoát nói:“Ngày hôm qua cái Bành kế anh nói hươu nói vượn, Quả Nhân đã để người khiển trách hắn, ngươi sao có thể đi sứ Trung Nguyên đâu, hiện tại Xuất Hải rất nguy hiểm, cho dù an toàn đến Trung Nguyên, tấn chủ Vạn Nhất đem ngươi cho thủ sẵn, vậy cũng làm sao bây giờ ah.”

Ngươi đừng nói, cái này tiện nghi Lão Cha còn rất quan tâm Mã Vân, khiến cho Mã Vân có chút do dự, bất quá ngẫm lại buổi sáng chính mình lại nói cái kia sao đây, hiện tại nuốt lời nói ta không đi, không phải sẽ bị Lý Bán Tiên tiểu tử kia cho coi thường mà.

Vì vậy, Mã Vân cứ tiếp tục án lấy trước phương châm, nghiêm mặt nói ra:“Phụ Vương chính là Đại Sở Chi Chủ, há có thể vì(thay) Tiểu Nhi Nữ thái độ ah, Nhi Thần đi sứ Trung Nguyên, tuy có nguy hiểm tánh mạng, nhưng nếu thành công có Tam Đại chỗ tốt, thỉnh cho phép Nhi Thần vì(thay) Đại Vương nói chỉ.”

“Có chỗ tốt gì nha?” Đại Vương giả dạng làm hiếu kỳ Bảo Bảo hình dáng.

“Chương Nhất, Vũ Mục Vương, thì ra là ông nội của ta, có lưu Di Ngôn nói:“Từ Tôn việc thiện Trung Quốc, chớ dùng họ Dịch phế chuyện lớn Chi Lễ.”

Nghe được câu này, Đại Vương Vĩ có điểm tâm đầu xót (a-xít) nói: Vân Nhi, đầu ngươi thật sự có vấn đề, Vũ Mục Vương ta đương nhiên biết là người nào, ngươi làm gì giải thích cho ta đâu? Ông trời à, ngươi nói, đầu này có vấn đề người, có thể hay không cảm thấy người khác Đầu cũng có vấn đề đâu?

Mã Vân cũng không biết Lão Cha trong nội tâm suy nghĩ những thứ đồ ngớ ngẩn này, “Vũ Mục Vương” Cái danh từ này, cũng là Mã Vân buổi sáng hôm nay nghe Lý Bán Tiên nói, sau đó Mã Vân liền theo lấy “Vũ Mục Vương là ông nội của ta” Như vậy đến nhớ, không ngờ nói xong nói xong liền một dãy nói ra.

Mã Vân tiếp tục nói: “Bọn hần đều chịu được phong ‘Thiên Sách Đại Tướng Quân, Sở vương’ Các loại độn Tước Vị, mà Đại Vương chưa thụ phong, Nhi Thần đích thân phó Trung Nguyên, vì (thay) Đại Vương đòi lại này Tước Vị; Chương Nhị, chúng ta Đại Sở Xưng Thần tại Trung Nguyên, từ trước đến nay dùng Trung Nguyên Quốc Sách vì chúng ta Cơ Bản Quốc Sách, tấn chủ Thạch Kính Đường lúc, tại Khiết Đan các loại độn Quốc Bạng giao rất tốt, tôi ngày xưa quốc cũng nhiều lần khiến sử xuất sử (khiến cho) Khiết Đan, hiện nay, nghe Thương Nhân nói, Tân Chủ đối Khiết Đan rất nhiều bất mãn, thần đích thân tự đi xem, trở về chi tiết bẩm báo Đại Vương, để tránh ảnh hưởng quốc gia của ta bang giao; Chương Tam, Đại Sở nổi danh trên đời không phải Quân Đội thiện chiến, mà là Văn Hóa cường thịnh, chúng ta Văn Hóa bắt nguồn từ Nho gia, tể lỗ chính là gắn bó Thiên Hạ Sĩ Tử chi tâm đại sự, mà bây giờ Bắc Phương nào động, Cận Đại Hoàng Đế không tể lỗ đã rất nhiều năm, nếu như ta Đại Sở có thể khiến Cao Quan dùng tể chỉ, tắc thì Đại Sở Thanh Vọng sẽ càng tăng lên, Thiên Hạ Hữu Chí Chi Sĩ tất nhiên sẽ cạnh tranh đến quăng, Đại Vương có thể vô tư.”

Trên thực tế Mã Vân đi Trung Nguyên lý do đều là Tư Nhân, những vật kia không coi là gì. Vì vậy, Lý Bán Tiên liền tổng kết ra Thượng Diện Tam Đại lý do, người này thoát nhìn thần Thần Đạo đạo, bất quá cái này mấy cái lý do nói lại dễ cho Mã Vân rất hài lòng, nhiều đường hoàng ah, có bao nhiêu Chiến Lược ý nghĩa ah, lại dễ cho Mã Vân mình cũng cảm giác được tư tưởng của mình Giác Ngộ đề cao rất nhiều.

Ta thật xa mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng chạy tới Trung Nguyên, vì cái gì cái gì nha? Còn không phải là vì Đại Vương ngươi ah. Đại Vương ngươi nên bị cảm động a.

Quả nhiên, Sở vương mặt lộ vẻ vẻ cảm kích, thời gian dần qua nói ra: “Vân Nhi, lời của ngươi nói đều có lý, nhưng Quả Nhân thật sự là không nở ngươi ah.”

Mã Vân Tâm Đạo, Lý Bán Tiên, tiểu tử ngươi thực tặc ah, Lão Cha trong lòng bị ngươi mò được thấu thấu. Vì vậy, Mã Vân xuất ra Oscar Ảnh Đế Diễn Kỹ đi ra, gào gào khóc lớn nói: “Nhi Thần như thế nào không biết, đoạn đường này tràn ngập nguy hiểm ah, nhưng thường nói: ‘Gây dựng sự nghiệp khó, giữ vững sự nghiệp càng khó.’” Tổ Tiên liều mạng khai sáng Đại Sở cơ nghiệp, chúng ta làm Hậu Nhân, làm sao có thể chỉ để ý cân nhắc chính mình, mà không đề ý quốc gia đâu?”

Mã Vân xoa xoa nước mũi, nước mắt, nói tiếp: “Nhi Thần cũng muốn Tenten đi theo Phụ Thân, nghe Phụ Thân dạy bảo, thế nhưng mà ta Đại Sở Tứ Chiến Chi, mặt phía nam phía đông đều có Cường Địch, nếu không dùng Hợp Tung kế sách, Xưng Thần tại Trung Nguyên, cái này Tổ Tông cơ nghiệp đã có thể nguy hiểm rồi.”

Mã Vân xem Lão Cha tiểu tử này, vành mắt có chút đỏ lên, Tâm Nói: “Lại thêm một bà kinh, ta cũng không tin ngươi không khóc.”

Mã Vân tiếp tục nói: “Phụ Thân thanh niên thời điểm, đã từng đi sứ Trung Nguyên, kiên quyết Tiến Thủ, nghĩ tới đơn giản là Gia Quốc Thiên Hạ, ngày nay Nhi Thần cũng nguyện hiệu Đại Vương, vì quốc gia xuất lực.”

Lão Cha nghe xong Mã Vân lời này, nhớ tới mấy năm trước sự tình, không khỏi bi từ đó đến, cùng Mã Vân ôm nhau khóc ròng. Hắc Hắc, Mã Vân trong lòng nghĩ đến, đáng tiếc, nếu tới điểm Âm Nhạc hiệu quả khả năng rất tốt.

Lão Cha thật vất vả ngừng khóc, nhưng vẫn là lưu luyến không rời, không muốn làm cho Mã Vân đi Trung Nguyên. Khiến cho Mã Vân thật là có điểm cảm động, thiếu chút nữa muốn cùng hần nói, “Lão Cha, đừng khóc, ta không đi.”

Bất quá nghĩ đến vì Đầu Hàng về sau có thể vượt qua ngày tốt lành, Mã Vân hay vẫn là cứng rắn (ngạnh) quyết tâm đến những nhẽo đòi hỏi, bên cạnh Lưu Ngạn còn khuyên, Vương gia không cần tự thân đi, thuận tiện khiến cái Sứ Thần có thể rồi. Kết quả bị Mã Vân dùng “Cư Thượng Vị Giả không thể thiên nghe” Các loại độn lý do cho lấp liếm cho qua. Vì tiến hành thuận lợi trận này Biện Luận, ba người bọn họ trọn vẹn uống hai nước trong bầu, kết quả cuối cùng là Mã Vân thắng được Thắng Lợi. Bất quá, Sở vương không đồng ý Mã Vân đem làm Chính Sứ, muốn Mã Vân học cái gì Hung Nô Tả hiền vương sung Phó Sứ gặp Tào Tháo, mai danh ẩn tích làm cái Phó Sứ đi vòng vòng.

Hôm nay Mã Vân Đãi Ngộ còn rất cao, Sở vương nhìn xem sắc trời đã đến giữa trưa thập phần, còn quân Mã Vân bữa cơm. Trước khi ăn cơm, hần mệnh Lưu Ngạn đi Khâm Thiên Giám tuyên chỉ, lại để cho đám kia Thần Côn chọn cái đi sứ ngày tốt lành. Đang dùng cơm hợp lý trung, Mã Vân thừa cơ hướng hần chào từ giả Nhạc Châu Thứ Sứ, kết quả Sở vương nói, không cần, chức vụ này giữ lại cho ngươi, ngươi trước tiên có thể phái người đi làm lấy. Buổi trưa yển sau khi kết thúc, Lưu Ngạn trở về bẩm báo, nói sau năm ngày tựu là ngày tốt giờ lành, vì vậy Sở vương liền chính thức tuyên bố, Tam Phẩm đã ngoài Quan Viên sau năm ngày tại Bích Ba đình, vì (thay) “Đại Sở Trung Nguyên ngắm cảnh Lữ Hành đoàn” Làm thơ tiễn đưa.

Chương 14: Kinh Tế Kế Hoạch

Mã Vân khẽ hát, vô cùng cao hứng trở lại chính mình trong phủ, đối Trương Thuận, Bành song nói ra:“Hôm nay Đại Vương mệnh ta sau năm ngày, đi sứ Trung Nguyên, các người hai ngày này chuẩn bị cho ta chuẩn bị đi sứ đồ vật.”

Trương Thuận cúi đầu nói:“Là, thỉnh Vương gia yên tâm.”

Bành song thì là rõ ràng lấp bắp kinh hãi, nói:“Cái gì, gia muốn đi sứ Trung Nguyên, vậy làm sao có thể làm đâu? Một đường nhiều nguy hiểm ah.”

Mã Vân thuận miệng cười nói:“Đây là có lợi cho ta Sở quốc Đại Hảo Sứ ah, có lợi cho Thiên Hạ Bách Tính đại sứ, cho dù có chút nguy hiểm cũng đáng được ah, người cũng đừng có nhiều lời, đi chuẩn bị đi.”

Bành song có chút mất hứng, con mắt chớp chớp, đang chuẩn bị nói chuyện, Mã Vân tiếp tục đối với Trương Thuận nói ra:“Trương Thuận, ta đi về sau, tại Vương phủ Thượng Hạ, người muốn nhiều thao (xx) điểm tâm.”

Trương Thuận nói ra:“Là, Lão Nô tuân mệnh.”

Mã Vân lại nói tiếp:“Người đi trước chuẩn bị cho ta Hành Lý a, ân, cái kia, cái kia cái gì?”

“Gial!” Bành song bất mãn nói. Nhìn xem Bành song bộ dạng, Mã Vân đã biết rõ nàng cũng muốn đi, kỳ thật Mã Vân cũng rất muốn cho nàng đi, dù sao đường đi tịch mịch, có một Mỹ Nữ cùng nhiều giải buồn nha, thế nhưng mà Trung Nguyên Hỗn Loạn, thế đạo có bao nhiêu bất bình thời điểm, mà nàng thuở nhỏ khéo Vương phủ, từ trước đến nay chịu không nổi ủy khuất, nói không chừng đến lúc đó gây ra chút gì đó sự tình, dọc theo con đường này liên náo nhiệt, cho nên, nàng không thể đi.

Mã Vân nhìn nhìn nàng cười nói:“Người cũng muốn đi Trung Nguyên ư? Tốt lắm, ta mang người cùng đi ah.”

Bành song cao hứng nói:“Thật sự? Quân tử nhưt ngôn, Từ Mã Nan Truy ah.”

Mã Vân cười nói:“Đương nhiên là sự thật, đúng rồi, Song Nhi, chúng ta phủ chủ yếu Thu Nhập có những cái...kia nha?”

Bành song vốn là nhất lắng, sau đó nhanh chóng nói:“Chúng ta phủ bất đồng trong nội cung, hàng năm Sở vương gia sẽ có chút ít tiền thưởng, vẫn còn có Quan Phủ dâng tặng Ngân, nhưng chủ yếu Thu Nhập toàn bộ nhờ trong trang địa tô.”

Mã Vân nói ra:“Chúng ta vẫn còn có Trang Từ? Có mấy cái ah.”

Bành song đuổi ra đầu ngón tay mấy nói:“Trương trang là một cái, chúng ta tại lang châu có một hai cái, Hành Châu vẫn còn có hai cái, năm trước Vương gia tại Nhạc Châu lại đưa ba cái, tổng cộng 8 cái Trang Từ.”

Mã Vân lấp bắp kinh hãi, Nha Nha, Lão Từ rõ ràng nhiều như vậy Trang Từ ah, Mã Vân tiếp tục Vấn Nói:“Chúng ta đây Vương phủ một năm từ nơi này chút ít trong trang thu bao nhiêu tiền ah.”

Bành song tiếp tục nói:“Ngô trang lớn nhất, một năm địa tô có chừng 300 xuyên thiết tiền, mà Tiền Đường, Việt Châu, Minh Châu Trang Từ địa tô muốn thiếu một ít, một năm Thu Nhập tổng cộng 1000 nhiều xuyên.”

“Ân, nói như vậy ah, ai, ta còn muốn kiếm một ít Tiền Hảo vì nước xuất lực đâu.” Mã Vân nói ra.

“Vương gia không phải lại để cho Lý Bán Tiên Kinh Thương đẩy sao?” Bành song nhỏ giọng nói ra “Như vậy không phải sẽ có tiền sao.”

Mã Vân buồn rầu nói:“Lý cắt cao kiếm được tiền đều là Quốc Khố, ta là muốn cho trong vương phủ gia tăng điểm tiền thu, vốn đã cùng Lý cắt cao nói xong rồi, chúng ta ra lại Cá Nhân Đại Biểu Vương phủ Kinh Thương, xem ra chỉ có thể lại để cho Ngô trình đi.”

Bành song nghĩ nghĩ, giảm thấp thanh âm nói:“Gia, ngài thủ hạ có thể sử dụng người cũng không nhiều, nếu không ta liền không đi Trung Nguyên, để ta làm cái mua bán tốt rồi.”

Mã Vân bày ra một bộ không nỡ bộ dạng, Phu Diễn nói:“Ai, vậy thì đành phải như thế rồi. Chờ sau này có cơ hội, ta lại dẫn người đi Trung Nguyên chơi đùa a.”

Bành song cười nói:“Vương gia, ngài đã đáp ứng ah, về sau nhưng không cho đổi ý ah.”[kỳ * sách * lưới [NET. Cà * lý * đề * cung cấp]

Ai biết Mã Vân trong lúc vô tình nói mấy câu nói đó, Bành song vậy mà nhớ cả đời, đem làm Mã Vân bị Triệu Khuông Dận truy không đường có thể trốn, suýt chút nữa thì chuẩn bị học Sở bá vương Ô Giang Tự Vấn thời điểm, đúng là Bành song dùng đến cái gọi là lời hứa, lại để cho Mã Vân một lần nữa cố lấy kinh đến, đương nhiên đây đều là nói sau.

An ủi tốt rồi Bành song, Mã Vân dạo chơi đi đến Thư Phòng, Lý cắt cao cùng Ngô Ban đã đợi hậu đã lâu. Gặp Mã Vân tiến đến, bọn hắn lập tức lại để

cho Mã Vân ngồi vào Thượng Tọa, Lý cất cao nhẹ lay động lấy cây quạt, mang theo sâu xa khó hiểu đáng tươi cười, giống như đã biết rõ Mã Vân ý nghĩ trong lòng; Mã Ngô Ban lại có vẻ lo lắng, nóng lòng muốn biết Mã Vân diện thánh kết quả.

Mã Vân nâng chén trà lên tiểu uống một ngụm, cười nói:“Quả nhiên không ra hai vị tiên sinh sở liệu, sự tình đã thành vậy.”

Ngô Ban mạnh mẽ thở một hơi, cười nói:“Chúc mừng Vương gia .”

Mã Vân tiếp tục nói:“Hon nữa, Đại Vương còn lại để cho ta tiếp tục lĩnh Nhạc Châu Thứ Sử, bởi vậy, ta muốn cùng nhị vị Tiên Sinh cộng lại thoả một phát, chúng ta kế tiếp phải làm gì.”

Lý cất cao nói ra:“Không biết Vương gia, muốn làm sao để làm cái này Nhạc Châu Thứ Sử nha?” Dứt lời, cùng Ngô Ban cùng một chỗ nhìn về phía Mã Vân.

Mã Vân nói ra:“Nhạc Châu tuy nhỏ, với ta mà nói xác thực trọng yếu vô cùng, nơi đây Đông Lâm khu vực phía nam Trường Giang, Nam nhìn qua Trường Sa, Thủy Lộ Giao Thông so sánh phát đạt, mà lại nơi đây Kinh Thương làn gió so sánh thịnh, ta dực nhẹ dao mỏng thuế, cổ vũ nông thương, hai vị tiên sinh cho rằng có thể.”

Mã Vân có ý tứ là nói, ta muốn Kinh Thương làm ông nhà giàu, thế nhưng mà không lại không tốt ý tứ nói thẳng: Các huynh Chương thoát khỏi gầy, chúng ta xuống biển a. Vì vậy Mã Vân cứ như vậy uyển chuyển biểu đạt thoả một phát.

Không ngờ, Ngô Ban nói ra:“Vương gia nghĩ lại, Thương Nhân hám lợi, nhiều giao hoạt gian trá thế hệ, nếu như xử lý không lo, chỉ sợ bọn họ gây sóng gió, làm hại không nhỏ ah.”

Mã Vân lắc đầu, Tâm Đạo người đây không phải chỉ vào Hòa Thượng mắng con lừa trọc ư? Cái này Cổ Đại đích sĩ tử quả nhiên so sánh căm thù Thương Nhân, lại muốn muốn nói:“Thương Nhân hám lợi cái kia tất nhiên là không giả, chẳng qua nếu như có thể chế định Hợp Lý Chính Sách, hướng dẫn theo đà phát triển, xu lợi tránh hại, không liên có thể dùng hóa bất lợi vì(thay) có lợi sao?”

Ngô Ban trong nội tâm có phần không cho là đúng, đang muốn nói chuyện. Lý cất cao đem quạt lông ngỗng vừa thu lại, nói ra:“Vương gia ý tứ, thế nhưng mà nói Loạn Thế tranh giành Thiên Hạ, toàn bộ nhờ Tài Lực. Hiện nay Thiên Hạ náo động đã cực, khắp nơi Tài Lực đã kiệt, Hung Nghĩa Quân, cứu Lê Dân Thời Cơ cũng sắp đến rồi, mà Nhạc Châu địa Tiểu Dân bản, cho dù nhiều hơn Phú Thuế, cũng khó có thể ủng hộ thật lớn như thế Quân Phí chi tiêu, bởi thế là muốn mượn Thương Nhân đền trừ khoản ư?”

Mã Vân cười ha ha nói:“Mượn thương trừ khoản chỉ là một trong những mục đích , hai vị tiên sinh đã cho ta Đại Sở quốc sự tình như thế nào nha?”

Ngô Ban nghĩ một hồi, nói ra:“Sở địa tuy lớn, nhưng nhiều không phát đạt, Đông Hữu Đường, Nam có Hán, tây có Thục, đều kẻ thù truyền kiếp, vòng qua vòng lại chỗ trống không lớn, quốc gia cũng không tính an toàn.”

Mã Vân cười nói:“Tiên Sinh nói thẳng có thể nói một câu bên trong , chúng ta nếu muốn bảo tồn chính mình, đầu tiên có lẽ tăng cường Quân Bị, nhưng tăng cường Quân Bị thì cần phải lượng lớn Kim Tiền, Bách Tính cũng không giàu có, Phú Thuế cũng không có khả năng quá nặng, bởi vậy, theo Nông Dân trên người lấy tiền con đường này, là không thỏa mãn được cần , cho nên chỉ có thể trưng thương, hiện nay Quân Phiệt cát cứ, Thiên Hạ Đại Loạn, Nam Bắc hàng hóa Bất Thông, chúng ta nếu có thể cổ vũ Buôn Bán, thông thương Nam Bắc, Kinh Thương Thiên Hạ, Phú Thuế sẽ thấy cũng không cần phát sầu .”

Ngô Ban ở lại đó , tựa hồ cho tới bây giờ đều không có nghĩ tới việc này, Lý cất cao tựa hồ cũng có chút giật mình. Hắc Hắc, ta 21 Thế Kỷ đến người tự là không giống với ah. Mã Vân không khỏi cảm khái nói.

Lý cất cao chậm rãi nói:“Vương gia nghĩ cách đặc biệt, có bao nhiêu có thể thực hiện chỗ, bất quá cái này Kinh Thương mà, tuyệt không phải một sớm một chiều sự tình.” Lý cất cao tựa hồ nghĩ tới Mã Vân đối với hần cái kia lần phỏng vấn. Nói tiếp:“Có câu nói, vì(thay) Thượng Vị Giả, không đáng dân tranh giành lợi. Vương gia có thể chế định Hợp Lý Chính Sách, Dẫn Đạo Thương Nhân mà.”

Kháo, nói trắng ra là, tựa là làm quan không thể Kinh Thương ah. Mã Vân nghĩ nghĩ cảm thấy lời này cũng đúng, nếu như làm quan đều là một thân hơi tiền vị, như vậy Dân Chúng mười phần ** muốn xui xẻo, nhưng là phải làm quan không thể Kinh Thương. Lão Tử như thế nào đem làm ông nhà giàu ah.

Ngô Ban nói bổ sung:“Vương gia, hành thương sự tình phải thận trọng, này Phong Nhất khai mở, Quan Viên như cạnh tương noi theo, Đại Sở vong vậy.”

Lý cất cao tiếp tục nói:“Cổ vũ Buôn Bán, cũng phải có Cường Lực Thủ Đoạn mà, sử (khiến cho) Thương Nhân không thể tùy ý, bằng không thì Tương Lai đuôi to khó vậy, vậy thì không dễ làm.”

Ngô Ban Vắn Nói:“Thương Nhân tại chạy Tứ Phương, ứng như thế nào Quản Lý ah?”

Lý cất cao cười nói:“Thương Nhân đến ta Nhạc Châu phải Phục Tòng Quản Lý, mấu chốt ở chỗ như thế nào để cho bọn họ tới Nhạc Châu.”

Cái này Lý cất cao hay vẫn là rất có thể làm ah, loại người này rõ ràng tại Ngũ Đại không có tiếng tăm gì, thật sự là Thiên Lý Mã thường có, mà Bá Nhạc không thường có ah. Chuyện này nói xong nói xong, như thế nào làm thành Ngô Ban vấn đề đề, Lý cất cao trả lời, mà Mã Vân người chủ quan này, ngược lại bị gạt sang một bên, bắt đầu Mã Vân còn nhin không được đâm hai câu nói, về sau liền Mã Vân mình cũng cảm thấy không phù hợp Thực Tế, được rồi, cụ thể Sách Lược liền để bọn hần đến Thao Tác a, dù sao người ta từ nhỏ là tại nơi này trong hoàn cảnh lớn lên , quen thuộc tình huống mà.

Tại Hội Nghị cuối cùng, Mã Vân nhiều lần cường điệu muốn tham dự Buôn Bán quyết tâm, Lý cất cao cùng Ngô Ban đối với cái này Trầm Mặc không

nói. Vì vậy, Mã Vân liền cho rằng bọn họ đồng ý, vì thế Mã Vân cao hứng tuyên bố: Nhạc Châu phát triển kinh tế Đại Hội tại một mảnh tường hòa trong không khí Viên Mãn bể mực.

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Nhà giàu nhất

Mấy ngày kế tiếp ở bên trong, Mã Vân mang theo Lý cất cao cùng Ngô Ban đi báỉ phòng Liễu quang đồ các loạiđội Sở quốc Chính Phủ Cao Quan, một phương diện, lại để cho Lý cất cao cùng Ngô Ban làm quen những đại lão này, thuận tiện về sau công tác; Một phương diện khác, Mã Vân tại đây chút ít nơi để lộ ra một ít Nhạc Châu phát triển kinh tế Kế Hoạch, tại đây chút ít trùng gió sẽ thượng, Mã Vân phát hiện những đại lão này nhóm đám bọn họ đối Mã Vân những cái này Kế Hoạch, áp dụng “Không phản đối, không ủng hộ, không biểu lộ thái độ” “Ba không” Chính Sách. Mã Thác Bạt hằng tuy nhiên ủng hộ, nhưng mà (là) xác thực không có gì Thực Quyền. Đối mặt loại tình huống này, thẳng thắn nói, Mã Vân rất cảm tức, nhưng mà (là) cũng không có cái gì biện pháp tốt. Duy nhất lại để cho Mã Vân cao hứng chính là, Gia Cát Lượng trung thực Fans hâm mộ, Lý cất cao đồng học đối với cái này tình huống rõ ràng cũng là vô kế khả thi. Phiền muộn sự tình không ngót cái này một kiện, mấy ngày nay Mã Quang mãnh liệt cũng tới xem qua mấy lần Mã Vân, còn lão quần quít lấy Mã Vân lại để cho hấn gọi hấn Quyền Pháp, bức Mã Vân không có biện pháp, sẽ theo liền dạy hấn bộ đồ Thái Cực Quyền. Mã Vân cũng là chỉ biết cái này .

Nhìn xem Lý Bán Tiên đem cây quạt còn đang một bên, cau mày, nện bước khoan thai trong thư phòng từng vòng ở bên trong tán bộ; Mã Ngô Ban thì là một ly chén uống nước. Mã Vân cảm thấy nói thầm: Thật không biết hấn rốt cuộc là đang nghĩ biện pháp đâu, hay vẫn là khát nước, chẳng lẽ hấn cho rằng biện pháp không phải nghĩ ra được, mà là hết ra đến ?!

Mà Mã Vân liền so sánh thích ý nghiêng dựa vào trên mặt ghế, dù sao ta là Đồng Sự Trưởng, nâng nâng đại khái Phát Triển Chiến Lược, còn lại chính là hấn là CEO để ý tới [Mã Vân ngược lại không phải là không có muốn, mấu chốt là hấn cẩn thận suy nghĩ một chút, không nghĩ ra được, vì vậy hấn buông tha cho]. Hay vẫn là ngắm lại ta Bành song a, cô gái nhỏ này mấy ngày nay đối Mã Vân có thể Ôn Nhu , ngày hôm qua tranh thủ lúc rảnh rỗi, Mã Vân còn ôm nàng eo nhỏ, ở phía sau hoa viên cùng cho nàng kể chuyện xưa, tựa là Xuyên Việt trước khi vừa xem Quỳnh Dao a đi “Một mảnh vải u mộng”, một bộ TV chỉ nói bình thường, Mã Vân cùng Bành song quan hệ đã do dặt tay Phát Triển đến ôm eo tình trạng , đáng tiếc Mã Vân muốn đi , bằng không thì theo tốc độ này....., đáng tiếc ah.

Đang tại Mã Vân cảm thấy nhàm chán, đang chuẩn bị nói trò cười chế thuốc chế thuốc lúc, chỉ nghe thấy, tiền thanh ở ngoài cửa nói ra:“Vương gia, Lý Chiêu cái thằng kia ở ngoài cửa cầu kiến, không biết Vương gia phải chăng thấy hấn?”

“BA~” một tiếng, chỉ thấy Lý Bán Tiên bắt tay mạnh mà hướng trên trán vỗ nói:“Như thế nào đem người này đã quên.”

Ngô Ban cũng cười nói:“Có người này tại, sự tình tự để làm nhiều hơn.”

Lý Chiêu là ai? Xem Mã Vân có chút do dự, Ngô Ban cười nói:“Vương gia, Lý Chiêu người này nguyên bản đọc qua sách, về sau không biết nguyên nhân gì bỏ văn theo kinh doanh, rõ ràng biến thành Đại Sở nhà giàu nhất ah, trước kia thường xuyên đến Vương phủ , nếu như đem hấn kéo đến Nhạc Châu đi, như vậy Thương Nhân tất nhiên sẽ cùng phong mà đi ah.”

Lợi hại như vậy? Mã Vân đối tiền quét đường phố:“Đi đem hấn mời đến phòng khách.” Mã Vân vốn muốn nói, đem Lý tiên sinh mời đến phòng khách, lời chưa kịp ra khỏi miệng, đột nhiên nghĩ đến, Mã Vân sách này phòng vẫn còn có hai vị tiên sinh đâu, dùng hai vị này bản tính, đoán chừng bọn hấn không quá cam tâm tình nguyện cùng Lý Chiêu cùng một chỗ đi đầu sinh a.

Ai, ai nói Phú Thương nhất định là Đại Mập Mạp đâu? Trước mắt vị này, ngoại trừ ánh mắt ngẫu nhiên lộ ra khôn khéo bên ngoài, cái này liền một Nông Dân. Lý Chiêu xem Mã Vân vào phòng, vội vàng quỳ xuống:“Vương gia, cho ngài thỉnh an, tháng trước ta đi một chuyến ngự Hấn, ngày hôm qua vừa trở về chợt nghe nói ngài bị thương, lúc ấy liền chạy đến Vương phủ vấn an, đúng lúc ngài không ở quý phủ, hôm nay xem ra, ngài khí sắc khá tốt ah.”

Nghe hấn mà nói, Mã Vân mạnh mà nghĩ đến, ngày hôm qua Mã Vân đang cùng Bành song Bồi Dưỡng cảm tình thời điểm, giống như tiền thanh đến bẩm báo qua, lúc ấy Mã Vân sẽ đem tiền thanh bán cho đi. Hồ thẹn ah.

Mã Vân vội vàng nâng dậy hấn, lại để cho hấn ngồi vào chỗ của mình, nói:“Làm phiền rồi, làm phiền rồi, ta một mực nhớ kỹ người đâu, khá xảo người hôm nay chạy đến, nếu không hôm nay ta còn muốn đi chỗ ở của người quấy rầy dùng lại một châu đâu?”

Lý Chiêu vội vàng đứng lên, chấp tay nói:“Vương gia có thể đi Hàn Xá cái kia tất nhiên là về vang cho kẻ hèn này, là ta Lý gia chi Vinh Diệu ah.”

Tiểu tử này nói chuyện còn về nho nhã , Mã Vân Tâm Nói:“Mặt ngoài về nho nhã, trong nội tâm tối như mực, Gian Thương!”

Mã Vân chỉ vào Lý Chiêu, cười đối Lý cất cao, Ngô Ban nói:“Người này, trước một hồi còn thường xuyên cầm chút ít hiếm quý Dị Bảo trình cho Đại

Vương, rất là hiếu kính ah, trận này đột nhiên không thấy, ta còn tưởng rằng thắng này, là sợ huynh Chương chúng ta cảm đồ đặc không trả tiền, không dám tới nữa nha, nguyên lai rõ ràng đi ngủ Hán ah.”

Lý Chiêu vội vàng nói:“Đại Vương cùng Vương gia vì nước vất vả, Thảo Dân có thể Cống Hiến một ít gì đó, đó là vinh hạnh của ta ah, trước một hồi đúng là đi một chuyến ngủ Hán, cũng cho Vương gia dẫn theo điểm ngủ Hán đặc sản.”

Nói xong, hắn đem danh mục quà tặng đưa cho Mã Văn, Mã Văn đem danh mục quà tặng nhẹ nhàng để lên bàn [không phải là không muốn xem, Mã Văn sợ nhìn về sau trông mắt không nhỏ ra được, càng sợ nhìn về sau sẽ thất vọng], cười nói:“Luôn thu đồ đặc của người, đều có chút không có ý tứ rồi. Lần này, ta còn thực sự có một cái chủ ý, chuyện này đã làm xong, coi như là trả lại người một cái nhân tình rồi, miễn cho người khác lão nói ta là “Thò tay Vương gia”.”

Mã Văn tiếp tục nói:“Lão Lý, tới tới tới Mã Văn giới thiệu cho người thoáng một phát, Ngô tiên sinh người là nhận thức, vị này chính là Lý cất cao Lý tiên sinh, Nhạc Châu Phủ Thứ Sử chương Thư Ký.”

Không để ý tới bọn hắn lẫn nhau chào, Mã Văn tiếp tục nói:“Ngày trước Đại Vương bổ nhiệm ta vì(thay) Nhạc Châu Thứ Sử.”

Lý Chiêu đang muốn nói “Chúc mừng”, Mã Văn khoát khoát tay, tiếp tục nói:“Lão Lý, Mã Văn người này người cũng biết, bình thường không..nhất yêu Quân Sự, chức vụ này đến trên tay của ta thật sự là một cái phỏng tay sơn được, thế nhưng mà lại từ chối không hết, may mắn, Lý cất cao cùng Ngô Ban nhị vị Tiên Sinh cho Mã Văn làm rõ thi hành biện pháp chính trị mạch suy nghĩ, hai vị tiên sinh nói với ta, nếu muốn thông trị tốt Nhạc Châu, trong lúc này có thể tuyệt đối không thể thiếu hiểu Buồn Bán người ah, ta thoáng cái liền nghĩ đến lão Lý người rồi.”

Lý Chiêu nhất lắng, do dự nói:“Tiểu Nhân một kẻ Thảo Dân, chỉ sợ..... Chỉ sợ sẽ chậm trễ Vương gia”

Mã Văn ngăn đón hắn mà nói, cười nói:“Lão Lý, hai vị tiên sinh quả nhiên không nhìn lầm, người nếu một mình gánh chịu xuống, ngược lại ta ngược lại thật ra không dám dùng người rồi. Là như thế này, ta muốn tại Nhạc Châu làm thử Tân Chính, cô vũ nông thương, ta chuẩn bị đem Nhạc Châu làm thành một cái Thương Phẩm chuyên khẩu.”

Nhìn xem Lý Chiêu tựa hồ không biết rõ bộ dạng, Mã Văn tiếp tục nói:“Tựa như người lão Lý, đem hàng hóa theo Trường Sa vận ngược lại Biện Kinh đi, Trung Gian không có khả năng không ngừng tiếp tế a, người đồ tiếp tế ở địa phương nào đâu? Bởi vậy, ta đã nghĩ áp dụng một ít biện pháp, đem những này Thương Nhân hấp dẫn đến Nhạc Châu đến, về phần cụ thể những cái này biện pháp, còn cần lão Trình người đến chỉ đạo ah?”

Lý Chiêu nghe xong lời này, cũng không hề lên tiếng, nhìn bộ dáng trong nội tâm tựa hồ rất mâu thuẫn.

Lý cất cao “BA~” thoáng một phát, đem cây quạt hợp lại, cười nói:“Vương gia, xem ra người xem sai rồi mà, vị nhân huynh này, phú tắc thì phú vậy, đáng tiếc không có Nhân Quang mà, không có gan dạ sáng suốt, một cái đồ nhà quê mà thôi.”

Lý Chiêu lông mày mạnh mà nhảy lên, mở miệng nói:“Vương gia,.....”

Lý cất cao đánh gãy hắn mà nói nói:“Vương gia, xem ra chúng ta nếu xem xét một người rồi, người này chỉ là thô bi Thương Nhân còn không được, còn muốn đọc qua sách, thông viết văn mới có thể.”

Xem Mã Văn tựa hồ đang do dự, Lý Chiêu vội la lên:“Đa tạ vương gia ngài coi trọng, Vương gia nếu muốn thật sự muốn nông thương đều phát triển, lão Lý nguyện ra sức trâu ngựa, nhất định đem Nhạc Châu Buồn Bán làm tốt.”

Mã Văn cười ha ha nói:“Lão Lý, người đây sai rồi.”

Lý Chiêu vui mừng nhất lắng.

Mã Văn tiếp tục nói:“Ta muốn không phải một cái Nhạc Châu thành làm tốt, ta muốn chính là đem một cái Nhạc Châu năm huyện đều cho ta biến cái dạng.”

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 16: Đại Hải đi thuyền khảo tài công

Ngày hôm sau ăn xong điểm tâm về sau, Mã Văn đột nhiên nhớ tới, cái này tiện nghi Lão Cha, là tặc ưa thích làm thơ, lại không thích nuôi com người, đợi lát nữa Bích Ba đình Đại Hình tổng biệt Yến Hội, nói không chừng sẽ biến thành Đại Hình tổng biệt Thi Hội, Mã Văn nếu làm không đi ra đây không phải là thật mất thể diện ư?

Vì vậy, Mã Vân con người đảo một vòng, lôi kéo Lý cất cao cùng Ngô Ban đàm luận Thi Từ, nói gần nói xa hơi bất lưu thần liền rõ ràng lộ ra chính mình làm thơ không quá lành nghề, thỉnh hai vị tiên sinh chỉ giáo, thuận tiện làm... cho ta bài thơ ý tứ này. Kết quả, Ngô Ban tiểu tử này hình như là nghe không hiểu, hung hăng khiêu xung chính mình ghi cũng không dễ, lại không dám chỉ đạo Mã Vân làm thơ; Mã Lý cất cao tiểu tử này, chậm rãi quạt lông vũ phiến, rõ ràng mỉm cười dùng thoáng khoa trương ngữ khí đối Mã Vân nói: “Vương gia bất thiện làm thơ, thật là lớn Sở Chi hạnh ah!”

Mã Vân thiếu chút nữa không có té xỉu, tiểu tử này tuyệt đối là cố ý, Ngô Ban Nhân Lão thực, điểm ấy ý tứ không có nghe đi ra, này cũng có khả năng thật sự; Tiểu tử người tinh như hầu đồng dạng, làm sao có thể không có nghe đi ra. Vì vậy, Mã Vân có chút tức giận hồi ngược lại: “Đây là tại sao vậy?”

Kết quả Lý cất cao tiểu tử này còn sừng sốt nói ra một phen ngụy biện, nói cái gì làm thơ là tiểu tiết, thơ ghi người tốt, cũng không có thể nói rõ hán Phẩm Đức tốt, càng không thể nói mình hán liền Trung Quân Ái Quốc, ngược lại làm thơ tiêu hao lớn lượng thời gian, dễ dàng chậm trễ chính sự. Sau đó tựu là một trận dẫn chứng phong phú, nói cái gì Lưu Bang không Học Tập thành tựu Thiên Cổ Đế Nghiệp, Lưu Bị biên giấy rom mà gây nên Thiên Hạ Tam Phân. Nói ra cuối cùng, liền Ngô Ban đều cảm thấy hán nói đúng, liên tục khuyên can Mã Vân đừng (không được) tập trung tinh thần nghĩ đến làm thơ, mà Mã Vân mình cũng cảm thấy đọc sách đọc được tốt nghiệp đại học thật là đồ mất mặt sự tình, trong nội tâm tràn đầy hổ thẹn.

Cuối cùng, Mã Vân rốt cục buông tha cho thỉnh Pháo Thủ ý định, trong lòng nói: “Dù sao cái này Mã Vân là Ngũ Đại người, cho dù mất mặt cũng là ném Ngũ Đại mặt, không phải ném chúng ta 21 Thế Kỷ Đại Hào thanh niên mặt.”

Đã thỉnh không đến Pháo Thủ, Mã Vân chỉ có thể dành thời gian cùng Mã Vân Song Nhi nói lời tạm biệt

Tại đi Bích Ba đình trên đường, Mã Vân vất óc tìm mưu kế muốn làm thơ, thế nhưng mà sừng sốt Nhất Thủ phù hợp đều muốn không đứng dậy, tại Giang Nam đầu mùa xuân, tổng biệt sẽ thương, Mã Vân cũng không thể lung (vác) [Thấm Viên Xuân. Tuyết] a. Ngải, Lão Tử Thi Từ một câu vẫn không có nghĩ ra được đâu, thì đã đến Bích Ba đình.

Mã Vân vừa mới hạ kiệu, Cao Tiến bỏ chạy tới nói: “Vương gia, Nô Tỳ chúc mừng ngài mã đáo thành công ah, Đại Vương đã tới, ta dẫn đường cho ngài.”

Mã Vân nhìn một chút Bích Ba đình, cái chỗ này ngay tại thành Trường Sa bên ngoài Tương Giang đại đề thượng. Nói là một cái đình, kỳ thật càng giống một cái Đại Lễ Đường. Thượng Hạ hai tầng Kiến Trúc, đình trước Phi Thường rộng rãi, nghe nói cũng thường xuyên làm Giáo Trường dùng. Lầu một rõ ràng thả thiết nhiều cái bàn, Thượng Điện đã dọn xong thức ăn, kháo, mặc kệ đi đến cái đó, chỉ cần là ta người Trung Quốc, tổng biệt thời điểm nhất định phải ăn uống thả cửa dùng lại một chén mới được ah.

Mã Vân đi vào Bích Ba đình nhìn lên, Liêu quang đồ, Từ Trọng nhĩ đám kia trò chuyện hữu cũng đã đến, Mã Vân bước nhanh đi đến Sở vương trước mặt, làm bộ phải lay. Sở vương từng thanh Mã Vân đỡ lấy, thờ dài nói: “Vân Nhi, cô thật là không nỡ người đi ah.”

Sau đó đối Thác Bạt hằng nói ra: “Thác Bạt Học Sĩ, người vì (thay) Sứ Đoàn Chính Sứ, cần chăm sóc tốt con ta.” Ngay sau đó sau đó lại chỉ vào một cái 30 tuổi Thượng Hạ Võ Tướng nói: “Nhân dũng, người cũng làm Phó Sứ, vì ta nhi Hộ Vệ Tả Hữu.” Lại nói tiếp: “Nếu có cái gì sự tình, đều nghe ta nhi an bài, tùy tùng con ta như tùy tùng Quả Nhân đồng dạng.”

Hai người kia ngay ngắn hướng đáp ứng nói: “Là.”

Mã Vân cảm chén rượu lên, đối với Lão Đại kính nói: “Nhi Thần lần đi, không thể Thường Thị Đại Vương, nguyên Đại Vương Thân Thể An Khang, nguyên ta Đại Sở mọi sự hiện lên Tường.”

Sở vương Hào Sáng nói: “Đến, Đại Gia, đây ẩm này chén.”

Vì vậy, rượu chiến chính thức mở màn. Có thể là được Sở vương thích uống rượu, hơn nữa rượu phẩm Hào Sáng ảnh hưởng, thủ hạ bọn này Đại Thần rõ ràng cũng là người tới ta đi, uống rượu như uống nước đồng dạng, không chút nào hàm hồ, đến uống Mã Vân trong nội tâm thâm nói: “***, Lão Tử có thể chịu không được các người như vậy làm ah.

Đại Gia đang muốn thoải mái chề chén, chỉ thấy Thác Bạt hằng tiến lên một bước, chấp tay nói ra: “Điện Hạ tường trong thâm cung, tạ đã thành chi nghiệp, thân không biết việc đồng áng chi lao, tai không nghe thấy cỏ bễ thanh âm Rong ruổi ngao du, điều tường ngọc thực. Phù Khố tận vậy, mà phù phí ích cái gì. Bách Tính khôn vậy, mà dày liêm không thôi. Nay Hoài Nam vì (thay) cừu nhân quốc gia, Phiên Ngụ hoài Thôn Phệ ý chí. Gai chử ngày đồ rình mò, suối động đối đãi ta nuông chiều. Ngạn viết: ‘Đủ hân Thương Tâm, kêu ca tổn thương quốc.’ nguyên Đại Vương bỏ đi thua mẽ (m) chi lệnh, tru chu trắc dùng Tạ Quận Huyện. Đi việc không gấp, giảm Hưng làm nên dịch. Nếu không một khi họa bại, sợ vì (thay) Tử Phương chỗ cười ah.”

Vừa rồi cao hứng bùng bùng hào khí, xoạt thoáng một phát trở nên im ắng. Mã Vân nhin không được nhìn trộm nhìn một cái Sở vương, chỉ thấy Sở vương mặt như mở đại xưởng nhuộm đồng dạng, cảm thấy thâm nghĩ: Cái này Thác Bạt hằng muốn xui xẻo.

Sở vương đang muốn phát tác, bên cạnh Từ Trọng nhĩ y nguyên đứng dậy, lôi kéo Thác Bạt hằng ổng tay áo, vừa đi vừa cười nói: “Người lão nhân này lại uống nhiều quá, đi một chút đi theo ta hạ đình đi.”

Lý Cao nhìn thoáng qua, đối Sở vương nói ra: “Lão này nhi hoan hỷ nhất mất hứng, hán là ta Đại Sở liền hán một cái Trung Thần ư?”

Sở vương tức giận đang muốn nói chuyện, Liêu quang đồ đứng lên cười nói: “Đại Vương, hôm nay như thế Thịnh Hội, chớ để vì thế Hủ Nho sinh khí. Hôm nay phong cao khí sáng, há có thể không thơ ah.”

Sở vương chuyển Nhan cười nói:“Đúng là, ân, Đại Gia mỗi người làm một câu thơ, tiệc rượu sau khi chấm dứt, chúng ta bình luận cái cao thấp, làm tốt, Quả Nhân trùng trùng điệp điệp có phần thưởng.”

Đại Gia ầm ầm xác nhận, nhao nhao dừng lại chén rượu, bắt đầu mình tư khổ tương, chuẩn bị làm thơ . Mã Vân thật sự Hối Hận ah, vừa rồi vì cái gì không uống nhiều chút rượu, lúc này say hần là tốt.

Rất nhanh sẽ có người làm xong, Sở vương nói:“Luu Ngạn, người đem những cái này thơ làm, niệm nhất niệm, Đại Gia đến bình luận cái cao thấp.”

Cái thứ nhất làm xong người lại là Lý Cao, hẳn thơ rõ ràng cũng ghi không sai:

Điệp giống như Tần Bồ lục, thân như loạn gấm quần. Đàm nhiệm quân làm độ bóc lột, khí phách tự Trùng Thiên.

Luu Ngạn trầm bổng du dương niệm xong, Đại Gia ầm ầm trầm trồ khen ngợi. Về sau chính là Liêu quang đồ bọn người thơ làm, kỳ quái chính là, liền Võ Tướng thơ đều ghi rất tốt.

Mã Vân hiện tại tựa như kiến bò trên chảo nóng, không biết nên làm sao bây giờ, đi qua học thơ cổ hoặc là không hợp Đề Tài, hoặc là tựa là chỉ biết một đôi lời, hơn nữa nhiều dùng thơ Đường chiếm đa số, tuy nhiên Mã Vân da mặt rất dày , thế nhưng mà dưới ban ngày ban mặt, cũng không tiện lưng (vác) Lý Bạch, Đỗ Phủ thơ a.

Đang tại nghĩ ngợi lung tung thời điểm, chỉ nghe Sở vương cười nói:“Vân Nhi, ngày thường người vô cùng nhất tích cực, hôm nay như thế nào lạc hậu , của người thơ có thể làm đi ra?”

Mã Vân vội vàng nói:“Đại Vương, Nhi Thần..... Nhi Thần gần đây đầu óc đặc (biệt) đau, hôm nay liền không bêu xấu a.”

Sở vương chỉ vào Mã Vân nói ra:“Không được, hôm nay là vì người tiễn đưa, những người khác có thể không làm thơ, đơn độc liền người không thể.”

Lý Cao nịnh nọt ton hót nói:“Ngũ vương gia, Văn Chương truyền khắp Thiên Hạ, làm thơ chút chuyện nhỏ này, sao có thể làm khó được ngài đâu, người thế nhưng mà chúng ta Đại Sở Tài Tử ah, được xưng “Làm thơ không cần bầy giầy” Ah.”

Sở vương nói ra:“Con ta, đừng (không được) từ chối , hôm nay chúng ta Quân Thần nhân thủ một thơ, chờ người trở về chúng ta lại hiệu đính Xuất Bản, dùng chương ta Đại Sở Văn Hóa chỉ cường thịnh.”

Quân Thần lập tức ầm ầm tốt hơn, một ít mã thí tăng bóc lột tức phun lên, Sở vương dương dương đắc ý, nhìn Mã Vân liếc, hai tay khê quơ một cái, kêu một tiếng “Ngừng”, sau đó, dùng tay đối Mã Vân làm một cái tư thế xin mời.

Mã Vân nhìn xem Đại Gia ánh mắt mong chờ, có chút chần chờ, có chút Đại Náo kịp thời thuận miệng thì thầm“Cái này, cái này, Cổ Nhân tây tử,” Nghe xong câu này, dùng Sở vương cầm đầu những cái này Văn Nhân nhà thơ, xem Mã Vân ánh mắt lập tức liền không giống với lúc trước, Tâm Nói: Bái kiến da mặt dày , chưa thấy qua người dày như vậy da mặt , ban ngày ban mặt, trước mặt bao người, người lại dám Đạo Bản!

Lời này mở miệng, Mã Vân mình cũng đột nhiên hiểu được, không thể tại niệm, lại niệm liền xâm quyền . Mã Vân ngẩng đầu nhìn đến “Bích Ba đình” ba chữ to, vội vàng nói:“Cổ Nhân tây tử Bích Ba đình, pháo hoa ba tháng..... Cái này..... Cái này..... Thương Biện Kinh,” Mã Vân xoay người, đưa mắt trông về phía xa ngoài cửa sổ mệnh môn Trung Giang, tiếp tục thì thầm:“Đại Hải đi thuyền kháo tài công.” Mồ hôi lạnh ah, hạ câu cũng không thể niệm ah, mà lúc này toàn trường yên tĩnh, Mã Vân ánh mắt bất an xẹt qua mọi người mặt, Tâm Đạo, làm sao bây giờ, làm sao bây giờ.

Mã Vân cả gan, tiếp tục đọc tiếp:“Cái này..... Cái này..... Thống trị Đại Sở..... Cái này.....” Mã Vân rất nhanh chuyển tâm tư, thống trị Đại Sở kháo Đại Vương, rất có thứ tự, nhưng mà (là) không áp vận ah, làm sao bây giờ? Bánh..... Đình..... Minh..... Nghe..... Đã có.

Mã Vân tiếp tục thì thầm:“Thống trị Đại Sở tu kiềm nghe.”

***, rốt cục làm xong. Trong nháy mắt đó, giống như toàn bộ Bích Ba trong đình người đều mảnh liệt thở dài một hơi, Sở vương vội vàng tuyên bố:“Yến Hội chấm dứt, tiễn đưa Sứ Đoàn.”

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Biến hóa thời cuộc

Ba bốn nguyệt Nam Phương thiên, khi thì trời mưa, khi thì trong. Mà giờ khắc này đang ở lang châu Vũ Bình Tiết Độ Sứ March ngạc tâm tình tựa như khi

Lý cất cao cùng Ngô Ban nhìn nhau cười cười, sau đó theo trong tay áo xuất ra một phong bế ngoài tẩu đưa cho Mã Vân. Mã Vân bỏ ra gần thời gian nửa tiếng, cuối cùng đem cái này bế ngoài tẩu nội dung cho thấy rõ. Chủ yếu có ý tứ là nói, cảm tạ Phụ Vương Tín Nhiệm, mong ước Phụ Vương Thánh Thể An Khang, biểu thị không chỉ Phục Tòng Tổ Chức an bài, nhưng lại muốn làm một chuyện yêu một chuyện, yêu một chuyện một lòng đi, nhất định phải Kiến Thiết tốt Nhạc Châu, không cô phụ Phụ Vương nhắc nhở, lại để cho Nhạc Châu Nhân Dân đắm chìm trong Sở vương yêu mến hạ; Đồng thời hiệu triệu Quân Thần, phát triển không sợ khổ không sợ mệt một môi Tỉnh Thần, lấy đại cục làm trọng, vất vả cần cù công tác, vì(thay) Phong Kiến Chủ Nghĩa Kiến Thiết mà cố gắng Phấn Đấu.

Xem xong rồi bế ngoài tẩu, Mã Vân nghi hoặc nhìn một chút Lý cất cao bọn hắn, Tâm Nói: Người Văn Chương ở bên trong không có đề ta à.

Lý cất cao cười nói:“Nhị vương gia mười dặm đưa tiễn, khiến cho Thân Tinh bài, mà chúng ta muốn đưa lực tại thay Thiên Tử tuần Mục, đánh chính là là Công Tích bài. Thân Tinh bài, thiếu Vương gia ngài, một mình hắn cũng chơi không được; Công Tích bài liên không giống với lúc trước. Sở vương hiện tại muốn chính là cái gì, là an định đoàn kết, hắn sợ Huỳnh Chương tranh chấp, hắn sợ cục diện chính trị Hỗn Loạn, lời nói Đại Bất Kính mà nói, hắn nghĩ tới là như thế nào thư thư phục phục qua hết nửa đời sau. Vương gia ngài tự thỉnh ra ngoài, vừa vặn phù hợp tình huống này, cái này phong bế ngoài tẩu vừa lên, ngài tại Sở vương trong lòng sâu sắc tăng thêm pháp mã (*đòn bí mật gia thêm cận nặng cho đàm phán) nha.”

Mã Vân ha ha cười nói:“Nói chỉ hữu lễ ah.” Nhìn bọn họ một chút hai người tựa hồ vẫn không có phải đi ý tứ, nghĩ nghĩ nói ra:“Hậu Thiên đi ra lang châu, ta cái này Tam Thúc cũng không biết sẽ chơi ra mấy thứ gì đó đến?”

Ngô Ban nói ra:“Tiết Độ Sứ đại nhân nghĩ tới chỉ sợ là Nhạc Châu a. Nhạc Châu Thứ Sứ Vương tòng 8. bút cổ □ mẫu lũng □ té Thương □ di khiến □□ chiếu □ lời nói 5. Na đùa nghịch □ cam gọi khỏi nhân cầu thả trông cười du mộ sam gọi vò gổm □ tường mạo □ mê huân vò gổm điểm đối đi nơi khác cơ hội, hắn chỉ sợ là muốn đem tay vươn vào Nhạc Châu đến, mười phần ** sẽ dùng đóng giữ vì danh phái chút ít binh đi Nhạc Châu a.”

Mã Vân nhìn xem Ngô Ban cùng Lý cất cao, bưng tỉnh đại ngộ, trách không được hai ngày trước hai thằng này khuyến khích ta lên lớp giảng bài, đem đình tư cận điều vì(thay) Nhạc Châu Chỉ Huy Sứ, nguyên lai là vì phòng March ngạc ah. Ta còn tưởng rằng là vì phòng Nam Đường Vũ Xương Tiết Độ Sứ Lưu nhân Chiếm đầu.

Mã Vân nói ra:“Hắn là Tiết Độ Sứ, hắn gắng phải phái binh, chúng ta lại biện pháp gì có thể cự tuyệt ư?”

Lý cất cao cười nói:“Hắn phái binh tới, đó là chuyện tốt nha, làm gì cự tuyệt đâu.”.....

Đêm đã khuya, nhưng mà (là) trong phòng mật nghị ba người tựa hồ lại nhưng mà càng trò chuyện càng có Tỉnh Thần, thỉnh thoảng có còi mở tiếng cười truyền đến. Bóng đêm mờ mờ, không biết có mấy nhà Hoan Hi mấy nhà buồn.

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Tam Thiên Tinh Bình

Không chút hoang mang đi ba ngày, cuối cùng đã tới lang châu, thì ra là hôm nay Thường Đức thành phố. Vốn có thể trực tiếp thuận Tương Giang mà xuống, nhập Động Đình đi Nhạc Châu. Nhưng mà (là) Sở vương lại nhưng mà muốn Mã Vân thay hắn, đường vòng lang châu vẫn an thoả một phát lâu mặt Biên Cương March ngạc.

Tại Tiết Độ Phán Quan Lưu Ngôn dưới sự chỉ dẫn, Mã Vân một chuyến đi tới lang châu Tiết Độ Sứ thảo luận chính sự sảnh trước, chỉ thấy một người mặc sáng sắc Tử Bào y phục thường trung niên nhân cùng một người lấy Thanh Y, eo buộc Bích Ngọc xứng người thanh niên đang đứng tại sảnh trước. Mã Vân lường trước cái kia Tử Bào người đàn ông trung niên, có lẽ chính là hắn tiện nghi Tam Thúc, vì vậy vội vàng đi mau vài bước, khom người quỳ gối:“Tam Thúc gần đây mạnh khỏe, Tiểu Chất cái này mãi hiên xin kính chào.”

March ngạc vội vàng vịn Mã Vân, cười ha ha nói:“Từ biệt mười năm, Vân Nhi hôm nay đã Trương Thành một cái Ngọc Thụ Lâm Phong Mỹ Thiếu Niên. Quang khen, còn không bái kiến người Ngũ Ca.”

Người áo xanh kia còn chưa nói chuyện, Mã Vân đã một bả khoác ỡ, nói ra:“Cái này là quang khen Chương Chương ư? Nhưng là muốn giết vì huynh.” Đón lấy lại nói chút ít hồ đạo mạnh khỏe mà nói.

March ngạc nói ra:“Người một nhà cũng đừng có đứng ở trong sân nói chuyện, gia yến đã chuẩn bị xong. Vân Nhi, Thác Bạt đại nhân đến trong đại sảnh vừa ăn vừa nói.”

Vì vậy, hai đội nhân mã lực lưỡng phân chủ khách ngồi xuống. March ngác bên cạnh mời rượu, vừa nói nói:“Ta nghe Vân Nhi muốn đi sứ Trung Nguyên, Thúc Thúc ta thật là lo lắng ah. Hôm nay sở dĩ không có mở rộng ra Thành Môn nhiệt liệt hoan nghênh, cũng là sợ có Mật Thám dò thám biết tin tức này, nói như vậy, Vân Nhi Trung Nguyên chỉ hành liền nguy hiểm.”

Mã Vân mời rượu, nói cảm ơn:“Đa tạ thúc thúc ưu ái. Thúc Thúc thuở nhỏ Chinh Chiến Thiên Hạ, Anh Hùng sự tình Thiên Hạ đều biết. Phụ Vương ngày hôm trước còn từng nói, ‘Người đi Nhạc Châu, muốn hảo hảo hướng người Tam Thúc Học Tập, người Tam Thúc thể nhưng mà ta Mã gia Thiên Lý Câu ah.’”

March ngác cười ha ha nói:“Vương Huynh qua khen. Bất quá, Vân Nhi tức đến Nhạc Châu, người có nhu cầu gì, liền cứ mở miệng, vì(thay) thúc nhất định tận lực thỏa mãn.”

Mã Vân nhìn trộm nhìn một chút bên cạnh tịch Lý cất cao, làm như lơ đãng cười nói:“Thúc Thúc, người cũng biết, Vân Nhi xưa nay không thể nào thích đọc sách, liền hi cười ngửa bần tiện. Phụ Vương từng hỏi ta đạo ‘Lớn lên về sau, người muốn làm cái gì nha?’ ta liền nói:‘Làm tốt đem’ cho nên, các loại đi sứ trở về, ta muốn tại Thúc Thúc quân trước hiệu lực. Thúc Thúc, nhất định phải dạy ta ah.”

March ngác trong nội tâm hơi hồi hộp một chút, nghĩ ngợi nói: Hẳn là hẳn muốn làm Vũ Bình Tiết Độ Sứ? Hẳn nhìn mấy lần Lưu Ngôn, cười ha ha nói ra:“Vân Nhi, Vũ Bình quân xưa nay gầy yếu, chỉ sợ người cái này đi qua Cẩm Quân người, chừng mắt ah. Không bằng như vậy, người tại Nhạc Châu cho dù Luyện Bình, Nhục Khuyết cái gì Vũ Khí Trang Bị, ta lại để cho Khổ Phủ cho người Điều Phối.”

Mã Vân còn chưa mở miệng nói tiếp, bên kia Lưu Ngôn liền nói nói:“Tiểu Vương Gia, thứ cho Hạ Quan làm càn. Cái này Luyện Bình thật không đơn giản ah, từ xưa viết: Thiên Quân một cầu, một tướng khó được. Đại nhân, Tiểu Vương Gia muốn luyện binh, đại nhân hay là muốn phái một ít đặc lực tướng tá nhiều hơn Phụ Trợ mới tốt ah.”

Nghe xong lời này, Lý cất cao, Ngô Ban có chút gấp quá, cái này cầu tại sao lại chạy trở về đến rồi. Tốt mà, chúng ta Luyện Bình, các người phái Quân Quan, chúng ta đây còn làm cái rắm nha.

Mã Vân cũng hiểu được không đúng, chính suy nghĩ làm sao nói. Mã Quang mãnh liệt đột nhiên đỉnh đặc nói:“Thiếu Quân Quan? Ta không phải là có sẵn Quân Quan mà. Là tại không được, ta tại Tam bá bá tại đây học tập một chút cũng có thể ah. Tam bá bá, chúng ta Mã gia người, từ nhỏ hẳn không phải là Chinh Chiến Tứ Phương Tướng Quân mà. Như Vũ Mục Vương, như Nhị bá bá, như Tam bá bá người, từ nhỏ tựu là ra đem nhập tương chỉ tài ah. Đúng không? Tam bá bá.”

March ngác mỉm cười, liên tục gật đầu nói:“Không sai, không sai. Ta Mã thị Nhất Tộc, há có thể làm người sau mà. Vân Nhi, người tại Nhạc Châu yên tâm Luyện Bình a, tới tới tới, Đại Gia đây ảm một ly.” Kế tiếp chén cử động rượu làm, March ngác cùng Mã Vân tựa như đã quên đồng dạng, cũng không đề cập tới nữa Luyện Bình chủ đề, chỉ là vui vẻ hòa thuận trò chuyện nổi lên việc nhà.....

Vừa mới an bài tốt Mã Vân các loại đi sứ được chỗ, Lưu Ngôn liền bề bộn không ngă chân chạy trở về Tiết Độ Sứ phủ. Vội vàng đối March ngác nói ra:“Đại nhân, ngài vừa rồi như thế nào không đồng ý phái Tướng Tá đi Nhạc Châu ah, như vậy Nhạc Châu không phải là rơi xuống trong tay chúng ta sao?”

March ngác trầm ngâm một chút, nói ra:“Vừa rồi Mã Vân nói, muốn tới ta dưới trướng là, người nói, ta Nhị Ca sẽ có hay không có ý lại để cho Mã Vân tiếp nhận ta làm Vũ Bình Tiết Độ Sứ đâu.”

Lưu Ngôn tức giận nói:“Đại nhân, ngài quá lo lắng. Bằng vào ta góc nhìn, ít nhất trong vòng mười năm, Sở vương tuyệt đối sẽ không thay thế ngài Vị Trí. Tiết Độ Sứ chức vụ rất quan trọng yếu, không Mã thị không bị, hiện tại Đại Vương Chư Từ niên kỷ vẫn chưa tới 20, làm sao có thể đem loại này Trọng Yếu Chức Vụ lại để cho bọn hắn đảm đương đâu.”

March ngác vuốt râu cười nói:“Ha ha, không Lưu đại nhân nói như vậy, ta tự rơi trong sương mù. Kỳ thật, ta cùng Nhị Ca niên kỷ chỉ tương chênh lệch một tuổi, lại thế nào có thể sẽ huynh cuối cùng Chương và đâu. Về sau chuyện như vậy, không nên nói nữa.”

Lưu Ngôn thở dài một tiếng, thấp giọng nói ra:“Đại nhân, bằng vào ta góc nhìn, Đại Vương tính thích xa hoa lãng phí, chìm tại Tụ Sắc, chỉ sợ không phải Trường Thọ chi tướng. Thô khôn còn hang động, đại nhân cho dù muốn làm Trung Thần, cũng phải vì Tương Lai chừa chút chỗ trống a. Có đạo là: Thiên cùng phạt lấy, phản được tội lỗi. Hôm nay có cơ hội tốt như vậy, đại nhân không được bỏ qua nha.”

Nhìn qua lúc sáng lúc tối ngọn nến, March ngác lại là một hồi trầm ngâm, không biết trong lòng của hắn nghĩ cái gì.

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, Mã Vân sẽ tới Tiết Độ Sứ phủ chuẩn bị chào từ biệt. March ngác thật là Khách Khí, đối Mã Vân cũng là nhiều hơn nhắc nhở, cuối cùng có phần giống như Vô Ý nói:“Nhạc Châu chính là Bình Gia vùng giao tranh, Vương khôi đều bại ☐☐☐ vùng?000. Vân Nhi về phía sau cần phải chú ý thêm Lý Đường hướng đi, ta cấp cho người tăng binh 3000. Không biết ý của người như nào ah?”

Nghe xong March ngác lời này, Thác Bạt hằng tiếp lời nói ra:“Đa Tạ Mã đại nhân, bất quá phía dưới quan xem, Nhạc Châu Bình Mã đủ để Tự Vệ, hướng triều đình Chính Sách Nhất Châu chi binh cũng không quá nhiều.”

Mã Vân lại nhưng mà cười nói:“Tam Thúc chẳng lẽ là Gia Cát Lượng ư? Ta hôm nay đến tựu là muốn hướng Tam Thúc mượn 3000 binh, cũng tốt gia tăng Nhạc Châu mặt quân ah.”

March ngác nhất lắng làm như có chút vượt quá ngoài ý muốn, quay người đối lang châu Chi Huy Sứ Đường chứ nói ra:“Tốt lắm, Đường chứ người đi điểm 3000 Tinh Binh giao phó Vân Nhi.” Nói chuyện còn xong Đường chứ hơi chớp mắt.

Mã Vân từ biệt Tam Thúc, liền chuẩn bị đi Giáo Trường điểm đu Binh Mã đi Nhạc Châu. Trên đường, Thác Bạt hằng nhin không được nói ra: “Tiểu Vương Gia, ngài sao có thể theo lang châu mượn binh đâu, một khi mượn binh Nhạc Châu sự tình thì khó rồi.”

Mã Vân cười nói: “Phổ thiên phía dưới, Mạc Phi Vương Thỏ; Suất Thỏ Chi Tân, Mạc Phi Vương Thần. Nhạc Châu binh là sở binh, lang châu binh cũng là sở binh. Còn gì phải sợ ah.” Nói chuyện cùng Lý cất cao các loại điệu nhìn nhau cười cười.

March ngạc quả nhiên cũng không phải dễ đối phó. Nhìn xem cái này 3000 Tinh Binh, Mã Vân trong lòng là ngói mát ngói mát. Khá lắm, thật sự là một cái vô cùng thể thâm ah. Ở trong đó có 2500 người, không phải 50- 60 tuổi Lão Đầu, tựu là mười lăm mười sáu tuổi Tiểu Hải Tử, nguyên một đám còn khô gầy như củi. Mã Vân thiếu chút nữa cho là mình Xuyên Việt đi Nazi trại tập trung.

Bên cạnh Mã Quang mãnh liệt nhin không được, lớn tiếng mắng: “Đây là *** cái gì tàn binh ah.”

Thanh Âm còn không có roi, chỉ nghe một người quát to: “Ngươi tiểu hài này, có dám cùng ta Đại Chiến 300 hiệp ư?”

Mã Vân vội vàng hướng nhìn xuống đi, chỉ thấy một cái Cầu Nhiễm Đại Hán cầm trong tay một thanh Tam Xoa Cương Dao, theo trong đội ngũ đứng dậy. Mã Quang mãnh liệt cười nói: “Cái này có cái gì không dám, ngươi chờ.” Nói chuyện muốn kết cục cùng hán Bodo.

Mã Vân vội vàng kéo một cái quang mãnh liệt, nhìn tiền thanh liếc. Tiền thanh hiểu ý, sao ra một thanh Cương Dao, nói ra: “Để cho ta tới thử xem ngươi có bao nhiêu cân lượng.” Nói xong, nhẹ nhàng nhảy lên, nhảy xuống Đỉnh Tướng đài cùng Cầu Nhiễm Đại Hán chiến tại một chỗ.

Mã Vân nhìn bọn họ đao đến đao hướng đùa bốn mươi năm mươi cái hiệp, chính cảm thấy đã ghiền, bên cạnh Lý cất cao nhin không được nhẹ nhàng kéo ống tay áo của hán.

Mã Vân lĩnh hội ý của hán, vội vàng roi xuống Đỉnh Tướng đài, hô lớn: “Dừng tay.”

Nhìn bọn họ sau khi dừng lại, chấp tay Vãn Nói: “Không biết Tráng Sĩ Đại Danh, trong quân chỗ bắt luận cái gì chức ah.”

Cái kia gặp ra rồi cái Đại Quan, bề bọn khoanh tay đáp: “Tiểu Nhân họ Trương, tên là Văn Biểu. Vì(thay) trong quân Tiểu Đội Trưởng.”

Mã Vân cố ý kinh ngạc nói: “Ai, đây không phải người tài giỏi không được trọng dụng mà, Trương tướng quân có thể nguyện đi theo Tiểu Vương, làm Bách Phu Trường ư? Đãi về sau đã có Công Tích lại vì tăng lên.”

Trương Văn bề ngoài quỳ xuống nói cảm ơn: “Tiểu Nhân nguyện vì(thay) đại nhân ra sức trâu ngựa.”

Mã Vân liền tranh thủ hán nâng dậy, học Tào Tháo bộ dạng nói ra: “Ta không mừng đến 3000 binh, mừng đến Văn Biểu một người ah.”

Nào biết vừa dứt lời, liền lại có người nói nói: “Sở trung Hiền Vương chẳng lẽ chính là như vậy chỉ (cái) trùng thô bỉ Vũ Phu ư?”

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Quân Vụ Chính Vụ

Nghe xong lời này Mã Vân cũng không có gì biểu thị, bên cạnh Trương Văn bề ngoài cả giận nói: “Chu Hành Phùng, có gan ngươi đi ra cùng Gia Gia đại chiến một trận, làm gì tại như nữ nhân đồng dạng, trốn ở sau lưng lại nhai.”

Chỉ thấy lớn lên có chút khỏe mạnh Hán Tử đi ra, người nọ cũng không để ý tới Trương Văn bề ngoài, chỉ là đối với Mã Vân cúi đầu, nói ra: “Vương gia dùng Mãng Phu vì(thay) Tráng Sĩ, không sợ lạnh Thiên Hạ Hào Kiệt chỉ tâm ư?”

Mã Vân cười nói: “Tướng Quân nếu có điều trường, Tiểu Vương có như thế nào keo kiệt đâu.”

Chu Hành Phùng cũng không nói lời nào, ngẩng đầu quan sát, vừa vặn một cái lớn nhận từ không trung bay qua, sau đó gõ xuống sau lưng Trường Cung, một mũi tên vọt tới, Đại Nhạn lên tiếng roi xuống đất. Mã Vân không khỏi kêu một tiếng tốt, quay đầu đối Lý cất cao nói ra: “Đi 20 xuyên thiết tiền đến, phần thưởng tại nhị vị Tráng Sĩ.” Sau đó hiệu lệnh Tam Quân hướng Nhạc Châu xuất phát --

Ngồi ở Hành Quân trong xe ngựa, Mã Vân đối Lý, Ngô hai người nói ra: “Tam Thúc quả nhiên hay vẫn là hướng Nhạc Châu phái 3000 binh, hai vị tiên sinh cảm thấy chúng ta nên làm sao xử lý cái này 3000 người đâu?”

Lý cất cao lắc cây quạt, nói ra:“Vương gia, không nên gấp gáp, cái này ba ngàn người xử lý. Hiện nay Thiên Hạ Đại Loạn, các nơi Chinh Chiến không ngớt, bao nhiêu người mong nhớ ngày đêm có thể nhiều trừ chút ít Bình Mã, Vương gia như thế nào làm vũ khí Mã nhiều mà sầu lo đâu.”

Mã Vân khí : tức giận cái mũi có chút lệch ra, nghĩ thầm: Cái này 3000 nói thật dễ nghe là đóng giữ, khó mà nói nghe tựa là giám thị ta đâu.

Ngô Ban liền nói:“Mã đại nhân quả nhiên hay là muốn hướng Nhạc Châu thò tay ah.”

Lý cất cao Điều Đầu, cười nói:“Mã đại nhân phái binh Nhạc Châu, ta xem thăm dò Sở vương ý tứ hàm xúc, so muốn khống chế Nhạc Châu ý tứ phải lớn hơn nhiều ah. Nếu như là vì khống chế Nhạc Châu, hẳn sẽ cũng chỉ phái 3000 người già yếu ư? Mã đại nhân lâu tại Quân Lữ,3000 binh có thể làm cái gì, hẳn có lẽ rất rõ ràng.”

Mã Vân Minh uống phí đến rồi: Mấy năm qua này, Sở vương vốn là đuổi tới một cái Vương mộ □ chấp tỷ 9. □ thông Hoàn mâu □ mẩu lũng □ ngac mê cười oanh giáp cam gọi khô nhân cầu □ mộ phủ địch giới cảnh □□□ cái xeng đồng] sóc khiêu Quắc kiến giết □ đường □ Lữ Thuận Thuận súc □□ ê hàng tư xin lỗi mâu tài hành tây chính là cơ?br /

Lý cất cao nói tiếp:“Cái này 3000 nếu Tĩnh Bình mà nói, chúng ta thật đúng là khó bắt nó an bài tốt. Nếu là già nua yếu ớt, như vậy đến Nhạc Châu về sau, đem bọn họ hóa bình vì(thay) dân cũng là chuyện. Dù sao hiện tại lại rất nhiều Hoang Vu Thổ . Làm như vậy, Vương gia cảm thấy như thế nào ah.”

Mã Vân còn chưa nói, Ngô Ban lên đường:“Điều ah, thật sự là điều ah. Bởi như vậy mà, Mã đại nhân muốn nhúng tay Nhạc Châu ý định, hoàn toàn thất bại; Hai đến mà, còn có thể gia tăng Nhạc Châu Lao Động Nhân Khẩu; Nếu như chúng ta tự cấp bọn hắn điểm ưu đãi Chính Sách, lại để cho bọn hắn qua thì vẫn còn tốt hơn, như vậy lang châu binh sẽ hãm mộ bọn hắn, thời gian dần qua, Vương gia sẽ đem Vũ Bình Tiết Độ Sứ ở dưới Quân Tâm, Dân Tâm đều tranh thủ lại đây.”

Mã Vân nói ra:“Hóa bình vì(thay) dân không sai, nhưng lại biện pháp tốt. Ta muốn Nhạc Châu nếu là Bình Gia vùng giao tranh, như vậy 7000 Binh Sĩ có thể hay không bớt chút đâu?”

Lý cất cao nói ra:“Nếu muốn Tiến Thủ,7000 binh tự nhiên là quá ít. Thế nhưng mà Nhạc Châu một phủ chi địa , cũng không có thể nuôi quân quá nhiều, bằng không thì không nói Trường Sa phương diện động nghị, tựa là Nhạc Châu mình cũng dường không được quá nhiều binh ah.”

Mã Vân đột nhiên nghĩ đến Gia Cát Lượng tại Hán Trung Truân Điền, nói ra:“Nhạc Châu đã có mảng lớn Thổ Địa Hoang Vu, như vậy chúng ta phải hay là không có thể Thực Hành Truân Điền kế sách đâu?”

Lý cất cao nói ra:“Truân Điền Chính Sách là muốn Thực Hành, nếu như chỉ lấy Quân Đội đến Truân Điền, bởi như vậy ảnh hưởng Quân Đội Chiến Đấu tấ chất, thứ hai có tại dân tranh giành lợi hiềm nghị. Bằng vào ta góc nhìn, cần phải Thực Hành Tăng Binh tại dân Chính Sách.”

Ngô Ban nói ra:“Lý tiên sinh ý tứ, thế nhưng mà nói đem Nhạc Châu Bách Tính dùng Thập Hộ làm một giáp, mỗi giáp ra một người làm vũ khí, ngày mùa trồng trọt, nông nhàn Luyện Binh ư?”

Lý cất cao Điều Đầu nói ra:“Loại này Tăng Binh tại dân Phương Pháp, Chính Phủ hay là muốn cho nhất định được phụ cấp . Ý tứ của ta đó là, Vương gia đến Nhạc Châu về sau, trước tiên có thể điểm binh, tỷ thí Cách Đấu, bắn tên các loạiđội kỹ năng, chọn hẳn tốt người cho trọng thưởng, như vậy binh lính tất nhiên cần tại Rèn Luyện. Nếu như Vương gia tại dân ra thông báo, như Bách Tính có có thể tại trong quân Vũ Sĩ độ sức người, cũng xét cho ban thưởng, như vậy Nhạc Châu tất nhiên thượng võ, không lâu sau đó, Tân Binh không phải rất dễ dàng chiêu mộ cùng Huấn Luyện sao?”--

Hai ngày sau đó, Mã Vân rốt cục chạy tới Nhạc Châu. Biểu thị công khai đã xong Sở vương ý chỉ sau, Mã Vân mở tiệc chiêu đãi dùng Phó Sứ thạch Văn Đức, Chi Huy Sứ đình tư cận cầm đầu Nhạc Châu Văn Võ Quan Viên, tại trên yến hội, Mã Vân bổ nhiệm Lý cất cao vì(thay) Lý cất cao vì(thay) Nhạc Châu Hành Quân Tư Mã, cùng giải quyết đình tư cận Chủ Quân Quân Vụ, đồng thời bổ nhiệm Ngô Ban vì(thay) Phủ Thứ Sử chương Thư Ký, cùng giải quyết thạch Văn Đức chủ lý Nhạc Châu Kinh Tế Sự Vụ.

Tại Lý cất cao cùng Ngô Ban mãnh liệt dưới sự yêu cầu, Yến Hội sau khi kết thúc, Mã Vân lại để lại Thác Bạt hằng, thạch Văn Đức, cẩn thận thương nghị Nhạc Châu Phát Triển Kế Hoạch. Mã Vân đầu tiên phát ngôn, hẳn mạnh như thác đổ theo toàn cục, Đại Giác độ, nhiều phương diện nói chuyện thoáng một phát Phát Triển mạch suy nghĩ, hẳn vạch Nhạc Châu phát triển kinh tế chính ở vào một cái mẩu chốt kỳkhóa, Nhạc Châu phát triển kinh tế có lẽ nông thương đều phát triển, hẳn cường điệu muốn lấy dân làm gốc, nhập gia tùy tục, nhiều Cử Đạo tăng cường Nhạc Châu cùng chung quanh Kinh Tế liên hệ, cố gắng sinh sản, giữ gìn an định đoàn kết Đại Hảo cục diện. Lời nói này Rory[La Lý] dong dài nói bốn mươi năm mươi phút đồng hồ, lại để cho người bên ngoài nghe tựa là nói sơ lược, lời nói suông hết bài này đến bài khác. Thế nhưng mà Thác Bạt hằng bốn người nghe xong về sau, rõ ràng đối Mã Vân về mặt ngưỡng mộ biểu lộ, lại để cho Mã Vân rất là đắc ý một hồi.

Bất quá Mã Vân rất nhanh sẽ buồn bực: Lần này Hội Nghị cùng cha của hắn khai mở sẽ hoàn toàn khác nhau, rõ ràng không phải Đại Gia [nói có sách, mạch có chứng] khoe khoang Hải khản. Thác Bạt hằng bốn người nghe xong Mã Vân mà nói, khả năng cho rằng đây là Mã Vân đang khảo sát chính mình tài học, nhao nhao dùng hắn cái này nói chuyện Tinh Thần làm bản gốc, đưa ra cụ thể áp dụng biện pháp, đôi khi còn tranh giành mặt đồ tới mang tai. Theo nói chuyện xâm nhập, Mã Vân càng ngày càng không chen lời vào, bởi vì mấy người này hiện tại đã đàm luận đến, có lẽ như thế nào chế định Thu Thuế này một ít Kỹ Thuật tăng diện thượng. Nhìn xem mấy người này càng nói càng cao hứng, Mã Vân Tâm Nói: Được lắm, cái này mấy cái thật đúng là cho là mình là Vô Song Quốc Sĩ, từng cái thân phụ Vương Tả Chi Tài đâu. Dù sao qua vài năm muốn Thiên Hạ Nhất Thống , chúng ta vui sướng vui sướng được.

Hội Nghị cuối cùng chế định dùng đường sỹ tức dân làm chủ Chính Sách, chủ yếu kể cả ban thường dân nuôi tằm, Phát Triển Trà Diệp, khởi xướng dệt, coi trọng Buôn Bán Mậu Dịch. Mã Vân đối thiết tiền vật này, từ trước đến nay là phi thường đau đầu , người muốn ah, người bình thường ai sẽ cho mình mang thai phóng chồng chất thiết ah. Mượn cái này việc, Mã Vân nói ra muốn Bạch Ngân cùng thiết tiền có thể lẫn nhau hối đoái, không ngờ lạinhưng mà đưa tới bốn người khác nhất trí phản đối. Thạch Văn Đức còn cẩn thận hướng Mã Vân trình bày thiết tiền lai lịch cực kỳ tầm quan trọng.

Tại Ngũ Đại Thời Kỳ, Sở quốc chính sách tiền tệ cùng với khác Phiên Trấn Hòa Trung nguyên Vương Triều cũng không giống với, địa phương khác Bạch Ngân là thông dụng Hóa Tệ, mà Sở quốc lại nhưng mà dùng chính là tự tạo thiết tiền, không lưu thông Bạch Ngân. Vũ Mục Vương Mã Ân Thời Kỳ Sở quốc, Kinh Tế không phải thập phần phát đạt, Thương Nhân đem hàng hóa buôn bán đến Hồ Nam về sau, thường thường cũng không mua sắm Hồ Nam địa phương sản phẩm, mà là trực tiếp cầm bạc rời đi. Lúc ấy Mã ân có xét thấy này, liền tiếp thu Đại Thần cao úc đề nghị, chế tạo chì, thiết Tiền Tệ tại cảnh nội lưu thông. Bởi vì sắt mạ Tiền Tệ công kênh, mang theo không tiện; Hơn nữa ngoại trừ Sở quốc bên ngoài, những địa phương khác cũng không cần thiết tiền, cho nên những thương nhân này thường thường ngay tại chỗ mua sắm đại lượng sản phẩm tiêu hướng các nơi, Sở quốc tự là thông qua như vậy sản phẩm Giao Dịch, “Dịch Thiên hạ Bách Hóa”, mà trở nên dần dần dồi dào bắt đầu.

Nghe xong thạch Văn Đức Giải Thích, Mã Văn lập tức hiểu được, thiết tiền một chiêu này thật đúng là chế nhạo, bất quá xác thực rất áp dụng.

Ngày hôm qua đang thảo luận Kinh Tế Chính Sách thời điểm, Mã Văn cũng không hề quá nhiều nói xen vào, đối nội dung cụ thể cũng không quá cảm thấy hứng thú. Hôm nay có thể không giống với, hôm nay là muốn Duyệt Binh. Vừa sáng sớm Mã Văn bị kích động chạy tới Giáo Trường, chuẩn bị kiểm duyệt Tam Quân. Ngồi ở cao cao Đỉnh Tướng đài thượng, cầm lấy quân lệnh đối đỉnh tư cận, nói ra: “Mệnh Lệnh tất cả quân bắt đầu diễn luyện.”

Đỉnh tư cận nhận được quân lệnh, chạy đến Đỉnh Tướng đài, hô to một tiếng: “Mã Quân vào bàn.” Cái này có mấy cái Tiểu Giáo không ngừng đem những lời này, truyền ra Giáo Trường bên ngoài. Ngay sau đó, Giáo Trường bên ngoài Trần Yên nổi lên bốn phía, truyền đến cộc cộc tiếng vó ngựa. Mã Văn quay người phía bên trái nhìn lại, một Puma quân đi vào bên trong giáo trường, cái này đoàn người mấy cũng không nhiều, một loạt thập con ngựa, ước chừng cũng là hai ba mươi bài bộ dạng, những người này tiến đến về sau, cũng không biểu diễn cỡi ngựa bắn cung Công Phu, chỉ là vòng quanh Giáo Trường lên vài vòng, Mã Văn đang tại buồn bực: Đây là gánh xiếc thú, hay vẫn là Kỳ Binh Bộ Đội ah, người cả lấy biểu diễn hữu dụng không?

Mã Văn đang tại nghi hoặc, dưới đài đội kỵ mã lại thay đổi Phương Trận, một loạt tám cái đồng loạt hướng Đỉnh Tướng đài vọt tới, tại khoảng cách Đỉnh Tướng đài đại khái một mũi tên chi địa lúc, đồng loạt đem Mahler ở, cái này 200~300 con ngựa cùng kêu lên hí, phía trước Bát con ngựa rõ ràng dựng đứng lên, mỗi con ngựa móng trước thoáng khép lại, chẳng biết lúc nào rõ ràng nâng một vò rượu. Ngay sau đó Mã Quân Tướng Sĩ đủ quát: “Đại nhân Uy Vũ.”

Chứng kiến cái này Biểu Diễn, Mã Văn lúc ấy thiếu chút nữa không có vui chết, còn bên cạnh Lý cất cao sắc mặt thì có bắn tia chìm, Mã Quang mãnh liệt tắc thì đồng nhìn xem, tây nhìn một cái, cảm thấy hết sức tốt chơi. Tương đối cái này móng ngựa hiến rượu, kế tiếp Bộ Quân Biểu Diễn thì có điểm bình thần.

Khó khăn Duyệt Binh thức cuối cùng kết thúc, dựa theo trước đó an bài, Mã Văn đối Nhạc Châu Tướng Sĩ tiến hành rồi thân thiết phát biểu. Hần lớn tiếng nói: “Các vị Huynh Chương, Đại Gia khổ cực. Hôm nay Duyệt Binh, Phi Thường thành công, nó đầy đủ nói rõ, Đại Gia bình thường Huấn Luyện là rất nghiêm túc, là khắc khổ, là thành công. Chúng ta tham gia quân ngũ là làm cái gì đây? Theo lớn rồi nói, là vì Bảo Gia Vệ Quốc, bảo vệ Nhất Phương Bình An; Từ nhỏ nói, thiên hạ hôm nay Đại Loạn, Nhân Dân lang bạc kỳ hồ (*sống đầu đường xó chợ), tham gia quân ngũ cũng vẫn có thể xem là nuôi sống gia đình Thủ Đoạn. Nhưng mà (là), Đại Gia đã trở thành binh, không thể đem làm lính dõm, đem làm Côn Đồ binh, đem làm Thổ Phi binh, muốn làm muốn đem làm một cái đường đường chính chính hảo binh. Cái gì là một cái hảo binh đâu? Ta muốn mọi người đều biết, tự là cần tại Huấn Luyện, kỷ luật nghiêm minh. Hôm nay Đại Gia biểu hiện rất tốt, cho nên ta muốn phần thưởng, mỗi người phần thưởng thiết tiền 100 Văn. Vì cổ vũ Đại Gia, ta quyết định mỗi ba tháng cử hành một lần Toàn Quân Đại Tỷ Đấu. Hôm nay trước hết so bắn tên, ai có thể tại ngoài trăm bước bắn trúng mục tiêu người, tiền thưởng 500 Văn, có thể bắn trúng Hồng Tâm người tiền thưởng 1000 Văn. Các người ai tới thử một lần nha?”

Mã Văn lời của vừa dứt, chỉ nghe thấy phía dưới binh nghiệp bên trong, có người hô to một tiếng: “Kiến Châu Trần hối nguyện tới thử mũi tên.”

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Áo trắng như tuyết Triệu Khuông Dận

Ngũ Đại Thời Kỳ, thiên hạ hỗn loạn so Tam Quốc còn muốn lợi hại hơn. Tại trung nguyên Địa Khu trước sau xuất hiện lương, Đường, tấn, Hán, thứ sáu cái Triều Đại, tại Nam Phương cực kỳ hãn Địa Khu cũng xuất hiện sở, Ngô, Thục các loại đội mười cái Phiên Trấn cắt cứ Thế Lực. Tại đây cắt cứ trong thế lực, Thế Lực bé nhất phải kể tới chỉ đề ý hạt Quy Châu [nay Tỷ Quy phụ cận], Thiêm Châu [nay Yichang phụ cận] cùng Giang Lăng Nam Bình Vương cao theo hồi.

Nam Bình địa hẹp binh nhược, vốn nói có lẽ thành thành thật thật ở lại đó, thế nhưng mà Nam Bình Vương Cao thị Phụ Tử rất có Xuyên Việt Nhân Sĩ phong phạm ---- ta là lưu manh ta sợ ai. Bởi vì vị chỗ Giao Thông Yếu Đạo, hàng năm các nơi khu hướng Trung Nguyên Chính Quyền tiến cống, chỉ cần trải qua Kinh Nam, Cao Quý Hưng, cao theo hồi Phụ Tử sẽ giữ lại Sứ Giả, cướp đoạt Tài Vật, đợi đến lúc đối phương tiến hành chi trích hoặc phát binh Công Kích, sẽ đem Tài Vật trả lại, nhưng lại sẽ không cảm thấy loại hành vi này rất mất mặt. Về sau Hậu Đường, Hậu Tấn, Liêu quốc, Hậu Hán trước sau theo có Trung Nguyên, Nam Hán, Mân Quốc, Nam Ngô, Nam Đường, Hậu Thục đều Xưng Đế, cao theo hồi vì cầu ban thưởng hướng bọn hãn đều gọi thần, cho nên các quốc gia cũng gọi bọn hãn vì (thay) “Cao thẳng vô lại” Hoặc là “Cao Vô Lại”.

Nhìn xem Nhạc Châu phụ cận bản đồ địa hình, nghe Thác Bạt hằng Giới Thiệu Sở quốc cùng Nam Bình, Lý Đường quan hệ, Mã Văn không khỏi có chút khó khăn. Đi sứ Trung Nguyên, Lý Đường Trị An tốt hơn, Địa Phương yên tĩnh, nhưng mà (là) Sở quốc cùng Lý Đường quan hệ so sánh ác liệt, một khi tin tức dễ lộ, Mã Văn tiếp theo bị Đường Trung chủ Lý Cảnh thịnh đi uống trà; Người nói từ nam bình đi thôi, tên vô lại này quốc thượng lương bất chính Hạ Lương lệch ra, vào rừng làm cướp là giặc Lục Lâm Hảo Hán chỗ nào cũng có, còn đã từng đánh rớt xuống qua Quy Châu phủ, mà cao Vô Lại còn còn lấy “Đoạt Sứ Đoàn” Trừ danh hậu thế.

Thạch Văn Đức khó khăn nói: “Lý Đường là không được đi, chỉ có thể từ nam bình qua. Chỉ cần chúng ta phái quân hướng Công An phương hướng đi động, có lẽ cao theo hồi cũng không dám đến đoạt Sứ Đoàn.”

Lý cát cao Điều Đầu nói ra: “Phái binh là tuyệt đối không được, đầu tiên, Quân Ta không có khả năng bảo hộ Sứ Đoàn từ nam bình xuyên ra. Nếu như chúng ta phái binh hướng Công An phương hướng phô trương thanh thế, cao như vậy Vô Lại tất nhiên cho rằng trong sứ đoàn có chuyện ẩn ở bên trong, hẳn 100% nhất định sẽ đến đoạt Sứ Đoàn. Còn không bằng trấn chi dùng tĩnh.”

Mã Văn nháy mắt mấy cái nói ra: “Nói thật, cái này trong sứ đoàn đáng giá nhất đồ đặc, không phải là ta mà. Đã như vậy, chúng ta không bằng chia nhau Hành Động, Thác Bạt đại nhân đi Minh Đạo, ta đâu, sẽ làm thành Thương Nhân đường tắt vắng vẻ mà đi, đến Tấn quốc mặt đất, chúng ta lại tụ hợp không phải là.”

Ngô Ban vội vàng nói: “Vương gia, cái này tuyệt đối không được, cái trang vi hành cái kia là vạn phần chuyện nguy hiểm ah.”

Mã Văn đinh đạc nói: “Ta cảm theo tiền thanh, thạch đại bọn hán, có bọn hán bảo hộ sẽ không có quan hệ gì. Nói sau, ta trộn lẫn làm Thương Nhân, cho dù có nhân kiếp đạo, ta mang thứ đó cho hán là được. Sẽ không có cái gì nguy hiểm tánh mạng.”

Thạch Văn Đức còn muốn tại khích lệ, Thác Bạt hằng lại nhưng mà cười nói: “Tiểu Vương Gia cái này Sách Lược, ta cảm thấy được ngược lại là có thể thử một lần. Từ khi Thân Đồ theo kiên cái này cự khẩu bị cao theo hồi phái quân đánh bại về sau, Nam Bình mặt đất coi như an toàn. Chúng ta tại trong sứ đoàn lại an bài một cái cùng Tiểu Vương Gia diện mạo tương tự người. Mà Tiểu Vương Gia chính mình liền khác đi đừng lộ, như vậy ngược lại an toàn nhiều. Hôm nay thương nghị việc này đều là xương cánh tay chỉ thần, chắc hẳn tin tức này sẽ không truyền ra.”

Mã Văn mãi mới chờ đến lúc đã có người giúp đỡ chính mình, đương nhiên là cao hứng dị thường, lập tức đánh nhịp liền quyết định.

Trước khi đi tổng biệt thời điểm, Lý cát cao đột nhiên lên đến Mã Văn trước mặt, thấp giọng nói ra: “Đại Tấn triều đình bên trong có cái gọi Vương Phác người, Tài Hoa hơn người, hơn nữa lại không bị có ích, Vương gia đến Lạc Dương, nếu như có thể thuyết phục người này đến Nhạc Châu, đại sự có thể thành rồi.”

Mã Văn trong nội tâm cả kinh, cẩn thận nhìn thoáng qua Lý cát cao, Phu Diễn nói: “Ta ghi nhớ rồi, Ôn Châu sự tình làm phiền tiên sinh.” Tâm Nói: Lý Bán Tiên, thật đúng là Nhân Quang độc ác ah. Vương Phác là ai? Ngũ Đại Gia Cát Lượng ah. Đáng tiếc, Lão Từ chỉ là muốn làm cái ông nhà giàu, liên Sài Vinh ta đều không có ý định tìm, lại càng không muốn để Vương Phác. Với ta mà nói, bái phỏng bái phỏng Triệu Khuông Dận mới là vương đạo ah.

Mã Văn đi rồi, thạch Văn Đức vẫn còn nhỏ giọng oán trách Thác Bạt hằng ủng hộ cái này Mạo Hiểm lộ tuyến. Mà Ngô Ban đối cái này cũng là rất có cái nhìn, Lý cát cao tắc thì thấp giọng cười nói: “Giang Thủy vào biển, mới biết Hải Dương to lớn; Cái trang vi hành, mới biết Bách Tính nổi khổ ah.”

Mã Văn mang theo tiền thanh, thạch đại các loại đồ mười người, bạn làm thương nhân buôn vải cách ăn mặc, Liêu nhân dừng còn dẫn theo 20 kiện tốt ở tại bọn hán xa xa theo đuôi bảo hộ. Một đoàn người cứ như vậy, ra Nhạc Châu, qua thạch thủ, ngày đi đêm nghỉ, trên đường đi cũng là Bình Tĩnh. Đến Công An sau, Mã Văn cùng Liêu nhân dừng giả bộ như không biết bộ dạng, cùng thuê đầu thuyền lớn, nghịch giang trên xuống. Lên thuyền, Mã Văn liền lôi kéo Liêu nhân dừng nói chuyện phiếm, Liêu nhân dừng không hổ là Sở quốc Thiên Sách phủ Thập Bát Học Sĩ đứng đầu Liêu quang đồ nhi tử, gia học uyên thâm, đọc lướt qua rộng khắp, hai người theo Sở quốc cho tới Nam Bình, theo cao Vô Lại lại cho tới Đạo Tặc Thân Đồ theo kiên.

Là ngày trời trong nắng ấm, gần cửa sổ trông về phía xa, Thiên Thủy toàn là một màu, khiến lòng người Khoáng Thần di. Từ trước đến nay đều không có Linh Ngộ qua “Tú sắc khả xan” Ý Cảnh Mã Văn, thật vất vả đã tìm được một chút như vậy cảm giác. Chợt nghe tiền Thanh Cao âm thanh kêu lên: “Chúng ta trong nước vớt lên tới một người người.”

Đối với mới lạ: tươi sót sự tình, Mã Văn từ trước đến nay không thiếu hụt lòng hiếu kỳ, nghe xong tiền thanh mà nói, hẳn lúc này đã nghĩ chạy đến thuyền bên cạnh đi xem chuyện gì xảy ra. Đang muốn đứng dậy thời điểm, hán nhìn thoáng qua bên người Liêu nhân dừng, chỉ là giường mất cửa đối diện bên ngoài đang chờ thạch đại nói: “Lại để cho tiền thanh đem hán mang vào.”

Nói là mạng tới, nhưng thật ra là kéo lên đến, người này cũng không biết tại trong Trường Giang rớt đã bao lâu, kéo vào trong phòng sau liền đã mang đến một cỗ mùi tanh. Xem người này, 35 tuổi chừng, đáng người khôi ngô, có chút đen Lý Quý cảm giác, đáng tiếc tựa là phao (ngâm) thật lợi hại, Hắc Lý Quý đều có điểm tẩy trắng.

Mã Văn hòa ái mà hỏi: “Người không cần phải sợ, chúng ta là Chính Kinh Thương Nhân, người là ai nha? Nhà ở ở đâu?”

Người này, toàn bộ không khí trầm lắng, ngoại trừ một đôi mắt ngẫu nhiên nhúc nhích biểu lộ hẳn còn sống. Tiền thanh đá hẳn một cước nói: “Vừa người không phải rất sẽ hô cứu mạng đấy sao? Giả trang cái gì kẻ điếc, mau trở lại Vương..... Đại Gia mà nói.”

Mã Văn Tâm Nói: Ah, nguyên lai người không thể không Lực Khí không nói lời nào, mà là mặc kệ ta à.

Vì vậy, Mã Vân cười nói:“Xem ra vị nhân huynh này là tại vượt qua Trường Giang, là chúng ta đường đột , tiền thanh, tiền đưa vị nhân huynh này hạ lưu Trường Giang, tiếp tục sự vĩ đại của hấn hành trình.”

Tiền thanh, thạch Đại Tác thể muốn động thủ, chỉ thấy người này có chút nóng nảy, nói ra:“Đừng, đừng, ta nói, ta chính là Thân Đồ theo kiên.”

Vừa mới nói xong, lúc ấy trong phòng liền hoàn toàn yên tĩnh, Mã Vân cùng Liêu nhân dừng nhìn nhau liếc, Tâm Nói: Giang Lăng mặt đất thật sự là tà ah, nhắc Tào Tháo, Tào Tháo liền đến. Chúng ta chính đàm luận của người Quang Huy sự tích đầu, người liền xuất hiện. Bất quá cái này xuất hiện phương thức Tân Kỳ là Tân Kỳ, chỉ là có chút thảm.

Thân Đồ theo kiên xem Mã Vân bọn hấn tựa hồ không tin, vội la lên:“Đại Trọng Phu đi không đổi danh, ngồi không càng họ. Ta đã nói Tính Danh , muốn đánh muốn giết tùy theo người, Thân Đồ nếu nhân hạ lòng mảy cũng không phải là Hào Hấn.”

Mã Vân vội vàng đứng lên, hơi kinh ngạc thân thiết nói ra:“Nguyên lai là Thân Đồ Tráng Sĩ, vừa rồi có bao nhiêu đắc tội, thạch đại chạy nhanh vịn Thân Đồ Tráng Sĩ đi xưng phòng nghỉ ngơi, dùng chút ít đồ ăn.”

Thạch đại vịn Thân Đồ theo kiên sau khi ra ngoài, Mã Vân hỏi Liêu nhân dừng nói:“Lão Liêu, hấn thật là Nam Bình Sơn Đại Vương ư?”

Liêu nhân dừng mặt già đỏ lên, thừa dịp nói:“Thân Đồ theo kiên Danh Khí rất lớn, nhưng mà (là) nhận biết người của hấn nhưng không có mấy cái, Thuộc Hạ cũng không dễ phán đoán.”

Kháo, làm cả buổi còn là một nhân vật trong truyền thuyết. Được rồi, coi như hấn thật sự a, dù sao trên thuyền cũng không thiếu ăn.

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, Mã Vân nghe nói Thân Đồ theo kiên muốn tới tiếp chính mình, vội vàng đi ra cửa bên ngoài đem Thân Đồ theo kiên lại để cho tiến gian phòng.

Mã Vân mỉm cười nói:“Thân Đồ Tráng Sĩ, ngày hôm qua ngủ khá tốt ah.” Kỳ thật, Mã Vân là biết đến, ngày hôm qua đem cái này gia hỏa theo trong nước vết lên đến về sau, ăn no rồi com, hấn mà bắt đầu nằm ngáy o..o..., thẳng đến vừa rồi tài tỉnh.

Thân Đồ theo kiên nói:“Đa Tạ Đại Quan Nhân quan tâm, ngày hôm qua có bao nhiêu làm phiền, không biết Đại Quan Nhân tôn tính Đại Danh, ngày khác Thân Đồ tất nhiên thăm tạ.”

Mã Vân cười nói:“Tại hạ họ Mã, một vài vóc Thương Nhân. Ngày xưa nghe nhiều Tráng Sĩ Hiệp Danh, suy nghĩ nhiều ngưỡng mộ, không ngờ hôm nay có thể được tương kiến, thật sự là đủ an ủi bình sinh ah.”

Thân Đồ theo kiên thần sắc tối sầm lại, nói:“Đại Quan Nhân quá khen, Thân Đồ từ nay về sau xoá tên.”

Mã Vân nhẹ nhàng thở dài, nói ra:“Từ trước đến nay nghe nói, Thân Đồ Tráng Sĩ làm người Hào Sảng, Nghĩa Bạc Vân Thiên, hôm nay gặp mặt như thế nào nhân nhân nhỏ nhỏ ah, tiền thanh, đi kiếm tốt hơn đồ ăn, lại chuyển hai vò rượu ngon đến, ta cùng Thân Đồ huynh không say không nghỉ.” Mã Vân người này một không thể nào Hội An an ủi người, hai lại không biết Thân Đồ theo kiên đến cùng chuyện gì xảy ra, khuyên bảo cũng không biết từ đâu mở miệng. Thường nói, một say có thể giải Vạn Cỏ buồn, Mã Vân hôm nay vì lời kéo Hải Lý sắt, thật đúng là bất cứ giá nào .

Mã Vân Tâm Nói: Vì cái gì lôi kéo Thân Đồ theo kiên? Bởi vì hấn là đoạt lộ , hơn nữa còn là Đạo Tặc, như vậy có thể giúp ta làm rất nhiều chuyện, Chương Nhất, ta muốn Kinh Thương, nhận thức cái Đạo Tặc bạn thân, hành tẩu Thiên Hạ, người bình thường không dám đoạt ah; Chương Nhị, người tại Thương Hải, luôn luôn cạnh tranh a. Nếu có một nhà hiệu buôn cùng với cạnh tranh, không phản đối, lại để cho Thân Đồ theo kiên đoạt hấn, không tin đoạt Bất Tử hấn; Chương Tam, vạn nhất đem đến Đầu Hàng không như ý, có cái này một người bạn, ta có thể nhẹ nhõm vui đầu vào đoạt lộ ----- cái này rất có tiền đồ Hành Nghiệp trung.....

Thân Đồ theo kiên mạnh mẽ rung phía dưới, quả quyết nói:“Đa Tạ Đại Quan Nhân nâng đỡ, hôm nay Mỗ cùng đại nhân không say không nghỉ.”

Mã Vân làm bộ bất mãn nói:“Thân Đồ huynh, người quá khách khí, một chút cũng không có Giang Hồ Nhi Nữ phóng khoáng, ta và người lúc này gặp nhau chính là có duyên, cái gì Đại Quan Nhân Tiểu Quan Nhân , tứ hải giai huynh Chương. Thân Đồ huynh nếu không vứt bỏ, liền gọi ta một tiếng Mã huynh Chương a.”

Thân Đồ theo kiên vỗ tay nói:“Tốt, tốt một câu “Tứ Hải ở trong đều Huynh Chương”, đến, Mã huynh Chương, chúng ta uống rượu.”

Rượu không say lòng người người tự say, quả nhiên là chân lý ah. Thân Đồ theo kiên như vậy Hán Từ, mới vừa vạn uống hai chén rượu, liền vịn bàn mà ngược lại, trong miệng còn lâm lâm:“Người cái này Bạch Y Tiểu Từ Triệu Khuông Dận, vững hồ ta thật khó.”

Mã Vân nghe xong lời này lấp bắp kinh hãi,“BA~” một tiếng, chiếc đĩa rơi trên mặt đất.

Chương 21: Giang Hồ nghe đồn

Nghe xong Thân Đồ theo kiên mà nói, Mã Văn hai mắt sáng lên, Tứ Chi phát run, mà lại kinh mà lại hi, Tâm Nói: Khuông Dân Ca Ca, rốt cuộc biết người choáng nha tin tức, chúng ta Anh Hùng thức Anh Hùng, tranh thủ thời gian Kết Bái vì huynh Chương a. Mã Văn đang muốn hỏi Triệu Khuông Dân sự tình, chỉ thấy cái này Thân Đồ theo kiên đã hoàn toàn say bí tỉ, hồ chi bất tỉnh.

Mã Văn ở đầu thuyền qua lại bước chân đi thông thả, trong chốc lát nghĩ đến như thế nào kết bạn Triệu Khuông Dân, thế nào tăng tiến hai người giai cấp cảm tình; Trong chốc lát vừa muốn như thế nào Triệu Khuông Dân không để ý tới ta, vậy phải làm thế nào. Trên mặt khi thì mỉm cười, khi thì nhíu mày, chợt vui chợt buồn biểu lộ, lại để cho bên cạnh Liêu nhân dừng bốn người, không khỏi cân nhắc: Tiểu vương gia này không phải là bị quái bệnh gì đi à nha.

Thân Đồ theo kiên cái này một ngủ, một mực ngủ đến quá trưa mới tỉnh. Mã Văn nghe nói hẩn tỉnh lại, vội vàng tới nhìn, trong lời nói nhin không được liên hỏi thăm Triệu Khuông Dân tin tức. Cái kia biết Thân Đồ theo kiên nghe xong về sau, mặt già đỏ lên, ấp úng như thế nào cũng không chịu nói tí mĩ. Mã Văn cũng không dễ dàng cường, tâm tình lại có chút buồn vô cớ.

Giữa trưa ngày thứ hai, cuối cùng đã tới Giang Lăng bên cạnh bờ. Vừa rơi xuống thuyền, chỉ thấy Thân Đồ theo kiên xông Mã Văn chấp tay nói ra:“Mã huynh Chương, thuyền đã đến Giang Lăng, Thân Đồ như vậy cáo biệt, ơn cứu mệnh của người, Thân Đồ ngày sau tất nhiên tương báo.”

Mã Văn sớm đoán được Thân Đồ theo kiên lớn như vậy trộm, đơn giản sẽ không tiến vào Giang Lăng thành. Thấy hẩn nói xong làm bộ muốn hạ bái, liền tranh thủ hẩn đỡ lấy, nói ra:“Thân Đồ huynh, ta và người Huỳnh Chương mới quen đã thân, không bao giờ ... nữa muốn nói gì ân cứu mạng một loại, vốn định có thể huynh ở lâu thêm mấy ngày, đã Huỳnh Trường có việc phải đi, Tiểu Chương tự nhiên thiết yển vì người thực tiễn, ngay tại bên cạnh bờ Khách Sạn, huynh Chương chúng ta không say không nghỉ, như thế nào?”

Thân Đồ theo kiên tựa hồ có hơi nhẩn nhí nói:“Mã huynh Chương, thực không dám đầu điểm. Thân Đồ tuy nhiên thường làm giết người cướp của mua bán, nhưng mà (là) từ lượng thật sự không được, thật sự là không thể cùng Mã huynh Chương .”

Mã Văn nhất lãng, Tâm Nói: Trách không được, ngày hôm qua người say đích nhanh như vậy đâu, rõ ràng sẽ không uống rượu, đáng tiếc người cái này 1 mễ (m) 8 tốt thân thể ah.

Mã Văn vội vàng hướng tiền thanh đưa mắt liếc ra ý qua một cái, tiền thanh vỗ hai cái tay. Chỉ thấy hai cái Hán Tử một cái cầm một bao quần áo, một người đàn ông dùng khay nắm tiền đến hai chén nước. Mã Văn tiếp nhận bao phục, nói ra:“Thân Đồ huynh, hôm nay cách biệt, chẳng biết lúc nào mới có thể tương kiến, nơi này có một chút bạc vụn, thỉnh Thân Đồ huynh làm vòng vo chỉ dùng.”

Thân Đồ theo kiên nói cái gì cũng không nói, tiếp nhận bao phục vác tại trên lưng, Mã Văn bung rượu lên chén đưa tới trong tay hẩn, nói ra:“Đến, Thân Đồ huynh, chúng ta dùng trước đời (thay thế) rượu, đã làm này chén, chúc người thuận buồm xuôi gió.” Sau đó, Mã Văn học Mã Quang sáng mười dặm đưa tiền bộ dạng, tron vẹn đưa đến 10 ở bên trong địa có hơn. Nhìn xem Thân Đồ theo kiên bóng lưng càng đi càng xa, Mã Văn đột nhiên hô:“Thân Đồ huynh, chậm đã.” Vừa nói vừa bước nhanh đuổi tới. Đi đến hẩn phụ cận, Mã Văn thấp giọng nói:“Thân Đồ huynh, có chuyện ta đầu điểm người, kỳ thật ta là Đại Sở Ngũ Vương Tử, ngày khác Thân Đồ huynh như đến Nhạc Châu có thể đi Phủ Thứ Sử tìm ta.”

Thân Đồ theo kiên tựa hồ lắp bắp kinh hãi, có chút cười khổ nói:“Mã huynh Chương, Đa Tạ người thực nói bầm báo. Thân phận của người Tôn Quý, lần đi Biện Kinh đường xá xa xôi, mọi sự khó liệu, ân..... Gần đây trên giang hồ nghe đồn, nói là Đại Sở sẽ có Hi Thế Trân Bảo nhập cống, Hoi có chút Lục Lâm Hào Hán đối diện Đại Sở Sứ Đoàn nghĩ cách, Mã huynh Chương nhất định phải cẩn thận một chút. Cắt không thể lại dễ dàng tiết lộ thân phận.” Nói xong vỗ vỗ Mã Văn bả vai nói:“Vạn Nhất tại trung nguyên gặp nạn, có thể sai người đi Tương Châu [nay Tương Dương phụ cận] Vạn An Khách Sạn tìm Vạn chương quý, ta thì sẽ an bài người Nam phản.” Mã Văn đồ âm thanh Tạ, thích thú chấp tay cùng Thân Đồ theo kiên tạm biệt, trong nội tâm lại nhưng mà đối cái này Giang Hồ nghe đồn thăm giạt mình --

Bình An đã qua Nam Bình. Mã Văn cùng Liêu nhân dừng vây kín một chỗ, [hai mươi, ba mươi người] đánh ngựa giờ roi, hướng Tùy Châu xuất phát. Trên đường đi, Mã Văn đều tại không nổi suy nghĩ cái này Giang Hồ nghe đồn, Sứ Đoàn nào có cái gì chó má Hi Thế Trân Bảo, nếu như nói có lời nói, đó cũng là chỉ chính mình rồi, xem ra nhất định là có người muốn mượn đao sát nhân, như vậy người kia sẽ là ai chứ?

Đạt tới Hậu Tần Tùy Châu, tìm Khách Sạn dàn xếp lại, Mã Văn một phương diện phái tiền thanh, thạch đại bọn hẩn đi ra ngoài tìm hiểu Trung Nguyên có tin tức gì không; Một phương diện khác lập tức xin mời đến rồi Liêu nhân dừng, nói cho hẩn Thân Đồ theo kiên mà nói, đương nhiên Vạn An Khách Sạn sự tình hẩn cũng không nói gì. Liêu nhân dừng nghe xong về sau cũng có chút giật mình, nói ra:“Tiểu Vương Gia, đây là có người đề lộ người đi sứ Trung Nguyên tin tức ah. Ah nha, Thác Bạt đại nhân bọn hẩn chỉ sợ sẽ bị Nam Bình Vương cho thủ săn đi à nha. Tiểu Vương Gia, người xem chúng ta phải làm gì đâu?”

Mã Văn trong nội tâm rất rõ ràng, biết rõ hẩn đi sứ Trung Nguyên, và không biết hẩn và Thác Bạt hằng phân đạo mà đi, chỉ có thể là Trường Sa hoặc là lang châu người, hẩn nhìn thoáng qua Liêu nhân dừng biểu lộ, nhẹ nhàng cười nói:“Xem ra tân bộ tin tức này người, cũng không biết ta là trang bị nhẹ nhàng mà đi. Đã như vậy, chúng ta không bằng nhanh hơn tiến độ, đến sớm Biện Kinh chờ Thác Bạt đại nhân, như thế nào ah?”

Liêu nhân dừng nhất lãng, nói ra:“Tiểu Vương Gia, bởi như vậy ngài sẽ rất nguy hiểm đó a. Dùng Thuộc Hạ xem, hay vẫn là quay lại Nhạc Châu a.”

Mã Vân Tâm Nói: Đi sứ Trung Nguyên là ta kết bạn Trung Nguyên Đại Lão, để an độ lúc tuổi già cơ hội tốt nhất. Sao có thể nói buông tha cho liên buông tha đâu. Cùng Triệu Khuông Dận thành anh em kết bái là trong nội tâm của ta Mộng Tường ah, giấc mộng này sao có thể dễ dàng buông tha đâu.

Vì vậy, Mã Vân thở dài một hơi, ra về Chính Kinh nghiêm mặt nói ra:“Lão Liêu ah, người biết tại sao phải kiên trì đi Biện Kinh ư? Ta chẳng lẽ cũng không biết dọc theo con đường này nguy cơ trùng trùng ư? Lão Liêu, ta hỏi người, người cảm thấy thiên hạ này thế cục sẽ như vậy tiếp tục rối loạn ư?”

Liêu nhân dừng lắc đầu, nói ra:“Từ xưa Phân Cửu Tắt Hợp, Hợp Cửu Tắt Phân, thiên hạ này sớm muộn cũng sẽ quy về thống nhất.”

Mã Vân truy vấn:“Như vậy Liêu huynh cho rằng, đương kim Chư Quốc ai có thể Nhất Thống Thiên Hạ đâu?”

Liêu nhân dừng nghĩ nghĩ, im lặng nói:“Ta Đại Sở 22 châu hơn mười vạn Tráng Sĩ, chỉ cần Chính Trị Thanh Minh, người khác Tự Nhiên không dám nhục ta.”

Mã Vân cười cười, nói thẳng:“Lão Liêu, người không có nói thật, kỳ thật, tựu lấy tình thế bây giờ xem, chỉ có hai nhà có cơ hội Thống Nhất Thiên Hạ, một cái tựu là Đại Tấn, một cái tựu là Lý Đường.”

Liêu nhân dừng không phục nói:“Ta Đại Sở chưa hẳn không có cơ hội.”

Mã Vân cười ha ha, nói:“Không sai, hiện tại còn chưa tới nắp hòm kết luận thời điểm, có thể nói ai cũng có khả năng. Bất quá, đối với ta Đại Sở mà nói, cơ hội duy nhất tựu là nạp Thiên Hạ Anh Tài mà thiên dùng. Liêu huynh cho rằng, ta Đại Sở Bách Quan, người phương nào tài cán có thể so sánh Từ Nha, Từ Phòng ư?”

Liêu nhân dừng im lặng.

Mã Vân nói tiếp:“Như vậy Liêu huynh cho rằng, hơn mười vạn Tướng Sĩ còn có Hàn Tín, Lý Tĩnh ư?”

Mã Vân nhìn xem Liêu nhân dừng khốn đốn bộ dạng, tiếp tục nói:“Cho nên, chúng ta đi sứ Trung Nguyên, nhập công là giả, tìm người mới là thật ah.”

Liêu nhân dừng chen lời nói:“Tiểu Vương Gia, Nhân Tài cũng sẽ không chạy, có thể chậm rãi tìm. Việc này hay vẫn là quá mức nguy hiểm.”

Mã Vân Tâm Nói: Nói lão : đánh rắm, Nhân Tài cũng không phải đồ ngu, nguyên một đám Hầu Tinh Hầu Tinh, làm sao có thể sẽ không chạy ah. Mã Vân xúc động nói ra:“Vi Đại Sở Tương Lai, Mã Vân cho dù Phấn Thân Toái Cốt lại có sợ gì quá thay, Liêu tướng quân không cần nhiều lời, Tiểu Vương chủ ý đã định. Ngày mai lên đường.”

Mã Vân vừa thuyết phục Liêu nhân dừng, chợt nghe đến tiền thanh ở ngoài cửa hô:“Công Tử, việc lớn không tốt.”

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Xâu con người Bạch Ngạch Hồ

Tiền thanh đã mang đến hai cái tin tức:

Một là Khiết Đan xâm lấn Đại Tấn.

Khiết Đan xâm lấn? Mã Vân cẩn thận nghĩ nghĩ, cái gì cũng không nghĩ ra đến, bởi vì Ngũ Đại sự tình hần xác thực không rõ lắm. Chỉ biết là có Sài Vinh, Triệu Khuông Dận, Triệu Phổ, Vương Phác những người này, Ngũ Đại thay đổi trình tự là lương, Đường, tấn, Hán, chu, về phần nói cụ thể phát sinh những chuyện gì, tại cái đó thời gian đã xảy ra những sự tình này, hần thật sự chính là không rõ lắm.

Trên thực tế đúng lúc này Trung Nguyên, thật đúng là ra nhiều loạn lớn. Sự tình là cái dạng này:

Năm trước đại danh鼎鼎 “Vua bù nhìn” Thạch Kính Đường treo rồi (*xong) về sau, con nuôi của hắn thì ra là cháu của hắn Thạch Trọng Quý trở thành Hoàng Đế. Thạch Kính Đường là người Khiết Đan lập, hắn còn sống thời điểm, Đại Tấn hướng Khiết Đan Xưng Thần, Thạch Kính Đường hướng so với hắn Tiểu Thập nhiều tuổi Khiết Đan Hoàng Đế Da Luật Đức Quang hô cha; Thạch Kính Đường chết rồi về sau đâu, theo lý thuyết Thạch Trọng Quý có lẽ hướng Khiết Đan lần lượt Quốc Thư, Xưng Thần xưng tôn. Có thể Thạch Trọng Quý đồng học, không giống cha của hắn như vậy, người này so sánh có Cốt Khí, hắn cho là chúng ta Đại Tấn cùng các người Khiết Đan là bình khởi bình tọa (*) Đại Quốc, ta kiên quyết không hướng người Xưng Thần, nhưng mà (là) ta vì để tránh cho hai nước mâu thuẫn, ta có thể đem làm Tôn Tử. Vì vậy, hắn cho Da Luật Đức Quang Quốc Thư thượng liên ghi:

Đại Tấn Hoàng Đế tôn lên lớp giảng bài Khiết Đan Hoàng Đế ông.....

Thế nhưng mà hắn không nghĩ tới, Da Luật Đức Quang không làm nữa, mấy lần phái Sứ Giả phía trước Biện Kinh, trách cứ Thạch Trọng Quý, nói cái gì cha của ngươi còn cung kính đối với ta Xung Thần đâu, ngươi đưa cháu này sao có thể không Xung Thần . Lúc ấy Thạch Trọng Quý đồng học nghe xong lời này, đến là không có gì Phản Ứng, có thể Thạch Trọng Quý thủ hạ Đại Tướng cảnh kéo dài Nghiễm không vui. Cảnh kéo dài Nghiễm phản đối đối Khiết Đan Xung Thần vậy thì thôi, thế nhưng mà hắn còn hùng hùng hổ hổ nói cái gì:“Tiên Đế là hắn nhóm: đám bọn họ lập . Nhưng là bây giờ chúng ta hoàng thượng là trong chúng ta người vượn dân lựa chọn của mình, Quan ngươi Khiết Đan điều sự. Ta Đại Tấn Hùng Bình mấy trăm ngàn, ngươi cái này Gia Gia nếu không phục, chúng ta liền khai mở luyện, chỉ sợ đến cuối cùng ngươi cái này Gia Gia ngược lại trở thành Tôn Tử.”[Tiên Hoàng đế Bắc triều chỗ lập, nay Vệ từ Trung Quốc tự sách, có thể vì tôn, mà không thể làm thần. Mà lại tấn có hoành mải Đại Kiểm mười vạn khẩu, ông muốn chiến tặc lại, đã ngày không khỏi Tôn Tử, gئے cột Thiên Hạ.] Khiết Đan Sứ Giả lúc ấy liền nóng nảy, nói miệng không bằng chứng, có gan ngươi đem ngươi vừa nói lời, cho ta viết xuống đến, ta đến trình báo cho chúng ta Khiết Đan hoàng thượng định đoạt. Cảnh kéo dài Nghiễm đồng học người thật sự quá thành thật, tại chỗ sẽ đem vừa nói lời cho đăng một lần, cuối cùng còn bỏ thêm một cái xinh đẹp kí tên.

Về sau Khiết Đan Sứ Giả sẽ đem câu này Danh Nhân Danh Ngôn hiện lên cho Da Luật Đức Quang, Da Luật Đức Quang lập tức liền trở mặt . Vì vậy Khiết Đan xâm nhập Trung Nguyên, trước sau kích phá bối châu, Ngụy châu; Biện Kinh Môn Hộ mở rộng ra, mà ở Thiên Uyên Tiền Tuyến có được Trọng Bình cảnh kéo dài Nghiễm đồng học, tại đây nguy cấp vạn phần thời khắc, đối mặt Thiên Uyên phụ cận thích thành cùng Lê Dương báo nguy Văn Thư, rõ ràng rơi xuống cái mềm trứng dái, chỉ là Tứ Môn đóng chặt, không dám phá binh cứu viện, toàn bộ Đại Tấn triều đã đến thời khắc nguy hiểm nhất.

Hai là Thác Bạt hằng đại nhân tại Giang Lăng bị cao theo hồi tiểu tử này cho khẩu trừ .

Mã Văn xem Liêu nhân dừng nghe xong cái này hai cái tin tức sau, người có chút choáng váng, sợ hãi lại nửa đường bỏ cuộc. Vội vàng ha ha gượng cười hai tiếng, nói ra:“Thật sự là trời cũng giúp ta.”

Liêu nhân dừng nghe xong lời này, cùng tiền thanh nhìn chăm chú liếc, Tâm Nói: Ngoan ngoãn long địa Đông, Tiểu vương gia này không phải là bị sợ thấy ngu chưa.

Mã Văn nhìn xem hai người này vẻ mặt bối rối, cũng hiểu được chính mình câu nói mới vừa rồi kia nói có chút đã qua, đành phải nuốt khô khô nước miếng, nói ra:“Lão Liêu, Thương Hải hoành thuyền mới lộ Anh Hùng Bán Sắc. Chúng ta vừa vận mượn nhờ Khiết Đan xâm lấn, nhìn một cái Trung Nguyên đến cùng có gì nhân vật anh hùng, nếu như có thể thuyết phục [một, hai] xuôi nam, như vậy ta Đại Sở chẳng phải là như hổ thêm cánh ư? Về phần Thác Bạt đại nhân, cao theo hồi tử trước đến nay không có giết người cướp của ác liệt hành vi, không dùng qua tại lo lắng, qua chút ít thời gian, chắc hẳn sẽ Bắc Thượng.”

Liêu nhân dừng nhẹ gật đầu, nói ra:“Đã như vậy, Tiểu Vương Gia, ta đây phái một người đi Nhạc Châu cáo tri tin tức. Sau đó chuẩn bị Hành Lý ngày mai xuất phát.”

Mã Văn thoả mãn nhẹ gật đầu, nhìn xem Liêu nhân dừng cùng tiền thanh cáo lui, trong lòng nghĩ đến:“Triệu Khuông Dân, chờ ta. Hai anh em chúng ta lập tức liền có thể gặp được.”--

Mã Văn một chuyến tiếp tục ra về thương nhân buồn vải, chuẩn bị chọn tuyến đường đi Đường châu [nay Hà Nam Nam Dương thành phố Đường Hà huyện], Hứa Châu [nay Hứa Xương thành phố] đi Biện Kinh. Một đường tuy nhiên đánh ngựa nhanh đi, không thể nhìn kỹ phong cảnh dọc đường, nhưng đồ nát thế lương, ngẫu nhiên nhìn thấy người đi đường cũng là xanh xao vàng vọt, một mảnh tiêu điều cảnh tượng, lại để cho Mã Văn tâm tình cũng là dần dần trầm trọng bất đầu, trong nội tâm vạn phần khó có thể tiếp nhận, kết giao Đại Lão hưng phấn cũng lạnh nhạt thiệt nhiều.

Tuy nhiên Đại Tấn thống trị Trung Nguyên, nhưng trên đường cũng không yên ổn, thường xuyên còn có chút cướp đường mao tặc. Liêu nhân dừng bọn hắn xử lý đi một tí sau, có lẽ là cảm thấy những cái này mao tặc trình độ phế vật, xem Mã Văn rầu rĩ không vui, liền khuyến khích lấy Mã Văn Hành Hiệp Trượng Nghĩa, chỉ là mỗi lần hắn đều hoành cầm Trường Kiếm, Ngưng Thần đề phòng.

Dù sao cũng là Thiếu Niên tâm tình, làm mấy lần trào Thỏ Phi cứu Bách Tính chuyện tốt sau, Mã Văn rõ ràng khiến cho bắt điệc nhạc hồ (*), tâm tình cũng thoáng giãn ra.

Một ngày này Mã Văn một chuyến đi tới một tòa xanh um tươi tốt dưới núi cao, Mã Văn đang muốn nói:“Núi cao tất có tặc, ta lại có chơi.” Chợt nghe đến phía trước loáng thoáng có một nữ nhân Thanh Âm, tại kêu to “Cứu mạng, cứu mạng”

Mã Văn hồ nghi nhìn một chút Liêu nhân dừng, tiền thanh bọn hắn, chỉ thấy tiền thanh thúc ngựa tiến lên, nói với ta nói:“Gia, phía trước giống như có người hô cứu mạng.”

Mã Văn nhẹ gật đầu, hơi có chút vội vàng nói:“Lão Liêu, chúng ta tiến lên nhìn xem, ban ngày ban mặt phía dưới, là ai có sao mà to gan như vậy, cũng dám chặn đường cướp bóc.”

Liêu nhân dừng cười nói:“Ha ha, chúng ta đây vừa vặn có thể xem Công Tử ngài đại triển thần uy, trừ bạo giúp kẻ yếu.”

Mã Văn trên mặt có chút đắc ý, men theo Thanh Âm, thúc mã tiến lên tiến đến, rất nhanh sẽ đã tìm được Thanh Âm nơi phát ra, kèm theo tiếng kêu cứu , vẫn còn có Nam Tử hô quát âm thanh,“Bình bình phẳng phẳng” bình khí âm thanh -- chuyển qua phía trước dốc núi có lẽ là đến.

Dưới háng Mã không biết là mệt mỏi, hay vẫn là như thế nào đói bụng, trận này không thể nào chạy về phía trước . Vì vậy, Mã Văn hung hăng quát một

cái roi ngựa, thoi khắc máu chốt, người phải cho đàn ông không chịu thua kém (*hăng hái tranh giành) ah, đừng (không được) như Trung Quốc ** đội đồng dạng, vừa ra sân liền trở thành nhuyển chân Giải.

Mã Vân mãnh liệt giết vài cái roi ngựa, chỉ lát nữa là phải trên háng dốc núi, chỉ thấy con ngựa hí dài một tiếng, lui về phía sau đạp, chân trước co lại, cao đứng lên, đem ngựa vâng ngẩng trên mặt đất, quay đầu bỏ chạy. Mã Vân Tâm Nói: Bà mẹ nó, nhìn của người suy dạng, chẳng lẽ phía trước hay vẫn là Godzilla không được. Cứu người quan trọng hơn, Mã Vân đứng lên, nhanh chạy hai bước hét lớn một tiếng nói: “Tặc Từ, không cần đi, ăn Lão Từ Nhất Kiếm.”

Vùng núi hồi âm hiệu quả tự là tốt, toàn bộ trong sơn cốc hay vẫn là “Ăn Lão Từ Nhất Kiếm” tiếng vang, mà Mã Vân liền đứng ngơ ngác tại dốc núi trước, hai chân run lên, một bước cũng chuyển Bất Động. Không chỉ như thế, trong miệng còn run rẩy thì thầm: “Lão -- Lão Hồ.”

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Tào thị Phụ Tử

Cái này một nhà 5 khẩu, 2 nam 3 nữ thật đúng là mãnh liệt ah, xác thực nói là 2 Cá Nhân thật sự là mãnh liệt ah, song chiến xâu con người Bạch Ngạch Hồ không rơi vào thế hạ phong. Mã Vân chính bằng hoàng không biết làm sao lúc, phía sau tiền thanh, thạch đại đã hơi hưng phấn song song nhảy ra kịch chiến Lão Hồ, mà Liễu nhân dừng tắc thì cầm trong tay lợi kiếm đứng ở Mã Vân bên cạnh, an ủi: “Công Từ, đừng (không được) lo lắng, tiền thanh, thạch đại đủ để đối phó rồi.”

Cái này một nhà 5 khẩu 2 nam 3 nữ thật đúng là mãnh liệt ah, xác thực nói là 2 Cá Nhân thật sự là mãnh liệt ah, song chiến xâu con người Bạch Ngạch Hồ không rơi vào thế hạ phong. Mã Vân chính bằng hoàng không biết làm sao lúc, phía sau tiền thanh, thạch đại đã hơi hưng phấn song song nhảy ra kịch chiến Lão Hồ, mà Liễu nhân dừng tắc thì cầm trong tay lợi kiếm đứng ở Mã Vân bên cạnh, an ủi: “Công Từ, đừng (không được) lo lắng, tiền thanh, thạch đại đủ để đối phó rồi.”

Quả nhiên không ngoài sở liệu, chỉ (cái) mất một lúc, Mã Vân mang cái kia 30 cái kiện tốt vừa mới đuổi tới, bên này Chiến Đấu đã đã xong.

Chứng kiến sống Lão Hồ biến thành chết Bệnh Miêu, cái kia đánh hồ râu ngắn người đàn ông trung niên, thờ dài ra một hơi, thanh trường kiếm đưa cho bên người Thanh Y tìm khăn người thanh niên, đi tới chấp tay đối Mã Vân nói ra: “Vị công tử này, không biết ngài tôn tính Đại Danh, hôm nay nếu không có Công Từ tương trợ, Tào Văn một nhà đã mất mạng Hồ Khẩu.”

Mã Vân Tâm Nói: Không cần cảm ơn ta, vừa rồi nhưng làm ta cho dọa, nếu không phải tiểu Chương của ta cường, bạn thân ta đoán chừng cũng uy (cho ăn) Lão Hồ.

Mã Vân thần sắc không an, miễn cưỡng chấp tay cười nói: “Tiện tay mà thôi, không cần phải nói ah, ngược lại là Tào huynh đánh Hồ Phong hái làm cho người bội phục nhanh. Tiểu Từ họ Mã, làm một cái đi cỗ Thương Nhân. Tào huynh, người ở nơi nào sĩ ah, như thế nào gặp được Lão Hồ?”

Tào Văn nhìn một chút lão bà hẩn, nói ra: “Tại hạ Chân Định Linh Thọ Nhân Sĩ, hiện nay Trung Nguyên Chiến loạn không chịu nổi, ta cử động Gia Nam dời, hôm nay vừa vận đi ngang qua Hoàng Thành núi, không ngờ gặp tên súc sinh này, cha con ta cùng nó, triển đấu nửa canh giờ.”

Mã Vân còn chưa nói, Liễu nhân dừng đã tự đáy lòng khen: “Ha ha, Các Hạ thật sự là Dũng Vũ ah, cái này xâu con người Bạch Ngạch Hồ, mất như chuông đồng, miệng lớn đánh máu. Người bình thường thấy đều hai chân như nhũn ra. Người Đại Chiến nửa canh giờ, còn đứng yên lấy thượng phong, thật sự là không nổi a.” Liễu nhân dừng nói xong còn có chút bội phục nhìn thoáng qua Mã Vân.

Tào Văn đang muốn nói chuyện, đưa trẻ kia lại nhưng mà hừ thoáng một phát, mắt thấy là đối Liễu nhân dừng xem nhẹ hẩn, biểu thị bất mãn. Mã Vân nhìn xem Sơn Đạo quẹo trái chỗ, loáng thoáng lộ ra một mảnh đầu mái nhà mái nhà, thích thú chỉ vào bên trái nói ra: “Hôm nay không muốn có thể gặp được đến Tào huynh Phụ Tử như vậy Anh Hùng, ta nhìn bầu trời sắc không còn sớm, chúng ta không bằng đến người bên kia trong nhà tá túc một đêm, vừa ăn vừa nói chuyện như thế nào?”

Tào Văn cười nói: “Tốt, trận chiến ngày hôm nay mệt muốn chết, vừa vận đi nghỉ ngơi nghỉ ngơi, ngày mai cũng may chạy đi.”

Mã Vân lại để cho Binh Sĩ đem mình xe ngựa chạy tới, chở được bọn hẩn Nữ Quyển. Gặp Tào Văn lại muốn nói lời cảm tạ, Mã Vân vừa đi vừa cười nói: “Tào huynh, lại muốn nói lời cảm tạ đã có thể khách khí. Hiện nay quốc gia náo động, như Tào huynh như vậy Anh Hùng, như thế nào không ở trong quân hiệu lực ah.”

Tào Văn nhìn ta một cái nói: “Nghe Công Từ khẩu âm, không giống như là nhân sĩ Trung Nguyên ah.”

Mã Vân cười nói:“Ta là Sở Nhân, hiện nay Thiên Hạ Đại Loạn, đọc sách mà hoàng thượng không ra Khoa Cù, trông trọt lại không có trói gà chỉ lực, cũng chỉ có thể Kinh Thương , ta đang chuẩn bị buôn bán bỏ đi Biện Kinh.”

Có câu nói là nói như vậy, người muốn biết người khác bí mật, đầu tiên muốn nói cho người khác biết chính người Bí Mật. Mã Vân xem Tào Vân người một nhà có chút Quan Lại người ta bộ dáng, lại thấy hắn không muốn trả lời vấn đề của mình. Vì vậy Mã Vân sẽ đem kinh nghiệm của mình trước nói cho Tào Vân, đương nhiên cái này kinh nghiệm là giả tạo .

Mã Vân lập tức không ở truy vấn Tào vân, chỉ là cùng hắn vừa đi vừa nói Thiên Hạ phong cảnh. Chủ đề nói chuyện chính đậm đặc, đột nhiên một cái bóng đen thất tha thất thểu theo Sơn Đạo cái khác trong rừng lao đến, trực tiếp ngã sấp xuống tại Mã Vân trước mặt, chống đỡ đường đi.

Mã Vân lập bấp kinh hãi, Tào Vân đã đoạt trước một bước, đưa hắn ngã ở sau lưng, Tả Thủ theo như kiếm, hô to:“Người là người nào?”

Chỉ thấy thân thể người nọ như đồng hồ quả lắc đồng dạng lung la lung lay, trong miệng Vivi thì thầm:“Đại Gia, có..... Có hay không cả lắm nha?”

Kháo, còn tưởng rằng là cướp đường đây này.

Mã Vân thở một hơi thật dài, mặt lộ vẻ không đành lòng nhìn thoáng qua tiền thanh, nói ra:“Đi đem hắn vịn, đến phía trước cho hắn làm cho ăn chút gì.”

Đang khi nói chuyện là đến trước phòng, nguyên lai đây không phải người nào gia, cũng là một cái miếu sơn thần. Trong tiểu thuyết miếu sơn thần giống như cho tới bây giờ đều là rách rưới, toà này cũng là hình dáng này, đồ nát thê lương cũng không cần nói, trong chủ điện phòng ngồi cũng ít không ít, đứng ở trong phòng ngẩng đầu có thể chứng kiến thiên, cửa sổ bên kia vẫn còn có thiết nhiều mạng nhện. Bất quá, khả năng bởi vì gần đây gặp nạn dân ở bên trong ở qua, sau tường bên kia còn rất sạch sẽ , cửa đại điện chỗ vẫn còn có hai ba chồng chất đốt (nấu) còn lại tàn tro.

Nhìn xem sắc trời đã tối lại, Mã Vân liền phân phó tiền thanh, thạch đại bọn hắn chuẩn bị nhóm lửa nấu cơm, còn nhắc nhở cho Tào gia Nữ Quyền chuyên môn sinh một đồng lửa.

Tào Vân cảm kích đối Mã Vân nói ra:“Lại muốn quấy rầy Công Tử dừng lại một chút Tào”

Mã Vân cười cười, đánh gãy hắn mà nói, nói ra:“Có đạo là “Tứ hải giai huynh Chương”, Tào huynh, đừng (không được) khách khí như thế .”

Mã Vân không muốn cùng Tào Vân liên chuyện này đang dây dưa, nghĩ một hồi đón lấy nhân tiện nói:“Tào huynh, người đoán ta bình sinh lớn nhất tâm nguyện là cái gì không?”

Tào Vân sững sốt một chút, tựa hồ không nghĩ tới Mã Vân biết cái này sao hỏi.

Mã Vân cười cười, hơi Thần Bí đối với hắn nói ra:“Tiểu Chương, lớn nhất tâm nguyện tự là kết bạn như Tào huynh như vậy Anh Hùng Hào Hán ah, chỉ là khổ nỗi không có gì cơ hội, hôm nay có thể thấy Tào huynh, thật sự là tam sinh hữu hạnh ah. Người muốn cảm ơn ta, vậy ta còn muốn Tạ cái kia Lưỡng Lão hồ, không có nó ta cũng vô duyên kết bạn Tào huynh ah. Ha ha ha.”

Tào Vân đột nhiên vỗ một cái Mã Vân bả vai, nói ra:“Đã Công Tử.....”

Mã Vân đánh gãy hắn mà nói, nói ra:“Tào huynh, hôm nay ta và người may mắn quen biết, ta tên người một tiếng Tào huynh, người gọi ta một tiếng Tiểu Huỳnh Chương, vừa vặn rất tốt ah?”

Tào Vân cười nói:“Tốt, tốt, đây mới là Nam Nhi gây nên ah. Tiểu Huỳnh Chương, hiện nay Trung Nguyên Đại Loạn, người làm Thương Nhân chạy các nơi, chỉ sợ không an toàn a.” Tào Vân trong nội tâm cao hứng, con của hắn lại nhưng mà bữu môi, có chút bất mãn, nghĩ ngợi nói: Người người này cũng không quá đáng mười bảy mười tám tuổi, nói như vậy không phải đứng ta tiện nghi ư.

Mã Vân mỉm cười nói:“Lão Tử đã từng nói “Trong phúc có họa, Đứng là trong họa có phúc”, trên đời này sự tình nào có sách lược vẹn toàn ah, Thiên Hạ Đại Loạn tự nhiên là phong hiểm rất lớn, bất quá cũng chính là Thiên Hạ Đại Loạn, Bách Tính lang bạc kỳ hồ (*sống đầu đường xó chợ), cho nên mới muốn hành thương ah.”

Mã Vân xem Tào Vân tựa hồ có chút không cho là đúng, Tâm Nói: Cổ Đại người đối Thương Nhân cái nghề này, thật đúng là Phi Thường không ưa ah. Vì vậy, nói tiếp:“Kỳ thật, tại hạ trong nhà cũng có chút ân dày, Phụ Huỳnh nhiều tại Đại Sở Quan Trường, Tiểu Chương không làm Thương Nhân, thời gian cũng là không có trở ngại . Chỉ là năm trước nghe người ta nói, Trung Nguyên Bách Tính thời gian quần bách, thiếu y thiếu thực. Tiểu Chương đối với cái này trong nội tâm không đành lòng, bởi vậy liền muốn Kinh Thương, hàng thông Nam Bắc, đem Nam Phương Lương Thực, vài vốc buôn bán đến Bắc Phương, hi vọng dùng Kinh Thương Lợi Nhuận, có thể thoáng giúp đỡ thoáng một phát Bách Tính.”

Tào Vân nghe xong về sau, phẫu thuật thẩm mỹ nghiêm mặt nói ra:“Mã huynh Chương cử động lần này, thật sự là Bồ Tát tâm địa ah.”

Mã Vân không khỏi có chút xấu hổ: Ta chỉ là muốn cường điệu thoáng một phát Buôn Bán Phồn Vinh Lợi Quốc Lợi Dân, người choáng nha sẽ không chân tướng tin ta là cứu tế Bách Tính a. Bất quá lời này cũng không có thể xem như khoác lác, dù sao Mã Vân cuộc làm ăn này còn chưa mở chương, chờ đến Biện Kinh bán đi bỏ về sau, sẽ theo liền cho Khất Cái ít tiền, coi như là giúp đỡ Bách Tính .

Tào Vân nhĩ từ nghe nói như thế, con mắt lóe lên lóe lên, hồ nghi nhìn xem Mã Vân, tựa hồ không quá tin tưởng lời này thật sự.

Chuyển hướng nói không rõ chủ đề, luôn luôn là Mã Vân Phong Cách, bởi vậy, hắn cười Ván Nói:“Tào huynh, đây là chuẩn bị đi nơi nào nha.”

Tào Văn nhìn ta liếc, tựa hồ muốn nhìn một chút Mã Văn người này có đáng giá hay không được Tin Nhiệm, sau đó thở dài một tiếng, cảm khái nói:“Huynh Chương, người cũng biết hiện tại Trung Nguyên Chiến loạn không chịu nổi, vì huynh là muốn cử động Gia Nam dời, tránh né Chiến Hòa.”

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Đại Tấn sĩ nhục

Mã Văn chưa trả lời, tiền thanh lại chạy tới nói com tốt rồi.

Vì vậy, Mã Văn liền cùng Tào Văn, Liêu nhân dừng, tiền thanh, thạch đại vẫn còn có Tào Văn nhi từ 6 cái chung tòa một bàn. Nói là một bàn, kỳ thật tựa là ngồi trên mặt đất. Tuy nhiên Mã Văn là cao quý là Đại Sở Ngũ vương gia, nhưng mà (là) tác phong từ trước đến nay là đơn giản, đi ra ngoài chỉ đem điểm bộ đồ ăn, không làm kèm theo bàn ăn cái kia một bộ.

Mã Văn bưng chén rượu lên nói ra:“Tào huynh, vì(thay) hôm nay chúng ta Hữu Duyên gặp gỡ, đây ầm này chén.”

Qua ba lần rượu, Đại Gia cũng dần dần quen thuộc bắt đầu, tiền thanh lại hỏi:“Tào Đại Quan Nhân, người cái này thân Võ Nghệ thật sự là được, không nhập ngũ tông quân thật là đáng tiếc ah.”

Tào Văn nhìn một chút Đại Gia, chậm rãi nói ra:“Thực không dám đầu điểm, tại hạ vốn là ở trong quân kiếm ăn, chỉ là.....”Nói tới chỗ này, Tào Văn thở thật dài một cái, tựa hồ rất nhiều bất đắc dĩ cùng không đành lòng, trong hốc mắt lại ầm ầm ngấm lấy nước mắt.

Tào Văn nói tiếp:“Ta mười tám tuổi tông quân, đi theo Minh tông Chinh Chiến Thiên Hạ, Chức Vụ tuy nhỏ, thực sự trôi qua tự do khoái hoạt. Minh tông bách niên sau, bọn đạo chích giữa đường. Lúc ấy ta tại Thái Nguyên nhậm chức, sẽ theo Tiên Đế khởi binh chung phó Quốc Nạn. Khi đó Thái Nguyên thế nhược, Tiên Đế bắt đầu dĩ thỉnh binh tại Khiết Đan. Xưng Thần Khiết Đan, nguyên là tình thế bức bách, không ngờ Tiên Đế hướng Khiết Đan chủ xưng nhi, phục hiến Yên Vân 16 châu, ta đường đường Trung Cầu Nam Nhi, há có thể như thế cúi mình xin đầu gối.”Tào Văn càng nói càng giận,“BA~”Được một tiếng, lại đem chén rượu tạo thành hai nửa.

“Khiết Đan nhiều lần phạm Trung Quốc, giết lút ta Bách Tính, Vô Ác Bất Tác. Lúc ấy tình thế bức bách thì cũng thôi đi. Đóng đô Trung Nguyên về sau, Tiên Đế nhưng tùy tùng Khiết Đan như phụ, Khiết Đan lòng tham không đáy, nay tác kim tơ lụa, mình muốn Cống Hiến, hấn Sứ Tiết càng là hoành hành ngang ngược, chính là Ngũ Phẩm Tiểu Quan cũng nói xằng Thiên Sứ, rõ ràng lại để cho Tiên Đế mở rộng ra cửa cung, hàng giai đón chào. Thật sự là mấy có thể nhẫn không có thể nhẫn nhục. Nay thượng vào chỗ sau, thân Tiểu Nhân và xa Hiền Thần, thượng không thể an ủi Công Huân, Tiết Chế Phiên Trấn, hạ lại Lê Dân Bách Tính Sinh Tử, Đại Tấn triều đình sụp đổ thời khắc, lại nghe bọn đạo chích nói như vậy, cùng Khiết Đan đoạn giao. Ai, Tào Văn thật sự là thất vọng cực độ, bởi vậy tài ý định Nam dời.”

Nghe xong Tào Văn mà nói, trên bàn rượu hoàn toàn yên tĩnh, Đại Gia trong nội tâm đều có một cỗ không cam lòng chi khí. Nhất là Mã Văn, nghe Tào Văn đối Khiết Đan lên án, đối triều đình thất vọng, Mã Văn đột nhiên nghĩ đến Thanh mạt, nghĩ tới Dân Quốc, đồng dạng tích bản suy nhược lâu ngày, đồng dạng Quân Phiệt cát cứ, đồng dạng Ngoại Dịch xâm lấn, viết đều là sĩ nhục, Khổ Nạn đều là Trung Cầu Bách Tính. Có trong nháy mắt đó, cái gì Triệu Khuông Dận, cái gì Sài Vinh, đều bị hấn vứt ra khỏi óc, thậm chí được lộ về khu vực Khiết Đan, khôi phục giang sơn.

Lý Tường tựa hồ đã sinh ra, Hiện Thực còn muốn tiếp tục. Mã Văn ồ ồ cảm xúc, nói ra:“Tào huynh, đi Nam Phương về sau có tính toán gì không ah, là muốn quãng Đường hay vẫn là.....”

Tào Văn nhi từ đột nhiên nói ra:“Nam Bình mệt mỏi, cha con ta chỉ là muốn tìm một chỗ ở lại, cũng không muốn tại Nam Phương mang binh.”

Mã Văn mỉm cười nói:“Tiểu Công Tử, tại sao biết Nam Bình mệt mỏi ah.”

Tiểu tử kia trừng Mã Văn liếc, tựa hồ nói sau: Tiểu tử người cũng quá da mặt dày, người không thể so với ta lớn hơn bao nhiêu, tại sao gọi ta “Tiểu Công Tử” Ah, gắt gao ấn định, còn cao hơn ta đồng lứa ah.

Chỉ nghe hấn tiếp tục nói:“Liêm Pha là chết như thế nào, buồn bức sầu não mà chết, điều này chẳng lẽ không phải là bởi vì Sở quốc chi binh quá yếu ư?”

Mã Văn không khỏi mừng rỡ: Tiểu Tử, người cũng dám cùng ta nói suông Lịch Sử, hôm nay ta liền để người biết biết rõ, cái gì gọi là nói thoải mái Thiên Hạ, cái gì gọi là chỉ điểm Giang Sơn. Lão Tử tại Lịch Sử trong diễn đàn lặn xuống nước nhiều năm như vậy, cũng không phải bạch tiêm.

Vì vậy, cười nói:“Nếu như Sở quốc binh nhược, như vậy về sau Hạng Vũ như thế nào khó 8000 Chương từ kích phá Bạo Tần đó a, nếu như Nam Bình

suy yếu, Nam Triều Trần khánh chi tại sao dùng hơn vạn binh đã bại hơn mười vạn Bắc Ngụy binh ah.”

Tiểu tử kia không phục nói:“Vay người nói Liêm Pha vì cái gì đến Sở quốc sẽ không vui đâu?”

“Bởi vì hấn phiền muộn!”

Tào gia Đại Lang bấu môi một cái: Đây không phải ta vừa nói mà.

Mã Văn không để ý tới hấn, tiếp tục nói:“Nhưng hấn tại sao phải phiền muộn đâu? Bởi vì hấn đến Sở quốc về sau, hấn đã mất đi tiến lên Động Lực, hấn chứng kiến gây yếu sở binh, đã không có đem bọn họ luyện thành Tinh Bình Tín Nhiệm, hấn luôn đang hồi tưởng hấn năm đó là như thế nào như thế nào, mà không nghĩ tới hiện tại nên làm như thế nào, cho nên hấn buồn khổ, cho nên hấn bàng hoàng, hấn không biết mình Tương Lai là cái gì, hấn đã hối hận, hấn cảm thấy hấn không nên tới đến Sở quốc, hấn Oán Hận Triệu vương dối tin lời gièm pha, hấn lúc tuổi già tự là tại loại này hối hận cùng ảo não trong cuộc sống vượt qua, hấn cũng chỉ có thể buồn bực sâu não mà chết đâu?”

Tiểu tử kia còn không chịu phục nói:“Như vậy từ trước Chiến Tranh, tại sao là Bắc triều Thống Nhất Thiên Hạ đâu, mà không phải Nam Phương Thắng Lợi đâu?”

Mã Văn Tâm Nói: Tại Đường Đại trước khi, Nam Phương đánh không thắng đó là có Lịch Sử nguyên nhân, Lão Tử Tự Nhiên biết rõ, thế nhưng mà ta liền không nói cho người, bởi vì lại nói tiếp quá phiền toái, của người năng lực tiếp nhận không nhất định đạt được.

Vì vậy Mã Văn quý biện nói:“Hán Lưu Bang không phải từ Nam Phương Thực Địa xuất phát, tiến tới Nhất Thống Thiên Hạ. Tổng chủ Lưu Dụ nhiều lần tại Bắc Bình tác chiến, không giống với thắng nhiều bại ít ư, hấn nếu có thể sống lâu vài năm, có lẽ có thể Nhất Thống Thiên Hạ ?”

Mã Văn nhìn xem hấn thoáng chút đăm chiêu, tiếp tục nói:“Sinh hoạt thái độ quyết định người thành tựu ah. Hai vị đến Nam Phương, chỉ cần nguyện ý Luyện Binh, với tư cách mang binh Tướng Lãnh hay vẫn là rất có tiền đồ.”

Xem Tào Văn cũng đã bắt đầu suy nghĩ, Mã Văn nói tiếp:“Kẻ làm tướng đều hi vọng công thành danh toại, chiếm được khi còn sống sau lưng tên. Bất quá chiến tranh cũng không phải một kiện đơn giản sự tình ah, Tiểu Công Tử cho rằng, một hồi Chiến Tranh Thắng Lợi dựa vào là cái gì đâu? Chẳng lẽ chỉ là dựa vào binh lính ư?”

Tiểu tử kia lập tức nói ra:“Đương nhiên không chỉ, còn muốn người làm Soái thông minh cơ trí.”

Mã Văn dẫn dắt mà hỏi:“Còn gì nữa không?”

“Vẫn còn có Tướng Lãnh dũng cảm không sợ chết, giết nhiều người.” Tiền thanh đoạt đáp.

Mã Văn trong nội tâm phát tò mò: Quả nhiên khá lớn đầu, tiếp tục hỏi:“Còn gì nữa không?”

Liêu nhân dừng suy tư một chút, trả lời:“Kẻ làm tướng có lẽ như Tôn Tử nói như vậy, nhân, trí, tin, minh, dũng a.”

Mã Văn uống một chén rượu, ăn hết hai phần đồ ăn sau, chậm rãi nói:“Các người mới vừa nói, có thể Quy Nạp là lĩnh cái này tăng diện thượng, quyết định một hồi Chiến Tranh thắng bại, ngoại trừ binh lính, Tướng Lãnh bên ngoài, còn có lẽ cái gì đâu?” Nói xong, còn nhìn nhìn Đại Gia, Tâm Nói: Tiểu Dạng, đều bị Lão Tử hù gặp a. Đánh hổ, Lão Tử không được; Lừa dối, các người không được.

Tào Văn suy tư sau nửa ngày, nói ra:“Tiểu Huỳnh Chương, cái này mặt khác Nhất Tạng nói thế nhưng mà, Tướng Lãnh muốn đạt được Quốc Quân Tín Nhiệm.”

Mã Văn bày ra một bộ Huỳnh Chương người lại còn nói đúng rồi, ta tốt bội phục nét mặt của người, nói ra:“Tào đại ca lời này có chút đúng chỗ, bất quá không phải là Tướng Lãnh muốn đạt được Quốc Quân Tín Nhiệm, mà là Quốc Quân muốn sáng tỏ thủ hạ Tướng Lãnh đặc điểm, tiến tới nguyên vẹn tín nhiệm bọn họ.”

“Cổ Chi Nhạc Nghị phạt đủ, 2 nguyệt liền phá được Tề quốc 70 nhiều thành, nhưng mà (là) Tề quốc vì cái gì không có Diệt Vong, ngược lại rất nhanh lại thu phục đất đai bị mất đâu? Bởi vì, Yên vương do dự, hoài nghi, tại Tề quốc còn sót lại hai thành thời điểm, đổi đi Chủ Soái. Tần quốc Chương Hàm, dùng Ly Sơn Từ Đồ Đại Bại Trần Thắng, Ngô Quảng, có thể nói lúc ấy danh tướng, nhưng mà vì cái gì rất nhanh sẽ thất bại đâu? Trong triều có Triệu Cao, Quốc Quân không thể tin hoàn toàn ah; Ca Thụ Hàn Danh Tướng a, dùng tàn nhược thân thể binh tướng thủ Đồng Quan, Quan Ngoại An Lộc Sơn lâu công không thể, Quân Tâm bất ổn, lập tức liền muốn sụp đổ thời khắc, Huyền Tông một tờ Chiếu Thư thúc giục tiến quân, tiến tới toàn quân bị diệt.”

Tào Văn gật đầu nói:“Quốc Quân Tín Nhiệm xác thực rất trọng yếu ah.”

Mã Văn tiếp tục ném lấy mỗi câu, nói:“Theo ta nhìn, quyết định một hồi Chiến Tranh Thắng Lợi có Ngũ Đại nhân tố, ngoại trừ cái này ba cái phương diện, vẫn còn có những cái...kia Điều Kiện đâu?”

Bọn hấn quả nhiên lập tức lại bắt đầu trầm tư. Mã Văn mới bắt đầu tranh thủ thời gian bắt đầu ăn cơm, vừa rồi đều là hấn tại thao thao bất tuyệt, những người này vừa ăn bên cạnh nghe, hiện tại rốt cục đến phiên hấn bắt đầu ăn. Mã Văn trong nội tâm cười đắc ý: Những vật này không biết là trên mạng bao nhiêu người tập thể Trí Tuệ Kết Tinh ah. Các người từ từ suy nghĩ a, còn muốn hai canh giờ khả năng có thể nghĩ tới.

“Ta biết rồi.” Tào gia Đại Lang hưng phấn nói, hơn nữa ánh mắt tha thiết nhìn xem Mã Văn.

Người này, người như thế nào không cho ta ăn thật ngon ít đồ nì.

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Quyết định Chiến Tranh nhân tố

****** dạy bảo chúng ta: Quyết định Thắng Lợi mấu chốt ở chỗ Nhân Dân, ở chỗ người có phải hay không Chính Nghĩa, người có phải hay không đã nhận được Nhân Dân ủng hộ; Bất quá cái này quan niệm quá vượt mức quy định, Mã Văn quyết định chính mình bảo lưu lấy, không nói cho bọn hắn.

“Ta biết rồi, hắn là binh lính Vũ Khí.” Tào gia Đại Lang nói ra.

Ánh mắt của mọi người nhanh chóng nhìn về phía Mã Văn, chờ hắn đặt xuống (*) ngữ.

Mã Văn Tâm Nói: Tiểu tử này, còn là một duy Vũ Khí luận người, nếu vũ khí nóng Thời Đại, vậy ta còn thật muốn xông người so hạ ngón tay cái, bất quá Lãnh Binh Khí Thời Đại, Vũ Khí tác dụng thường thường cũng không phải mấu chốt nhất.

Mã Văn lắc đầu nói: “Lục Lâm Xích Mi Khởi Nghĩa, Hoàng Cân Khởi Nghĩa, những người này lúc mới bắt đầu, còn không phải cầm Mộc Côn, cái cuốc, nhưng thoáng qua tâm đó có thể Tịch Quyền Thiên Hạ, có thể thấy được binh khí, cũng không phải tạo ra tính then chốt tác dụng. Ta hỏi chính là những cái...kia mang tính then chốt nhân tố.”

Tiểu tử kia tò mò hỏi: “Vậy rốt cuộc là cái gì đâu?”

Mã Văn xem tất cả mọi người nhìn về phía hắn, tha thiết hi vọng hắn đưa ra chính xác đáp án. Vì vậy, liền lại ăn khẩu đồ ăn, dùng một chút cố làm ra vẻ tiếp tục nói: “Là Kinh Tế, cụ thể nói tựu là quốc gia Phú Thuế sung túc thiếu thốn, Lương Thảo đủ bị chưa đủ bị, Bách Tính sinh hoạt phải hay là không đều có phần cơm ăn, Tiền Thuế sung túc là quyết định Chiến Tranh lại một cái Trọng Yếu nhân tố.”

Đại Gia bưng tỉnh đại ngộ, Tào gia Đại Lang tiếp tục Vấn Nói: “Như vậy, còn có một nhân tố là cái gì đâu?”

Mã Văn cười hắc hắc, ngẩng đầu nhìn thiên, nói ra: “Đến, Đại Gia ăn cơm đi, bằng không thì liền lạnh.”

Trong chớp nhoáng này, Tào Văn, Liêu nhân dừng tựa hồ hiểu được, nói ra: “Mã huynh Chương, nghe vua nói một buổi, thắng đánh mười năm trận chiến ah, tới tới tới, chúng ta đây ăn này chén.”

Tào gia Đại Lang, nghi ngờ hỏi: “Đa Đa, người biết đó là cái gì sao?”

Tiền thanh cũng truy vấn: “Công Tử, còn có một nhân tố là cái gì nha?”

Liêu nhân dừng cười nói: “Công Tử, người nói cái cuối cùng nhân tố, thế nhưng mà chỉ Thiên Đạo ah.”

Ha ha, Thiên Đạo, không phải là Vận Khí mà, ở phía trước bốn cái phương diện đều rất thỏa mãn dưới tình huống, người còn đánh bại, chỉ nói mình một sự kiện, người không may quá. Bất quá Mã Văn còn chưa phải nguyên ý nói toạc, đi vào Cổ Đại về sau, hắn phát hiện tất cả mọi người ưa thích chơi điểm cảm giác thần bí, hoặc là nói chơi điểm Ý Niệm phải đồ vật. Thiên Đạo, cái từ này tốt, lừa dối chỉ số có thể đạt tới chín viên tính.

Bọn hắn uống một hồi say rượu, Mã Văn lại hỏi Tào Văn nói: “Tào huynh, Nam dời sau nhưng là phải tại Đường là ah.”

Tào Văn cười nói: “Thực không dám đầu điểm, ta vốn ý định tại Nam Phương Ân Cư, có thể nghe xong Tiểu Huỳnh Chương “Sinh hoạt thái độ quyết định người thành tựu” Những lời này, ta thay đổi chủ ý, xác thực muốn tại Đường là, làm kẻ đảo sự nghiệp.”

Mã Văn thuận miệng nói: “Tào huynh, tại Đường quân trung còn có bạn cũ?”

Tào Văn có chút hơi say, rung đùi đắc ý nói: “Vũ Xương Tiết Độ Sứ Lưu Nhân Chiêm cùng ta có cạ, ta dục hướng quảng chi.”

Mã Văn nhất lắng, Lưu Nhân Chiêm cái tên này thế nhưng mà đại đại hữu danh ah, tại Sài Vinh quy mô Tiến Công Nam Đường thời điểm, chính là hắn tại không ai giúp quân dưới tình huống, độc thủ Thọ châu hai năm, còn nhiều lần đánh bại Sài Vinh Quân Đội.

Tào Văn gặp Mã Văn sững sờ, vội vàng hỏi: “Tiểu Huỳnh Chương, phải chăng cảm thấy không ổn ah.”

Vừa rồi lừa dối rất thành công , Tào thị Phụ Tử xem Mã Văn Nhân Quang đều thay đổi, cảm thấy Mã Văn người này rất Hữu Tài hoa, nhìn hấn mặt lộ vẻ về chân chờ, liền tự nhiên mà vậy lo lắng.

Mã Văn xem Tào thị Phụ Tử bộ dạng, hiểu được: Có câu nói tốt “Soái là đùa nghịch đi ra , mãnh liệt là đánh ra đến , ngưỡng mộ là lừa dối đi ra ”, xem ta sắc mặt không đúng, bọn hấn còn tưởng rằng có vấn đề gì đâu. Có vấn đề ư? Đương nhiên là có vấn đề, Tào Văn đánh Lão Hồ rất đột nhiên, chiến tranh có lẽ cũng không tệ a, Nhạc Châu chính thiếu Luyện Binh Mạnh Tướng đâu, nói như thế nào cũng phải đem người cho lừa gạt đến Nhạc Châu đi. Về phần đến Nhạc Châu, Lý cát cao là tuyệt đối sẽ không cho người chạy trốn .

Mã Văn thở dài một tiếng, động tình nói:“Luu Nhân Chiêm rất có Tướng Tài, do hấn tiến cử hiền tài, Tào huynh làm Châu Quận Chi Huy Sứ có lẽ dư xài Bất quá Đường chủ hoa mắt ù tai, Luu Nhân Chiêm như vậy người, cũng chỉ là cái bảng tên Vũ Xương Tiết Độ Sứ, trên thực tế tựa là cái khu khu Vũ Xương Thứ Sứ, ta sợ Tào huynh về sau sẽ lại đi Liêm Pha chi lộ ah.”

Tào Văn im lặng sau nửa ngày, nói ra:“Tiểu Huynh Chương, thức người chi Minh Chân là khiến người ta bội phục ah. Ta như Khứ Vũ Xương chỉ sợ thật đúng là sẽ như như người nói vậy.”

Nhìn xem Tào Văn cái kia tịch tịch không cam lòng ánh mắt, Mã Văn khẽ cười nói:“Dùng Tào huynh Phụ Tử chi tài, Thiên Hạ con đường sao mà nhiều cũng, làm gì chi đem con mắt đặt ở Đường đâu. Dùng Tiểu Chương góc nhìn, sở chính là Tào huynh tốt nhất nơi đi.”

Tào gia Đại Lang gãi gãi đầu, nghi hoặc nói:“Sở địa căn cỗi, chi sợ không phải Anh Hùng đất dụng võ ah.”

Mã Văn đứng dậy, lớn tiếng nói:“Nằm gai nếm mật, Tam Thiên càng gấp có thể nuốt Ngô; Phá Phủ Trảm Chu, trăm hai Tần Quan cuối cùng thuộc sở. Mạnh từ nói: Vô Định Quốc Ngoại người bệnh, quốc hăng vong. Đại Sở chính là bởi vì bản, cho nên Thượng Hạ Isshin, ngày đêm đêm chiêu đơn giản tựa là thu thiên Vũ, phá Lý Đường, hiện đang tại chiêu mộ Thiên Hạ Hữu Chí Chi Sĩ, cùng cử hành hội lớn, điều này chẳng lẽ không phải cơ hội ư?”

Tào Văn cười khổ nói:“Hiền Chương lời ấy rất tốt, thế nhưng mà cha con ta khổ nổi tại Sở quốc không rất quen người ah, chi sợ dục quặng không cửa ah.”

Mã Văn ha ha cười nói:“Tào huynh, Tiểu Chương không phải là Đại Sở chi nhân mà.” Nhẹ giọng nói:“Tiểu Chương cùng Sở quốc Nhạc Châu Thứ Sứ, Đại Sở Ngũ vương gia rất quen thuộc, ta hiện tại lập tức viết một lá thư, đề cử Huỳnh Trường vị(thay) Nhạc Châu thống quân sử (khiến cho).”

OK Tào Văn, Mã Văn thở một hơi thật dài. Mã Văn là hạ quyết tâm muốn Đầu Hàng , nhưng cho dù muốn Đầu Hàng, mình cũng phải có điểm Thế Lực mới được ah, bằng không thì, Quý Tài đề ý đến người đâu. Vì cái gì không đi mời chào Luu Nhân Chiêm đâu? Chương Nhất, Mã Văn thầm nghĩ làm cái ông nhà giàu, đem Địa Bàn khiến cho hơi lớn hơn một chút, dễ dàng cho về sau Đầu Hàng, nhưng cho tới bây giờ đều không muốn qua muốn tranh bá thiên hạ; Chương Nhị, Luu Nhân Chiêm không phải tùy tiện có thể mời chào đến , trong lịch sử Luu Nhân Chiêm tại làm sao ác liệt trong hoàn cảnh, đều không có Đầu Hàng Sài Vinh, bằng Mã Văn cái này vẫn không được khí hậu Đại Sở Ngũ vương gia là có thể đem người ta cho lừa dối đi qua, khả năng này tính cũng quá thấp; Chương Tam, Mã Văn không quá muốn thay đổi Lịch Sử, Xuyên Việt về sau, lớn nhất một cái ưu thế tựa là biết rõ sự phát triển của tương lai phương hướng. Nếu như ngày nào đó, thật sự không sống được nữa, còn có thể đem làm một đem làm Thần Côn, ghi viết cái gì Thôi Bối Đồ một loại , Mã Văn cũng không muốn đem cái này cuối cùng đường lui cũng cho [chấn, lấp, bịt].

Ngày hôm sau, Mã Văn liền cùng Tào thị Phụ Tử cáo biệt, còn đưa hấn hai trăm lượng bạc làm lộ phí [phòng vốn hết, lần thứ nhất theo nơi khác đuổi tới đơn vị đi làm, phải báo nguồn tiêu thụ phí, đạo lý này Mã Văn hay vẫn là hiểu được].

Sau đó, Mã Văn vừa học lấy Mã Quang sáng tiên tiến gương mẫu sự tích, một mực tiến đưa Tào Văn đến Phương Thành huyện, đem Tào Văn cho cảm động rồi tỉnh rồi mù. Tiến tới Uy Hiệp nói, muốn với hấn một khối Kinh Thương, không đi Sở quốc làm quan , vì vậy Mã Văn lập tức đình chỉ tiếp tục tiến đưa, xin bọn họ lên đường. Tào Văn trước khi đi, còn dặn dò hấn phải chú ý cái kia cán đường này ăn mày người.

Mã Văn có chút kỳ quái, trở lại miếu sơn thần sau, cẩn thận hỏi cái kia cán đường này ăn mày người, danh tự rất nói chung bình thường, tên gì Lý Nhị, không phải là Danh Nhân cũng không phải Mỹ Nữ, vì vậy liền mệnh tiền thanh cho hấn một lượng bạc, đuổi hấn rồi đi . Vì cái gì khác biệt lớn như vậy chứ, bởi vì Tào Văn là nhân tài ah!

Đã qua Hoàng Thành núi, vượt qua Diệp Huyện, là đến Hứa Châu cảnh nội, lại bỏ ra hai ngày thời gian, rốt cục chạy tới Hứa Châu thành, cũng tại một nhà đại khách sạn ở bên trong nghỉ trọ. Được phép bởi vì rối loạn nguyên nhân, trong khách điểm một người khách nhân cũng không có, Mã Văn 30 người tới ở lại sau rõ ràng còn có phòng trống.

Cách Biện Kinh tới gần, cách trước chiến tranh tuyến cũng tới gần, vì vậy Liêu nhân dùng cùng Mã Văn thương lượng, chuẩn bị tại Duyện Châu thành ở thêm một ngày, tìm hiểu tìm hiểu Chiến Sự tình huống, sau đó tại định đi tới.

Tại Mã Văn lơ mờ trong trí nhớ, chỉ biết là Hậu Tấn tự Thạch Kính Đường chết rồi về sau, không bao lâu liền Diệt Vong , về phần như thế nào Diệt Vong , đã qua bao lâu Diệt Vong , thế nhưng mà một chút ấn tượng cũng không có. Tuy nhiên xem qua vốn là tàn Đường Ngũ Đại Diễn Nghĩa, nhưng này quyền sách một là quá giật, hai là nó chủ yếu ghi lương, Đường chi tranh, nói khoác Vương Ngạn Chương là Trung Quốc trong lịch sử cái cuối cùng Đơn Đầu thức Tướng Lãnh, đã từng Độc Lập chiến tứ long [tựa là Lý Tồn Úc, Thạch Kính Đường, Lưu Tri Viễn, Quách Uy ca bốn cái đánh người gia một cái, cuối cùng kháo tứ Tiểu Long siêu trình độ bộc phát Tiểu Vũ Trụ, cũng bằng vào bốn người Siêu Cấp Vương Bát Chi Khí, rốt cục đánh chết Vương Ngạn Chương], mà Lương vong về sau, sách rất nhanh sẽ đã xong, không có gì giá trị tham khảo. Ai, muốn nói trở lại Tam Quốc hấn là tốt.

Mã Văn thở dài một hơi, không có biện pháp, ai bảo đến rồi Ngũ Đại đâu. Chỉ có thể dựa vào tiền thanh bọn hấn đi ra ngoài nghe xong.

Khoan hãy nói, tiền thanh cái thằng này tìm hiểu tin tức còn rất nhanh đến, vẫn chưa tới một canh giờ, liền dò nghe . Vì cái gì nhanh như vậy? Bởi vì hắn vừa ra cửa, dọc theo đường cái đi không bao lâu, liền đụng phải tự Ngụy châu đến Tần một nhóm Nạn Dân.

Nguyên lai, Khiết Đan chủ Da Luật Đức Quang, tại gặp nhau phá được Tương Châu, Ngụy châu về sau, tại Lê Dương cùng thích thành cùng Hậu Tấn quân phát sinh kịch chiến, có thể là Thạch Kính Đường tại trong thiên đường Nhân Phẩm bộc phát, cảm động Hậu Tấn binh lính, Hậu Tấn quân đang không có đường lui dưới tình huống, rõ ràng thay đổi đi qua xu hướng suy tàn, cùng người Khiết Đan đấu cái tương xứng. Da Luật Đức Quang then quá hoá giận, tự mình đi thích thành đốc chiến, mà Thạch Trọng Quý cũng không cam chịu yếu thế lao tới thích thành, triển khai Song Long sẽ.

Quyết Chiến muốn bạo phát.

Mã Vân cùng Liêu nhân đứng nhìn nhìn Bàn Đồ, nơi này cách Tiền Tuyến quả thật có chút tới gần. Liêu nhân đứng nói ra:“Công Tử, không bằng bọn chúng ta đợi tình thế sáng suốt, tại tính toán a. Hiện tại như đi Biện Kinh thật sự có chút quá mạo hiểm.”

Mã Vân khẽ cười nói:“Liêu huynh, không cần đa nghi, bằng vào ta góc nhìn, Khiết Đan lần này chỉ sợ muốn thất bại.”

Liêu nhân dừng nghi hoặc nhìn Mã Vân, Tâm Nói: Tại sao thấy ah.

Mã Vân ngồi ở trên mặt ghế, dùng nhẹ tay gõ nhẹ cái bàn, nhẹ giọng nói:“Liêu tướng quân không nghe thấy, Nhất Cổ Tác Khí, thứ hai suy, ba tắc thì kiệt ư? Người Khiết Đan đột nhiên xuôi nam, liền hạ Trọng Trấn, cuối cùng rõ ràng tại Biện Kinh Môn Hộ trước, thật lâu không thể đánh vào, có thể thấy được hãn Quân Lực đã kiệt, Sĩ Khí sa sút; Thứ hai hãn đường xa mà đến, không biết an ủi Dân Tâm, ngược lại sư cao thế nặng, nếu như hãn có thể rất nhanh đánh hạ Biện Kinh, Tự Nhiên còn có thể Chấn Nhiếp Tứ Phương, một khi đánh lâu không xong, như vậy Dân Biến là sớm muộn sẽ phát sinh , mà Đại Tấn lúc mới bắt đầu quả thật có chút trở tay không kịp, bất quá hiện tại tình thế ổn định, khắp nơi Viện Quân đã đến, Thạch Trọng Quý lại tự thân tới chiến trận, sâu sắc ủng hộ Sĩ Khí, cho nên ta đoán Khiết Đan thua không nghi ngờ, chúng ta tại đây nghỉ ngơi một ngày, sáng sớm ngày mai liền lên đường.”

Mã Vân đang tại Đại Sảnh cùng Liêu nhân dừng chuyện thương lượng, chỉ nghe được cửa ra vào, có người gọi vào:“Quách đại Quan Nhân, cái này khách điểm vẫn còn khai trương đâu, đêm nay chúng ta không bằng ở lại nơi này a.”

Ngay sau đó, thì có 10 nhiều người có được tiến vào Khách Sạn, một người cầm đầu 25~26 tuổi niên kỷ, Bạch Diện râu ngắn, một thân trường sam màu xám, gặp Mã Vân trong đại sảnh ngồi, liền xông hãn có chút mỉm cười.

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Buôn bán bố đồng hành

Chỉ thấy 10 nhiều người đi vào Đại Sảnh, cầm đầu người trẻ tuổi kia, một bộ áo xám áo dài, Bạch Diện cổ ngắn, tướng mạo có chút tuần lãng, con mắt tuy nhiên không lớn, thế nhưng sáng ngời hữu thần, trong lúc phát tay tổng lộ ra như vậy một cổ khôn khéo giỏi giang, khả năng một đường bôn ba, thần sắc gian toát ra nhàn nhạt một học vẻ. Người nọ lập tức hướng về phía Điểm Lão Bàn nói ra:“Chủ Quán, người tại đây vẫn còn phòng trống ư? Chúng ta tổng cộng 12 Cá Nhân.”

Điểm Lão Bàn có chút khó khăn nói:“Vị gia này, ngài đến thật sự là không khéo, Tiểu Điểm phòng trọ Đại Bộ Phận bị vị kia gia bao xuống , hiện tại chỉ còn lại có ba gian phòng trống .”

Người nọ xông Mã Vân có chút mỉm cười, ôm quyền chấp tay nói ra:“Vị công tử này xin, hiện nay rối loạn, Khách Sạn hơn phân nửa Quan Môn, không biết Công Tử có thể đồng đều ra hai gian phòng đến nhường cho ta à.”

Mã Vân đứng dậy, chấp tay cười nói:“Dễ nói dễ nói, đi ra ngoài hành tẩu có nhiều bất tiện, trợ giúp lẫn nhau đó là nên phải đấy, tiền thanh, người đi an bài hai gian phòng trống đi ra cho vị công tử này.”

“Đa tạ công tử .”

Người kia nói lấy, quay người phân phó Hạ Nhân nói:“Trịnh ân, người mang người Cá Nhân đem hàng hóa mang tới đi, Trương Vĩnh Đức, theo ta lên đi xem Phòng Tử, thu thập thoáng một phát, Chủ Quán, cho chúng ta chuẩn bị hai bàn rượu và thức ăn đến.”

Nhìn xem người nọ theo tiền thanh rời đi, Liêu nhân dừng thấp giọng nói ra:“Công Tử, đám người này thật không đơn giản ah, chúng ta phải cẩn thận chút ít.”

Liêu nhân dừng xem Mã Vân có chút khó hiểu, nhẹ nhàng nói ra: “Người xem những hạ nhân kia, mỗi người Khổng Vũ hữu lực, có mấy người bên hông căng phồng, chắc hẳn trong ngực suy đoán Vũ Khí. Bọn hắn giờ lên rương hòm, vừa mới bắt đầu cái này mười cái bay bổng, cuối cùng hai người này thật là dị thường trầm trọng.”

Mã Vân sững sốt một chút, nói ra: “Hẳn là, bọn hắn theo chúng ta đồng dạng, cuối cùng cái này hai rương trang chính là binh khí.”

Cái kia Liêu nhân dừng nhẹ gật đầu, Mã Vân vỗ vỗ bả vai hắn, cười nói: “Ta xem cầm đầu người kia, khiêm khiêm hữu lễ, không giống như là người xấu. Hiện nay thế đạo Hỗn Loạn, đi ra ngoài ở bên ngoài mang theo binh khí Phòng Thân cũng không có cái gì nói không thông. Cho dù lui một bước mà nói, chúng ta nước giếng không phạm nước sông, nếu như hắn dám trêu chúng ta, ta cái này 30 nhiều huynh Chương cũng không phải dễ đối phó. Lão Liêu, hôm nay có chút mệt mỏi, ta đi ngủ trong chốc lát, lúc ăn cơm tối bảo ta.”

Thời gian thật là nhanh, Mã Vân vừa mới tỉnh ngủ, bên kia chợt nghe đến tiền thanh tiếng gõ cửa, mở cửa phòng xem xét, Liêu nhân dừng, tiền thanh, thạch đại rõ ràng đều ở ngoài cửa đang chờ.

Mã Vân đang muốn hỏi bọn hắn chuyện gì xảy ra. Liêu nhân dừng liền mở miệng nói ra: “Công Tử, nghỉ ngơi vừa vặn rất tốt ah, vừa rồi ở trọ chính là cái kia Đại Quan Nhân, thỉnh Công Tử ngài đi qua dùng cơm.”

“Ah, có người mời khách ah. Chờ ta rửa mặt, chúng ta liền đi qua.”

Liêu nhân dừng tiếp tục Vãn Nói: “Công Tử, người xem chúng ta liền mang mấy người kia đi qua ah.”

Mã Vân nhìn Liêu nhân dừng liếc, nhớ tới hắn giữa trưa nói lời, xoa xoa tay, nói ra: “Theo chúng ta hai cái đi qua đi, tiền thanh, thạch đại canh gác lấy là được rồi. Đi nhiều người, người ta còn tưởng rằng chúng ta kiểm cơm ăn đâu.”

Một lát sau, người nọ rõ ràng tự mình đến thỉnh, vì vậy Mã Vân liền cùng Liêu nhân dừng cùng một chỗ theo hắn tiến vào một gian Bao Sương. Mã Vân chấp tay nói ra: “Đại Quan Nhân, thật sự khách khí, tiện tay mà thôi mà thôi, muốn quấy rầy dừng lại một chút, lại để cho Tiểu Chương đều cảm thấy có chút ngượng ngùng.”

Người kia cười nói: “Huynh Đài chớ có khách khí, có đạo là Tứ Hải ở trong đều Huỳnh Chương, hôm nay có duyên kết bạn, có thể nào không cùng uống một chén nha. Tại hạ Quách Vinh, Hinh châu Nhân Thị, xin hỏi Huỳnh Đài tôn tính Đại Danh ah.”

Mã Vân cười nói: “Quách huynh, hạnh ngộ ah, tại hạ Mã Vân, Sở Nhân, vị này chính là của ta một cái phương xa Thân Thịch, họ Liêu tên nhân dừng.”

Mã Vân Tâm Nói: Quách Vinh, ai lại là một cái Vô Danh thị, ân? [vân...vân, đợi một tý]. Đột nhiên, Mã Vân như bị Thiểm Điện đánh trúng đồng dạng, đầu óc một hồi mê muội, Quách Vinh, người này có phải hay không là Chu Thế Tông Sài Vinh ah. Mã Vân cái kia chỉ vịn vịn có 1.5 đời (thay thế) Tri Thức cận bã nổi lên: Sài Vinh, từ nhỏ với hắn Cô Cô lớn lên, về sau hắn Cô Cô gả cho Quách Uy, Quách Uy liền thu Sài Vinh đem làm Nghĩa Tử, đổi tên gọi Quách Vinh. Trước mắt người này chẳng lẽ tự là Sài Vinh ư? Đi vào Ngũ Đại đã hơn hai tháng, rốt cục thấy trong lịch sử có danh tiếng người.

“Mã huynh, Mã huynh, mời ngồi.” Quách Vinh gặp Mã Vân có chút sững sờ, liền nhắc nhở hắn nhập tọa.

Mã Vân vội vàng kịp phản ứng, vượt lên trước một bước, Cường Hành nắm Quách Vinh tay, kích động dùng hơi có chút run rẩy Thanh Âm nói ra: “Hôm nay có thể được gặp Quách thể huynh, thật sự là tam sinh hữu hạnh ah.”

Quách Vinh cùng Liêu nhân dừng có chút kinh ngạc: Lời này người vừa không phải đã nói sao? Nhất là Quách Vinh, gặp Mã Vân đột nhiên như thế thân thiện, trong lúc nhất thời có chút không quá thích ứng, vừa muốn đem tay rút ra, có thể hợp với hắn cũng làm không được. Bởi vì Mã Vân thật sự là quá kích động, nắm quá chặt.

Mã Vân xem Quách Vinh, Liêu nhân dừng có chút kỳ quái nhìn xem hắn, đột nhiên tỉnh ngộ vội vàng nói: “Ha ha, Thế Huỳnh người, một đời chi Huỳnh Chương cũng. Hôm nay ta cùng Quách huynh lúc này gặp gỡ, thật sự là cái này..... Ông trời tác hợp cho, ah, không, hẳn là trời đất tạo nên, ah không phải, hẳn là cái này ông trời mở mắt, ah, cũng không phải, là cái này..... Cái này, tóm lại là tam sinh hữu hạnh ah.”

Quách Vinh có chút không biết vì sao, chối từ nói ra: “Có thể cùng Mã huynh gặp gỡ, quả thực làm cho người cao hứng ah.” Vừa nói còn bên cạnh lần nữa dùng sức, muốn đem tay rút ra.

Đã bị Mã Vân nắm, sao có thể đơn giản liền buông tay đâu. Mã Vân vội vàng tiếp lời nói ra: “Đối, tự là cái này làm cho người cao hứng, ha ha, Quách huynh, đã hôm nay cao hứng như thế, không bằng chúng ta như vậy Kết Bái vì huynh Chương, có thể?”

Quách Vinh nhất lảng, Tâm Nói: Đây sao lại thế này, chúng ta cái này giao tình cũng Phát Triển quá nhanh đi. Không đa nghi lại nhưng mà trầm tĩnh lại, xem ra người này không phải Long Dương quân.

Nhìn xem Mã Vân tha thiết ánh mắt, Quách Vinh ánh mắt có nghi hoặc, chuyển thành không đành lòng, tiến tới chuyển thành nhận mệnh, miễn cưỡng nói ra: “Tốt, Trương Vĩnh Đức, Trịnh ân bài hương án, ta cùng Mã huynh Chương ngày gần đây kết nghĩa kim lan.”

Hạnh phúc đến nhanh như vậy, lại để cho Mã Vân lại có điểm hoài nghi: Người có phải hay không thật sự Quách Vinh ah, ta vì thuyết phục người cùng ta kết làm Huỳnh Chương, cái này trong nháy mắt suy nghĩ hơn mười trật tự do, chết rồi vô số tế bào não, kết quả ta liền nói cái Hữu Duyên, người sẽ cùng ý Kết Bái. Đây cũng quá đơn giản a.

Thoáng qua tâm đó, Hương Án liền chuẩn bị tốt rồi, đón lấy Mã Vân cùng với Quách Vinh Phần Hương cùng bái, thế vì huynh Chương. Đương nhiên, Mã

Vân Minh biết rõ Sài Vinh trắng niên mất sớm, tại thế thời điểm, khó tránh khỏi hưởng Vì Tiểu Bảo đồng học học tập thoáng một phát.

Kết làm Huỳnh Chương về sau, hữu nghị ở tại bọn hắn tâm đó giống như trong lúc đó tăng tiến rất nhiều. Vì vậy, Mã Vân liền hỏi vị này Tân nhận thức Đại Ca, theo cái kia đi vào đi đâu, trong nhà mấy ngụm người, Địa Lý vài mẫu điền, nuôi vài đầu ngựa.

Quách Vinh cười ha ha, tựa hồ cũng rất vui vẻ nhận thức tiểu huynh Chương này, nói ra:“Vi huynh Kính Thương mấy năm, tại đây Đại Hà Thượng Hạ nhiều lần bốn ba, rất hiếm thấy đến hưởng Hiền Chương như vậy ngay thẳng chỉ nhân ah, đến, vì huynh Chương chúng ta gặp lại, Đại Gia cùng uống một chén.”

Uống chén rượu này sau, Quách Vinh nói ra:“Không dối gạt Hiền Chương, Ngu Huỳnh trong nhà khôn đốn, cho nên chỉ có thể đi ra Kính Thương, buôn bán chút ít vải vóc, miễn cưỡng sống qua ngày ah.”

Xúc động là ma quỷ ah, nghe xong Quách Vinh mà nói, Mã Vân đột nhiên có chút đã hồi hận, đầu năm nay trùng họ trùng tên nhiều lắm, trước mắt Quách Vinh có thể không nhất định là chính là cái Anh Minh Chu Thế Tông ah.

Bất quá ván đã đóng thuyền, Mã Vân chỉ có thể mang một ít phiền muộn cười nói:“Chúng ta đây thật sự là thật trùng hợp, Huỳnh Chương làm cũng là buôn bán đồ mua bán, hôm nay vừa vận Hưởng huynh trường thỉnh giáo thỉnh giáo ah.”

Quách Vinh tựa hồ nhất lắng, cười nói:“Xem ra chúng ta Kết Bái vì huynh Chương, thật sự là Thượng Thiên an bài. Hiền Chương, người cái này vải vóc chuẩn bị đi nơi nào buôn bán ah?”

Mã Vân nhìn thoáng qua Liêu nhân dừng, nói ra:“Đại Ca, thực không dám đầu điểm, Tiểu Chương thật là lần đầu đi ra buôn bán. Ta khi theo châu xem vài vóc tiện nghi, liền bán đi chút ít, chuẩn bị đi Biện Kinh buôn bán, không muốn Khiết Đan xâm lấn, khiến cho ta giờ mới đến Hứa Châu thành, làm ăn này đoán chừng thất bại ah.”

Quách Vinh cười ha ha nói:“Hiền Chương, nhìn người thật là lần thứ nhất làm kinh doanh ah, mua bán mà, cũng nên biết rõ ở đâu giá thấp, ở đâu giá cao, thấp tiến vào cao hơn, tài có lợi nhuận ah. Cái này Tùy Châu bỏ giá từ trước đến nay cùng Biện Kinh không sai biệt lắm, nếu nói là buôn bán đồ mà, từ trước đến nay đều là đem Biện Kinh vải vóc buôn bán đến U Châu đi, đây mới là kiếm tiền Thương Đạo.”

Mã Vân nghe Quách Vinh nói lời buôn bán một bộ một bộ, không khỏi khò lấy khuôn mặt, nói ra:“Ah, là như thế này ah, Tiểu Chương nghe người ta nói Tùy Châu vải vóc tiện nghi, tài nghĩ đến đi buôn bán, nguyên lai cái này Buôn Bán bên trong vẫn còn có nhiều môn như vậy đạo ah.”

Quách Vinh cười cười, đang muốn mở miệng nói chuyện, màn cửa bỗng nhiên khẽ động, Điểm Lão Bản đi tới làm cái áp, nói ra:“Chư Vị khách quan lúc này uống rượu, có thể cần hát khúc người sao?”

Quách Vinh nói ra:“Hôm nay ta Tân nhận biết Nghĩa Chương, đem hát khúc gọi, hát cái vui sướng khúc, chúc mừng thoáng một phát.” Sau đó, lại quay đầu đối Mã Vân nói ra:“Nếu là ở bình thường, Hiền Chương, khoản này mua bán mười phần ** là thua lỗ, bất quá, hôm nay Chiến loạn, có bao nhiêu Bách Tính trốn chết đến Biện Kinh cùng Hứa Châu, trái lại một cái Đại Thương cơ ah.”

Mã Vân nghi ngờ hỏi:“Đại Ca, lúc này vì sao lại nói thế ah?”

Đúng lúc này một ông lão cùng một người tuổi còn trẻ Nữ Hải đi đến, Lão Đầu cũng là mà thôi, cô bé kia ước chừng mười sáu mười bảy tuổi, mặc một thân màu trắng Lam Văn thêu giấy mạ vàng gấp váy, bên hông bó cái này một cái màu xanh biếc khắc hoa mang, lông mày như mới nguyệt, mắt ngọc mày ngài, chỉ là thần sắc gian toát ra một tia nhân nhật sầu bi, khiến người ta nhìn không được bay lên tiếu rỏ tình, thật sự là “Thanh Thủy Xuất Phù Dung, Thiên Nhiên Khứ Điều Súc”. Cô bé kia đi tới sau, Vivi quý gối nói cái vận phúc, liền lui tại Lão Đầu sau lưng, có chút rụt rè cúi đầu ôm Tỳ Bà cũng không nói lời nào. Các loạiđội Lão Đầu lên tiếng hỏi khúc mục về sau, Thiên Thiên Ngọc tay điều dưới Tỳ Bà âm sắc, tài y y nha nha hát lên.

Quách Vinh nhìn mấy lần, phục Thần Bí đối Mã Vân nói:“Ta đi qua chỉ là tại Hứa Châu mua đồ, biết rõ vì cái gì hôm nay tới nơi đây bán đồ ư? Bởi vì Khiết Đan xâm lấn, Nạn Dân Nam lưu, Hứa Châu vải vóc đột nhiên hút hàng, ta được đến tin tức sau, suốt đêm theo Đông Phương Từ Châu buôn bán đồ đến vậy ah. Hiền Chương, nếu đem đồ lúc này bán đi có thể kiếm lớn một số ah.”

Mã Vân nhìn xem Nữ Hải, trong nội tâm không khỏi trù mẫn chi ý, gặp Quách Vinh đối với hắn nói chuyện, một bước lưu ý, rõ ràng một câu cũng không có nghe rõ. Đang muốn cười ha ha hỗn [lăn lộn đi qua, không ngờ Quách Vinh lại như mà quay đầu đối cô bé kia nói ra,“Đổi lại nào nhiệt điểm khúc mục.”

Lão nhân kia nhân tiện nói:“Khách quan, ngài nếu cảm thấy nghe hát có chút buồn bức, nếu không tiểu Lão Nhị cho các người nói đoạn, Nhân Nghĩa Đại Hiệp câu chuyện a.”

Quách Vinh gật gật đầu, Mã Vân nhìn thoáng qua lão nhân kia, nói tiếp:“Tốt, tốt. Đại Ca Kính Thương nhiều năm, gia tư có lẽ có phần dày, hiện tại Thiên Hạ Đại loạn, Huỳnh Chương còn ra đến Kính Thương, đây không phải quá nguy hiểm ư?”

Mã Vân rốt cục nhìn không được muốn hỏi một chút cái này tiện nghi Đại Ca, cha người phải hay là không gọi Quách Uy.

Quách Vinh cười nói:“Từ xưa Phú Quý Hiểm Trung Cầu mà.”

Mã Vân tiếp tục nói:“Tiểu Chương rời nhà Bắc Thương Kính Thương, chưa đủ hai tháng, món làm ăn còn không có làm thành, thì có điểm tưởng niệm gia nhân. Đại Ca quanh năm ở bên ngoài, không niệm gia ư?”

Quách Vinh thở dài một tiếng, cùng Mã Vân đựng phải một ly, chậm rãi mở miệng nói ra: “Kỳ thật vì huynh họ cùi, thuở nhỏ tại Cô Mẩu trong nhà lớn lên, sau bị Cô Phụ thu làm Nghĩa Tử, sửa họ vì (thay) Quách. Nghĩa phụ ta chỉ hướng rộng lớn, vì vậy Cô Cô cùng ta liền quanh năm Kinh Thương tích sức gia tư, để giúp đỡ hần tòng quân là, hiện tại nghĩa phụ ta đã bị Hà Đông Tiết Độ Sứ Lưu Tri Viễn báỉ vì (thay) Thứ Sứ, chắc hẳn không lâu, vì huynh cũng không cần lại Kinh Thương.”

Lần này kiếm lợi lớn. Mã Vân trong nội tâm mừng rỡ nói: “Vậy thì thật là muốn chúc mừng Đại Ca, thiên hạ hôm nay Đại Loạn, cũng chính là Đại Ca như vậy Anh Hùng Hào Hán triển khai kế hoạch lớn thời điểm.”

Quách Vinh có phần Tự Phụ nói: “Ta nếu vì đem, Thiên Hạ tâm thường thế hệ, không cần phải nói.”

Mã Vân đang chuẩn bị tiếp tục biểu đạt thoáng một phát, đối Quách Vinh kính ý, chỉ nghe lão nhân kia đem yêu cầu Nhất Kích, nói ra: “Liệt vị khách quan cũng biết người này là ai? Đứng là Nhân Nghĩa Đại Hiệp -- Triệu Khuông Dận!”

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Trước hôn nhân Khủng Hoảng chứng

Mã Vân cùng Quách Vinh trò chuyện được chính hoan, chỉ nghe lão nhân kia yêu cầu Nhất Kích, nói ra: “Cái này người xuất thủ, đứng là Nhân Nghĩa Đại Hiệp -- Triệu Khuông Dận.”

Mã Vân Đầu lại ông thoáng cái, trên mặt ửng hồng, huyết áp nhanh chóng lên cao, tim đập đập tới 180. Hôm nay là ngày mấy ah, đáng tiếc Cổ Đại không có Phúc Thái, thể màu, bằng không thì nhất định phải đi mua một trương, không ít thấy đến Quách Vinh, còn lần nữa nghe được Triệu Khuông Dận tin tức.

Vì vậy, Mã Vân vụng trộm đối Liêu nhân dừng chỉ chỉ Lão Đầu, đưa mắt liếc ra ý qua một cái, cũng không biết hẳn hiểu được không có, liền lại bị Quách Vinh kéo đi nói chuyện phiếm.

Quách Vinh khả năng có chút uống lớn rồi, mới vừa rồi bị Mã Vân nâng thoáng một phát, Đầu đoán chừng càng choáng luôn, chỉ thấy hần rung đùi đắc ý nói: “Hiền Chương, ta nhìn thấy Thiên Hạ Phân Tranh, người Khiết Đan nhiều lần xâm lấn, Bách Tính trôi dạt khắp nơi, liền hận chính mình vô lực trợ giúp, ngày khác, nếu ta năng lực một trấn Tiết Độ Sứ, nhất định phải tạo phúc Nhất Phương Bách Tính.”

Mã Vân nhìn nhìn Quách Vinh, Tâm Nói: Hoàng Đế Ca Ca, chí hướng của ngươi thật đúng là tiểu, thậm chí làm cái Tiết Độ Sứ. Nhìn ta phải cho ngươi phình kình, vì vậy, lớn tiếng nói: “Ha ha, Đại Ca, ta nguyên lai tưởng rằng ngươi là Anh Hùng, lời nói này thật là làm cho Tiểu Chương xem thường ngươi ah!”

Trương Vinh Đức bọn người ngạc nhiên nhìn qua Mã Vân, Tâm Nói: Tiết Độ Sứ quan này còn nhỏ ah. Liêu nhân dừng xem Mã Vân ánh mắt cũng có chút không giống với lúc trước. Mã Vân xem hiệu quả đã có, đứng dậy, lớn tiếng nói: “Nam Nhi sao không mang Ngô Câu, thu Quan Sơn 50 châu. Hà Đông -- Anh Hùng đất dụng võ cũng, Lưu Tri Viễn Hùng Tài Đại Lược, thành tựu tương lai tuyệt đối không chỉ là một cái nhỏ nhỏ Tiết Độ Sứ, Đại Ca Mục Tiêu như thế nào chỉ nhìn chăm chăm một cái hạt vừng đậu xanh Tiết Độ Sứ đâu. Anh Hùng là làm cái gì? Anh Hùng cân nhắc chính là Nhất Thống Thiên Hạ, cứu vãn chính là Thiên Hạ Thương Sinh, há có thể chỉ thấy một thành trên đất đâu. Đại Ca, ngươi có nguyện ý hay không làm Anh Hùng ah.”

Quách Vinh kích động đứng lên, nói ra: “Hiền Chương nói như vậy, như xé tan màn đêm nhìn thấy ánh sáng, khiến người ta rộng mở trong sáng ah, vì huynh thụ giáo.”

Không biết vì cái gì, Mã Vân hiện tại càng ngày càng ưa thích bàn suông, hoặc là nói gọi là nói thoải mái Thiên Hạ. Cả bàn người nghe xong hần mà nói về sau, tựa hồ cũng có chút say rượu say rượu nhưng, đều tự cho là đúng Anh Hùng, đáng tiếc, bọn hần chỉ là đem Anh Hùng chi khí dùng tại trên bàn rượu, vì vậy, Mã Vân Quang Vinh treo rồi (*xong).

Sáng sớm ngày thứ hai bắt đầu, Quách Vinh liền tìm được Mã Vân, thương lượng với hần bán bỏ sự tình. Hứa Châu mặt đất người bất kể là Mã Vân hay vẫn là Liêu nhân dừng đều không quen, vì vậy liền phiền toái Quách Vinh bang thay xử lý, cũng đi theo hần tiếp mấy cái Duyệt Châu Địa Phương Thương Nhân, sự tình xử lý vô cùng nhanh, cho tới trưa thời gian liền Cơ Bản đã định bán bỏ sự tình. Quách Vinh biết rõ Mã Vân muốn tiếp tục đi Biện Kinh, vì vậy liền đề nghị Mã Vân buồn bán một ít Nam Phương vừa tới chiếu đi Biện Kinh, Mã Vân cũng Hân Hân nhưng đồng ý.

Đương nhiên mua chiếu sự tình, Mã Vân liền giao cho thạch đại đi theo Trịnh ân đi làm lý. Mã Mã Vân trở lại Khách Sạn chuyện thứ nhất tựu là đem Liêu nhân dừng tìm đến, hỏi hần có hay không phải người đi nghe ngóng lão đầu kia chỗ ở.

Liêu nhân dừng một bộ ta biết ngươi nghĩ cách bộ dạng, nói ra: “Công Tử, ngày hôm qua tiệc rượu tàn về sau, ta tìm lão nhân kia, nói với hần việc này, hơn nữa thanh toán 20 lượng bạc, định ra đến rồi.”

Mã Vân vui vẻ nói:“Lão Liêu, người làm việc ta yên tâm ah. Vậy người đi đem hán mời đến, ta hỏi hán một số chuyện.”

Liêu nhân dừng cười nói:“Không nhọc Công Tử hao tâm tổn trí, Thuộc Hạ buổi sáng đã phái người đi ra ngoài thu mua , cái này động phòng đã bố trí sẵn sàng, trong chốc lát thỉnh Công Tử nhìn xem, ở bên đó cảm thấy không thỏa đáng, ta làm tiếp.”

Động phòng? Mã Vân có chút bối rối.“Lão Liêu, người có ý tứ gì? Ai muốn kết hôn?”

Liêu nhân dừng vui tươi hơn hờ cười nói:“Đương nhiên là Công Tử người Nạp Thiếp ah.”

“Ai nói ta muốn Nạp Thiếp !”

Liêu nhân dừng nhất lảng, không Nạp Thiếp, chơi miễn phí, người này gia mặc kệ cái đó.

Mã Vân có chút hỗn hển nói:“Ý của ta là, cho người khen thưởng lão đầu này, ta có mấy lời hôm nay muốn hỏi hán.” Mẹ , ta còn tưởng rằng người mình bạch ý của ta đâu. Giữa nam nữ ánh mắt, cho thấy lẫn nhau tâm đó tới hay không điện; Đồng Tính ở giữa ánh mắt, muốn chú ý ăn ý độ . Xem ra ta cùng Liêu nhân dừng còn muốn tại bồi dưỡng một chút ăn ý độ ah.

Mã Vân phiền muộn nhìn xem Liêu nhân dừng, nghĩ thầm nên làm cái gì bây giờ? Không ngờ như thế cái này 20 lượng bạc mua cái Lão Bà ah.

Liêu nhân dừng như tên trộm cười nói:“Công Tử, ngài lần này tới Trung Nguyên, bên người cũng không có nữ nhân, sạch là chúng ta những nam nhân này, hầu hạ ngài cũng là cầu thả, không bằng vừa vận nhân cơ hội này, thu năng. Như vậy có một nữ nhân tại ngài bên người cũng tốt hầu hạ ah, nàng người này cũng coi như trông được. Ngày hôm qua ta đã cẩn thận nghe xong, cái kia Tổ Tôn hai người cũng là trong sạch người ta, đúng là vì(thay) tròn bình tai, tài lưu lạc đến Hứa Châu, nhìn xem cũng là quá thảm. Nếu không Công Tử liền cố mà làm, thu lưu bọn hán a, coi như là Tích Đức tạo phúc?”

Nhìn xem Mã Vân có chút chần chờ bộ dạng, Liêu nhân Dừng Sinh sợ mình bị quở trách, tiếp tục nói:“Công Tử, chuyện này Thuộc Hạ xác thực làm không đúng. Bất quá việc này ngày hôm qua cũng đã định rồi xuống, hôm nay liền lập tức đổi ý. Ta nhìn Nữ Tử Tính Cách cũng có chút cương liệt, nếu là có chuyện bất trắc, không phải có thương tích Công Tử người Nhân Ái danh tiếng ư?”

Mã Vân nghe Liêu nhân dừng mà nói, nhớ tới cô bé kia điểm đậm đáng yêu bộ dạng, không chỉ có chỉ vào tâm, trong nội tâm cũng thỉnh thoảng nháy, Liêu nhân dừng mà nói cũng dần dần cảm thấy tràn đầy như vậy một hồi là. Hán là đêm nay, ta có thể cáo biệt thân xử nam sao? Vậy thì đã có Gia Sự ah, quá đột nhiên, một điểm chuẩn bị tâm lý đều không có ah --

Cái này Duyên Châu thành trên đường cái, Mã Vân mang theo tiền thanh, không yên lòng đi dạo phố, trong chốc lát nghĩ tới ta rốt cục cần trải qua nhân sinh lần đầu tiên, trong chốc lát lại nghĩ tới Liêu nhân dừng, trong nội tâm lại có chút không cam lòng, trong chốc lát nhớ tới cô nương kia, rõ ràng còn có chút rục rịch. Theo phố đông đi dạo đến phố tây, sau đó đang chuẩn bị dẹp đường Hồi Phủ thời điểm, ven đường đột nhiên có người xông tới, xông Mã Vân thờ dài nói ra:“Ân Công, gần đây vừa vận rất tốt, không muốn rõ ràng có thể ở Duyên Châu nội thành đụng phải ngài ah.”

Mã Vân nhìn chăm chú thoáng một phát, nguyên lai là mấy ngày hôm trước tại miếu sơn thần cứu chính là cái người kia,***, người thuộc giống chó nha, mỗi lần như thế nào đều là thỉnh linh xông tới nha?

Mã Vân cười nói:“Thật sự là xảo tốt, Lý Nhị, không nghĩ tới tại Hứa Châu đụng phải người, người tìm được Thân Thích sao?”

Người kia nói:“Năm Công Tử phúc, ta tại Hứa Châu tìm được Thúc Thúc , thúc thúc ta ngày hôm qua còn nói với ta, lại để cho ta có cơ hội hảo hảo cảm ơn Ân Công ngài, không muốn hôm nay liền đụng với Ân Công ngài, Ân Công, ngài nhất định phải đến trong nhà của ta đi ngồi một chút ah, chúng ta một nhà muốn hảo hảo cảm ơn ngài ah.” Nói xong lời kéo Mã Vân cánh tay, một bộ người hôm nay vô luận như thế nào cũng muốn đến nhà của ta đi tư thái, cũng làm một cái tư thế xin mời.

Mã Vân nhìn tiền thanh liếc, bày ra một bộ cố mà làm bộ dạng, nói ra:“Ta buổi tối còn có chuyện quan trọng, không bằng ngày khác đi, ngày khác nhất định đến nhà bái phỏng.”

Lý Nhị nói:“Ân Công, một ngày nhất định phải tới ah, cho dù không ăn cơm, uống chén trà cũng là tốt .”

Không tha cho Lý Nhị, Mã Vân đành phải đi theo hán đã qua hai con đường, lại vòng vo mấy cua quẹo, cuối cùng đã tới một cái cao chỗ ở đại viện trước cửa, Lý Nhị nói ra:“Hai vị gia, nơi này chính là thúc thúc ta nhà.”

Mã Vân nhìn thoáng qua Chu Hồng Đại Môn cùng hai cái cực đại Thủ Môn sư tử đá, Tâm Nói: Tiểu tử này còn rất phú . Quay đầu đối tiền thanh nói ra:“Tiền thanh, người trở về nói cho thoáng một phát Liêu gia, nói ta tại Lý Nhị gia ngồi sẽ, trở về Khách Sạn.”

Tiền kiểm kê phía dưới, một giọng nói “Là”, liền chuẩn bị đi trở về, Lý Nhị thò tay lại dắt tiền quét đường phố:“Công Tử, hai vị đã đến rồi, đi vào ngồi một chút sẽ cùng nhau trở về đi.”

Nói xong, Đại Môn kết.. vừa vang lên, một cái 40 nhiều tuổi, mọc ra một đôi mắt tam giác Bàn Tử đi ra, đằng sau còn theo hai cái Nha Hoàn, chỉ thấy hán đối Mã Vân chấp tay nói ra:“Chắc hán vị công tử này, tựu là cứu được kém chất Ân Công , Ân Công ở trên, được ta bái xuống.”

Mã Vân liền vội vàng tiến lên ngăn đón nói ra:“Tiện tay mà thôi không cần phải nói ah, Đại Quan Nhân ngài quá khách khí.”

Người này xoay mặt đối Lý Nhị sắc giận nói:“Đã Ân Công đến rồi, người như thế nào không đem hán mời đến cửa nhà, Ân Công mời đến.”

Lý Nhị đối với hần Thúc Thúc nói Mã Vân muốn phái tiền thanh chuyện đi trở về, cái tên mập mạp này liền đối với Mã Vân nói ra:“Lý Nhị tuy nhiên bất hảo không chịu nổi, thiếu là ta Lý gia dòng độc đinh, Ân Công cứu được hần, đối với ta Lý gia thật là ân cùng tái tạo. Ân Công hôm nay đã đến rồi, cũng đừng có phái người đi trở về, để cho đội chút nữa ngài nói cho ta biết là cái kia Khách Sạn, phái ta Hạ Nhân đi nói cho bọn hần biết có thể kéo.”

Mã Vân nhìn nhìn Bàn Tử cái kia Trương Thành khăn mặt, nói ra:“Vậy thì làm phiền.”

Bàn Tử đại hỉ, đối cái này một cái Hạ Nhân nói ra:“Đi nói cho Quản Gia, ta Lý gia Đại Ân Nhân đến rồi, lại để cho phòng bếp chuẩn bị cẩn thận rượu và thức ăn, ta liền Ân Công chè chén mấy chén.”

Mã Vân vội vàng nói:“Đại Quan Nhân, đừng (không được) bề bọn. Tại hạ buổi tối xác thực lại muốn sự tình. Liền không ở nơi này quấy rầy.”

Bàn Tử đến:“Ân Công như vậy sao được chứ? Nói như thế nào cũng muốn uống chén rượu nhạt (lạt), ăn cơm rau dưa ah. Tiểu Hoàn, nhanh cho hai vị Khách Quý pha trà.”

Mã Vân lần lượt bắt quá Bàn Tử ân cần khuyên bảo, gấp trà ngâm vào nước tốt. Bưng trà nói ra:“Đại Quan Nhân, tại hạ buổi tối xác thực không tiện, hôm nay tạm lấy trà thay rượu a.” Nói xong cùng tiền thanh cùng một chỗ, uống hai hớp trà.

Nước trà đến bụng, Mã Vân đã cảm thấy đầu thì có điểm ngất ngất ngây ngây, nói chuyện có chút người nói đót, xem đối diện Bàn Tử tựa hồ biến thành hai người người, nhưng lại nói lâm lâm, nói cái gì:“Cũng là, cũng là.”

Bịch hai tiếng, Mã Vân cùng tiền thanh ngã nhào trên đất. Cửa ta đêm động phòng hoa chúc ah!!

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Lê Dương Đại Chiến

Tàn Dương Như Huyết, Đông Nam phong nhẹ nhàng xẹt qua, xa xa Hoàng Sa dài đằng đẵng, máu nhuộm cờ xí ngược lại chỗ phát phối, tiếng chém giết từng cơn.

Cao Hoài Đức ngồi ngay ngắn ở một thót đen bóng Đại Uyển lập tức, nắm chắc một thanh bảy tám chục cân Thanh Sắc thép luyện Đại Dao, trên mũi đao còn một giọt một giọt hướng phía dưới nhỏ giọt máu tươi. Hần chính ngay ngắn chính Đầu Khôi, nhìn phía sau hơn trăm Ky Binh, nói ra:“Hôm nay cùng Khiết Đan cầu Quyết Chiến, cảnh kéo dài riêng này tư nhất gan sợ chiến, Viện Binh chậm chạp không đến, cái này Chiến Sự chỉ sợ..... Ta muốn đi cứu Phụ Soái, các người như đi ta cự không ngăn trở.”

Sau lưng hơn trăm người cùng kêu lên nói:“Nguyện theo Tiểu Tướng Quân, cùng Khiết Đan cầu quyết nhất tử chiến.”

Cao Hoài Đức nhìn phương xa, cười ha ha nói:“Tốt. Chường lên quan, chường thật cao chữ kỳ! Chúng binh sĩ đi theo ta, lại để cho Khiết Đan cầu mở mạng trong chúng ta hoa Kịen Nhi.” Nói xong, đề đao phóng ngựa trước mắt, sát nhập phía trước chiến đoàn.

Lê Dương bị nhốt hơn tháng, ngàn cân treo sợi tóc. Cao đi thuyền Phụ Tử tại cảnh kéo dài rộng đích thúc ép hạ, làm tiên phong tiến về trước giải vây. Không ngờ, hôm nay quá trưa thời gian, vừa mới đi đến cách Lê Dương hơn trăm dặm Địa Phương, liền lâm vào người Khiết Đan trùng trùng điệp điệp vây quanh. Lặn lội đường xa tấn binh, chém giết đến trưa, rốt cục Trận Doanh Đại Loạn, được phép biết rõ hãm sâu ló ló vòng vây, được phép đối người Khiết Đan Cừ Hận, tấn binh cần răng chém giết, loạn mà không bại, gắt gao chèo chống. Cao Hoài Đức chém giết sau nửa ngày, rốt cục giết ra khỏi trùng vây, vì(thay) đầu xem xét bên người chỉ còn lại có hơn trăm ky. Vì vậy thì có tình cảnh vừa này.

Cao Hoài Đức phóng ngựa sát nhập Khiết Đan trong trận, gấp người chém liền, gấp người cũng giết, sau lưng hơn trăm ky cũng là binh thường hung hãn không sợ chết, người Khiết Đan cực kỳ chặt chẽ vòng vây lại bị vọt lên cái lỗ hồng, giết đi vào.

Bên trong Khiết Đan binh cùng tấn binh như Lưu Sa đồng dạng hỗn chiến với nhau, tro mệnh mông cả vùng đất khắp nơi đều là máu tươi, Từ Thi, đặc biệt cờ thường cũng tán lạc tại các nơi. Cao Hoài Đức chém giết bên trong, nhìn trộm nhìn chung quanh, không có phát hiện Phụ Soái Đại Kỳ, hần còn sống.

Cao Hoài Đức nổi giận gầm lên một tiếng:“Giết chết Khiết Đan cầu!”

Sau lưng hơn trăm ky, cùng kêu lên đáp lại:“Giết chết Khiết Đan cầu!”

Từ nam bên cạnh giết tới Bắc Biên, theo phía đông lại giết đến phía tây. Nhìn phía sau đã chưa đủ 50 cỡi, Cao Hoài Đức trong nội tâm càng ngày càng nhanh, Phụ Soái, người đến cùng tại đó.

Đúng lúc này, sau lưng một người nói:“Tiểu Tướng Quân, người quay đầu lại xem mặt tây nam, đó là Đại Soái Chiến Kỳ.”

Cao Hoài Đức vội vàng quay đầu lại nhìn lại, xa xa cao cao tung bay lấy một mặt Từ Sắc “Cao” Chữ Đại Kỳ. Phụ Soái. Cao Hoài Đức đang muốn thúc ngựa đánh tới. Vang lên bên tai, “Ồ ồ” tiếng kèn, Cao Hoài Đức quay đầu nhìn lại, phía tây bắc xuất hiện hơn ngàn kỵ Khiết Đan bình. Bọn hắn rất cực các loại, không thể, đây là muốn khởi xướng tổng tiến công sao? Bỗng nhiên, Cao Hoài Đức hai mắt tỏa sáng, cái kia hơn ngàn Kỵ Binh sau, rõ ràng xuất hiện đỉnh đầu Hắc Sắc đại con mọt, Khiết Đan Cầu Hoàng Đế Da Luật Đức Quang xe ngựa. Lúc này, Đông Nam phong càng cạo càng liệt, cao chữ kỳ đón gió bay phát phối. Cao Hoài Đức mắt nhìn sau lưng chường kỳ quan, ngựa mặt lên trời Trường Khiếu:“Chúng binh sĩ, có dám theo ta đi giết Khiết Đan Cầu Hoàng Đế.”

“Thề chết theo Tướng Quân.”

Cao Hoài Đức đầu uốn éo không bao giờ ... nữa liếc mắt nhìn Phụ Soái Đại Kỳ, Đại Dao quét ngang, hướng Da Luật Đức Quang đại con mọt phóng đi. Viện Binh chậm chạp không đến, Quân Ta đã tinh trạng kiệt sức, nếu như có thể thừa dịp cái này trận Đông Nam phong, đánh chết Da Luật Đức Quang như vậy chúng ta hoặc là vẫn còn có Thắng Lợi hi vọng.

Cái này hơn ngàn kỵ đứng là Da Luật Đức Quang Cẩm Quân, cầm đầu là Cẩm Quân phải Chỉ Huy Sứ Tiêu Quang điểm. Da Luật Đức Quang ở phía sau quân đang xem cuộc chiến đã lâu, mắt thấy đại sự đã định, liền mang theo cái này Thiên Kỵ sát nhập Chiến Trường, một phương diện ủng hộ Sĩ Khí, một phương diện khác cũng có thể cảm thụ một chút không khí chiến trường. Tiêu Quang điểm ở phía sau quân xem phía trước chém giết sau nửa ngày, sớm đã ngồi tại khó có thể bình an, đây là đạt được Hoàng Đế cho phép, mừng rỡ trong lòng, càng là con ngựa đi đầu, thẳng đến cái kia “Cao” Chữ Đại Kỳ mà đi.

Tiêu Quang điểm mang theo hơn ngàn kỵ giết tới đây, không bao lâu, phía trước rõ ràng có 50 kỵ tấn binh trước mặt vọt tới. Tiêu Quang điểm bừa môi:“Đến rất đúng lúc, cho người Tiểu gia gia thử đao.” Lúc này, một hồi Đông Nam phong cảm vòng quanh Hoàng Sa hướng mặt thổi tới, Tiêu Quang điểm một bên hít mắt lại, một bên vội vàng dùng tay sát con mắt.

Chợt nghe bên tai Thân Binh hét lớn:“Tướng Quân Tiểu Tâm.”[]

Tiêu Quang điểm vừa định bắt tay buông, đã cảm thấy trên cánh tay một hồi, toàn tâm đau đớn. Nhìn chăm chú nhìn lại, tay phải rõ ràng bị một thanh Trường Dao đủ khuỷu tay chặt đứt, ngay sau đó cổ mát lạnh, hai mắt tối sầm.

Cao Hoài Đức quét mắt Tiêu Quang điểm không đầu thì, quát to:“Bất sống Da Luật Đức Quang.”

Trong chốc lát, giống như toàn bộ chiến trường đều đang reo hò:“Bất sống Da Luật Đức Quang.”

Vừa rồi cái kia nhảy điên cuồng phong là trí mạng. Tại Khiết Đan bình bị gió thổi được mở mắt không ra thời điểm, Cao Hoài Đức 50 Thiết Kỵ triển khai thiên về một bên chém giết. Mỗi người máu nhuộm chính bảo, nhất là Cao Hoài Đức toàn thân tựa hồ trở thành một người toàn máu, tại ánh nắng chiếu phía dưới, giống như một cái địa ngục tới lấy mạng Ác Ma, cái thanh kia rét căm căm hiện người Thanh Quang Đại Dao, không ngừng mà hướng phía dưới phun đầy máu tươi, khiến người dừng cảm. Khiết Đan bình sợ.

Cao Hoài Đức thúc ngựa hướng đại con mọt phóng đi, Khiết Đan Cẩm Quân Chỉ Huy Sứ không khỏi gấp đến lớn hô:“Nhanh chém đuôi ngựa, chém Mã lui ah.” Cẩm Quân đều là Kỵ Binh, lúc này sợ đến sợ đến vỡ mặt, ai cũng không muốn xuống ngựa đi chém người đuôi ngựa.

Da Luật Đức Quang đầy như màu đất, run rẩy nói ra:“Hắn là muốn bỏ mạng tại này ư?”

Lập tức Cao Hoài Đức liền phải đuổi tới đại con mọt. Bên cạnh đột nhiên hiện lên một người, quát to:“Tiểu Tử, người dám lán ta Khiết Đan không người mà. Đại Tướng Tiêu Diễn hồ lúc này!”

Một người lấy Lyon Ngân Khôi, cầm trong tay một bộ lưu Kim Hoàng Đồng Chùy, nhìn bộ dáng một cái chừng trên dưới một trăm cân. Cao Hoài Đức Cương Nha khê cấn, Đại Dao thẳng tắp đánh xuống. Người nọ không chút hoang mang hướng thượng vừa nhấc, “Đang” một tiếng, đao chùy đụng nhau, hơn mười viên khóa Hòa Tinh nhấp nhô. Cao Hoài Đức Hồ Khẩu chấn động run lên, Tâm Nói: Cái thẳng này sức lực thật lớn.

Cao Hoài Đức thúc ngựa phục xông lại, trong miệng hô lớn:“Thử lại lần nữa người lớn bao nhiêu Lực Khí.” Nói xong, lại là một chiêu Lực Phách Hoa Sơn.

Tiêu Diễn Hồ Quân trung Mãnh Tướng, từ trước đến nay dùng “Lực Đại Vô Cùng” Tự cho mình là, nghe Cao Hoài Đức nếu so khí lực, chánh hợp hần ý. Không chút nghĩ ngợi, không chút nghĩ ngợi, đem Song Chùy lần nữa dựng lên. Nào biết được, Cao Hoài Đức Lực Phách Hoa Sơn chỉ là hư chiêu, nhìn hần Song Chùy dựng lên, Thuận Thế đem mũi đao ép xuống, hướng lòng hần nơi cửa đâm vào.

Tiêu Diễn hồ quát to một tiếng, miệng phun máu tươi, chết ngay lập tức tại chỗ. Cao Hoài Đức hai tay dùng sức, đưa hần miễn cưỡng cao cao khơi mào, hét lớn một tiếng:“Đi.” Hướng về phía Da Luật Đức Quang đại con mọt thường thường ném đi. Da Luật Đức Quang sợ đến theo đại con mọt thượng nhảy xuống, cuống quýt cưỡi ngựa mà chạy. Cẩm Quân Chỉ Huy Sứ ở một bên kêu to:“Bắn nhanh mũi tên, bắn nhanh mũi tên.”

Cao Hoài Đức phóng ngựa đuổi theo, một trận mưa tên bay tới, vội vàng dùng đao gạt mũi tên, không làm sao được đành phải buông tha cho, giọng cảm hận nói: “Nếu là Khuông Dân lúc này, Da Luật Câu Tặc nhất định chạy không được.”

Đúng lúc này, mặt phía nam lại “Ô ô” vang lên tiếng kèn. Xung phong liền chết âm thanh từ xa đến gần, đỉnh đầu Hoàng Sắc đại con mọt rõ ràng tại phía nam xuất hiện.

Viện Binh đến rồi, Đại Tán Hoàng Đế đến rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Nghĩ cách cứu viện Ngũ vương gia

Ta tên Liêu nhân đứng, tuổi giữ bí mật, nghề nghiệp là Quân Nhân, kỳ thật ta sanh ra ở thư hương môn Chương, cha ta là Đại Sở Thiên Sách phủ Thập Bát Học Sĩ đứng đầu, Thiên Sách phủ cái này biểu diễn, mặc dù là Trung Nguyên triều đình sắc phong, bất quá tại chúng ta Đại Sở cái kia chính là Thượng Thư đài kiêm Ngự Sử đài. Ta lúc nhỏ cũng đọc qua vài năm sách, nhưng mà (là) đọc sách thật sự là quá buồn tẻ, đánh chạy mấy cái Tiên Sinh, cùng Lão Cha quan hệ cũng huyền ảo rất cường. Cho nên ta 15 tuổi thời điểm liền từ quân; Đáng tiếc vận làm quan lại một mực không tốt, hỗn [lấn] lộn đến bây giờ cũng mới vừa mới làm tới một cái nho nhỏ Cẩm Quân Chi Huy Phó Sứ, nhưng mà (là), ta tin tưởng ta cơ hội lập tức liền muốn tới, bởi vì ta gặp phúc tinh của ta -- Ngũ vương gia [Chi Huy Phó Sứ quan hay là hần đề cử, bất quá tựa hồ hần giống như không nhớ rõ], ta nhất định có thể làm một cái dũng mãnh thiện chiến Đại Tướng.

Hai tháng trước, ta bị Đại Vương phái tới bảo hộ Ngũ vương gia đi sứ, điều này làm cho ta thật cao hứng; Nhưng mà (là), Ngũ vương gia rõ ràng không nhớ rõ ta, cái này lại để cho ta rất khó vượt qua. Bất quá Ngũ vương gia tựa hồ đang tại làm người tài phát sậu, ta quyết định dựa vào chính mình cố gắng, lại để cho Ngũ vương gia lại lần nữa nhận thức đến giá trị của ta.

Theo Nhạc Châu sau khi xuất phát, trên đường đi ta đều rất cẩn thận, vì vậy trên đường đi quả nhiên rất Bình An, điều này làm cho ta rất vui mừng. Tuy nhiên buổi sáng hôm nay, ta rời giường thời điểm Hữu Nhân luôn tại nhảy, nhưng mà (là) ta tuyệt không lo lắng, hôm nay sẽ phát sinh cái gì ngoài ý muốn. Chương Nhất, ta không tin mê tín, ta nhớ được ta 15 tuổi một ngày, ta Tả Nhân luôn tại nhảy, nghe người ta nói “Mắt trái nhảy tài, mắt phải nhảy tai”, vì vậy ta cúi đầu đi đầy đường đối tới đối lui, hy vọng có thể nhặt được cái gì tiền, kết quả chẳng có cái gì cả nhặt được, cuối cùng bởi vì về nhà quá muộn, ngược lại cho Lão Cha hành hung một trận, ta dưới sự giận dữ tham gia (sâm) quân; Chương Nhị, ta rất cẩn thận, hôm nay Ngũ vương gia biết rõ muốn Nạp Thiếp sau, biểu hiện đột nhiên rất dị thường, hoàn toàn không giống một cái Nạp Thiếp nạp đến chân nhuyễn Vương Thất Chương tử, ngược lại tựa như chuẩn bị gọi xuân mềo đồng dạng, đứng ngồi không yên, có chút e lệ lại có điểm chờ mong, cuối cùng kiên trì muốn một người đi dạo đường cái, ta mặc dù biết Vương Mệnh không thể trái, nhưng vẫn là lại để cho tiền thanh cùng, đồng thời phái 4 cái Binh Sĩ ở phía sau theo sau từ xa.

Ta muốn như vậy hẳn là không sơ hở tí nào, vì vậy, ta khiến người ta pha cho ta ấm trà, vừa uống vừa chờ bọn hần, nhưng mà (là) ta uống năm ấm trà, thượng tám lần nhà vệ sinh, liền Triệu thị ông cháu lưỡng đều đến rồi thời điểm, Ngũ vương gia bọn hần vẫn chưa về.

Ta có chút ngồi không yên, liền lại phái 6 cái Binh Sĩ đi trên đường tìm xem, kết quả đến giờ lên đèn, bọn hần mới trở về, không chỉ không có tìm được Ngũ vương gia cùng tiền ở bên trong, ngay cả ta phái đi cùng hơi người cũng không có tìm được. Ta ý thức được, nhân nhả thời gian đi qua, bày ra ta mới có thể thời gian đến rồi. Đáng tiếc chính là, nó đi qua quá đột nhiên, ta một điểm chuẩn bị tâm lý cũng không có. Nơi này là Hứa Châu thành, không phải thành Trường Sa, thù hạ ta tăng thêm thạch đại chỉ có 27 Cá Nhân. Phong tỏa đường đi, từng nhà kiểm tra, những cái này thường làm sự tình đều đang làm không được. Bất quá điều này cũng không làm khó được ta, ta cũng đang khẩn trương nghĩ đến biện pháp.

Bên cạnh thạch sâu sắc hô gọi nhỏ, muốn cầm vũ khí đánh người, ta cũng muốn, thế nhưng mà làm không được, bởi vì chúng ta không biết Kiếp Phi là ai, bất quá, nếu là Kiếp Phi, như vậy đơn giản chính là muốn bạc chuộc người, ta quyết định chờ Kiếp Phi đến đàm giá tiền.

Đang tại ta có chút ngăn người, có chút há hốc mồm thời điểm, Quách Vinh đã đi tới.

Quách Vinh đã đi tới, nói với ta nói: “Liêu huynh, phải hay là không ta Nghĩa Chương xảy ra sự tình ah?”

Ta lập tức trừng trừng mắt nhìn xem hần, nghĩ ngợi nói: Làm sao người biết.

Quách Vinh tựa hồ xem thấu ý nghĩ của ta, cả giận nói: “Các người hiện tại loạn thành cái dạng này, chẳng lẽ không phải ta Nghĩa Chương đã xảy ra chuyện ư? Hãy bớt sàm ngôn đi, mau nói cho ta biết xảy ra chuyện gì.”

Ta đột nhiên nghĩ đến, ta đối Hứa Châu không quen, nhưng này Quách Vinh lâu ở chỗ này làm kinh doanh, có lẽ rất quen thuộc a. Vì vậy, ta từ đầu chỉ cuối đem chuyện đó xảy ra nói cho hần, Quách Vinh quả nhiên không có hàm hồ, lập tức chạy ra ngoài, an bài Lưu Minh, Trương Vinh Đức đi tìm Hứa Châu Địa Phương người quen, tìm hiểu tin tức đi.

Trong nội tâm của ta buông lỏng, vạn phần bội phục nghĩ đến: Ngũ vương gia, Lão Nhân Gia thật là có dự kiến trước ah, ngờ tới hôm nay muốn gặp chuyện không may, cho nên tới hôm qua bám sống bám chết cũng phải cùng cái này Quách Vinh anh em kết nghĩa. Chân Thần .

Quách Vinh đi rồi không bao lâu, chỉ thấy thạch người có quyền lấy một cái mũi tên vào được, Tiền Đầu thượng còn hợp với một phong thơ, hần đi tới liền vội vàng nói:“Liều gia, người xem, đây là các huynh Chương vừa rồi ở ngoài cửa trên cây cột phát hiện , người xem coi mặt trên ghi chính là cái gì.”

Ta vội vàng tiếp nhận mũi tên, Tiểu Tâm kéo xuống lá thư này, mở ra xem xét, trên đó viết: Sáng mai cầm một ngàn lượng Bạch Ngân đến Thành Đông Hạnh Từ Lâm chuộc người. Ta Tâm Nói: Hạo tiểu tử, rốt cuộc đã tới, chúng ta Ngũ vương gia, người cũng dám đoạt, tiểu tử người thật sự là không biết chết sống.

Vì vậy, ta liền nói cho thạch đại, trên thư ghi đồ vật. Thạch kế hoạch lớn lúc muốn đi Hạnh Từ Lâm cứu người, ta ngăn đón hần nói ra:“Thạch huynh, ta biết người lo lắng Vương gia, ta cũng lo lắng Vương gia ah, bất quá chúng ta hiện tại đi sẽ vô dụng thôi, Vương gia hiện tại lại không ở Hạnh Từ Lâm, hơn nữa ta đoán ngoài khách sạn nhất định có người của bọn hần đang giám thị chúng ta, chúng ta muốn hảo hảo cộng lại cộng lại .”

Chỉ chốc lát sau, Quách Vinh trở về , thấy hần chọn môn vào nhà, ta hỏi hần nói:“Quách huynh, có thể dùng tin tức không có ah.”

Quách Vinh lắc đầu, nói ra:“Ta vừa khiến người ta thông tri Hứa Châu trên mặt đất quen biết Huỳnh Chương, có người nói, tại thông phúc phổ gặp ta Nghĩa Chương cùng tiền thanh, không qua đi đến cũng không biết tầm tích của bọn họ , bất quá người cũng không cần sốt ruột, chắc hần rất nhanh sẽ có nghĩa Chương mới đích tin tức.”

Ta nghĩ nghĩ, cầm trong tay tin đưa cho hần nói:“Quách huynh, đây là mới vừa ở ngoài cửa lập trụ thượng nhật được thư tín, người đến xem”

Quách Vinh nhìn nhìn tin, cười lạnh một tiếng nói:“Quách mỗ người Huỳnh Chương, hần cũng dám buộc, xem ra thật sự là ăn hết gan hùm mật báo , Trương huynh, đã có phong thư này, không bằng chúng ta thương lượng một chút, như thế nào nghĩ cách cứu viện Nghĩa Chương.”

Thạch hét lớn:“Cái này có cái gì có thể thương lượng , vừa ngày mai ta mang theo lưỡi búa to đi Hạnh Từ Lâm, đám người chim này, xem ta chém Bất Từ bọn hần.”

Ta sắc giận nói:“Âu tã, Thạch huynh, không thể như này lỗ mãng.” Chuyển hướng Quách Vinh, tiếp tục nói:“Quách huynh, tại hạ có một sách, không biết có thể làm được hay không. Ngày mai tự chính mình mang theo Ngân Lượng đuổi tới Hạnh Từ Lâm, đem Ngân Lượng giao cho người tới, sau đó lại phái người lặng lẽ đi theo dõi phượng, nhìn hần đi nơi nào, các loạiđội năm..... Công Tử sau khi trở về, chúng ta hợp binh một chỗ, giết đi vào đem bạc một lần nữa cướp về.”

Quách Vinh hơi kinh ngạc nhìn xuống ta, suy tư nói:“Kế này rất tốt, chỉ là Kiếp Phi chỉ sợ nhận thức Trương huynh các người, theo dõi bắt đầu không tiện lắm ah.”

Ta thừa cơ nói ra:“Cho nên, phải có lao Quách huynh .”

Quách Vinh nói ra:“Nếu như chỉ có một người theo dõi, chỉ sợ sẽ bị người khác phát hiện, ngày mai buổi sáng, ta trước làm bộ dẫn người đi Thành Nam Ngụy chương quỹ chỗ bán bỏ, sau đó thay đổi trang phục từng nhóm, tại Hạnh Từ Lâm chung quanh mai phục, nhìn người mang bạc đi nơi nào, chúng ta liền phân người phân giai đoạn theo dõi, như vậy sẽ không sợ bị hần phát hiện, các loạiđội Nghĩa Chương sau khi trở về, chúng ta lại hợp binh một chỗ, giết đi vào đoạt bạc trở về.”

Ta đang cùng Quách Vinh thương lượng cụ thể thích hợp, Lưu Minh tiến đến, hướng ta hơi gật đầu, đối Quách Vinh nói ra:“Đại Quan Nhân, vừa rồi đồng miếu Vương Cường nói, hần từng thấy Mã công tử cùng tiền thanh tại Đông Thắng phố cùng một người nói chuyện phiếm, người kia giống như tên gì Lý Nhị .”

Ta bình tĩnh nói:“Cái thằng này ta biết, mấy ngày hôm trước chúng ta tới Duyệt Châu trên đường, đụng với cái thằng này đối bệnh tại ven đường, công tử chúng ta nhìn hần đáng thương cứu được hần, về sau trả lại cho hần một lượng bạc về nhà, không muốn cái thằng này như thế ác độc, trong lòng còn có dã tâm”

Quách Vinh nhất lắng, nói ra:“Thì ra là thế, ta biết bọn này Tặc Nhân lai lịch , bọn hần hần là Hoàng Thành núi Thảo Khẩu, ước chừng 30 người tới. Liều huynh, có phải hay không các người theo Tùy Châu đường vòng Diệp Huyện đến Hứa Châu a.”

Ta rung phía dưới, nói ra:“Chúng ta là mặc màu vàng thành núi mà đến , cái kia một đường không có đụng phải cái gì Kiếp Phi ah.”

Thạch đại ở một bên đột nhiên nói ra:“Quách đại Quan Nhân nói rất có thể thật sự, Liều gia, ngài đã quên, lúc ấy chúng ta cùng Tào thị Phụ Tử cùng một chỗ đánh hồ, đám người kia khả năng sợ vỡ mặt, lúc ấy không dám đoạt chúng ta a.”

Ta cười lạnh nói:“Xem ra là cái dạng này được rồi, Quách huynh, vậy người cũng biết, đám người này tại Hứa Châu có cái gì đặt chân địa không có nha.”

Quách Vinh nói ra:“Thế thì không biết, bất quá nếu biết bọn họ là theo Hoàng Thành núi tới, như vậy chúng ta phải cẩn thận bọn hần, cầm bạc bỏ chạy . Chúng ta thả hạ chút người này, chỉ sợ nhân thủ không đủ. Như vậy đi, để chođội chút nữa chúng ta cùng đi gặp hạ Ngụy Nhân Phổ Ngụy chương quỹ, hần là bạn tốt của ta, Hứa Châu người địa phượng, đối Hứa Châu trên mặt đất tình huống thật là quen thuộc, Hắc Bạch Lưỡng Đạo đều có phần cho hần mặt mũi, thả hạ Huỳnh Chương cũng nhiều. Do hần sắp xếp người tại đi Hoàng Thành núi trên đường gác, để ngựa Lý Nhị bọn hần chạy, hừ hừ, đám động Quách mỗ người Nghĩa Chương, thật sự là không muốn sống chẳng.”

Đón lấy ta Giả làm Quách Vinh Hạ Nhân, ra Khách Sạn cùng hân cùng đi gặp một chuyến vị kia Ngụy chương quỹ.

Ta đối Quách Vinh người này là càng đến càng tốt kỳ , một người như vậy làm sao có thể sẽ là Thương Nhân đâu. Ta cảm thấy cho hân cùng chúng ta Ngũ vương gia Đặc Biệt như, ta đối Ngũ vương gia cũng càng có tin tưởng .

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, ta cứ dựa theo ước định mang theo một ngàn lượng bạc đi Hạnh Từ Lâm, dựa theo ngày hôm qua cùng Quách Vinh, Ngụy Nhân Phô thương một, Kiếp Phi chắc có lẽ không tại Hạnh Từ Lâm giao người, thậm chí có khả năng tại Hạnh Từ Lâm chỉ biết lưu lại một phong thư, lại để cho ta dựa theo trong thư nội dung đi một nơi khác.

Nhưng mà (là), kết quả vậy mà thuận lợi ngoài ý liệu, tại Hạnh Từ Lâm bên ngoài chờ ta lại là Lý Nhị. Nhìn xem Lý Nhị cái kia thoáng có chút mặt mũi bầm dập bộ dạng, ta lúc ấy liền khí không đánh vừa ra tới, mắng:“Đĩ nhiên là ngươi ah, Lý Nhị, mất đi công tử nhà chúng ta còn đã cứu ngươi, ngươi như thế nào, ngươi sao có thể như vậy Vong Ân Phụ Nghĩa đâu.”

Lý Nhị cười đùa tí từng nói:“Liêu gia, ngài tuyệt đối đừng sốt ruột, lão gia ngài hay vẫn là ngoan ngoãn đem bạc cho ta đi, miễn cho bị thương hai nhà chúng ta hòa khí.”

Ta vội vàng hỏi:“Lý Nhị, công tử nhà chúng ta tại đó, trước hết để cho ta thấy Đạo Ngã nhóm: đám bọn họ gia công tử, ta mới có thể đem bạc cho ngươi.”

Lý Nhị tựa hồ sừng sốt một chút, nói ra:“Ha ha, Liêu gia, ngươi như vậy Anh Hùng rất cao minh, thủ hạ Huỳnh Chương mỗi người Uy Mãnh, Lão Hồ cũng không phải đối thủ của các ngươi, chúng ta làm sao dám đem nư gia cho dẫn đến đâu, lão gia ngài hay vẫn là trước tiên đem bạc cho ta, lão đại của chúng ta thu được bạc sau tự nhiên sẽ thả ngươi , chúng ta Hoàng Thành trên núi Huỳnh Chương, coi trọng nhất Thành Tín, trên giang hồ là có danh dự cam đoan .”

Ta nhò vào một cái, giả bộ như không cam lòng bộ dạng, theo trên xe chuyển một rương bạc xuống, nói ra:“Chó chết, cầm lấy đi về sau, lập tức sẽ thả công tử nhà chúng ta, bằng không thì Lão Tử cho ngươi Hối Hận Cha Mẹ sinh ra ngươi.”

Lý Nhị cố hết sức lưng công bạc vừa đi, Quách Vinh cùng Ngụy Nhân Phô đã tới rồi, ba người chúng ta ngồi cùng một chỗ, đợi có Công Tử tin tức sau, lập tức chém giết bạc. Thế nhưng mà, Tà [vân...vân, đợi một tý] không đến, phải các loạiđội cũng các loạiđội không đến, lập tức đã đến giữa trưa .

Chẳng lẽ lại xảy ra điều gì đường rẽ sao?

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Tự cứu cùng được cứu tầm đó

Mã Vân ngủ được chính cao hứng, đột nhiên cảm thấy có người rõ ràng vào đầu cho hân giới cho một chậu nước, Mã Vân có chút tức giận, tuy nhiên Đầu hay vẫn là ngất ngất ngây ngây , nhưng mà (là) hân bắt buộc chính mình mở to mắt, muốn mắng một mắng trước mắt tên nô tài này.

Đem làm Mã Vân mơ mơ màng màng rốt cục nhận rõ ràng, trước mắt người này lúc, không khỏi Tâm Nói: Lão Tử đem động phòng hoa chúc ah.

Trước mắt người này đúng là cái kia chết tiết Lý Nhị, cái thằng này gặp Mã Vân tỉnh, vừa cười vừa nói:“Mã công tử, cái này mộng * đồ mờ hồi * được tư vị như thế nào nha?”

Mã Vân nhìn nhìn mọi nơi hoàn cảnh, mình bị cột vào một cái trên cây cột, mà cách đó không xa buộc đúng là tiền thanh. Cái này kho cũi rất loạn , bắt quá lại để cho hân cảm thấy an tâm chính là, trong lúc này không có gì ghế hùm, bếp lò tử, bàn ủi các loạiđội hình cụ, chỉ có vừa rồi hất nước chính là cái kia bồn sắt.

Mã Vân nhìn nhìn Lý Nhị, cười nói:“Không sai, tư vị rất tốt, đã đàn ông gặp của ngươi đạo, ngươi cũng là nói nói chuẩn bị xử lý như thế nào chúng ta nha?”

Lý Nhị về bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nói:“Lão đại của chúng ta đã quyết định, bắt ngươi đổi 1000 lượng bạc, chỉ cần sáng sớm ngày mai, dưới tay ngươi đem bạc đưa tới, chúng ta liền lập tức thả ngươi.”

Mã Vân cười hắc hắc, nói ra:“Nói như vậy ta còn rất đáng giá mà, nếu chúng ta không bỏ ra nổi những số tiền này đâu?”

Lý Nhị lắc đầu nói ra:“Mã công tử, kỳ thật chúng ta khi theo châu liền nhìn chăm chăm vào các ngươi , ta lần trước tại miếu sơn thần giả dạng làm Nạn Dân bộ dạng, chính là muốn cùng các ngươi tiếp xúc một chút, nhìn một cái các ngươi đến cùng trên người có hay không việc. Kết quả, ngươi tiện tay liền

thường ta 1 lượng bạc, trên người của người nếu không có tiền, đó mới là kỳ quái.”

Mã Vân đột nhiên nghĩ đến Tào Văn nhắc nhở, hồi tưởng thoáng một phát tình cảnh lúc ấy, người này tuy nhiên đi lại tập tễnh, nhưng mà (là) Thần Trí Phi Thường Thanh Tinh, đáng về này là thứ đối phải chết Khất Cái ah. Quái thì trách của ta Bồ Tát tâm địa ah.

Mã Vân giả bộ đáng thương nói:“Lý Nhị, chúng ta làm kinh doanh người, đi ra ngoài ở bên ngoài làm sao có thể mang 1000 hai nhiều như vậy bạc ah, người có thể hay không với các người Lão Đại nói nói, cho giảm giá một chút ah.”

Lý Nhị tiêu sái vây quanh Mã Vân dạo qua một vòng, lắc đầu nói ra:“Không thể.”

***, người một ít lâu la còn đùa nghịch cái gì khóc mà. Mã Vân nhắm mắt lại không nói thêm gì nữa. Đúng lúc này, ngoài cửa sổ truyền đến một hồi cái mõ tiếng vang, Mã Vân đếm tổng cộng ba cái, xem ra đã Canh [3 ngày.

Lý Nhị kinh ngạc nhìn xem Mã Vân, nói ra:“Hắc, Mã công tử, đừng không nói lời nào nha, hai ta tâm sự ah.”

Mã Vân mở mắt ra, bực mình nói:“Hai ta có cái gì có thể nói chuyện ah, không có tiếng nói chung ah.”

Lý Nhị nháy mắt mấy cái nói ra:“Người có thể hỏi ta họ gì, tên gì, từ đâu tới, đi nơi nào, làm cái gì, cái này không phải là nói chuyện phiếm chủ đề ư?”

Mã Vân liền mắt cũng không muốn mở ra, buồn bực nói:“Người không phải gọi Lý Nhị, theo Hoàng Thành trong núi, làm chắc hẳn tự là Kiếp Phi cái này không vốn là mua bán quã, cái này có cái gì có thể hỏi. Người nếu nhàn rồi nhàm chán, liền đi ra ngoài đi một chút, Lão Tử còn muốn nghỉ ngơi nữa một lát đâu.”

Không ngờ, Lý Nhị lại nhưng mà khen một tiếng nói:“Mã công tử thật sự là thông minh nha, ta hiện tại thật là nhàm chán, thế nhưng mà Lão Đại phải ta sang đây xem lấy các người, ta lại không có chỗ có thể đi, cũng chỉ có thể đánh thức người, cho người cùng theo giúp ta trò chuyện một ít ngày.”

Lý Nhị nói tiếp:“Người yên tâm đi, chúng ta là Hoàng Thành núi Hảo Hán, từ trước đến nay là có danh dự, cảm tiền nhất định sẽ thả người, điểm ấy ta Lý Nhị có thể đập bả vai cam đoan, thế nào, đừng lo lắng chính mình kéo, theo giúp ta trò chuyện một lát.”

Không nghĩ tới ah, tại đây nhỏ Hứa Châu thành rõ ràng còn đựng phải như vậy cái mặt dày mày dạn trò chuyện hữu. Mã Vân suy nghĩ một chút, nói ra:“Nói chuyện phiếm cũng trò chuyện không đi ra cái gì, nếu không người đem tiền thanh cũng kiểm tính, ta cho các người giảng đoạn câu chuyện a.”

Lý Nhị nhìn thoáng qua tiền thanh, cười nói:“Mã công tử, ngài kể chuyện xưa a, ta thích nghe nhất câu chuyện, về phần tiền thanh mà, ta cũng không dám cứu tình hãn, hãn đánh hổ kia trường cảnh, ta có thể xem qua, ta có chút sợ hãn.”

Mã Vân bắt đắc dĩ cười, nói ra:“Lý Nhị, hôm nay người thế nhưng mà đại no bụng sướng tai. Ta hôm nay, ách, đêm nay liền kể cho người Nhất Đoạn Tùy Đường Anh Hùng câu chuyện. Lại nói Dương Nghiễm giết huynh giết cha oán được Hoàng Vị về sau, tự cao tự đại, mục trống không người, trước khai mở ngàn dặm Vận Hà, sau lại ba phạt Triều Tiên, huyền não Nhân Oán sôi trào, dân chúng lâm than, Thiên Hạ Anh Hùng nhao nhao vạch trần cán Khôi Nghĩa, trong lúc nhất thời có mười tám lộ Phán Vương, 36 lộ Trần Yên. Ở trong đó mạnh nhất một nhánh, tự là Ngõa Cương trại Sơn Đông các hảo hán, ngày hôm nay.....”.....

Mã Vân sau đó thao thao bất tuyệt nói bắt đầu, được phép Ngũ Đại Nhân Dân Giải Trí Hạng Mục quá ít, Lý Nhị rõ ràng nghe chính là mùi ngon. Chính giảng đến Lý Nguyên Bá đựng phải Bùi Nguyên Khánh tràng cảnh, Mã Vân dừng lại, hắng giọng một cái nói ra:“Cái kia, Lý huynh, ta khát nước lợi hại, người cho ta làm cho uống chút nước a.”

Lý Nhị nhất lắng, hơi lo lắng khẩu khí nói ra:“Mã công tử, cái này chính giảng đến thời khắc máu chốt, Lý Nguyên Bá đựng phải Bùi Nguyên Khánh, sau đó làm sao vậy.”

Mã Vân nhú mày, nói ra:“Nước, nước, nước, uống nước xong nói tiếp.”

Lý Nhị bắt đắc dĩ, đành phải cho Mã Vân cho ăn... lút nước. Mã Vân dùng đầu lưỡi liếm liếm miệng, nói ra:“Lý huynh, ta vai trái có chút ngứa, người cho ta gãi gãi a.”

Nhìn xem Lý Nhị bắt đầu cho hãn gãi ngứa, Mã Vân trong nội tâm Ichikaru, Hắc Hắc, có cửa.

“Lý huynh, người cũng đã biết, cái này Lý Nguyên Bá là ai vậy, Tùy Đường Chương Nhất Anh Hùng ah, phía trước chúng ta nói chuyện Vũ Văn Thành Đô Dũng Mãnh dị thường, Lưu Kim ngân cán quét qua một mảng lớn, đánh chính là mười tám lộ Phán Vương 36 lộ Trần Yên kinh hồn táng đảm, đánh toi bời, hãn không thể Cha Mẹ không cho mình nhiều sinh hai cái đùi ah, thế nhưng mà cái này Vũ Văn Thành Đô cũng gần kề xếp hạng vị thứ hai, từ đó có thể biết, Lý Nguyên Bá chỉ mạnh liệt ah. Ai, Lý huynh, tay người hướng phía trên một chút, đối, trở lên điểm, ần, thoải mái ah, ần bên phải lại có điểm ngứa, xa hơn bên phải dờ điểm.”

Lý Nhị có chút không nhịn được nói:“Ai nha, Mã công tử, người như thế nào toàn thân đều ngứa ah.”

Mã Vân hơi giận nói:“Nói nhảm, nếu không người cột một ngày thử một chút xem ah, cam đoan ngứa người khó chịu; Ngứa vậy thì thôi, toàn thân chết lạng, cái này chân cùng tay cũng giống như không phải là của mình đồng dạng, đều không có cảm giác gì, người cũng giúp ta xoa xoa a.”

“Ah!”

Mã Vân nhìn nhìn Lý Nhị, cười nói:“Nếu không ngươi giúp ta bắt tay cởi bỏ, tự chính mình xoa xoa.”

Lý Nhị nghe xong Mã Vân mà nói, có chút hoài nghi nhìn xem hắn. Mã Vân có chút mỉm cười:“Lý huynh, ngươi còn sợ ta chạy không được. Hừ, chẳng lẽ tự Đường vong về sau, cái này Lục Lâm Hào Hán đã thành bọc mủ sao? Liền một cái thư sinh tay trái gà không chặt cũng sợ sao?”

Lý Nhị mặt đỏ lên, nói ra:“Mã công tử nói đùa, ta vậy thì giúp ngươi buông ra.”

Mã Vân nhìn hắn buông lỏng ra hai tay, vì vậy liền hoạt động một chút tay, hướng về phía Lý Nhị cười nói:“Lý huynh, ngươi nói Lý Nguyên Bá dụng phải Bùi Nguyên Khánh sẽ là làm như thế nào đây?”

“Mã công tử, bọn hắn đã đánh nhau ư?”

Mã Vân cười nói:“Lý Nguyên Bá trực tiếp liền cho Bùi Nguyên Khánh Nhất Quyền.”

“Tiền công tử, cái này không đúng rồi, hai người bọn họ không phải có binh khí đấy sao?”

“Ngươi muốn biết, vì cái gì Bùi Nguyên Khánh đã trúng Nhất Quyền ư, ngươi tới ta cho ngươi biết. Đây là độc nhất vô nhị Nội Mạc tin tức.”

Vì vậy Lý Nhị liền bu lại, Mã Vân nhắm trúng cơ hội mạnh mẽ mà cho Lý Nhị Nhất Quyền, nhìn xem hắn lung la lung lay ngã xuống đất ngất đi, cười nói:“Cái này không phải là Nhất Quyền ư.”

Xem Lý Nhị bị đánh đến tại , Mã Vân vội vàng đem mình buông ra, tập tễnh đi đến tiền thanh bên kia, lắc đầu, nói ra:“Tiền thanh, tiền thanh, tỉnh.”

Thật không biết đã ăn bao nhiêu mộng * đồ mờ hồi * được, Mã Vân rung cả buổi tiền thanh, hắn rõ ràng một chút phản ứng cũng không có. Mã Vân nhìn xuống bốn phía, kho cùi ở bên trong cũng không có nước một loại đồ vật , không khỏi nghĩ ngợi nói: Ta phải hay là không trước một mình đào tẩu đầu. Không được, người là phải nói nghĩa khí , thời khắc mấu chốt, sao có thể đem mình Huỳnh Chương ném đầu. Nói sau, ta chạy về sau, tiền thanh Vạn Nhất không chết, thủ hạ ta cái kia bọn người nhất định sẽ nghĩ tới ta cái này Lão Đại không trượng nghĩa ah. Cho nên, phải đi cùng đi.

Mã Vân mở cửa phòng, trong tay dẫn một cái chậu nước, đang chuẩn bị lén lút chạy đến bên ngoài trả thù lao thanh tìm một chút nước, cứu tỉnh hắn. Ai ngờ vừa phóng ra cửa phòng một bước, trước mắt liền nổi lên lúc thì trắng quang, đón lấy hai thanh sáng loáng Đại Dao liền gác ở trên cổ của hắn.

Chỉ thấy cái tên mập kia khẽ cười nói:“Mã công tử, đây là chuẩn bị đi nơi nào ah.”

Mã Vân miễn cưỡng cười cười, nói ra:“Vừa rồi nước uống hơi nhiều , chuẩn bị đi nằm nhà vệ sinh, không nghĩ tới, béo huynh ngươi rõ ràng đường hẻm hoan nghênh, khiến cho Tiểu Chương thật sự là hồ thẹn nha, hồ thẹn nha.”

Bàn Tử cười lạnh một tiếng:“Đem ngựa Công Tử một lần nữa mời đến trên cây cột đi.”

Mã Vân tâm tư mãnh liệt chuyển, hét lớn một tiếng nói:“Chậm đã, Bàn Tử, ngươi lá gan không nhỏ ah, ngươi biết ta là người phương nào ư?”

Bàn Tử nhất lắng, tựa hồ không nghĩ tới Mã Vân biết cái này sao hỏi, thuận miệng nói ra:“Tại hạ đang muốn thỉnh giáo.”

Mã Vân quyết định chắc chắn, nói ra:“Ta chính là Hà Đông Tiết Độ Sứ Lưu đại soái con thứ hai, ta tên Lưu Thắng. Cha ta dưới trướng Hùng Bình mười vạn, ngươi vội vàng đem ta thả, miễn cho mình gây phiền toái.”

Mã Vân đắc ý nghĩ đến, bạn thân thông minh a. Ngày hôm qua ta cùng Quách Vinh nói chuyện phiếm nói lên Lưu Tri Viễn, Quách Vinh đó là Phi Thường bội phục, còn nói Lưu Tri Viễn Uy Chấn Trung Nguyên, Thế Nhân kính ngưỡng, liền Quách Vinh đều như vậy bội phục, lại là một cái muốn làm Hoàng Đế người, vậy còn không đưa đến sử dụng. Vì vậy, lĩnh cơ khê động liền chuẩn bị giả mạo Lưu Tri Viễn nhi tử, xem có thể hay không hỗn [lăn lộn đi qua nói sau.

Mập mập kia đột nhiên ngửa mặt lên trời cười dài, đón lấy lớn tiếng nói:“Trời xanh có mắt ah, a Phúc, ngươi trên trời có linh thiêng nhìn xem, hôm nay Vi Phụ Thủ Nhận Tặc Tử, báo thù cho ngươi. Người tới...(nột-nói chậm!!), đem hắn đến giúp sân vườn trong nội viện, dựng lên nồi cháo, ta muốn đích thân đem hắn khai mở tràng phá bụng, vì ta nhi tử báo thù rửa hận.”

Nhìn xem Bàn Tử cái kia đại thù muốn được báo hưng phấn biểu lộ, Mã Vân mắt tối sầm lại, suýt nữa té xỉu. Mẹ , cái này Ngũ Đại thật sự loạn muốn chết, nào phụ Thiên Hạ nhìn qua Lãnh Binh Đại Tướng, không chỉ giết Khiết Đan, hắn cũng giết dân chúng của mình, sao có thể giả mạo bọn hắn đầu. Mã Vân biết rõ, lúc này cho dù quỷ xuống đất cầu xin tha thứ, thành tâm Thành Ý sám hối nói lời nói dối, cái tên mập mập này cũng sẽ không tại đã tin tưởng. Coi như là Đường Tăng đến rồi, tại hắn bị Đường Tăng phiền muốn Tự Sát trước khi, cũng sẽ trước lấy đao tử đứt Lão Tử . Trong mắt hắn, chỉ có một câu: Thà rằng giết nhầm 1000, cũng không buông tha một cái.

Cay khối mụ mụ , Mã Vân lúc ấy liền mắt choáng váng. Cái này..... Cái này..... Đây làm sao sẽ là như vậy ah? Trời ạ, chẳng lẽ ta liền mất mạng chỗ này ư? Phạt tử ah, cầu ngươi cứu cứu ta đi, ta thề không bao giờ ... nữa nói dối . Thật là không có có Thiên Lý ah, ta thật vất vả Xuyên Việt đến rồi Cổ Đại, chuyện gì cũng còn không có làm đâu, muốn một mạng quy thiên sao?

Nhìn xem cái kia Chùy Thủ cách Mã Vân lòng ngực càng ngày càng gần, bên cạnh nỗi cháo đã bốc lên Thanh Yên, hần nhận mệnh nhắm mắt lại.

Chỉ nghe “Ah” hét thẳm một tiếng, Mã Vân tâm cũng thuận theo thăng thần rung rung, xem ra hần đã hạ đao, Lão Tử phải thuộc về tây. Ngay sau đó lại nghe đến, “Cổ hống cổ hống” Hai tiếng kêu rên, Mã Vân tài đột nhiên ý thức được không đúng, tình cảnh mới vừa rồi thật sự là thật là đáng sợ, lại để cho hần sinh ra Ảo Giác, cho rằng cái kia “Ah” một tiếng, là mình “Ah” đi ra. Vội vàng mở to mắt, chỉ thấy một cái Bạch Ảnh nước chảy mây trôi ở hơn hai mươi người trung bình đi đánh nhau, Kiếp Phi tuy nhiên nhiều người, nhưng mà (là) người nọ lại nhưng mà hoàn toàn đứng đấy thượng phong, quyền đâm cước đá, đến mức, mọi người không khỏi ngã xuống đất.

Kngfu,ChinaKngfu-- chúng ta đều ưa thích.

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Hắc ăn đen Thái tổ hoàng đế

Phảng phất chỉ là trong nháy mắt, cái kia Bạch Bào chi nhân sẽ đem nhóm này Kiếp Phi, toàn bộ K.O tại. Người này đáng người thon dài, trướng ngồng gương mặt, đuôi lông mày dài nhỏ, Nhãn Quang thanh tịnh tư nước, tuấn tú trắng nõn, càng thêm Bạch Y Thăng Tuyết, làm cho người ta trông ra bụi Thoát Tục cảm giác, giống như cười mà không phải cười tằm đỏ, đôi má thậm chí có hai cái má lúm đồng tiền ẩn ẩn hiện ra. Chợt liếc mắt nhìn, hần càng giống như một cái tuấn tú Bạch Diện Thư Sinh, tuyệt đối không thể đưa hần cùng cái loại này Không Vũ hữu lực người liên hệ sẽ cùng nhau. Mã Vân vội vàng nói: “Đa Tạ Đại Hiệp ân cứu mạng ah, hôm nay có thể có duyên nhìn thấy Đại Hiệp, thật sự là tam sinh hữu hạnh ah.”

Nhìn hần không có gì Phản Ứng, thích thú tiếp tục nói: “Đại Hiệp, ngài thật sự là Cao Thủ Cao Thủ cao cao thủ ah, ta đối với ngài giống như Hoàng Hà tràn lan một phát không thể..... Ah.....”

Mã Vân đang liều mạng biểu đạt chính mình đối với hần cảm kích thêm kính ngưỡng, hi vọng hần có thể sớm chút phóng chính mình xuống. Nào biết được Tinh Gia mà nói, vừa mới nói một nửa, chỉ thấy hần tiện tay vừa nhấc, một bả sáng loáng phi đao, bay thẳng mà đến, Mã Vân mạnh mà nhắm mắt lại, “Ah!” kêu to một tiếng, sự thê thảm trình độ đủ để hù chết bảy thất Lang.

Tại kêu thẳm thiết trong nháy mắt, Mã Vân đã cảm thấy cột vào sợi dây trên người buông lỏng, mở mắt xem xét, nguyên lai Bạch y nhân chẳng qua là dùng phi đao cho hần giải khai dây thừng. MyGd. Mã Vân nghĩ ngợi nói: Người giúp ta cởi dây, ta Tự Nhiên không có ý kiến, nhưng mà (là), người dùng loại phương pháp này cho ta giải dây thừng, ta liền tương đương có ý kiến, bất quá xem ở người cứu được ta phần thượng, ta đại nhân đại lượng, cũng không cùng người so đo.

Người nọ bỗng nhiên nói: Người đang nói thẳm cái gì đó đâu, nhanh đem người Bằng Hữu cứu trở về.

Mã Vân bề bộn đánh bồn nước, đi cứu tiền thanh. Chờ bọn hần lúc trở lại, trong sân tình huống liền hoàn toàn khác nhau, Bàn Tử bọn hần đã tỉnh, mà Bạch Bào người đang tại nghiêm khắc hỏi bọn hần vấn đề, xem Mã Vân đã đi tới, cũng cũng không thẳm nhìn, tiếp tục nói: “Bàn Tử, người là đầu của bọn hần a, người nói một chút chuyện ngày hôm nay phải làm gì đâu?”

Mã Vân nghe xong lời này, Tâm Nói: Nhóm người này đã là trên thớt thịt, còn không phải người muốn làm sao băm liên như thế nào băm quá.

Mập mạp kia nhìn thoáng qua Bạch Bào người, cũng không nói lời nào, chỉ là hung dữ chăm chăm vào Mã Vân, một bộ Lão Tử nhận thua đầu biểu lộ.

Bạch y nhân tựa hồ nhìn quen loại tình cảnh này, Bàn Tử không nói lời nào, hần cũng không quá chú ý, ngược lại cười nói: “Ta mỗi lần ra tay, từ trước đến nay cũng sẽ không tay không mà quay về, các người nói nói bỏ đi, các người cái này 26 cái mạng, muốn chuẩn bị như thế nào mua về nha.”

Kháo, lại là Hắc ăn Hắc ah.

Mập mạp kia tựa hồ cũng là sừng sờ, nhìn nhìn Mã Vân, lại nhìn một chút thủ hạ người, giọng cảm hận chỉ vào Mã Vân nói ra: “Các Hạ chỉ cần đem cái này người giao cho ta xử lý, như vậy Các Hạ nghĩ muốn cái gì, ta Lí mỗ người cho dù lên núi đao xuống biển lửa, cũng vì người đem vật kia cầm về.”

Tiền Thanh Đại Học nộ, liền muốn tiến lên mãnh liệt k người này, Mã Vân cười lời kéo tiền thanh, đối Bàn Tử nói ra: “Bàn Tử, ta nói người bây giờ khả năng không tin, bất quá ta thật sự cũng không nhận ra Lưu Tri Viễn người này, tại hạ là Đại Sở Nhân Sĩ, vừa rồi chỉ là nói đùa.”

Bàn Tử “Hừ” một tiếng, đang muốn nói chuyện. Bạch y nhân kia có chút không nhận được nói: “Ta đếm ba tiếng, người ra một cái làm ta giá vừa ý, bằng không thì hôm nay người cái này 26 mệnh, đều bắt bớ cho ta ở lại chỗ này, một.....”

Bạch y nhân như vậy sấm rền gió cuốn, thấy tiền sáng mắt, lại để cho Mã Vân không khỏi nghĩ ngợi nói: Thăng này đợi lát nữa, sẽ không tiếp tục đem ta cũng bắt cóc tống tiền đi à nha.

“Hai.....”

Bàn Tử nhìn một chút thù hạ của hắn, nói ra:“500 hai.”

“Mạng của các ngươi thật đúng là tiện nghi ah, 26 cái mạng cũng chỉ giá trị 500 hai ư?”

Bàn Tử cắn răng, nói ra:“1000 hai.”

Bạch y nhân cười lạnh một tiếng, nói ra:“Lập tức lấy ra 2000 hai đến.”

Bên cạnh một cái Tiểu Tốt, nói ra:“Chúng ta nào có nhiều tiền như vậy ah, thỉnh Đại Gia lại giảm một điểm ah.”

Bạch y nhân Thân Ảnh khẽ động, chợt nghe đến vừa rồi người nọ hét thảm một tiếng, ngắt đi. Mọi người thấy hắn đi từ từ hồi trở lại chỗ ngồi, không khỏi hít vào ngụm khí lạnh, cái này nha cũng quá hung ác đi à nha. Bạch y nhân đối với Bàn Tử nói ra:“Không đúng sự thật, các ngươi đã nghĩ nghĩ biện pháp.”

Bàn Tử về mặt tro tàn nói:“Tốt, chúng ta cho.”

Bạch Bào người cười nói:“Này mới đúng mà, ngươi lưu lại, để cho thù hạ người đem bạc đem đến cửa ra vào trên xe ngựa, ở đâu Tự Nhiên có người kiểm kê Ngân Lượng. Các ngươi nghe, về sau còn dám làm xằng làm bậy, lại để cho ta đụng phải không thể dùng tiền bán mạng.”

Thừa dịp Bàn Tử phân phó Hạ Nhân đi bạc hợp lý khẩu, Mã Văn vội vàng đi đến Bạch Bào mặt người trước, chấp tay thờ dài nói:“Đa Tạ Đại Hiệp ân cứu mạng, thỉnh Đại Hiệp theo đang rơi xuống trong nhà, đều có mông Ngân tiền thù lao dâng.” Mã Văn gặt gao cần “Ân cứu mạng” Bốn chữ này, sợ Bạch y nhân sẽ đem hắn lại cho bắt cóc tống tiền.

Bạch y nhân sững sờ nhìn Mã Văn liếc, khóe miệng nhếch lên, không vui nói:“Ngươi đem ta xem thành người nào, ta cứu ngươi là Hành Hiệp Trọng Nghĩa, như thế nào sẽ ham ngươi điểm này Tiểu Tiền đâu.”

Cũng là,***, ngươi hôm nay cái này một chuyến liền gãy (kiếm được) 2000 hai, so Bàn Tử bọn hắn có thể ác hơn nhiều.

Mã Văn vội vàng nói:“Tại hạ tuyệt không ý này, chỉ là, chỉ là, Đại Hiệp Hành Hiệp Trọng Nghĩa, cao như thế phong sáng tiết, thật là khiến tại hạ bội phục, không biết Đại Hiệp tôn tính Đại Danh, tại hạ sau này trở về cũng tốt kiến cái sinh tử, ngày đêm Cung Phụng.”

Bạch y nhân cười nói:“Ngươi người này nói chuyện cũng quá lấu cá, ta tên Triệu Khuông Dận.”

Ngươi là Triệu Khuông Dận, Mã Văn sợ ngây người. Nhịn không được lại nhìn hắn vài lần, ngươi dáng dấp này, nào có cao lớn vạm vỡ, Cái Thế Hồ Tướng Khí Thế ah, ngược lại có chút éo lá. Mã Văn nghĩ ngợi nói: Thật sự là người không thể xem bề ngoài, nước biển không thể đo bằng đầu ah, cái này Triệu Khuông Dận rõ ràng còn là thứ phong nhã Tiểu Bạch Kiềm, Hắc Hắc, về sau bạn thân nhầm chán, có thể bản sao [Quách Vinh cùng Triệu Khuông Dận không thể không nói câu chuyện] dùng hưởng Độc Giả.

Triệu Khuông Dận vạn thật không ngờ Mã Văn đang tại trong nội tâm YY hắn, chỉ là xem Mã Văn sững sờ bộ dạng, nghi hoặc nói:“Như thế nào, ngươi biết ta sao?”

Mã Văn đột nhiên vừa tỉnh, nói ra:“Chắc hẳn Các Hạ tự là đại danh鼎鼎 Nhân Nghĩa Đại Hiệp -- Triệu Khuông Dận. Tiểu Tử tự Giang Lăng mà đến, trên đường đi, không ngừng nghe được Các Hạ Anh Hùng sự tích, đối với ngài thật là ngưỡng mộ đã lâu ah. Ngày hôm trước, tại Hứa Châu Khách Sạn, ngẫu nhiên nghe được về ngài Bình thư, Hành Hiệp Trọng Nghĩa sự tình, thật là làm cho ta hướng tới không thôi ah, bởi vậy, ngay tại Hứa Châu ở lâu hai ngày, còn đem người kể chuyện mời đến Khách Sạn, nguyên vẹn nghe xong một bên ngài câu chuyện, còn hướng hắn nghe ngóng ngài cử chỉ. Biết được ngài, vì(thay) cứu Lê Dân Bách Tính cùng trong nước lửa, quanh năm ở bên ngoài bốn ba, trong nội tâm đã bội phục lại là tiếc nuối.” Lời nói này nửa thật nửa giả, bất quá Mã Văn chính mình cảm giác hay là nói rất có trình độ, say mê thoáng một phát.

Triệu Khuông Dận cười nói:“Đây là vì sao nha?”

Mã Văn xem Triệu Khuông Dận có chút hưởng thụ, bụng mừng rỡ, tiếp tục nói:“Bội phục, lúc ấy là kính nể của ngươi cao thượng Phong Cách, cái này tiếc nuối mà, tự là tiếc nuối vô duyên cùng ngài quen biết ah. Không ngờ hôm nay nhìn thấy, thật sự là, thật sự là tam sinh hữu hạnh ah.”

Mã Văn Tâm Nói: Gần đây “Tam sinh hữu hạnh” Cái từ này cũng dùng nhiều lắm điểm. Gặp Tào Văn, gặp Quách Vinh, hơn nữa ngươi, ta đều chín sinh ra hạnh.

Không ngờ Triệu Khuông Dận đứng lên, chế nhạo nói:“Nghe Mã công tử mà nói, thật sự là có thể đem Cao Dương nói thành trâu nước ah, ha ha.”

Mã Văn mặt mo khó được đỏ lên, đang muốn nói chuyện, đã thấy Triệu Khuông Dận đã đứng lên, chấp tay đối Bàn Tử nói ra:“Đã bạc đã thu, tại hạ rửa tai lắng nghe.”

Ta vội vàng truy hắn ra cửa, nói ra:“Triệu đại ca dừng bước, Tiểu Chương còn có mấy câu, còn muốn đối Đại Ca giảng.”

Triệu Khuông Dận xoay người lại nói ra:“Tiền huynh thỉnh giảng, tại hạ rửa tai lắng nghe.”

Cái này Triệu Khuông Dận không giống Quách Vinh tốt như vậy lừa dối, dối Mã Văn trên cơ bản không có cảm tình gì. Nhưng mà (là), không có hào cảm có thể Bồi Dưỡng hào cảm ah, ai bảo Quách Vinh là thứ Đoan Mệnh Quý đầu.

Mã Văn kiên trì, nói ra: “Không biết Triệu huynh muốn đi nơi nào nha?”

Triệu Khuông Dận nói: “Ta chuẩn bị đi Biện Kinh nhìn xem”

Mã Văn cao hứng nói: “Tiểu Chương, cũng đang muốn đi Biện Kinh, chẳng biết có được không cùng Triệu huynh đồng hành ah.” Kỳ thật, mặc kệ Triệu Khuông Dận muốn đi đâu, Mã Văn đều Khai Tâm nói: Thật là tình hảo ah, ta cũng đi ở bên đó.

Triệu Khuông Dận nói ra: “Ta là người từ trước đến nay yên tĩnh, người của người nhiều lắm”

Mã Văn lập tức đổi tiền thanh nói: “Tiền thanh, người lập tức trở về nói cho Liêu nhân dừng, ta cùng Triệu đại ca đi trước một bước, các người sau đó đuổi kịp, đến Biện Kinh, chúng ta sẽ liên lạc lại.”

Tiền thanh vội la lên: “Công Tử, như vậy sao được ah.”

Mã Văn sắc mặt trầm xuống, nói ra: “Cái này lại cái gì không được, Triệu huynh bên người, tự nhiên là vô cùng an toàn. Không cần nhiều lời, người trở về nói cho Liêu nhân dừng là được rồi.”

Tiền thanh nói ra: “Công tử kia, chúng ta như thế nào liên hệ ah.”

Ta quay đầu hỏi Triệu Khuông Dận nói: “Triệu đại ca, thành Biện Kinh có cái gì rõ rệt tiêu chí ư?”

Triệu Khuông Dận thuận miệng nói: “Thành Nam Đại Tương Quốc Tự, Phi Thường nổi danh.”

Vì vậy, Mã Văn nói ra: “Ta đến Biện Kinh về sau, nếu muốn tìm các người, ngay tại Đại Tương Quốc Tự ngoài cửa trên tường viết lên “Đại Sở” Hai chữ, vào lúc ban đêm chúng ta ngay tại Đại Tương Quốc Tự ngoài cửa tự họp a.”

Thật vất vả đuổi rồi tiền thanh trở về, Mã Văn cùng với Triệu Khuông Dận cùng một chỗ chuẩn bị đánh ngựa đi Biện Kinh.

Bắt quả làm cho người kỳ quái chính là, như vậy Anh Hùng rất cao minh nhân vật, rõ ràng không cưỡi ngựa, đặt mông ngồi vào trong xe ngựa đi Biện Kinh, thiếu lại để cho Mã Văn phiền muộn chính là, còn không cho hắn cũng ngồi ở trong xe ngựa. Bất đắc dĩ Mã Văn đành phải cùng Thái tổ hoàng đế Quân Gia cùng một chỗ ngồi ở xe xuôi theo thượng đuổi xe ngựa.

Dù vậy, Mã Văn hay vẫn là trong lòng cao hứng, dù sao cùng Triệu Khuông Dận hiện tại rất gần gũi, chính thích hợp bồi dưỡng một chút thâm hậu tình hữu nghị. Mã Văn cho rằng như Triệu Khuông Dận người như vậy, nhất định là không chịu cô đơn, nhất định đối Thống Nhất Thiên Hạ, cứu vãn Lê Dân Thương Sinh, có hứng thú nồng hậu, vì vậy hắn liền từ miệng Đường Phiến Trần cất cứ nói lên, nói thoải mái Thiên Hạ tình thế, để đạt được Triệu đại ca khẳng định, khiến cho hắn nói chuyện thêm hứng thú.

Đáng tiếc chính là, Mã Văn miệng đáng lời không nói cho tới trưa, thẳng này trong xe ngựa cương quyết một chút phản ứng cũng không có, nhanh đến buổi trưa, mới nghe được hắn nói câu, buổi sáng ngủ một giấc thật là thoải mái. Nhìn xem Quân Gia cái kia thiện ý đáng tươi cười, Mã Văn toàn bộ im lặng trung.....

Đã ăn xong cơm trưa, tiếp tục lên đường. Mã Văn phán đoán nói: Hiện tại Triệu Khuông Dận hoàn toàn không có làm Hoàng Đế cứu Bách Tính Ý Thức, xem ra Thiên Hạ cái đề tài này, nói sớm. Lúc chiều, hắn liền Chủ Động chuyển đổi chủ đề, bắt đầu lời bình Lịch Đại Chiến Tranh. Triệu Khuông Dận là nổi danh lập tức Hoàng Đế, đối với chiến tranh nhất định là rất cảm thấy hứng thú.

Vào hai năm qua tại Lịch Sử trong diễn đàn lặn xuống nước đoạt được, Mã Văn theo Xuân Thu Chiến quốc bắt đầu, không chỉ kỹ càng miêu tả Lịch Đại Trọng Yếu Chiến Tranh, lời bình song phương Tướng Lãnh được mất thành bại, hơn nữa theo Chiến Lược góc độ thượng, đánh giá những cái này Chiến Tranh đối Chính Trị, Bách Tính, hai phe địch ta Thế Lực này tiêu so sánh ảnh hưởng, tiến tới trình bày chính mình về Chiến Tranh khi nào cái nhìn. Lần này Triệu Khuông Dận có Phản Ứng, bất quá đáng tiếc thẳng này, tự hồ chỉ đối địch ta song phương Đại Tướng dùng binh khí cảm thấy hứng thú, nhiều lần hỏi thăm phương diện này sự tình, khiến cho Mã Văn rất chật vật, vốn chuẩn bị 16 đầu Chiến Tranh Pháp Tắc, cuối cùng chỉ (cái) miễn cưỡng nói ra tám giờ ý kiến, còn lại toàn bộ đã quên. Nhìn xem Quân Gia cái kia hơi áy náy biểu lộ, Mã Văn lần nữa mê mang.....

Cái này Triệu Khuông Dận người đến cùng ưa thích chút gì đó đâu? Người hoặc là Trầm Mặc không nói, hoặc là liền hỏi chút ít ta không quá quen vấn đề, cái này còn thế nào nói chuyện xuống dưới nha. Thực sự điểm hoài niệm Lão Cha cái kia bọn trò chuyện hữu ah.

Thật vất vả và kể đến buổi tối, Mã Văn đột nhiên lại có Tân Chủ ý, ta cũng không tin như vậy còn làm không được người.

Chương 32: Tiểu Bảo cùng Bình Sa Lạc Nhận thức

Triệu Khuông Dân là ai vậy, Tương Lai Thái tổ hoàng đế ah, loại người này từ trước đến nay đều ưa thích mặt ngoài trang Hào Sáng, mà uống rượu tự là trang Hào Sáng một cái Trọng Yếu biểu hiện Phương Pháp.

Vì vậy Mã Vân rất nhanh ngồi vào trước bàn cơm, đối Điểm Tiểu Nhị nói ra:“Cầm hai vò rượu ngon đến, Triệu huynh, chúng ta hôm nay không say không nghỉ a.” Bạn thân, chúng ta liền từ trên bàn rượu bắt đầu trao đổi cảm tình a.

Cái kia từng muốn, Triệu Khuông Dân mở miệng nói ra:“Chậm.” Hơn nữa dùng một loại hơi khinh bỉ trêu chọc ánh mắt xem ta.

Ta là 21 Thế Kỷ Xuyên Việt đến người, ta nhiều khôn khéo nha. Mã Vân lập tức liền minh bạch ý tứ của hắn, ý của hắn đơn giản nói đúng là: Tiểu Tử, bữa cơm này người mời khách ư?

Mã Vân vừa bị trời phieu vé qua, trên người nào có tiền ah, vì vậy ngượng ngùng nói ra:“Chúng ta đây liền không uống rượu , Triệu huynh, người nói chúng ta chịu chút cái gì đâu?”

Triệu Khuông Dân nhìn thoáng qua Quân Gia, cũng không nói lời nào, Quân gia kia tựa hồ minh bạch ý của hắn, bắt đầu phân phó Tiểu Nhị thượng món gì, làm cái gì cơm

Cùng Triệu Khuông Dân so với, Mã Vân cảm thấy quân gia kia thật sự là trên đời đáng yêu nhất, nhất hiểu Nhân Tình sự cố người. Hắn không chỉ kêu đồ ăn, còn gọi bầu rượu.

Mã Vân cảm kích nhìn hắn một cái, Tâm Nói: Thái Tổ Ca Ca, trong chốc lát chúng ta hảo hảo uống một chén.

Đáng tiếc ah, Mộng Tương là Mỹ Hào , thực tế thì Tàn Khốc . Bầu rượu này nguyên lai là Quân Gia cho chính hắn gọi , suy nghĩ cả nửa ngày, trên bàn cơm nâng ly cạn chén người rõ ràng trở thành Mã Vân cùng Quân Gia. Mãnh Tướng huynh, lại là không uống rượu tích. Trời ạ, đây là cái gì thể đạo!

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, Mã Vân bọn hắn cứ tiếp tục chạy đi . Mã Vân vô tình ngồi ở xe xuôi theo, bắt đầu ngủ. Trải qua ngày hôm qua ba trở bốn lần đã kích, Mã Vân có chút ỉu xiu nhì, cảm giác mình cùng Mãnh Tướng huynh thật đúng là trò chuyện không đứng dậy. Đã không có cộng đồng chủ đề, vậy cũng chỉ có thể lại để cho thời gian đến tăng tiến cảm tình . Người đã yêu tình, ta đây đừng nói lời nói; Ta trên đường đi nhìn xem người thích gì Đồng Đồng, trở lại thành Biện Kinh, ta kêu lên Tiểu Chương đối với người lại triển khai Ngân đạn thể công. Ta cũng không tin bắt không được người.

Mã Vân tại xóc nảy trung, mơ mơ màng màng đang muốn ngủ, đột nhiên nghe được Mãnh Tướng huynh nói ra:“Cái kia Lý Nguyên Bá đụng phải Bùi Nguyên Khánh về sau, đến cùng đã xảy ra những chuyện gì nha?”

Ân? Có môn đạo.

Mã Vân vội vàng tinh thần phần chấn nói ra:“Lại nói cái này Lý Nguyên Bá tại trong trăm vạn quân, đối tới đối lui, xem Nghĩa Quân Chúng Tướng mỗi người trên tay đều cầm một mặt ước định Tiểu Kỳ, cảm thấy đúng là tức giận, khuôn mặt nhỏ nhắn ghen chính là đỏ bừng đỏ bừng , Tâm Nói: Như thế nào nhiều người như vậy đều cùng ta gia tình bạn cố tri ah, lại để cho ta cái này đầy người Vô Nghệ tìm ai phát huy nha. Đúng lúc này, trước mặt gục ngựa đến một tướng, cầm trong tay một đôi 800 cân kim quang long lạnh Đồng Chuy, đúng là Chương Tam Anh Hùng Bùi Nguyên Khánh. Bùi Nguyên Khánh đang tại sinh hồn đối, các người đều sử (khiến cho) chính là một tay binh khí, cũng có thể một tay cầm binh khí, một tay cầm Tiểu Kỳ, ta làm sao bây giờ ah? Lý Nguyên Bá không biết nguyên nhân nha, xem xét Bùi Nguyên Khánh trong tay không kỳ, Tâm Đạo tới thật đúng lúc, vì vậy thúc mã tiến lên.....”

Suốt một ngày, Mã Vân đều đang giảng thuật Tùy Đường Anh Hùng truyện, bởi vì quyển sách này là rất sớm trước kia xem được rồi, chỉ nhớ rõ cái đại khái, mà Mãnh Tướng huynh lại Đặc Biệt ưa thích hỏi người khác dùng cái gì binh khí, khiến cho vô công gì, khiến cho Mã Vân trăm ngàn chỗ hở, bù đắp [chặt đầu cá, vá đầu tôm], miễn cưỡng đem hắn hồ lộng qua .

Tuy nhiên ngày hôm nay rất mệt a, nhưng Mã Vân rất vui mừng, bởi vì Triệu Khuông Dân thái độ đối với hắn có chút chuyển biến tốt đẹp .

Ngày hôm sau, Mã Vân cũng không dám nữa cầm Lịch Sử Diễn Nghĩa trêu đùa , qua loa đã xong Tùy Đường Anh Hùng truyện, bắt đầu kỹ càng giảng thuật một cái về Vô Lâm Đại Âm Mưu -- Tiểu Ngao Giang Hồ. Đang giảng Tiểu Ngao Giang Hồ thời điểm, Mãnh Tướng huynh thái độ thay đổi, không hề đông vắn tây vắn, mà là im lặng lắng nghe hắn kể chuyện xưa. Chỉ là ngẫu nhiên tại đặc sắc chỗ, cái kia từng đột nhiên ý tiếng cười, nhắc nhở Mã Vân, Mãnh Tướng huynh không có ngủ.

Hơn nữa Mã Vân rất nhanh phát hiện, Mãnh Tướng huynh tựa hồ đối với phái Hoa Sơn từng có quan hệ, ví dụ như hắn giảng đến Nhạc Bất Quần đề Lệnh Hồ xông trục xuất Hoa Sơn lúc, Mãnh Tướng huynh khinh thường nói:“Phái Hoa Sơn quả nhiên không có vật gì tốt.”

Mã Vân có chút kinh ngạc hỏi:“Mãnh liệt..... Triệu đại ca, trên đời thật sự có Võ Công ư?”

Triệu Khuông Dân nói như đinh chém sắt:“Đương nhiên là có , ta dùng không phải là mà, chỉ có điều không giống người giảng cái kia sao khoa trương, cũng là không phải dễ dàng như vậy luyện thành .”

Mã Vân tò mò hỏi:“Triệu đại ca, ngài sư từ đâu người ah? Ta xem ngài Công Phu hẳn là đương đại Chương Nhất Anh Hùng .”

Triệu Khuông Dân khẽ gật nói:“Thiếu nói hươu nói vượn , ta thế nào lại là Lý Nguyên Bá như vậy hỗn tiểu tử. Ta là Vũ Đương Phái .”

Nguyên lai trên cái thế giới này thật sự có Võ Công, bất quá nghe Triệu Khuông Dân nói, bình thường Công Phu rất dễ dàng liền học được , thế nhưng mà Tuyệt Thế Võ Công, đây không phải là dễ dàng như vậy học được, ngoại trừ Tự Thân cố gắng bên ngoài, còn muốn Thiên Phú cùng Vận Khí. Bởi vậy ngoại trừ Sư Môn mấy cái trưởng lão, hẳn cũng chưa từng thấy qua mấy cái sẽ cao thâm người có võ công. Mã Vân tâm rất cực rồi trong bụng đi, thiếu chút nữa cho là mình đến Võ Hiệp trong thế giới đầu.

Kế tiếp, Mã Vân nói tiếp Tiểu Ngạo Giang Hồ thời điểm, liền cố ý làm thấp đi phái Hoa Sơn, nâng lên Vũ Đương Phái, nhắm trúng Triệu Khuông Dân cười ha ha. Được phép hẳn giảng câu chuyện quá đặc sắc, được phép Cổ Đại nhân dân không có gì Giải Trí Hạng Mục, Triệu Khuông Dân rất nhanh sẽ bị Mã Vân câu chuyện hấp dẫn , đối với hắn độ thiện cảm cũng là càng ngày càng tăng, liền nhìn ánh mắt của hắn cũng không giống với lúc trước, có khi giảng tại đặc sắc chỗ, thà rằng không ăn cơm, cũng phải đem đoạn chuyện xưa này nghe xong.

Hắn Khai Tâm, cho nên ta Khai Tâm. Hôm nay vừa ăn cơm chiều, Mã Vân thân thiết kéo đi hạ Triệu Khuông Dân bả vai, nói ra:“Đi, hai anh em chúng ta tiếp tục nghiên cứu một chút Tiểu Ngạo Giang Hồ.”

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, Mã Vân còn không có thấy rõ Triệu Khuông Dân biểu lộ, chỉ thấy hắn thân thể Hướng Tiền Vivi một nghiêng, tránh thoát Mã Vân cánh tay, tay phải hướng (về) sau tìm tòi, cầm lấy Mã Vân Tả Thủ, dùng sức nhéo một cái, xuống chút nữa kéo một cái, chợt nghe đến một tiếng thanh thúy xương cốt tiếng nổ, Mã Vân cảm thấy tay cánh tay một hồi toàn tâm đau đớn, còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra đâu, đã bị Tả Thủ mang theo xoay một vòng, ngay sau đó trên móng đất liền lại bị đánh Nhất Cước, dùng một chiêu bờ móng hướng (về) sau Bình Sa Lạc Nhận thức, tiêu sai bay ra ngoài cửa.

Nghe được Mã Vân “Ah” hét thảm một tiếng sau, Triệu Khuông Dân mặt tựa hồ đỏ lên thoáng một phát, đối với Quân Gia nói ra:“Đi giúp hắn đem Tả Thủ đón đi, sau đó lại phía trên một chút được, nói cho hắn biết về sau thành thật một chút, thiếu động tay động chân .” Nói xong, nhìn cũng không nhìn Mã Vân liếc, quay người lên lầu tiến vào gian phòng của hắn.

Chỉ để lại Quân Gia liếc cười khỏ nhìn Mã Vân nói:“Công tử nhà chúng ta, từ trước đến nay tựu là cái này tính tình, Mã công tử ngài nhiều hơn tha thứ ah.”

Mã Vân không thể làm gì thăm nghĩ: Tha thứ, ta đương nhiên được tha thứ , ai bảo hắn là Triệu Khuông Dân đâu.

Vừa rạng sáng ngày thứ hai bắt đầu, Triệu Khuông Dân tựa hồ có chút băn khoăn, còn hỏi hỏi Mã Vân Thương Thế ra thế nào rồi. Mã Vân biểu hiện ra đối với hắn quan tâm dị thường cảm kích, nói ra:“Không có sao, đã không có gì đáng ngại.”

Triệu Khuông Dân xong hẳn cười cười, lên xe ngựa sau, nói ra:“Nếu không còn chuyện gì, như vậy Mã huynh cứ tiếp tục kể chuyện xưa a.”

Mạng của ta như thế nào như vậy khổ ah, vì nửa đời sau cuộc sống hạnh phúc, Mã Vân cắn răng, ngậm lấy dòng nước mắt nóng, dùng tay phải nắm thật chặt xe xuôi theo, bắt đầu tiếp tục giảng Tiểu Ngạo Giang Hồ cái này cảm giác âm áp người câu chuyện.

Vì cái gì Mã Vân muốn dùng tay phải cầm lấy xe xuôi theo. Bởi vì hắn cánh tay trái rớt cả ra, hôm nay một điểm Lực Khí đều sử (khiến cho) không lên, ngồi ở xe ngựa xuôi theo thượng thì có điểm mất đi Bình Hành, sợ rơi trên mặt đất, cũng chỉ phải nắm thật chặt xe xuôi theo .

Mã Vân tức giận muốn ***, Lão Tử không phải là vô một hồi bờ vai của người mà, người làm gì động đao động thương đây này.

Bị thụ cái này giáo huấn về sau, Mã Vân một lần nữa điều chỉnh thoáng một phát mạch suy nghĩ. Hắn xem Triệu Khuông Dân thích sạch sẽ, vì vậy mỗi ngày ở trọ về sau, đoạt tại Quân Gia trước khi giúp hắn lau lau tòa, mỗi ngày đều tắm rửa, còn hỏi hắn cho mượn ít tiền, mua mấy bộ quần áo tùy thời đổi lấy; Lại xem Triệu Khuông Dân không uống rượu, hắn liền cũng không hề cùng Quân Gia uống xoàng , hơn nữa có lần trông giữ gia uống rượu, còn mượn đề tài để nói chuyện của mình, liền uống rượu tức thương thân lại hồng việc, theo [y lý, lý thuyết y học], Được Lý bắt tay:bắt đầu, giảng đạo lý bày sự thật, làm dài đến nửa canh giờ Hệ Thống trình bày, nói thẳng được Quân Gia về mặt đau khổ liên tục cam đoan về sau không uống rượu mới thôi.

Lần này, Triệu Khuông Dân rất cực mặt mỉm cười hướng Mã Vân nhẹ gật đầu, biểu thị đồng ý cái nhìn của hắn. Mã Vân mừng rỡ trong lòng.

Cứ như vậy lại qua ba bốn ngày, lập tức liền muốn tới đạt thành Biện Kinh . Triệu Khuông Dân đối Mã Vân cũng có khá lớn đổi mới, đương nhiên cái này đổi mới chủ yếu biểu hiện ở hắn đã say mê lập tức vẫn Bình thư, trừ ăn cơm ra lúc ngủ, hắn cũng nên lại để cho Mã Vân tiếp tục giảng Tiểu Ngạo Giang Hồ, một số thời khắc, hắn cũng sẽ đàm một ít cảm tưởng, cảm khái một chút Lệnh Hồ Xung là cỡ nào si tình, người như vậy không biết Thế Gian Nam Tử có bao nhiêu người có thể làm được.

Mã Vân nhìn hắn đối Lệnh Hồ Xung, Nhậm Doanh Doanh Ái Tình sinh hoạt Du Nhiên(tự nhiên) hướng tới bộ dạng, không khỏi lại cùng hắn hàn huyên trò chuyện cái này Ái Tình cùng Hôn Nhân cái này giàu có tranh luận chủ đề, đương nhiên cần nhắc đến thân ở Ngũ Đại, liền nho nhỏ nói ra thoáng một phát Hôn Nhân tự do, yêu đương tự do, đương nhiên cũng tán thưởng thoáng một phát Nhất Phu Nhất Thê nhiều thiếp chế, Mã Vân nhìn hắn hình như có đam

chiều nhẹ gật đầu, Tâm Nói: Tiểu Dạng nhi, ngươi cái tên này trang sâu hơn, còn không phải một cái sắc phôi mà.

Vì vậy, Mã Vân liền tạm dừng Tiểu Ngạo Giang Hồ, cao hứng bùng bùng bắt đầu bài giảng Lộc Đình ký, ai biết hắn đang tại mặt mày hớn hờ giảng đến Vì Tiểu Bảo đùa giỡn Tiểu Quận Chúa đoạn này đặc sắc đoạn ngắn thời điểm, trên mông đít thỉnh thoảng lại bị đánh Nhất Cước, lần nữa đã bình ổn cát Lạc Nhận thức bay khỏi xe ngựa, ngã xuống đến trên quan đạo. Mã Vân vẫn không rõ chuyện gì xảy ra đâu, chỉ nghe được Triệu Khuông Dận mắng:“Thật sự là một cái xấu phôi, Quân Gia chúng ta đi.”

Mã Vân vội vàng đứng lên kêu lên:“Triệu huynh chờ ta một chút ah.” Chỉ thấy trước mắt lóe lên ánh bạc, một bả phi đao trước mặt bay tới, Mã Vân ngay tại chỗ đến lại con lừa Thập Bát lãn, hiem hiem tránh thoát phi tiêu, chột nghe Triệu Khuông Dận tiếp tục nói:“Còn dám đuổi theo, ta liền để ngươi ném thử phi đao Vị Đạo.”

Nhìn xem bọn hắn đi xa xe ngựa, Mã Vân trong nội tâm không khỏi mắng to: Cái này éo là, ngươi làm cái gì mà, không phải ngươi yêu cầu muốn thêm chút nhan sắc đây sao?***, nếu không phải ngươi gọi Triệu Khuông Dận, Lão Tử thật sự muốn hoài nghi ngươi là nữ nhân. Đúng rồi, tiểu tử này trên người có đôi khi vẫn còn có cỗ Sơn và Phấn Vị Đạo. Mẹ , cái này Triệu Khuông Dận, Võ Công như vậy cao, không phải là tự cung Luyện Kiếm đi à nha.

Mã Vân nghĩ ngợi nói: Chẳng lẽ của ta Xuyên Việt, vậy mà sử (khiến cho) Triệu Khuông Dận biến thành một cái Thái Giám. Đây là Hiệu Ứng Hồ Điệp ư? Lão Ưng hiệu ứng cũng có thể không có lớn như vậy a.

Mã Vân hướng về phía đi xa xe ngựa phát một hồi sững sờ, lắc đầu, tiếp tục hướng phía trước đi, bất kể nói thế nào đi trước thành Biện Kinh tụ họp Liêu nhân dừng bọn hắn, sau đó lại làm so đo a.

Đi đại khái một hai cái Thời Thần, nếu không dễ dàng đi tới một cái trên thị trấn, tìm một cái Tửu Lầu, chọn mấy món ăn sáng, đang tại Phong Quyển Tàn Vân chuyển càn quét thức ăn thời điểm, Mã Vân đột nhiên nhớ tới một sự kiện, Tâm Nói: Hư mất, vậy phải làm sao bây giờ đâu?

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Hoàng Đế tâm sự

Văn Phong quét, Chiến Kỳ bay phát phối, Lê Dương nội thành Đào Thương Lâm Lập, đèn đuốc sáng trưng, ba bước một cương vị, năm bước một trạm canh gác. Mặc dù ở tiền tuyến, Quân Sĩ trên mặt đa số lạnh nhạt trung lại có điểm nhẹ nhõm. Dù sao tại vừa mới chấm dứt trong chiến đấu, Đại Tán chiến thắng người Khiết Đan.

Lê Dương Huyện Nha bên trong, Đại Tán Hoàng Đế Thạch Trọng Quý vừa mới tiếp kiến hết có công Tướng Lãnh, có thể chiến thắng không ai bì nổi Khiết Đan, tâm tình của hắn là khác thường cao hứng. Hắn ước lượng 25~26 tuổi niên kỷ, mặt chữ quốc, mày rậm mắt to, Tinh Thần có chút vô cùng phấn chấn. Ánh mắt của hắn đại, là nổi danh. Từ lúc [bảy, tám năm trước], Thạch Kính Đường tại Đường Đế Lý Tông Kha ngờ vực vô căn cứ trung, bắt đắc dĩ hướng Khiết Đan cắt đất xin bình, đã Xưng Thần lại xưng nhi, bị Khiết Đan lập thành Hoàng Đế. Cái này vua bù nhìn, tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục đến liên Hà Đông Thủ Tướng cũng không dám chính mình bỏ nhiệm, chỉ là phải đi bảy tám cái Chặt Nhi lại để cho Da Luật Đức Quang mình lựa chọn. Quay mắt về phía “Vua bù nhìn” hiểu kính kính cần nghe theo, Da Luật Đức Quang là đặc chí vừa lòng, hắn tùy tiện nhìn nhìn, liền phát hiện cái này bảy tám người bên trong có một Tiểu Tử con mắt tặc đại, có lẽ là người Khiết Đan cho rằng mắt rất có phúc, có lẽ là Da Luật Đức Quang ưa thích mắt to , lúc này hắn liền chỉ vào Thạch Trọng Quý nói:“Mắt to người thế nhưng.” Thế nhưng mà hắn thật không ngờ, đúng là cái này vênh mặt hất hàm sai khiến, cho Thạch Trọng Quý thật lớn vũ nhục.

Khai Quốc Đế Vương, ít có như Thạch Kính Đường trôi qua như vậy uất ức . Mặc kệ làm chuyện gì, hắn đều muốn xem so với hắn nhỏ hơn mười mấy tuổi Kiên Đa sắc mặt, ngoại trừ hàng năm chỉ điểm Khiết Đan Hoàng Đế cùng với Quý Tộc đưa tiền tiến đưa vật bên ngoài. Hơn nữa người Khiết Đan Sứ Tiết đến rồi, Thạch Kính Đường còn phải quỳ xuống đến, ba khấu chín bái về sau lại đến tiếp chỉ. Thạch Kính Đường chịu được cái này, thế nhưng mà dưới tay hắn Tướng Lãnh thiếu chịu không được uất khí, Thạch Trọng Quý cũng chịu không được cái này, đường đường Trung Cầu Thân Vương, Tướng Quân, dựa vào cái gì sẽ đối người cái này Man Di quỳ xuống, nhận thức ngươi làm Kiên Gia Gia. Loại tâm tình này ở phía sau Tấn Triều đình, trong quân dần dần lan tràn, trực tiếp đưa đến về sau Ngụy châu Tiết Độ Sứ Phạm Duyên Quang, Sơn Nam chủ nhà Tiết Độ Sứ an theo tiến vào, Thành Đức quân Tiết Độ Sứ An Trọng Vinh, những người này Tạo Phán, còn phản vô cùng có đạo lý:“Ngươi Thạch Kính Đường bán nước, ta muốn thảo phạt ngươi.” Thạch Kính Đường dụng hết toàn lực rốt cục bọn hắn cho đã bình định, nhưng cái này Du Du chỉ khẩu là như thế nào cũng không chặn nổi . Dụng binh tự trọng Tiết Độ Sứ, ví dụ như Hà Đông Tiết Độ Sứ Lưu Tri Viễn, Thành Đức quân Tiết Độ Sứ đồ trưng uy, cũng không thể nào nghe Hoàng Đế được rồi, thế nhưng mà Thạch Kính Đường còn bắt bọn họ không có biện pháp. Thạch Kính Đường tự là tại cũng không dám đắc tội Khiết Đan, lại không dám đắc tội Lưu Tri Viễn bọn người dưới tình huống, buồn đến chết. Thạch Kính Đường chết, cho Thạch Trọng Quý thi triển không gian, cũng cho hắn rất lớn dẫn dắt. Có lẽ từ ngày đó trở đi, Thạch Trọng Quý đã nghĩ thử xem cái số này xưng có kéo dây cung không cung chi sĩ “60 vạn” Khiết Đan, nước nhiều bao nhiêu.

Nhìn qua chập chờn ánh nến, Thạch Trọng Quý cảm nghĩ trong đầu liên tục. Năm trước, tại cảnh kéo dài Nghiễm các loại ủng hộ, hắn không chỉ leo

lên Đê Vị, hơn nữa kiên định mà đoạn tuyệt cùng Khiết Đan quan hệ, vì đánh thắng một trận, hơn nửa năm đó đến, hẳn bỏ thêm ba bốn lần Phú Thuế. Phùng Đạo luôn lao thao khuyên bảo, muốn đối xử tử tế Bách Tính. Thật sự là cổ hủ ah, đuổi người coi Đặng châu Thứ Sử thật sự là Anh Minh ah. Sách Sử ta cũng không phải không có xem qua, xưa nay Minh Quân không đều là không có tiền thời điểm liền thu thuế, có tiền thời điểm liền giảm thuế mà. Hiện tại muốn đánh trận, đương nhiên muốn thu thuế, đến tương lai phá tan Khiết Đan, Thống Nhất Thiên Hạ, lại giảm thuế cũng không muộn ah. Nói sau, thu thuế còn không phải là vì tập hợp Tiền Tài Quân Lương mà. Hiện tại trận chiến đánh thắng, Đại Tần rốt cục cởi bỏ khâu nhục mũi, bước tiếp theo nên ai đó? Lưu Tri Viễn.....

Tuy nhiên đồ ăn không phải mỹ vị Giai Ngọc, rượu cũng không phải tinh khiết và thơm ngon miệng, nhưng mà (là) Mã Văn lại nhưng mà ăn rất sáng khoái, đương nhiên nguyên nhân chủ yếu nhất là mới vừa đi hai canh giờ lộ, đi lại tập tễnh, bụng đói kêu vang, ăn cái gì đều là hương. Mã Văn vừa ăn bên cạnh uống, đang tại dương dương tự đắc thời điểm, đột nhiên nghĩ đến một sự kiện: Ngẫu không mang tiền.

Từ khi bị cướp về sau Mã Văn liền người không có đồng nào, hôm trước tuy nhiên hưởng Triệu Biến Thái cho mượn ít tiền, thế nhưng mà thắng này chết keo kiệt, chỉ đủ mua hai thân quần áo, hiện tại trong túi quần nhí là một mao tiền cũng không có ah.

Mã Văn âm thầm cho mình động viên nói: Không sao, ta dù sao cũng là Xuyên Việt đến, chưa thấy qua lông mao lợn còn không có bái kiến heo chạy ư?

Mã Văn nhìn xem lúc này trong khách sạn người đến người đi, linh cơ khẽ động, đang chuẩn bị đập con ruồi đặt ở trong chén, chợt nghe bên kia một người nói: “Chủ Quán, người xem một chút các người cái này trong thức ăn, cái này đen sì sì đồ vật là cái gì?”

Người nọ vừa nói vừa dùng chiếc đũa theo trong mâm, lựa đi ra một cái lại để cho Mã Văn nhìn quen mắt đồ vật -- con ruồi.

Mã Văn tán dương nhìn người nọ liếc, Tâm Nói: Anh hùng sở kiến lược đồng ah.

Đã thấy điểm chương quỹ không chút hoang mang đi tới, cũng không nói lời nào, chỉ liếc qua một cái vẫn đứng tại cửa ra vào Hóa Kế. Cái kia Hóa Kế lập tức nói ra: “Khách quan, con ruồi này chỉ sợ không phải trong thức ăn a, chúng ta đồ ăn từ trước đến nay sạch sẽ Vệ Sinh.”

Thực Khách cả giận nói: “Không phải là các người đồ ăn không sạch sẽ, chẳng lẽ là ông đây mặc kệ sạch mà.”

Cái kia Hóa Kế đáng tuổi cười chân thành, một bộ thiếu nợ đánh biểu lộ, tiếp tục nói: “Ngài sạch sẽ không sạch sẽ, xin ngài đưa tay ra sẽ biết.”

Thực Khách nhất lạng, ngo ngắc nói không ra lời.

Chương Quỹ lúc này một tiếng Lãnh Tiểu, tay bãi xuống, bên cạnh cứ tới đây hai cái Tráng Hán, lôi kéo người nọ liền hướng bên ngoài đi. Chương quỹ kia chấp tay đối trong đại sảnh chúng khách nhân nói nói: “Quấy rầy các vị, Tiểu Điểm tài Tiểu Thế nhược, thật sự là chịu không được người ăn chùa lấy không, còn thỉnh các vị lý giải ah.”

Vừa dứt lời, cái kia trong đại sảnh đã có người nói: “Vương chương quỹ, ăn chùa lấy không Tự Nhiên không nên, người tại đây dạng xử lý rất đúng nha.”

Mã Văn sững sờ nhìn một chút Chương Quỹ, lại nhìn một chút cái kia lại lần nữa trở lại sảnh trước lập trụ ở dưới Điểm Tiểu Nhị, Tâm Nói: Ta còn tưởng rằng cái tiệm này Tiểu Nhị là tiếp khách, nguyên lai lại là giám thị Thực Khách. Mẹ, người cổ đại này cũng quá tinh đi à nha.

Nghe được ngoài cửa cái kia đi ăn chùa tiếng kêu thảm thiết, Mã Văn trong nội tâm rung mình, lại quét một vòng trong tiệm mọi người. Lúc này, vừa vặn hai cái người đọc sách đi đến, một cái trong đó đang mặc Tử Y, muốn bó Thanh Văn mang, mang lên còn buộc lên một cái Bích Ngọc bội, xem xét tựa là con nhà giàu. Mã Văn nhướng mày, lại muốn ra một cái Diệu Kế.

Chỉ thấy Mã Văn nhẹ nhàng hắng giọng một cái, khí vận đan điền, cao giọng thì thầm: “Núi non như tụ, sóng cả như nộ, Sơn Hà trong ngoài cái này..... Biện Châu lộ. Nhìn qua Biện Kinh, ý chân chừ, cái này..... Thương Tâm Tần Hán kinh (trái qua) đi chỗ, Cung Điện vạn gian đều làm Thổ. Hưng, Bách Tính khổ; Vong, Bách Tính khổ.”

Đọc diễn cảm hoàn tất, trơ mắt nhìn hai người này người đọc sách, Tâm Nói: Ta cái này từ làm coi như không tội, theo lẽ thường, nói như thế nào hai người cũng có thể quần bữa cơm a. Không ngờ, hai người này mặt không biểu tình nhìn một chút Mã Văn, một cái trong đó còn chửi nhỏ âm thanh “Cái gì chó má Thi Từ, Biện Kinh Địa Thế bằng phẳng, nào có cái gì trong ngoài Sơn Hà”, lại không để ý tới Mã Văn, trực tiếp đi phía trước một bàn ngồi xuống.

Mã Văn không khỏi thở dài một hơi, cái khác Xuyên Việt Nhân Sĩ, tùy tiện niệm cái thơ lập tức liền ra đem nhập tương, vì cái gì đến phiên ta niệm, liền bữa cơm cũng mặc kệ ah, Thương Thiên ah, Đại Địa nha.

Chương 34: Đến từ không dễ bữa tối

Ngay tại Mã Vân bàng hoàng và vô kế khả thi, chuẩn bị Cường Hành lao ra thời điểm. Chợt nghe sau lưng có người, vỗ tay khen: “Hào thơ ah, Hưng Bách Tinh khổ; Vong, Bách Tinh khổ. Lý Đỗ danh ngôn không gì hơn cái này ah, tại hạ U Châu Triệu Thông, bái kiến Huỳnh Đài.”

Mã Vân mạnh mẽ quay đầu lại, chỉ thấy một cái hai mươi ba hai mươi bốn tuổi tể mị mắt người trẻ tuổi, lông xanh đen Sắc Mã áo khoác, ăn mặc giản sạch, trên mặt đáng tươi cười hướng hẳn đi tới.

Mã Vân như nhìn thấy cây cỏ cứu mạng đồng dạng, vội vàng vái chào nói: “Tại hạ Trường Sa Mã Vân, bái kiến Huỳnh Đài.”

Triệu Thông lộ ra rất là Hào Sảng, trực tiếp đi đến Mã Vân cái này bàn, ngồi xuống nói ra: “Vừa rồi nghe Huỳnh Đài chỗ ngâm chi thơ, thật sự là thơ hay ah. Tầm sự tám chữ, đạo tận Bách Tinh khôn khổ ah. Huỳnh Đài Sở Nhân, làm sao tới đến Kinh Sư nữa nha?”

Hắn nói xong lời này, quay đầu xông Điểm Tiểu Nhị nói ra: “Đem ta đồ ăn đầu tới, ta cùng vị huynh đài này hợp bàn mà ngồi.”

Mã Vân cười nói: “Triệu huynh có chỗ không biết ah, tại hạ thuở nhỏ khổ đọc Thi Thư, bị ta Nho gia Văn Hóa thật sâu hấp dẫn, miễn đã lâu Trung Nguyên Nhân Nghĩa, Hào Hiệp làn gió, muốn đến Trung Nguyên nhìn một cái, trước đó không lâu, đúng lúc Gia Huỳnh đến Trung Nguyên Kinh Thương, ta liền với hắn cùng đi ra đến Du Lịch.”

Triệu Thông vui vẻ nói: “Đọc vạn quyển sách không bằng đi vạn dặm đường, Mã huynh tiến hành thật là khiến tại bội phục ah.”

Nói xong, hắn lại nhìn một chút Tả Hữu nói: “Không biết Lệnh Huỳnh ở đâu ah?”

Mã Vân thở dài một tiếng, nói ra: “Ta cùng Huỳnh Trường trên đường đi qua Hứa Châu, không ngờ tao ngộ đại cổ Nạn Dân, như vậy thất lạc. Nghĩ đến Gia Huỳnh muốn tới Biện Kinh Kinh Thương, vì vậy, ta trần trọc xóc nảy, màn trời chiếu đất, lúc này mới đi vào lấy thành Biện Kinh bên ngoài.”

Triệu Thông kinh nghi nhìn ta liếc nói ra: “Đi thêm về phía trước mười dặm đi ra Kinh Sư, dùng qua com tới, Huỳnh Đài nghỉ ngơi một đêm, sáng mai chạy đi, nửa canh giờ có thể đuổi tới Biện Kinh, nói không chừng lập tức liền có thể nhìn thấy Lệnh Huỳnh.”

Mã Vân mỉm cười nói: “Đa Tạ Triệu huynh cát ngôn ah, Triệu huynh U Châu Nhân Thị, làm sao tới đến thành Biện Kinh hạ đâu?”

Triệu Thông cảm khái nói: “Ài, nói rất dài dòng ah, U Châu bên ngoài tiếp Khiết Đan, vốn là Chiến Loạn chi địa, điều này cũng làm cho mà thôi.” Người nói, Triệu Thông nhìn xuống bốn phía, thấp giọng nói ra: “Tiên Đế cất U Vân 16 châu, ta đường đường Trung Cửu Nam Nhi há có thể khuất thân tùy tùng tặc, bởi vậy ta tài cử động Gia Nam dời Lạc Dương, hôm nay vừa mới là tới Biện Kinh vẫn an bạn cũ.”

Mã Vân cùng Triệu Thông cứ như vậy hàn huyên, cái này Triệu Thông Kiến Thức có phần Nghiêm, tài học cũng tốt, Mã Vân cùng hắn Thiên Nam Địa Bắc một hồi nói chuyện phiếm cũng thật là thích ý. Thế nhưng mà duy nhất lại để cho Mã Vân buồn bực chính là, người này khi nói chuyện phóng khoáng như vậy, làm sao lại không đề cập tới tình tiền sự tình niết. Đồ ăn đều đã ăn xong, hai ta còn làm trò chuyện cái gì kinh ah, cho dù chúng ta trò chuyện đến mức rất Đầu Cơ, người đem trưởng thanh toán, khai mở cái phòng trên chúng ta lại nói tiếp trò chuyện cũng không muộn ah.

Mã Vân nhìn xem ngoài cửa sổ đã là Tịch Dương nặng nề, Hà Quang gần đầy, Thiên Mã thượng muốn đêm đen đến rồi, đang muốn mở miệng nói chuyện. Lại nghe Triệu Thông sắc mặt hơi hồng, hình như có điểm ngượng ngùng nói: “Ai nha, bất tri bất giác sắc trời một đêm, hôm nay quấy rầy Tiên huynh dừng lại một chút, đến thành Biện Kinh ở bên trong, ta nhất định mời lại người ah.”

Mã Vân lắp bắp kinh hãi, vội la lên: “Ta không có tiền ah.”

Triệu Thông tựa hồ cũng là cả kinh, nói ra: “Cái gì? Vậy phải làm sao bây giờ tốt. Ta cũng không mang tiền ah.”

Nhất thời hai người là mắt to trừng đôi mắt nhỏ.

Triệu Thông trông mắt bóng bẩy Nhất Chuyển, bỗng nhiên lén lút Tả Hữu xem xét. Gặp bốn bề vắng lặng chú ý, sẽ đem tay áo hướng trên bàn một vòng, chỉ nghe “Xoẹt xẹt” Một tiếng, Triệu Thông tay áo rõ ràng bị trên bàn Đinh Từ cạo phá thật dài một tấc.

Mã Vân cùng Triệu Thông liếc nhau, liền lập tức đứng dậy, nói ra: “Chường Quỹ, các người cái bàn như thế nào cái dạng này ah, Đinh Từ đều chạy đến lão trường, đem chúng ta quần áo đều cạo phá, người nói nên làm sao bây giờ.”

Chường Quỹ còn chưa phải sợ đứng vội, điểm tiểu nhị kia đã tháo chạy tới nói: “Người dừng (không được) trả đũa, rõ ràng cho thấy chính hắn đem quần áo cạo rách nát, rõ ràng còn nghĩ đến trên đầu chúng ta.”

Mã Vân kiên trì đi đến trong sảnh, đối đang dùng com mọi người nói: “Ồ đây các vị Hương Thân Phụ Lão, có thể cho chúng ta phân xử thử ah, các người

nói một chút coi nào có người cô ý đem y phục của mình cạo rách nát nha?”

Gặp trong sảnh chỉ nhân đầu đối Mã Vân hai người chỉ trở, nghị luận sôi nổi. Mã Vân trong nội tâm buồn lòng, muốn đúng là hiệu quả này.

Cái kia Điểm Tiểu Nhị kiên trì nói ra:“Ta rõ ràng chứng kiến là hấn tay áo trên bàn xẹt qua, chính mình cạo rách nát.”

Mã Vân tiếp lời nói ra:“Nói nhảm, lúc ăn cơm chẳng lẽ không muốn động thủ ư? Các vị phụ lão, Đại Gia suy nghĩ một chút, chúng ta động thủ đĩa rau thời điểm, tay áo làm sao có thể không ở trên mặt bàn đúng đưa tới lui, nếu như trên mặt bàn cái này Đinh Tử không có nạy ra đi ra, vị bằng hữu kia của ta lại thể nào khả năng đem quần áo cạo phá đâu? Hiện tại Chủ Quán lại còn nói chúng ta là mình cạo rách nát, cái này còn có ... hay không Thiên Lý ah, cái này có còn vương pháp hay không ah, ta Biện Kinh Nhân Dân thuần phác thiện lương làn gió chạy đi đâu?”

Mã Vân dùng khí : tức giận có chút phát run Thanh Âm nói ra:“Các người, các người vu oan ta không có vấn đề gì, các người vu oan bằng hữu của ta cũng không có quan hệ, thế nhưng mà các người làm như vậy, thật sự cho chúng ta Biện Kinh mặt người thượng sở soạn ah, các người quả thực ném đi chúng ta Biện Kinh người mặt .”

Điểm tiểu nhị kia có chút thể nhược, nhỏ giọng nói ra:“Các người cũng không phải Biện Kinh người.”

Triệu Thông lập tức nhận được:“Chúng ta không phải Biện Kinh người, chẳng lẽ các người có thể khanh mông quái phiến ư? Các vị phụ lão có thể nhìn xem, bằng hữu của ta Tiên huynh ăn mặc ngăn nắp, xem xét đã biết là Đại Gia xuất thân; Mà ta đâu, rõ ràng cho thấy một có tri thức hiểu lễ nghĩa Thư Sinh, chúng ta như là cái loại này ăn cơm không trả tiền người mà.”

Cổ Đại nhân dân thật đúng là lòng nhiệt tình, bị Mã Vân hai người như vậy một bao hàm dòng nước mắt nóng cùng ủy khuất lên án lập tức đã động . Vì vậy, thì có một ít Thực Khách đứng ra giúp bọn hấn nói chuyện, chỉ trích Chủ Quán thái độ phục vụ không tốt, bàn ghế quá phá, tiến tới phản nản đồ ăn Vị Đạo không ngon miệng, đồ ăn lượng quá ít, vẫn còn có nhất sơn tây người lớn tiếng nói:“Chuyện gì thế này mà, tại chúng ta Sơn Tây, chúng ta ăn cơm đều là bát nước lớn, chạy đến các người bên này rõ ràng đều biến thành tiểu bát sứ , các người đây không phải lừa người mà.”

Chương Quý xem xét tình thế không đúng, cũng đã không thể bảo trì cái kia vô sỉ đáng cười, nói ra:“Các vị Đại Gia yên tĩnh một chút, vừa rồi việc này đúng là chúng ta Tiểu Điểm không đúng, chúng ta Tiểu Điểm sẽ đối với này Phụ Trách, tiểu Trương còn không tranh thủ thời gian cho hai vị này Đại Gia chịu nhận lỗi, hai vị gia thật sự là thực xin lỗi ah, như vậy đi, Tiểu Lý, người đi trên đường cho vị gia này tại mua bộ y phục đến.”

Mã Vân trong nội tâm cả kinh, không đúng cái này Vương Bát muốn ngang ngạnh,***, người lại để cho cái này Tiểu Lý hướng trên đường tùy tiện đi dạo du ngoạn một phát, lấy thêm kiện y phục rách rưới trở về, sau đó lại để cho chúng ta tính tiền, chúng ta chẳng phải lời đuôi sao?

Chỉ nghe Triệu Thông cười lạnh một tiếng, nói ra:“Hừ, bộ y phục này há lại tiền có thể mua đến .”

Mã Vân kinh ngạc nhìn thoáng qua Triệu Thông, thằng này đầu óc chuyển thực vui vẻ ah, hấn cũng nhìn ra Chương Quý không có hảo ý , tiếp nhận nên là như vậy khóc lóc kể lể, bộ y phục này Trọng Đại Lịch Sử ý nghĩa.

Quả nhiên, Triệu Thông kể tiếp quả nhiên một bả nước mũi một bả nước mắt nói lên, bộ y phục này là trọng yếu đến cỡ nào. Cái này trở khóc lóc kể lể ở chỗ này liền không thuật lại , tóm lại đây là một cái thể mỹ Thân Tình câu chuyện.

Cổ sự này nói, toàn trường người tựa hồ mỗi người đều ngậm lấy nước mắt, liền Chương Quý đều kim lòng không được mà hỏi:“Cái này làm sao bây giờ đâu?”

Mã Vân thở dài một tiếng nói:“Hướng người không thể gián, kia mà vẫn còn có thể truy. Triệu huynh, ta xem việc này coi như xong đi. Chúng ta nếu không liền thanh toán suốt đêm đi thành Biện Kinh a.”

Mã Vân cố ý đem “Thanh toán” Cùng “Suốt đêm” Nói rất nặng, hoàn toàn thể hiện ra hai người rộng lượng cùng đối Triệu Thông đồng tình. Chương quý kia quả nhiên cũng đủ thông minh, nói ra:“Hai vị khách quan, việc này thật là do Tiểu Điểm khiến cho , không bằng ngay tại Tiểu Điểm dừng chân một đêm, Tiểu Điểm bao nhựt vị Miễn Phí ăn ở một ngày. Như thế nào ah?”

Triệu Thông lau lau nước mắt, có chút ủy khuất nói:“Vậy thì đa tạ chương quý được rồi, việc này nói đến, ta cũng là do trách nhiệm , ai, không nên mặc quý trọng như thế quần áo đi ra ngoài ah.” Nói xong còn vụng trộm đối Mã Vân trừng mắt nhìn.

OK!

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Đại Tương Quốc Tự nửa ngày du

Ta tên Thạch Thủ Tín, năm nay mười tám tuổi, Biện Kinh người, Thành Đông Vạn An miếu Lưu Manh lớp huấn luyện Tốt Nghiệp. Bình thường, lời nhảm chán, ta cùng với Hoài Đức, Khuông Dân, ngan siêu, Mộ Dung các loạiđội Bát, chín người cộng thêm một đám ngưỡng mộ người của chúng ta tại Vạn An trong miếu luyện võ công; Đói bụng, liền đi trên đường tùy tiện tìm quán rượu ăn một chút gì, có thể là của ta Văn Bằng so sánh cứng rắn (nganh), cho nên Đại Gia rất ít hỏi ta ăn mấy tiền; Mùa xuân thời điểm, chúng ta còn ưa thích leo đến Thành Đông Phú Dương trên đường Thúy Hoa lâu bên trái rừng cây dương trên cây, vụng trộm nhìn xem thoáng một phát Thúy Hoa trong lầu kiều điểm phong cảnh, chúng ta xưng là “Ngắm trăng”; Hạ Thiên thời điểm, chúng ta ưa thích chạy tới Đại Tương Quốc Tự, lẳng lẽ chuyển mấy bồn cây hoa hồng, hoa mẫu đơn trở về bán, không phải là vì kiếm tiền, mấu chốt là hưởng thụ cái kia tiện tay chuyển hoa Khoái Cảm, chúng ta xưng là “Làm cho hoa”.

Chúng ta luyện được Công Phu rất nhiều, ta không thích nhất một bộ gọi là [Triệu thị Trường Quyền]. Nhớ rõ ta tám tuổi năm đó mùa đông, bầu trời bay Tuyết Hoa, ta cùng Khuông Dân vừa mới đoạt một đứa bé trai Băng Đường Hồ Lô, đã bị một cái một thân mùi thú, quần áo tả tơi, tự xưng là Trần Truyền Khất Cái kéo lại. Chúng ta còn tưởng rằng hắn muốn Hắc ăn Hắc, không ngờ hắn lại nói thiên hạ hôm nay Đại Loạn, muốn chúng ta học võ công, để Tương Lai tốt trị quốc bình thiên hạ, sau đó còn xuất ra một quyển rách rưới sách đi ra, nói là võ công tuyệt thế, định giá 16 Văn bán cho chúng ta. Chúng ta là Tiểu Hải Tử, thế nhưng mà như chúng ta sẽ trả giá, cuối cùng dùng 15 Văn cộng thêm một chuỗi Mứt Quả OK. Đừng tưởng rằng chúng ta ngốc, này chuỗi Mứt Quả là chúng ta đoạt đến .

Khuông Dân đem quyển sách kia gọi là Triệu thị Trường Quyền, ta bắt nó gọi là Thiên Ma Lưu Tinh Quyền, vì vậy ta cùng Khuông Dân đành phải dùng ngôn ngữ tay chân đến quyết định tên của nó. Đáng tiếc chính là, của ta Tiểu Vũ Trụ không có bọc phát, mà Khuông Dân nhưng bắt hạnh bạo phát. Cuối cùng hắn mang theo bên kia sách đặc ý nghênh ngang rời đi, chỉ để lại ta mặt mũi bầm dập nằm ở trong đồng tuyết.

Gần đây Khiết Đan cầu xâm lấn trong chúng ta nguyên, Hoài Đức đi theo hãn Lão Cha chiến tranh đi, ngan siêu cảm thấy thế đạo quá loạn, về nhà làm quai bảo bảo (*con ngoan), Khuông Dân ngược lại là rất bạn thân (đạt đến một trình độ nào đó), đáng tiếc ngày hôm qua nhà bọn hắn Mẫu Lão Hồ trở về , Mộ Dung cũng muốn theo giúp ta, chỉ là hôm trước Luyện Công quá mạnh tránh eo, hiện tại đi lên đường tới liền “Ai ôi!!! ai ôi!!!” gọi, đây không phải ảnh hưởng hình tượng của ta mà. Cho nên hiện tại chỉ còn lại có ta một người tại Thông Minh trên đường mò mẫm đi dạo, hư không thời gian thật là làm cho ta tức chán ghét lại không thể làm gì. Mùa hè này thật đúng là nói ra đi ra, mới đi vài cái liền đầu đầy mồ hôi , được rồi, ta hai tay để trần a, Tú Tú Cơ Nhục a.

Vừa rạng sáng ngày thứ hai bắt đầu, dùng xong Miễn Phí bữa sáng, Mã Văn cùng Triệu Thông chuẩn bị thẳng đến Biện Kinh. Có thể là bởi vì ngày hôm qua ăn ý hợp tác, lại để cho bọn hắn đã có một loại như gió xuân ấm áp, tương kiến hận muộn Tri Kỷ cảm giác. Triệu Thông có chút Bất Xá mà hỏi:“Mã huynh, người cũng đã biết Lệnh Huynh khả năng tại Biện Kinh ở đâu đặt chân ư? Biện Kinh ta đã tới mấy lần, vẫn tương đối quen thuộc, nếu không chờ ta buổi sáng làm xong việc, ta đưa người đi qua ah.”

Mã Văn cười nói:“Ta đại ca khả năng trở về Biện Kinh Đại Tương Quốc Tự, chúng ta ước định tại đó gặp mặt.”

“Ah”, Triệu Thông kinh hi nói:“Thật sự là xảo ah, ta cũng vừa mới đi Đại Tương Quốc Tự làm việc, vừa vận một đường đồng hành, vừa đi vừa nói.”

Mã Văn hay nói giỡn nói:“Rõ ràng trùng hợp như vậy ah, xem ra chúng ta Duyên Phận thật đúng là không phải bình thường sâu ah. Triệu huynh Học Thứ nguyên bác, trên con đường này, Tiểu Chương cũng đúng lúc hướng người lãnh giáo thoáng một phát ah.”

Triệu Thông lộ ra cũng cực kỳ cao hứng. Trên đường đi, hai cái trò chuyện được cũng có chút Đầu Cơ, chỉ có điều Mã Văn hỏi hắn đi Đại Tương Quốc Tự làm cái gì thời điểm, Triệu Thông lộ ra có chút chi chi ngô ngô, Mã Văn mặc dù cười cười thôi, nhưng trong nội tâm khó tránh khỏi đánh cái dấu chấm hỏi (???).

Triệu Thông quả nhiên đối Biện Kinh có chút quen thuộc, tiến thành, hắn liền đổi nghề trở thành hướng dẫn du lịch, nói cho Mã Văn đạo này có thể tới ở đâu, con đường kia thông hướng nơi nào.

Không hẳn sẽ, rất xa liền trông thấy phía trước Đại Tương Quốc Tự, bên kia còn rất náo nhiệt , hẳn là đến rồi cái gì Đại Quan, ngoài cửa cổ kiệu đều ngừng một hàng

Triệu Thông đột nhiên có chút do dự nói:“Mã huynh, hôm qua sự tình, hôm qua sự tình.....”

Mã Văn sững sốt một chút, biết rõ hắn không muốn ngày hôm qua hết ăn lại uống sự tình Ngoại Truyện, thích thú cười nói:“Triệu huynh, hôm qua chúng ta uống rượu nói chuyện phiếm trò chuyện với nhau thật vui, đã xảy ra chuyện gì sao?”

Triệu Thông yên lòng, nói ra:“Không sai, không sai, thực không dám dấu diếm, Tiểu Chương thực sự chúng (trông) tương kiến hận muộn cảm giác ah.”

Mã Văn mặc dù mặt mỉm cười, trong nội tâm không chỉ oán thán: Người cái Vô Danh Tiểu Tốt, cùng ta lại hợp ý cũng có cái rắm dùng, Lão Tử muốn nhận thức Đại Lão ah, Khuông Dân Ca Ca, chờ Tiểu Chương cấp.

Nhìn xem Triệu Thông rách rưới ống tay áo, Mã Văn Văn Nói:“Cái này Đại Tương Quốc Tự, không có canh cổng đấy sao?”

Triệu Thông nói:“Có, tại sao không có, cái này Đại Tương Quốc Tự cũng không phải bình thường Tự Miếu, mặc dù không phải Hoàng Gia Tự Miếu,

nhưng thường xuyên có quan lại quyền quý tới dâng hương bái Phật, không phải người bình thường có thể đi. Mã huynh, người lần đầu tiên tới Biện Kinh, hôm nay Tiểu Chương mang người đi vào đi dạo một vòng, cái này Đại Tương Quốc Tự thể nhưng mà thành Biện Kinh Nhất Đại Danh Thắng ah.”

Mã Vân trong nội tâm cả kinh: Cay khối mụ mụ, trách không được người muốn cùng ta đồng hành, không phải là muốn lại cùng ta trình diễn vừa ra a. Mới vừa lên diễn đoạt thức ăn nhỏ, lại muốn trình diễn trốn về hành động lớn. Người thật đúng là cho rằng Lão Tử ta là khai mở vận Nguyên Niên tốt nhất Nam Diễn Viên thường người đoạt giải.

Triệu Thông gặp Mã Vân sắc mặt có chút do dự, cười nói: “Không sao, Đại Tương Quốc Tự ta đã vòng vo mấy lần, từ phía trước giao lộ hướng đông ngoặt, có đầu gần lộ.”

Đi theo Triệu Thông đằng sau, tại giao lộ đông rẽ vào về sau, lại quẹo trái, đã nhìn thấy một cái chật vật chật vật Tiểu Hà, dọc theo bờ sông hướng bắc lại đi một đoạn ngắn, đã nhìn thấy một cái cái cổ xiêu vẹo lão Liễu cây, theo bờ bên kia một nhà tường viện bên ngoài đuổi đã qua.

Mã Vân nhìn xem Triệu Thông thần bí kia đáng tuổi cười, đang muốn hỏi hẩn lộ ở nơi nào đâu. Chỉ thấy, trước mặt bọn họ một cái cánh tay trần thập ** tuổi Tiểu Thanh Niên, hướng thượng nhảy dựng, cầm lấy lão Liễu cây, đi từ từ hai cái liền leo đến đối diện chính là cái kia trong sân đi, xoay người một cái đã không thấy tăm hơi bóng dáng.

Triệu ca, người nói lộ, không phải là từ nơi này cái lão Liễu trên cây bò qua đi thôi. Nhân Tài ah, một cái theo U Châu đến người bên ngoài, muốn tìm như vậy một con đường, thật không dễ dàng ah.

Mã Vân hơi kính nể nhìn một chút Triệu Thông, làm khó người rồi, bạn thân. Bất quá, người choáng nha phí nhiều chuyện như vậy, đây là muốn làm cái gì nha.

Đã thấy Triệu Thông trực tiếp đi đến Liễu Thụ trước, cầm lấy Liễu Thụ thân cành đập vào tóm nhĩ, thật vất vả leo đi lên, lại “Thủ trượt” Theo thân cây trượt đến đối diện, đáng tiếc tại “Thủ trượt” Trong tiếng, lại xen lẫn vài tiếng “Xoẹt xẹt” Thanh Âm, Triệu Thông quần áo lại bị treo phá một mảng lớn. Mã Vân trong nội tâm Ichikaru: Cạo rách nát Địa Phương đúng là bờ mông ộp.

Triệu Thông lén lút lút lút mọi nơi một ngắm, sau đó liền Mã Vân xông ngoắc, cũng thấp giọng nói: “Đến đây đi, bên này không ai.”

Vì vậy, Mã Vân cũng bò qua. Tuy nhiên so ra kém cái kia cánh tay trần, bất quá trời qua cũng coi như có thứ tự, quần áo một chút cũng không có bị cạo phá.

Mã Vân bò qua về sau, xem Triệu Thông tựa hồ như cùng hẩn Giải Thích cái gì, thích thú mỉm cười nói: “Triệu huynh thần bí như vậy, nhưng là phải ám sẽ Giai Nhân ah, không hổ Phong Lưu Tài Tử ah.”

Triệu Thông nhất lảng, cười khỏ nói: “Mã huynh, chớ đề giễu cợt, kỳ thật, Tiểu Chương lần này tới, là yêu cầu cái xuất thân.”

Cầu cái xuất thân? Đó là cái gì ??

Triệu Thông xem Mã Vân tựa hồ có chút khó hiểu, lộ vẻ sâu thâm cười cười nói ra: “Mã huynh, người cảm thấy con người làm ra gì muốn đọc sách nha?” Học Văn Võ nghệ, vậy tại Đế Vương Gia.” Thiên hạ hôm nay Đại Loạn, triều đình trùng vô nhẹ Vãn, Tiểu Chương cái này đây người Tài Hoa không gây chỗ thi triển. Ta nghe nói hôm nay Tề Tướng Phùng Đạo Phùng đại nhân muốn tới Tướng Quốc Tự thấp nhang, cho nên ta chuẩn bị tại Tướng Quốc Tự bên trong đề bài thơ đá động Phùng đại nhân, đề cầu Tiến Giai chi lộ.”

Mã Vân nhìn hẩn một cái, ại, rối loạn, làm cái gì cũng không dễ dàng ah. Xem tìm việc đều cầu đến lấy phân thượng, thật sự là không dễ dàng ah. Thích thú an ủi hẩn nói ra: “Triệu huynh đừng (không được) thương cảm, nói không chừng hôm nay có thể cá vượt Long môn đâu.”

Mã Vân mạn cho rằng hẩn sẽ khiêm tốn vài câu, không ngờ, Triệu Thông hơi đỏ mặt, nhìn nhìn chính mình quần áo rách nát, do do dự dự nói: “Mã huynh.....”

Mã Vân trong nội tâm phát tởm: Cay khối mụ mụ, cái này Triệu Thông thật là đồ hèn mọn bỉ ổi nam, hẩn dẫn ta tới, hẩn là tựu là muốn mang một kiện thay thế quần áo.

Nhìn xem hẩn đáng thương bộ dạng, Mã Vân trong lòng không khỏi mềm nhũn, nói ra: “Triệu huynh, nhìn người quần áo đã phá, không bằng hai người chúng ta reload a.”

Triệu Thông cảm kích nói: “Vậy thì thật là quá..... Quá.....”

Mã Vân bắt đắc dĩ cùng hẩn trao đổi quần áo, ại, vậy cũng là làm việc tốt.

Mã Vân cái đầu so Triệu Thông muốn cao một chút, kết quả Triệu Thông xuyên:đeo Mã Vân quần áo, nhanh xiết chật cũng nhìn không ra cái gì đến. Mã Vân cái đó? Còn phải nói gì nữa sao, quần áo thượng đã về tới 21 Thế Kỷ một thời thượng. Ngắn vậy thì thôi, mầu chột là bờ mông ại.

Lập tức Mã Vân bắt buộc chính mình không muốn quần áo sự tình, Vãn Nói: “Triệu huynh người cái này thơ, chuẩn bị ghi ở đâu ah? Sao có thể cam đoan Phùng đại nhân nhất định thấy được đâu?”

Triệu Thông thấp giọng nói:“Ta mua được Phùng phủ Hạ Nhân, ném qua com trư, Phùng đại nhân nhất định sẽ đến Tướng Quốc Tự Hậu Viện bên trái hàng thứ ba phòng Chương Nhất gian nghỉ ngơi, chúng ta liền thừa dịp hiện tại đem thơ nâng lên cái kia trên cửa đi.”

Kháo, nghe ngóng thật đúng là tình huống.

Kế tiếp, Mã Vân quan sát động tĩnh, Triệu Thông từ trong lòng ngực cầm cái tiểu Dao, tại trên cửa phòng khắc thơ. Nhìn xem Triệu Thông bận rộn thần sắc, Mã Vân độ cao : cao độ hoài nghi Triệu Thông kéo hắn tới mục đích ,***, người này nói không chừng đã nghĩ lừa dối Cá Nhân tới cho hắn mang quần áo, canh chừng, mà ta liền Bất Hạnh trúng hán Quý Kế.

Khắc hết thơ sau, hai người liền trốn ở khu sân sau này tận cùng bên trong nhất trong rừng cây tìm cái khối bàn đá xanh, ngồi chờ Phùng Đạo phẩm thơ. Triệu Thông cùng cái nhà kia người đã nói xong rồi. Nếu như cái nhà kia người gạt đầu, liền biểu thị Phùng Đạo rất hài lòng, chúng ta liền nhảy ra ngoài, nếu như Điều Đầu, chúng ta cho dù làm không công , nếu như đuổi đuổi tay, chúng ta liền Thuận Thế chuẩn đi, bởi vì, Đạo ca rất tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng. Chúng ta vị trí cũng thuận tiện chuẩn đi, cánh rừng cây này cuối cùng chính là cái lệch ra cái cổ Liễu Thụ.

Chờ đợi trong quá trình, để cho hai người có chút bất an đúng là, cái kia cánh tay trần người. Tên kia đến thời điểm, áo nghiêng nghiêng chờ khách trên vai, vừa rồi chuẩn bị thời điểm ra đi, áo bị hắn xách trong tay, bên trong căng phồng không biết chứa những gì, chứng kiến Mã Vân bọn hắn ngồi ở rừng cây bên cạnh, tựa hồ lấp bắp kinh hãi, lập tức liền chuyển tới bên trái Rừng trúc, tìm một cái ghế đá ngồi xuống.

Mã Vân tại rừng cây trên tảng đá ngồi, người nọ tại Rừng trúc trên mặt ghế đá ngồi, ba người thỉnh thoảng nhìn nhau, đều đang nóng nảy cùng đợi.

Không biết đã qua bao lâu, một cái Hòa Thượng dưới sự dẫn dắt, cả trai lẫn gái 20 nhiều người rốt cục xuất hiện. Kế tiếp tự là yên tĩnh, Triệu Thông nhìn chòng chọc vào một người, đột nhiên, nghe được một tiếng nói giả nua Ván Nói:“Đây là ai ghi nha?”

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Trận chiến mở màn Thạch Thủ Tín

Những người này tiến vào Hậu Viện về sau, rất là quen việc dễ làm,20 mấy cái cả trai lẫn gái chia làm vài nhóm phân biệt đi về hướng tất cả sắp xếp trong phòng, chỉ có một cái Hoàng Bảo béo Hòa Thượng cùng một vị 60 tuổi Thượng Hạ, Tinh Thần quắc thước ông lão mặc áo tím, hướng hàng thứ ba đi tới. Sau lưng còn đi theo sáu cái Thanh Y mũ quả dưa tùy tùng, một cái trong đó vẫn còn nhìn bốn phía. Nhìn Lão Già bộ dạng, chắc hẳn tự là được xưng “Ngũ Đại” Bất Đào Ông Phùng Đạo.

Phùng Đạo cùng béo Hòa Thượng chuyển tới hàng thứ ba sau, đột nhiên không nói thêm gì nữa. Một lát sau, chợt nghe đến Phùng Đạo nói ra: Đây là ai ghi nha?”

Nghe được Phùng Đạo Thanh Âm, Mã Vân tâm nhin không được đập bịch bịch, nhìn thoáng qua Triệu Thông, chỉ thấy hắn sắc mặt có chút Thương Bạch, bờ môi cũng có chút ô thanh, tay chân cũng có chút run rẩy, không chỉ là sợ đến hay vẫn là khẩn trương .

Đón lấy, chợt nghe một cái người nhà nói ra:“Lão Già, ngài cảm thấy cái này thơ thể nào nha?”

Chợt nghe Phùng Đạo hừ lạnh một tiếng, nói:“Thơ hay, tốt tài tình.....”

Mã Vân tâm lý thả lỏng, Lãnh Đạo đã nói vậy là tốt rồi. Triệu Thông mặt tựa hồ cũng có chọn người sắc, giống như lại sống đến giờ.

Nào biết được, âm thanh giả nua kia lại lên:“Khẩu khí thật lớn, Hắc Hắc, Phương Trượng Đại Sư, cái này thơ là ai làm nha?”

Đón lấy một thanh âm vang lên:“A Di Đà Phật, cái này, sáng nay trên ván cửa còn rõ ràng không có nha.”

“Ah? Ha ha, chắc là vị nào có tài nhưng không gặp thời ần giả, chuyên môn ghi cho Lão Hủ xem a.” Lời này còn chưa nói xong, chỉ thấy một người làm tựa hồ lo lắng sửa sang lại mũ. Triệu Thông lập tức liền lòng như tro nguội y hết thờ dài một tiếng.

Phùng Đạo giọng điệu cứng rắn nói xong, thì có mấy đạo ánh mắt tại bốn phía quét tới quét lui, ngay sau đó thì có cái tục tăng Thanh Âm, kêu lên:“Xem! Trong rừng trúc có người, là ai? Đứng ra.”

Mã Vân nhìn nhìn Triệu Thông cái kia không chịu nổi trọng kích thần sắc, nghĩ đến Cổ Đại nghiêm đi tuần pháp, mặc dù không biết cái này loạn bôi vẽ linh tinh, xông tới Trường Quan là thứ tội danh gì, cũng rất cuộc thiếu kiên nhẫn , đứng lên chạy ra rừng cây, chỉ vào cánh tay trần nhân nói:“Tặc Tử, ngươi chạy chỗ đó!”

Sau đó, hướng về phía Phùng Đạo thủ hạ nói ra:“Cái này Tặc Nhân, trộm Đại Tướng Quốc Tự đồ vật bên trong.”

Cánh tay trần người lấp bắp kinh hãi, vừa đứng dậy, chợt nghe bộp một tiếng, quần áo rơi trên mặt đất, một chậu tịnh lệ cây hoa hồng hoa, lăn đi ra.

Người nọ rút cuộc không lo nổi hoa gì, nắm lên trên mặt đất quần áo, liền hướng rừng cây chạy thẳng tới. Phùng Đạo mấy cái tùy tùng cũng ngay sau đó chạy tới, trong miệng còn hét lớn:“Chạy chỗ đó.”

Mã Văn chặn đường vừa đứng, bày ra một cái Hoàng Phi Hồng Kinh Điện tạo hình, la lớn:“Mau tới bắt trộm ah, Hậu Viện đã có Tặc Nhân, Mạc gọi đi Tặc Nhân.”

Quang bàng thanh niên đã chạy tới, hướng về phía Mã Văn tựa là Nhất Cước, Mã Văn bận rộn lo lắng thu hồi Hoàng thị tạo hình, cũng sau này hơi lui một bước. Người kia Thối Công tựa hồ thật là rất cao minh, gặp Mã Văn lui về phía sau, hay dùng chân trái lại hướng hấn đá tới.

Mới Mã Văn lui về phía sau một bước quá nhỏ, chỉ thấy người nọ lại dùng chân trái hướng trước ngực hấn thẳng đá đến. Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, Mã Văn bất đắc dĩ thân thể hướng (về) sau một nghiêng, hai tay hướng trước ngực khê chống, chuẩn bị ngăn kháng này chân, sau đó hợp mọi người chỉ lực, cầm xuống quang bàng thanh niên.

Đáng tiếc một cái ngoài ý muốn hoàn toàn làm rối loạn Mã Văn kế hoạch. Chân của người kia đá thật sự quá nhanh, rõ ràng theo hấn hai tay tâm đó xuyên qua, thẳng đá đến trước ngực, Mã Văn Ngực kịch liệt đau nhức, trọng tâm một mất, thân thể bên cạnh ngã về đằng sau, hai cánh tay trên không trung một hồi [nắm,bất loạn], rõ ràng bắt được quang bàng thanh niên chân.

Chợt nghe “Cạch” một tiếng, Mã Văn té ngã trên đất, ngay tiếp theo quang bàng thanh niên cũng ngã sấp xuống ở trên người hấn.

Mã Văn chịu đựng trên người kịch liệt đau nhức, Tả Thủ chống đất, vừa định lật lên thân đến. Ngực liền đau đón một hồi, quang bàng thanh niên tay phải đặt ở Mã Văn trên người, bỏ người lên muốn chạy, Mã Văn Tâm Nói: Người không thể chạy, cái này vạc người được cho chúng ta trên đỉnh ah. Vì vậy, Mã Văn Linh Quang khê động, tay phải sử xuất một chiêu “Hầu Từ hái đào”, vừa vịn một phát bắt được Mục Tiêu, sau đó dụng lực sờ, lại hung hăng xuống kéo một cái, chỉ nghe quang bàng thanh niên “Ah” kêu to một tiếng, héo rút tại, hai tay bùm lấy dưới đũng quần, rút cuộc đứng không đứng dậy đến.

Sau đó bốn cái tùy tùng rút cục vượt qua, đem quang bàng thanh niên bắt giữ. Quang bàng thanh niên kêu to cầu xin tha thứ:“Các vị gia, ta trung thực, ta thẳng thắn, van cầu các người trước hết để cho ta trên mặt đất quyền lấy năm sẽ.”

Bốn người có phần giật mình liếc nhau, sau đó ngay ngắn hướng nhìn về phía Mã Văn, tựa hồ muốn nói: Đại Hiệp, hảo thủ đoạn. Mã Văn đầu giương lên, lông mi thoáng gầy lên trên, đáp lễ nói: Tiểu cae.

Vuông trượng Đại Sư cùng Phùng Đạo nện bước khoan thai từ phía sau chậm rãi đã đi tới, Mã Văn khom người thi lễ, nói:“Đại Sư, ngài khỏe. Sáng hôm nay ta cùng bằng hữu của ta.” Chỉ thoáng một phát Triệu Thông, tiếp tục nói:“Chúng ta nhìn xem người này từ phía sau lệch ra cái cổ trên cây liễu bò tới, suy đoán người này khả năng đối Quý Tự bất lợi, vì vậy ta cùng Bằng Hữu liền cùng một chỗ bò tới, còn thỉnh Đại Sư thứ lỗi ah.”

Béo Hòa Thượng chấp tay trước ngực, mỉm cười nói:“A Di Đà Phật, Đa Tạ Thích Chủ trượng nghĩa Viện Thủ, truy nã trộm hoa chi tặc.”

Lúc này theo cửa sân lại chạy vào hơn mười đeo đao Hộ Vệ, cầm đầu chạy đến Phùng Đạo trước mặt, nói:“Lão Gia, ngài bị sợ hãi.”

Phùng Đạo mỉm cười nói:“Ha ha, hữu kinh vô hiểm, cũng là bằng thêm sinh hoạt chi nhạc thú. Người đi đem cái này trộm hoa chi nhân áp giải phủ Khai Phong thẩm tra xử lý.”

Người nọ ừ một tiếng, muốn dẫn người áp giải quang bàng thanh niên đi ra ngoài.

Phùng Đạo bỗng nhiên lại thấp giọng nói:“Lý Văn, trở về nói cho cây dâu Phủ Doãn, liền nói Phùng Đạo lần nữa đề nghị hấn, gần đây nhiều chú ý trong thành lung tung về xấu người, đối với những người này muốn nghiêm trị không tha.”

Phùng Đạo đánh giá cẩn thận xuống ngựa Vân Nhị người, nói:“Hai vị đều là đọc sách đích sĩ tử a, hai vị Văn Thái Phong Lưu, can đảm can trọng. Ứng Biến cơ trí, thật là khiến Lão Phu kính nể ah.”

Mã Văn cùng Triệu Thông liếc mắt nhìn nhau, cái này Bất Đào Ông, có hàm ý khác ah.

Mã Văn chính không biết nên trả lời như thế nào thời điểm, chỉ nghe Triệu Thông Vấn Nói:“Phùng tướng gia, ngài khỏe. Học Sinh U Châu Nhân Thị, đến trong kinh học ở trường, vừa khi rảnh rỗi thấy kia trên cửa phòng chỗ khắc chi thơ, không biết đại nhân đối với cái này đánh giá như thế nào ah?”

Phùng Đạo cười ha ha nói:“Nguyên lai hay vẫn là gần hương. Lão Phu quan trường chìm nổi bốn mươi năm, Phụ Trợ Quân Chủ năm sáu cái, hạng người gì chưa từng gặp qua, cái dạng gì mà nói chưa từng nghe qua ah, Thế Nhân đều nguyện làm Hoa Hồng, thế nhưng mà lại có mấy người có thể làm đến đâu? Cách đối nhân xử thế [nói như rồng leo, làm như mèo mửa], trong lòng còn có hãnh tiến chi tâm, lại há có thể an với đất nước sự tình?”

Có ý tứ gì? Cay khối mù mù, Phùng Đạo thẳng cháu con rủa, xem ra đã biết rõ, cái này thơ là ai làm được rồi. Bất quá, Mã Văn xem Phùng Đạo bộ dạng, cũng không muốn khó xử bọn hấn. Ai, làm thơ tự tiến cử chiều này mới lạ: tươi sốt là mới lạ: tươi sốt, Triệu huynh, vậy cũng đầu tiên có lẽ biết rõ ràng cái này Bất Đào Ông yêu thích a.

Triệu Thông có chút không phục nói:“Dùng Thi Luận người, không khỏi có sai lầm Công Đạo a.”

Phùng Đạo tiếp tục cười nói:“Như vậy đối một cái người không quen thuộc, nên như thế nào đánh giá đâu? Hiện nay người Khiết Đan xuôi nam, Quốc Sự liên tục khó khăn, có ít người không khỏi đã nghĩ bí quá hoá liều, dùng tiểu bao la, giống như thiêu thân lao đầu vào lửa, ai, trên đời chỉ nhân lại có mấy người là tự nhiên biết chỉ mình đâu? Lão Phu lớn tuổi, ngày mai sẽ phải rời kinh đi Địa Phương thượng đi nhậm chức . Chúng ta hôm nay tương kiến chính là có duyên, có câu nói sẽ đưa cho các ngươi a. Thấy đủ người Trường Nhạc ah.”

Triệu Thông nhìn ta liếc, có lướt qua Phùng Đạo, cảm giận nhưng đích nói ra:“Học Sinh thụ giáo, Bất Đào Ông quả nhiên Trường Nhạc ah.” Nói xong quay đầu bước đi, Mã Văn đành phải xấu hổ đối với Phùng Đạo Tiểu Tiểu, nói ra:“Phùng tướng gia không nên trách móc, ta bằng hữu này chính là như vậy thối tính tình, lão gia ngài nhiều tha thứ nha.”

Phùng Đạo nở nụ cười, xoay người sang chỗ khác, nên bước Tứ Bình Bát Ôn bước chân thư thả, chậm rãi hướng hàng thứ ba phòng Chương Nhất gian đi đến. Mã Văn đối phương trượng cũng gật đầu, liền xoay người đuổi theo Triệu Thông đi. Đương nhiên chỉ dùng tay bụm lấy bờ miệng chạy .

Triệu Thông người này không biết có phải hay không là quá tức giận, rõ ràng cũng không đề cập tới nữa thay quần áo sự tình, trực tiếp theo lịch ra cái cổ trên cây liễu bỏ qua. Mã Văn bức mình nhìn qua hắn, cuối cùng không thể làm gì leo cây qua tường, được phép mới vừa rồi bị quang bàng người cho đá bị thương, không để ý Mã Văn theo trên cây rớt xuống. Theo “Xoẹt xoẹt” Hai tiếng, Mã Văn phiền muộn nghĩ đến: Có thể chính thức tuyên bố gia nhập Cái Bang .

Xem Triệu Thông vẻ mặt tịch roi đích bộ dáng, Mã Văn không khỏi trấn an hắn nói:“Phùng Đạo người này, cẩn thận khéo đưa đẩy, lại mua danh chuộc tiếng, ta nếu sớm biết ngươi là hướng hắn tự tiến cử, nhất định sẽ ngăn cản của ngươi.”

Gặp Triệu Thông có chút khó hiểu, Mã Văn tiếp tục nói:“Tự Đường vong về sau, Trung Nguyên Hoàng Đế như đèn kéo quân đồng dạng đổi lấy đổi đi, Phùng Đạo người này rõ ràng sừng sừng không đến, Triệu huynh cảm thấy là duyên có nào ah?”

“Nếu như Phùng Đạo là Ngụy Chính người như vậy, hắn sẽ làm như thế nào đây?”

Triệu Thông nghĩ nghĩ nói ra:“Khả năng sớm đã bị giết.”

“Không sai, Ngụy Chính tâm hệ Thiên Hạ, chứng kiến Quân Chủ hành vi bất lương, Bách Tính khó khăn, hắn nhất định sẽ bênh vực lẽ phải. Hiện nhiên Phùng Đạo không phải là người như thế, hắn mềm yếu, không có lập trường, không có Nguyên Tắc. Nếu như Phùng Đạo là Phòng Huyền Linh, Đỗ Như Hối người như vậy đâu?”

Triệu Thông nghĩ nghĩ, nói ra:“Như vậy Thiên Hạ cũng không về phần hỗn loạn như thế.”

“Cho nên, Phùng Đạo Văn Chương ghi mặc dù tốt, xác thực không có gì Kinh Thế chi tài, Ứng Biến chi năng, toàn bộ chính là một cái hồn bì, trông thì ngon mà không dùng được. Quan trường chìm nổi, là làm quan tất nhiên kinh nghiệm, Điều Sùng, Tổng Cảnh bị giáng chức khiển trách thời điểm làm cái gì? Hắn Phùng Đạo lại làm cái gì?”

Triệu Thông dừng một chút, nói:“Nghe nói Phùng Đạo ở quê hương cũng không hề bày quan khung, mà là tự mình Hạ Địa Lao Động, cũng tới núi đốn củi, đổi một ít khuyết thiếu lao động nhân gia, hắn cũng tận lực trợ giúp, chính mình ở tại nhà lá ở bên trong, địa phương Quan Lại đưa tới đồ đặc hắn đều không có tiếp nhận.”

“Điều Sùng, Tổng Cảnh là cư Triều Đình phía trên, tặc thì lo hắn dân, cư Giang Hồ xa, tặc thì lo hắn quân. Phùng Đạo bị giáng chức khiển trách thời điểm, rõ ràng làm những sự tình kia, cái này còn nói mình cái gì? Phùng Đạo tại mua danh chuộc tiếng. Quân Quân Thần Thần, Phụ Phụ Tử Tử chính là Đại Nghĩa vị trí, tiền triều Chư Đế đối với hắn lại có gì bạc đãi chỗ. Mà Phùng Đạo lại như mà nghênh đón mang đến, thật sự là vô si cực kỳ.”

Mã Văn dừng một chút, nói tiếp:“Triệu huynh, như loại này không phụ không có vua, mềm yếu khéo đưa đẩy, mua danh chuộc tiếng, tiền Liêm quả hổ thẹn đồ, như Lưu Ly trượng như vậy trượt bẹp người, nếu là thương thức Triệu huynh, ta đây thực vì(thay) Triệu huynh cảm thấy không đáng .”

Triệu Thông Trầm Mặc thật lâu, khom người thì lễ nói:“Mã huynh nói như vậy, đúng như Thê Hồ Quán Đỉnh ah.” Nhìn xem Triệu Thông thủy chung có loại không cam lòng bộ dạng, Mã Văn cũng lười khuyên nữa, thuận miệng nói:“Triệu huynh, đi theo ta, chúng ta hôm nay ăn bữa ngon.” Hắn mang theo Triệu Thông một lần nữa trở lại Đại Tương Quốc Tự cửa ra vào, xuất ra tiểu Đạo, ở ngoài cửa trên tường vừa khắc lại một cái “Đại” Chữ, chỉ nghe thấy “Đem làm” một tiếng, một bộ khóa sắt liền động ở Mã Văn trên cổ.

Chương 37: Đội trưởng nhà lao lại là Vương Phác

Tại Thành Tây Thạch Tử Hồ Đồng một chỗ cao chỗ ở trong đại viện, phòng trước dưới bóng cây, một cái lão giả áo xám chính nằm nghiêng tại ghế Thái sư, tay phải đang đưa quạt hương bồ, tay trái cầm một phong thư. Chợt nhìn thì ra là một ông già bình thường, chỉ là cái kia Hồn Trọc trong ánh mắt ngẫu nhiên lập lòe tinh quang, biểu hiện ra nội tâm của hắn [ngủ đông, ở ẩn]. Hắn tựa là Đại Tấn triều đình Cự Bá -- Sandvig hàn.

Nhìn xem Phùng Đạo ghi Thư Tín, Sandvig hàn trong nội tâm một hồi Lăn Tiếu. Bất Đảo Ông có làm sao có thể cùng hắn so sánh với đâu? Hắn đi theo Tiên Đế [Thạch Kính Đường] hai mươi mấy năm, bày mưu tính kế, gom góp Tiền Thuế, trấn an Địa Phương, tại tiên đế quần bách nhất thời điểm, là hắn đi sứ Khiết Đan, phản hồi nói rõ lợi hại quan hệ, mới nói phục Da Luật Đức Quang xuôi nam, lập Tiên Đế Vi Đế. Về sau, Tiên Đế bổ nhiệm hắn vì(thay) cùng Trung Thư môn hạ Bình Chương Sự, kiêm Xu Mật Sứ, thì ra là Thừa tướng kiêm Thái úy, ngàn năm Hoa Hạ, lại có mấy người ngồi xuống vị trí này. Cái này hạng gì Tín Nhiệm, hạng gì Vinh Diệu, hắn vì(thay) Đại Tấn dốc hết tâm huyết tài thay đổi cục diện chính trị tạm thời An Định. Tiên Đế trước khi chết, giảm hắn và Lưu Tri Viễn Quan Chức, hắn hiểu được Tiên Đế ý tứ, đây là lại để cho Tần Hoàng kết ân cùng hắn. Cho nên hắn không hề có một chút nào Oán Hận. Thế nhưng mà Tần Hoàng Đăng Cơ về sau, tại cảnh kéo dài Nghiễm, Phùng ngọc khuyến khích hạ, thay đổi lẽ lối, cùng Khiết Đan quyết liệt, tựa hồ bắt hắn cho quên . Hắn làm sao có thể nhìn xem Đại Tấn từng bước một đi về hướng diệt vong đâu?

Sandvig hàn nhéo nhéo sách trong tay tin, tâm tư đã sớm bay đến Lê Dương Tiên Tuyền, cảnh kéo dài Nghiễm, Phùng ngọc,,, Phùng bảo --

Mã Vân hai người lại đối lại một mối trong nội tâm lại khó chịu, đi thật dài một hồi, tài trở lại Đại Tương Quốc Tự cửa ra vào. Mã Vân theo Triệu Thông cái kia nhường cái tiểu Đạo, mới vừa ở ngoài cửa trên tường khắc lại một cái cực kỳ khó coi “Đại” Chữ, chỉ nghe thấy quát to một tiếng:“Hào tiểu tử, đi với ta Nha Môn đi một chuyến a.”

Mã Vân lắp bắp kinh hãi, nhìn lại, chỉ thấy một người mặc Tử Y giày quan Bộ Đầu, trong tay còn mang theo một cái nặng trĩu khóa sắt,“Bá” một tiếng sẽ đem khóa sắt, động ở trên cổ của hắn. Cái này Bộ Đầu đằng sau còn theo năm sáu cái Bộ Khoái.

Bên cạnh Triệu Thông vội vàng đi tới nói:“Vị này quan gia, không biết chúng ta phạm vào tội gì nha?”

Cái kia Bộ Đầu mắt lé liếc Triệu Thông, nói ra:“Nha, tại đây còn có một đồng đảng, đem hắn cũng cầm xuống.”

Mã Vân lúc ấy phục hồi tinh thần lại, cảm thấy lập tức cân nhắc: Muốn hay không chạy trốn? Sờ lên bụng, giữa trưa đều chưa ăn cơm, hiện tại càng là đói bụng đến phải trước tâm lần lượt phía sau lưng , mắt nhìn Triệu Thông quyết định chắc chắn, nói ra:“Chỉ có ta tại khắc chữ, ta cùng nhân huynh cùng không nhận ra, hắn khả năng cảm thấy ta oan khuất tài bệnh vực lẽ phải , ngươi chỉ để ý bắt ta đi tốt rồi, ta ngược lại muốn xem xem cái này Khai Phong Phủ Dẫn dựa vào cái gì bắt ta, cái này có còn vương pháp hay không?”

Triệu Thông cảm kích nhìn Mã Vân liếc, đang muốn nói chuyện.

Không ngờ, cái kia Tử Y Bộ Đầu cười lạnh nói:“Còn nói không phải một đảng? Hai người các ngươi lén lút chạy đến nơi đây, ngươi còn hướng hắn mượn đao, ngươi làm gốc Bộ Đầu đều không có chứng kiến ư?”

Cay khối mụ mụ , xem ra theo thật lâu rồi. Mã Vân sững sờ một chút, lập tức thay đổi lấy lòng mỉm cười, nói ra:“Đại nhân, thật sự là nhìn rõ mọi việc ah. Trong một nóng bức Thiên Khí ở bên trong, ngài còn thủy chung như một trên đường phố dò xét, thật sự là Bách Tính Thủ Hộ Thần, Lê Dân Ô Dù ah. Không có ngài cái này chẳng phân biệt được Ngày Đêm vất vả cần cù công tác, nào có chúng ta Bách Tính hạnh phúc An Khang sinh hoạt ah.”

Nhìn xem Tử Y Bộ Đầu có chút mềm hoá gương mặt, Mã Vân tiếp tục thâm nhập sâu kiểm nghiệm nói:“Đại nhân, ta thực xin lỗi ngài ah, ta thật sự là bị dầu mỡ heo che lại tâm, bị Hồ Ly Tinh mê hoặc thân, bị Thái Dương chiếu choáng luôn mắt. Rõ ràng làm ra như thế lại để cho thân lấy đau nhức, kẻ thù sung sướng, cho ngươi Thương Tâm, lại để cho ngài khó xử sự tình ah. Thế nhưng mà đại nhân,.....”

Nhìn xem Tử Y Bộ Đầu vậy có điểm thỏa mãn biểu lộ, Mã Vân đang chuẩn bị uyển chuyển đưa ra chính mình một điểm nhỏ tiểu nghĩ cách thời điểm, Tử Y Bộ Đầu, lại đột nhiên nói ra:“Ngừng, ngừng. Nói thêm gì đi nữa ta hiểu ý nguyện .”

Hắn nhìn Mã Vân hai người liếc, nói ra:“Hôm nay chuyện này mà, như tại ngày xưa, ta ngay cả xem cũng sẽ không xem các ngươi liếc . Nhưng mà (là), vừa nhận được Thượng Cấp Mệnh Lệnh, muốn nghiêm khắc đã kích ở nơi công cộng lung tung về xấu người, cho nên không có ý tứ ah, theo ta đến Nha Môn đi một chuyến a.”

Mã Vân cùng Triệu Thông kinh ngạc liếc nhau một cái, Tâm Nói: Chuyện gì thế này nha? Chẳng lẽ là Đại Tấn Quốc triều đình mấy ngày hôm trước vừa thông qua được [nghiêm khắc đã kích lung tung về xấu một số Quy Định] Hành Chánh Pháp Quy.

Mã Vân liền vội vàng hỏi:“Đại nhân, gần đây phạm cái này pháp nhiều người ư?”

Tử Y Bộ Đầu nghiêm mặt nói:“Nhiều, hơn muốn chết, nhớ các ngươi cái này số mỗi ngày đều có thể tìm trăm tám mươi người, Phủ Doãn đại nhân đã phân phó ra rồi, đối với các ngươi cái này số người, không cần thăm vấn giam giữ tại trong phòng giam có thể kéo.”

Một lúc sau bọn hắn đến Đại Lao cửa ra vào, một cái đội trưởng nhà lao còn đối cái kia Tử Y Bộ Đầu nói ra:“Ai nha, Vương bộ đầu, hôm nay Thu Hoạch không nhỏ ah, không sai biệt lắm đã bắt 20 cái đi à nha, thật sự là một lòng vì công ah.”

Tử Y Bộ Đầu cười mắng:“Ta một lòng vì trong nhà người chính là cái kia,***, ngươi cho rằng Lão Tử muốn bắt ah, đúng rồi, ngươi đem bọn hắn lĩnh vào

đi thôi.”

Cái kia đội trưởng nhà lao nói:“Ha ha, bên này sớm đây, người đi Địa Tục Chương Thập Lục số nhà tù, bên kia có lẽ vẫn còn có không vị.”

Cái kia Từ Y Bộ Đầu gắt một cái, đối với thủ hạ mấy cái Bộ Khoái nói ra:“Các người đi đem bọn họ dẫn tới Địa Tục 16 số nhà tù, Lão Từ chờ ở tại đây các người. Mẹ , một cái đội trưởng nhà lao mà thôi, còn tưởng rằng chính mình là Thừa tướng đâu, cả ngày chảnh chứ như nhị ngũ bát vạn (*ngồi chém gió tự kỷ) đồng dạng.”

Mấy cái Bộ Khoái mặt lộ vẻ khó khăn lên tiếng, mang theo Mã Vân hai người tới Chương Thập Lục số nhà tù. Nói là nhà tù trên thực tế xác thực một cái Đại Lao, vào cửa tựa hồ là một cái Đại Sân, thoạt nhìn thật là rộng rãi, phía trước dựa vào tường thả một cái cũi sắt bàn bát tiên cùng hai cái ghế dài, trên mặt bàn để đó một cái Lam Bì tập, trên tường còn dính một trương cây hồng bì giấy, trên giấy viết “Một hai ba bốn năm [sáu, bảy] ** thập linh” Thập Nhất chữ to. Xuyên qua Đại Sân tựa là hai hàng nhìn nhau Mộc Lan tiểu nhà tù. Không biết là nguyên nhân gì, cái này nhà tù rõ ràng thật là nhân rồi, rõ ràng không có giam giữ Phạm Nhân.

Cái kia đội trưởng nhà lao lớn lên ngược lại là rất phổ thông , màu đồng cổ mặt, ba mươi lăm ba mươi sáu tuổi bộ dáng, trong tay còn cầm quyền sách, ngồi ngay ngắn ở trên ghế dài, tùy tiện quét Mã Vân liếc, liền trực tiếp đối cái kia mấy cái Bộ Khoái nói:“Đến bên này Lam Bì tập thượng đăng ký thoát án một phát, thời gian, Địa Điểm, nguyên nhân, nhân số, Tính Danh.”

Mấy cái Bộ Khoái một bộ mướp đáng như, nói ra:“Vương đội trưởng nhà lao, chúng ta sẽ không viết chữ nha.”

Vương đội trưởng nhà lao tựa hồ đã sớm ngờ tới bọn hắn sẽ không viết chữ , nói ra:“Sẽ không viết chữ, trên tường cây hồng bì giấy từ trái đến phải ghi theo thứ tự là”“Một hai ba bốn năm [sáu, bảy] ** thập linh”, chính mình tìm một chút tương quan con số điền đi lên, sau đó tại họa (vẽ) cái áp, lại đến phía ta bên này lĩnh cái chìa khóa, đem bọn họ mang vào đến liền có thể .”

Một cái trong đó Bộ Khoái liền quay nhìn nhỏ niết cảm lấy bút lông, tùy tiện chọc lấy điểm Mặc Thủy, ngay tại sách bìa trắng thượng đã viết cái hai, xoa bóp cái Thủ Ấn. Sau đó sẽ đem tập đưa cho đội trưởng nhà lao, đội trưởng nhà lao gật gật đầu, nói ra:“Đây là vì sự tình gì tài vào đến nha, người nói ta đến ghi.”

Cái kia Bộ Khoái lên đường:“Hai người kia trên đường Hồ ghi vẽ linh tinh.”

Đội trưởng nhà lao gật gật đầu, ghi xuống.

Mã Vân lên lên liếc liếc, cái này Lam Bì tập hẳn là Phạm Nhân đăng ký lục, không biết tại sao, rõ ràng không dùng vài trang, xem ra cái này nhà tù Sinh Ý kinh tế đình trệ ah.

Cái này mấy cái Bộ Khoái đem ngựa Vân Nhị người áp trở ra, liền đối cái kia đội trưởng nhà lao khẽ gật đầu, chạy đi như bay đi ra ngoài, Mã Vân vô ý thức nhìn thoáng qua cái kia đội trưởng nhà lao, người này xem ra là Siêu Cấp Biến Thái , bằng không thì mấy cái Bộ Khoái cũng sẽ không muốn chuột thấy mèo vậy.

Tại trong phòng giam, tùy tiện tìm cái tương đối sạch sẽ Địa Phương, Mã Vân cùng Triệu Thông an vị xuống dưới, Mã Vân hỏi cái kia cái đội trưởng nhà lao nói:“Ài, cái này đại nhân, chúng ta lúc nào ăn cơm nha.”

Cái kia đội trưởng nhà lao liền đầu đầu không giờ lên, nói thẳng:“Nên lúc ăn cơm, tự nhiên sẽ ăn cơm .”

Nói nhảm! Mã Vân quay đầu mắt nhìn Triệu Thông, trong nội tâm man hồ thẹn nói:“Triệu huynh, hôm nay nếu không phải là ta, cũng sẽ không liên lụy người bị lấy Lao Ngục tại ương .”

Triệu Thông cười khổ một cái nói ra:“Oán liền oán Hôn Quân Vô Đạo, Vương Pháp không chương, hạng giá áo túi cơm tháo chạy chức vị cao. Ai.” Nói xong thở dài một hơi.

Nhìn hẳn thủy chung vẫn không có từ giữa trưa đã kích trung tinh táo lại, Mã Vân lập tức cũng không biết nói cái gì cho phải. Không ngờ, chỉ nghe cái kia đội trưởng nhà lao cười lạnh một tiếng nói:“Người trẻ tuổi, chẳng lẽ không biết họa từ ở miệng mà ra không?”

Triệu Thông sững sốt một chút, tức giận nói:“Chẳng lẽ ta nói không phải sự thật ư? Chúng ta có hay không Phạm Pháp, dựa vào cái gì bắt chúng ta!”

Cái kia đội trưởng nhà lao trực tiếp trả lời:“Hoàng Cân là như thế nào phản ? Hiện nay Khiết Đan đã đến thích thành , như Biện Kinh ra lại cái gì sai lầm, Đại Thế đi vậy, Phùng Đạo rõ ràng có thể nghĩ ra được cầm xâu chuỗi chiêu số, cũng là có chút chân tài thật học. Lệnh cấm này tuy có điểm bất cận nhân tình, bất quá thật là trước mắt duy ổn biện pháp tốt nhất .”

Mã Vân không phục nói:“Cái kia làm gì vậy không trực tiếp nói cho Đại Gia người Khiết Đan đã bị đánh tan, như vậy không đơn giản hơn ư?”

Cái kia đội trưởng nhà lao buông sách, nhìn ta một cái nói:“Tiểu Hải Tử, nếu như nói người Khiết Đan bị đánh tan, đến một lần cầm đi lại ban đêm chỉ sợ cũng Chấp Hành không nổi nữa, thứ hai nhiều như vậy Nạn Dân tuân hướng Biện Kinh bốn phía, chẳng lẽ người còn có thể đem bọn hắn một lần nữa đuổi đi ra ư?”

Cái gì? Người lại còn nói ta là Tiểu Hải Tử, Mã Vân không khỏi nhìn một chút chính mình, ai, không có Tiểu Chương tựa là bị người xem thường ah. Trên

đường đi, đừng phải nhiều người như vậy, kể cả Sài Vinh, cũng còn không đứng đối với ta khách khí, vì sao? Thủ hạ một đám Tiểu Chương che chở, bản thân cũng rất có Đại Gia xu thế, cho nên coi ta là thành * người xem. Hiện tại đâu? Ăn mặc cái này thân Khất Cái phục, đã đói bụng xi xào gọi, ngay tiếp theo người cũng thấp đồng lứa.

Mã Vân không phục lật lọng nói ra:“Ngươi đã như vậy có năng lực, như thế nào không lo cái Tể Tướng tới cứu dân tại trong nước lửa ah. Ăn nói suông, nói xong sao nhiều thì có ích lợi gì đâu? Chẳng lẽ ngươi cho rằng khoác lác không lên thuế, ngươi có thể tùy tiện khoác lác ư?”

Cái kia đội trưởng nhà lao cười lạnh nói:“Nhìn ngươi như đọc qua vài năm sách người, chẳng lẽ sẽ không có nghe qua “Luong cảm chọn mộc mà tức, bày tôi giới lựa chủ mà thờ” U? Cho dù muốn ra làm quan, cũng muốn phân rõ tình thế, lượng sức mà đi mới là. Trừ phi da mặt của ngươi đủ dày, bằng không thì lèm nhèm nhưng đích ra làm quan, chỉ biết tăng thêm khuất nhục. Nói là vì(thay) dân vì nước, nói không chừng chỉ là vì chính mình.”

Triệu Thông mặt đã biến thành đỏ thắm Hồng Sắc, hần bật thốt lên:“Bày tôi giới lựa chủ mà thờ, nếu như không có Luong Chủ đâu? Ngươi vừa chuẩn bị làm sao bây giờ?”

Đội trưởng nhà lao ha ha cười nói:“Loạn thế xuất anh hùng, có hay không Luong Chủ không phải khẩu miệng, mà là khẩu Nhân Quang. Các ngươi đã như vậy lo nước thương dân, không có gì không đi ra sức vì nước, ngược lại trên đường phố chữ như gà bới nha?”

Những lời này nhẹ nhõm lại để cho Triệu Thông tiến thêm một bước biến thành gan heo mặt, thờ phỉ phỉ ngồi dưới đất không bao giờ ... nữa lên tiếng.

Bàn về bàn suông công phu, Mã Vân cũng không sợ cái này Cỗ Đại bất cứ người nào, hần đi đến cửa nhà lao bên cạnh, nói ra:“Được lắm “Phân rõ tình thế, lượng sức mà đi”.”

Mã Vân trên dưới phải trái đánh giá cẩn thận thoáng một phát cái này đội trưởng nhà lao, khiêu khích nói:“Cái này áo liền quần, đối Các Hạ mà nói, quả nhiên là lượng sức mà đi ah. Ha ha ha ha”

Đội trưởng nhà lao “BA~” thoáng một phát, đem sách hướng trên mặt bàn mạnh mà vỗ, nói ra:“Trẻ con không thể giáo cũng.”

Mã Vân vội vàng tiếp lời nói:“Đối, bảo ta “Trẻ con”, ngươi xác thực còn chưa xứng, ngươi ngược lại là rất có tự mình hiểu lấy, điểm này xác thực khó được, khó được ah khó được.”

Đội trưởng nhà lao có chút sung huyết não, mặt tím tím xanh xanh gân bạo khiêu, chỉ chỉ Mã Vân, đột nhiên “Hừ” một tiếng nói ra:“Đồ tranh giành miệng lưỡi lợi hại, Chân Tiểu Nhân cũng.”

Mã Vân kéo ra chữ đồng tư thế, trên mặt đáng tươi cười tiếp tục nói:“Triệu huynh, có ít người nói thật sự là so hát đều tốt nghe, chính mình nhu nhược Vô Vi vậy thì thôi, còn muốn dốc sức liều mạng cho mình mang mũ cao, ta thực vì cha hần mẹ cảm thấy xấu hổ.....”

Ở sau đó trong vòng nửa canh giờ, Mã Vân đối lấy thuyết pháp, không ngừng vũ nhục, phỉ báng, vu oan cái này đội trưởng nhà lao, hần nói chính đã ghiền thời điểm, đột nhiên gặp cái này đội trưởng nhà lao, Thân Thể đi phía trước một nghiêng. Mã Vân cho rằng hần muốn đi qua sửa chữa ta, đột nhiên ý thức được chính mình đang ngồi lao, lúc ấy liền ngừng miệng. Nào biết được cái này đội trưởng nhà lao, hét to một tiếng:“Ta Vương Phác, ta Vương Phác.....” Như vậy té trên mặt đất cũng không nhúc nhích.

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Trên thế giới thật sự có quỷ ư?

2008 hàng năm hot nhất Lịch Sử Bình Luận dân --[ảnh hưởng Trung Quốc Lịch Sử tiến trình mười lần nói chuyện] một văn trung, đem Mã Vân, Vương Phác Biện Kinh nhà tù nói chuyện liệt vào vị thứ ba.

Nguyên nhân: Một, lần này nói chuyện là Bắc Phương Tể Tướng cùng Nam Phương Đế Vương tâm đồ tại thanh niên Thời Đại vô tình gặp được một lần nói chuyện, trùng hợp chỉ số 8 viênkhỏa tinh:sao; Hai, lần này nói chuyện phát sinh Địa Điểm rõ ràng tại trong phòng giam, kinh dị chỉ số.5 viênkhỏa tinh:sao; Ba, lần này nói chuyện sức sát thương cực mạnh, Đại Sở Hoàng Đế lợi dụng ba tác không nát miệng lưỡi, tập hợp tung Liên Hoàn thuật cùng kiếm, khiến Vương Phác ngất, như vậy lưu lại mầm bệnh, cuối cùng tại 10 năm sau đi đời nhà ma, Lục Sát Thương chỉ số 7 viênkhỏa tinh:sao; Tứ, dùng thức người chỉ mình trừ danh Mã Vân, rõ ràng không có nhận ra Vương Phác nhân tài như vậy; Xưa nay keo kiệt kiếm bảo thủ Vương Phác, rõ ràng không có đối với Mã Vân tiến hành trả đũa, đặt cạnh nhau hần vào chỗ chết, Lịch Sử Hối Hận chỉ số 10 viênkhỏa tinh:sao; Năm, bởi vì đủ loại nguyên nhân, lần nói chuyện này nội dung cụ thể vẫn là một điều bí ẩn đoàn, trước mắt biết đến tựu là cuối cùng kết quả ----- Vương Phác được cháng văng đầu chúng, Mã Vân bị tiếp tục giam giữ, Thần Bí chỉ số 10 viênkhỏa tinh:sao. Tổng hợp đánh giá viênkhỏa tinh:sao.

[giới hạn trong độ dài, xếp hạng người thứ nhất, vị thứ hai hai lần nói chuyện, Không Động liền không ở nơi này đã viết, thỉnh các vị sâu sắc chính mình

cân nhắc. Duy nhất có thể dùng lộ ra chính là nên Văn Chương phát biểu tại 2008 thời đại]-- đường phân cách --

Nghe được cái kia ngã xuống đất ngất đi, hơn nữa vẫn còn không ngừng run rẩy người, nói mình tên gọi “Vương Phác”, Mã Văn quả thực sợ ngây người. Cái này run rẩy nam rõ ràng tựa là đại danh鼎鼎 Vương Phác ư?

Mã Văn cùng Triệu Thông vội vàng hô lớn:“Mau tới người ah, có người té xỉu .”

Những người khác bị tươi sống mắng chết, Mã Văn có lẽ còn có chút tiểu kiều ngạo, thế nhưng mà Vương Phác không thể chết được ah, Vương Phác chết rồi, cái này Lịch Sử liền trở nên không thể nắm lấy , đã không có Vương Phác, Sài Vinh còn có thể thuận lợi như vậy nam chinh bắc thảo ư? Triệu Khuông Dận về sau còn có thể lên làm Hoàng Đế ư?

Người mau trở lại,

Một mình ta thừa nhận không đến,

Người mau trở lại,

Lịch Sử bởi vì người mà đặc sắc,

Người mau trở lại,

Đem ta Lịch Sử mang về,

Đừng làm cho lòng ta không như Đại Hải,

Đừng làm cho lòng ta không như Đại Hải.

Mã Văn trong nội tâm không khỏi vang lên [người mau trở lại] bài hát này. Thế nhưng mà thật dài một hồi thời gian trôi qua , bên ngoài vẫn đang không có gì Động Tĩnh, Mã Văn hai người hô được Yết Hâu Hóa Nhiệt, chuẩn bị buông tha cho tiếp tục kêu cứu thời điểm, rốt cục có một cái bề ngoài giống như đi ngang qua Bộ Khoái đi đến, chứng kiến cảnh tượng như thế này, tựa hồ lấp bắp kinh hãi, vội vàng hô người đem Vương Phác mang ra đến liền y, bất quá trước khi đi rõ ràng xong hai người bọn họ trừng mắt nhìn, còn dựng thẳng dưới ngón tay cái.

Mã Văn nhìn Triệu Thông xem xét, từ trong ánh mắt của hắn đọc lên lời trong lòng của mình, đám khốn kiếp này nói không chừng đã sớm biết Vương Phác bất tỉnh, nhưng chỉ có không đi ra cứu người. Cái này Vương Phác đích nhân duyên thật là không thể nào tích ah.

Nhìn xem Vương Phác bị mang ra ngoài, Mã Văn thở dài một hơi, Triệu Thông cũng miễn cưỡng cười cười, nói ra:“Mã huynh, người thật sự là lười biếng chỉ si ah, Vương Phác người như vậy đều bị người cho mắng bất tỉnh.” Nói xong, lại thở dài thoáng một phát.

Mã Văn xem Triệu Thông còn không có theo Phùng Đạo cùng Vương Phác đã kích trung khôi phục lại, thích thú cười khỏ nói:“Triệu huynh, thiên hạ hôm nay Đại Loạn, Quân Hùng cùng nổi lên, lời nói Tru Tâm mà nói, cái này ba cái chân Cáp Mô khó tìm, cái này hai cái đuôi Hoàng Đế còn không dễ tìm ư? Thiên Nhai nơi nào không có thơm, làm gì độc luyện Nhất Chi Hoa đâu?”

Triệu Thông nhìn nhìn Mã Văn, cười thâm nói nói:“Làm gì độc luyện Nhất Chi Hoa? Ai, mười năm gian khổ học tập nhưng vô dụng vô chi địa ah. Mã huynh, người Văn Thái Kiến Thức có chút Bất Phàm, vì cái gì không vào triều làm quan đâu? Phải hay là không cũng là tại treo giá đâu?”

Mã Văn vội vàng lắc đầu, nói:“Ta khéo Đại Sở, thuở nhỏ liền ngưỡng mộ Trung Nguyên Nho gia Văn Hóa, lần này đến Trung Nguyên chính là vì bái tế Chí Thánh Tiên Sư, cái kia nghĩ đến Trung Nguyên như thế nào động không chịu nổi, ai, Vô Nhân giữa đường, Thư Sinh không bị coi trọng, Triệu huynh thật sự muốn nhập sĩ, không bằng đi Nam Phương thử thời vận a.”

Triệu Thông trầm ngâm một lát, nói:“Bác cường nam nhược, Nhất Thống Thiên Hạ người mười phần ** tựa là Bắc Phương .”

Đương kim trên đời có thể thấy rõ tình thế người thật đúng là không ít ah. Mã Văn trong nội tâm thở dài, cũng lười nói cái gì nữa Nhân Định Thắng Thiên mà nói, dù sao vừa rồi đối Mã Văn đã kích cũng rất lớn, sống sờ sờ một cái danh nhân trong lịch sử, rõ ràng bị hắn mắng chóng mặt, về sau ghi hồi ức lục, đây đương nhiên là một cái điểm nhấp nháy , thế nhưng mà Lịch Sử có thể hay không như vậy cái biến đâu?

Trong ngục giam ngày đầu tiên, Mã Văn chính là như vậy một cái buồn khổ và lo sợ bất an vượt qua. Vừa rạng sáng ngày thứ hai, đột nhiên vào được nầy cái Bộ Khoái, không nói lời gì sẽ đem Mã Văn cùng Triệu Thông dẫn theo đi ra ngoài, lại để cho bọn hắn đi một cái Phùng thừa tướng trong nhà Phục Dịch.

Chẳng lẽ là Phùng Đạo trong nhà? Thật sự là oan gia ngõ hẹp ah.

Mã Văn hoài nghi nhìn Triệu Thông liếc, liền hỏi Bộ Khoái nói:“Là Phùng thừa tướng gia ư? Hắn không phải đã rời kinh sao?”

Có một Bộ Khoái không nhận được nói:“Không phải Phùng Đạo Phùng đại nhân, là đương kim Quốc Cữu Phùng ngọc Phùng tướng gia, đợi lát nữa các người đến Phùng tướng gia quý phủ, thành thật một chút, Nhận Chân làm việc, nói không chừng hai ngày nữa sẽ đem các người đem thả .”

Mã Văn qua đã quen Vương gia sinh hoạt, nghe nói muốn làm sống, vội la lên:“Vị đại gia này, chúng ta là vì lung tung về xấu bị vô vào đến , các người lại làm cho chúng ta đi làm sự tình khác, cái này chỉ sợ tại lý không hợp a?”

Cái kia Bộ Khoái chế nhạo một tiếng nói:“Cái gì gọi là có lý không có lý, thượng cấp phản phó đã kêu hữu lễ, hiểu không? Các ngươi cái này coi như tốt, không có cho các ngươi đi vận chuyển Quân Lương, đây chính là Cửu Tử Nhất Sinh nơi đi, thấy đủ a.”

Mã Vân sinh trưởng ở Hồng Kỳ hạ, sống ở Tân Trung Quốc, sau khi chuyển kiếp cũng là được người tôn kính Vương gia, cái kia chạm qua như vậy không thêm nói đạo lý sự tình, đang muốn tức giận, đã thấy Triệu Thông lôi kéo ống tay áo của hắn nói:“Triều đình Pháp Luật nghiêm khắc, chớ để ăn hết thiệt thòi trước mắt.”

Đúng lúc này, cái khác trong phòng giam Phạm Nhân cũng bị lực tặc áp ra, chừng chừng một trăm người. Đang khi bọn họ thấp thòm lo âu thời điểm, chỉ nghe một cái Bộ Đầu nói:“Đại Gia yên tĩnh một chút, hôm nay dâng đầu Mệnh Lệnh, mang bọn ngươi đi một chỗ Phục Dịch, các ngươi dựa theo yêu cầu thành thành thật thật làm việc, bằng không thì có các ngươi dễ chịu.” Nói xong, vung tay lên, ba bốn mươi cái Bộ Khoái áp lấy bọn hắn, xuyên qua mấy cái đường cái, hướng Phùng phủ phương hướng đi.

Mã Vân vừa đi vừa nhìn bốn phía, hi vọng có thể chứng kiến Liêu nhân dừng bọn hắn, rồi xuống khó tài nghĩ đến có Tiểu Chương thời gian thật sự là tốt. Đáng tiếc chính là, trên đường đi cái gì người quen cũng không có thấy, duy nhất có kiểm nhận lấy được chính là thấy được một cái quen thuộc bóng lưng, đó là một người mặc xuyên-deo màu vàng hơi đỏ áo dài, dáng người yếu điệu Nữ Tử bóng lưng, đáng tiếc hắn suy nghĩ thật lâu tựa là không nghĩ ra đến nàng là ai.

Ngay tại hắn nản chí thất vọng thời điểm, chợt nghe một cái chim hoàng oanh y hệt thanh âm nói:“Mã công tử, ngươi như thế nào đã bị bắt.”

Mã Vân vừa ngẩng đầu, một cái yếu điệu Tú Lệ Thân Ảnh liền đập vào mi mắt -- Triệu kinh mẹ. Mã Vân như Lạc Thủy chỉ nhân kiếm đến cây cỏ cứu mạng đồng dạng, vội vàng nói:“Kinh mẹ, vừa nhanh nói cho Liêu nhân dừng. Lại để cho hắn tới cứu ta.”

Triệu kinh mẹ đôi má đỏ lên, cúi đầu nói:“Ta lập tức đi nói cho Liêu Đại Ca.” Nói xong nhẹn không được ngẩng đầu nhìn liếc Mã Vân, đã thấy Mã Vân tại Bộ Khoái xô đẩy hạ, đã qua xa.

Cứ như vậy đi 2 ở bên trong nhiều, cuối cùng đã tới Phùng phủ. Một cái 50 nhiều tuổi béo Quấn Gia, đem Mã Vân cái này 100 nhiều người, chia làm 12 tổ, sau đó cho bọn hắn bắt đồng công cụ, lại để cho bọn hắn bới ra Phòng Tử bới ra Phòng Tử, (đào) bào địa (đào) bào, bắt quá kỳ quái chính là, Phòng Tử muốn một khối ngói một khối ngói vạch trần, tường muốn một viên gạch một viên gạch hủy đi; Địa muốn ba tấc ba tấc xuống đào, đào lên Thổ còn muốn cẩn thận run run lên mới có thể chuyên chở ra ngoài.

Đây là muốn tìm cái gì đồ đặc ah? Khiến cho thần bí như vậy.

Một ngày cứ như vậy đi xuống, mệt mỏi Mã Vân thẳng thở mạnh. Thật vất vả kè đến buổi tối, cho rằng có thể nghỉ ngơi sẽ, ai biết rõ ràng còn lại để cho bọn hắn khêu đèn đêm đào. Cay khối mù mù, người cũng không phải kiến “Tổ Chim” Xử lý Olympic, chỉ có điều tìm đồ mà, làm gì gấp gáp như vậy đâu! Mã Vân đang muốn hùng hùng hổ hổ nói vài lời, hôm nay nghe thấy sau lưng có người nói:“Người thẳng cháu con rùa, ngươi nói thăm cái gì đâu?”

Mã Vân mạnh mẽ quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một cái giám sát cầm roi quật một cái Phục Dịch ục ịch Nam Tử, bên cạnh rút còn bên cạnh mắng:“Ta cho ngươi nói, xem Lão Tử đánh không chết ngươi.”

Mã Vân lập tức đem muốn mắng mà nói nuốt xuống, người thông minh, ta nhưng không ăn ngậm bò hòn.

Bộ dạng như vậy đã làm không biết bao nhiêu bao lâu, rốt cục có thể đi ngủ, 100 người chất đống ở Phùng phủ phía đông hai cái đại trong sương phòng, nằm ngáy o..o.... Mã Vân không lo nổi bên người truyền đến từng đợt làm cho người buồn nôn mùi chân hôi, ngã đầu đi nằm ngủ, sống nhiều năm như vậy, cho tới bây giờ chưa từng làm một mệt mỏi như vậy sống.

Ngay tại hắn cơ hồ muốn ngủ thời điểm, đột nhiên có người nhẹ nhàng dùng tay đẩy hắn, cũng nhỏ giọng nói:“Mã huynh, Mã huynh.”

Mã Vân miễn cưỡng mở mắt ra, mông lung hình như là Triệu Thông tại đây, thích thú Ván Nói:“Triệu huynh, có chuyện gì nha?”

Triệu Thông nhỏ giọng nói ra:“Mã huynh, tình huống không ổn ah, chúng ta khả năng đến một cái không nên tới Địa Phương .”

Mã Vân mơ mơ màng màng mà hỏi:“Có ý tứ gì nha?”

Triệu Thông che thoáng một phát miệng của hắn, mọi nơi nhìn thoáng qua, nói ra:“Mã huynh, cái này Phùng ngọc để cho chúng ta như thế làm việc, tất nhiên là vì trong lúc này ẩn dấu thứ gì trọng yếu, người nhìn bọn ta làm việc lúc, tại mọi nơi xa xa đứng thẳng kéo cung không dây cung Quân Sĩ, nói không chừng chúng ta tìm được thứ này thời điểm, tựa là chúng ta đầu người rơi xuống đất thời điểm ah.”

Mã Vân giật mình run lên một cái, mạnh mẽ thanh tỉnh lại, Ván Nói:“Mã huynh, nếu như thế chúng ta phải làm gì nha?”

Triệu Thông nói ra:“Đại ca ngươi cũng không biết có thể chạy tới hay không, chỉ sợ chạy đến cũng cứu không được chúng ta ah. Tự chúng ta muốn xem trước một chút những người này buổi tối đề phòng như thế nào, nếu có cơ hội chúng ta liền vụng trộm chạy đi. Từ tối nay trở đi, không bằng chúng ta thay phiên trực đêm, nhìn xem những cái..kia Quân Sĩ buổi tối thay ca tình huống, làm tiếp so đo.”

Mã Vân nghĩ nghĩ nói ra:“Àn, vậy được rồi, Triệu huynh, không bằng ta đến giá trị đầu hôm, ngươi đến giá trị sau nửa đêm a.”

Triệu Thông nhẹ gật đầu, liền lách vào ở bên cạnh hắn nằm xuống đi ngủ đây, chỉ chốc lát sau, người này rõ ràng liền tiếng ngáy Đại Tác .

Mã Vân phiền muộn nhìn nhìn Triệu Thông, Tâm Lý tổ chất vẫn còn có dãi dề cao ah, xem người ta Triệu Thông người không liên quan đồng dạng, Lão Từ vừa rồi thế nhưng mà sững sờ bị sợ tỉnh, lúc này hoàn toàn không có ý đi ngủ.

Vì thấy rõ ràng những cái...kia Quân Sĩ tình huống, Mã Vân vụng trộm đứng lên, theo cửa ra vào lặng lẽ chuẩn đi, nhanh chóng trốn đến một cái phía sau đại thụ, sau đó mọi nơi nhìn xem không người, liền theo hành lang hướng (về) sau hoa viên phượng hướng sờ soạng, Đại Sảnh bên kia đèn đuốc sáng trưng, cũng không dám đi, hậu hoa viên tối om, nhìn rõ ràng tốt ngày mai chuẩn đi nhi.

Ai biết Mã Vân vừa mới đi đến hậu hoa viên cửa ra vào trước hòn giả sơn, trước mắt đột nhiên sáng lên, sau đó một cái nhing nọt Thanh Âm từ phía sau truyền tới:“Đại Gia, ngài hướng bên này đi.”

Mã Vân trong nội tâm cả kinh, nhanh chóng mèo hạ thân đến, chuyển tới Giả Sơn đằng sau, Tả Thủ che ngực, tay phải vịn tường, vừa định nói tiếng hừ chết Gia Gia ta, đã cảm thấy tay phải Vĩ có chút nhiệt lượng truyền đến, vô ý thức nhéo nhéo, Nhu Nhu mềm, tiếp theo liền thấy bên phải Đại Hắc thạch, đột nhiên động, trước mắt nhoáng một cái, một cái bóng đen chộc tới, còn thuận tiện cho Mã Vân một cái vang dội cái tát, ngay sau đó đằng sau tự là một tiếng nhing nọt thay đổi hình tiếng kêu thảm thiết:“Đại Gia, người làm sao vậy, mau tới người nha, có quý ah.”

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Mao Sơn Đạo Trưởng

Nghe được cái kia tiếng kêu thảm thiết:“Có quý nha.” Mã Vân đột nhiên đã có một cái chủ ý, không lo nỗi đôi má đau rát, lập tức theo Giả Sơn đằng sau xông tới, hết lớn một tiếng:“Yêu Nghiệt, không cần đi, xem ta Thủ Đoạn.”

Nói xong thuận bóng đen biến mất phượng hướng đuổi theo, chẳng biết tại sao, cái bóng đen này chạy cũng không khoái, mắt thấy Mã Vân liền phải đuổi tới hần, cái bóng đen kia đột nhiên ngừng lại, Mã Vân cảm thấy không lạnh, kim lòng không được muốn thả chậm bước chân, đúng lúc này đằng sau một đội Quân Sĩ giờ bó đuốc, hô to gọi nhỏ hướng bên này vừa đi qua.

Vừa lúc đó, cái bóng đen kia mạnh mẽ vừa quay đầu, Mã Vân thiếu chút nữa bị sợ Hồn Phi Phách Tán -- màu nâu xanh gương mặt, trắng nõn Răng Nanh, tròng mắt cực độ thượng phiêu, trong ánh mắt tựa hồ vẫn còn không ngừng chảy máu tươi, khóe miệng khẽ động, một cái dài khoảng nửa mét đỏ tươi đầu lưỡi đưa ra ngoài.

Đám kia Quân Sĩ lúc ấy sợ đến gào gào kêu to, hỗn loạn lung tung, bó đuốc tựa hồ cũng dập tắt không ít, bóng đen kia “Khắc khê-x-xxxx” Cười vài tiếng, đảo mắt vượt tường mà đi.

Mã Vân dù sao cũng là người hiện đại, mặc dù có điểm tâm kinh run sợ, nhưng cả gan, hô to một tiếng:“Thái Thượng Lão Quân cấp thiết như gặp làm cho”, thuận tay đem vừa rồi theo Giả Sơn đằng sau nhặt Phòng Thân Vũ Khí -- Đại Thạch Đầu, ném tới bên trái trong giếng, chỉ nghe “Bịch” Một tiếng.

Đám kia Quân Sĩ vừa rồi đã bị hù được không nhẹ, lúc này lại nghe đến Thạch Đầu Lạc Thủy Thanh Âm, nhất thời không rõ ràng cho lắm, lúc ấy quay đầu bỏ chạy. Mã Vân vừa lớn hô một tiếng:“Không phải sợ, Yêu Nghiệt đã bị ta đá thương.” Nhìn xem như vậy người kinh sợ dạng, Mã Vân Tâm Nói: Các người không thể chạy ah, Chương Nhất, các người chạy, ai có thể chứng minh năng lực của ta ah, ta đây không phải mới vừa làm không công ư? Chương Nhị, Lão Từ đương nhiên không tin trên cái thế giới này có quỷ, bắt quá nhiều người điểm Lão Từ trong nội tâm càng an tâm một điểm vùng.

Chúng Quân sĩ nghe xong Mã Vân mà nói, tài thời gian dần qua đứng lại, một cái trong đó nói ra:“Chạy nhanh thông tri tại Quân Gia, Yêu Nghiệt đã bị.”

Mã Vân dùng sức bài trừ đi ra một cái dáng tươi cười đến, nói ra:“Tại hạ Mao Sơn Chương 16 đời (thay thế) Truyền Nhân, chuyên môn đuổi bắt Yêu Ma Quỷ Quái.”

Người kia nhìn Mã Vân liếc, cũng miễn cưỡng nặn đi ra một cái dáng tươi cười nói ra:“Nhanh thông tri tại Quân Gia, Yêu Nghiệt đã bị Mao Sơn Đạo Trưởng đá thương.”

Chỉ chốc lát sau, tại Quân Gia đã tới rồi, nhìn nhìn Mã Vân cái này thân đoàn đá Giả, hồ nghi hỏi:“Các Hạ tự là Mao Sơn Đạo Trưởng ư? Thất kính thất kính?”

Mã Vân biết rõ hần không tin, cũng không vội tại Giải Thích, mà là ngẩng đầu nhìn lên trời, ra vẻ thần bí nói:“Mây đen Bể Nguyệt, Tàn Phong Sơ Ảnh.” Sau đó bấm véo véo ngón tay, nói ra:“Nơi đây, là thứ nơi tốt ah, căn nguyên, ai đáng tiếc Thời Thần không đúng, đến nỗi thả ra Lệ Quỷ, ai, Lệnh Công Từ.”

Mã Vân mặc dù không có lừa dối qua ai, thế nhưng mà vốn là Sơn Đạo thúc Tiết Mục thường xuyên xem, cái gì là chính thức lừa dối? Đầu tiên, muốn biểu

hiện ra ngoài chính mình Chuyên Nghiệp tính, muốn dùng Chuyên Nghiệp thuật ngữ, muốn làm bày tạo hình, làm cảm giác thần bí; Chương Nhị, nói muốn người khác quan tâm nhất .

Tại Quán Gia nghe được Mã Vân nói “Đại Công Tử”, vội vàng hỏi:“Đạo Trường, nhà của ta Đại Gia có chuyện gì không? Người nhất định phải cứu cứu hân nha?”

Mã Vân không khỏi dùng nhẹ tay khẽ vuốt sờ soạng từng cái ba -- trống trơn ; Mẹ , nếu là có vài chòm râu phổi hợp thì càng tốt rồi, cười nói:“Tại Quán Gia không cần phải lo lắng, phía trước dẫn đường, ta đi xem.”

Quán Gia cung kính đem ngựa vân nghênh đến đại sảnh phía bên phải một gian trong phòng, cái kia đã gấp quỹ Đại Công Tử, đang tại nằm trên giường trong phòng ngoài phòng đứng cả [sáu mươi, bảy mươi người]. Làm cái gì, khối này Nhân Khẩu Mật Độ cũng quá lớn a.

Mã Vân nhìn nhìn cái kia Đại Công Tử, đang nằm trên giường, trong miệng rầm rì nói “Quý, quý, đừng cần ta”. Mã Vân làm bộ Tả Thủ véo chỉ, trong phòng vòng vo hai vòng, sau đó đi đến trước giường, dùng tay tại Đại Công Tử trên chân, Hollow Hollow đạo qua một vòng, đột nhiên tiến đến lỗ tai hân phụ cận, quát to một tiếng,“Nghiệt Súc, còn không mau lui.”

Cái kia Đại Công Tử, lập tức “Ah” kêu to một tiếng, tỉnh lại. Quán Gia đại hỉ, vội vàng đi lên phía trước, nói ra:“Đại Gia, ngài tỉnh, ngài cảm giác thế nào ah?”

Nhìn xem cái kia bị sợ thấy ngu chưa chút chút (zhitsss) Đại Gia, Mã Vân trong nội tâm cười thầm, liền vừa rồi Lão Tử cái kia một cuồng hống, tựa là lộn chết tiết cũng có thể bị hủ sống lại chết lại mất, đừng nói người rồi.

Cái kia Đại Gia nắm thật chặt tại Quán Gia nói, đụn mây chóng mặt não, đứt quãng nói:“Vừa rồi, vừa rồi, vừa rồi.....”

Tại Quán Gia vội vàng nói:“Đại Gia, không cần sợ, cái kia Yêu Nghiệt đã bị Đạo Trường cho đá thương, Ngài cũng là mới vừa rồi bị Đạo Trường cứu trở về .” Cái kia Đại Gia, lặng rồi cả buổi, mới vừa nghe thanh, vội vàng trêu chọc bị xuống giường, hướng về phía Mã Vân khom người thi lễ nói:“Đa tạ đạo trường cứu giúp.”

Mã Vân nhìn hân một cái, cũng không nói lời nào, ngược lại từ trên xuống dưới dò xét gian phòng này Bố Cục, sau đó nhú mày nhắm mắt khổ sở suy nghĩ. Cái này một phòng lòng người ở bên trong sợ hãi cũng bắt đầu từ trên xuống dưới dò xét hân gian phòng này đến rồi.

Mã Vân nhắm mắt sau nửa ngày, phương mở to mắt nói ra:“Tiểu Đạo vừa rồi thật thất lễ , nhìn qua Đại Gia rộng lòng tha thứ. Dùng Tiểu Đạo góc nhìn, căn phòng này cùng Công Tử cực kỳ không tiện, chỉ sợ tại đây, ân..... Thịnh Công Tử dời đi Đại Sảnh, chúng ta nói chuyện.”

Cái kia Đại Gia, quét mắt liếc Phòng Tử nói ra:“Đạo Trường Chân Thần người cũng, căn phòng này đi qua quả thật có qua không rõ sự tình,” Nói xong, còn hung hăng trợn mắt nhìn liếc tại Quán Gia.

Đến Đại Sảnh về sau, cái này Đại Gia liền tranh thủ Mã Vân lui qua Thượng Tọa, phân phó tại Quán Gia nước son hủ trà ngon, sau đó trở mắt nhìn Mã Vân, chờ hân cứu mạng.

Mã Vân mỉm cười nói:“Bám vào Công Tử trên người Lệ Quý, đã bị ta chấn động đi hai hồn Lục Phách, vẫn còn có một hồn một phách tựa hồ có phần lưu niệm vừa rồi gian phòng, thế sống chết không chịu rời đi, cho nên ta chỉ có thể thỉnh Công Tử, lại tới đây, giúp người đi trừ.”

Cái kia Đại Gia vội vàng nói:“Còn thỉnh Đạo Trường thi pháp ah.”

[]

Mã Vân nói:“Đại Gia chớ để lo lắng, chúng ta hạ mà bắt đầu thi pháp, bất quá thi pháp cần sư Chương của ta đến đỡ, kính xin Đại Gia thả Triệu Thông.”

Tại Quán Gia vội vàng nói:“Ta lập tức đi đem hân dẫn đến, Đạo Trường ngài thi pháp muốn cái gì vậy ư? Ta tốt bổ trí.”

Mã Vân âm thầm may mắn chính mình là Lý Công Khoa , bao nhiêu hiểu chút Vật Lý, có ý trầm ngâm sau, nói ra:“Cho ta cầm 100 tấm giấy trắng đến, sau đó lại cầm đem Phát Trần, lại cái kia bốn cái giống như chiếc đĩa một chén nước trong đến.”

Chỉ chốc lát sau, Triệu Thông đã bị đã mang đến, Mã Vân hướng về phía hân đưa mắt liếc ra ý qua một cái, nói ra:“Sư Chương, tại đây quả nhiên có Yêu Nghiệt tồn tại, ai, đáng tiếc, đợi lát nữa người cho ta Hộ Pháp, ta đến thi pháp Trừ Yêu.”

Triệu Thông quả nhiên một điểm liên thông, còn phối hợp đánh giá thoáng một phát Đại Sảnh, nói ra:“Sư Huỳnh, xin yên tâm, Tiểu Chương để ý tới .”

Chỉ chốc lát sau, tại Quán Gia sẽ đem cần thiết sự vật, dẫn theo đi lên, bổ trí Hương Án. Mã Vân xem bổ trí sẵn sàng, liền rút ra một trương giấy trắng, cắt thành mảnh giấy vụn, lại khai báo thoáng một phát Triệu Thông. Hết thấy sẵn sàng về sau, Mã Vân đi đến trong nội viện Hương Án trước, đem bốn cái giống như chiếc đĩa dùng tay vịn, đứng ở đưng đầy chén nước trung, không hề đứt đoạn hướng trên chiếc đĩa tưới nước, trong miệng như rap đồng dạng nói lầm bầm, sau đó đột nhiên dùng Tả Thủ Nhất Chỉ Đại Công Tử, đón lấy hét lớn một tiếng,“Yêu Nghiệt đi ra”, nhìn xem Đại Công Tử thân thể lão đạo muốn ngã, Mã Vân tay phải vừa rút lui, bốn cái giống như chiếc đĩa vững vàng đứng ở trong chén. Tất cả mọi người sửng sờ nhìn xem

Mã Vân cười lạnh nói:“Yêu Nghiệt đã bị ta đĩnh ở. Sư Chương, cầm Phát Trần đến, ta tự mình bắt yêu.”

Chỉ thấy Mã Vân đem Phát Trần cầm trong tay, nhảy lên, Tà đánh thoáng một phát, phải đánh thoáng một phát, trong chớp lát hướng về phía bầu trời vì vung vẩy hai cái, trong chớp lát hoặc như là tại Tảo Địa đồng dạng, loạn quét một hồi, như vậy hoa chân múa tay vui sướng gần 20 phút đồng hồ, đột nhiên lại hét lớn một tiếng:“Lít nha lít nhít hiện nguyên hình.” Nói xong từ trong lòng ngực móc ra một bả mảnh giấy vụn rơi vãi hướng lên bầu trời, Mã Vân thả người nhảy vào trong đó, vung vẩy hai cái, chỉ thấy Phát Trần đến mức, phụ cận giấy mảnh tự động hấp thụ đến trên của hắn, mọi người đều xem tròn cả mắt lên. Mã Vân vừa mới vung vẩy hoàn tất, vừa lớn quát:“Đi” Chỉ thấy, ngón tay phương hướng, bốn cái giống như chiếc đĩa “Bên cạnh lang” một tiếng, ngã xuống đất.

Nhìn xem Đại Công Tử cũng không dám thở mạnh một tiếng bộ dạng, Mã Vân cười nói:“Đại Công Tử Vô Ưu, đã đem Yêu Nghiệt Tàn Ảnh khắc vào Phát Trần thượng.” Đón lấy đôi với Quân Gia nói ra:“Dùng Đại Sảnh giấy trắng vì(thay) Hỏa dẫn đem này Phát Trần mất đi hết, sau đó lấy hắc tro tán nấu canh, thỉnh Công Tử ăn vào, ít thì một lượng khắc, nhiều thì một canh giờ, Công Tử chắc chắn sẽ như xưa, xong việc về sau, ngủ yên một đêm, sẽ không có chuyện.”

Công tử kia cùng tại Quân Gia đối Mã Vân, tự nhiên là thiên ân vạn tạ, sau đó xin bọn họ ở một cái tốt nhất trong phòng ở lại, Mã Vân nhìn bọn họ đều đi xuống, lặng lẽ đối Triệu Thông nói ra:“Triệu huynh, thừa dịp hiện tại bọn hắn đối với người ta còn có vẻ kính sợ, không bằng ta giả tá cho người đi Đại Tương Quốc Tự Tà thân, người cũng tốt bụng trộm chuồn đi a.”

Triệu Thông cảm kích nhìn Mã Vân liếc, sau đó quả quyết [không nhận, chối bỏ] nói:“Mã huynh, người không khỏi quá xem thường ta, chúng ta phải đi liên cùng đi, ta làm sao có thể buông một mình người ở chỗ này, mà một mình chạy trốn đâu.”

Mã Vân nhìn hắn một cái, trong nội tâm không khỏi ấm áp, nghĩ ngợi nói: Cái này Triệu hèn mọn bi ối, Nhân Phẩm thật đúng là rất tốt.

Mã Vân không thể làm gì nhìn một chút hắn, nói ra:“Triệu huynh, chúng ta đây liền nghỉ ngơi đi.”

Triệu Thông cười ha ha, nói ra:“Tốt,” Sau đó lại hiếu kỳ mà hỏi:“Cái kia chiếc đĩa ngược lại, là ta dao động được cái bàn, thế nhưng mà chiếc đĩa như thế nào đứng lên đến nha? Người sẽ không thật sự có pháp thuật gì a”

Mã Vân từ chối nói:“Ha ha, hôm nay quá muộn, ngày mai chúng ta rồi nói sau.”

Nhìn xem Triệu Thông không có cam lòng bộ dạng, Mã Vân Tâm Nói: Chó má Pháp Thuật, ta cái này gọi là Khoa Học, Khoa Học hiểu không? Hắc y nhân, người hữu thần công, ta có Khoa Học, tám lạng nửa cân ah.

Ngày hôm sau, mặt trời lên cao Mã Vân tài bắt đầu, cửa phòng đóng chặt, nhìn ngoài cửa sổ, một đội Quân Sĩ tại ngoài phòng đi tới đi lui, đang tại Mã Vân thấp thỏm không yên bất an thời điểm, đã nhìn thấy Đại Công Tử dẫn theo một đám khoá đao cầm kiếm Quân Sĩ, hướng bọn hắn đã đi tới. Chẳng lẽ lời đồn ?

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Một ba năm

Đang tại Mã Vân kinh nghi bất định thời điểm, đã nhìn thấy Phùng gia Đại Công Tử mang theo một đội khoá đao cầm kiếm Quân Sĩ đã đi tới, cái này Đại Công Tử lái xe trước cửa, cung kính nói Vấn Nói:“Đạo Trường, ngài đã tỉnh ư?”

Chứng kiến Đại Công Tử cung kính thần thái, Mã Vân thờ phào một cái, chậm rì rì mở cửa phòng nói:“Nguyên lai là Đại Công Tử ah, như vậy sáng sớm, người đây là?”

Đại Công Tử khiêm tốn nói:“Đạo Trường, ngài đã kêu ta Phùng bảo a, hôm qua nhờ có Đạo Trường cứu, bằng không thì Phùng bảo chỉ sợ cũng bị Lệ Quý lấy mạng.”

Mã Vân trong nội tâm cười thầm, biểu hiện ra lại nhưng mà điềm nhiên như không có việc gì nói:“Đây cũng là Phùng công tử phúc lớn mạng lớn nha, huynh Chương chúng ta tự Mao Sơn mà đến, tại Biện Kinh trung bình lịch dùng ba năm ngày, liền xem này cổng lớn hộ khoáng đạt, chính là Anh Hùng chi địa cũng, chỉ là hơi có khuyết điểm nhỏ nhất, cho nên chúng ta chuẩn bị tại Đại Tương Quốc Tự bên ngoài khắc chữ, Chấn Nhiếp Tà Vật, không ngờ bị Biện Kinh phủ bắt tội, trần trọc mới tới quý phủ.”

Phùng bảo nghe xong lấp bắp kinh hãi nói:“Nói như thế, Đạo Trường chúng ta rất là Hữu Duyên ah.”

Triệu Thông vừa cười vừa nói:“Đây cũng là Phùng đại gia, người phúc duyên thâm hậu bố trí ah.”

Phùng bảo cười hắc hắc dưới, nói tiếp:“Nhị vị Đạo Trưởng, tại hạ có một chuyện muốn nhờ không biết có nên nói hay không.”

Mã Vân nhìn thoáng qua ngoài cửa sổ Quân Sĩ, nghiêm mặt nói:“Không lo giăng.”

Triệu Thông cùng Phùng bảo đều là nhất lã, Mã Vân cười nói:“Đại Công Tử, chúng ta đều quen như vậy, còn dùng nói “Muốn nhờ” Chữ này ư? Có chuyện gì cho dù nói tới.”

Nguyên lai Phùng bảo Tỷ Tỷ lại là Đại Tấn Quốc hoàng hậu, đáng tiếc chính là, cái này Tỷ Tỷ từ trước đến nay ưa thích chính là Lão Nhị Phùng ngọc, đối với hần cái này Phùng gia Lão Đại ngược lại bình thường, hần đương nhiên trong nội tâm rất là bất bình, muốn làm chút chuyện đi ra, cho hần Tỷ Tỷ nhìn xem, hần là so Phùng ngọc có năng lực, đáng tiếc rõ ràng nhiều lần bị nhục.

Phía trước Chiến Sự căng thẳng, tỷ tỷ của hần ngày đêm ưu sầu, trà không nhớ cơm không nghĩ, hần cũng rất muốn giúp tỷ tỷ của hần bề bộn. Ngày hôm qua chứng kiến Mã Vân trở hết tài năng về sau, Phùng bảo đột nhiên nghĩ đến xin hần đi gặp hoàng hậu, bang Tỷ Tỷ tính toán Đại Tấn Quốc Vận, coi như là thay Phùng bảo chính mình xuất một chút danh tiếng.

Mã Vân nghe xong Phùng bảo Giới Thiệu sau, trong lòng là vạn bất đắc dĩ, chậm rãi đứng dậy, đi vài bước từ từ nói ra:“Phùng công tử, thực không dám đầu điểm, huynh Chương ta hai người lần xuống núi này thật là vào đời lịch lãm rèn luyện mà đến, một đường màn trời chiếu đất, tại trên đất dừng lại thời gian từ trước đến nay đều không cao hơn 2 thiên, mà chúng ta lúc này đã gây người gần 5 ngày. Vốn là muốn buổi sáng hôm nay cùng với Đại Công Tử tạm biệt.”

Nhìn xem Phùng bảo gấp đến độ đứng lên, muốn nói chuyện. Mã Vân vội vàng khoát khoát tay nói ra:“Bất quá xem ở Đại Công Tử chúng ta thật là Hữu Duyên, như vậy đi, chúng ta sẽ thấy giúp người một lần, bất quá trước đó Thanh Minh, đây là một lần cuối cùng. Xong xuôi sự tình lần này, chúng ta muốn phân biệt.”

Phùng bảo thật là Bất Xá nói:“Đạo Trưởng, như thế nào vội và như vậy nha? Ta còn muốn cùng hai vị Đạo Trưởng thân cận hơn một chút đâu.”

Nhìn xem Mã Vân hai người cười không đáp, Phùng bảo nói ra:“Chúng ta Phùng gia tại Thành Đông Bát Am phổ có chỗ Tam Tiến Tam Xuất bất động sản, tại hạ sẽ đưa cùng nhị vị Đạo Trưởng, mong rằng nhị vị Đạo Trưởng ngay tại Biện Kinh lịch lãm rèn luyện a.”

Tiểu tử này ngược lại là rất có tiền, bất quá cái này trong kinh thành nước không biết nhiều bao nhiêu đâu? Hay vẫn là cẩn thận một chút tốt. Mã Vân nhìn thoáng qua Triệu Thông, nói ra:“Xuất thế chi nhân lại thế nào tham luyến cuộn cuộn Hồng Trần đâu? Đa Tạ, Phùng huynh, bất quá chúng ta cũng không thể tiếp nhận, nếu như Phùng huynh cảm thấy bất khoản, ngược lại là có thể quyên cho Mao Sơn Lão Tổ một ít Ngân Lượ, để làm vinh dự ta Mao Sơn Nhất Mạch.”

Phùng bảo tựa hồ nhất lã, đón lấy có tin mừng nói:“Ngân Lượ dễ nói, không biết hai vị Đạo Trưởng lúc nào có rảnh, theo giúp ta đi trong nội cung một chuyện ah.”

Mã Vân xem từ chối bất quá, đành phải nói ra:“Chờ chúng ta dùng cơm, thay đổi quần áo liền đi.”

Ăn no rồi cơm, đổi lại quần áo mới, vui thích nằm ở rộng thùng thình trong xe ngựa, nghe Phùng bảo tất cung tất kính cho giăng lấy thành Biện Kinh phong thổ, Mã Vân hai người Đặc Biệt thích ý. Nhất là Triệu Thông, ngày hôm qua hay vẫn là một bộ Khổ Đại Cửu Thâm, người tài giỏi không được trọng dụng bộ dạng, hôm nay tựa hồ tràn đầy phấn khởi, vẫn cùng Phùng bảo cười cười nói nói.

Mã Vân kinh ngạc mắt nhìn Triệu Thông, cái này hèn mọn bi ôi nam, đợi lát nữa không phải là muốn tại Hoàng Hậu Nương Nương trước mặt hảo hảo tự tiến cử một phen a?

Rất nhanh sẽ đến cửa cung, ngoại trừ Hoàng Đế, người khác cũng không thể trong cung ngồi xe, vì vậy ba người, đành phải đi bộ đi về hướng Phùng hoàng hậu chỗ ở Dục Dương cung. Mã Vân Vô Tâm nhìn ven đường Hoàng Cung cảnh đẹp, tập trung tinh thần nghĩ đến như thế nào đối phó Phùng hoàng hậu, ra ngoài ý định chính là, Triệu Thông cũng là về mặt suy tư bộ dạng.

Tại Dục Dương trong nội cung Tiểu Đình Trung Đẳng một hồi, xa xa đã nhìn thấy theo bên trái Chu Hồng trên hành lang chậm rãi đi tới bảy tám cái quần áo và trang sức đồng dạng, đáng vẻ thướt tha mềm mại Cung Nữ. Phùng bảo “Nghệ” một tiếng, nói ra:“Tỷ Tỷ đây là đang chơi cái gì nha?”

Mã Vân trong lòng ba người đang tại buồn bực, chỉ thấy cái này bảy tám cái Cung Nữ đã đi rồi tới, đứng thành một hàng, đi đầu một người nói:“Đạo Trưởng đã Hữu Đạo Chi Sĩ, có thể nhìn đi ra trong chúng ta vị nào là Hoàng Hậu Nương Nương nha?”

Mã Vân trong nội tâm Hồi Hận, giả thần giả quỷ lừa gạt thoáng một phát cái này trung thực Phùng bảo có thể, đụng với người sáng suốt đã có thể khó làm. Phùng bảo xem Mã Vân hơi mỉm cười, trầm ngâm không nói, mình cũng là mặt mỉm cười, đối Mã Vân tràn đầy tin tưởng.

Mã Vân trong nội tâm không biết làm sao, chỉ đành chịu lại lần nữa nhìn một chút cái này tám cái Cung Nữ, cái này xem xét, thật đúng là nhìn ra điểm môn nói: Tám người này gặp Mã Vân hướng các nàng xem đi, mấy người bên cạnh cúi đầu, mấy người liền chuyển đi ánh mắt, chỉ có một người thần sắc tự nhiên, nhìn quanh thân phi; Tám người này tuy nhiên đứng thành một hàng, nhưng này người hai bên trái phải hai cái Cung Nữ lại nhưng mà ả ả so với nàng lui về phía sau nửa cái thân vị.

Mã Vân chủ ý đã định, đi đến trước mặt người này, thi lễ nói:“Mã Vân bái kiến Hoàng Hậu Nương Nương.”

Người nọ còn không có gì biểu thị, Phùng bảo liền cười to nói:“Tỷ Tỷ, ta nói không sai a, Mã Đạo Trường có Đại Thần Thông.”

Hoàng hậu cũng là mặt mỉm cười, nói:“Mới vừa rồi là cùng Đạo Trường chỉ đùa một chút, không nên chú ý ah. Đạo Trường phụng dưỡng chính là Thần Tiên, Bản Cung có thể không chịu nổi Đạo Trường Đại Lễ ah.”

Mã Vân cười nói:“Long Tử Phụng nữ, an được không bái.”

Mã Vân chỉ là thuận miệng ning nọt, nhưng hoàng hậu nghe xong thật là hí từ đó đến. Nguyên lai Phùng hoàng hậu vốn là gả cho Thạch Trọng Quý Huynh Chương Thạch Trọng dân, Thạch Trọng dân chết sớm, nàng liền trở thành Quả Phụ. Thế nhưng mà nàng hết lần này tới lần khác lớn lên Quốc Sắc Thiên Hương, thạch quý trọng là thêm thương đã lâu, thật vất vả, Thạch Kính Đường chết rồi, Thạch Trọng Quý đăng cơ làm đế, vào lúc ban đêm, hắn sẽ đem vị này Tầu Tầu cho mời đến trong nội cung, ngày hôm sau liền lập thành hoàng hậu. Bởi vì có đoạn này sự tình, Phùng hoàng hậu luôn người phải sợ hãi sau lưng nói xấu, đây là nghe Mã Vân nói mình là hoàng hậu mệnh, vậy dĩ nhiên là mừng rỡ vạn phần, cảm thấy Mã Vân cũng thật là có đạo chi sĩ.

Phùng hoàng hậu cười nói:“Như vậy Đạo Trường cũng biết, Quân Ta lúc nào có thể phá Khiết Đan nha?”

Mã Vân quan sát thiên, đưa tay phải ra dựng lên một, sau đó lại dựng lên cái ba, cuối cùng quơ quơ lại dựng lên một cái năm, cười nói:“Thiên Cơ Bất Khả Tiết Lộ.”

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Gặp trên đường đi Triệu Khuông Dận

Đi ra Hoàng Cung, Mã Vân không khỏi thở một hơi thật dài. Một bên Phùng bảo, về mặt kính sợ nói:“Đạo Trường, cái này một ba năm rồi cuộc là ý gì ah?”

Mã Vân cười nói:“Qua một hồi, Tự Nhiên biết rõ, làm gì vội vã như thế đâu?”

Phùng bảo đảo tròn mắt, tựa hồ lại nghĩ tới một vấn đề, thích thú nói:“Đạo Trường, chắc hẳn ngài là biết rõ, ta hủy đi phòng xói đất là đang tìm đồ đặc, ngài có thể hay không giúp ta tính toán toán vật này, ta có thể không thể tìm được nha?”

Mã Vân nhìn nhìn mặt mũi tràn đầy Kỳ Vọng Phùng bảo, trong lòng là quả thực không muốn tại trộn lẫn Thần Côn, thích thú nói ra:“Phùng công tử, Lao sơn sở trường là bắt quỷ Khu Tà, cầu thần xem bói những sự tình này, đến một lần có tướng ngại Thiên Ý, thứ hai có thương tích Tu Hành. Trong số mệnh có khi cuối cùng cần có, trong số mệnh không lúc chớ cưỡng cầu.”

Phùng bảo thất vọng nói:“Cái kia tòa nhà vốn là Hậu Lương Vương Ngạn Chương, ta muốn tìm Vương Ngạn Chương Thương Pháp, nhưng thật ra là vì hiến cho Hoàng Đế, vì chống lại Khiết Đan.”

Vương Ngạn Chương Thương Pháp? Vương Ngạn Chương, Mã Vân tự nhiên là biết đến, bất quá thương pháp của hắn, Mã Vân cũng không phải rất quan tâm, dù sao cũng là người hiện đại, Mã Vân biết rõ đôi Võ Công trong chiến tranh tác dụng cũng có tương đối thẳng xem rất hiểu rõ, hắn nhìn thoáng qua một mực Trầm Mặc Triệu Thông, nói ra:“Sư Chương, người cảm thấy thế nào?”

Triệu Thông cười nói:“Phùng công tử, người cảm thấy Sở bá vương Hạng Vũ, thế nhưng mà một thành viên Mãnh Tướng ư?”

Xem Phùng bảo gật gật đầu, Triệu Thông cười nói:“Bá Vương Hạng Vũ còn không chịu học một người địch, muốn học Vạn Nhân Địch. Công Tử làm gì chấp nhất tại cái gì Vương Ngạn Chương Thương Pháp đâu?”

Phùng bảo gật gật đầu, hỏi ngược lại:“Theo Đạo Trường ý kiến, nhưng là phải Phùng bảo đi tìm Bình Thụ ư?”

Triệu Thông bị Phùng bảo nghẹn nói không ra lời, một bên Mã Vân cười nói:“Tìm người tài, hiện tại muốn tìm Bình Thụ, vẫn không thể lại lần nữa học ah. Nhân Tài mà, có thể trực tiếp dùng.”

Phùng bảo bưng tỉnh đại ngộ:“Đạo Trường nói có lý ah.”

Lại hỏi:“Hai vị Đạo Trường không biết có tính toán gì không ah, không như thường ở Phùng phủ.”

Mã Văn nhìn một cái Triệu Thông, nói ra:“Vào đời lịch lãm rèn luyện, Thiên Hạ Nhậm Ngã Hành đi. Ta cũng không biết, sẽ đi ở đâu. Bất quá, sư Chương ta đại khái còn có thể tại Biện Kinh ở vài ngày.”

Phùng bảo vui vẻ nói:“Như vậy Triệu đạo trưởng chuẩn bị tại đó nghỉ trọ đâu? Tại hạ cũng tốt thường xuyên đi báỉ phòng nha.”

Không đầu Triệu Thông nói chuyện, Mã Văn liền nói nói:“Sư Chương ta từ trước đến nay yêu yên tĩnh, ở lại không quen Đạo Quan, hai ở không quen Khách Sạn, ại, đây quả thật là khó làm ah.” Nói xong đối Triệu Thông trừng mắt nhìn.

Triệu Thông lập tức phối hợp thở dài.

Mã Văn nhìn không được Tâm Đạo, cay khối mụ mụ , Lão Tử cùng cái này hèn mọn bi ổi nam thật đúng là phối hợp ăn ý ah.

Phùng bảo nói:“Triệu đạo trưởng, nếu không chê, không bằng trước hết ở tại Thành Đông chính là cái kia trong nhà a.”

Triệu Thông giật mình nói:“Cái này sao có thể được đâu, lớn như thế lễ, Bần Đạo tuyệt đối không thể tiếp nhận ah.”.....

Đi ngang qua dài đến gần một canh giờ tặng cho cự tuyệt nhiều lần độ sức về sau, Triệu Thông rốt cục cố mà làm đã tiếp nhận cái này thi lễ vật. Cổ Nhân khiêm khiêm làn gió, quả nhiên là Danh Bất Hư Truyền ah.

Tại Phùng bảo vui tươi hơn hờ đưa cho lập tức vẫn một chỗ Phòng Từ về sau, Mã Văn thiện ý nhắc nhở hần, phải tại Đại Tương Quốc Tự phía sau cửa trên tường, viết lên “Đại Sở” Hai chữ, mới có thể bảo vệ hần Bình An.

Cùng Phùng bảo cáo biệt về sau, Triệu Thông đi đón thu vào làm thiếp tử, Mã Văn sẽ tin bước tới Đại Tương Quốc Tự đi đến. Nhìn xem vừa rồi tại Quán Gia vội vã đi Đại Tương Quốc Tự khắc chữ, Mã Văn muốn có lẽ rất nhanh sẽ có thể cùng Liêu nhân dừng bọn hần hội hợp.

Mất thấy phía trước Đại Tương Quốc Tự là đến, đột nhiên có người vỗ nhẹ nhẹ thoáng một phát Mã Văn bả vai. Mã Văn quay đầu xem xét, lại là lần trước đi không từ già Triệu Khuông Dận, trải qua một phần Khổ Nạn về sau, nhìn thấy một cái người quen, dừng đề cập trong nội tâm nhiều cao hứng. Đầu óc như vậy một kích động, Mã Văn hưng phấn muốn xông tới, cho Triệu Khuông Dận một cái Hùng ôm, chỉ là nơi tay cách Triệu Khuông Dận bả vai vẫn còn có 0.001 millimet thời điểm, Mã Văn dừng cương trước bờ vực, đã ngừng lại chính mình Thô Lỗ hành vi.

Triệu Khuông Dận nhìn hần đột nhiên ngừng lại, tựa hồ cũng nghĩ đến cái gì, cúi đầu xuống trở nên có chút ngượng ngùng, nhẹ giọng nói:“Mã huynh, mấy ngày nay qua vừa vận rất tốt nha?”

Mã Văn sững sốt một chút, nói ra:“Một lời khó nói hết ah.” Sau đó sẽ đem mấy ngày nay chuyện đó xảy ra, hơi khoa trương cùng tân trang nói cho Triệu Khuông Dận. Khoa trương chính là hần gần đây cực khổ, ví dụ như: Ngồi tù, Phục Dịch [vân...vân, đợi một tý], để chiếm được Triệu Khuông Dận đồng tình, hơn nữa gia tăng điểm ấn tượng: Tân trang chính là, cơ trí của hần biểu hiện, tại Mãnh Nhân trước mặt muốn giở về giấu dốt mới đúng.

Triệu Khuông Dận tựa hồ nghe được mùi ngon, Mã Văn không khỏi nghĩ bắt đầu, Triệu Khuông Dận ưa thích Võ Hiệp trải qua nguy hiểm câu chuyện, vì vậy lại thêm mẫn thêm nói một lần, nói thẳng đến ngày hôm qua Phùng phủ gặp quý câu chuyện. Nào biết được Triệu Khuông Dận sắc mặt trầm xuống, nói ra:“Người áo đen kia, mong rằng đối với dưới tay ngươi lưu tình , bằng không thì nào có mạng của ngươi tại ah.”

Mã Văn sững sờ nhìn một chút hần, ta vừa rồi cũng không nói người nọ xuyênđeo chính là Hắc Y nha? Làm sao ngươi biết hần xuyênđeo chính là Hắc Y đâu?

Kế tiếp, hai người vừa đi vừa nói, tiếp tục Nghiên Cứu Lệnh Hồ Xung câu chuyện, người này bên cạnh nghe câu chuyện, còn vừa chú ý xem bên cạnh hàng vỉa hè, đứng trên quán Diện Cự quần áo và trang sức thật là hiếu kỳ, thậm chí còn đi một nhà Sơn và Phấn điểm sững sờ nửa ngày, Mã Văn trừu chọc nói:“Triệu huynh, người mua chút ít Sơn và Phấn sao cũng không muốn đưa cho người trong lòng ư?”

Người này rõ ràng sắc mặt trở nên hồng trắng rồi Mã Văn lếc, khiến cho Mã Văn hải hùng khiếp vía, Tâm Nói: Cay khối mụ mụ , cái này Triệu Khuông Dận có phải thật vậy hay không từ cung Luyện Kiếm nữa à?

Mã Văn suy nghĩ thật lâu, rốt cục nhìn không được kể ra Nhạc Bất Quần từ cung Luyện Kiếm sự tình đến, vụng trộm xem Triệu Khuông Dận Phản Ứng. Không nghĩ tới cái này Triệu Khuông Dận tựa hồ còn có chút thẹn thùng, nói ra:“Người của phái Hoa Sơn thật sự là xấu xa, ngươi cũng thiệt là, người khác có chỗ thiếu hụt, ngươi làm gì thế không nên nói ra đâu, thật sự là không có phúc hậu.”

Xem Triệu Khuông Dận cười hi hi bộ dạng, Mã Văn tâm tình đã thả lỏng một chút, trên cơ bản bài trừ hần là từ cung Luyện Kiếm khả năng. Người này tối đa chỉ là có chút khuynh hướng đồng tính luyện ái.

Đột nhiên Mã Văn tựa hồ nghĩ tới điều gì, cay khối mụ mụ , bộ dạng như vậy xuống dưới, Lão Tử không sẽ trở thành Nam Sùng đi à nha.

Mang cái này đáng sợ nghĩ cách, Mã Văn vừa cẩn thận đánh giá liếc Triệu Khuông Dận, diện mạo rất là tuần lãng, nếu tại 21 Thế Kỷ đây tuyệt đối là một cái lợi hại Sư Cô Sát Thủ, trong lúc phát tay gỏi giang tiêu sái, không được hoàn mỹ đúng là cái đầu có chút thấp, 1 mễ (m) 65 Tả Hữu, bất quá thẳng này Công Phu đây chính là số một lợi hại ah. Cái này Mãnh Tướng huynh muốn vạn nhất có điểm gay khuynh hướng, ta phải làm gì? Còn muốn Đầu Hàng ư?

Gặp Mã Văn cả buổi không nói lời nào, thẳng theo dõi hần, Triệu Khuông Dận sắc mặt đột nhiên có chút ửng hồng, hần cúi đầu nhìn nhìn chính mình,

không biết vì sao cười nói:“Mã huynh, có cái gì không đúng sao? Tại sao không nói chuyện ah?”

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: Cách Sơn Đả Ngưu

Mang cái này đáng sợ nghĩ cách, Mã Vân vừa cẩn thận đánh giá liếc Triệu Khuông Dận, diện mạo rất là tuần lã, nếu tại 21 Thế Kỷ đây tuyệt đối là một cái lợi hại Sư Cô Sát Thủ, trong lúc phát tay giỏi giang tiêu sái, không được hoàn mỹ đúng là cái đầu có chút thấp, 1 mễ (m) 65 Tả Hữu, bất quá thẳng này Công Phu đây chính là số một lợi hại ah. Cái này Mãnh Tướng huynh muốn vạn nhất có điểm gay khuynh hướng, ta phải làm gì? Còn muốn Đầu Hàng ư?

Gặp Mã Vân cả buổi không nói lời nào, thẳng theo dõi hẩn, Triệu Khuông Dận sắc mặt đột nhiên có chút ửng hồng, hẩn cúi đầu nhìn nhìn chính mình, không biết vì sao cười nói:“Mã huynh, có cái gì không đúng sao? Tại sao không nói chuyện ah?”

Mã Vân lấy lại bình tĩnh, nói ra:“Triệu huynh, năm nay cũng có 25~26 đi à nha? Có từng hôn phối nha?”

Triệu Khuông Dận hoành lập tức vân liếc, tức giận nói:“Ta có như vậy già sao? Ta còn chưa có kết hôn mà.”

Mã Vân giả bộ như chấn động bộ dạng, nói ra:“Làm sao có thể? Triệu huynh như thế Anh Hùng khí khái, lại là tuổi trẻ tài cao, Tiền Đồ Quang Minh, đến thăm cầu thân người nên là nối liền không dứt mới đúng nha.”

Mã Vân đang chuẩn bị liên Triệu Khuông Dận không Kết Hôn chủ đề, sâu sắc trình bày một phen, hy vọng có thể đã động hẩn, lại để cho hẩn khôi phục bình thường hướng giới tính. Đáng tiếc, lời còn chưa nói hết, Triệu Khuông Dận Song Mục trừng mắt, tay phải cầm lấy Mã Vân Tả Thủ, đưa hẩn hướng mặt trước kéo một phát, ngay sau đó chiếu Mã Vân trên móng đít tự là Nhất Cước, Mã Vân lần nữa đã bình ổn cát Lạc Nhận thức bay ra ngoài.

Người chung quanh oanh một tiếng, có giật mình, có cười trộm, có vội vàng thoái vị để Mã Vân thuận lợi chạm đất.

Các loạiđội Mã Vân thật vất vả từ dưới đất bò dậy đến, bắt chấp mọi người cười nhạo, tách ra đám người lại đi tìm Triệu Khuông Dận thời điểm, hẩn lại biến mất. Mã Vân vuốt vuốt bờ móng, nhìn bốn phía một cái, vừa rồi chỉ lo nói chuyện phiếm cũng không biết đi tới chỗ nào đi, nhìn xem sắc trời cũng không tính sớm, liền định Hồi thứ 8 am phổ nghỉ ngơi.

Đang lúc Mã Vân chuẩn bị ngăn đón cái người qua đường, hỏi một câu nên đi như thế nào thời điểm, chợt nghe đến bên cạnh đi ngang qua đỉnh đầu trong kiệu, truyền ra một tiếng kinh hi Thanh Âm“Đây không phải Mã Đạo Trường ư? Nhanh ngừng kiệu, ngài như thế nào đến nơi đây.”

Mã Vân xoay người nhìn lại, cổ kiệu rõ ràng còn không chỉ một cái, từng trong kiệu đều đi xuống một người, cầm đầu đúng là Phùng bảo.

Mã Vân thuận miệng bịa chuyện nói:“Nguyên lai là Phùng công tử, tại hạ đang tu luyện đâu.”

Phùng bảo kinh ngạc nhìn Mã Vân liếc. Mã Vân cười giải thích nói:“Ta Mao Sơn tôn sùng chính là “Tự thể nghiệm”, tu luyện cũng không phải gần kề ngồi xuống mà thôi, mà là để xướng đáp biến Thiên Sơn Vạn Thủy, cảm thụ Thế Giới Vạn Vật, rồi sau đó cùng đất trời hòa ca, tiến tới Phi Thăng Thiên Giới.”

Gặp Phùng bảo về mặt sùng bái bộ dạng. Khiến cho Mã Vân trong nội tâm đều có điểm không có ý tứ, không có biện pháp ah, ai kêu ta hiện tại Tông Sư chính là Thần Côn cái nghề này đâu, không làm điểm Thần Bí Chủ Nghĩa như vậy sao được chứ?

Phùng bảo kính sợ nói:“Người đạo trường kia chuẩn bị đi nơi nào nha, ta đang muốn ngài đâu?”

Mã Vân ngẩng hẩn liếc, nói ra:“Hôm nay bài học đã tắt, ta đang chuẩn bị sẽ Bát Am phổ đi. Ngươi tìm ta có chuyện gì nha?”

Phùng bảo “Ah” một tiếng, tiến tới cười nói:“Của ta mấy cái Bằng Hữu nghe nói Đạo Trường Thần Kỳ Pháp Lực, đều bị hy vọng có thể bái kiến Đạo Trường, cũng tốt vì chúng ta chỉ điểm sai lầm ah.”

“Mã Đạo Trường, ta cùng ngài giới thiệu một chút, vị này chính là Biện Kinh Phủ Doãn Sandvig hàn chi tử cây dâu tiềm dân, vị này chính là Trung Thư Thị Lang Lưu hu chi tử Lưu Chiêu.”

Chỉ thấy hai người này người trẻ tuổi đi thượng, đối Mã Vân vái chào nói:“Bái kiến Mã Đạo Trường.”

Mã Vân mỉm cười nói:“Tại hạ xuất thế chi nhân, chịu không nổi này lễ, Chư Vị không cần như thế.”

Lưu Chiêu xem Mã Vân như thế kiêu căng, không khỏi khá là căm tức, nói ra:“Hôm nay, nghe Phùng công tử nói ra, Đạo Trưởng Thần Kỳ Pháp Lực, chúng ta cực kỳ bội phục, không biết đạo trưởng có thể để cho chúng ta mở mang tầm mắt nha.”

Mã Vân nhìn hẩn một cái, chậm rãi nói:“Không Hàng Yêu Trừ Ma, lại há có thể dùng linh tinh Pháp Thuật nha.” Nói xong còn nhìn Phùng bảo liếc.

Phùng bảo vội vàng nói:“Chư Vị Hiền Chương không biết, Đạo Trưởng Pháp Thuật có thể (rốt cuộc) quả nhiên thật là lợi hại, ngày hôm qua nếu không có Đạo Trưởng, ta cơ hồ bị Lệ Quý nhiếp đi.”

Mã Vân nghe xong hẩn mà nói, không khỏi té xỉu, Lão Tử cho ngươi cho ta từ chối đi qua, ai bảo như ngươi vậy cho ta Hóa Thượng Kiều Du ah.

Phùng bảo lời này vừa rụng, cái kia hai cái Hoàn Khố nhao nhao nói ra:“Đạo Trưởng không nên tăng tư, không bằng tìm một nơi yên tĩnh, cho chúng ta phơi bày một ít ah.”

Phùng bảo nói ra:“Phía trước không xa tự là trần thực phủ, chúng ta đi ở đâu a.”

Mã Vân bắt đắ dĩ ngay tại bọn hẩn túm tụm hạ, đi tới nơi này cái trần thực phủ, tại lầu hai tìm cái phòng cao thượng ngồi xuống. Cái này trần thực phủ Tam Tầng Cao Ốc, bên trong Khách Nhân quần áo và trang sức đẹp để quý giá, chắc hẩn cái này trần thực phủ nhất định là một cái giá cao tiêu phí Địa Điểm. Đáng tiếc Mã Vân trong nội tâm bây giờ là rối loạn, trầm tư suy nghĩ để cho:đội chút nữa có lẽ như thế nào hỗn [lấn lộn đi qua, hoàn toàn không lo nổi xem.

Bọn hẩn tại trong gian phòng trang nhã ngồi vào chỗ của mình, ba cái ăn chơi thiếu gia lại bắt đầu nhiều lần khuyên bảo, lại để cho Mã Vân đại triển thần uy. Mã Vân từ chối bắt quá, đành phải đứng dậy, tới tới lui lui nghĩ biện pháp, đám người kia trông mắt sẽ theo lấy thân ảnh của hẩn tới tới lui lui chuyển.

Lưu Chiêu rốt cực nhin không được, nói ra:“Đạo Trưởng, có cái gì khó xử chịu chỗ ư? Nơi này có hay không Ngoại Nhân, sao không thi triển thoátáng một phát Pháp Lực cho chúng ta biết một chút về ah, chẳng lẽ là Đạo Trưởng.”

Mã Vân nhìn nhìn thật sự không biết nên làm sao bây giờ, liền đi tới phía trước cửa sổ, vỗ mạnh một cái bệ cửa sổ, liền chuẩn bị nhảy đi xuống chạy trốn, chỉ nghe sau lưng mọi người “Ồ” một tiếng, ngay sau đó “Loảng xoảng lang” Một tiếng làm như một cái vật nặng đã rơi vào trên mặt đất, mọi người sợ hãi cùng kêu lên nói ra:“Đạo Trưởng, thật sự là hảo thủ đoạn ah!”--

Thành Biện Kinh đông Phúc Yên phố, cách Hoàng Cung không xa, quan lại quyền quý cũng nhiều ở tại nơi này đầu trên đường, này đường cái mặt đường rộng lớn, hai bên phần lớn là cao chỗ ở đại viện, ngày bình thường con đường này thường thường đậu đầy khiếu quan, dân chúng tầm thường có rất ít người tại đây đầu trên đường đi đi lại lại. Chỉ là gần đây Hoàng Đế thân chinh, hết thấy Chính Vụ đều đã Quân Sự làm chủ, tới đây đầu phố Quan Viên tài thoátáng giảm bớt.

Trên đường đi đều là đồng đình Chu Hồng Đại Môn, chỉ có Phúc Yên phố tận cùng bên trong nhất một nhà, Đại Môn sơn hồng pha tạp, thoát nhìn có chút tiêu điều, nhưng nhà này Chủ Nhân nhưng lại Quyền Khuyết Thiên Hạ nhân vật -- Hoàng Đế Tiểu Cửu Tử, đầu minh điện Học Sĩ, cùng Trung Thư Môn hạ Bình Chương Sự Phùng ngọc.

Phùng ngọc hiện tại an vị trong thư phòng, Trung Thư Thị Lang Lưu hu đang tại hướng hẩn báo cáo Chính Vụ.

“Phùng tương, hiện nay Chiến Sự vừa mở, Quân Phí Cự Đại, Quốc Khố tích súc đảo mất không còn. Cái này có thể thế nào là tốt?”

Phùng trên mặt ngọc lại nhưng mà bắt đắ dĩ biểu thị:“Ai, không bột đổ gột nên hồ ah, hoàng thượng đối Tiền Thuế xem rất nặng, vạn nhất có cái sơ xuất, hoàng thượng trách tội xuống, ta và ngươi có thể đảm nhận không dậy nổi trách nhiệm này ah. Lưu đại nhân, có cái gì thượng sách ư?”

Lưu hu nuốt khô nhỏ nước miếng, nói ra:“Tướng gia, vì kế hoạch hôm nay, chỉ có, chỉ có thêm Phú Thuế.”

Phùng ngọc mạnh mà chăm chăm vào Lưu hu nhìn thoátáng qua, nghiêm mặt nói ra:“Bách Tính khôn đồn đã lâu, có thể nào lại thêm Phú Thuế ah.” Nói xong thở dài một tiếng, tiếp tục nói:“Nhưng mà (là), lại không có phương pháp, ngươi gom góp báo cho hoàng thượng, mặc cho Thánh Tài a.”

Lưu hu biết rõ Phùng ngọc muốn thu thuế, rồi lại nhưng mà không muốn gánh tiếng xấu, trong nội tâm không khỏi Lãnh Tiểu, ngoài miệng lại nói:“Cũng chỉ có như thế.”

Phùng ngọc nhìn nhìn Lưu hu, nói ra:“Lưu đại nhân, ta nghe nói cảnh kéo dài Nghiễm Tướng Quân, sợ địch bất chiến, hoàng thượng bởi vậy tức giận, cái này nên làm cái gì bây giờ?”

Hoàng thượng là tại cảnh kéo dài Quảng Hòa Phùng ngọc khuyến khích hạ, mới cùng Khiết Đan đoạn giao, trong triều người đều cho là bọn họ hai cái là một đảng, hiện tại cảnh kéo dài Nghiễm đã chuyển xấu, Phùng ngọc chắc là cùng với hẩn phui sạch quan hệ. Nghĩ thông suốt điểm ấy, Lưu hu cười nói:“Thu thập Lương Thảo, trấn an Địa Phương, tiến cử Nhân Tài, đây là tướng gia Chức Trách; Cùng Khiết Đan tác chiến mới là cảnh kéo dài Nghiễm Tướng Quân Chức Trách ah.”

Phùng ngọc con mắt lóe lên lóe lên, Lưu hu ý tứ, hẩn đã hiểu, thừa dịp cảnh kéo dài Nghiễm vẫn không có bị Hoàng Đế miễn chức, tiến cử một người để

thay thế cảnh kéo dài Nghiễm, đảm nhiệm Xu Mật Sứ, do đó phải sạch quan hệ. Muốn tiến cử muốn tìm một cái cảnh kéo dài rộng đích kẻ thù chính trị đến, đến một lần thành toàn mình mỹ danh, thứ hai lại có thể chen ép cảnh kéo dài Nghiễm. Tìm ai tốt đâu?

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Tái Chiến Thạch Thủ Tín

Mã Vân nghe được sau lưng Động Tĩnh, giật mình xoay người lại, nguyên bản tại cửa ra vào để đặt vẽ lấy tứ mỹ đồ bình phong, đột nhiên ngã trên mặt đất, vừa mới lại là tại Mã Vân đập cửa sổ về sau ngã xuống. Mã Vân không rõ ràng cho lắm, bất quá cũng nhìn ra đó là một thoát khổ thời cơ tốt, thích thú cười nói: “Một chút Cách Sơn Đà Ngưu Pháp Thuật, lại để cho Chư Vị chê cười.”

Cám ơn trời đất Tạ người Tạ bình phong.

Phùng bảo kính hi nói: “Đạo Trưởng, ngài đây là làm sao làm đi ra nha? Thật sự là hảo thủ đoạn ah, Đạo Trưởng nếu không chê, Phùng bảo nguyện ý bái ngài làm thầy.”

Lưu Chiêu mấy người cũng vội vàng nói: “Chúng ta cũng nguyện ý bái ngài làm thầy.” Dứt lời, nhao nhao quỳ rạp xuống đất.

Thấy tràng cảnh, Mã Vân trong nội tâm phiền muộn, cái này tính là gì sự tình mà. Lão Từ là Xuyên Việt tới là hưởng thanh phúc, cũng không phải đến làm vinh dự Mao Sơn Phái. Hắn liền tranh thủ Phùng bảo đỡ lấy, nói ra: “Cái này có thể làm cho không được, các vị Công Tử đều là đại gia từ Chương, Danh Môn Vọng Tộc, Tiểu Đạo có thể tuyệt đối không đảm đương nổi như thế Đại Lễ.” Tuy nhiên trong miệng nói không đảm đương nổi, có thể Mã Vân cũng không có quý đi xuống, quý là hắn nhóm đám bọn họ chính mình quý, Lão Từ có thể không phụng bồi.

Từ xưa Hoàn Khố nhiều Poppy, quả nhiên không tệ. Mấy tên này rõ ràng như vậy trên mặt đất khóc lóc om sòm lẫn qua lẫn lại, mặc cho người như thế nào túm bọn hắn, bọn hắn tựa là không đứng dậy, vì vậy Mã Vân chỉ có thể phiền muộn đã tiếp nhận bọn hắn Bái Sư.

Nghi thức bái sư cử hành về sau, tựa là Bái Sư yến. Tại trên yến hội Mã Vân cao hứng khăn lên Mao Sơn Phái hào quang Lịch Sử, nói cái gì Hán Lưu Bang Mộ Địa tựa là chúng ta Mao Sơn xem, lúc ấy Mao Sơn Lão Tổ cảnh cáo Lưu thị Hậu Nhân, trước mộ tìm lưu thạch Mã có lẽ [tọa bắc triều nam (Chú thích: quay lưng về phía bắc, nhìn về phương nam)], không thể sửa đổi phương hướng, Hán Vũ đế lúc sung quân các nơi Hào Tộc Thủ Mộ, những người này lòng mang Oán Hận, liền lên lút đem thạch Mã Hưởng Đông Vĩ di động thoáng một phát, về sau Hán triều quả nhiên hiện ra xu hướng suy tàn. Vẫn còn có cái kia bất quý Tổng định bá cũng là chúng ta Mao Sơn Phái, còn nói ta Mao Sơn Phái không hề giống Hòa Thượng Đạo Sĩ như vậy, có trở ngại dừng lại hôn phối các loại đồ bất lương Quy Định..... Cũng nói khoác không biết ngượng hành động Mao Sơn Chương Môn Nhân, tuyên bố Phùng bảo bọn người tựa là Mao Sơn Phái Đại Chương Từ.

Những người này càng thêm hưng phấn lên, hơn nữa nhìn nhìn Thiên Khí một đêm, liền an bài phong phú sống về đêm, đem ngựa vằn cái này đương đại Mao Sơn Chương Môn Nhân mời đến Phú Dương trên đường Thụy Hoa lâu. Nghe nói muốn đi Kỳ Viện, Mã Vân trong nội tâm vui vẻ nói: Thật sự là trẻ con là dễ dạy.

Có thể là uống nhiều quá, Mã Vân ra trần thực phù thời điểm, trên đầu không biết bị cái gì đó đánh một cái, hay vẫn là đụng phải cái gì đó, đau rất.

Ngồi ở Thụy Hoa lâu trong phòng, Mã Vân nhìn nhìn những cái này Thụy Hoa lâu Cô Nương, cảm thấy khen: Thật sự là xinh đẹp ah, Phùng bảo bọn hắn vì mình bợ ta, thật đúng là cam lòng (cho) dùng tiền. Nhất là hầu hạ Mã Vân Cô Nương, tướng mạo Tú Lệ, nhìn quanh tầm đó thần sắc mê người, cái kia màu hồng phấn áo trước có một cái tâm hình xé tà, lộ ra nửa cái bộ ngực sữa, trắng muốt tinh tế tỉ mỉ, Uyển Như chạm khắc ngà voi ngọc mài, tại màu da cam ngon đèn nhuộm dần, có nói không nên lời Ôn Nhu phong nhã. Thật sự là: Mươi ngón Như Ngọc như hành tây, ngưng xộp giòn thể tuyết thấu áo tơ ở bên trong. Thụy Tinh mảnh vải ở bên trong có phần lê gối, ám hương gây mộng Uyên Ương gấm.

Đang lúc Mã Vân chuẩn bị lôi kéo cô gái đẹp này hào hào vượt ve an ủi thoáng một phát thời điểm, đột nhiên “BA~” một tiếng, trong phòng đèn đột nhiên tiêu diệt, những cái này Thụy Hoa lâu Cô Nương không rõ ràng cho lắm, có chút mà bắt đầu hét rầm lên, mà Mã Vân những cái...kia Chương từ mới nhập môn nhóm: đám bọn họ, thoát nhìn cũng có chút kinh sợ, cả đám đều muốn đi dưới đáy bàn toàn (chui vào). Một người vẫn còn kêu to: “Ai nha, có quý sờ cái mông ta.” Đón lấy đã có người quát mắng: “Nói láo : đánh rầm, là Lão Từ phanh.”

Chỉ có Phùng bảo giống như có chút nhát sắc, rõ ràng lảng lạng mà ngồi ở nơi nào, bảo trì tư thế không thay đổi, Mã Vân không khỏi tán thưởng một tiếng: Không trải qua mưa gió, sao có thể gặp Thái Hồng ah, Phùng bảo thấy một lần quý, lá gan quả nhiên lớn lên.

Mã Vân thò tay vỗ Phùng bảo bả vai, nói ra: “Đồ Nhi, chớ để lo lắng, có vị sư ở đây?” Nào biết tay của hắn vừa mới rút về, Phùng bảo liền lung la lung lay ngã trên mặt đất thượng -- nguyên lai là dọa ngất.

Mã Vân cũng không biết chuyện gì xảy ra, trong phòng tối om, cái gì cũng nhìn không thấy, chỉ có ngoài cửa sổ đèn đuốc sáng trưng, hắn liền kim lòng

không được nhìn qua ngoài cửa sổ nhìn lại, ư? Bên trái trên cây liễu có người đang rình coi lấy cái gì?

Đúng lúc này, Tú Bà chống đèn vào được, đã có ánh sáng về sau, Đại Gia tâm đều An Định nhiều hơn, âm thầm may mắn có, kêu cứu Phùng bảo cũng có. Những cái...kia Chương tử mới nhập môn tựa hồ cũng theo say rượu trung thanh tỉnh lại, mở to quay tròn mắt to, nhìn xem Mã Vân, Tâm Nói: Sur Phụ, mới vừa rồi là chuyện ra sao ah?

Mã Vân làm bộ véo chỉ tính toán, thuận tay hướng ngoài cửa sổ lão Liễu trên cây Nhất Chỉ, nói ra:“Cũng không Lệ Quý nháo sự, mà là tiểu tử kia đang tác quái.”

Mọi người xem xét, cái kia trên cây liễu quả nhiên có người. Vừa thấy là người đang tác quái, Mao Sơn các Chương tử can đảm tăng nhiều, cũng không nói lời nào nguyên một đám lao ra ngoài cửa muốn tìm trên cây chỉ nhân tâm sự, bất quá đều là mang theo Nhất Bang tử Hạ Nhân đi nói chuyện phiếm.

Mã Vân đi theo đám bọn hắn cùng một chỗ đi tới, chỉ thấy cái kia trên cây chỉ nhân tựa hồ cũng có Cảnh Giác, đã theo trên cây nhảy xuống tới, đang muốn chạy trốn, thích thú hét lớn một tiếng:“Chính là hắn.”

Người nọ vất chân lên cổ mà chạy, vừa chạy vừa hướng về phía Mã Vân nói ra:“Vương Bát Đản, lại là người hư mất Lão Tử chuyện tốt.”

Người nọ ở phía trước chạy, Mã Vân bọn hắn ngay tại đằng sau truy, Lưu Chiêu còn la lớn:“Người cái Tiểu Vương Bát Đản, người chạy chỗ đó.”

Người nọ nghe xong lời này, ngược lại đột nhiên đứng đấy, xoay người lại nói ra:“Lão Tử, ở này xem các người có thể đem Lão Tử thế nào.” Nói xong Nhất Cước sẽ đem vọt tới trước mặt hắn một cái Hạ Nhân đá đến, cái thằng này Thối Công quả nhiên lợi hại. Lưu Chiêu cũng dừng bước lại, hai tay vung lên, nói ra:“Đại Gia thượng, đem cái thằng này hành hung dừng lại,một chầu, Bản Công Tử trùng trùng điệp điệp có phần thưởng.”

Hai mươi cái áo đuôi ngắn cách ăn mặc Hạ Nhân nhìn nhau liếc, cùng kêu lên hò hét, xông tới. Căn cứ lần trước giao thủ Kinh Nghiệm, Mã Vân cho rằng quang bàng nam Công Phu không được tốt lắm, dù sao bị một cái Tân Thủ liền đơn giản sử dụng “Hầu Tử hái đào” Tuyệt Kỹ đã đào tại, cái này hai mươi Cá Nhân còn không phải nhẹ nhõm đem hắn OK. Lưu Chiêu mấy người nhìn nhau một cái, cũng là dương dương đắc ý, đang chuẩn bị chờ bắt lại tiểu tử này, tốt ra một hơi.

Không ngờ, hoàn toàn ra khỏi Mã Vân ngoài ý liệu, quang bàng nam như ăn hết rau cải xối Đại Lực Thủy Thủ (Popeye-hoạt hình) đồng dạng, thật là Không Vũ hữu lực, trên tay Công Phu tựa hồ cũng rất đúng rồi được, chỉ thấy hắn chỉ đông đánh tây, chỉ nam đánh Bắc, cái này hai mươi Cá Nhân lập tức có một nửa bị đá ngã lăn tại, có mấy cái ôm bụng đau đến trên mặt đất lăn mình:quay cuồng, xem ra cái này hai mươi Cá Nhân rõ ràng không làm gì được hắn cả.

Quét sạch quang bàng nam khả năng trong tay không có gia hỏa, cảm thấy như vậy tay không có đeo găng tay (*không có vũ khí xịn) đánh tới đánh lui, cũng không phải chuyện này, lại đột nhiên quát to một tiếng, hướng Mã Vân bọn hắn lao đến.

Lưu Chiêu lúc ấy lại càng hoảng sợ, tiến đến Mã Vân trước mặt, nói ra:“Sur Phụ, Hảo Hán không ăn thiệt thòi trước mắt, chúng ta lần sau mang đủ người lại đến tìm cái thằng này phiền toái.”

Kháo, hai mươi Cá Nhân đều đánh không lại người ta một cái, các người còn không thấy ngại nói. Bất quá theo gián như lưu vẫn luôn là Mã Vân năng khiếu, vì vậy hắn gật gù đầu, liền chuẩn bị cùng Lưu Chiêu bọn người chạy trốn.

Nào biết quang bàng nam chỉ là giả thoảng một chiêu, liền xông đông cướp đường mà đi -- cái này choáng nha chạy.

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Hắn là thứ nữ nhân

Đánh chạy quang bàng nam, cái này mấy cái ăn chơi thiếu gia cũng không có tâm tư lại đi dạo Thanh Lâu, vì vậy như là chúng tinh cùng nguyệt đem ngựa vân đưa về Liễu gia.

Mã Vân an tâm ở gia ngủ ngon, Thành Tây Thạch Tử Hồ Đồng Sandvig hàn hai cha con, cũng tại Thư Phòng thương nghị.

Cây dâu tiềm dân đem hôm nay Mã Vân gặp hoàng hậu sự tình kỹ càng nói một bên. Giảng đến Mã Vân dùng tay so với “Một ba năm” thời điểm, Sandvig hàn không khỏi cười nói:“Thật sự là một cái người lạ kỳ nhì.”

Nhìn xem nhi tử khó hiểu biểu lộ, Sandvig hàn cười nói:“Người Khiết Đan đã bị Quân Ta ngăn tại thích thành, Lê Dương một đường có Bán Nguyệt lâu , Khiết Đan dân tộc du mục, phần lớn là Mã Quân, vậy thì quyết định nó giới về Dã Chiến, nhanh chiến, mà không giới về tấn công Kiên Chiến. Đồng thời nó đường xa mà đến, nghĩ tới hẳn là Tốc Chiến Tốc Quyết; Ta Đại Tấn vốn nên vườn không nhà trống, đáng tiếc Quốc Khố hư không, làm cho Quân Ta cũng không khỏi không Tốc Chiến, cho nên ta đoán cái này trong vòng mười ngày, tất nhiên có chiến thắng tin tức truyền đến.”

Cây dâu tiềm dân gật gật đầu, lại nói:“Thế nhưng mà cái này ‘Một ba năm’?”

Sandvig hàn cười nhạt một chút:“Lợi dụng nhân chia cộng trừ, cái này ‘Một ba năm’ chẳng phải vừa mới có thể tạo thành theo một đến chín cái này chín cái mấy ư? Cái này Mã Văn, Nhân Quang không sai.”

Cây dâu tiềm dân nhớ tới Cách Sơn Đả Ngưu, vội vàng nói:“Phụ Thân, Mã Đạo Trường thế nhưng mà có chút Đạo Hạnh .”

Sandvig hàn không tiếp lời này mảnh vụn (gốc), tiếp tục nói:“Ta dục ra sức vì nước, đáng tiếc không có ai tại trước mặt hoàng thượng tiến cử. Hoàng thượng về triều Mã văn nhất định sẽ bị tiếp kiến, nếu là.....”

Cây dâu tiềm dân bừng tỉnh đại ngộ, vui vẻ nói:“Hài Nhi, mình bạch làm thế nào .”

Nhìn xem cây dâu tiềm dân rời khỏi Thân Ảnh, Sandvig hàn về râu, nhẹ nhàng nói ra:“‘Một ba năm’, nếu lại dự đoán chuẩn một điểm thì tốt rồi.”-

Vừa rạng sáng ngày thứ hai bắt đầu, ăn cơm xong, Mã Văn nhìn nhìn mọi nơi không ai, liền hỏi Triệu Thông nói ra:“Triệu huynh, người kế tiếp có tính toán gì hay không?”

Triệu Thông nhìn nhìn Mã Văn nói ra:“Mã huynh, ta muốn lại tại Biện Kinh ngốc hai ngày, nhìn một cái tình thế lại tính toán sau. Ngươi đâu?”

Triệu Thông tựa hồ cảm thấy hiện tại cùng Phùng hoàng hậu đầu vào quan hệ, lại bắt đầu bắt đầu với làm quan mộng đẹp, Mã Văn cũng không nói phá, cười nói:“Ta đang chuẩn bị đi Đại Tương Quốc Tự ở bên đó nhìn xem, nếu như có thể cùng Gia Huynh muốn gặp đó là tốt nhất rồi, nếu như không được, ta cũng chỉ đành tự mình nghĩ biện pháp hồi trở lại Đại Sở .”

Triệu Thông nhìn nhìn Mã Văn, tựa hồ trong nội tâm tràn đầy đáng tiếc nói:“Mã huynh, không bằng huynh Chương chúng ta ngay tại thành Biện Kinh cùng một chỗ giành chính quyền a. Dựa vào huynh Chương chúng ta mới có thể, chưa hẳn không thể ở kinh thành đánh ra một phiên thiên địa đến.”

Mã Văn cười cười, cũng không có nói ra trong lòng nói: Rối loạn , Lão Tử tài không ở nơi này nhi hỗn [lẫn lộn đầu, gây chuyện không tốt liền động ở ở đây .

Triệu Thông cho rằng Mã Văn đã đáp ứng, liền lại hỏi hôm trước trong đêm Mã Văn nhảy Đại Thần sự tình.

Bốn cái chiếc đĩa có thể ở trong chén đứng lên đến, đó là bởi vì Mã Văn cho trên chiếc đĩa rót nước, tại nước dính dính dưới tác dụng, chúng mới có thể đứng thẳng lên; Về phần Phát Trần hấp trang giấy, đó là bởi vì Mã Văn Tả nhảy phải nhảy trong quá trình, không ngừng dùng quần áo Ma Sát Phát Trần, làm cho Phát Trần thượng dẫn theo điện, mà có điện Vật Phẩm khả năng hấp dẫn tiêu giấy mảnh. Về phần như thế nào tính toán định Phùng bảo sẽ tiêu chảy, đó là bởi vì Phát Trần bị khiến cho như vậy tạng (bản), sau đó lại để cho Phùng bảo phóng nguội lạnh uống hết, nẹ , nếu không sót bụng, vậy hẳn thật là xem như có một thiết dạ dày .

Bất quá những vật này, Mã Văn cũng không tính nói cho Triệu Thông, bởi vì giải thích man phiền toái, liền Thân Bí cười cười, nói:“Những cái này kỳ thật đều là một ít tiểu xiếc, là ta tại Đại Sở ngẫu nhiên học được , ha ha, ta cũng không biết tại sao phải như vậy.”

Sau đó lại thuận tiện dạy giáo Triệu Thông, nhìn xem Triệu Thông cẩn thận tỉ mỉ ở Học Tập, Mã Văn dạo chơi đi đến đường cái.

Tại trên đường cái đi hai bước, liền phát hiện có người xông Mã Văn ngoắc, bắt đầu hẳn còn tưởng rằng là Áo Giác, tập trung nhìn vào, nguyên lai là Triệu Khuông Dận. Lần này Triệu Khuông Dận bên người còn đứng một cái trắng tinh tuổi trẻ hậu sinh, nhìn bọn họ thân mật bộ dạng, Mã Văn không nói thầm nói: Người thật đúng là gay ah, ông trời phù hộ, hi vọng gay đôi cảm tình đều là một lòng .

Mã Văn muốn tránh, nhưng là muốn muốn Tương Lai, khế cần môi nghênh đón tiếp lấy, cười nói:“Triệu huynh, thật là tình xảo ah, lại tại trên đường cái đụng phải. Người đây là chuẩn bị đi nơi nào nha?”

Triệu Khuông Dận vẫn không nói gì, bên người chính là cái kia ông già thô, bất mãn nói:“Cái gì gọi là thật là tình xảo ah, chúng ta tiểu -- Công Tử, là chuyên môn tới tìm người.” Nói xong còn xông Mã Văn chọn lấy hạ lông mi, đưa mắt liếc ra ý qua một cái.

Nghe thế người này thanh âm sao thanh thúy, còn có chút mềm mại, Mã Văn thì có gật đầu chóng mặt, cay khối mù mù , thật đúng là cái ông già thô. Tiếp tục nghe ông già thô mà nói, nhìn cái kia cái Vũ Mị ánh mắt, Mã Văn càng là từng đợt mê muội, A Di Đà Phật, không chỗ nào không có Thượng Đế cùng Lão Thiên Gia nha, người sao có thể như vậy đùa bỡn ta đâu, gặp Triệu Khuông Dận ta dễ dàng ư? Chiếm được Triệu Khuông Dận hảo cảm ta dễ dàng ư? Nhưng mà (là), cái này Triệu Khuông Dận sao có thể là thứ gay đâu? Ta, ta về sau còn muốn đứng (không được) đầu hàng ư? Cái này “Lão Ưng hiệu ứng” Cùng quá mạnh liệt đi à nha, ta tại Ngủ Đại thể nhưng mà sâu sắc Lương Dân ah, không có làm cái gì cái biến Lịch Sử đi về hướng sự tình nha, Triệu Khuông Dận làm sao lại thay đổi hướng giới tính nữa nha?

Mã Văn đầu từng đợt mê muội, Thân Thể thì có điểm lung la lung lay, Triệu Khuông Dận rõ ràng thái độ khác thường, thò tay đỡ lấy hắn, nói ra:“Mã huynh, người làm sao vậy? Phải hay là không Thân Thể không thuận theo nha?”

Nghe Triệu Khuông Dận vậy có điểm đưa tình ân tình Thanh Âm, lại nhìn cái kia tuấn mỹ bên ngoài, Mã Văn rốt cục chịu không được đá kích, đầu trầm

xuống, chứa ngất đi. Kế tiếp tựa là Triệu Khuông Dận hai người luống cuống tay chân bắt hấn cho đưa về nhà ở bên trong, thấy Triệu Thông, cuối cùng đem ngựa Vân An đưa trên giường nghỉ ngơi.

Mã Vân mừng rỡ ngủ ngon, chờ hấn tỉnh lại, đã đến giờ lên đèn, hấn nhìn chung quanh, âm thầm may mắn hôm nay chính mình giả bộ bất tỉnh Diệu Kế, chỉ nghe thấy môn “Cốt kệtzz” một tiếng mờ, một đũa nha hoàn bụng chén đen sì chén thuốc đã đi tới, phía sau nàng còn đi theo Triệu Thông.

Gặp Nha Hoàn buông được lui ra ngoài, Triệu Thông tài như tên trộm cười nói: “Mã huynh, ta đối với ngươi bội phục càng sâu Nhất Tằng ah. Ngươi Học Văn tốt, gan dạ sáng suốt đại, Phản Ứng nhanh vậy thì thôi, hoa đào này vận cũng là như thế vượng ah, Tiểu Chương, thật sự là bội phục ah bội phục.”

Mã Vân về mặt cười khổ nói: “Triệu huynh, ngươi cũng đừng có cảm Tiểu Chương hay nói giỡn.”

Triệu Thông về mặt nghiêm mặt nói: “Mã huynh, vậy thì không có suy nghĩ đi à nha, có tốt như vậy một cái Mỹ Nhân đối với ngươi ái mộ, ngươi còn không biết dừng ư? Ngươi không biết hôm nay chính là nhân tướng ngươi cầm trở về, ha ha, ngươi thật là có Phúc Khí ah.”

Mã Vân lúng túng nói: “Triệu huynh, ngươi chẳng lẽ sẽ không nhìn ra, hấn là thứ nam đấy sao?”

Triệu Thông nhất lắng, đón lấy cười ha ha, nói ra: “Mã huynh, ngươi không phải là cho rằng hấn là nam, mà bị hấn dọa ngất đi à nha?”

Triệu Thông xem Mã Vân có chút choáng váng bộ dạng, nói ra: “Ta lần đầu tiên đã cảm thấy người nọ là thứ Nữ Tử, nhìn kỹ thoáng một phát, người nọ quả nhiên là không có hấu kết, chẳng lẽ ngươi không có nhìn ra sao?”

“Cái gì?” Mã Vân không khỏi hỏi ngược lại, “Hấn là thứ nữ nhân?”

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Thần Côn

Mã Vân sững sờ nằm ở trên giường, trong nội tâm như Phiên Giang Đảo Hải y hệt, chẳng lẽ lại là một cái trùng họ trùng tên người sao? Nhưng là một cái Nữ Hải Tử như thế nào sẽ gọi “Triệu Khuông Dận” Như vậy một cái trần đầy Nam Tử khí khái danh tự đâu?

Ngày hôm sau, nữ bản Triệu Khuông Dận rõ ràng tự mình đến thăm đến xem Mã Vân, còn mang theo một ít thuốc bổ, ngày hôm qua chính là cái kia ông già tho thay đổi nữ trang, xem ra cái này Triệu Khuông Dận thật là cái nữ.

Nữ bản Triệu Khuông Dận thấy Mã Vân có chút cục xúc bất an, có chút xấu hổ chấp tay cười nói: “Mã huynh, ngươi ngày hôm qua thì làm sao vậy? Như thế nào sẽ ở trên đường cái té xỉu ah?”

Mã Vân cẩn thận quan sát nàng, trứng ngỗng gương mặt, đuôi lông mày dài nhỏ, Nhãn Quang thanh tịnh như nước, đang khi nói chuyện cái miệng anh đào nhỏ hấn hơi nhếch lên, lộ ra dị thường động lòng người; Cái kia cô áo Vivi lui về phía sau, lộ ra nửa cái cái cổ, trắng muốt non mịn, quả nhiên là không có hấu kết. Mã Vân đang muốn tiếp tục nhìn xuống.

Nữ bản Triệu Khuông Dận tựa hồ có chút chịu không được Mã Vân cái kia ** trắng trơn Nhãn Quang, nhấn nhó nói: “Mã huynh, ngươi, ngươi đang nhìn cái gì đâu?”

Mã Vân đột nhiên tỉnh lại, như vậy dò xét một cô gái, tại Cổ Đại tựa hồ cũng không lễ phép, trách không được trên đường đi Mã Vân có cái thân mật Động Tác lúc, nàng muốn trở mặt đâu.

Mã Vân vội vàng xin nàng ngồi xuống, nói ra: “Triệu huynh, ah, không phải, ngươi, ngươi, ngươi là nữ nhân sao?”

Nữ bản Triệu Khuông Dận đỏ mặt cúi đầu, cũng không nói lời nào, bên người nàng Nha Hoàn, cầm gậy nhưng đích nói thẳng: “Nói nhảm, tiểu thư của chúng ta, đương nhiên là nữ nhân. Ngươi đều không biết tiểu thư của chúng ta lo lắng nhiều người.....”

Nàng còn muốn nói nữa xuống dưới, chợt nghe nữ bản Triệu Khuông Dận nói ra: “Xảo Nương, đừng (không được) nói lung tung.” Sau đó xông Mã Vân áy náy cười, nói ra: “Xảo Nương từ trước đến nay đều là như vậy, không biết lớn nhỏ nói lung tung, Mã công tử bỏ qua cho.”

Mã Vân vội vàng khoát tay, nói ra: “Không ngại, không ngại.” Kết quả cái kia Xảo Nương “Xùy~~” một tiếng bật cười, Triệu Khuông Dận mặt tựa hồ đỏ hơn, nhìn Xảo Nương liếc, nói ra: “Xảo Nương, ngươi đi ra ngoài bề bộn đi đem, ta cùng Mã công tử có lời.”

Xảo Nương xông bọn hán làm cái Quỷ Kiếm, lui ra ngoài, ra đến đi thời điểm rõ ràng còn giữ cửa cho mang tới.

Xảo Nương vừa đi, trong phòng ngược lại càng an tĩnh, Mã Vân đột nhiên không biết nên nói cái gì đó , lại không thấy chúng ta đàm tiếu Giang Hồ lúc hòa hợp, cũng không có nàng Nhất Cước đập bay lúc tàn nhẫn. Tình tựa hồ cũng có thể nghe được đối phương tiếng tim đập, hoàn cảnh này quá mập mờ .

Mã Vân nghĩ nghĩ, lại nhìn không được nhẹ giọng mà hỏi:“Tiểu Thư, phụ thân ngươi phải hay là không gọi Triệu Tín ah.” Mã Vân biết rõ, trong lịch sử, Triệu Tín tựu là Tổng Thái Tô Triệu Khuông Dận cùng Tổng Thái Tông Triệu Quang Nghĩa Lão Cha.

Chỉ thấy nữ bản Triệu Khuông Dận kinh ngạc nhìn qua Mã Vân, nói ra:“Mã công tử, ngươi biết Gia Phụ ư? Làm sao ngươi biết Gia Phụ tặc danh đâu?”

Mã Vân thân thể nghiêng một cái, thiếu chút nữa ngã trên mặt đất, trời ạ, ta đến cùng Xuyên Việt tới nơi nào, như thế nào Triệu Khuông Dận là thứ nữ nhân này?

Nếu là Mỹ Nữ cùng Mã Vân nói chuyện phiếm, Mã Vân tự nhiên là rất hưng phấn, thật cao hứng. Bất quá cô gái đẹp này danh tự rõ ràng gọi là Triệu Khuông Dận, vậy thì không thể không lại để cho Mã Vân cái này Xuyên Việt Nhân Sĩ, trong nội tâm [cảm giác, cảm thấy] có chút bất an cùng không được tự nhiên .

Mã Vân xấu hổ cười nói:“Triệu huynh, ah không, Triệu tiểu thư, chúng ta.....”

Nữ bản Triệu Khuông Dận nhìn Mã Vân liếc, nhẹ nói nói:“Ngươi gọi ta Từ Anh a, hoặc là tiểu Anh cũng có thể, đừng (không được) luôn Tiểu Thư trường, Tiểu Thư ngắn thì bảo ta .”

Từ Anh? Mã Vân nhất lảng, Vấn Nói:“Tiểu Thư, phương danh không phải gọi Khuông Dận ư?”

Triệu Từ Anh hé miệng cười nói:“Tên của ta gọi Triệu Từ Anh, chỉ là hành tẩu giang hồ lúc, tài bốc lên dùng Chương Chương của ta danh tự.” Nguyên lai, Triệu Từ Anh thuở nhỏ ngay tại Võ Đang học nghệ, mười tám tuổi học thành xuống núi về sau, ngay tại trên giang hồ hành tẩu, bốn phía Hành Hiệp Trượng Nghĩa, trừ bạo giúp kẻ yếu. Thân là Nữ Từ là hơn có không tiện, vì vậy liền nữ giả nam trang giả mạo Triệu Khuông Dận.

Nguyên lai Chương Chương của ngươi mới là Thái tổ hoàng đế ah, Mã Vân vội vàng lời kéo làm quen (*nghĩa xấu) nói ra:“Từ Anh, ta một đường được ngươi chiếu cố, trong nội tâm rất là băn khoăn, cái này ta Tường Minh thiên đi bãi phòng thoáng một phát Bá Phụ Bá Mẫu, có thể chứ?”

Triệu Từ Anh tướng mạo tuấn mỹ, Gia Thế cũng không tệ, vốn đến thăm cầu thân rất nhiều người, thế nhưng mà nàng đến một lần Nhân Quang khá cao, tính tình cũng không tốt lắm, cầu thân nhiều người bị hán treu đùa hí lộng; Thứ hai Võ Công cao, làm người ngay thẳng, làm lại là Hành Hiệp Trượng Nghĩa lúc, vậy thì không khỏi có chút tin đồn, thế cho nên năm nay 22 tuổi vẫn không có hôn phối, cái này tại Cổ Đại thế nhưng mà Tiêu Chuẩn lớn tuổi nữ thanh niên. Tâm tình của nàng cũng là so sánh mâu thuẫn.

Vô tình gặp được Mã Vân về sau, trên đường đi, Mã Vân chậm rãi mà nói, giảng tức khôi hài ần ần, lại có Học Thức, khó được chính là hán đối Giang Hồ cũng không có cái gì thành kiến, làm người tiêu sái Hào Sảng, nhất là đối Triệu Từ Anh đột thêm Quyền Cước, rõ ràng cũng có thể khuôn mặt tươi cười đón chào, Triệu Từ Anh đối Mã Vân cũng là dần dần trong lòng còn có hảo cảm.

Ngũ Đại lúc Dân Phong mặc dù không bằng Minh Thanh lúc như vậy nghiêm cẩn, nhưng cùng Thịnh Đường lúc cởi mở so sánh với, đã thu liễm rất nhiều. Gặp Mã Vân như thế thân thiết xưng hô chính mình, còn muốn bá kiến cha mẹ, Triệu Từ Anh có chút giật mình, trên mặt lại là một mảnh hồng nhuận phơn phớt. Trong nháy mắt đó, Mã Vân rõ ràng nhìn đến ngẩn ngơ, trong phòng lại là hoàn toàn yên tĩnh.

Được phép người được cái này không khí ngọt ngào, Mã Vân bùng tỉnh, ngượng ngùng nói:“Từ Anh, ngươi muốn cảm thấy không tốt, vậy thì ngày khác đi.”

Triệu Từ Anh phục hồi tinh thần lại, thấp giọng nói:“Ta đây ngày mai ngay tại gia chờ ngươi .” Nói xong, liền đứng dậy cáo từ. Mã Vân liền vội vàng đứng lên đưa tiễn, không ngờ Triệu Thông người này bỏ xin quỹ cầu cũng chạy đến đưa tiễn, tựa hồ vẫn cùng cái kia Xảo Nương mất đi này lại .

Nhìn qua Triệu Từ Anh cái kia thướt tha tư thái, Mã Vân là no bụng thì nghĩ dâm dục, nếu có thể cưới nàng thì tốt rồi, Hắc Hắc, ta đây không được Triệu Khuông Dận Tỷ Phu mà.

Tổng biệt Triệu Từ Anh, Mã Vân cùng Triệu Thông nói một tiếng, liền chuẩn bị đi Đại Tương Quốc Tự tiếp tục chờ người, Triệu Thông lại nói mình cũng không có chuyện gì, muốn cùng Mã Vân cùng đi tiếp không thấy mặt Đại Ca. Hai người đang muốn đi ra ngoài, Phùng bảo cổ khiếu hướng bên này đã đi tới.

Phùng bảo thấy Mã Vân, hưng phấn hô lớn nói:“Sur Phụ, ngươi thật sự là Thần Nhân ah, Hoàng Hậu Nương Nương để cho ta tới truyền chỉ, Cung Phụng Bạch Ngân 500 hai, tơ lụa 50 thớt.”

Mã Vân không rõ ràng cho lắm, thực sự không nói toạc, cười nói:“Tiền Tài chính là vật ngoài thân, Nương Nương khách khí.”[]

Phùng bảo tiếp tục nói: “Sur Phụ, người nói một ba ngũ thái đúng, tối hôm qua vừa lấy được quân trước tin tức, Quân Ta Đại Thắng, hoàng thượng 3 ngày sau lên đường, 5 ngày sau liền trở về Kinh Thành. Lúc trước thiên tính lên, đây không phải vừa vận, một ba năm mà.”

“Hoàng Hậu Nương Nương còn nói, muốn đem Sur Phụ tiến cử cho hoàng thượng, tôn sùng là Quốc Sur. Sur Phụ, chúng ta đến trần thực phủ Khánh Công a.”

Mã Vân là không bao giờ ... nữa muốn trộn lẫn Thần Côn, cái nghề này đối Trái Tim kích thích quá lớn, xong Triệu Thông đưa mắt liếc ra ý qua một cái, nói: “Phùng công tử, Bản Đạo hiện nay ở vào tu luyện Quan Khẩu, thật sự là không có Tinh Lực làm những sự tình này. Sur Chương, người thay ta cùng Phùng công tử a.”

Triệu Thông gặp Mã Vân cho hấn Chế Tạo cơ hội tiếp cận trong triều Quyền Quý, cảm thấy âm thầm cảm kích, vội vàng nói: “Sur Huynh, người đang tại khải yếu Quan Khẩu, Tiểu Chương hay vẫn là thay người Hộ Pháp a.”

Mã Vân mỉm cười nói: “Không cần, người cùng Phùng công tử a.”

Phùng bảo dù sao trung thực, gặp Mã Vân nói như thế, vội vàng nói: “Đã như vậy vậy thì không chậm trễ Sur Phụ Tu Hành, Sur Thúc, chúng ta đi ăn mừng một trận a, thuận tiện cho ngài lão Giới Thiệu mấy cái Băng Hữu.”

Triệu Thông trong nội tâm mừng thầm, mặt lộ vẻ bất đắc dĩ đi theo Phùng bảo đi.

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Tam Chiến Thạch Thủ Tín

Mã Vân gặp Triệu Thông bọn hấn đi xa, liền dẫn theo ít bạc, chuẩn bị lại đi Đại Tương Quốc Tự hiệp Liêu nhân dũng, dù sao “Đại Sở” Hai chữ hôm trước đã khắc lên, bọn hấn gặp chữ không gặp người, chỉ sợ cũng là các loại độn được chứ nóng này. Mã Vân cũng không ngại, lên tiếng hỏi Liễu Đạo lộ, dạo chơi đi đến.

Không ngờ đi lần này, mới biết được thành Biện Kinh vẫn còn lớn, gần nửa canh giờ đi qua, liền Đại Tương Quốc Tự bóng dáng cũng còn không thấy. Mã Vân đang chuẩn bị tìm tiệm trà, ngồi xuống nghỉ ngơi một chút. Chợt nghe đến sau lưng, có người giọng căm hận nói: “Tiểu Tử, thật sự là oan gia ngõ hẹp, chúng ta lại chạm mặt, hôm nay nhìn người còn chạy chỗ nào.”

Mã Vân nhìn lại, đúng là cái kia quang bàng thanh niên.

Mã Vân trong nội tâm thầm kêu không xong, ngoài miệng nhưng cũng không chịu thua, gượng cười nói: “Ha ha, đúng là Thiên Đường có đường người không đi, Địa Ngục Vô Môn người xông tới. Ta đang muốn người, không nghĩ tới người ngược lại chính mình đưa tới cửa.” Nói xong lại bày ra Hoàng Phi Hồng Chiêu Bài Động Tác. Ngoại trừ cái tư thế này, Mã Vân thật đúng là không biết nên như thế nào bày tạo hình.

Chứng kiến Hoàng thị Kinh Điển Động Tác, quang bàng thanh niên không chỉ Bất Cự, ngược lại có chút thẹn quá hoá giận, hét lớn một tiếng, xông về phía trước. Mã Vân đột nhiên hướng về phía quang bàng thanh niên sau lưng, mừng rỡ kêu lên: “Phùng bảo, các người đã tới.”

Quang bàng thanh niên mạnh mẽ dừng bước chân, quay đầu nhìn lại. Ngay tại hấn quay đầu lại trong tích tắc, Mã Vân quay đầu bỏ chạy.

“Vương Bát Đản, người nếu có gan thì đừng chạy.” Quang bàng thanh niên phát hiện mắc lừa, thẹn quá hoá giận, theo đuổi không bỏ. Vì vậy hai người ngay tại thành Biện Kinh phố lớn ngõ nhỏ trung, trình diễn một hồi không biết là Lão Thử truy mèo, hay vẫn là mèo truy Lão Thử Du hí. Mã Vân cũng mặc kệ Đông Tây Nam Bắc gặp lộ bỏ chạy, Trung Nguyên kinh nghiệm Chiến Loạn, nghèo khó không chịu nổi, xem trên đường cái người, Đại Bộ Phận đều là xanh xao vàng vọt nhất kiêu thái sắc, cái này quang bàng thanh niên rõ ràng mặt không Hồng Khí không thờ gấp đuổi Mã Vân vài đầu đường cái. Mã Vân trong nội tâm thầm mắng: “***, Lưu Manh còn hơn kẻ có tiền, niên đại nào hấn đều không đối chết ah.

Mã Vân một bên chạy một bên quay đầu lại xem, hoảng hốt chạy bừa, không ngờ rõ ràng chạy tới một cái trong ngõ cụt, chờ hấn muốn quay người đi ra ngoài, quang bàng thanh niên đã đứng ở giao lộ. Cái này ngõ cụt sớm đã hoang phế, bên trong khắp nơi đều là đồ bỏ đi, bên trái trên tường dài khắp Thanh Đằng, bên phải một trảng lâu năm thiếu tu sửa Nhị Tầng Tiểu Mộc Lầu, tầng dưới chót che kín rêu xanh, làm ra tấm ván gỗ đa vòng lại, cũ nát không chịu nổi, lầu hai trên nóc nhà vài gốc cây gỗ đã rụng ra ngoài tường thiệt nhiều, đang tại Hồ Đồng trên không lung la lung lay tựa hồ Nhất Trận Phong đều có thể đưa hấn thổi đến rơi xuống.

Mã Vân nhìn xem quang bàng thanh niên từng bước một tới gần, vừa vận đi đến mấy cái phá tấm ván gỗ phía trên. Mã Vân hô to một tiếng, đạo “Chậm, ta biết hôm nay chúng ta nhất định phải phân cái thắng bại, nếu như người là Anh Hùng Hảo Hán mà nói, liền để ta vận Vận Khí, chờ ta Khí Công lên đây, chúng ta cũng tốt Công Bình Quyết Đấu, bằng không thì ta chính là thua cũng không phục.”

Quang bàng thanh niên cười nhạo nói:“Người còn biết cái gì Khí Công, hãy bớt sàm ngôn đi, phóng ngựa thôi.”

Mã Vân nói:“Ta tại Mao Sơn tu luyện nhiều năm, làm sao có thể không biết võ công, người nếu sợ liền trực tiếp đến đây đi.”

Quang bàng thanh niên không chịu nổi Mã Vân ép buộc, cả giận nói:“Tốt, ta chờ người Vận Khí công, nhìn xem người lợi hại hay vẫn là ta lợi hại.”

Mã Vân giả vờ giả vịt giơ lên nhắc chân nâng nâng chân, đột nhiên hét lớn một tiếng, xông lên gõ đập Nhứt Cước, chỉ thấy cái kia mấy cái tấm ván gỗ sáng rõ càng thêm lợi hại, nhưng chỉ có không rút xuống đến, Mã Vân lại đập Nhứt Cước, mấy cái tấm ván gỗ hay vẫn là như vậy chỉ là lắc tới lắc lui tựa là không rút xuống đến. Quang bàng thanh niên gặp Mã Vân lão nhìn lên trên, khinh thường nói:“Người cho rằng ta còn có thể coi trọng người hợp lý ư? Thường Diện luôn không khả năng rơi xuống cục gạch đến đây đi.”

Mã Vân miễn cưỡng cười nói:“Lão Tử Pháp Thuật Vô Biên, chờ ta vận đã xong khí, thì có người bị thụ.” Nói xong giả vờ giả vịt đi hai bước, tiếp tục mãnh liệt khắc lều gỗ. Có lẽ là quang bàng thanh niên mình cũng cảm thấy bất an, rốt cục nhìn không được hướng lên giường mắt nhìn lên. Mã Vân Ám Nói: Đã xong.

Quả nhiên, quang bàng thanh niên chứng kiến cái kia mấy cái tấm ván gỗ về sau, chấn động, vội vàng hướng Mã Vân vọt tới, Thuận Thế nâng lên chân trái đá hướng Mã Vân, Mã Vân vội vàng hướng phải trốn một chút, nào biết được quang bàng thanh niên vừa rồi khẽ nâng chân trái là thứ hư chiêu, ngay sau đó là một cái phải đá, trực tiếp liền đem Mã Vân đá đến trên tường gỗ. Mã Vân không lo nổi cháng váng đầu hoa mắt bờ mông đau, đứng lên liền hướng Hồ Động bên ngoài chạy tới. Quang bàng thanh niên Tâm Đạo hôm nay cho người chạy Gia Gia liền không họ Thạch, đi nhanh hướng Mã Vân đuổi theo. Mã Vân còn không có chạy ra vài bước, chỉ nghe thấy “Ah” kêu to một tiếng, ngay sau đó một hồi vật nặng rơi xuống đất Thanh Âm Mã Vân quay đầu lại liếc, quang bàng thanh niên đang bị tấm ván gỗ đánh trúng, thân thể lung lay muốn ngã xuống.

Mã Vân vui mừng quá đổi, quơ lấy trên mặt đất một khối tấm ván gỗ liền chuẩn bị một lần nữa cho hắn một gia hòa, lại để cho hắn dừng (không được) giữa giữa, im lặng ngã xuống đất. Chợt nghe sau lưng có người nói:“Dừng tay.”

Mã Vân vô ý thức vừa quay đầu lại, chỉ thấy đầu hẻm không biết lúc nào lại vào được năm sáu người, cầm đầu hai cái Tiểu Thanh Niên, một người mặc lụa vàng áo lam, đại khái thập ** tuổi, lông mày Phong như kiếm, ánh mắt lợi hại, bộ mặt đường cong giống như Điêu Khắc giống như rõ ràng trong sáng, giơ tay nhắc chân góc nhìn, Tự Nhiên toát ra bùng bùng khí khái hào hùng. Cái khác chỉ có mười lăm mười sáu tuổi, không xem qua con người tặc đại, quay tròn loạn chuyển, xem xét tựa là một bụng ý nghĩ xấu gia hòa.

Cay khối mục mục, xem ra ta là chộc băng đẳng lưu manh. Mã Vân đem tấm ván gỗ quét ngang, mỉm cười nói:“Các vị, xem ra các người là đã hiểu lầm.” Còn chỉ chỉ quang bàng thanh niên, nói ra:“Ta xem vị nhân huynh này tự hồ bị tổn thương, đã nghĩ đùa hấn vừa dờ. Các người không cần nhiều tâm.”

Cái kia tặc hi hi Tiểu Hải Tử nói ra:“Chúng ta không đa tâm, vậy người đem tấm ván gỗ ném đi, vị Thạch Tam ca xuất hiện đi.”

***, người cho rằng Lão Tử ngu như vậy ah. Mã Vân lập tức lên đến hay vẫn là mơ hồ quang bàng thanh niên bên cạnh, đem tấm ván gỗ đối hấn đây cái ót, sau đó hướng về phía cái kia Hòa Nhi Lưu Manh Tiểu Thanh Niên nói ra:“Tranh thủ thời gian lùi cho ta đi ra ngoài, bằng không thì Lão Tử đem hấn đập cái nỏ tung vạn đoá hoa đào.”

“Tốt một câu “Nở tung vạn đoá hoa đào” Ah, đây là hình dung óc, cái này óc thể nhưng mà Bạch Sắc, trang bị điểm máu tươi, không hổ là Đào Hoa nha.” Cái kia áo lam nam tiếp lời nói ra.

Mã Vân cảm thấy đang tại buồn bực, chúng ta lại chưa quen thuộc, các người đám người này nói lui không lui, tại đây cùng ta trò chuyện cái này không có dinh dưỡng đồ vật làm gì vậy? Chỉ thấy quang bàng thanh niên, quơ quơ tựa hồ không hoảng hốt.

Hư mất, thăng này muốn đã tỉnh lại.

Chỉ thấy quang bàng thanh niên mạnh mẽ quay người đối với Mã Vân tựa là một cái thăng Câu Quyền, trực tiếp đem hấn đá đảo tại. Sau đó, đám người này cười vang, áo lam nam nói ra:“Lão Tam, cái này là người nói người kia ư? Rất bình thường ư? Liền lấy tiểu tử người còn ăn phải cái lỗ vốn ư?”

Mã Vân nhìn xem đám người này chậm rãi xông tới, Tâm Nói: Ai, đi ra sống sao cho, sớm muộn cũng nên còn. Người trong giang hồ phiêu, lại có thể nào không bị chém đầu. Nhắm mắt lại, liền chuẩn bị mặc cho bọn hấn hành hung.

Đúng lúc này, đột nhiên nghe được một tiếng thanh âm quen thuộc:“Liêu gia, Công Tử ở chỗ này.”

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Ngũ Đại Chư Cát

Không có gì so nghe được tiền thanh Thanh Âm, càng làm cho Mã Văn cao hứng được rồi. Áo lam nam mấy người cũng là nhất lã, quay đầu lại nhìn lại, chỉ thấy Liễu nhân dừng, tiền thanh, thạch đại bọn hắn mang theo mười bảy mười tám Cá Nhân đi tới đầu hẻm.

Quang bàng thanh niên người lấp lầy lập tức vãn, Mã Văn người lại lấp lầy bọn hắn. Bất quá trong lúc này, tình thế nguy hiểm nhất hay vẫn là Mã Văn, cho nên Mã Văn cao hứng chỉ có thể dẫu ở trong lòng, cũng không lên tiếng.

Mã Văn không nói lời nào, Liễu nhân dừng bọn hắn ngược lại cảm thấy Mã Văn khả năng đã xảy ra chuyện gì. Chỉ nghe thấy thạch đại NGAO kêu to một tiếng, cùng với bọn này hơi nhỏ thanh niên chiến thành một đoàn. Chứng kiến quang bàng thanh niên, áo lam nam cũng gặp nhau đầu nhập vào Chiến Đấu, Mã Văn tạm thời an định lại.

Nhìn xem Liễu nhân dừng bọn hắn tới. Mã Văn cho rằng rất nhanh sẽ có thể đem nhóm này ảnh hưởng thành Biện Kinh thành phố hình tượng Lưu Manh Vô Lại chế ngự đồng phục, nào biết được đám người này sức chiến đấu rất mạnh, quang bàng thanh niên cùng tiền thanh đánh cái tương xứng, mà đứa bé kia đối thạch đại quyền qua cước lại, tựa hồ còn mơ hồ đứng đầy thượng phong, điều này cũng làm cho mà thôi. Càng có thể làm cho Mã Văn giật mình chính là, Liễu nhân dừng đối áo lam nam, tài đánh mấy hiệp, đã là cực kỳ nguy hiểm.

Nghe đến kịch TV ở bên trong Đại Phán Phái luôn lại để cho Tiểu Chương từng bước từng bước cùng nv9 đánh nhau, cuối cùng toàn bộ bị nv9 quật ngã tại. Mã Văn nhìn không được cầm lên một cái Mộc Côn, gia nhập chiến đoàn. Ngoại trừ tiền thanh cái này ba cặp đánh chính là quá mức kịch liệt, hắn không xen tay vào được bên ngoài, tại cái khác người trước mặt, Mã Văn đứng lấy hết thượng phong, nhưng thấy hắn đi bộ nhàn nhã giống như đi ở Đại Hồn Chiến bên trong, Tả Nhất Côn phải nghiêm, Tiểu Lưu Manh nhóm: đám bọn họ ăn lấy hết Mã Văn vị đắng, áo lam nam ba người xem tình thế không đứng, liễu mạng y hết hướng Mã Văn vọt tới, muốn đem hắn quật ngã, thế nhưng mà ngược lại tự loạn đầu trận tuyến, đặc biệt quang bàng thanh niên vừa rồi đã bị đập phá mấy tấm ván gỗ, hiện tại tựa hồ càng ngày càng duy trì không được.

Tại Mã Văn dưới sự trợ giúp, vừa mới đem lâu la bình nhóm: đám bọn họ thu thập sạch sẽ, bên kia tiền thanh hét lớn một tiếng, dùng tay phải chống chọi quang bàng nam chân trái, ngay sau đó một cái Trắc Thích, sẽ đem sẽ đem quang bàng thanh niên Nhất Cước cho đập bỏ tới trên mặt đất, Mã Văn vung tay lên lên đẩy mấy cái Bình Sĩ, đem quang bàng thanh niên liên cho trời lại. Sau đó tiền thanh cùng với Liễu nhân dừng song chiến áo lam nam, chỉ chớp lát hai thắng này cũng bị chế ngự đồng phục.

Nhìn xem bọn này Tiểu Lưu Manh bị rần rần chắc chắn trời lại một hàng, Mã Văn tâm tình thật tốt, đồng đáp Nhất Cước, tây giấu hai cái, còn hung hăng đá áo lam nam hai chân, trong nội tâm dị thường đắc ý. Mã Văn lại để cho tiền thanh tu lý bọn hắn một phen sau, đang chuẩn bị chuẩn đi, lại trông thấy áo lam nam oán hận ánh mắt, Mã Văn nhìn không được lại xông lên phía trước hướng hắn trên móng dẫm lại thường hai chân.

Tiểu tử kia rất là kiên cường, không phục nói:“Ngươi chờ, ta Thành Đông Tiểu Bá Vương không phải dễ trêu.”

Mã Văn tâm tình rất tốt mặc kệ hắn, mang theo Liễu nhân dừng bọn hắn đắc ý đi ra Hồ Đông.

Liêu nhân dừng đã mang đến hai cái tin tức, một tốt một xấu. Tốt là, tại Đại Sở cường đại Quốc Lực trước mặt, Nam Bình ngoan ngoan thả Thác Bạt thường, hắn đã tiếp tục đi sứ, tin tức xấu là Triệu kinh mẹ, cái này Mã Văn chỉ gặp qua hai lần Tiểu Thiếp, mất tích ba ngày.

Mã Văn căn cứ thời gian phỏng đoán, Triệu kinh mẹ rất có thể là tại nhìn thấy hắn về sau, liền mất tích. Tuy nhiên hai người chỉ gặp qua một mặt, nhưng mà (là) trên danh nghĩa đã là người một nhà, nhất là tại Mã Văn Lạc khó lúc, Triệu kinh mẹ lo nghĩ biểu lộ càng là từng màn xuất hiện tại Mã Văn trong đầu. Mã Văn lúc này mượn thượng Liễu nhân dừng tìm người họa (vẽ) bức họa, đi tìm Phùng bảo nghĩ biện pháp.

Thế nhưng mà mới vừa đi tới ra Hồ Đông, chỉ thấy một cái thanh y nam tử cười ngựa phóng ngựa theo trước người trải qua, Mã Văn chính sốt ruột lấy tìm Phùng bảo, cũng không lưu ý, sau lưng Liễu nhân dừng mất sắc, nói ra:“Công Tử, vừa qua khỏi đi chỗ đó người là Quách đại Quan Nhân.” Mã Văn ngừng chân nhìn lại, thanh y nam tử đã ghim chặt dây cương, tung người xuống ngựa, hướng về phía Mã Văn cười nói:“Nhị Chương, ngươi chừng nào thì đến Kinh Thành ah.”

Mã Văn tiến lên vỗ vỗ Quách Vinh bả vai, vui vẻ nói:“Đại Ca, không nghĩ rằng chúng ta nhanh như thế liền gặp mặt rồi. Ngươi không phải đi Hà Đông sao?”

Quách Vinh đem dây cương đưa cho gã sai vặt, lôi kéo Mã Văn tay, cười nói:“Nhị Chương, tại đây không phải nói chuyện Địa Phương, chúng ta tìm Trà Quán hảo hảo tâm sự.”

Mã Văn liền vội vàng gật đầu, đi theo Quách Vinh liền đi tiến vào cách đó không xa một trảng màu nâu hai tầng lầu gỗ Trà Quán, chỉ là tiến vào Trà Quán thời điểm, Mã Văn thấp giọng nói cho Liễu nhân dừng lại để cho hắn đi Bát Am phố tìm Triệu Thông, thỉnh Triệu Thông mang theo kinh mẹ bức họa, đi trước bái phỏng Phùng bảo.

Tại Trà Quán trong sương phòng, hai người phân chủ khách ngồi xuống, Quách Vinh cười nói:“Vốn là trực tiếp đi Hà Đông tìm nơi nương tựa Phụ Thân, chỉ là thích gặp Chiến Loạn, Thái Nguyên Vương Thế tử Bi Thiên Mẫn Nhân, ở kinh thành khai mở phổ bán cháo cứu tế Nạn Dân, cho nên ta vâng mệnh tại Nam Phương trừ một đám Lương Thực, vận đến Thái Nguyên Vương phủ.”

Mã Văn có chút không biết rõ, cái này Vương gia thật là quái ah, nghe như “Quá oan uổng”. Hôm nay ba, tháng tư gian, Khiết Đan chia ra hai đường xâm lấn Trung Nguyên, Chủ Lực do Da Luật Đức Quang tự mình suất lĩnh, xuyên thẳng Biện Kinh; Một cái khác quân yểm trợ, Tiền Công Thái Nguyên. Chủ

Lực còn chưa bắt đầu Quyết Chiến đâu, Tiến Công Thái Nguyên quân yểm trợ liền Thái Nguyên Thành Môn Truong cái dạng gì cũng không biết, đã bị thẩm tra đối chiếu sự thật Thái Sư, Trung Thư Lệnh, Bắc Kinh [nay Thái Nguyên] lưu thủ, Hà Đông Tiết Độ Sứ kiêm U Châu Đạo Hạnh doanh Chiêu Thảo Sứ Lưu Tri Viễn cho đánh tan , Lưu Tri Viễn cũng bởi vậy bị phong lại một cái chẳng ra cái gì cả Thái Nguyên Vương. Cái này Thái Nguyên Vương Thế từ tự là Lưu Tri Viễn Trưởng Tử Lưu thừa huấn.

Quách Vinh hiểu sai Mã Văn ý tứ, nói ra:“Ta ngày hôm trước đã đến Biện Kinh, ngày gần đây một vị bạn thân rời kinh, ta đi đưa tiễn, vừa mới trở về.”

Mã Văn trong nội tâm thâm kêu đáng tiếc, thiếu một cái kết bạn Bắc Phương Đại Lão cơ hội, thích thú nói:“Có thể lao Đại Ca đưa tiễn bạn thân, nhất định cũng là trác tuyệt nhân vật, đáng tiếc không thể gặp mặt.”

Quách Vinh cười ha ha, nói ra:“Nhị Chương, những người khác cũng là mà thôi, người này mặc dù tay trái gà không chặt, nhưng lại ngực tàng trăm vạn binh, có thể nói đương kim chi Chư Cát ah.”

Gặp Quách Vinh đối với người này đánh giá cao như thế, Mã Văn càng là lòng ngứa ngáy khó nhịn, Văn Nói:“Đại Ca, hần gọi tên là gì ah.”

“Vương Phác.”

Nghe thế cái danh tự, Mã Văn lúc ấy ngây ngẩn cả người. Dù sao, cái kia thổ huyết ngã xuống đất nam hình tượng nhất thời còn khó có thể thanh trừ.

Quách Vinh gặp Mã Văn không có gì phản ánh, thích thú giải thích nói:“Vương Phác Thông Tuệ cảnh mẫn, Tài Hoa hơn người, Sandvig hàn thấy Vương Phác về sau, liền dị thường coi trọng, lưu hần trong phủ làm phụ tá. Bất quá, Vương Huỳnh gặp Sandvig hàn tuy có Trì Thế chi tài, nhưng tham quyền tốt tài, liệu hần về sau tất nhiên rủi ro, cho nên vẫn muốn ly khai. Không ngờ, Sandvig hàn tựa hồ xem thấu Vương Huỳnh ý tứ, rõ ràng phái Vương Huỳnh đem làm đội trưởng nhà lao, muốn đem Vương Huỳnh cái chốt tại Biện Kinh. Hay vẫn là Vương Huỳnh cơ cảnh ah, hần mấy ngày trước đây, vô tình gặp được không thoải mái sự tình, liền mượn cơ thổ huyết giả bộ bệnh, hết lần này tới lần khác lại có rất nhiều Bộ Đầu Bộ Khoái vì hần làm chứng, rõ ràng đã lừa gạt Sandvig hàn. Vương Huỳnh lần đi Hà Đông, tất nhiên như cá gặp nước, có thể thi triển hết Tài Hoa .” Nói xong mắt nhìn Bắc Phương, một bộ Du Nhiên(tự nhiên) hướng tới bộ dạng.

Vương Phác thổ huyết lại là cố ý ??? Lão Tử một mực còn vì việc này dương dương đắc ý đâu, không nghĩ tới rõ ràng bị gạt.

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Nhân Sự thắng với thiên ý

Phùng bảo từ trước đến nay xem Mã Văn như thần nhân, nghe nói Mã Văn người nhà mất tích, Phùng bảo không chút nào hàm hồ, trực tiếp mang theo Mã Văn đi cây dâu tiềm dân, thì ra là Sandvig hàn gia. Lúc ấy cây dâu tiềm dân cư nhưng không ở, Phùng bảo đành phải trực tiếp bái kiến Sandvig hàn. Cái này Sandvig hàn hơn năm mươi tuổi, tướng mạo xấu xí, thân ngắn mặt dài, cái này mặt dài có thể cùng Gia Cát Lượng Ca Ca so sánh với, hơn nữa thâm trầm ít nói, rất có Uy Thế. Trên quan trường người biểu hiện ra đối với hần, tất cung tất kính, xưng thường thường tên gọi tất hần vị(thay) “Mặt ngựa đại nhân”. Phùng bảo mặc dù cùng cây dâu tiềm dân là bạn thân, nhưng đối với cái này mặt ngựa Bá Phụ đó cũng là tương đương kính sợ, trên căn bản là có thể trốn liền trốn, có thể không gặp liền không thấy, lần này vì Mã Văn, cũng đúng là khó được.

Sandvig hàn nghe nói Phùng bảo cầu kiến, cảm thấy cũng có chút kinh ngạc, ngay tại Thư Phòng hội kiến Mã Văn hai người. Phân chủ khách ngồi xuống về sau, Phùng bảo liền cướp đem sự tình nói một lần.

Hương trà lượn lờ, Sandvig hàn một bên chuyển chén trà trong tay, một bên nhìn từ trên xuống dưới Mã Văn, sau nửa ngày phương về râu cười nói:“Ngày gần đây nghe nói Đạo Trường đàm tiếu tà tà, tức tính toán định Tiên Tuyến Quân Sự tình huống. Hiện lệnh muội mất tích, Đạo Trường sao không chính mình bói thượng một vãng nha.”

Phùng bảo đột nhiên gật đầu, đứng rồi, Sư Phụ, người là có thần thông nha, người tính toán một quẻ không được sao, làm gì để cho ta tới gặp cái này mặt ngựa đầu.

Mã Văn hơi sững sờ, lập tức cười nói:“Cái gọi là có thể Văn người tiếc mực, thiện dễ dàng người không bói. Nhà mình sự tình khó với phán đoán sáng suốt ah.”

Sandvig hàn có chút tán dương gật đầu, nói:“Đạo Trường đừng vội, chỉ cần có bức họa, tìm người việc này, Biện Kinh phủ am hiểu nhất được rồi.” Nói

xong hướng về phía ngoài cửa nói:“Cây dâu vì(thay), đem tranh này như giao cho Bộ Đầu Lý Văn, lại để cho hắn mang theo Bộ Khoái mọi nơi kiểm tra, có cái tin tức xưa nay hồi báo.” Một cái chừng bốn mươi tuổi Quân Gia người như vậy, đi tới tiếp bức họa, dạ một tiếng, quay người đi ra ngoài .

Mã Văn chấp tay nói cảm ơn:“Cây dâu đại nhân, thật sự là vì(thay) dân làm chủ cây dâu Thanh Thiên ah.”

Sandvig hàn cười ha ha nói:“Đạo Trưởng, nghiêm trọng . Tại hạ có một lời không biết có nên hỏi hay không ah?”

Mã Văn nhất lảng, đường hầm:“Đại nhân, xin hỏi.”

“Đạo Trưởng người tu hành, vì sao không mặc Đạo Phục ah?”

Phùng bảo cảm thấy thâm khen một tiếng, trách không được nhìn xem Sư Phụ có chút không được tự nhiên đâu, nguyên lai là không mặc Đạo Phục ah.

Mã Văn chậm rãi thì thầm:“Bồ Đề Bản Vô Thụ, Minh Kính Diệt Phi Thai, Bản Lai Vô Nhất Vật, Hà Xử Nhạ Trần Ai.” Cái này thơ là Thiên tông Lục Thế Tổ Tuệ Năng theo như lời, ý là trên đời vốn chính là không , xem Thế Gian Vạn Vật không khỏi là một cái không chữ, tâm vốn chính là không mà nói, liền không sao cả kháng cự bên ngoài hấp dẫn, bất luận cái gì theo tâm mà qua, không để lại dấu vết. Mã Văn dùng bài thơ này, nói rất đúng ta Mao Sơn Đạo Sĩ vào đời Tu Hành, ăn mặc Đạo Bào là Tu Hành, không mặc cũng là Tu Hành.

Sandvig hàn bị giáng chức về sau, Tân Hoàng Đế tin một bề cảnh kéo dài Nghiễm, mà cảnh kéo dài Nghiễm từ trước đến nay cùng Sandvig hàn bất hòa : không cùng, cho nên khắp nơi áp chế Sandvig hàn, khiến cho giống như trên đời cho tới bây giờ đều chưa từng có người này đồng dạng. Sandvig hàn cái kia cam tâm cứ như vậy vượt qua nửa đời sau, cho nên, hắn muốn tìm một cái có cơ hội lại nguyện ý vì hắn tại Hoàng Đế trước mặt tiến cử người. Mà Mã Văn tự là không nhiều lắm lựa chọn bên trong đích một cái. Nghe được Mã Văn đối đáp trời cháy, Sandvig hàn vỗ tay cười nói:“Đạo Trưởng thật sự là đắc đạo cao nhân ah.” Sandvig hàn có chút yên tâm, người này rất cơ linh, cũng không uống công ta hao tổn tâm cơ phối hợp cái kia “Một ba năm” .

Nhìn xem Mã Văn cúi đầu uống trà, Sandvig hàn quyết định hay vẫn là cho hắn đề điểm đề điểm, vì vậy lại nói:“Đạo Trưởng, hành tẩu Thiên Hạ, là thủ Thiên Đạo, hay vẫn là làm hết sức mình nha?”

Sandvig hàn vẫn đề là một tên tiếp theo một tên, Mã Văn mệt mỏi ứng phó, trên người sớm đã mồ hôi lạnh lạnh, không làm rõ được Sandvig hàn Chân Thực ý đồ, thuận miệng nói:“Làm hết sức mình, nghe Thiên Mệnh mà thôi.”

“Bằng không thì, bằng vào ta góc nhìn, Đạo Trưởng xem bói, Nhân Sự muốn thắng với thiên ý nha.”

Mã Văn gượng cười hai tiếng, nói:“Đại nhân chê cười.”

Sandvig hàn cùng Mã Văn mỗi người có tâm tư riêng, trò chuyện rất đúng không mặn không nhạt, bên cạnh Phùng bảo sớm đã kìm nén không được, xen vào nói:“Cây dâu Bá Phụ, hôm nay sắc trời đã tối, chúng ta liền không nữa quấy rầy, ần..... Đợi có tin tức, chúng ta lại đến nhà báỉ phỏng ah.”

Sandvig hàn gặp Phùng bảo có ý phải đi, cũng không được lưu, liền tự mình tiễn đưa Mã Văn hai người ra Đại Môn, nhìn qua đi xa cổ kiệu, về râu mà cười, không tri tâm hạ đang suy nghĩ gì.

Mã Văn trở lại Bát Am cửa hiệu trung, Triệu Thông cũng là vừa mới về đến nhà. Gặp Mã Văn trở về, liền cùng hắn trò chuyện lên chuyện hồi xé chiều. Nguyên lai buổi chiều Triệu Thông rõ ràng cùng cây dâu tiềm dân, Lưu Chiêu cùng một chỗ, thế nhưng mà Lưu Chiêu có việc rời đi, cây dâu tiềm dân cùng với Triệu Thông một hồi trời cao biển rộng ngồi chém gió, về sau dần dần cho tới Quốc Sự, khó được chính là cây dâu tiềm dân Quan Điểm vậy mà cùng Triệu Thông gần, hai người rất có tương kiến hận muộn cảm giác. Nghe Triệu Thông hưng phấn giảng lấy, Mã Văn đột nhiên chen miệng nói:“Triệu huynh, cái này Sandvig hàn là thứ hạng người gì nha?”

Triệu Thông thờ dãi, nói ra:“Mã huynh, người ngay tại Nam Phương, đối với người này không biết. Cái này Sandvig hàn nguyên bản thế nhưng mà Đại Tấn Trọng Thần ah. Năm đó Tiên Đế cùng U Châu Triệu Đức Quân đồng thời hướng Khiết Đan Xung Thần khởi binh, là Sandvig hàn thân phó Da Luật Đức Quang lều lớn, nhiều lần trần thuật lợi hại, tài khiến cho Khiết Đan quyết định ủng hộ Tiên Đế. Tiên Đế vào chỗ sau, cho phép mệnh Sandvig hàn vì(thay) cùng Trung Thư môn hạ Bình Chương Sự kiểm Xu Mật Sử, không có gì Đại Tiều, tất dùng ủy chỉ, nấy tháng tâm đó, triều đình liền An Định xuống dưới. Người này tài năng danh vọng tổ tông, Tiên Đế chắc là muốn lưu cho Hậu Đại dùng, cho nên mới tại trước khi chết đưa hắn giáng chức . Thế nhưng mà Tân Hoàng Đăng Cơ tại cảnh kéo dài Nghiễm bọn người khuyến khích hạ, rõ ràng đem hắn đem quên đi.”

Nghe xong Triệu Thông mà nói, cái kia về râu mỉm cười mặt ngựa, phảng phất lại xuất hiện ở Mã Văn trước mắt. Một cái ý nghĩ tựa như tia chớp theo Mã Văn trong đầu hiện lên, Sandvig hàn cái kia câu nói là có ý gì?.....

Biện Kinh phủ xử lý sự tình hiệu suất rất cao, buổi tối lấy được tin tức, sáng ngày thứ hai, cây dâu tiềm dân liền hấp tấp chạy đến Bát Am phủ hướng Mã Văn báo cáo tin tức tốt, Triệu kinh mẹ tung tích: hạ lạc có mặt mây -- chiều hôm qua có người tại Thành Đông Vạn An miếu phụ cận, báỉ kiến năng.

Mã Văn hỏi vội:“Vạn An miếu là thứ địa phương nào, cách nơi này có xa hay không?”

Cây dâu tiềm dân nói:“Vạn An miếu ở ngoài sáng lưu liễu phố Trung Gian, xa cũng không phải xa, đi qua Phú Dương phố, lại xuyên qua hai cái Hồ Đồng là đến. Ngồi trên cổ kiệu gần nửa canh giờ là đến.”

Mã Văn Tâm Đạo thật sự là đúng dịp, Triệu Từ Anh gia đã ở minh liễu phố, vừa vặn tiện đường.

Mã Văn tạ ơn cây dâu tiềm dân, đã nghĩ lập tức lên đường tìm người, cây dâu tiềm dân lôi kéo Mã Văn nói:“Sư Phụ, người sau đó, ta đã phái người đi Phùng phủ, Lưu phủ sẽ tìm chọn người đến.”

Mã Vân kinh ngạc nói:“Tìm nhiều người như vậy làm gì vậy, ta lại không phải đi đánh nhau.”

Cây dâu tiềm dân cười khổ mà nói:“Sur Phụ, thật đúng là đề phòng. Cái này Vạn An miêu hiện tại bị bày du côn cho chiếm.”

Mã Vân nghe xong liền nóng nảy, Triệu kinh mẹ rơi xuống du côn trong tay, cái này còn phải , vội vàng nói:“Nếu là du côn, bọn bộ khoái như thế nào mặc kệ đâu?”

Cây dâu tiềm dân ngượng ngừng cười nói:“Nếu là mấy cái du côn, vậy còn không sớm đem bọn họ cho thu thập. Bọn hán phần lớn là trong quân Hậu Duệ, tầm thường Bộ Khoái làm sao dám bắt bọn họ nha? Hơn nữa bọn này du côn một cái đầu mục, chúng ta còn bái kiến, còn đánh qua, tựa là hôm kia buổi tối chúng ta tại Thủy Hoa lâu, đánh chính là người kia.”

Không phải oan gia không tụ đầu, thật đúng là đúng dịp.

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Vượt tường

Đang khi nói chuyện, Phùng bảo, Lưu Chiêu đã mang theo gia phó chạy đến trợ trận. Mã Vân một là không nguyện Phùng bảo bọn người biết mình chi tiết quá nhiều, thứ hai những cái này gia phó cũng quá nước, rơi vào đường cùng nhìn nhìn Triệu Thông.

Triệu Thông tâm tư Linh Xảo, lập tức sẽ ý, híp mắt mắt, một hồi bấm tay Tinh Toán, đón lấy hét lớn:“Ai nha, Sur Huynh, hôm nay người không dễ đi ra ngoài, còn chưa phải muốn đi.”

Mã Vân cả kinh nói:“Thật là như thế nào nha?”

“Chỉ có Độc Hành, mới có thể giải này khó ah.”

Mã Vân vừa muốn nói “Tốt”. Phùng bảo nói ra:“Sur Phụ, khó mà làm được, những cái...kia du côn ý là trong nhà là trong quân Tướng Lãnh, ương ngạnh đến mức rất ah, không thể không đề phòng, hay là chúng ta che chở người đi đi.”

Cây dâu tiềm dân, Lưu Chiêu cũng là liền bề ngoài Hiếu Tâm, Mã Vân chỉ đành chịu theo gián như chảy.

Phía trước mười cái Bộ Khoái chạy đến, Mã Vân, Phùng bảo, cây dâu tiềm dân, Lưu Chiêu, Triệu Thông mang theo 30 nhiều gia phó, đại quy mô xông Thành Đông Vạn An miêu đi đến. Chiêu Mã Vân ý tứ, là phải khiêm tốn một điểm, Thế nhưng mà Phùng bảo bọn người hộ sự sốt ruột, nhất định phải tất cả mang gia phó, đi theo Sur Phụ Tả Hữu. Lưu Chiêu nhìn xem cái này 30 nhiều gia phó, vẫn có chút lo lắng, lặng lẽ lại để cho cây dâu tiềm dân mang lên mấy cái Biện Kinh phủ Bộ Khoái.

Cùng nhau đi tới, người đi đường nhao nhao tránh né, Mã Vân ngồi ở trong kiệu, lần thứ nhất hưởng thụ xe cảnh sát chạy đến, thỉnh thoảng xóc lên màn kiệu nhìn chung quanh, vẻ mặt hưng phấn. Chỉ chốc lát sau, liền tới đến Vạn An miêu.

Đối với phú minh phố Phồn Hoa mà nói, minh liễu phố còn quanh quẽ hơn rất nhiều, trên đường rất ít người đi, mà lại phần lớn đều là nhất kiểm thái sắc. Vạn An miêu tọa lạc tại minh liễu phố bên trái, Mã Vân hạ kiệu xem xét, cái này Vạn An miêu, liền cửa miêu đều không có, trên khung cửa mặt bằng hiệu kim nước son nhiều đã bong ra từng mảng, chỉ có cẩn thận phân biệt, mới miễn cưỡng nhận ra “Vạn An tự” Ba chữ, bỏ đầy lục đẳng Thổ tường, tựa hồ lung lay sắp đổ, tại Thanh Phong quét hạ, lò mờ lộ ra nguyên bản màu xám đen.

Hướng trong miêu nhìn lại, trước điện hương đình dài khắp màu xanh đồng, bên trong ngược lại là cấm đầy hương côn, chỉ là hương côn nhan sắc đã lui thành nhàn nhạt Hồng Sắc, đại khái hồi lâu đều không có người đến dâng hương xong, trong đại điện tối om, cũng không biết còn có ... hay không Tượng Thần. Mã Vân đang muốn đi vào nhìn xem, góc nhìn bên trong phản phát thoáng một phát, lao tới ** Cá Nhân đến, dẫn đầu đúng là quang bàng thanh niên.

Quang bàng thanh niên chứng kiến Mã Vân, cả giận nói:“Hào tiểu tử, người rõ ràng còn đến. Có loại chúng ta liền đơn đả độc đấu, nhiều người khi dễ ít người tính là gì Anh Hùng Hào Hán.”

Mã Vân thấy hán tựa hồ có hơi sợ, thích thú cười nói:“Vị huynh Chương kia, tại hạ hôm nay phía trước không phải trả thù, là muốn mời hỏi Huynh Chương, phải chăng bái kiến người này.” Nói xong liền đem Triệu kinh mẹ bức họa đem ra.

Quang bàng thanh niên nháy mắt mấy cái, chỉ vào bên trái nói ra:“Bái kiến, nàng hai ngày này sẽ ngụ ở phía trước trong ngõ hẻm Chương Tam gia.” Nói

xong, còn lặng lẽ đối bên cạnh một cái gã sai vặt khiến cái nhan sắc.

Mã Vân đại hi, nói tiếng cảm ơn. Liền mang theo Phùng bảo bọn hấn vội vàng đuổi tới. Tiến vào Hồ Đồng về sau, mới phát hiện cái này Hồ Đồng quẹo trái quẹo phải, còn rất thâm, đi phía trước lại đi [một, hai trăm mét], bên cạnh Triệu Thông kéo Mã Vân, nói ra: “Sur Huynh, cái này giống như không thích hợp ah.”

“Nơi này không giống có nhân gia bộ dạng nha!”

Mã Vân bừng tỉnh nói: “Bị lừa rồi, chạy nhanh đi ra ngoài.”

Đúng lúc này, chợt nghe đến đằng sau vài tiếng “Ai hét” tiếng kêu thảm thiết. Dừng áo lam nam, quang bàng thanh niên cầm đầu, hai mươi cái tay mười bảy mười tám tuổi thanh niên, tay thuận cầm cây gỗ theo Hồ Đồng bên ngoài chạy tới, dồn sức đánh gia phó. Mã Vân bọn người hiểu được, hô quát thủ hạ gia phó Phan Kích, một hồi tảo ngộ chiến là ở nơi này không có dấu người trong ngõ hẻm trình diễn.

Những cái này du côn thân thủ rất là rất cao minh, nhân số tuy ít, nhưng cũng đứng yên lấy thượng phong, một chút thời gian thì có mười cái gia phó ngã xuống đất chống đỡ hết nổi, Mã Vân bọn người chính hoảng sợ không biết làm sao, Triệu Thông ở một bên nói ra: “Cái này Hồ Đồng nhỏ hẹp, lại để cho gia phó nhóm đám bọn họ lui về đến, ba người đứng thành một hàng lấp lấy ngõ nhỏ, bọn hấn cũng không có phát huy chỗ trống.”

Lưu Chiêu bừng tỉnh đại ngộ, vội vàng hét lớn: “Chạy nhanh lui về đến, chạy nhanh lui về đến.”

Cây dâu tiềm dân còn ở bên cạnh kêu lên: “Các ngươi phản sao? Biện Kinh phủ Bộ Khoái các ngươi cũng dám đánh.”

Quang bàng nam cười nhạo nói: “Liền các ngươi chỗ rượu này túi gói com, chỉ biết khi dễ Bách Tính. Bọn ông này đây thay hoàng thượng Chinh Chiến Thiên Hạ, đánh các ngươi vài cái, có thể thế nào. Mạc Thuyết những cái này Biện Kinh phủ Bộ Khoái, tặc là triều đình Học Sĩ, chúng ta cũng chiếu đánh.”

Ngũ Đại trung Tiền Kỳ trùng võ nhẹ Vãn, triều đình huỷ bỏ Hàn Lâm Học Sĩ các loại đọa Chức Vụ, đối Vãn Nhân chèn ép so sánh nghiêm trọng. Lúc này Lưu Chiêu các loại đọa nghe quang bàng nam nói như vậy cũng không thể tránh được, đành phải theo như Triệu Thông nói được biện pháp, ngăn chặn Hồ Đồng, tạm thời ổn định lại. Triệu Thông ở một bên nói: “Ta vừa nói như thế nào, Sur Huynh, ngươi hôm nay chỉ có thể Độc Hành ah. Không bằng chúng ta diu ngươi treo tường đi qua, ngươi vừa đi chúng ta liền an toàn.” Phùng bảo bọn người giặt mình, vội vàng nói: “Đừng nha, chúng ta đây tranh thủ thời gian vịn Sur Phụ qua tường a.”

Mã Vân mắt nhìn Triệu Thông, hấn đương nhiên không tin cái gì “Ngươi đi, chúng ta liền an toàn” chuyện ma quỷ, nhưng trong lòng cũng âm thầm cảm kích, lập tức cũng không chối từ, ngay tại trợ giúp của bọn hấn hạ leo tường mà đi, chuẩn bị tranh thủ thời gian viện binh.

Tường kia bên kia tựa hồ là cái Đại Hộ Nhân Gia, có Kỳ Thạch Lâm Lập chồng chất mà thành Già Sơn, có xanh um tươi tốt một mảnh khu rừng nhỏ, đá vụn trải thành trong rừng đường nhỏ chính tề mà sạch sẽ, khúc kính cuối cùng mơ hồ hiện ra một cái đình, trong đình còn có một xuyên đeo vàng nhạt quần áo, dáng vẻ thướt tha mềm mại Nữ Tử. Nàng kia nghe được Mã Vân nhảy dưới tường đến Thanh Âm, vội vàng quay đầu nhìn lại. Một cái đồ trang sức trang nhã giản súc, mặt mày trung mang theo nhân nhạt sầu lo nữ nhân, liền ánh vào Mã Vân trong mắt. Nàng kia vốn là về mặt kính đi, đón lấy cái kia kính đi vậy mà hóa thành một trận mừng rỡ, còn mừng rỡ hướng Mã Vân chạy tới.

“Công Tử, sao ngươi lại tới đây.”

Ở chỗ này rõ ràng có thể nhìn thấy Triệu kinh mẹ, Mã Vân cũng là vui mừng như uống mận. Nữ tử này tuy nhiên chỉ gặp qua ngắn ngủn hai mặt, nhưng này Minh Mị răng trắng tinh tựa hồ đã thật sâu khắc vào Mã Vân trong lòng. Chỉ lát nữa là phải bỏ nhào vào Mã Vân trong ngực, Triệu kinh mẹ lại đột nhiên dừng bước, rụt rè nói cái an phúc, liền kính hi mà hỏi: “Công Tử, ngươi là làm sao tìm được đến nơi đây?” Cái kia về mặt kính hi là rốt cuộc không che dấu được.

Mã Vân thò tay lôi kéo Triệu kinh mẹ, cẩn thận nhìn xem nàng, nói ra: “Kinh mẹ, ngươi không có chịu khổ a.”

Thăm hỏi một câu lời nói, đã để cái này tại Loạn Thế bốn ba Nữ Tử, ghen ngào im lặng. Nhìn xem nước mắt như Lê Hoa Triệu kinh mẹ, Chuyện củ như mây khói, rõ mồn một trước mắt, sau khi chuyển kiếp, lại có mấy người muốn người con gái trước mắt này như vậy, thành tâm Thành Ý vì chính mình bốn ba.

Triệu kinh mẹ chậm rãi hướng Mã Vân nói xong kinh nghiệm của mình. Nguyên lai ngày đó từ biệt lập tức vãn, Triệu kinh mẹ liền vội vàng đi tìm Liêu nhân dừng, nào biết mới vừa đi vài bước, liền đụng phải mấy cái Tiểu Lưu Manh. Bị bọn hấn cường kéo cứng rắn (ngạnh) kéo túm lên xe ngựa, Triệu kinh mẹ một đường khóc nỉ non cầu cứu, đều không có Nhân Lý không hỏi, cũng không biết đi rất xa, mới bị Triệu tiểu thư cầu xuống. Triệu kinh mẹ bị kinh sợ dọa, lúc ấy liền ngã bệnh, ngày hôm qua vừa vãn, nàng liền đi Đại Tương Quốc Tự tìm Liêu nhân dừng, không ngờ liền bọn hấn cũng không tìm thấy. Mã Vân nhẹ nhàng ôm sở sở động lòng người Triệu kinh mẹ, chậm rãi nói: “Kinh mẹ, ta sẽ không để cho ngươi lại chịu khổ.”

Tinh đến đậm đặc lúc tâm tự say, Mã Vân ôm Triệu kinh mẹ đang tại hường thụ này nháy mắt An Ninh. Đúng lúc này, phía trước nguyệt môn đột nhiên đi ra một cái Bạch Y Nữ Tử -- Triệu Tử Anh.

Chương 50: Âm Soa Dương Thác

Ôm ấp một cái cô gái xinh đẹp, mà bị cái khác có quan hệ mập mờ Nữ Tử chứng kiến, đại khái là sở hữu tất cả Nam Sĩ cảm thấy xấu hổ thời khắc một trong. Mã Văn hiện tại liền ở vào cái này xấu hổ trung. Mã Văn nhìn siêu hơn phim Hàn, Đài Loan kịch về sau, được đi ra một cái ứng phó loại tình cảnh này Kinh Nghiệm, cái kia chính là nữ nhân trong ngực nhất định không thể ném, sau đó lại nghĩ biện pháp hổng một cái khác, đương nhiên bởi vì 21 Thế Kỷ Suất Ca quá nhiều, Mã Văn cũng một mực không có thí nghiệm này Kinh Nghiệm có đúng hay không cơ hội. Cơ hội hiện tại đến rồi.

Triệu kinh mẹ tựa hồ cảm giác được Mã Văn Thân Thể đột nhiên cứng ngắc lại một ít, kinh ngạc ngẩng đầu nhìn lại. Chỉ thấy Mã Văn lúng túng nói:“Từ Anh, người tại sao lại ở chỗ này. Là hấn cứu được kinh mẹ đấy sao?”

Triệu kinh mẹ gặp có người đến rồi, mặt mũi tràn đầy ửng hồng, vội vàng từ Mã Văn trong ngực đi ra, hướng về phía Triệu Từ Anh thấp giọng nói:“Tỷ Tỷ, người chừng nào thì đến rồi.”

Triệu Từ Anh tựa hồ cũng hơi có chút xấu hổ, bên cạnh Xảo Nương lại nói:“Người người này như thế nào Phong Lư thành tánh ah, mất đi tiểu thư của chúng ta còn.....”

Triệu Từ Anh vội vàng ngắt lời nói:“Mã công tử, người như thế nào đến hậu hoa viên đến rồi?”

Mã Văn đột nhiên nghĩ đến, bên ngoài tường còn có người tại đau khổ chờ hấn cứu binh đầu. Vội vàng nói:“Từ Anh, là như thế này, hôm nay khi ta tới, đụng phải Vạn An trong miếu mây cái..... Mấy người, một lời không hợp, rõ ràng nổi lên mâu thuẫn, bọn hấn tìm rất nhiều giúp đỡ, đem ta dẫn theo người chen đến ngoài tường trong ngõ hẻm, ta bắt đầu đi leo tường tới, muốn tìm cứu binh.....”

Vừa lúc đó nghe được, nguyệt ngoài cửa có người nói ra:“Lão Đại, ta nhìn thấy tiểu tử kia leo tường tiến đến, khẳng định ở phía sau trong hoa viên.” Người này nói đến đi ra, lại là áo lam nam cùng quang bàng nam, hai người kia xem xét Triệu Từ Anh đã ở, đều là nhất lẳng, ngượng ngừng nói ra:“Tỷ Tỷ, tốt như vậy Thiên Khí, người như thế nào ở nhà không có đi ra ngoài nha?” Nói xong hung hăng trợn mắt nhìn liếc Mã Văn, nói ra:“Các người tiếp tục trò chuyện, ta cùng thủ tín đi ra ngoài.”

Từ Anh sầm mặt lại, nói:“Trở về, các người không ở nhà luyện thật giỏi công đọc sách, đây là lại đi nơi nào gây chuyện nha?”

Nhìn xem Triệu Từ Anh Tỷ Chương lưỡng nói chuyện, Mã Văn đầu từng đột phạm chóng mặt, ngạch thần cái đó, cái này áo lam nam lại là Triệu Khuông Dận, quang bàng nam lại là Thạch Thủ Tín. Ta rõ ràng hung hăng tóm Thạch Thủ Tín điểm chí mạng (mệnh căn tử), dốc sức liều mạng đập Triệu Khuông Dận cái móng vuốt. Cái này..... Vậy phải làm sao bây giờ đầu?

Đúng lúc này, Triệu Từ Anh nói ra:“Còn không nhanh đưa người thả, hướng Mã công tử xin lỗi.”

Mã Văn vội vàng nói:“Không cần, đều là một hồi hiểu lầm, lại nói tiếp, vấn đề này cũng là oán ta, trách không được Triệu huynh, Thạch huynh.”

Thạch Thủ Tín Tâm Đạo, việc này đương nhiên oán người rồi, Lão Từ hảo hảo đi lấy bốn hoa, bị tiểu tử người cả ở trên mặt đất cả buổi đều không đứng dậy được. Mà Triệu Khuông Dận xem Mã Văn một mực nắm kinh mẹ tay, trong nội tâm càng là khí không đánh vừa ra tới. Chỉ thấy hấn đi đến Mã Văn trước mặt, chấp tay nói:“Tiểu Từ vô lễ, thỉnh Mã huynh tha thứ.”

Xen lẫn lời này, Mã Văn phảng phất nghe được căn răng Thanh Âm, Mã Văn một hồi phát tõm theo trong nội tâm sinh khí, miễn cưỡng đáp lễ nói:“Triệu huynh, không dám nhận.”

Triệu Khuông Dận sắc mặt âm trầm, nghe xong lời này về sau, còn đi lên hung hăng Mã Văn bả vai, cười nói:“Đúng vậy a, không đánh nhau thì không quen biết mà, về sau chúng ta tựa là Hảo Huynh Chương.” Mã Văn đã cảm thấy hai cái bả vai như bị trật khớp đồng dạng, toàn tâm đau, cánh tay tê tê, một điểm nhiệt tình cũng sử (khiến cho) không được.

Triệu Từ Anh tại Triệu Khuông Dận sau lưng, hoàn toàn không thấy được Triệu Khuông Dận âm trầm sắc mặt, chỉ nghe đạo hấn bình thần lời nói, còn tưởng rằng Triệu Khuông Dận cùng Mã Văn thật cùng tốt rồi. Vì vậy, cười nói:“Như vậy thì tốt rồi mà, Khuông Dận, người đi đem ngựa Công Tử người tranh thủ thời gian thả a.” Triệu Khuông Dận xoay người lại, cười nói:“Tốt, Tỷ Tỷ, ta lập tức liền đi.”

Triệu Từ Anh tựa hồ thật là hiểu rõ Chương Chương của mình, nhìn bọn họ phải đi, còn dặn dò một câu:“Muốn hảo hảo thả bọn hấn.”

Liền một câu nói kia, lại để cho muốn quay người Triệu Khuông Dận hung hăng nhìn chăm chăm liếc Mã Văn. Mã Văn thiếu chút nữa không có bị ánh mắt này cho buồn bực chết, hấn biết rõ chuyện này không dễ làm, Tương Lai Đại Tống thủ đồ Hộ Khẩu không dễ làm.

Bởi vì hôm nay Mã Vân leo tường càng hộ vô cùng chật vật, chết sống không muốn gặp Triệu gia Trương Bối, đành phải lặng lẽ theo Triệu gia đi cửa sau ra, đi ra thời điểm, vừa hay nhìn thấy Phùng bảo bọn hắn mang theo Hạ Nhân, ừ rừ theo trong ngõ hẻm đi ra. Xem ra tựa hồ bị không có bị đánh. Phùng bảo cái này mấy cái ăn chơi thiếu gia trông thấy Mã Vân cùng Triệu Tử Anh đứng chung một chỗ, ngây ra một lúc, sau đó mới nói:“Sur Phụ, Lão Nhân Gia không có sao chứ.” Quay đầu còn đối Triệu Thông nói:“Triệu đạo trưởng, cái này treo tính toán cũng đủ chuẩn ah. Sur Phụ, ly khai không bao lâu, chúng ta liền hết chuyện.”

Mã Vân thiếu chút nữa không có bị lời này cho giận ngắt, không ngờ như thế ta liền như vậy môi ah.

Cáo tử Triệu Tử Anh, Phùng bảo bọn người tiến đến Mã Vân trước mặt, bội phục nói:“Sur Phụ, người thật là lợi hại, liền Triệu gia Mẩu Lão Hồ đều xếp đặt đến mức bình ah.”

Mã Vân nhất lạng, Triệu Tử Anh rất nổi danh ư? Các người nhận thức?

Phùng bảo liếm liếm miệng, nói ra:“Cái này Mẩu Lão Hồ người lớn lên thật là đẹp ah, muốn lồi Địa Phương lồi, muốn vênh lên Địa Phương vênh lên, trước đây ít năm thực sự không ít người đi cầu thân, đáng tiếc ah, cái này Mẩu Lão Hồ Nhân Quang cao vậy thì thôi, thế nhưng mà công phu hảo, tính tình bạo, một lồi không thuận, rõ ràng sẽ đem người ta phá tan đánh một trận. Lưu Chiêu cổ sau, cái kia sẹo chính là nàng tiền đưa vật kỷ niệm ah.”

Mã Vân mắt nhìn Lưu Chiêu, trách không được tiểu tử này hôm nay muốn dẫn Bộ Khoái đâu --

Mã Vân vừa mới ly khai Triệu phủ, Triệu Khuông Dận liền trực tiếp xuất hiện ở Triệu Tử Anh trước mặt, đường đường chính chính nói:

Triệu Khuông Dận còn nói:“Tỷ Tỷ, ngày xưa về nhà, từ trước đến nay không lớn đi ra ngoài. Lần này trở về, như thế nào gặp Tỷ Tỷ luôn ra ngoài nha. Phải hay là không ở kinh thành đã có cái kia.....”

Triệu Tử Anh nhìn Chương Chương xem xét, không có ý tứ nói:“Đã có cái gì?”

“Đã có khuê phòng mật hữu ah?”

Triệu Tử Anh thở dài ra một hơi, nói ra:“Đúng vậy a, cho nên thường đi tâm sự.”

Triệu Khuông Dận lại đã:“Tỷ Tỷ, ta xem cái này Mã Vân, người cũng không tệ lắm. Người cảm thấy thế nào?”

Triệu Tử Anh gặp Triệu Khuông Dận cùng thường ngày không giống với, minh bạch Chương Chương ý tứ, sắc mặt ứng hồng, hàm hồ nói:“Hoàn thành.”

Triệu Khuông Dận thở dài một hơi, nói:“Người khác mặc dù tốt, đáng tiếc?”

Cái gọi là quan tâm sẽ bị loạn, Triệu Tử Anh liền vội vàng hỏi:“Đáng tiếc cái gì?”

Triệu Khuông Dận cười hắc hắc nói:“Đáng tiếc, hắn có lão bà. Tỷ Tỷ, lại thế nào có thể làm thiệp đâu?”

Nói tới nói lui nguyên lai là nói cái này, Triệu Tử Anh cười nói:“Người là vừa ý cái kia kinh mẹ đi à nha. Đúng không? Nhị Chương.”

Triệu Khuông Dận mặt già đỏ lên, nói ra:“Tỷ Tỷ, người có thể hay không giúp ta.....”--

Mã Vân vừa xong gia, chợt nghe gia phó thông báo, nói Triệu Khuông Dận đến rồi. Mã Vân trong nội tâm cả kinh, vội vàng đi ra ngoài đem Triệu Khuông Dận nhận được phòng khách, Triệu Khuông Dận thấy Mã Vân, nhìn trộm mọi nơi nhìn thoáng qua, trong nội tâm không khỏi có chút Thất Lạc, nói ra:“Mã huynh, người có nghĩ là muốn lấy tỷ tỷ của ta nha?”

Mã Vân nhất lạng, Triệu Khuông Dận để làm bà mối?

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51: Kiêu diễm một đêm

Nghe được Triệu Khuông Dận như vậy trực tiếp câu hỏi, Mã Vân ngược lại có chút không biết chỗ sai rồi. Mã Vân tuy là người hiện đại, nhưng cái này chỗ cong cũng chuyên quá lớn. Dù sao Triệu Khuông Dận cùng hắn tại hai canh giờ trước khi còn đánh đập tàn nhẫn, ngày hôm qua còn hung hăng đá cái

mông của hắn. Hiện tại cho dù Mã Vân cùng Triệu Tử Anh, có như vậy chút ý tứ, cái kia Triệu Khuông Dận nhân vật cũng có thể là thứ Hôn Sự người chống lại, mà không phải là ủng hộ phái, lại càng không hẳn là phái cấp tiến ah.

Triệu Khuông Dận gặp Mã Vân chậm chạp không đáp lời, vội la lên:“Tỷ tỷ của ta Công Phu lại tốt, người lại xinh đẹp, từ trước đến nay Hành Hiệp Trọng Nghĩa, tâm địa thiện lương, cái này làm người cũng coi như Ôn Nhu sẵn sóc, tính tình nhu hòa như nước, người có thể lấy nàng, vậy coi như là của người Tạo Hóa ah, như thế nào còn do dự dự đó a?”

Triệu Khuông Dận mắt sáng như đuốc, dồn thẳng vào lấy hắn, Mã Vân do dự sau nửa ngày mới nói:“Triệu tiểu thư Thanh Tú tịnh lệ, ta tất nhiên là ngưỡng mộ đã lâu, chỉ sợ Mã mỗ không với cao nổi nha.”

Triệu Khuông Dận mắt lé liếc Mã Vân, nói ra:“Nhắc tới môn Hôn Sự, ta vốn cũng là phản đối, chỉ là Tỷ Tỷ đối với người đó là chân tình ý cắt, thế nhưng mà nàng lại không tốt ý tứ nói ra miệng, ta cũng chỉ đành chạy tới tự mình hỏi người, người rốt cuộc là nghĩ như thế nào được?”

Mã Vân gặp Triệu Khuông Dận nói như thế, tất nhiên là tin vài phần, tiếp lời nói ra:“Triệu huynh, thực không dám đầu điểm, ta đối Tử Anh Cô Nương, đó cũng là ái mộ đã lâu ah, chỉ là nàng Đoan Trang hào phóng, người lại....., cái này tại hạ trong nội tâm dù có vạn nói, tại trước mặt nàng nhưng dù sao là khó có thể mở miệng ah. Ta.....”

Triệu Khuông Dận cướp đường:“Ta chỉ hỏi người một câu, người có nghĩ là muốn lấy tỷ tỷ của ta.”

Tương Lai Đại Tổng Trưởng Công Chúa ah, Mã Vân quả quyết nói:“Cái này hiển nhiên, chỉ là.....”

Triệu Khuông Dận lại nói:“Người có phải hay không vì nàng, cái gì cũng có thể buông tha cho.”

Mã Vân không ngờ tới loại lời này sẽ theo một cái Nam Tử trong miệng đi ra, sững sờ một chút nói ra:“Cái này hiển nhiên.”

Triệu Khuông Dận cười hắc hắc nói:“Đã có người hai câu này, hôn sự này liền trở thành một nửa. Người yên tâm, có ta ở đây ah, ta cho các người khiến Hồng Tuyền ah. Ta đối Tỷ Tỷ đó là tương đối hiểu, đợi lát nữa ta cho người biết, tính tình của nàng yêu thích, người hợp ý, không liền có thể dùng mà.”

Triệu Khuông Dận làm mai mối, Mã Vân tất nhiên là mừng rỡ trong lòng, đang muốn nói lời cảm tạ.

Triệu Khuông Dận trong mắt sắc mặt vui mừng chợt lóe lên, cười nói:“Nguyên bản mà trong lúc này có chuyện khó, bất quá Mã huynh người đã vì Tỷ Tỷ cái gì cũng có thể buông tha cho, vậy thì trở thành, ha ha ha. Về sau ta muốn hỏi người hô:‘Tỷ Phu’.”

Mã Vân cũng vui vẻ nói:“Về sau chúng ta tựu là người một nhà, mấy ngày nay sự tình, thật sự là thực xin lỗi nha.”

Triệu Khuông Dận khoát tay áo, nói ra:“Tỷ Tỷ người này cái gì là tốt rồi, tựu là không quen nhìn Nam Nhân Tam Thê Tứ Thiếp, ai, Phụ Thân nguyên bản cưới bốn cái Tiểu Thiếp, đều bị nàng đánh chạy ba cái, cái này còn lại một cái Tenten ba kết nàng, mới có thể miễn cưỡng sống qua ngày ah. Khá tốt người, không có lấy Tiểu Thiếp ah. Đây thực sự là ông trời tác hợp cho ah.”

Mã Vân vạn không ngờ được Triệu Khuông Dận lại nói lên loại những lời này, không khỏi liền mặt lộ vẻ vẻ chần chờ.

Xem Mã Vân sững sờ, Triệu Khuông Dận trong lòng cười lạnh, cố ý kinh ngạc nói:“Mã huynh, người làm sao vậy?”

Tại Triệu Khuông Dận tiếng kêu trung, Mã Vân tỉnh lại, cẩn thận nhìn thoáng qua Triệu Khuông Dận, chẳng lẽ hắn thật sự không biết Triệu kinh mẹ sự tình ư? Tiểu tử này là có ý tứ gì?

Triệu Khuông Dận làm như đoán được cái gì, cả kinh nói:“Mã huynh, hẳn là người lấy có Tiểu Thiếp ư?”

Mã Vân vẻ mặt đau khổ, nói ra:“Đúng vậy a, tại hạ tại Hứa Châu vừa lấy.”

Triệu Khuông Dận ra vẻ giật mình nói:“Vậy cũng làm sao bây giờ đâu? Tỷ Tỷ tính tình đó cũng không được, nếu như nàng đã biết chuyện này, cái kia, Mã huynh, người, người, Tỷ Tỷ thế nhưng mà hận nhất loại này thay đổi thất thường người!”

Nói đến đây, Mã Vân tựu là lại dần cũng biết Triệu Khuông Dận ý tứ, tiểu tử này rõ ràng là vừa ý Triệu kinh mẹ, cố ý chạy đến lấy bỏ ra chủ ý cùi bắp, Mã Vân thâm mắng hắn xảo trá, ngoài miệng lại nhưng mà bất đắc dĩ nói:“Cái này còn có thể làm sao đâu?”

Triệu Khuông Dận làm như suy nghĩ hồi lâu, mới nói:“Nếu như người người đối diện tỷ chỉ là cảm tình bình thường, ta khuyên người, mau chóng rời đi Biện Kinh, nếu như người như mới vừa nói cái kia dạng, cũng chỉ phải đem Tiểu Thiếp cho tặng người đi à nha.”

Xem Mã Vân mặt lộ vẻ nghi ngờ, Triệu Khuông Dận nói:“Người tốt nhất ngấm lại a, tại hạ liền cáo từ.”[]

Vợ cùng thiếp, tại Cổ Nhân xem ra Địa Vị là hoàn toàn không đồng dạng như vậy, Cổ Nhân tiền đưa thiếp tựa hồ là chuyện bình thường, nhưng đối với Mã Vân người hiện đại này mà nói, nhưng là khác rồi, đến một lần không tiếp thụ được đem người trở thành hàng hóa đưa tới đưa đi, càng quan trọng hơn là, Mã Vân cũng không hề cái gì Thê Thiếp quan niệm, đã cưới Triệu kinh mẹ, vậy chính là ta Lão Bà, sao có thể tặng người đâu? Triệu kinh mẹ cùng Bành song khác biệt lớn nhất là, nàng từ khi xuất hiện bắt đầu, tại Mã Vân trong nội tâm chính là như vậy đậm đậm đáng yêu, Mã Vân lại thế nào nhẫn tâm Thương Tồn Triệu kinh mẹ đâu. Thế nhưng mà Triệu Khuông Dận.....

“Công Tử.....”

Một tiếng nhu nhược Thanh Âm vang lên, Mã Vân ngẩng đầu nhìn lên: Lòng mây như mới nguyệt, đôi mắt - xinh đẹp rung rung, Triệu kinh mẹ chẳng biết lúc nào đi đến. Triệu kinh mẹ sắc mặt tái nhợt, khóe miệng nhẹ nhàng trong cười lộ ra Vô Tận thê lương, nàng đi đến Mã Vân trước người, hướng về phía Mã Vân phất thoáng một phát, nói ra:“Vừa rồi, Triệu công tử mà nói.....”

Đang khi nói chuyện, sắc mặt tựa hồ càng thêm Thương Bạch, tựa như một nhúm Bạch Mầu Đôn, nước mắt nhấp nhô, Hoa Gian Hoa Gian Triều Lộ. Mã Vân nhìn không được đem Triệu kinh mẹ ôm vào ôm ấp, tay phải nhẹ nhàng thay nàng chà lau nước mắt. Mã Vân nói thật nhỏ:“Lời nói mới rồi, người đều đã nghe được. Người không cần lo lắng, ta sẽ không đem người tặng người . Đại Trọng Phu làm việc tự nhiên Đình Thiên Lập , ta là tuyệt đối không làm loại chuyện này . Người yên tâm đi.”

Triệu kinh mẹ Thân Thể mãnh liệt run rẩy lên, nước mắt rơi như mưa. Mã Vân hống nói:“Kinh mẹ, đừng khóc, mặc kệ đến mức độ như thế nào, ta đều sẽ không đem người vứt bỏ”

Mã Vân còn muốn nói tiếp, Triệu kinh mẹ đột nhiên nhón chân lên, hôn tới. Tê tê điện giật cảm (giác) theo cánh môi truyền tới, Mã Vân nhất thời ngây ngẩn cả người, nhìn xem kinh mẹ khép hờ con mắt, hân tựa hồ cũng có chút say mê, thời gian dần qua hôn xuống.

Nụ hôn dài về sau, Triệu kinh mẹ nguyên bản trắng nõn mặt, lại như đồ Nhất Tầng Sơn Phấn, đỏ phừng phừng, đỏ đến đáng yêu, hồng mỹ lệ. Mã Vân nhìn không được lại cúi đầu xuống, dùng miệng nhẹ nhàng bắt mỗi của nàng, bao dung lấy ý nghĩ - yêu thương cùng bên lòng vừa hôn, chậm rãi đã hòa tan kinh mẹ, mỗi của nàng chậm rãi thời gian dần qua mở ra, tựa như đóng chặt hai cánh cửa lớn, từng chút một hướng Mã Vân mở rộng nội tâm.

Trầm mê về sau, Mã Vân tựa hồ cảm thấy một cổ hùng lực Liệt Hỏa, từ đuôi đến đầu, bành trướng không thể chính mình, trên tay của hân hạ du đi, cũng dần dần trở nên có chút không thành thật một chút . Cái kia hùng lực chi Hỏa, tựa hồ cũng truyền cho Triệu kinh mẹ, thân thể của nàng run rẩy số lần ngày càng nhiều, hô hấp dần dần dồn dập lên, tim đập càng là càng lúc càng nhanh, trong miệng Mê Ly nói:“Công Tử, cầu người, đừng (không được) lại tại đây.....”

Mã Vân thân thể ươn lên, ôm ngang lên Triệu kinh mẹ đi tới buồng trong.....[nơi này Tác Giả tính lược 1262 chữ [không chứa 126 cái im lặng tuyệt đối], trong đó kể cả 6 cái ah chữ,68 cái ah chữ, vuốt ve, trắng nõn, hồng, dồn dập các loạiđợi chữ tràn ngập ở giữa. Nếu như quyền sách Tương Lai Đại Hóa, Đại Gia dễ dàng có thể tại đến đoạn này tính lược Văn Tự. Nếu như không Hóa, Đại Gia cũng chỉ có thể tự mình nghĩ nghĩ kỹ.O[∩_∩]...]

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52: Kế thoát thân

Vừa rạng sáng ngày thứ hai bắt đầu, Mã Vân liền trực tiếp đi đem Triệu Thông theo trong chăn dắt đi ra, nhìn xuống bốn phía, thấp giọng nói:“Triệu huynh, người nói chúng ta làm như thế nào thoát thân nha?”

Triệu Thông ngủ được đang sáng khoái, bị hân cứu tỉnh, đồ ập xuống lại là này sao vừa hỏi, không nhìn được nói:“Mã huynh, ta ngủ tiếp sẽ, đợi lát nữa nói sau.”

Mã Vân như trước lắc nhai, nói:“Triệu đại ca, ngủ tiếp Thái Dương liền chiếu vào bờ móng .”

Triệu Thông mơ hồ nhìn hân một cái nói ra:“Người không cần phải gấp, son nhân ta đều có Diệu Kế thoát thân.”

Hân không nói cũng là mà thôi, vừa nói như vậy, Mã Vân càng là lòng ngứa ngáy khó nhịn, nói:“Triệu đại ca, người có cái gì Diệu Kế nha?”

Triệu Thông hàm hồ nói:“Người liền nói muốn tiếp tục Tu Hành, lưu ta ở chỗ này thì ra là . Như vậy triều đình tất nhiên sẽ thả của người.”

Này Diệu Kế Mã Vân cũng nghĩ qua, [cảm giác, cảm thấy] không quá bạn thân (đạt đến một trình độ nào đó), dù sao hân thật sự đem Triệu Thông làm bằng hữu đến xem. Lúc này Triệu Thông vừa nói như vậy, Mã Vân không khỏi chần chờ nói:“Triệu huynh, đây là không phải quá nguy hiểm. Cái này Thần Côn rất khó làm đi xuống, một khi chọc thủng, người không cũng rất nguy hiểm?”

Cần nói sau, bên kia Triệu Thông thì đã vù vù lại ngủ rồi.

Mã Vân ở trong viện đi tới đi lui, suy tư thật lâu, cuối cùng cảm thấy không thể để cho Triệu Thông quá mức Mạo Hiểm. Đang chuẩn bị lại đi cùng Triệu

Thông thương lượng, lúc này Triệu kinh mẹ bụng một cái son hồng mâm gỗ, Thượng Diện có một Thanh Hoa Từ chén, vẫn còn có hai đĩa ăn sáng, hướng về phía Mã Vân cười nói:“Công Từ, ta đã làm một ít cháo cùng ăn sáng, không biết hợp không hợp khẩu vị của ngươi?”

Triệu kinh mẹ so với hôm qua tựa hồ càng phát ra xinh đẹp tuyệt trần, Hữu Nhược nở rộ Mân Côi, không biết mỹ mạo còn hơn đêm qua, tăng thêm thêm vài phần khuynh đảo Chúng Sinh bộ dạng thủy mị. Mã Vân phục hồi tinh thần lại, vội vàng đi qua, một tay thay nàng bụng mâm gỗ, cười nói:“Ta đây vừa vận nếm thử thủ nghệ của ngươi.” Một tay lôi kéo nàng chuẩn bị trở về phòng.

Bên kia đột nhiên truyền đến Triệu Thông Thanh Âm:“Cánh tinh:sao hoá màu diệu Khuê Phòng, ngày tốt tốt thần lễ hợp cần Thương, bảo quyền tình hoan cá được nước, Nguyệt Viên hoa tốt xứng Thiên Trường.”

Triệu kinh mẹ mặt mũi tràn đầy Phi Hà, quay người liền vào Phòng Ốc không bao giờ ... nữa chịu đi ra, Mã Vân quay người cười mắng:“Ngươi nha, cũng quá Bát Quái đi à nha?”

“Bát Quái?”

Mã Vân tức giận nói:“Này Bát Quái không kia Bát Quái, chuyên chỉ chính là sinh sự từ việc không đâu, tản lời đồn đãi chuyện nhảm, thêm mắm thêm muối, e sợ cho Thiên Hạ bất loạn.”

Triệu Thông cười ha ha, Mã Vân nhìn nhìn hắn, nói:“Cái này cháo còn rất nhiều, chúng ta cùng một chỗ ăn đi. Có một số việc ta và ngươi tâm sự.”

Triệu Thông cũng không khách khí, đựng một ít chén cháo, trang bị ăn sáng, ăn mùi ngon. Mã Vân nhìn xem bắt đắc dĩ nói:“Triệu huynh, ngươi ở lại Biện Kinh quá nguy hiểm. Chúng ta tựa như Vô Căn Phù Bình đồng dạng, không có Thế Lực, dựa vào Vận Khí sớm muộn cũng sẽ kinh ngạc.”

Triệu Thông cười nói:“Nhìn ngươi gần đây trái ôm phải ấp, tình chàng ý thiếp vô cùng, còn tưởng rằng ngươi không biết nguy hiểm đâu?” Dừng một chút, Triệu Thông lại nói:“Chúng ta bây giờ tại Biện Kinh có ba loại nguy hiểm.”

Mã Vân liền lo lắng Thần Côn Giả không đi xuống, thực sự không nghĩ quá nhiều.

Triệu Thông nhìn nhìn Mã Vân khó hiểu biểu lộ nói ra:“Hoàng thượng sau khi trở về, nhất định sẽ lần nữa thăm dò chúng ta có phải thật vậy hay không có đạo đi, đây là một cái Quan Khẩu, bất quá cũng không khó qua. Cái thứ nhất nguy hiểm là, cảnh kéo dài Nghiễm chuyện xấu về sau, rất nhiều người đều theo dõi Xu Mật Sứ vị trí này. Trước mắt đến xem, Sandvig hẳn là lựa chọn tốt nhất, đáng tiếc Phùng ngọc Thế Lực quá lớn, không người nào dám tiến cử Sandvig hẳn, Thiên Hạ Bách Tính Khổ Nạn như thế, chúng ta không thể lại lại để cho kẻ tiếp cảnh kéo dài Nghiễm ngồi vị trí này, một khi chúng ta tiến cử Sandvig hẳn, liền tự nhiên mà vậy đắc tội Phùng ngọc; Chương Nhị, Hiện Tại Phật giáo hưng thịnh, Đại Tương Quốc Tự trụ là Trung Nguyên Phật giáo Long Đầu, bọn hắn cùng trong triều quý thích Quan Viên, kết giao rất thân. Nếu như hoàng thượng thường thức chúng ta, như vậy những hòa thượng kia nhất định sẽ lo lắng cho mình Vị Trí.”

Nhìn xem Mã Vân nhất lắng, Triệu Thông cười nói:“Ngươi không phải tự xưng Mao Sơn Đạo Sĩ ư? Hoàng thượng thường thức ngươi, như vậy Đạo giáo tại trong mắt người khác, chẳng phải nước lên thì thuyền lên sao? Cái này loại thứ ba nguy hiểm, đến từ chính hoàng thượng, hiện tại Quân Ta đã đánh lui Khiết Đan, hoàng thượng mơ tưởng xa vời, nghĩ tới mục tiêu kế tiếp nhất định là cắt cử Phiên Trấn, trụ là Lưu Tri Viễn bọn hắn, mà chúng ta lại như mà cùng Lưu Tri Viễn thù hằn Triệu Tín nhi tử, Nữ Nhi lui tới mật thiết, đây chính là phạm huy.”

Nghe Triệu Thông Phân Tích, Mã Vân không ngừng gật đầu, ba ba nhìn xem Triệu Thông, nghe hắn có hay không biện pháp thoát thân. Đối Mã Vân mà nói, biện pháp bây giờ còn có một cái, trụ là thông tri Liêu nhân dừng bọn hắn, cùng một chỗ kiểm tra thành đi, trốn về Nhạc Châu, bất quá đây cũng quá chật vật, hoàn toàn không phù hợp Mã Vân Xuyên Việt Nhân Sĩ cộng thêm Đại Sở Tiểu Vương Gia Thân Phận.

Triệu Thông cười cười, nói ra:“Tuy nhiên rất nguy hiểm, nhưng mà (là) cũng không phải không có cách nào.”

Mã Vân vui vẻ nói:“Triệu huynh, ngươi có biện pháp nào ư?”

Triệu Thông nói ra:“Bây giờ có thể dựa vào là chỉ có hai người, một cái là Phùng bảo, một người khác là Sandvig hẳn.”

Mã Vân lắng nói:“Phùng bảo người nợ quá thành thật, vẫn cho là chúng ta thực sự Đạo Hạnh, nếu để cho hắn hỗ trợ ăn gian, chỉ sợ.....”

Triệu Thông cười nói:“Chính vì hắn trung thực, cho nên hắn nói được lời nói, hoàng hậu, hoàng thượng sẽ tin. Về phần như thế nào qua hoàng thượng cửa ải kia, liền xem Sandvig hẳn được rồi, hắn cũng đã làm Tể Tướng người, làm thế nào trong lòng của hắn có lẽ đều biết. Dù sao chỉ có hoàng thượng tin tưởng chúng ta, chúng ta lại tiến cử hắn, mới có thể tại lên làm Xu Mật Sứ. Hoàng thượng Đăng Cơ đến nay, khẳng định có người tiến cử qua Sandvig hẳn, nhưng vì cái gì hoàng thượng không sử dụng đây? Bởi vì hoàng thượng khi đó Tín Nhiệm chính là cảnh kéo dài Quảng Hòa Phùng ngọc. Nếu như hoàng thượng không tín nhiệm chúng ta, chúng ta nói như thế nào đều là vô dụng. Chúng ta bây giờ phải xử lý đúng là, làm tốt cùng Đại Tương Quốc Tự quan hệ, mượn nhờ bọn hắn ảnh hưởng, lại để cho hoàng thượng thả chúng ta cao nhân như vậy.”

Mã Vân ngẩn người, nói:“Chúng ta còn muốn Giả Đạo Sĩ, Giả xuống dưới ah!”

Triệu Thông bắt đắc dĩ nhún nhún vai, cái này còn không phải chính ngươi nghĩ ra được mà, Mao Sơn Đạo Sĩ, Khuy Nhĩ nghĩ ra.

Kế tiếp hai ngày này, Mã Vân thường xuyên đi Phùng bảo bên kia, vẫn an vẫn an Đồ Chương, chỉ điểm một chút hắn Tu Hành, bởi vì Triệu Khuông Dận như vậy quậy một phát, đối Triệu Từ Anh cũng là tuyệt nghĩ cách; Triệu Thông tắc thì cùng cây dâu tiềm dân đi mấy lần Đại Tương Quốc Tự, tiến hành có quan hệ Phật gia cùng Đạo gia nghiên cứu và thảo luận.

Hôm nay, Tịch Dương vừa mới hạ xuống, Thái Hà đầy trời, chiếu đến Bát Am phổ đỏ phùng phùng một mảnh, Mã Vân kéo ra thật dài lão lớn lên Thân Ảnh, về đến trong nhà, đang chuẩn bị gọi người nhà Quan Môn rơi khóa. Chợt nghe đến sau lưng, có người nùng nịu nói:“Mã Vân, người người này nói như thế nào không tính, tiểu thư nhà ta ở nhà đã đợi người hai ngày . Người tại sao không đi nha!”

Mã Vân vội vàng quay đầu lại, nhưng lại Xảo Nương. Mã Vân trong nội tâm buồn bực, lần trước Triệu Khuông Dận không phải đã nói rõ ư? Triệu Từ Anh chỉ cần Nhất Phu Nhất Thê sống ư? Ta không phải không phù hợp yêu cầu ư?

Mã Vân đang muốn lên tiếng hỏi sở, chỉ thấy từ phía sau xa xa đã đi tới một người, Bạch Y Thăng Tuyết, nhưng trên mặt lại hung mà rõ ràng Tiểu Tụy rất nhiều, người nọ thân nhiên nói:“Xảo Nương, làm sao người tới tại đây , chúng ta, chúng ta trở về.” Nói xong, hay vẫn là nhìn không được nhìn Mã Vân liếc.

Đúng là Triệu Từ Anh.

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Yết kiến Hoàng Đế

Mã Vân vạn không ngờ được Triệu Từ Anh còn biết được tìm hấn, giờ phút này đã gặp nàng cái kia Tiểu Tụy thân sắc, thật sự là có một phen đặc biệt tư vị tại trong lòng. Gặp Triệu Từ Anh quay đầu phải đi, Mã Vân liền vội vàng tiến lên nói ra:“Từ Anh, người, người coi như không tới?”

Tuy nhiên trong nội tâm muốn rất nhiều lời muốn nói, rất nhiều tình muốn tỏ, cũng không biết vì sao, kết quả là lại hung mà hóa thành nhẹ nhàng một câu:“Người coi như không tới.”

Triệu Từ Anh bước chân ngừng, thân thể tựa hồ còn có chút run rẩy. Bên cạnh Xảo Nương đã có điểm nhìn không được nói:“Cái gì coi như không tới! Tiểu thư của chúng ta không có chút nào tốt, chuyện xưa của người giảng rất tốt, như thế nào đến phiên trên người của người, tự cũng không làm đâu! Người, người chẳng lẽ liền không rõ Tiểu Thư tâm sự ư!”

Xảo Nương đại triển Thư Uy, Mã Vân thì càng thêm không biết làm sao . Đã thấy Triệu Từ Anh cũng không quay đầu lại U U nói ra:“Đừng (không được) trách cứ Mã công tử , chúng ta, đi thôi.”

Không có thấy cũng là mà thôi, thật vất vả gặp được Triệu Từ Anh, Mã Vân tất nhiên là không thể cứ như vậy đơn giản thả nàng trở về. Mã Vân bước nhanh đi đến Triệu Từ Anh trước mặt, lôi kéo Triệu Từ Anh nói ra:“Từ Anh, ta.....”

Mã Vân còn không có “Ta” đi ra cái gì đó đâu, Xảo Nương liền còn nói thêm:“Người lần trước không phải quyết định hôm sau đến tiếp Tiểu Thư đấy sao? Như thế nào về sau đừng tới? Người có biết hay không tiểu thư nhà chúng ta chờ người các loại đợi quả thực là, là mỗi mắt chờ mong nha. Hơn nữa nhà của chúng ta Phu Nhân còn chuyên môn phân phó Hạ Nhân chuẩn bị xong đồ ăn, có thể người tự là không đến, nói, người đi làm cái gì ?”

Mã Vân bị nói đầy trong đầu Đại Hấn, lâm lâm nói:“Không phải Triệu Khuông Dận nói, Từ Anh không thích ta sao?”

Triệu Từ Anh nhất lảng, hỏi ngược lại:“Chương Chương của ta nói? Hấn tới tìm người sao? Hấn nói như thế nào?”

Mã Vân Minh trắng rồi, cảm tình Triệu Khuông Dận là mình đến , thằng này nhất định là coi trọng kinh mẹ . Mã Vân kinh ngạc nói:“Hấn không phải người phải tới đấy sao? Hấn nói người không thích này chúng lại kiểu, nói chúng ta không thích hợp.”

Triệu Từ Anh oán hận nói ra:“Hấn thật sự nói như vậy?”

Mã Vân về mặt đau khổ nói ra:“Nếu không có hấn nói như vậy, ta như thế nào sẽ không đi bá vọng Bá Phụ Bá Mẫu nha?”

Triệu Từ Anh nhìn nhìn Mã Vân, đột được mặt mũi tràn đầy Phi Hà, bỏ qua Mã Vân tay, nghiêng ngàng rồi đi. Đằng sau Xảo Nương nói ra:“Vậy người đêm mai tranh thủ thời gian đến đây đi, chớ để lại để cho chúng ta đợi.” Nói xong, tranh thủ thời gian đi theo đi.

Mã Vân ở phía sau liên tục gật đầu, miệng đầy đáp ứng.

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, Mã Vân liền chuẩn bị thông báo hạ Liêu nhân dừng, trên đường phố thu mua chút ít quà tặng, chuẩn bị đi Triệu phủ. Hấn còn không có đi ra ngoài, chỉ thấy Phùng bảo đi đến, rất xa nói ra:“Sur Phụ, người thu thập xong không có, để cho đợi chút nữa chúng ta cùng đi nghênh đón hoàng thượng chiến thắng trở về ah.”

Mã Vân cảm thấy thâm kêu không xong, rõ ràng đem Hoàng Đế hồi trở lại kinh việc này đem quên đi, hỏi vội:“Bệ Hạ, là khi nào hồi trở lại kinh ah?”

Phùng Bảo Kỳ quái hỏi ngược lại:“Khi nào?”

Mã Vân là bề bộn trung phạm sai lầm, vội vàng sửa chữa nói:“Hoàng thượng là giờ nào hồi trở lại kinh nha?”

Phùng bảo giặt mình, cười nói:“Hoàng thượng khả năng buổi tối tài trở lại.”

Mã Vân thờ dài ra một hơi, cười nói:“Vây còn sớm mà, chúng ta buổi chiều lại đi tốt rồi.”

Phùng bảo giặt mình nói:“Cái gì còn sớm ah? Sư Phụ, người khả năng không hiểu rõ lắm, hoàng thượng hồi trở lại kinh, chúng ta là muốn ngoại ô nghênh . Hoàng thượng giữa trưa đi ra Trần Kiều dịch trạm, chúng ta muốn trước ở hoàng thượng trước khi đuổi tới ở bên đó ah.”

Mã Vân trong nội tâm âm thầm tự định giá biện pháp, mà ngay cả Trần Kiều dịch trạm cái này có Lịch Sử ý nghĩa Địa Điểm đều không có nghe thanh [trong lịch sử, Triệu Khuông Dận tỵ là ở chỗ này phát động Bình Biến, khoác hoàng bào], chỉ là thuận miệng nói ra:“Vây người muốn tranh thủ thời gian đi gọi thoáng một phát Triệu Thông, ta trở về phòng chuẩn bị một chút.”

Mã Vân trở lại trong phòng, vội vàng nói cho Triệu kinh mẹ, làm cho nàng hẳn đi xem đi Triệu phủ, nói rõ một chút nguyên nhân. Tuy nhiên để cho mình nữ nhân đi thay mình đàm câu thân sự tình, hoặc nhiều hoặc ít (*) có chút xấu hổ, bất quá dưới mắt thực sự không có biện pháp khác .

Mã Vân cùng Triệu Thông ngồi ở trong một chiếc xe ngựa, đung đung đưa đưa hướng Trần Kiều dịch trạm xuất phát, trên đường, Mã Vân nhìn không được hỏi Triệu Thông, một khi Hoàng Đế muốn khảo thí chúng ta Đạo Hạnh sửa làm sao bây giờ, Triệu Thông chỉ là cười nói, yên tâm việc này nhất định sẽ có người thay chúng ta OK . Nhìn xem Triệu Thông nụ cười bí ối, Mã Vân trong nội tâm bất ổn, âm thầm Hồi Hận Giả cái gì Đạo Sĩ . Mã Vân đối Lịch Sử đi về hướng cái kia đúng là quen thuộc, nhưng đến một lần Hoàng Đế không nhất định sẽ hỏi, thứ hai Hậu Tần cái này Đoàn Mệnh Vương Triều, đã không còn gì để nói . Mã Vân trong nội tâm thậm chí hiện lên “Tôn Ngộ Không Xa Trì quốc trừ ba hại” trảng cảnh, đợi tí nữa vị hoàng đế này sẽ không để cho ta tấm ngăn đoán vật a. Vây lão tử không sẽ chết Kiều Kiều . Cái này chết tiết Sandvig hàn người nói như thế nào cũng nên cho Lão Tử toàn bộ phong a.

Như vậy xóc nảy đại khái 2 canh giờ, mới vừa tới đại danh đình đình Trần Kiều dịch trạm, Trần Kiều dịch trạm Bắc đến chính là một cái nhỏ nhỏ Dịch Trạm, là thứ cung cấp tiếp đãi truyền lại Công Văn sai dịch cùng tới chơi Quan Viên trên đường nghỉ ngơi, thay ngựa nơi, chỉ là tự Đường đến nay, Biện Châu Địa Vị chậm rãi bay lên, thương gia tự Bắc mà đến hoặc là hướng bắc mà đi, phần lớn lựa chọn ở chỗ này nghỉ ngơi một chút, tiến tới chậm rãi Phồn Vinh bắt đầu, từ một cái Thành Trấn, rõ ràng dần dần phát triển trở thành một cái Tiểu Thành. Được phép được Đường Mạt đến nay Chiến Loạn ảnh hưởng, cái thành nhỏ này lại biến thành có chút lụi bại , không nói cái kia ai ai Thổ tường, cũng không nói cái kia đường đi bên cạnh cỏ dại theo sinh, chỉ nhìn một cách đơn thuần cái kia người đi đường qua lại cũng là sâu sắc rất thừa thớt.

Tại Trần Kiều dịch trạm Thành Bắc môn, cầm đầu đúng là cùng Trung Thụ môn hạ Bình Chương Sự Phùng ngọc các loạiđội một đám Quan Viên, vẫn còn có Trần Kiều dịch trạm địa phương hương lão, phía sau bọn họ Trần Kiều dịch trạm Bách Tính toàn thể xuất động, hoan nghênh Hoàng Đế chiến thắng trở về. Ước chừng chỉ có hơn ngàn người, mỗi người xanh xao vàng vọt, bởi vì ít người cũng chỉ có thể lác đác lựa thừa đứng ở vào thành đường cái hai bên. Mà Phùng bảo, Mã Vân, Triệu Thông bọn người lại vừa vận đứng ở Quan Viên cùng Bách Tính Trung Gian. Triệu Thông nhìn xem cái kia nhất kiểm thái sắc Bách Tính, trầm thấp ngâm nói:“Hung, Bách Tính khổ; Vong, Bách Tính khổ.”

Mã Vân tắc thi đôi mắt - trông mong nhìn qua phía trước, từ khi xuống xe đến bây giờ cũng có một canh giờ , Tà các loạiđội Hoàng Đế cũng không tới, phải các loạiđội Hoàng Đế cũng không tới. Mã Vân hiện tại giống như là một cái đánh bạc người, một bả cái sàng xuống dưới, không phải Đại Phú Đại Quý, tỵ là đầu người rơi xuống đất, điều này cũng làm cho mà thôi. Lại để cho Mã Vân lo lắng chính là, cái thanh này cái sàng liền không cho người ném xuống, liền để người tại lấy chờ, lòng này đập bịch bịch, làm sao chịu nổi ah.

Đúng lúc này, phía trước truyền đến ô ô tiếng kèn, Mã Vân đồ lốt chuồng xem xét, một cái Hoàng Sắc đại con mọt theo trước cửa thành mặt không xa đường rẽ, rẽ vào tới. Dùng Phùng ngọc cầm đầu, Đại Gia hồng một tiếng, nhao nhao quỳ rạp xuống đất. Hết lần này tới lần khác liền Mã Vân một cái, một bên điểm lấy chân một bên dùng tay che nắng tại trông về phía xa.

Cái này..... Đây không phải tại người có hại cho tập thể vân ư? Vừa rồi phía trước ầm ầm , Mã Vân không biết chuyện gì xảy ra, có thể vừa nhón chân lên xem, bên này “Xôn xao” một tiếng, toàn bộ quỳ xuống , khiến cho Mã Vân một người hạc giữa bầy gà.

Lúc ấy thì có một Tiêm Tiêm vịt đực tiếng nói trách mắng:“Người phương nào lớn mật như thế, thấy Thánh Giá vì sao không quỳ?”

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: Như thế tiến cử

Mã Vân là Hoàng Đế điểm danh muốn gặp người, vốn hẳn nên xếp hạng phía trước đang chờ. Nhưng Phùng ngọc biết rõ, vị hoàng đế này tuy còn trẻ tuổi, nhưng lại ưa thích làm cho chút ít Thần Bí đồ đặc, rất là Tín Nhiệm Hòa Thượng, Đạo Sĩ những cái này Huyền Học Đại Sư, mà Mã Vân cùng Sandvig hẳn lui tới khá nhiều, một khi Mã Vân đối đáp thừa chỉ, tại lửa đối điểm sắc thái thần bí, thời phỏng Sandvig hẳn, như vậy Sandvig hẳn cũng rất khả năng Đông Sơn tái khởi. Tại dùng người phương diện này, hoàng thượng nhĩ căn tử rất nhuần, mà ngay cả Phùng ngọc Bản Thân còn không phải lại gần Phùng hoàng hậu gối đầu phong, mới có thể Quyền Khuynh Thiên Hạ, dưới một người trên vạn người. Mà Sandvig hẳn Uy Vọng tổ lấy, một khi tái nhậm chức, như vậy Phùng ngọc một đảng phải nhờ vào bên cạnh đứng cả, bởi vậy, đôi Phùng ngọc mà nói, thà rằng chết bảo vệ cánh kéo dài Nghiêm cũng không muốn Sandvig hẳn tái nhậm chức.

Xuất phát từ cái này cân nhắc, Phùng ngọc đem ngựa vân xếp hạng mặt sau cùng. Các loạiđội Hoàng Đế cùng phía trước Đại Thần, hương lão trò chuyện hết thiên, ở đâu còn có cái gì sức mạnh cùng Mã Vân nói chuyện phiếm ah. Đáng tiếc người tính không bằng trời tính.

Cổ Đại Hoàng Đế cùng với Quan Viên xuất hành, đều là có nhất định quy cách. Đối với điểm ấy, Cổ Đại Quan Viên, Sĩ Tử, thậm chí Địa Phương Hào Cường đều là rất quen thuộc, tựa như người hiện đại nghe được tiếng cảnh báo, cũng biết là xe cảnh sát đến rồi đồng dạng, bọn hắn nghe thể chiêng trống tiếng kèn, đã biết rõ Hoàng Đế đến rồi, phản phát thoáng một phát toàn bộ quý đến, trong chốc lát liền hoàn toàn yên lặng ra rồi. Có thể Mã Vân là Xuyên Việt Nhân Sĩ, hoàn toàn không có cái này thường thức, người khác đều quý, liền hẳn còn điểm lấy chân, tay đáp chồi hóng mát, tại trông về phía xa đầu.

Theo cái này âm thanh Tiêm Tiêm vịt đục tiếng nói, Mã Vân thoáng cái trở thành ngoại ô nghênh Đại Lễ nhân vật tiêu điểm, khiến cho hẳn lúc ấy thì có điểm mộng. Đứng trước Phùng ngọc xem Mã Vân cả buổi không đáp lời, cái đó ngờ tới hẳn là tại choáng váng, còn tưởng rằng Mã Vân là có ý như vậy khoe khoang, đến xông ra nổi bật chính mình, trong nội tâm thầm mắng một tiếng già bộ, kiên trì thay hẳn đáp:“Khởi bẩm hoàng thượng, người này tựa là Biện Kinh Hoạt Thần Tiên -- Mã Vân Mã Đạo Trường.”

“Biện Kinh Hoạt Thần Tiên”, cái này Mã Vân lần đầu tiên nghe nói tên hiệu, ngay lập tức sẽ hấp dẫn Hoàng Đế. Hoàng Đế rất xa nhìn một cái Mã Vân, đã cảm thấy người này tạo hình không tầm thường, hình dáng đường đường, tại loại này nơi hạ rõ ràng không chút hoang mang, tựa hồ có loại Tiên phong lẫm lẫm đặc đạo cao nhân bộ dạng, cảm thấy liền có chút khen ngợi.

Quay đầu đối Hạ Nhân nói ra:“Tranh thủ thời gian tuyên Mã Đạo Trường, vẫn còn có Triệu đạo trường yết kiến.” Vì biểu hiện kính trọng, còn theo Long Liên thượng đi xuống.

Theo cái kia âm thanh vịt đục tiếng nói “Tuyên Mã Đạo Trường yết kiến”, Mã Vân một bước một chuyển, đi từ từ tới, liền đằng sau Triệu Thông đều có dốt gấp. Cũng không phải Mã Vân không muốn đi nhanh, mà là tràng diện chuyển biến quá nhanh, Mã Vân có chút đáp ứng không xuê, một phương diện có chút sợ, một phương diện khác cảm thấy âm thầm sốt ruột có lẽ giải thích thế nào vừa rồi chính là cái kia Động Tác. Nhưng Hoàng Đế ngược lại cảm thấy người này trầm ổn cẩn thận, không kiêu ngạo không siểm nịnh. Mà ngay cả Phùng Ngọc Đồ trong nội tâm thầm mắng già bộ làm được quá tải, lẫm lẫm mà tuyệt đối không nghĩ tới hẳn là bị sợ.

Thật vất vả chuyển đến Hoàng Đế trước mặt, Mã Vân tâm tình rốt cục bình phục lại, khom người thi lễ, nói:“Chúc mừng Thánh Thượng, Đại Bại Khiết Đan, chiến thắng trở về về triều. Vừa rồi Bần Đạo vì(thay) Bộ Hạ xem khí, Thiên Từ Chi Khí, khí quan Văn Tiêu, còn đây là Vạn Quốc triều bái chi khí, trong vòng mười ngày thì có xa thần triều cống.” Vừa dứt lời, bên kia Phùng ngọc xem Mã Vân ánh mắt thì có điểm Biến Hóa, mà Triệu Thông tắc thì âm thầm sốt ruột, thứ này mù mờ có thể, làm sao có thể ứng thuận ngay đầu.

Hoàng Đế ngẩng đầu quan sát thiên, vui vẻ nói:“Đạo Trường cũng biết là nơi nào đến hướng ư?”

Mã Vân có chút mỉm cười, nói:“Từ Khí Bắc đến, chủ vì(thay) Nam Phương Sứ Thần.”

Hoàng Đế cười nói:“Đạo Trường Chân Thần người cũng, ba ngày sau, Sở vương March phạm Sứ Thần muốn đến Biện Kinh.” Triệu Thông thờ dài ra một hơi, nhưng trong lòng thì âm thầm kỳ quái; Mã Phùng ngọc thì tại trong nội tâm đối biết rõ Sở quốc Sứ Đoàn Đại Thần yên lặng loại bỏ một lần, nhìn xem là người nào đi lọt tiếng gió.

Mã Vân nhìn Hoàng Đế liếc, cười nói:“Bộ Hạ, nhưng là muốn kiểm tra một chút Bần Đạo ư?”

Mọi người nghe nói như thế, nhìn nhau thất sắc. Hoàng Đế giống bị nói trúng tâm sự, cũng có chút lúng túng nói:“Đạo Trường Pháp Lực Thông Thần, trầm đường đột.”

Phùng ngọc ở bên cạnh tiếp lời nói ra:“Bộ Hạ, khí trời nóng bức, có thể đến phía trước đình nghỉ mát nói chuyện.”

Hoàng Đế thuận sườn núi hạ con lừa, cười nói:“Hay vẫn là Ái Khanh chu đáo ah, Đạo Trường, chúng ta cùng đi đình nghỉ mát nghỉ ngơi một chút.” Nói xong tại Phùng ngọc dưới sự dẫn đường, giẫm chặn tại chỗ Hướng Tiên, Mã Vân cùng Triệu Thông không thể không đi theo phía sau.

Đến đình nghỉ mát, Hoàng Đế ngồi ở ghế đá, đối Mã Vân nói ra:“Đạo Trường, ‘Một ba năm’ Thần Toán, Quả Nhân sớm có nghe thấy, có thể thay Quả Nhân tính toán Quốc Sự nha?”

Mã Vân mắt nhìn Triệu Thông, nói:“Bộ Hạ, Bần Đạo Sư Chương, tinh thông Chu Dịch, không bằng xin hẳn vì(thay) Bộ Hạ thử tính toán [một, hai].”

Hoàng Đế gật gù gật đầu. Triệu Thông lại rung đùi đắc ý, lại nắm tay Tinh Toán, một hồi mò mẫm bề bộn về sau, Vivi chấp tay nói:“Bệ Hạ, ta Đại Tấn muốn Hưng Vương, đầu tiên muốn Vồng Lạc Nhân Tài. Ta Đại Tấn còn bạch, ở Tây Phưong, tại trong ngũ hành thuộc về Kind. Những quan viên khác cũng là mà thôi, theo như Ngũ Hành Tương Sinh Tương Khắc Đạo Lý, cái này ngành trọng yếu, Thủ Tướng Nhân Tuyền muốn phân công Đức Hạnh tương xứng nhân tài là Vương đạo nha.”

Xem Hoàng Đế khẽ gật đầu, Triệu Thông tựa hồ hung ác nhẫn tâm, tiếp tục nói:“Bản Đạo nghe nói, cảnh kéo dài Nghiễm năm nay 46 tuổi, đúng lúc là Hòa mệnh nha.”

Hoàng Đế lửa giận trong lòng hoa chột lóe lên, lại mắt nhìn Phùng ngọc. Phùng ngọc Nhân Quang lập loè, nhìn xuống xa xa Quân Thần, cúi đầu nói:“Thì ra là thế ah. Khiết Đan nguyên bản hảo hảo , trách không được hấn một đem làm Xu Mật Sứ, liền đưa tới Khiết Đan xâm lấn , cái này cảnh kéo dài Nghiễm đúng là Hòa liễu mạng mà.”

Mã Vân nguyên bản tại buồn bực, cái gì Hòa Đức, Kind , hấn hoàn toàn không hiểu, nhưng Phùng ngọc mà nói vừa rưng, hấn sẽ hiểu, cái này cảnh kéo dài Nghiễm xem như xui vãi lều .

Hoàng Đế ảo não gật đầu, có chút chán chường nói:“Như vậy, lại có ai có thể đảm đương Xu Mật Sứ đâu?”

Phùng ngọc sớm biết như vậy Hoàng Đế tính tình, thương lượng Quân Quốc đại sự từ trước đến nay đều không chú ý nơi, lúc này, hấn mắt nhìn Mã Vân hai người, thấp giọng nói ra:“Thần tiên cử đồ trùng uy, người này là Quốc Thích, trung tâm chứng giám, hơn nữa là Quốc Trung Túc Tướng, kinh nghiệm sa trường, có thể vì Xu Mật Sứ.”

Hoàng Đế gật gù gật đầu, ngược lại lại lẩm bẩm nói:“Trẫm cái này Cô Phụ năm nay giống như cũng là 46 tuổi nha?”

Phùng ngọc nhất lảng, nguyên lai đó là một đích cạm bẫy, không khỏi hung hăng trợn mắt nhìn liếc Mã Vân hai người.

Hoàng Đế lại nhìn một chút Phùng ngọc, nói ra:“Mấy ngày trước đây đồ trùng uy nói:‘Dục chế Khiết Đan, an Thiên Hạ, không dùng duy hân không thể’, hấn là cái gì mệnh nha?”

Lúc này Phùng Ngọc Tượng ăn phải con ruồi đồng dạng, chán ngán nói:“Hấn là Thổ mệnh.”

Yết kiến Hoàng Đế cứ như vậy đã xong, hoàn toàn không như trong tưởng tượng hoảng sợ run sợ. Mã Vân đang trên đường trở về, rốt cục mở ra lời nói cái cặp, cùng Triệu Thông Thảo Luận cái này Ngũ Hành Tương Khắc sự tình, Triệu Thông không biết như thế nào rõ ràng có chút vô tình, bị Mã Vân bức bất quá, mới chậm rãi nói ra:“Hoàng thượng quyết định Thủ Phụ Đại Thần, cư nhiên như thế qua loa, ai, cái này Đại Tấn.....”

Làm cả buổi, Triệu Thông nguyên lai là lo lắng cái này, Mã Vân khuyên như:“Thương Hải giàn giữa mới lộ Anh Hùng Bản Sắc, người như hấn, chỉ là một cái nho nhỏ phối hợp diễn, Triệu huynh, người muốn thật muốn làm đại sự nghiệp, không nên gấp gáp, treo giá mà.” Mã Vân vì chính mình biết rõ Lịch Sử Tương Lai có chút đắc ý, nghĩ thâm nếu như người hỏi lại hỏi ta ai là Anh Hùng, ta sẽ đem người đề cử cho Triệu Khuông Dận, Thạch Thủ Tín bọn hấn. Nào biết được Triệu Thông, thờ dài một hồi không bao giờ ... nữa nói chuyện.

Ngồi xe ngựa lại dao động hai canh giờ tài trở lại Biện Kinh, cùng Phùng bảo các loạiđội người quen hỏi thăm một chút, liền chuẩn bị Hồi thứ 8 am phố, nào biết được xe ngựa vừa mới rẽ vào hai cái chỗ cong, đi đến một cái tương đối yên lặng Địa Phưong, đột nhiên nhảy lên ra bảy tám người ngăn cản đường đi, một người vẫn còn hô lớn:“Mã Vân, người cho ta xuống.”

Mã Vân vén màn vải lên nhìn lên, thành Biện Kinh thật đúng là tà , nhấc Tào Tháo Tào Tháo liền đến, cản đường lại là Thạch Thủ Tín.

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Mất tích

Mã Vân xuống xe ngựa, vừa định cùng Thạch Thủ Tín chào hỏi, đã cảm thấy mắt tối sầm lại, bị người dùng Ma Bô túi cho khoác lên . Mã Vân lập tức liền muốn Cường Lực giãy giụa, cái kia từng muốn bị hai người gắt gao lái, chân không chia xuống đất y hệt Hưởng Tiền bước nhanh tới, Triệu Thông hô lớn:“Cứu mạng ah, có người bắt cóc tổng tiên.”

Đón lấy chợt nghe đến “Bành” một tiếng, sẽ thấy cũng nghe không đến Triệu Thông thanh âm, Mã Vân vội la lên:“Các người muốn làm gì, có việc hướng về phía ta đến, không nên thương tổn Triệu Thông, cái này, cái này ta biết các người.”

Có thể những người kia cũng không lên tiếng, sau đó làm như đem ngựa vằn hướng một chiếc xe ngựa thượng đẳng ra, liền đánh xe ngựa hướng không biết phương hướng đã đi xa. Mã Vân trong nội tâm âm thầm cầu xin:***, vậy phải làm sao bây giờ ah, hi vọng những tên lưu manh này có chút Văn Hóa a, hi vọng Triệu Tử Anh bọn hắn sớm chút phát hiện ah.

Đã qua ước chừng nửa canh giờ, Mã Vân bị bọn hắn dùng từ trên xe ngựa đặt xuống xuống dưới, rồi Mã Vân toàn thân đau nhức. Chỉ chốc lát sau, có người đem bao tải cho giải. Trong phòng Hỏa Quang sáng ngời Mã Vân hai mắt hoa mắt, hơn nửa ngày tài thích ứng, nhắm mắt mấy cái, ngẩng đầu nhìn lên, đứng trước mặt lấy đúng là Triệu Khuông Dận, Thạch Thủ Tín cùng tên tiểu hài tử kia.

Triệu Khuông Dận chứng kiến Mã Vân chật vật như vậy bộ dạng, tựa hồ chấn động, bất mãn đối Thạch Thủ Tín nói ra:“Ta không phải cho các người đem ngựa Huỳnh Chương cho mời đến ư? Các người sao có thể đối Mã huynh Chương vô lễ như thế.” Sau đó bước nhanh đi lên phía trước, cho Mã Vân giải khai dây thừng.

Trang, người cho ta trang. Mã Vân mọi nơi nhìn thoáng qua, cao phòng Đại Phòng, bên trong thật là rộng rãi, chính phía trước dựa vào tường chỗ có một năm mét vuông thạch đàn, thạch đàn phóng ra ngoài lấy một cái sơn hồng cũ nát bàn dài, trên mặt bàn bày biện một cái hình tròn Đồng Đình, không biết dùng làm gì, trước bàn mặt còn để đó vài thanh cái ghế. Ngoài phòng tối như mực, cũng không biết địa phương nào, trong nội tâm biết rõ Triệu Khuông Dận cố ý bới móc, thực sự bất đắc dĩ miễn cưỡng cười nói:“Không có sao, không có sao, cái này, đây là nơi nào nha? Triệu huynh, tìm ta có chuyện gì không?”

Triệu Khuông Dận tựa hồ về mặt người vô tội nói:“Xem ra Mã huynh đối với ta hiểu lầm rất sâu ah, kỳ thật hôm nay quả thật có chuyện quan trọng cùng Mã huynh thương lượng.” Nói xong, xõng Mã Vân làm cái tư thế xin mời.

Đã đến rồi, đương nhiên không thể trang Hùng. Vì vậy, Mã Vân nghênh ngang đi đến tọa tiên, đặt mông ngồi trên. Tiếp theo liền thấy Triệu Khuông Dận gom góp trở về, Thượng Hạ quan sát tỉ mỉ thoáng một phát Mã Vân, cười nói:“Mã huynh, ta xem xét đã biết rõ người là Nhân Vật, người xem mặt không Hồng Khí không thờ gấp, thật sự là vậy mới tốt chứ.”

Mã Vân trong nội tâm có phản nộ: Nói gì vậy nha, người có hay không nói chuyện, ta còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra đâu, đã bị các người bắt đến rồi, đương nhiên là mặt không đỏ hơi thở không gấp. Ta ngược lại thật ra muốn có cơ hội phản kháng, thế nhưng mà các người không để cho nha.

“Nghe nói ngày hôm qua Tỷ Tỷ đi tìm người rồi?”

Mã Vân ngược lại không có gì, bên cạnh Thạch Thủ Tín bọn người là nhất lắng. Đặc biệt Thạch Thủ Tín, trên mặt càng là xuất hiện thần sắc bất an.

Mã Vân Minh bạch chuyện gì xảy ra, Triệu Khuông Dận nhất định là bởi vì chuyện ngày hôm qua, bị Triệu Tử Anh thu thập, cho nên mới tìm đến hắn, nghĩ ra khẩu khí. Thế nhưng mà, ngày hôm qua cái tràng cảnh, nếu như không đem sự tình, phụ giúp Triệu Khuông Dận trên đầu, chẳng lẽ còn có thể nói chính mình bởi vì nạp thiệp, mới không dám đi Triệu phủ cầu hôn đấy sao?

Mã Vân nhẹ gật đầu. Không ngờ, Triệu Khuông Dận mạnh mẽ đi đến Mã Vân trước mặt nhắc tới cổ áo của hắn, cả giận nói:“Vay người hôm nay như thế nào không đến nhà của ta, lại để cho tỷ tỷ của ta đợi uống công người một ngày?”

Mã Vân kinh ngạc nói:“Ta không phải lại để cho kinh mẹ, thay ta đến thuyết minh thoáng một phát tình huống sao? Ta hôm nay là.....”

Triệu Khuông Dận ngắt lời nói:“Người nói cái gì? Người lại để cho kinh..... Triệu cô nương tới nhà của ta? Chúng ta không có nhìn thấy người nàng nha?”

Mã Vân nhất lắng, hỏi ngược lại:“Không thể nào đâu, nàng sáng nay cứ tới đây nha? Các người chẳng lẽ không có nhìn thấy nàng?”

Triệu Khuông Dận nhướng mày, không để ý tới Mã Vân, bước nhanh đi ra ngoài phòng, tựa hồ lại hô cái gì, nhanh triệu tập mọi nơi Huỳnh Chương, tìm cho ta Cá Nhân.

Mã Vân cảm thấy cũng có chút sốt ruột, đang chuẩn bị theo cùng đi tìm, Thạch Thủ Tín lại đột nhiên đi lên trước, ngăn lại hắn, thân thiện mà hỏi:“Mã huynh, người cùng Tử Anh tỷ nhận thức đã bao lâu?”

“Cũng không bao lâu, hơn nửa tháng.”

“Tử Anh tỷ thế nhưng mà đối với người vài phần kính trọng?”

Mã Vân cảm thấy sốt ruột, không nhịn được nói:“Chúng ta là Lương Tinh Tương Duyệt, còn kém không có cầu hôn.”

Thạch Thủ Tín cùng đưa bé kia nhìn nhau cười cười, trong nội tâm đều là vui vẻ, vội hỏi:“Như thế nào còn không cầu hôn Kết Hôn nha?”

Mã Vân sốt ruột kinh mẹ, thuận miệng nói:“Đây không phải không có thời gian ư?”

Thạch Thủ Tín vui vẻ nói:“Đêm nay không phải thời gian ư? Người còn không có ăn cơm đi? Nơi này cách Triệu phủ không xa, ta dẫn người đi.”

Mã Vân vội la lên:“Ta còn muốn tìm kinh mẹ đâu.” Nói xong, không nói lời gì, đẩy ra Thạch Thủ Tín liền hướng bên ngoài đi.

Thạch Thủ Tín cũng tại đằng sau hai bước đuổi theo, lời kéo Mã Ngọc cánh tay nói ra:“Không nên gấp gáp, có Khuông Dận đi tìm, còn sợ tìm không thấy

ư? Chúng ta hay vẫn là đi trước Triệu phủ, việc này quan trọng hơn.” Nói xong nói một tiếng xin lỗi, kéo mạnh lấy Mã Văn muốn đi. Mã Văn khẩn trương, đang chuẩn bị phản bác, cũng cảm giác gáy kịch liệt đau nhức, sau đó liền đã mất đi Tri Giác.

Thạch Thủ Tín nhất lắng, hướng (về) sau xem xét, lại là đứa trẻ kia ở phía sau đã hạ thủ, hẩn nhìn xuống bốn phía, thấp giọng nói:“Hoài Lương, người ra tay cũng quá nặng, Từ Anh tỷ, đôi người này coi trọng như vậy, Vạn Nhất tức giận, liền không dễ làm.”

Đứa bé kia hi hi cười nói:“Một cái chuẩn bị ở sau đao, đôi người có thể có tổn thương gì. Chúng ta đem người này lặng lẽ đưa đến Triệu phủ đi, Từ Anh tỷ cao hứng còn đến không kịp, như thế nào sẽ trách tội đâu.”

Phúc Yên phố ở trong chỗ sâu, vừa mới trở lại Phủ Đệ Phùng ngọc nhớ tới chuyện ban ngày, nhìn không được đem một cái chén trà hung hăng ngã nát bấy. Hôm nay vì cùng cảnh kéo dài Nghiễm phùi sạch quan hệ, nhất thời không xem xét kỹ, rõ ràng trúng Mã Văn gian kế. Bất quá hoàng thượng lời nói, cũng lộ ra mặt khác Nhất Tàng Huyền Cơ, đồ trùng uy người này ngoài sáng đáp ứng chính mình, âm thầm rõ ràng chối từ Xu Mật Sứ, còn đề cử Sandvig hàn. Ánh nến trung, Phùng ngọc ánh mắt sáng ngời, hôm nay việc này điều này làm cho hắn nhất thời lờ dịp, vạn phần bị động. Sandvig hàn Đông Sơn tái khởi, những ngày tháng sau này liên gian nan, nếu muốn cái biện pháp, đem Sandvig hàn một lần nữa đuổi xuống đi mới tốt.

Tình thế bây giờ, ngoài sáng triều đình đã an định lại, nhưng mà (là) cuộn cuộn sóng ngầm, thế cục vẫn là Nghiễm Tuấn. Đồ trùng uy thà rằng đem làm Tiết Độ Sứ, cũng không muốn đem làm Xu Mật Sứ, điều này nói rõ cái gì, nói rõ thẳng này đã có không phù hợp quy tắc chí tâm, muốn âm thầm Ủng Bình Tự Trọng. Hoàng Đế đánh bại Khiết Đan, kế tiếp rất có thể muốn đối phó không nghe lời Phiên Trấn. Đồ trùng uy như thế nào sẽ liên diễm ấy cũng nhìn không ra đâu, lẽ nào thật sự chính là thấy lợi tối mắt?

Đang tại Phùng ngọc đông muốn tây tưởng thời điểm, một người lấy màu vàng đất áo dài gia phó, đi tới nói ra:“Tướng gia, hầu năm cầu kiến.”

Phùng ngọc bị quấy rầy, có phần không kiên nhẫn, thuận miệng Văn Nói:“Hắn tới làm cái gì?”

Gia phó nói:“Hình như là tìm được một cái mỹ nữ tuyệt sắc, muốn tặng cho tướng gia. Người xem đây là bức họa.”

Phùng ngọc quét mắt bức họa, lông mày như mới nguyệt, duyên dáng yêu kiều, là thứ hiếm thấy khuôn mặt đẹp Nữ Tử, bất quá thực sự không có đề ở trong lòng. Khoát khoát tay, đang chuẩn bị lại để cho gia phó đem bức họa lấy đi, đột nhiên tựa hồ nghĩ tới điều gì, vừa cẩn thận nhìn một chút bức họa, nhẹ giọng lầm bầm:“Nguyên lai là nàng.”

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 56: Vấp phải trắc trở

Mã Văn cảm giác mình tựa như nằm ở một trương Cự Đại bọt biển trên nệm, Nhu Nhu mềm, hơn nữa còn có từng cơn mùi thơm ngát nhập mũi, có loại về nhà cảm giác, vô cùng thư giãn thích ý. Bỗng nhiên, hắn đột nhiên mở mắt ra, không biết kinh mẹ ra thế nào rồi.

Mã Văn thoáng cái ngồi dậy, đánh giá bốn phía. Gian phòng là thứ một vào một ra phòng, giường đối diện mặt là một tòa màu cà phê Lê Mộc khắc hoa bàn trang điểm, Thượng Điện thả một cái Lăng Hoa gương đồng, một cái hình thang màu đỏ sậm lược, còn thả hai ba cái Lượng Ngân sắc phản hộc. Bàn trang điểm hai bên trên tường phân biệt treo hai bức thêu thừa tư (tí tí) tơ lụa, một bức thêu Bích Thủy hồ sen, Trung Gian một nhúm nở rộ Bồng Sen, nhả mà không tầm thường, thanh lệ Siêu Quần; Một cái khác bức gì đích thật là một vẫn còn ôm Tỷ Bà nửa che mặt cổ gái tuyệt sắc, lạnh nhạt trung lại hơi có vẻ ngượng ngùng. Phòng Từ bên trái trên tường, nghiêng nghiêng giao nhau treo hai thanh mang hoàng tuệ Trường Kiếm, Ngân Bạch Sắc trên vỏ kiếm khắc cái mấy cái thể triện chữ, xiêu xiêu vẹo vẹo không biết có ý tứ gì.

Mã Văn chính đang suy nghĩ đây là địa phương nào, chỉ thấy Xảo Nương trên chốc mảnh vải theo gian ngoài đi đến, nói ra:“Công Tử, người đã tỉnh?”

Mã Văn còn chưa nói, thì có hơi có vẻ mặt Nữ Tử âm thanh “Mã công tử, tỉnh chưa?” Tiếp theo liền thấy Triệu Từ Anh cũng đi đến. Xảo Nương oán giận nói:“Đại tiểu thư của ta, người đã trông một đêm, hiện tại cũng nên nghỉ ngơi một chút.”

Triệu Từ Anh không để ý tới Xảo Nương, đi thẳng tới bên giường ngồi xuống, ngắm xuống ngựa vằn, nói ra:“Mã công tử, người cảm thấy đầu còn đau không? Ngày hôm qua.....”

Lời này còn chưa nói xong, Mã Văn liền vội la lên:“Khuông Dận ở nhà không? Cũng biết hắn tìm không tìm được kinh mẹ ah?”

Triệu Tử Anh kinh ngạc thần sắc chợt lóe lên, hỏi vội: “Kính mẹ đã xảy ra chuyện ư? Khuông Dân, tự tối hôm qua vẫn chưa có về nhà qua ah.”

Mã Vân vùng lên [chấn, mền] chuẩn bị rời giường, cũng cảm giác phía dưới lạnh lẽo, cúi đầu xem xét chính mình rõ ràng chỉ mặc cái quần lót. Bên kia Từ Anh, Xảo Nương sớm đã đầy mặt Phi Hà nghiêng đầu qua, Xảo Nương còn nói nói: “Công Tử, người, người.....”

Mã Vân vội vàng đem [chấn, mền] đắp kín, nói quanh co nói: “Ta, ta như thế nào sẽ.....”

Xảo Nương cắt đứt: “Người ngày hôm qua toàn thân là nước té xỉu tại nhà của chúng ta trong hậu hoa viên, tiểu thư đem người cấp cứu hồi trở lại Khuê Phòng, còn giúp người tắm rửa.....”

Triệu Tử Anh mặt càng đỏ hơn, hung hăng tròn mắt nhìn liếc Xảo Nương, đứng người lên theo cái ghế bên cạnh thượng, lấy ra một bộ quần áo, nói ra: “Y phục của người còn không có làm, đây là Khuông Dân quần áo, nếu không người trước thích hợp xuyên áo a,”

Mã Vân tràn đầy lo lắng kính mẹ, vội vàng nói: “Tốt lắm, Từ Anh, cảm ơn người rồi.”

Thật vất vả Mã Vân thu thập sẵn sàng, đi ra ngoài liền đối với Từ Anh nói: “Từ Anh, ta ngày khác nhất định đến nhà cầu hôn, hôm nay nhưng lại có việc ta muốn đi trước từng bước.”

Triệu Tử Anh yên lặng gật đầu, Xảo Nương lại nhưng mà ngăn đón lộ nói ra: “Một đại nam nhân, làm việc như thế nào áp a áp ứng, lật lọng đầu, hiện tại không chỉ Triệu phủ Thượng Hạ đã biết người yêu cầu thân sự tình, Lão Gia hiểu nhau Cao phủ, Vương phủ thậm chí Thái Nguyên Vương Thế tử cũng biết việc này, như người vậy ra sức khước từ, lại nhiều lần đề cho chúng ta không công chờ người, người đem tiểu thư của chúng ta thể diện để ở nơi đâu? Tiểu thư của chúng ta về sau còn thể nào làm người, người còn có ... hay không đem chúng ta Tiểu Thư để ở trong lòng. Hôm nay không đem sự tình nói rõ ràng, không thể đi.”

Triệu Tử Anh cố nén trong nội tâm buồn khổ, gượng cười nói: “Xảo Nương, Mã công tử các loại đợi sự tình hết bận, hẳn dĩ nhiên là trở về. Ta không có gì.”

Mã Vân Minh uống phí đến, giải thích nói: “Từ Anh, hôm nay đúng là kính mẹ đã xảy ra chuyện, bằng không thì.....” Lời này còn chưa nói xong, bên ngoài gian phòng mặt có gia phó nói ra: “Khởi bẩm Tiểu Thư, có mười mấy người muốn xông vào đến trong phủ, luôn mồm muốn tìm Mã công tử, Phu Nhân cho người nhanh đi ra ngoài nhìn xem.”

Mã Vân cùng Từ Anh đều là nhất lắng, Mã Vân nói: “Có thể là Phùng bảo bọn hắn tới a, ta ra ngoài xem xem.”

Mã Vân bọn hắn mới vừa đi tới Tiền viện, chỉ thấy mấy người xô xô đẩy đẩy theo nghênh môn tường bên kia quay lại, cầm đầu nhưng lại Liễu nhân dừng cùng Triệu Thông. Liễu nhân dừng chứng kiến Mã Vân, đột nhiên đem trước người ngăn cản người đẩy ra, kêu lớn: “Công Tử, người không sao chứ?”

Mã Vân vội vàng nói: “Đều là người một nhà, tranh thủ thời gian dừng tay.” Sau đó bước nhanh đi đến Liễu nhân dừng trước mặt, thấp giọng hỏi: “Kính mẹ có thể trở về Bát Am phủ?”

Liễu nhân dừng nhất lắng, nói ra: “Chỉ lo tìm Công Tử, tiểu tử này Phu Nhân không rõ lắm nha.”

Mã Vân trong nội tâm sốt ruột, quay người muốn chấp tay nói dừng, chỉ là chứng kiến Triệu Tử Anh cái kia miễn cưỡng cười vui biểu lộ, lại để cho hắn cũng là thể khó xử. Bởi vì cái gọi là người có nhanh trí, Mã Vân đột nhiên nghĩ đến một cái chủ ý, lại quay đầu đi, nói khẽ với Triệu Thông nói ra: “Triệu huynh, ta có kiện chuyện trọng yếu muốn cho người hỗ trợ, không biết.....”

Triệu Thông sớm đem ngựa vằn, Triệu Tử Anh biểu lộ nhìn ở trong mắt, lộ ra có chút hèn mọn bí ối cười nói: “Mã huynh, ta muốn chúc mừng người rồi, ha ha, người nhưng là phải ta thay người làm mai mối cầu thân ah.”

Mã Vân xấu hổ cười, khom người thi lễ nói: “Toàn bộ nhờ Triệu huynh.”

Sau đó, quay người đi đến Triệu Tử Anh trước mặt, nói: “Từ Anh, những ngày này cho người chịu ủy khuất. Đó là của ta không tốt. Cái này Triệu Thông, là ta bằng hữu tốt nhất, ta xin hắn làm mai mối người, hướng Lão Phu Nhân cầu thân vừa vặn rất tốt nha?”

Triệu Tử Anh hơi mất nhìn Triệu Thông, thấp giọng nói ra: “Hết thảy mặc cho Công Tử làm chủ.” Nói chuyện xoay người rồi đi.

Sắp xếp xong xuôi Liễu nhân dừng cùng Triệu Thông mang theo Lễ Vật, thượng Triệu phủ cầu hôn. Nhìn xem thiên đã gần đến giữa trưa, Mã Vân liền mang theo tiền thanh bọn người thẳng đến Biện Kinh Phủ Nha, đến đó ở bên trong xem xét, Biện Kinh Phủ Doãn đã thay người, Sandvig hàn đã Cao Thăng Xu Mật Sứ, mới đích Phủ Doãn vẫn không có tiền nhiệm. Hiện tại toàn bộ Nha Môn ở vào Lãnh đạo ban từ điều chỉnh nghỉ trong lúc.

Mã Vân vội vàng ra Biện Kinh Phủ Doãn, liền thẳng đến Xu Mật Viện, ở bên đó người giữ cửa thấy “Biện Kinh Hoạt Thần Tiên” Đó là tương đương kính trọng, lại nhai ở bên trong dong dài cả buổi, Mã Vân tài biết rõ ràng, Sandvig hàn đã tan tằm về nhà.

Mã Vân ngựa không dừng vó lại thẳng đến cây dâu phủ, đã thấy cây dâu cửa phủ đình Nhược Thị, theo bên tường nghe xong một lưu nhi kiện quan, Mã Vân xem như vậy chờ đợi không phải biện pháp, hướng về phía đang tại duy trì Trật Tự Quân Gia cây dâu vì(thay), nói ra: “Cây dâu đại nhân, ở nhà không? Ta có chuyện quan trọng thương lượng với hắn.”

Cây dâu vì(thay) thấy là Mã Vân, thực sự không dám thất lễ, bèn vội vàng không kịp chạy vào đi bẩm báo Sandvig hàn. Thế nhưng mà, lại để cho Mã Vân kinh ngạc chính là chuyến đi này tựa là cả buổi. Đợi đã lâu, tài gặp cây dâu phủ Quân Gia cây dâu vì(thay) chậm chậm đi tới Vẫn Nói:“Đạo Trường, tìm chúng ta Lão Gia có chuyện gì nha?”

Mã Vân vội vàng nói:“Tìm cây dâu đại nhân có chút việc tư.”

Nói xong, Mã Vân liền chuẩn bị đi vào bên trong, cây dâu vì(thay) thân thủ cản lại nói ra:“Lão Gia nói, trụ cột phủ Vô Tư sự tình, thỉnh Đạo Trường xé chiều đi Xu Mật Viện bàn lại.”

Mã Vân trong lòng gấp sẽ không hướng thâm muốn, tiếp lời nói:“Là công sự, là công sự.”

Cây dâu vì(thay) mặt không biểu tình lại nói:“Lão Gia nói, trụ cột phủ chỉ (cái) tiến hành Tiền Thuế Quân Vụ, mặc kệ tăng đạo sự tình.”

Nhìn xem cây dâu vì(thay) bộ mặt muốn ăn đám kia, Mã Vân rốt cuộc hiểu rõ, Sandvig hàn đây là muốn qua sông đoạn cầu, cùng hấn cái này “Hoạt Thần Tiên” Phân rõ giới hạn.

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Nộ xông nhú thánh doanh

Không nói đến Mã Vân tại cây dâu phủ kinh ngạc, lại nhìn Phúc Yên phủ Phùng Ngọc phủ. Phùng Ngọc Cương mới từ Môn Hạ Tỉnh trở về, sau lưng còn nhấm nhát theo đuôi đi theo Trung Thư Thị Lang Lưu hu. Khí trời là mặt trời rực rỡ thiên, Phùng ngọc nhưng lại cau mày, hết lửa giận.

Hôm nay Tảo Triều, Hoàng Đế liền tuyên Sandvig hàn lên điện thấy mặt vua, có vấn hấn Tiền Thuế Quân Sự chi đạo. Người da cây có bóng, Sandvig hàn vị này Tiền Nhiệm Tể Tướng, Đại Tán Đế Tạo Giả, đúng là Tài Hoa hơn người, tại chỗ liền đưa ra “Nghề nông cây dâu dùng thực kho lẫm, thông thương cỏ dùng phong hàng tài; Đầy thành vứt bỏ oán dùng phủ Phiên Trấn; Huấn nông tập chiến, nuôi quân tức nông, xem hấn mà động” Các loạiđội hơn hai mươi đầu đề nghị, Hoàng Đế lúc ấy liền Long Nhan cực kỳ vui mừng, trực tiếp cho phép mệnh hấn đảm nhiệm Xu Mật Sứ.

Điều này cũng làm cho mà thôi, dù sao Phùng ngọc cho tới bây giờ cũng không có nghĩ tới, cũng không muốn đi kiêm nhiệm cái này phòng tay Xu Mật Sứ. Nào biết được, Sandvig hàn cũng không bỏ qua, hấn nói thẳng ra , có lẽ là rất nhiều người muốn nói mà không dám nói mà nói: Khiết Đan bại quân chia làm hai đường lui lại, ven đường đốt lốt, trong vòng ngàn dặm, người ở hiểm thấy, đây chính là triều đình cần trấn an Bách Tính thời điểm, mà Phùng ngọc lạihưng mà lung tung tăng thuế, mạnh mẽ bắt lấy dân tài, mà lại Pháp Lệnh nghiêm khắc, Bách Tính hơi có phản kháng liền xử tử hình, làm cho Bách Tính nhao nhao trốn chết, rất nhiều người thậm chí là sống không bằng chết, cái này sử (khiến cho) Đại Tán triều đình tại trong dân chúng Uy Vọng danh dự rơi xuống đất, mất hết Dân Tâm; Đáng sợ nhất chính là, vấn đề này nếu như tại tiếp tục kéo dài nói không chừng đã có người bí quá hoá liều, khởi nghĩa vũ trang.

Nghĩ tới đây, Phùng ngọc phảng phất lại trông thấy Hoàng Đế hung ác trừng mắt ánh mắt của hấn, không khỏi Vivì sợ. Nhìn xem Phùng ngọc âm tình bất định sắc mặt, Lưu hu nói ra:“Tướng gia, cái này tài chính và thuế vụ về sau đều quy Sandvig hàn quản, chúng ta đây thời gian đã có thể khổ nữa à.”

Phùng ngọc “Bành” một tiếng, dùng quyền hung hăng đánh vào trên bàn sách, Sandvig hàn cái này mặt ngựa thật sự là nhiều chuyện. Nhưng Phú Thuế hạng nhất, hàng năm Phùng ngọc có thể từ đó kiếm đến gần trăm vạn lượng Bạch Ngân, vẫn không tính là Tứ Phương hồi lộ. Cái này mặt ngựa là tại đoạn của ta tài lộ ah.

Phùng ngọc lạnh lùng nói:“Theo ý người, chúng ta phải làm gì đâu?”

Lưu hu cười khổ nói:“Tốt nhất là lại để cho hấn xuống đài .”

Phùng ngọc liếc xéo hấn một cái, bất mãn nói:“Người khả năng không biết, ngày hôm qua Tùy Thị hoàng thượng Cao công công, vụng trộm nói cho ta biết, cảnh kéo dài Nghiễm chuyện xấu về sau, nguyên lai không chỉ là đồ trùng uy đề cử Sandvig hàn, Cao Hành Chu, Lý Thủ Trình những cái này tay nắm trọng binh Tiết Độ Sứ nhóm: đám bọn họ cũng đều đề cử Sandvig hàn làm Xu Mật Sứ; Về sau Mã Vân cái này Giả đạo sĩ lại một trận nói bậy, hấn Sandvig hàn vẫn là trời cao phái xuống Kinh Thiên hộ giá Công Thần, hấn hiện tại không chỉ có là mục đích chung, hơn nữa còn có Thiên Ý. Chúng ta sao có thể đem hấn đuổi xuống đi nha.”

Lưu hu do dự một chút, nói ra:“Nghe Khuyển Tử nói, cái này Mã Vân cùng Hà Đông Tướng Lãnh lui tới mật thiết nha.”

Phùng ngọc bất mãn nói:“Mã Vân nhảy dựng lương Tiểu Sứ, không đáng lo lắng, cái này mặt ngựa, tài đáng hận nhất.”

Lưu hu cười nói:“Tuy nhiên ngày hôm qua Mã Vân cũng không hề trực tiếp đề cử Sandvig hàn, nhưng chúng ta cũng biết cái này Sandvig hàn cùng Mã

Vân lui tới cũng rất mật thiết, mà cái này Mã Vân lại cùng.....”

Phùng Ngọc Minh uống phở đến rồi, hoàng thượng kiêng kỵ nhất chỉ có hai người: Da Luật Đức Quang cùng Lưu Tri Viễn. Thế nhưng mà Sandvig hàn cùng Lưu Tri Viễn quan hệ cũng không hòa hợp, muốn ở trên mặt này bới móc cũng không dễ dàng nha.

Phùng ngọc thích thú nói:“Cái này mặt ngựa cùng Thái Nguyên Vương quan hệ cũng không hòa hợp, chẳng lẽ người hôm nay buổi sáng không thấy được ư? Mặt ngựa đề nghị Hoàng Đế giá thấp mua sắm tại Biện Kinh thiết nghĩa lều cháo nhà giàu Lương Thực, Kinh Thành lớn nhất nghĩa lều cháo là Lưu Tri Viễn khai mở được, nghe nói hai ngày trước hắn còn vận đến rồi thật lớn một đám Lương Thực. Một chiều này đoán chừng đem Lưu Tri Viễn cũng tức giận gần chết. Thật xa đem Lương Thực vận đến, kết quả bị Hoàng Đế mượn cớ tịch thu, sau đó do Hoàng Đế khai mở phổ bán cháo cứu tế Bách Tính. Hắc Hắc, mặt ngựa chiều này đề dăng trừ đến Lương Thực, nhưng lại Xao Sơn Chấn Hô, một mũi tên trúng hai con nhạn ah.”

Lưu hu nghĩ nghĩ, nói:“Không bằng chúng ta hướng Hoàng thượng vạch trần Mã Vân cái này Giả đạo sĩ a, đồng thời cũng đem Sandvig hàn dụ dỗ.”

Phùng ngọc lại nghĩ tới ngày đó tiến cử sự tình, trong nội tâm lại là một hồi chán ngán, lúc ấy hắn nhất thời không xem xét kỹ, không thể không kiên trì nói ra Sandvig hàn là Thổ mệnh, cứ thế mà đem Sandvig hàn cho đẩy lên Xu Mật Sứ vị trí. Hắn lúc đầu nói ra:“Sandvig hàn làm chuyện cẩn thận, hắn và Mã Vân kết giao đoán chừng là sẽ không lưu lại nhục điểm gì. Phương diện này chỉ sợ không thể thực hiện được ah.”

Lưu hu nói:“Hoàng thượng đi qua vẫn luôn không cần Sandvig hàn, theo ta thấy hoàng thượng không phải không tin tưởng Sandvig hàn tài cán, mà là không tin Sandvig hàn người này, bởi vì Sandvig hàn từ trước đến nay đều là chủ trương cùng Khiết Đan hòa hảo, mà hoàng thượng lại nhưng mà chủ trương cùng Khiết Đan Khai Chiến, đoạt lại Yên Vân 16 châu, hoàng thượng sợ Sandvig hàn là Phùng Đạo người như vậy, sợ hắn không tận trung tại Hoàng thất, chỉ lo bảo vệ địa vị của mình. Cho nên hoàng thượng tài một mực không cần. Hiện tại hoàng thượng bắt đầu dùng Sandvig hàn, cùng hắn nói là mục đích chung, không bằng nói Mã Vân cái kia Giả đạo sĩ cái kia đoạn lời nói, lại để cho hoàng thượng triệt để yên lòng.”

Phùng ngọc hai mắt tỏa sáng, tựa hồ có một ý tưởng xuất hiện. Lưu hu nói tiếp:“Không bằng chúng ta nghĩ biện pháp đem ngựa vân chân diện mục cho triệt để vạch trần đi ra, Mã Vân là Giả đạo sĩ, như vậy hắn mà nói liền không tựa hồ thật sự.”

Phùng ngọc lúc đầu:“Biện pháp này không ổn.”

Lưu hu nhất lắng, bất quá hắn lập tức liền hiểu được, trong lòng cũng là âm thầm Hối Hận nói lời này. Mã Vân là hoàng hậu cùng Phùng bảo đề cử, nếu như Mã Vân là Giả đạo sĩ, vậy không phải nói hoàng hậu cùng Phùng gia thức người không rõ ư?

Phùng ngọc khẽ cười nói:“Người không cần lo lắng, ta đã có chủ ý, Hắc Hắc, Sandvig hàn không phải Chủ Quân Quân Sự ư? Tự đi đến xem Mã Vân, Sandvig hàn vẫn còn có Lưu Tri Viễn trò hay a.”--

Mã Vân ăn canh cửa, nghĩ nghĩ liền quay đầu lại đi tìm Phùng bảo, dù sao Phùng bảo tất nhiên Đầu Xà, quan hệ cứng rắn (ngạnh), giao thiệp rộng, đối với hắn người sự phụ này cũng là tương đương kính trọng. Đúng lúc này, cũng chỉ có thể tìm Phùng bảo đến ngăn lại biện pháp.

Mã Vân lại vội vàng theo Thành Nam đuổi tới Thành Bắc Phùng bảo trong nhà, Lưu Chiêu rõ ràng đã ở. Lưu Chiêu gặp Mã Vân đến rồi, hỏi vội:“Sur Phụ, có một sự tình ta muốn hỏi hỏi người?”

Mã Vân trong nội tâm mặc dù gấp, thực sự không tiện nói gì, chỉ là gật gật đầu.

Lưu Chiêu nói:“Sur Phụ, chúng ta Sur Cô vẫn còn Bát Am phủ ư?”

Mã Vân nghe xong, nắm thật chặt Lưu Chiêu nói ra:“Người bái kiến kinh mẹ ư?”

Lưu Chiêu tựa hồ bị lại càng hoảng sợ, lui về sau một bước, nói ra:“Vừa rồi ta thấy mấy người cột một cô nương, hướng Thành Tây Nam như thánh doanh phương hướng đi, nàng kia Tướng Mạo ngược lại cùng Sur Cô có chút tương tự.”

Mã Vân quay người liền hướng bên ngoài đi, vừa đi vừa nói chuyện cảm ơn, sau đó liền mang theo tiền thanh muốn thẳng đến Thành Tây Nam. Tiền thanh lặng lẽ nói ra:“Gia, cái này như thánh doanh thế nhưng mà cái Quân Doanh nha, là bảo vệ Hoàng Đế Cẩm Quân một trong, chúng ta mang một ít gia hỏa điểm đu người lại đi xông a.”

Mã Vân gật gật đầu, nói ra:“Chúng ta chia ra chia làm hai đường, ta cùng thạch một đi không trở lại cầm binh khí thẳng đến như thánh doanh; Người đi Triệu phủ thông tri Liêu nhân dừng bọn hắn tình huống có biến, lại để cho bọn hắn Tiểu Tâm Tòng Sự.”

Chỉ chốc lát sau, Mã Vân liền trở lại Bát Am phủ phụ cận Liêu nhân dừng bọn hắn chỗ ở, cảm thương lên ngựa hướng về Thành Tây Nam mau chóng đuổi theo, cách như thánh doanh càng ngày càng gần, phía trước rõ ràng truyền đến một hồi tiếng kêu.

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Long Hồ Phong Vân sẽ (1)

Nhú thánh doanh là Hoàng Đế Cẩm Quân một trong, ước chừng 5000 người tới, tổng cộng chia làm vì(thay) năm doanh, mỗi doanh có một cái Giáo Ủy Thống Lĩnh, liên trú đóng ở Thành Tây Nam, bởi vì Giáo Trường nhỏ hẹp, bọn hắn từ trước đến nay là ra khỏi thành Huấn Luyện . Nhắc tới cũng xảo, hôm nay vốn là nhú thánh doanh Huấn Luyện ngày, còn lại Tứ Doanh từ lâu ra khỏi thành, to như vậy cái trong doanh phòng chỉ còn lại Nhất Doanh, nó Giáo Ủy họ Phùng tên Đức Tuấn, nhưng lại Phùng ngọc Bản Gia.

Mã Vân mặc dù mang theo binh khí, nhưng Tự Vệ ý tứ muốn xa xa tầm lớn hơn xông vào, dù sao Mã Vân có một “Hoạt Thần Tiên” danh hiệu, còn được qua hoàng thượng tự mình tiếp kiến, người bình thường cũng không dám đối với hắn thế nào. Hắn cũng không muốn sinh sự, đương nhiên điều kiện tiên quyết là Triệu kinh mẹ bình yên vô sự.

Mã Vân hướng Thành Tây Nam một đường bay nhanh, chỉ chớp lát sau liền xa xa trông thấy một tòa Quân Doanh, viên môn trước cờ thường tung bay, bất quá trên mặt đất lại nhưng mà có chút đông bừa bộn, Đạo Thương Kiếm Kích thừa thốt tán trên đất, vẫn còn có mười mấy người nằm trên mặt đất, trên mặt đất có nhiều chỗ đỏ rực một mảnh vết máu, trong quân doanh còn truyền đến tiếng kêu.

Thạch đại ồm ồm nói:“Gia, bên trong giống như có người đang chém giết lẫn nhau nha, chúng ta muốn hay không lập tức xông đi vào.”

Nhìn xem thạch đại kích động bộ dạng, Mã Vân lại nhưng mà bình tĩnh lại, đây chính là Quân Doanh ah, chúng ta liền mười mấy người này, bên trong tình huống như thế nào cũng không biết, lén nhem nhưng xông đi vào, Vạn Nhất cùng nhú thánh doanh làm thượng, sẽ thấy cũng không có đường lui .

Nhú thánh doanh phía trước là ba cái sân bóng kích cỡ tương đương Giáo Trường, trên giáo trường cũng là khắp nơi bừa bộn, đằng sau tựa là từng dãy doanh trại, cái này tiếng kêu tựa là theo trong doanh phòng đi ra . Mã Vân đi vào viên môn trước, hỏi trên mặt đất nằm một cái bị thương quân tốt nói:“Ta là Xu Mật Viện Lang Quan, cây dâu đại nhân lại để cho ta tới xem một chút, bên trong chuyện gì xảy ra?”

Cái kia quân tốt bụm lấy đùi, thở hào hển nói ra:“Vừa qua khỏi buổi trưa, có một đám người muốn tìm người nào, một lời bất hòa : không cùng liền vọt vào đi, cái này, đây quả thực là không mục Vương Pháp, đại nhân nhất định phải nghiêm trị ah.”

Mã Vân hỏi vội:“Bọn hắn muốn tìm người nào?”

Cái kia quân tốt nói quanh co cả buổi, cũng không nói lên được, ngược lại là bên cạnh một cái Thương Binh nói ra:“Hình như là tìm cái gì nữ nhân, gọi Triệu kinh mẹ .”

Mã Vân mặt trầm xuống, hắn là bên trong chính là Triệu Khuông Dận.

Mã Vân hung dữ đối quân tốt nói ra:“Triệu kinh mẹ là cây dâu đại nhân Thân Thích, các ngươi nhú thánh doanh lại dám đoạt, thật sự là to gan lớn mật.” Sau đó nắm thật chắc nắm tay trung thương thép, đối thạch đại nói ra:“Chúng ta xông đi vào, cứu ra kinh mẹ.”

Một phương diện, trời nắng chang chang, Mã Vân chạy cho tới trưa, bốn phía vấp phải trắc trở, tâm tình cũng là càng đến càng phiền muộn; Một phương diện khác, nam nhân đều là sĩ diện , trước mắt nghe được Triệu Khuông Dận rõ ràng đều xông đi vào cứu người , Mã Vân như thế nào còn có thể nhẫn nại xuống dưới, dù sao Triệu kinh mẹ thế nhưng mà lão bà hắn. Nếu như Liễu nhân dừng tại, có lẽ còn có thể khuyên giải khuyên giải, đáng tiếc bên người cùng chính là thạch đại, thạch Yamato tiền thanh đều là Sở Quân trung Mãnh Tướng, điển hình duy Vô Lực luận người, thẳng này nghe được tiếng kêu tay liền ngửa, trên ngựa đã sớm đem Đại Dao vung mạnh đến vung mạnh đi, tựa đội đến chém giết , ngoại trừ “Gia, chúng ta giết đi vào, chém đám kia Vương Bát Đản một bên ngoài” Vậy còn có thể đưa ra cái gì tính kiến thiết ý kiến.

Xúc động là ma quỷ nha, cứ như vậy Mã Vân xách thương phóng ngựa, một đám người liền xông tới. Mã Vân là bị Triệu Khuông Dận kích được nhất thời cũng đã quên đao mũi tên không có mắt chuyện này, thạch đại những người này trong quân kiện tốt, kinh nghiệm sa trường, cái kia càng là xem chiến tranh tựa như ăn cơm đơn giản như vậy. Một đoàn người như Mãnh Hồ Hạ Sơn bình thường, thứ nhất là sau lưng tập kích, thứ hai lại đứng đấy Mã Quân ưu thế, tựa như giống như ăn cháo, trực tiếp liền vọt vào doanh trại khu.

Doanh trại khu Phòng Ốc khoảng thời gian không lớn, Địa Thế nhỏ hẹp, người lại nhiều, nhú thánh doanh binh lính một hồi bối rối, tức sợ bị Mã giảm phải, lại sợ bị lập tức mặt người cho chém lấy. Mã đến chỗ, binh lính nhao nhao lui về phía sau, Mã Vân cũng rất thuận lợi vọt vào, cùng Triệu Khuông Dận, Thạch Thủ Tín hiệp cùng một chỗ.[]

Mã Vân vội hỏi:“Có thể tìm được kinh mẹ.”

Triệu Khuông Dận còn chưa nói, đằng sau thì có một kinh hi âm thanh truyền đến:“Công Tử, người đã đến rồi.”

Mã Vân bẻ bộn nhìn lại, liền gặp được kinh mẹ đang bị một cô gái đeo trên người. Mã Vân vừa định đi lên, ân cần thăm hỏi hai tiếng, Triệu Khuông Dận lạnh lùng nói ra:“Tranh thủ thời gian giết ra ngoài a, bằng không thì bọn hắn càng tụ càng nhiều, chúng ta liền nguy hiểm.”

Mã Vân vừa định thúc ngựa xung phong liều chết, Triệu Khuông Dận còn nói thêm:“Ta nhìn ngươi Kỵ Thuật không tốt, cũng sẽ không chiến tranh, vẫn là đem Mã tặng cho ta, ta đảm đương đầu giết ra, ngươi ngay tại Trung Gian đi theo kiếm ra đi thôi.”

Nếu là lúc khác, Mã Vân nhất định sẽ đồng ý đề nghị này. Dù sao Mã Vân không có đánh giặc, chưa thấy qua loại này huyết tính Đại Trảng Diện, đáng tiếc chính là có Triệu kinh mẹ tại, hơn nữa Triệu Khuông Dận thanh âm mới vừa rồi cũng quá lớn điểm, nếu là cứ như vậy xam xít xuống ngựa, chẳng phải

là bị người coi thường, mặt mũi không phải là không thể ném, thế nhưng đạt được thời điểm, đúng lúc này, Mã Văn thà rằng bỏ mệnh, cũng không cần mất mặt.

Triệu kinh mẹ cũng nói:“Công Tử, nếu không chột nghe Triệu đại ca mà nói a.”

Mã Văn cười một tiếng dài nói:“Kinh mẹ, yên tâm, người xem Vi Phu là như thế nào giết địch.” Hắn hình như có ý lại không có ý đem Vi Phu hai chữ này đọc rất nặng. Lúc ấy Triệu Khuông Dận mặt thì có điểm màu gan heo.

Mã Văn hãy để cho Thuộc Hạ tặng cho Triệu Khuông Dận bọn hán mấy thớt ngựa, sau đó mắt nhìn Triệu Khuông Dận liền trực tiếp phóng ngựa lúc trước giết ra, bắt quả nhủ thánh doanh quân tốt, lại nhưng mà không giống vừa rồi như vậy thức ăn. Phóng ngựa đi qua về sau, bọn hán rõ ràng tự động lui ra phía sau, đồng loạt dựng thẳng lên trường thương, vừa mới giết chết mấy cái, rõ ràng lập tức liền có người bổ sung đi lên. Triệu Khuông Dận bọn hán Kiến Đồng biên sĩ tốt càng hợp càng nhiều đột không đi ra ngoài, liền thúc ngựa hướng tây bên cạnh đột đi. Nhủ thánh doanh hiện tại ở lại trong thành cũng là một ngàn người, vừa rồi một hồi chém giết về sau, nói như thế nào cũng có [một, hai trăm người] bị chặt lặt ra, như thế nào sẽ trả có nhiều như vậy đâu?

Triệu Khuông Dận bọn hán ngay tại doanh trại quân đội bên trong đích ngã tư đường, Tả đột phải xông, nhưng chỉ có không xông ra được. Triệu kinh mẹ cũng tại đằng sau nói ra:“Công Tử, người xem bên trái doanh trại thượng, giống như có người, chúng ta hướng bên trái đi, hán sẽ đem kỳ phía bên trái bên cạnh vùng.”

Mã Văn ngẩng đầu nhìn lên, bên trái trên nóc nhà đứng đầy một người cầm trong tay tiểu hồng kỳ, đang tại Chi Huy Chiến Đẩu đâu. Mã Văn lập tức mình bạch chuyện gì xảy ra, vừa rồi bọn hán xông quá mau, đánh chính là là tập kích chiến, nhủ thánh doanh khả năng căn bản sẽ không nghĩ đến bọn hán dám xông vào Hoàng Đế Cẩm Quân Quân Doanh. Trước mắt nhủ Thánh Quân Giáo Úy tính táo lại nhĩ đến rồi, mà bắt đầu Chi Huy Chiến Đẩu, trách không được Mã Văn bọn hán hướng cái hướng kia đột, cái hướng kia quân tốt lại đột nhiên gia tăng đâu.

Triệu Khuông Dận hét lớn một tiếng:“Chúng ta đi về phía nam xông.” Nhưng lại thúc ngựa hướng tây mà đi, còn đối cái kia cười hi hi Cao Hoài Lượng khiến một ánh mắt. Cao Hoài Lượng hiểu ý, gỡ xuống Trường Cung,“Vèo” một tiếng Loan Cung vọt tới, trên nóc nhà người nọ hét lên rồi ngã gục. Sau đó Cao Hoài Lượng đối với phía tây “Suru suru” Lại là mấy mũi tên, một mũi tên một mạng, phía tây nhủ thánh doanh Binh Sĩ từ thương rồi một ít, lại không ai bổ sung, vì vậy nhao nhao lui về phía sau, trận cuộc đại loạn, Mã Văn một chuyển rõ ràng xông ra,nổi bật doanh trại đi tới Giáo Trường.

Viên môn khẩu chẳng biết lúc nào đứng cả hơn năm mươi Binh Sĩ, cầm trong tay Trường Cung, hoặc ngồi xổm hoặc đã phân vì(thay) hai hàng, cung như trắng tròn, tên đã trên dây, đối diện lấy bọn hán.

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59: Long Hồ Phong Vân sẽ (2)

Phía trước có hơn năm mươi chỉ (cái) Cường Cung đối với, đằng sau nhủ thánh doanh quân tốt đã chặt chẽ đuổi theo, doanh trại cách viên môn chỗ cũng là một mũi tên chi địa, bắt quả nếu xông vào đi qua, chỉ sợ thương vong cũng rất thảm trọng.

Mã Văn hét lớn một tiếng nói ra:“Đại Gia dừng tay, ta là Sandvig hàn cây dâu đại nhân phái tới, các người là muốn phản loạn ư?”

Sandvig hàn Danh Tiếng hay vẫn là rất lớn, trong giáo trường hào khí đột nhiên có chút kỳ quái, phía trước quân tốt nghe thấy được lúc ấy liền dừng tay, đằng sau không nghe thấy vẫn còn không ngừng xông về phía trước. Viên môn bên ngoài cái kia ăn mặc Lượng Ngân giáp Giáo Úy, nhếch mép cười lạnh nói:“Nếu là phụng mệnh mà đến, của người quân hàm ở đâu?”

Mã Văn thấy các mặt của xã hội nhiều hơn, biết được bị hán hù dọa, phóng ngựa tiến lên nói ra:“Lớn mật, người dùng Cường Cung đối với Bản Quan, nhưng là phải Tạo Phán ư?”

Cái kia Giáo Úy mỉm cười nói:“Bản Quan? Người không phải Đạo Sĩ mà.”

Mã Văn Minh bạch sự tình hôm nay không dễ làm, người này đã biết hán cái này “Hoạt Thần Tiên”, vẫn như thế bảo trì không sợ hãi, điều này nói rõ cái này Giáo Úy Thượng Điện có người,***, sẽ là ai chứ?

Việc đã đến nước này, Mã Văn cùng Triệu Khuông Dận lẫn nhau nhìn thoáng qua, liền chuẩn bị cứng rắn (ngạnh) lao ra, bọn hán thúc ngựa vừa muốn Hướng Tiền, chột nghe viên môn ngoài có người khẽ kêu nói:“Chớ làm tổn thương ta Chương.” Ngay sau đó là Mã Thất bay nhanh tới “Được được” Âm thanh, còn kèm theo một hồi Kỳ Dị tiếng gió.

Kia bức lũy cửa ra vào đứng thẳng hơn hai mươi người, biết có người cười ngửa tới, hơn nửa muốn xông vào, liền vội vàng xoay người quay đầu lại, chuẩn bị cho nàng mấy mũi tên. Vừa mới quay đầu lại chỉ thấy hai cái màu da cam mang theo hồng tuệ Viên Luân, Vivi xoay tròn lấy từ hai bên trái phải hai bên hướng bọn hắn cấp tốc bay tới, dưới ánh mặt trời, rõ ràng còn kim quang lóng lánh trông rất đẹp mắt. Đứng ở chính giữa người vẫn còn ừ ừ cạc cạc, hai bên đã có người kêu thảm thiết ngồi xổm xuống, Phản Ứng trễ chút, chỗ cổ đã bị vạch phá, máu chảy như suối, mất thấy thì không được. Thậm chí, Đầu rõ ràng rớt xuống.

Hàng thứ hai người nguyên bản nửa ngồi lấy rất tốt, đã cảm thấy trên đầu giống như trời mưa đồng dạng, có chất lỏng lưu lại, cúi đầu liếc lại là Hồng Sắc, phía sau vẫn còn có tiếng kêu thảm thiết, đang muốn quay đầu lại nhìn xem, chợt nghe “Bang bang” Hai tiếng, rõ ràng rớt xuống mấy người đầu đến. Như thánh doanh quân tốt coi như là Phản Ứng linh mẫn, những người này rốt cuộc bắt chấp Giáo Ủy quát tháo, lúc ấy mà ngay cả lần lần bỏ hướng viên môn hai bên ọt ọt đi qua.

Mã Văn xung trận ngựa lên trước liền từ ra như thánh doanh, Triệu Khuông Dận qua ra doanh lập tức, xoay người thò tay nắm lấy Giáo Ủy cổ áo đưa hắn nâng lên Malay. Cao Hoài Lượng ra doanh về sau, hướng về phía đằng sau lại là “Sưu sưu” Vài tiếng, đã không có Giáo Ủy đốc chiến, như thánh doanh quân tốt vừa sợ Cao Hoài Lượng Thần Tiễn, rõ ràng chỉ là một hồi hò hét, cũng không liều mạng Hưong Tiễn đuổi theo. Ngược lại như vui vẻ đưa tiễn đồng dạng, nhìn xem Mã Văn bọn hắn rồi đi --

Sandvig hàn vừa trở lại Xu Mật Viện, thì có một cái Ngũ Phẩm Lang Quan, thần sắc bối rối, liền môn cũng không gõ liền trực tiếp chạy vào, Khí Hư thở gấp gấp muốn báo cáo.

Sandvig hàn nhìn Lang Quan dáng vẻ chật vật, trong nội tâm không vui, trách cứ:“Làm quan phải có quan thể, vậy người thần sắc bối rối, giống kiểu gì tử?”

Cái kia Lang Quan thở dốc sau nửa ngày, tài nói lắp bắp:“Đại nhân, Thành Tây Nam như thánh doanh Giáo Ủy..... Giáo Ủy sai người báo cáo nói, có người..... Tạo Phản xông vào Quân Doanh.”

Sandvig hàn nhất lảng, dưới chân thiên tử, thành Biện Kinh trung lại có thể có người to gan như vậy, bất quá Kinh Đô Bình Mã phần đông, hắn cũng là không hoảng hốt, chậm rãi bước đi thông thả đến ghế bành trước, sau khi ngồi xuống, tài chậm rãi nói:“Là chuyện gì xảy ra nha?”

Lang Quan gặp Sandvig hàn như thế trấn tĩnh, trong lòng cũng chậm rãi an định lại, miệng cũng không hề Cà Lăm, nói ra:“Khởi bẩm đại nhân, nên nhận được Thành Tây Nam như thánh doanh Giáo Ủy cấp báo, có người Tạo Phản xông doanh.”

Sandvig hàn cũng không tiếp “Tạo Phản” Lời này, lại hỏi:“Là người nào xông doanh nha?”

Lang Quan nói ra:“Theo báo, là trong sông Tiết Độ Sứ Cao Hành Chu nhi tử Cao Hoài Lượng, Hà Đông Lưu Tri Viễn thủ hạ Triệu Tín nhi tử Triệu Khuông Dận, vẫn còn có vẫn còn có Mã Văn xông doanh, cái này Triệu Khuông Dận nghe nói là theo Thái Nguyên Vương phủ đi ra về sau liền trực tiếp xông doanh.”

Sandvig hàn trong mắt hỏa hoa lóe lên, đánh gãy Lang Quan mà nói, nói ra:“Hôm nay như thánh doanh không phải ra khỏi thành Huấn Luyện ư? Cái này doanh trại quân đội bên trong không thể không người sao? Người nghe rõ ràng, đã không ai liền chưa tính là xông, lại càng không là Tạo Phản. Biết không?”

Lang Quan có chút kinh ngạc, yên lặng gật gật đầu, muốn khom người rời khỏi.

Sandvig hàn lại hỏi:“Cái này như thánh doanh Giáo Ủy, tên gọi là gì nha?”

Lang Quan do dự một chút, nói khẽ:“Gọi..... Gọi Phùng Đức tuấn.” Nói xong muốn rời khỏi.

Không ngờ, Sandvig hàn hí mắt con mắt đột nhiên mở ra, nói ra:“Hôm nay không phải như thánh doanh Huấn Luyện ư? Hắn tại sao không có đi đâu? Đi thăm dò một chút hắn là nguyên nhân gì không đi, làm hồng Quân Sự, cái tội danh này cũng không phải hắn một cái nhỏ nhỏ Giáo Ủy gánh nổi.”

Cái kia Lang Quan vẫn không nói gì, liền lại có một cái đang trực Lang Quan, đi đến, cũng là về mặt bối rối, nhìn thấy hơi thi lễ, liền vội vàng nói:“Vừa rồi Phản Quân, đã lao ra Quân Doanh, còn cưỡng ép như thánh doanh Giáo Ủy.”

Sandvig hàn mạnh mẽ đứng lên, nổi giận nói:“Nói láo : đánh rắm, đây không phải là cái gì Phản Quân, chỉ là..... Chỉ là trong quân gia thuộc người nhà có chút ấu tã mà thôi, còn dám nói hươu nói vượn, Tiểu Tâm đầu của các người.”

Sandvig hàn tức giận gần chết, cái gì Phản Quân, Phản Quân, đó là trú bên ngoài tất cả Quân Tướng lĩnh Gia Quyển, cho bọn họ cái lên cái Phản Quân Danh Tiếng, ngày đó hạ còn không nhất thời phản hơn phân nửa, thật sự là một đám thùng com, hoàn toàn không biết nặng nhẹ. Sandvig hàn trong phòng đi tới đi lui, hôm nay chuyện này nháo đại, giải quyết tốt hậu quả nhưng chỉ có cái vấn đề.

Chuyện này nếu chẳng quan tâm, những cái...kia Ừng Bình Tự Trọng Tiết Độ Sứ nhóm đám bọn họ, chỉ sợ cũng càng thêm ngang ngược, khó có thể đã không chế. Bất quá nếu nghiêm khắc đề xuống, thứ nhất không có phù hợp danh nghĩa, những cái...kia Tiết Độ Sứ nhóm đám bọn họ nếu kêu lên oan đến, lại là đất bằng bay lên một hồi phong ba; Thứ hai, Đạo Thương không có mất Vạn Nhất làm bị thương, cũng không dễ xử lý. Chuyện này phải có cái nói còn nghe được lấy có mới tốt ah.

Sandvig hàn nhìn qua ngoài cửa đau khổ suy tư biện pháp này, bỗng nhiên hắn thấy được võ bị tư trước cửa thạch Mã, lạnh lùng nói ra:“Xin lỗi rồi, Mã Vân, liền từ ngươi đến lưng (vác) nổi oan ức này a.”

Sandvig hàn nói ra:“Ngươi tới cái đó.”

Lập tức có một cái đang trực Lang Quan đi đến, Sandvig hàn nói ra:“Cầm của ta Hồ Phù, đi Cẩm Quân Hữu Doanh, Mệnh Lệnh Trương Ngạn Trạch Tướng Quân dẫn đầu 1000 quân Mã, đuổi bắt đầu độc trong quân Chương tử xông doanh Mã Vân Yêu Đạo.”

Cái kia Lang Quan hơi chần chờ, nói:“Mấy người kia rất là Dũng Mạnh,1000 người có thể hay không không đủ nha?”

Sandvig hàn nhìn hắn một cái, nói ra:“Ngươi không có đánh giặc, ngươi biết cái gì, Cẩm Quân Hữu Doanh binh, há lại như thánh doanh có khả năng so được rồi được.”

Lang Quan dạ một tiếng, vừa muốn đi ra.

Sandvig hàn còn nói thêm:“Nói cho Trương Ngạn Trạch, lại để cho hắn mang lên Hữu Doanh Ngũ Hồ, hảo hảo giáo huấn thoáng một phát những cái...kia Công Huân Chương tử, chỉ cần không xảy ra án mạng, cho dù đem Thiên Thông cái lỗ thùng, đều có ta cho hắn lấp lấy.”

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Long Hồ Phong Vân sẽ (3)

Mã Vân lao ra như thánh doanh, cùng Triệu Tử Anh, Liêu nhân dũng, Triệu Thông bọn người hiệp cùng một chỗ, chỉ thấy Triệu Khuông Dận tiện tay đi phía trước một đặt xuống, cái kia xuyên đeo Lưỡng Ngân giáp Giáo Úy liền té xuống đất. Triệu Khuông Dận trên ngựa dùng Thương chỉ vào Giáo Úy Yết Hầu nói ra:“Nói, là ai bảo ngươi bắt cóc Triệu cô nương.”

Cái kia Giáo Úy run như run rẩy, nói lắp bắp:“Không phải ta bắt cóc , sáng hôm nay là, là Phùng ngọc Phùng tướng gia phái người đưa tới, hắn nói muốn ta đem các ngươi bắt lại, vu hãm các ngươi lên xông vào Quân Doanh.”

Mã Vân bọn hắn sùng sốt một chút, Triệu Khuông Dận nói tiếp:“Chúng ta vừa rồi không có đắc tội Phùng ngọc, hắn tại sao phải vu hãm chúng ta đây?”

Cái kia Giáo Úy nói quanh co cả buổi cũng nói không nên lời như thế về sau.

Mã Vân lau mồ hôi, điều tiết dưới tâm tình, nói ra:“Triệu huynh, hôm nay Đa Tạ ngươi tương trợ . Bằng không thì.....”

Hắn lời còn chưa nói hết, bên cạnh Triệu Thông liền nhận được nói:“Bằng không thì chúng ta muốn tổn công tổn sức . Chúng ta Mã công tử chuẩn bị thừa dịp xông loạn ra khỏi thành đi, triều đình xưa nay kiêng kỵ Hà Đông quân, các ngươi là Hà Đông Gia Quyển, tranh thủ thời gian về nhà, đem sự tình gì đều đổ lên trên đầu chúng ta, chắc hắn cũng không có chuyện gì. Chúng ta như vậy từ biệt.”

Triệu Khuông Dận hừ lạnh một tiếng, nói:“Hôm nay cũng không phải là vì Mã công tử, mà là vì(thay) Triệu cô nương. Các ngươi hiện tại có Thực Lực lao ra thành Biện Kinh ư?”

Triệu Thông cười nói:“Không thử xem làm sao biết. Đại Trượng Phu tự nhiên Tung Hoành Thiên Hạ, Biện Kinh những cái này chó giữ nhà, chúng ta còn không có để vào mắt. Triệu huynh, thế nhưng mà sợ bọn hắn ư?”

Triệu Khuông Dận lửa giận trong lòng sôi trào, nói ra:“Ta sẽ sợ bọn họ, ngươi chớ để lấy cái gì phép khích tướng, ta hôm nay tự nhiên sẽ tiễn đưa Triệu cô nương an toàn ra khỏi thành .”

Mã Vân gặp Triệu Khuông Dận Triệu cô nương Trường Triệu Cô Nương ngắn thì nói xong, trong nội tâm càng là tức giận, thích thú nói ra:“Đã như vậy, chúng ta cũng đừng có lúc này dừng lại, thẳng đến Nam thành môn, giết ra thành đi thôi.”

Triệu Khuông Dận gật gật đầu, quay đầu mắt nhìn sau lưng Cao Hoài Lưỡng, Thạch Thủ Tín, hai người kia hiểu ý, cùng kêu lên nói ra:“Hôm nay theo Nhị Ca giết ra thành đi.”

Triệu Khuông Dận nói ra:“Đem ngựa thất trước hết để cho cho Mã công tử thủ hạ, chúng ta miếu hoang huynh Chương, có Mã đi theo chúng ta giết ra thành đi, không ngựa , ngay tại trong thành phòng cháy, mê hoặc Cẩm Quân.” Xem mọi người gật đầu, Triệu Khuông Dận không để ý tới cái kia Giáo Úy,

xung trận ngựa lên trước, một chuyến hơn năm mươi người thẳng đến Nam Môn mà đi. Trên đường đi người đi đường rất thưa thớt, cửa hàng phần lớn Quan Môn, xem ra xông doanh sự tình đã sớm truyền ra. Bất quá không có người đi đường trở ngại, đánh ngựa giờ roi Tốc Độ nhưng lại cực nhanh --

Thành Tây Thái Nguyên trong vương phủ, Thế Tử Lưu thừa huấn vừa mới bị Quan Gia theo ngủ trưa trung tỉnh lại. Hắn còn buồn ngủ, còn không có hoàn toàn theo trong lúc ngủ mơ tỉnh táo lại, bất quá, hắn lại biết, nhất định là xảy ra đại sự gì. Hắn vuốt vuốt huyết Thái Dương, ra hiệu Quan Gia hồi bẩm. Quan Gia ngay lập tức sẽ đem Triệu Khuông Dận bọn người xông như thánh doanh sự tình bẩm báo cho hắn.

Vừa nghe thời điểm, Lưu thừa huấn còn có chút giật mình, sau khi nghe xong, hắn lại nhưng mà vẻ mặt nhẹ nhõm, cười nói: “Hô Phụ không Khuyển Tử ah, ta Hà Đông có người kẻ tặc ah.”

Quan Gia nói: “Thế Tử, chúng ta đây nên làm như thế nào đây?”

Lưu thừa huấn cười nói: “Như là đã vỡ lở ra, nên làm như thế nào liền làm như thế đó quá. Đi đem Quách huynh cùng Lý huynh mời đến Thư Phòng đến, chúng ta thương lượng một chút.”

Lưu thừa huấn trong miệng Quách huynh, Lý huynh, chỉ chính là Hà Đông Lưu Tri Viễn Tâm Phúc Đại Tướng Quách Uy nhi tử Quách Vinh cùng Châu Ngoại Lý Trọng Tiển. Hai người này cũng là gần đây vừa xong Biện Kinh, Quách Vinh Kiến Thức có phần Nghiễm, hào hoa phong nhã, một bộ nho nhã diễn xuất; Mà Lý Trọng Tiển hoàn toàn Trương Phán, Khổng Vũ hữu lực, tiêu sái phóng khoáng. Lưu thừa huấn đối với bọn họ thật là thương thức, từ trước đến nay là xưng huynh gọi Chương, tựa hồ nửa điểm cũng không đem bọn họ coi như cấp dưới.

Quan Gia đi chỉ chốc lát sau, Quách Vinh cùng Lý Trọng Tiển liền chạy tới Thư Phòng. Lưu thừa huấn xin bọn họ sau khi ngồi xuống, mới chậm rãi nói tin tức mới vừa nhận được.

Lý Trọng Tiển chẳng hề để ý nói: “Những người này nếu là chúng ta Hà Đông gia thuộc người nhà, không thể không có cứu, không bằng ta dẫn người đem bọn họ cứu ra ngoài thành tốt rồi. Lượng Biện Kinh Cẩm Quân cũng ngăn không được ta.”

Lưu thừa huấn cười nói: “Đương nhiên phải cứu. Ai, triều đình làm như vậy, không phải rét lạnh Thiên Hạ Tướng Sĩ tâm mà.”

Lý Trọng Tiển phụ họa nói: “Tự là. Người hoàng thượng này ngoại trừ thu thuế cùng trêu phụ nữ, còn có thể làm cái gì, chúng ta ở phía trước liều sống liều chết chiến tranh, bọn họ ở phía sau hưởng thụ thì cũng thôi đi, rõ ràng còn chính quân trung gia thuộc người nhà. Hừ.”

Lưu thừa huấn khoát tay, cười nói: “Cũng là không phải Hoàng Đế vấn đề, mấu chốt là trong triều Gian Nịnh giữa đường. Cái này cũng không nói, chúng ta thương lượng một chút như thế nào cái cứu pháp.”

Quách Vinh nói ra: “Hiện nay Sandvig hàn vi (thay) chính, hắn từ trước đến nay cẩn thận, chắc hẳn sẽ không đem lúc này nháo đại, không bằng chúng ta trước Tỉnh Quan Kỳ Biển, sau đó lại nghĩ biện pháp cứu viện. Lượng hẳn cũng không dám Thương Tồn trong quân Chương tử.”

Lưu thừa huấn còn chưa nói, Lý Trọng Tiển liền vội la lên: “Như vậy sao được, các loại dơ bẩn yên tĩnh nói không chừng liền xảy ra nhân mạng.”

Chuyện này hậu quả đơn giản là hai cái, một là Triệu Khuông Dận bọn họ giết ra thành đi, hai là bọn họ [bị nắm, chộp] hoặc là bị giết. Lưu thừa huấn cũng không muốn lại để cho thứ hai kết quả xuất hiện. Hắn nghĩ tới hơn nửa là, làm sao tới Phá Hư triều đình Uy Vọng, làm sao tới thu nạp Nhân Tâm. Vì vậy, Lưu thừa huấn gật gật đầu, nói ra: “Như vậy đi, Quách huynh, Lý huynh các người mang theo Vương phủ một bộ phận Hộ Vệ đổi thành thường phục, cứu bọn họ ra khỏi thành, ta lưu lại giải quyết tốt hậu quả.”

Quách Vinh kinh ngạc nói: “Cái kia Thế Tử không phải rất nguy hiểm ư?”

Lưu thừa huấn cười nói: “Nguy không nguy hiểm, không tại triều đình, không ở ta, tại các người ah. Các người giết ra thành đi, ta liền vững như Thái Sơn.”

Quách Vinh đã minh bạch Lưu thừa huấn ý tứ, cái này Thế Tử biểu hiện ra khiêm tốn theo thiện, trong nội tâm sớm đã động như thấu suốt, thấy rõ tình thế, quyết định được chủ ý. Lý Trọng Tiển nghi hoặc nhìn một chút Quách Vinh, hắn không rõ Lưu thừa huấn ý tứ. Đã thấy Quách Vinh đã đứng lên, nói ra: “Thế Tử, chúng ta đây mà bắt đầu chuẩn bị. Về sau Hà Đông Saionara.” Nói xong kéo mạnh lấy Lý Trọng Tiển thì lễ rồi khỏi.

Nhìn qua Quách Vinh hai người đi ra ngoài bóng lưng, Lưu thừa huấn cười nói: “Người muốn tình, ta càng muốn loạn. Người muốn cho Phiến Trần cái ra oai phủ đầu, ta thiên không cho người Như Ý.” --

Cẩm Quân Hữu Doanh trên giáo trường, Chỉ Huy Sứ Trương Ngạn Trạch chính dựa theo Sandvig hàn vi yêu cầu, chọn 1000 Binh Mã, chuẩn bị đi đuổi bắt Yêu Đạo Mã Vân. Bên cạnh có một Giáo Úy reo lên: “Đây là chuyện gì nha? Để cho chúng ta xuất binh, lại không cho sát nhân, việc này cũng quá khó đã làm Bất.”

Trương Ngạn Trạch không cần nhìn cũng biết là ai? Phía dưới cái này mấy cái Quân Giáo, hẳn quá quen thuộc. Mấy người này không chỉ có là tâm phúc của hắn, cũng là hắn Thăng Quan Phát Tài, tại trong loạn thế chiếm cứ một chỗ cấm dùi bình phong -- Hữu Doanh Ngũ Hồ. Năm người này thống là lưng hùm vai gấu, Cung Mã thuần thực, đánh tới trận chiến đến không muốn sống nhân vật hung ác, cho nên được một cái tên hiệu tự kêu là “Hữu Doanh Ngũ Hồ”. Nói chuyện đúng là cái này Ngũ Hồ Lão Đại, Trương Vân nước.

Trương Ngạn Trạch mặt trầm như nước, trừng bọn họ vài lần, nói ra: “Đây là cây dâu đại nhân, nhiều lần dặn dò, chờ một lát, mấy người các người nhất định phải nghiêm khắc Chấp Hành, như làm trái phản, chớ trách Quân Ta pháp Tòng Sự.”

Xem Ngũ Hồ nhóm đám bọn họ yên lặng gật đầu, Trương Ngạn Trạch còn nói thêm: “Cung Tiển không có mặt, Lực Sát Thương đại, cái này 1000 Binh

Mã cũng đừng có mang cung tên, ân, bọn hấn mới từ nhủ thánh doanh đi ra, gần đây Thành Môn là Nam Môn, đi Nam Môn tắt [nhiên đi Thông Minh phố. Trương Văn nước, Lục chiêu, Lưu về các người dẫn đầu 500 người khoái mã đi Nam Môn thù hộ. Ta mang theo những người còn lại ngăn chặn Thông Minh đầu phố, đem bọn họ vây vào giữa, lượng bọn hấn cũng chấp cánh tránh khỏi.”

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 61: Long Hồ Phong Vân sẽ (4)

Ngày đã tây nghiêng, dạ đại cái thành Biện Kinh, ngoại trừ một hồi tiếng vỗ ngựa dồn dập, rõ ràng không còn có cái gì động tĩnh, Không Khí cũng giống như đọng lại bình thường. Mã Vân tâm tình cũng như cái này Không Khí đồng dạng ngưng trọng, hấn nắm thật chặt trường thương, đi theo Triệu Khuông Dận sau lưng, hướng về Nam Môn bay nhanh.

Nam Môn càng ngày càng gần, tình huống bên kia cũng càng ngày càng rõ ràng, Nam Môn bên cạnh đội ngũ chỉnh tề, Thương kích Minh Lượng, đồng nghệt đứng cả một mảnh quân tốt, Lĩnh Đầu ba người ngồi trên lưng ngựa, ba người Lượng Ngân giáp đều là Giáo Ủy cách ăn mặc, Trung Gian dùng đao, hai bên phân biệt dùng Thương. Có lẽ là Cẩm Quân sơ sẩy, có lẽ là Giáo Ủy căn bản sẽ không có không cho rằng bọn này ăn chơi thiếu gia có thể xông ra ngoài được, Nam thành môn vẫn luôn không có Quan.

Gần trong gang tấc Thành Môn, lao ra liền tự do. Nhìn xem Triệu Khuông Dận, hấn mặt không đổi sắc, trầm ổn trung cường ép lấy Hủy Diệt hết thảy Khi Thế, như trước phóng ngựa đi về phía trước, không có chút nào đình chỉ ý tứ. Mã Vân nuốt khô nước bọt, kiên trì xông tới.

500m, 300m, khoảng cách càng ngày càng gần, đám kia quân tốt tựa hồ nghiêm chỉnh huấn luyện, đội hình chỉnh tề, không chỉ nói một điểm bối rối đều không có, ngay cả lập tư thế cũng không có thay đổi. Còn thừa lại 200m thời điểm, Trung Gian Giáo Ủy, Đại Đao một lần hành động, lâu hầu quân tốt như Mãnh Hổ ra áp đồng dạng, nện bước kiên cố bước chân, giờ trường thương giống như là thủy triều tuôn thượng, phảng phất muốn đem ngựa vằn bọn hấn triệt để bao phủ.

Nhiệt Huyết một sát na trong kia tại Triệu Khuông Dận trong lồng ngực sôi trào lên, hấn trợn mắt tròn xoe, giờ súng hét lớn:“Giết.” Nói xong nghiêng người đỉnh thương hướng về phía trước quân tốt phóng đi, bên cạnh Thạch Thủ Tín, tiền thanh bọn người theo sát hấn vọt tới.

Hiệp Lộ Tương Phùng Dững Giả Thăng.

200m khoảng cách lập tức liền biến thành linh, Triệu Khuông Dận trên ngựa đẩy ra quân tốt trường thương, ngay sau đó thò người ra nghiêng về phía trước, Thiết Thương trước tiên đưa, hung hăng vào phía trước Binh Sĩ Yết Hầu.....

Ngắn ngủn trong nháy mắt, đủ để cho mấy người Trí Nhó cả đời, cũng đủ để Hủy Diệt mấy người đích nhân sinh cuộc sống. Xông lên phía trước nhất năm người Triệu Khuông Dận, Thạch Thủ Tín, tiền thanh, thạch đại, Triệu Tử Anh phô bày cường đại Lực Sát Thương, bọn hấn có đỉnh thương chạy nước rút, có đao chém búa bổ, quân tốt hoặc bị Thiết Thương xuyên qua yết hầu, hoặc bị Trường Đao chém đầu, như thủy triều dũng mãnh lao tới quân tốt, tựa hồ đang trong nháy mắt đó đập lấy đá san hô ngầm phía trên, bị kích cái nát bấy, cũng không còn cách nào bảo trì nguyên lai Trận Hình.

Chiến Đấu không hề chỉ là phía trước năm người sự tình, sát nhập Cẩm Quân Trận Doanh người càng đến càng nhiều, máu tươi giàn giụa, tiếng kêu thảm thiết từng con, Kiếm Kích bay tứ tung, Mã Vân không chế được trong lòng cái kia vẻ không đành lòng, liều mạng đầu nhập chém giết. Chém giết trung, hấn đột nhiên nghĩ đến cái gì, nhìn nhìn theo sát tại bên người Liễu nhân dừng, miễn cưỡng cười nói:“Người không cần lo cho ta, đi báo hộ Triệu tiên sinh cùng kinh mẹ bọn hấn, những người này không làm gì được ta.” Liễu nhân dừng gặp Mã Vân Thương Pháp tuy là đi sứ đúng một học , thực sự bất loạn, chung quanh thân tốt lại liều chết Hộ Vệ, nghĩ thầm sẽ không có sự tình, lại thấy cùng Triệu kinh mẹ cùng cười một con ngựa Nữ Tử, Trảm Mã Đao dùng cực kỳ thuần thực, đủ để chiếu cố Triệu kinh mẹ, lập tức thúc ngựa đi cứu viện Triệu Thông.

Trương Văn nước vốn là mỉm cười về râu đang quan chiến, mấy cái trong quân ăn chơi thiếu gia, nơi nào sẽ là Cẩm Quân Đối Thủ, Trận Thế một hàng, trường thương một lần hành động, những cái này Poppy nên đầu hàng. Không nghĩ tới, hấn càng xem càng là kinh hãi, rộng vai chọc thủng Thông Minh trên đường, đã máu chảy thành sông, Cẩm Quân Trận Thế toàn bộ rối loạn. Như tại địa phương khác, hấn Tự Nhiên có thể thổi tiếng kèn đem đảng sau quân Mã tạm lui, một lần nữa bày trận. Thế nhưng mà đến một lần Chiến Trường quá chật, thứ hai hấn bày trận quá thấp, xuất hiện trận muốn liệt đến Thành Môn chui vào trong động. Hấn không thể đang chờ đợi đi xuống, hấn mắt nhìn Lục chiêu, Lưu về, hung hấn nói:“Các người thượng, hảo hảo giáo huấn thoáng một phát bọn hấn.”

Lưu về nhảy vào trong quân, cử động đao tiếp được Triệu Khuông Dận. Vừa rồi đang xem cuộc chiến thời điểm, hấn xem Triệu Khuông Dận Cung Mã thuần thực, ở trong quân mạnh mẽ đâm tới, cảm thấy cũng so sánh tán thưởng. Nào biết được vừa mới giao thủ, hấn đã cảm thấy Triệu Khuông Dận như thế nào đâm tới Thương, mềm nhũn không có uy lực gì, nhẹ nhõm đã bị hấn đỡ lên, hơn nữa Triệu Khuông Dận thúc ngựa liền đi, Lưu về cho rằng Triệu Khuông Dận đã thoát lực, bên cạnh truy vừa cười nói:“Tiểu Tử, người hay vẫn là quăng.....”

Lời nói còn chưa nói, góc nhìn Triệu Khuông Dận quay người đâm một phát, trường thương thẳng vào lồng ngực, Lưu về “Ách ách” Hai tiếng, chán nản rơi. Lục chiêu hoàng hôn nhĩ, không để ý tới tiền thanh, thúc ngựa liền hướng (về) sau đi, vừa đi vừa quát: “Nhanh đóng cửa thành, nhanh đóng cửa thành.” Cẩm Quân không cần Cung Nỗ, Triệu Khuông Dận bên này cũng không nói không cần, Cao Hoài Lượng chứng kiến Lục chiêu rõ ràng đưa lưng về phía liền đi, đương nhiên không chút khách khí thương hấn một mũi tên, một mũi tên Xuyên Tâm, đã muốn Lục chiêu mệnh.

Ngũ Hồ cảm tình vô cùng tốt, đảo mắt góc nhìn, Lục chiêu, Lưu về sẽ chết tại Trương Văn nước trước. Trương Văn nước Đầu ông ông tác hưởng, tựa hồ không tin sự thật này, hấn hét dài một tiếng: “Tam Chương, Tứ Chương, các người chờ Ca Ca báo thù cho các người.” Nói xong muốn đỉnh thương tiến lên chém giết, chợt nghe xa xa có người hô to: “Đại Ca, chạy nhanh giữ vững vị trí Thành Môn, chờ để cho chạy bọn hấn.”

Trương Văn nước giương mắt nhìn lên, nhưng lại Lão Nhị Vương Hàn, Vương Hàn dẫn ước chừng 200 quân tốt đã theo Thông Minh sau phổ mặt, vọt thẳng đi qua, chắc hẳn Trương Ngạn Trạch đã biết rõ, tình huống ở bên này, phái người phía trước trợ giúp.

Trương Văn nước đỉnh thương lập tức đứng ở trận sau, cái nào binh lính lui về phía sau, hấn liền giết ai. Thế cho nên những cái này Binh Sĩ liều mạng ác chiến, vô luận Triệu Khuông Dận trùng kích bao nhiêu lần, giết mấy người thì có mấy người bổ sung, gần trong gang tấc Thành Môn tựa như vậy chậm rãi đóng cửa, Triệu Khuông Dận bọn người trong nội tâm phiền muộn, hô quát liên tục. Đằng sau Vương Hàn cũng dẫn người giết tiến đến.

Triệu Khuông Dận bọn hấn lâm vào một mảnh khổ chiến, Cao Hoài Lượng bên cạnh chiến bên cạnh đối Triệu Khuông Dận nói ra: “Nhị Ca, Nam Môn bên này là đột không đi ra ngoài, không bằng chúng ta giết hướng Thành Tây a, tìm nơi nương tựa Thái Nguyên Vương Thế tử, những cẩm quân này cũng không dám đem Thái Nguyên Vương thế nào.”

Triệu Khuông Dận quyết định thật nhanh, quát to: “Chúng ta giết bằng được.” Thạch Thủ Tín, Cao Hoài Lượng bọn hấn cao giọng đáp lại, Thanh Thế như sấm, hướng về Bắc Biên báo tấp đi qua.

Vương Hàn vốn là ở phía sau đuổi giết, Áp Lực không lớn, đột nhiên gặp Triệu Khuông Dận những cái này “Tội phạm” thúc ngựa vọt tới, Nghĩa Chương bị giết bóng mờ trong lòng hấn càng lúc càng lớn, rõ ràng thúc ngựa hướng bắc thối lui. Toàn bộ tình thế điên cuồng cái, truy người bị truy, chặn người ngược lại biến thành truy binh, cái này tình thế loạn được càng thêm lợi hại.

Trương Ngạn Trạch phái Vương Hàn đi qua về sau, chỉ biết là Trương Văn nước bọn hấn có chút căng thẳng, nhưng lại không biết Lục chiêu bọn người bị giết, trong nội tâm còn khí định thần nhàn ở đầu phổ chờ, dù sao 50- 60 Poppy Vô Lại, tại sao có thể là 700 dũng mãnh Cẩm Quân Đối Thủ đầu. Nhìn xem phía trước bụi đất tung bay, Vương Hàn xung trận ngựa lên trước, thẳng đến tới. Trương Ngạn Trạch nguyên lai tưởng rằng sự tình đã OK, về sau nhìn kỹ một chút không đúng, Vương Hàn cũng là mà thôi, đằng sau binh lính quăng mũ còi giáp, vẫn còn có tiếng kêu thảm thiết truyền đến, thấy thế nào cũng không giống là đặc thắng bộ dạng.

Trương Ngạn Trạch trong nội tâm rung mình, phóng ngựa Hướng Tiền, quát to: “Đạo Phủ Thủ chuẩn bị, lâm trận bỏ chạy người chết.”

Vương Hàn nghe xong lời này, không làm sao được dừng lại Mã, chuẩn bị thúc ngựa phục chiến. Ngay tại quay lại đầu ngựa thời điểm, có người hét to một tiếng: “Hảo tiểu tử, ngươi là cho Gia Gia tiền đưa Malay đây sao?”

Nói xong, một người theo bên đường Trà Lâu nhảy xuống, vừa vịn rơi lấy Vương Hàn sau lưng, công bằng ký tại mã thượng.

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 62: Long Hồ Phong Vân sẽ (5)

Vương Hàn thấy kia người rơi lấy sau lưng mình, vừa định rút kiếm, cũng cảm giác cổ bị người nọ cho níu lấy, ngay sau đó là một hồi đau nhức, tựa hồ còn nghe được “Xoẹt xoẹt~ xoẹt xoẹt~” Thanh Âm, hấn muốn hét to, cũng rốt cuộc kêu không ra tiếng đến.

Triệu Khuông Dận xông lên phía trước nhất, xem rõ ràng, vui vẻ nói: “Mộ Dung, ngươi đã đến rồi.”

Mộ Dung Duyên Chiêu cười ha ha nói: “Nhị Ca, ngươi như thế nào chật vật như vậy nha?” Nói xong một tay túm qua Vương Hàn Thiết Thương, một tay đem Vương Hàn thi thể đẩy xuống ngựa đi.

Triệu Khuông Dận mặt già đỏ lên, cái chày cái cối nói: “Ngươi không thấy được, ta là tại truy bọn hấn ư?”

Mộ Dung Duyên Chiêu nói ra: “Như thánh doanh tại Thành Tây ngoại ô Luyện Bình, lập tức liền phải về thành, chúng ta chỉ có thể theo Đồng Môn lao ra.”

Trương Ngạn Trạch hiện tại rất hối hận, không có mang Trương Cung tới. Nếu như Trương Cung nơi tay, mấy người này sao có thể lớn lối như thế. Bất quá, bọn hắn dù sao ít người, chỉ cần cố gắng nhìn qua một hồi, không cần lại Điều Bình Mã, những người này Tự Nhiên Lực kiệt bị bắt.

Triệu Khuông Dân nhìn quanh hạ bốn phía, một hồi chém giết về sau, xông lại rõ ràng còn có hơn ba mươi người, hơn nữa thời khắc thế này, rõ ràng không có ai lâm trận phản bội, điều này càng làm cho hắn mừng rỡ. Cẩm Quân Bình Sĩ tại Đào Phủ Thủ đốc chiến hạ, quay người phục chiến, gặt gao quân quit lấy Triệu Khuông Dân bọn hắn. Triệu Khuông Dân biết rõ muốn xông ra lớp lớp vòng vây, nhất định phải tốc độ nhanh, đánh vỡ Cẩm Quân Trận Doanh, tựa như vừa mới bắt đầu tại Nam thành môn đồng dạng. Hiện tại trước có chặn đường, phía sau có truy binh, chỉ có một biện pháp, tựa là cứng rắn (ngạnh) tiến lên, giết cái kia Chỉ Huy Sĩ, đánh gãy chỉ huy của hắn, đánh hán Cẩm Quân là gan. Bằng không thì, không tốn thời gian dài, chính mình sẽ kiệt lực, sẽ thấy cũng không xông ra được. Dù sao đều là như vậy, vật lộn độ sức a.

Triệu Khuông Dân hét dài một tiếng, vừa định thúc ngựa đi về phía trước, chỉ thấy con ngựa kia hí dài một tiếng, ngã xuống đất không dậy nổi. Nguyên lai vừa rồi chém giết thời điểm, con ngựa này đã bị thương, chạy như điên hồi lâu, rốt cục duy trì không được. Triệu Khuông Dân không chút hoang mang giờ sùng từ trên ngựa nhảy lên, khó khăn lắm chặn mấy cái vừa định đến kiểm tiện nghi Đào Thương, ngay sau đó trường thương nằm ngang một vòng, rõ ràng đã thương mấy người, quân tốt cuống quýt lui về phía sau. Bên kia Cao Hoài Lượng hét to nói: “Nhị Ca, người thế nào?”

Triệu Khuông Dân nói ra: “Không có việc gì, người xem có thể hay không bắn chết cái kia Chỉ Huy Sĩ.”

Cao Hoài Lượng giương mắt nhìn nhìn xa xa, nói ra: “Quá xa, người nọ lại ăn mặc Trọng Giáp.”

Triệu Khuông Dân cắn răng một cái, nói ra: “Người tại ta đằng sau Hộ Vệ, chúng ta giết đi qua, làm thịt cái thằng kia.”

Nói xong Đại Thương một lần hành động, lại ra sức vùng mạnh đi qua, đúng lúc này, hoàn toàn là cứng đối cứng cùng chết, không hề có một chút mưu lợi chỗ trống. Máu me tung tóe, tiếng kêu rên liên hồi, Triệu Khuông Dân máu me khắp người, từng bước một hướng đầu phố chuyển đi, mỗi tiến về phía trước một bước hóa Lực Khí càng lúc càng lớn, có thể cái kia bước chân lại nhưng mà càng ngày càng nhỏ.

Lực Khí thời gian dần qua tại nhát nhòa, thân thể cũng càng ngày càng mệt mỏi.

Vừa lúc đó, đầu phố bên ngoài tiếng kêu Chấn Thiên, ầm ầm truyền đến cái gì: “Trương Ngạn Trạch tàn sát Trung Lương, dẫn đầu Cẩm Quân phản loạn” [vân...vân, đợi một tý] lời nói.

Triệu Khuông Dân ra sức hấn lui bên người quân tốt, thở dốc một ngụm, liền xem trong thành tứ bề báo hiệu bất ổn, đầu phố chỗ đã là loạn thành một bầy, một cái cao lớn vạm vỡ, tay sử (khiến cho) Lang Nha bỗng người, đã vọt vào, một cái Giáo Ủy phóng ngựa cử động đao vừa định đi ngăn đón, người nọ thật lớn Lực Khí, một gậy xuống dưới, không chỉ nâng lên Giáo Ủy Trường Đao, ngay tiếp theo đánh nát Giáo Ủy Đầu Lâu.

Người nọ vừa xông tới, sau lưng lại nhảy vào hai người. Mã Văn trông thấy về sau, vui mừng quá đỗi, cao giọng nói: “Đại Ca, ta ở chỗ này.” Lang Nha bỗng người nọ hắn không biết, đằng sau hai cái nhưng lại Quách Vinh, Trương Vĩnh Đức.

Quách Vinh cũng là mừng lớn nói: “Nghĩa Chương, chạy nhanh thu nạp đội ngũ, theo chúng ta giết ra khỏi trùng vây, Trịnh ân đã tạm thời chiếm Đồng Môn, chúng ta tranh thủ thời gian lao ra a. Cái kia sử (khiến cho) Lang Nha bỗng chính là huynh Chương của ta, gọi Lý Trọng Tiến.”

Thừa dịp Lý Trọng Tiến tả xung hữu đột, Triệu Khuông Dân nhìn chuẩn cơ hội cướp được mới vừa rồi bị bỗng giết Giáo Ủy Tọa Kỳ. Người trên ngựa, Tinh Thần cũng là một hồi, hắn ngửa mặt lên trời Trường Khiếu, Thiết Thương trực chỉ Đồng Môn, Cao Hoài Đức đã ở một bên hét lớn: “Theo chúng ta giết ra Đồng Môn.”

Lý Trọng Tiến dẫn theo hơn năm mươi người, khoái mã sát nhập, vốn là dùng để ngăn chặn đầu phố 300 quân tốt, giờ phút này bị giết được quân lính tan rã. Trương Ngạn Trạch muốn nhận lũng đội ngũ, nhưng lại cũng đã không thể, liền cái kia dùng để đốc chiến Đào Phủ Thủ, cũng bị Lý Trọng Tiến cho giết được còn thừa không có mấy. Ngang đầu nhìn về nơi xa, trong thành chẳng biết lúc nào bốn phía đều nổi lên khói lửa, nhìn xem Triệu Khuông Dân bọn hắn như Mãnh Hổ Hạ Sơn đồng dạng hướng đồng môn phóng đi, cảm thấy cũng là không muốn ham chiến, vì vậy hắn ra lệnh Trương Văn nước ở phía sau đuổi giết, tuy có như vậy Mệnh Lệnh, đánh cho nhưng lại hơi làm hết sức mình, tùy tiện đuổi theo một hồi, liền thu binh hồi trở lại doanh chủ ý. Cái này còn thế nào có thể ngăn được Triệu Khuông Dân bọn hắn, chỉ (cái) ba đến hai lần xuống Công Phu, Triệu Khuông Dân bọn hắn liền thoát ly Cẩm Quân vây quanh, hướng về phía Đồng Môn, nghênh ngang rời đi.

Trương Ngạn Trạch thở dài một tiếng, liền muốn Mệnh Lệnh Trương Văn nước, thu binh sẽ doanh. Không nghĩ tới Trương Văn nước gặp Huỳnh Chương trước sau chết, lửa giận trong lòng Trùng Thiên, liều lĩnh hướng Triệu Khuông Dân vọt tới, Trương Văn nước trôi quá mạnh, rõ ràng (ba lỗ) bao khóa tại đây Triệu Khuông Dân nhóm người này trung hướng tây môn mà đi. Bị Triệu Khuông Dân bọn người phát hiện sau, trên người không biết bị đút bao nhiêu Thương, chém bao nhiêu đao, cái này trường có thể hướng biết.

Trương Ngạn Trạch xa xa trông thấy thiếu chút nữa thổ huyết té xỉu, trận chiến ngày hôm nay, hắn một điểm chỗ tốt cũng không có kiếm đến, còn chết trận Ngũ Hồ. Trong nội tâm không khỏi thống nộ Sandvig hàn --

Triệu Khuông Dân bọn hắn phá vòng vây không lâu, Sandvig hàn liền nhận được quân báo. Yên lặng mà ngồi ở trên mặt ghế thái sư, một khuôn mặt ngựa tức thì lại kéo xuống thật dài, sau một hồi lâu, Sandvig hàn tài thở dài một tiếng, thần sắc rai rác nói: “Các người xử lý Quân Vụ, ta tự mình tiến cung đi về phía hoàng thượng bẩm báo.”

Nào biết được Sandvig hàn vừa mới tiến Hoàng Đế, đã nhìn thấy Phùng ngọc cổ kiêu, tại đó ngừng lại, lòng hấn hạ lại là một hồi bức mình, nếu như không phải Phùng ngọc tham quyền đoạt lợi như thế nào sẽ chọc cho ra nhiều như vậy thị phi đến.

Thật vất vả nhìn thấy Hoàng Đế, Sandvig hàn liền nhẹ tránh trùng bầm báo dưới buổi trưa sự tình.

Sandvig hàn giọng điệu cứng rắn nói chuyện, Phùng ngọc liền nói nói:“Nếu là trong quân Chương tử đi nhằm vào Quân Doanh, cái kia xuất động Cẩm Quân là làm cái gì đây?”

Nhìn xem Hoàng Đế hồi thẩm ánh mắt, Sandvig hàn nói ra:“Buổi chiều nhận được tuyến báo, có Khiết Đan Mật Thám khả năng thừa dịp loạn phòng cháy, bịa đặt sinh sự, đầu độc Nhân Tâm, thần sợ Dân Tâm rung chuyển, tài xuất động 1000 Cẩm Quân bên đường loại bỏ.”

Nhìn xem Sandvig hàn đem không thấy nhi sự tình, nói được y theo đáng đáp, Phùng ngọc tâm trung Lãnh Tiểu, nói ra:“Những cái...kia trong quân Chương tử lại đã chạy đi đâu?”

Sandvig hàn trong nội tâm hận không thể Nhất Cước đá chết Phùng ngọc, trên mặt lại nhưng mà cười nói:“Những người kia trong ngày đá gà đầu chó (*chơi bồi lêu lổng), rất nhàn nhả, nghe nói ra khỏi thành đi săn đi.”

Nhìn xem Sandvig hàn cùng Phùng ngọc ở dưới mặt đánh vỗ mồm, Hoàng Đế trong nội tâm một hồi bức bội, hấn coi như là bình nghiệp xuất thân, xé chiều hôm nay huyền não tuy lớn, thực sự không...lắm kinh hoảng. Hấn ho khan một tiếng, nói ra:“Những người kia đều là Hà Đông quân Chương tử ư?”

Sandvig hàn lơ đãng nhìn thoáng qua Phùng ngọc, nói ra:“Không chỉ là Hà Đông quân, vẫn còn có Cao Hành Chu, đồ trùng uy các loại đội Tiết Độ Sứ Chương tử.”

Hoàng Đế trùng trùng điệp điệp hừ một tiếng, nói ra:“Liên theo cây dâu khanh ý tứ xử lý a.” Sau đó, hấn vừa trầm ngâm thoáng một phát, nói ra:“Hoàng Hà phía bắc, được Khiết Đan cướp đoạt không tính, ở tại chỗ trống phượng, thêm thu Phú Thuế, cây dâu khanh người sau khi trở về, nghỉ [mô phỏng cái bản dự thảo đi lên, hai ngày nữa tấu cho ta.”

Sandvig hàn trong nội tâm mát lạnh, Hoàng Đế ngoài miệng chưa nói, trong nội tâm đối Phiên Trấn càng thêm kiêng kị, áp đặt Phú Thuế, Nghiễm chỉnh Tiền Thuế, là nên vì bình phiên làm chuẩn bị.

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63: Hoàng Đế trên lầu ngòi

Mã Vân một đoàn người lao ra Biện Kinh, đứng như khốn điều: fuk lấy ra khỏi lồng hấp, Giao Long vào biển. Bọn hấn sợ triều đình tại đi Hà Đông trên đường bao vây chặn đánh, vì vậy một đường nhắm hướng đông, chuẩn bị quang co vòng vào đi Hà Đông. Có thể cùng những cái này Bắc Phụng Đại Lão cùng một chỗ ăn thịt, một khối uống rượu, Mã Vân đương nhiên là cầu còn không được, khi tất cả ra ngoài Du Lịch, lại đã quên Nam phản sự tình.

Chỉ là có khi chứng kiến Triệu Thông, Mã Vân trong nội tâm có chút ít áy náy. Một lần được cơ hội, hấn kéo Triệu Thông ở một bên, nhẹ nói nói:“Triệu huynh, vốn người hoàn toàn có thể dựa vào Phùng bảo bọn hấn thành tựu trở sự nghiệp, lần này nhưng lại liên lụy người rồi.”

Triệu Thông vô cùng không để ý nói:“Bọn hấn cũng không phải người làm đại sự, lần này có thể trốn tới nói không chừng sẽ Nhân Họa Đắc Phúc đâu.” Nói xong con mắt còn không ngừng phiêu hướng Xảo Nương.

Nhìn xem Triệu Thông Tâm Viên Ý Mã về mặt hèn mọn bỉ ổi dạng, Mã Vân thở dài một tiếng Vắn Nói:“Cái kia Triệu huynh về sau định làm như thế nào đâu?”

Triệu Thông thuận miệng nói:“Đó là đương nhiên là xem xảo....., xem người rồi, người không phải làm kinh doanh mà, ta liền làm cho người cái nhân viên thu chi a. Ha ha.”

Mã Vân biết rõ Triệu Thông là coi trọng Xảo Nương, hiện tại toàn bộ tâm tư đều đặt ở nàng ở bên đó, đành phải im ngay không nói. Bất quá Triệu Thông đáp ứng cùng hấn xen lẫn trong cùng một chỗ, Mã Vân là phi thường cao hứng, dù sao, đây chính là Mã Vân tại Ngũ Đại người bạn thứ nhất. Tuy nhiên người bạn này đáp ứng làm nhân viên thu chi, cũng không phải hoàn toàn xuất phát từ Hữu Tình.

Những ngày này Mã Vân cùng Từ Anh quan hệ cũng có chút vi diệu. Được phép nhiều người nguyên nhân, được phép đã đính hôn nguyên nhân, Từ Anh chỉ là thỉnh thoảng liếc mắt Mã Vân vài lần, cũng không hề làm ra cái gì cái khác cử động. Mã Vân có đôi khi có phần muốn đi thân cận một chút, chứng

kiến Quách Vinh bọn người giống như cười mà không phải cười biểu lộ, rõ ràng có chút xấu hổ, thường thường chỉ là xấu hổ cười mà bỏ đi. Duy nhất làm cho Mã Văn yên tâm sự tình, Triệu Tử Anh đem kinh mẹ thời khắc mang theo trên người, miễn đi Triệu Khuông Dận quấy rối.

Một ngày này vừa vặn đi vào Duyệt Châu, Triệu Tử Anh bọn người nghe nói Duyệt Châu Thành Đông Quan Âm điện, rất là linh nghiệm, liền mang theo kinh mẹ, Xảo Nương bọn người chuẩn bị đi bye bye. Mã Văn đạt được cơ hội, lén lút đối Tử Anh nói ra:“Tử Anh, ta cùng đi với người thấp nhang a. Chúng ta.....”

Triệu Tử Anh mắt nhìn bốn phía, thấp giọng dặn dò:“Quách đại Quan Nhân những người kia đều là nhân vật anh hùng, người nhiều hơn cùng bọn họ thân cận một chút, về phần chúng ta, còn đời sau này còn dài lắm?” Nói xong cười nhạt một tiếng, lôi kéo kinh mẹ các nàng đi. Mã Văn nhìn xem nàng đi xa bóng lưng nhất thời ngây dại, Lão Bà đã khôn khéo lại có Võ Lực, thật không biết là họa là phúc.

Đang tại Mã Văn ngăn người thời điểm, bên người có người vỗ vỗ bờ vai của hắn, nói ra:“Nghĩa Chương, Duyệt Châu có một khách đến lâu, lấy được là khách tới một lần đã nghĩ đến lần thứ hai ý tứ, bên trong xanh xao đầy đủ hết, cực kỳ ăn ngon, ta cùng Khuông Dận chuẩn bị đi thử lấy ném thử, người có đi không nha?”

Mã Văn tỉnh lại, cười nói:“Tốt lắm.” Nói xong lại mắt nhìn bên người đi tới Triệu Khuông Dận, còn nói thêm:“Những thứ khác các huynh Chương đâu?”

Quách Vinh cười nói:“Những người kia ngày hôm qua đều uống say mềm, không đến xế chiều là vẫn chưa tỉnh lại. Chúng ta đi trước ném thử xanh xao như thế nào, nếu là tốt, cùng với bọn hắn lại đi, Vạn Nhất không tốt, liền không nói cho bọn hắn, miễn cho lại nháo ra chuyện gì đến.”

Mã Văn gật gật đầu, ba người vừa đi vừa nói, thời gian dần qua hướng khách đến lâu đi đến.

Trên đường Mã Văn giống như Vô Ý nếu như có ý lại để cho Quách Vinh đi ở chính giữa, hắn và Triệu Khuông Dận ở riêng hai bên. Triệu Khuông Dận nhũ mảy, đối Mã Văn né tránh có chút không vui, trong nội tâm vốn cả chút lời nói, không ngờ bị nén trở về.

Ba người đi vào khách đến lâu, tại lầu hai định rồi cái Bao Sương, tùy ý ngồi vào chỗ của mình, đang tại gọi Tiểu Nhị gọi món ăn, chợt nghe đến dưới lầu có người kêu lớn:“Hoa Sơn Thần Toán, giải quyết kho khăn lo lắng, chỉ điểm sai lầm, không được không cần tiền.”

Quách Vinh nghe xong, cười nói:“Trên giang hồ nghe đồn, Hoa Sơn Trần Truyền Lão Nhân, Tinh Thông dịch lý, xem tướng đoán chữ, đoạn người Quá Khử Vị Lai, tinh chuẩn dị thường, hữu thần quỷ bất trắc cơ hội.”

Vừa mới nói xong, bên cạnh Tiểu Nhị nói ra:“Khách quan nói rất đúng, cái này Hoa Sơn Thần Toán, vậy cũng thật là đồ Hoạt Thần Tiên, không chỉ có thể xem tướng đoán chữ, nhưng lại Tinh Thông Dịch Thuật, không chỉ có thể Xích Thủ nhập nội chảo, còn có thể trong nước đùa định Lệ Quý, thật là Đạo Hạnh cao thâm cái đó.”

Triệu Khuông Dận hứng thú, nói ra:“Quách đại ca, nếu không chúng ta sẽ đem người này tên là đi lên, trắc trắc chúng ta tiền đồ như thế nào?”

Quách Vinh gật gật đầu, xòng Tiểu Nhị nói ra:“Tiểu Nhị Ca, làm phiền người giúp chúng ta đem hắn mời lên đến.”

Tiểu nhị kia lại có vẻ hơi có chán chờ nói:“Việc này Thần Tiên Đạo Hạnh cao, giá cả cũng cao, một lần muốn mười lượng bạc ròng đâu.”

Ba người lấp bắp kinh hãi, Quách Vinh nói ra:“Nói như vậy, thật là có chút bản lãnh, người đi gọi a, tiền không là vấn đề.”

Mã Văn nhìn nhìn đối diện hai người này, trong nội tâm không miễn cho ý, thầm nghĩ các người còn không bằng lại để cho ta giúp các người trắc cái đó, Lão Tử thượng biết ba ngàn năm, hạ biết 2000 năm. Cái gì trong nước đùa định Lệ Quý, cái đồ vật này, Lão Tử cũng sẽ chơi.

Đang tại trong lúc suy tư, chỉ thấy màn cửa nhảy lên, một cái hoa râm chòm râu Thầy Tướng Số đi đến, hắn Tả Thủ cầm chính là xem tướng đoán chữ Chiêu Bài, cánh tay phải nửa lửng, một cái túi khoác lên Thượng Diện, chợt mắt xem xét thật sự chính là Tiên phong lắm lắm. Người nọ đi tới, cũng không thi lễ, chỉ là thần nhiên nói:“Là vị khách quan nào muốn Bói Toán nha.”

Quách Vinh nói ra:“Ba người chúng ta đều muốn.”

Thầy Tướng Số vuốt tay ra, nói:“Ba mươi lượng.”

Gặp Quách Vinh muốn bỏ tiền, Mã Văn ở một bên cướp đường:“Tiên Sinh không phải nói, trắc không được không cần tiền ư?”

Thầy Tướng Số miệng nhếch lên, mắt khê đảo, nói:“Cái này đương nhiên. Ta Trần Truyền, như thế nào lung tung lấy tiền đâu?”

Quách Vinh kinh ngạc nói:“Tiên Sinh là Trần Truyền lão nhân sao?”

Thầy Tướng Số gật gật đầu, Quách Vinh nói:“Đã như vậy, nơi này có ba mươi lượng, phiền toái Tiên Sinh cho chúng ta trắc trắc tiền đồ.”

“Là xem tướng, hay vẫn là đoán chữ?”

Quách Vinh nói:“Xem tướng người thường thường liền miễn bất tận, chúng ta đoán chữ a.” Nói xong ngón tay dính nước, trên bàn đã viết cái “Vượng” Chữ.

Trần Truyền thoáng qua xem xét, nói:“Vượng người, quang mỹ cũng, chính là điềm lành, này chữ mở ra một bên vì(thay) ngày, một bên vì(thay) Vương,

Phong Vương Bái Tướng, tiền đồ giống như gấm.”

Quách Vinh vui vẻ nói:“Như như Tiên Sinh theo như lời, ngày khác Tự Nhiên trùng báo.”

Triệu Khuông Dân lòng ngứa ngáy khó nhịn, thò tay đã viết cái “Bạch” Chữ, Trần Truyền nói ra:“Bạch người, ánh sáng cũng, là dưới ánh mặt trời bắn chỉ hình, hấn lợi tại Tây Phương, cái này chữ viết nhầm nếu là đi.....”

Trần Truyền đang tại Giải Thích gian, chợt nghe dưới lầu truyền tới một thanh âm cô gái:“Kính mẹ, nơi này chính là khách đến lâu , chúng ta trước nghỉ ngơi một chút.” Lại là Từ Anh, chẳng biết tại sao cũng đến nơi này.

Trần Truyền con mắt đột nhiên Nhất Chuyển, rất nhanh đem bạc bỏ vào trong bao vải, cấp tốc nói:“Ta xem ba vị xem tướng, mặc dù cao thấp có khác, nhưng đều là người đại phú đại quý, Thiên Hạ sự tình, khi cần quyết đoán thì sẽ quyết đoán, không được do dự.” Đón lấy rõ ràng nhảy cửa sổ mà đi, xa xa mà truyền đến tiếng ca:“Trên đời đều Đạo Hoàng đế thiếu, Hoàng Đế trên lầu ngồi.....”

Mã Vân ba người sắc mặt đủ biến. Mã Vân là kinh hãi cái này Thầy Tướng Số, tính toán là như thể tinh chuẩn, trong nội tâm âm thầm Hối Hận mới vừa rồi không có cho mình tính toán. Quách Vinh cùng Triệu Khuông Dân kinh hãi nhưng lại “Hoàng Đế” Một từ, có thể nào tùy tiện thốt ra, chỉ là trong lòng hai người đều cảm thấy lời nói này rất đúng chính mình, Tự Phụ chỉ ý tự nhiên sinh ra.

Đúng lúc này, một cái thân ảnh màu trắng xâm nhập trong phòng, nàng dòn dập mà hỏi:“Mới vừa rồi là không phải Trần Truyền đã tới nha?”

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Tế lễ

Triệu Từ Anh vội vàng xông vào trong phòng, Vần Nói:“Trần Truyền phải hay là không đã tới?”

Thấy nàng vội và như vậy, lại liên tưởng đến đi Biện Kinh lúc Triệu Từ Anh biểu hiện, Mã Vân đoán chừng nàng cùng phái Hoa Sơn có cừ oán, liền nhẹ gật đầu, vừa định khuyên giải một phen. Triệu Từ Anh liền lại nói:“Vậy hấn tại sao lại đi đâu?”

Mã Vân ba người biết rõ Trần Truyền là bị Triệu Từ Anh cho dọa đi , thực sự không tốt nói rõ. Mã Vân thích thú cười nói:“Cái này Trần Truyền công phu hảo cao nha.” Quách Vinh cùng Triệu Khuông Dân liền vội vàng gật đầu, phụ họa theo đuôi nói:“Đúng nha, đúng nha, thật cao, thật cao.” Hồn [lăn lộn không có cảm thấy cái đề tài này chuyển di cũng quá mức đông cứng.

Triệu Từ Anh liền Trần Truyền bóng người đều không có gặp, khê thờ dài một cái, nói:“Vốn, ta còn muốn cảm ơn hấn, thuận tiện tại xin hấn tại tính toán một vàng đầu?”

Trần Truyền Động Tác rõ ràng hướng Mã Vân ba người giải thích một cái Thành Ngữ -- nghe tin đã sợ mất mật. Lúc này nghe được Triệu Từ Anh nói như vậy, không khỏi lại hiếu kỳ bắt đầu, Triệu Khuông Dân liền nói nói:“Tỷ Tỷ người biết người này ư?”

Triệu Từ Anh nhẹ gật đầu, nói ra:“Người này ra Võ Công khá cao bên ngoài, làm người buồn cười, cũng không quá Đoan Trang, nhưng lại ưa thích ăn chực, nói hươu nói vượn, cho nên ta từ trước đến nay không quen nhìn hấn. Hai tháng trước, ta từng cùng hấn đã giao thủ, hấn chạy trốn trước khi, cho ta tính một què.” Nói xong nhìn Mã Vân liếc, trên mặt ần ần ửng hồng, rõ ràng không nói thêm gì nữa.

Quách Vinh, Triệu Khuông Dân xem Triệu Từ Anh thần sắc ần ần đoán được. Duy chỉ có Mã Vân là “Chỉ (cái) duyên đang ở trong núi này”, không chỉ không hề hay biết, khá tốt kỳ mà hỏi:“Hấn là nói như thế nào được, linh mất linh nha?”

Triệu Từ Anh hoành lập tức vân liếc, quay đầu với bên ngoài nói ra:“Kính mẹ, chúng ta tới đây bên cạnh ngồi đi, Quách đại Quan Nhân bọn hấn đều ở đâu.” Rõ ràng không hề nói chuyện này , ngược lại đi mời đến Triệu kính mẹ, Xảo Nương, Triệu Thông đi. Triệu Thông gần đây đối Xảo Nương truy cực nhanh, quả thực đến nhắm mắt theo đuôi trình độ, rõ ràng cũng đi theo các nàng đi bái Quan Âm

Quách Vinh, Triệu Khuông Dân cười hì hì nhìn xem Mã Vân, Triệu Từ Anh hai người. Mã Vân thấy bọn họ vui cười thần sắc, trong lòng hơi động, cũng không nhắc lại què tượng sự tình, nói ra:“Từ Anh, các người không phải đi Quan Âm điện sao? Như thế nào nhanh như vậy sẽ trở lại ?”

Triệu Từ Anh nói ra:“Chúng ta đi nửa đường, chợt nghe người nói, trước đó vài ngày Dương Quang Viễn thừa dịp Khiết Đan xâm lấn, cũng phản loạn triều đình, chỉ có điều vừa mới bị Lý Thủ Trình bình phục, ngày đó Thủ Thành chi chiến đánh cho cực kỳ gian nan, Dương Quang Viễn khuyết thiếu Thủ Thành vật liệu, sẽ đem Quan Âm miếu cho dỡ xuống .”

Mã Vân không khỏi cảm khái một tiếng, mắt đi một chỗ di tích cổ nha.

Bên cạnh Triệu Thông lại nói:“Nếu nói là di tích cổ, cái này Duyệt Châu thành có một chỗ nhưng lại có rất nhiều tên nha.”

Xảo Nương chơi tâm không thay đổi, vui vẻ nói:“Là địa phương nào? Thú vị ư?”

Nhìn xem Xảo Nương nét mặt tươi cười như hoa, Triệu Thông nửa người đều phảng phất xộp giòn đồng dạng, cuống không kịp nói:“Là Không miếu nha.”

Xảo Nương hào hứng lập tức thấp xuống không ít, nói lầm bầm:“Nguyên lai là Không phủ tử miếu, cái này có cái gì tốt đùa.”

Quách Vinh lại nhưng mà có chút động dung, nói ra:“Hiện nay Võ Nhân giữa đường, Phiên Trấn cắt cứ, Nhân Nghĩa không được, danh dự không được, chúng ta đã tới nơi đây, không bằng đi bái tế thoát một phát Chí Thánh Tiên Sư.”

Mã Vân tại hiện đại lúc từng gặp bái tế Không miếu Đại Điện ảnh chụp, nói ra:“Tế lễ, Lễ Tiết phức tạp, chúng ta đối với cái này lại không quá hiểu, có thể hay không gây ra chuyện cười đến.”

Triệu Thông cười nói:“Cái này Lễ Tiết cũng là không phức tạp, đơn giản là “Thích điện lễ”, tựu là tại Tế Điện trung, bày biện Âm Nhạc, Vũ Đạo, hơn nữa trình sinh, rượu các loại,đội Tế Phẩm, đôi Chí Thánh Tiên Sư biểu thị sùng kính chí ý. Hiện nay Đạo Đức không có, Nhân Nghĩa không được, bất luận triều đình hay vẫn là Địa Phương, nhiều năm đều không có tế bái . Chúng ta bây giờ đi tế lễ cũng vẫn có thể xem là Nhất Đoạn giai thoại.”

Quách Vinh cũng nói:“Có đạo là “Quân Tử bằng phẳng, Tiểu Nhân thường ưu tư.” Chúng ta tâm vô tạp niệm, chung xa Tiên Sư, truy xa thần cuối cùng, cho dù có chút phạm sai lầm, người khác cũng sẽ không cười nhạo .”

Triệu Khuông Dận ở một bên nói ra:“Ta nghe trong nhà Tiên Sinh đã từng nói qua, cái này tế lễ thế nhưng mà một đại sự, có thể bái tế Thánh Nhân cũng là vinh quang của chúng ta nha.”

Triệu Tử Anh ở một bên nói ra:“Tế lễ mà nói, hiện tại thời gian không đúng lắm a?”

Mọi người nhất lắng, Quách Vinh nói ra:“Không có sao, chúng ta tế lễ cũng không phải cái gì triều đình chỗ phải, mà là tự nguyện. Cái này "Lựa ngày không bằng dụng ngày", chúng ta ngày mai chuẩn bị tốt Vật Phẩm, đứng rồi còn muốn phiên toái Triệu tiên sinh, ghi bài báo, chúng ta công khai Tế Điện một phen.”

Lập tức mọi người cùng kêu lên trầm trở khen ngợi. Quách Vinh lập tức phân công Nhiệm Vụ từng người chuẩn bị đi.

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, Mã Vân bọn người Phần Hương tắm rửa về sau, mang theo Tế Tự Vật Phẩm, liền thẳng đến Duyệt Châu Không miếu mà đi. Cái này Không miếu tại Duyệt Châu ngoài cửa đông 30 ở bên trong chỗ xuống ngựa sườn núi, cũng không phải Khúc Phụ Không miếu. Tự Hán Vũ đế lúc, tôn Nho Thuật, bỏ đi Bách Gia về sau, cả nước các nơi đều khởi công xây dựng có tất cả lớn nhỏ Không miếu, đến Ngũ Đại lúc, Vũ Phu giữa đường, Chiến Loạn nhao nhao, Bắc Phương Không miếu nhiều đã tàn phá.

Không bao lâu, Mã Vân một chuyến đã đi tới dưới Mã sườn núi, tại hạ Mã sườn núi Thụ Mộc dị thường sum xuê, xanh um tươi tốt, Không miếu liền Ân Thân trong đó. Chiến Loạn nhao nhao mà ngay cả Chí Thánh Tiên Sư Triều Đình, cũng khó có thể may mắn thoát khỏi. Nhìn về nơi xa đi Sơn Môn sớm đã không thấy, bốn phía Thổ tường cũng hơn nửa sụp xuống, Mã Vân bọn hần đem ngựa thắt dây cương ném cho gã sai vặt, mười bậc trên xuống. Không miếu bên trong thật là rộng rãi, trong đại điện ần ần có tiếng người truyền đến. Mã Vân ngẩng đầu nhìn lại, bên trong rõ ràng ở 10 nhiều xanh xao vàng vọt, quần áo tả tơi Bách Tính, được phép tại đây có rất ít người đến, những cái...kia khô gầy như củ, dùng hoảng sợ ánh mắt chăm chăm Mã vân bọn hần. Mã Vân không khỏi nhớ tới, Châu Phi Trại Tị Nạn ở bên trong Nạn Dân, trong nội tâm không khỏi nặng trĩu .

Những cái...kia Bách Tính hoảng sợ vạn phần, tựa hồ đã nghĩ đào tẩu, Mã Vân trước mắt một bước, nói ra:“Đại Gia không nên kinh hoảng, chúng ta chỉ là đến bái tế Chí Thánh Tiên Sư , cũng không hề ý tứ gì khác.”

Mã Vân mắt nhìn Quách Vinh, Triệu Khuông Dận, nói ra:“Nghĩa Huynh, không bằng chúng ta nâng cốc thịt trước phân cho bọn hần một ít, như thế nào?”

Quách Vinh gật gật đầu, nói ra:“Đây là việc thiện, có lẽ Không thánh nhân cũng sẽ không trách tội chúng ta .” Nói xong phân phó mọi người nâng cốc thịt phân cho những cái...kia Bách Tính, các dân chúng mang theo nghi hoặc thần sắc tiếp nhận rượu thịt, không nói lời gì ăn như hồ đói bắt đầu. Mã Vân thờ dài một tiếng:“Chiến Loạn nhao nhao phù hợp Thiên Hạ mới có thể Thái Bình nha, ta hận không thể Kinh Thương Thiên Hạ, có vạn gánh mồ lương, cũng tốt phân cho Bách Tính.”

Quách Vinh vỗ vỗ Mã Vân bả vai, nói:“Không bằng chúng ta tại Không thánh nhân trước mặt thề, không bỏ không rời, chung cứu Thiên Hạ, còn Bách Tính một cái An Cư Lạc Nghiệp.”

Bên cạnh Triệu Khuông Dận cao giọng trầm trở khen ngợi. Mã Vân cũng nói:“Chúng ta đây sẽ cùng tâm đồng đức, cùng một chỗ cố gắng.”

Tế Điện đã bắt đầu, Mã Vân bọn người Tam Bái Cửu Khẩu về sau, Triệu Thông chậm rãi thì thầm:“Hoàng Thiên Hậu Thổ, úc hồ bạc phơ, Hoa Hạ Nhất

Tộc, điển thịnh Đông Phương. Địa xa lưu Nghiễm, Hoàng Hà Trường Giang; Văn minh triệu tạo, Ngũ Đế Tam Hoàng. Thù tứ Dục Tú, ni Sơn Linh quang; Thánh Nhân xuất thế, hóa bị Vạn Phương. Lập tín thần dân, Lục Nghệ Ngũ Thường; Debby Tam Quang, nghi phạm bách vương. Hẩn thiếu cũng tiện, tề có nhiều việc có thể; Tin mà thích cô, thuật mà Đại Thành.[cười] dùng phát cùng,[thơ] vì nghĩa dùng;[lễ] dùng mình thế,[sách] dùng Nghiễm nghe.[Xuân Thu] Đoạn sự, ngôn ngữ tinh tế ý nghĩa sâu xa;[dễ dàng] đạo Chí Giản, lý hàm Thái Thanh.....”

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Chuyện tốt gần

Mã Văn bọn người tề lũ trở về, Quách Vinh liền hỏi Mã Văn sau này ý định. Mã Văn trong nội tâm Tự Nhiên nguyện ý cùng Quách Vinh bọn hẩn sống chung một chỗ. Bất quá Liễu nhân đứng bọn hẩn liên chưa chắc sẽ đồng ý, mặt khác hiện tại Bắc Phương quá loạn, Quách Vinh bọn hẩn vẫn không được khí hậu, hơn nữa đã có lần này kinh nghiệm, Mã Văn trong nội tâm ẩn ẩn đã có khát vọng kiến công lập nghiệp nghĩ cách, thích thú nói:“Ta ra ngoài nhiều ngày, trong nhà chỉ nhân có bao nhiêu tưởng nhớ, cho nên muốn hồi trở lại Nam Phương nhìn xem, lại đến Bắc Phương.”

Quách Vinh gật gật đầu, nói:“Nam Phương so Bắc Phương thế đạo Tự Nhiên Thái Bình nhiều, bất quá Nam Phương Quan Trường đáng vẻ kệt cớm, hoặc hi Văn mà không tập võ, hoặc sư cao thế nặng; Hiền Chương như tại Nam Phương trôi qua không như ý, sẽ tới Hà Bắc tìm ta, huynh Chương chúng ta Isshin chung chế Đại Nghiệp.”

Bởi vì tại Hứa Châu thời điểm, Mã Văn chưa kịp nói cho Quách Vinh thân thế của mình, hiện tại càng là không tốt lại tùy tiện nhắc tới, gặp Quách Vinh nói như vậy, chỉ có thể từng cái gật đầu đồng ý, trong lúc vô tình hướng (về) sau thoáng nhìn, vừa hay nhìn thấy Triệu Tử Anh chính si ngốc nhìn qua hẩn, được phép cảm thấy Mã Văn ánh mắt, Triệu Tử Anh vội vàng đưa ánh mắt dời, trên mặt rồi lại nhưng mà là một mảnh ứng hồng. Không biết Triệu Tử Anh trong nội tâm đang suy nghĩ cái gì.

Trở lại Khách Sạn về sau, Mã Văn cùng mọi người hỏi thăm một chút, liền chuẩn bị sẽ gian phòng hơi chút nghỉ ngơi thoáng một phát, nhưng hẩn vừa đi vào trong phòng, trở lại đang muốn đem cửa phòng đóng lại, có người đưa tay ngăn lại hẩn. Mã Văn tập trung nhìn vào, lại là Triệu Khuông Dận. Bởi vì kinh mẹ nguyên nhân, hai người rất có Tâm Bệnh, Mã Văn đối Triệu Khuông Dận cũng không nguyện thân cận lại không dám làm bất hòa. Lúc này, Triệu Khuông Dận đột nhiên tìm tới tận cửa rồi, Mã Văn ngây ngốc một chút, đã quên lại để cho Triệu Khuông Dận vào nhà, lại không biết nói cái gì cho phải, hai người hết sức khó xử đứng ở cửa ra vào.

Mã Văn phản ánh lại để cho Triệu Khuông Dận cứng lại, càng thêm cảm thấy người này thập phần bất thông tình lý, trong nội tâm đối Triệu kinh mẹ lựa chọn càng là bất mãn, có chút không nhịn được nói:“Mã Văn, nói đi, ngươi muốn làm sao xử lý a?”

Nghe Triệu Khuông Dận cái này mơ hồ một nửa lời nói, Mã Văn không làm rõ được ý tứ, đành phải “Ừ ah ah” nói quanh co một trận.

Triệu Khuông Dận Kiềm Mi chau lên, bất mãn nói:“Ngươi theo ta Tỷ Tỷ Cô Nam Quả Nữ sống chung một chỗ, tuy nhiên các ngươi đính hôn, nhưng mà (là) đồng dạng sẽ đưa tới tin đồn, trước mắt chúng ta chia tay sắp tới, ngươi nói ngươi muốn làm sao xử lý a?”

Nghe được Triệu Khuông Dận nói Tử Anh sự tình, Mã Văn tâm phóng trong bụng, vội vàng hoảng thủ hoảng cước thỉnh Triệu Khuông Dận vào nhà, lại là nương chỗ ngồi, lại là châm trà, một hồi luống cuống tay chân. Triệu Khuông Dận gặp Mã Văn trước ngạo mạn sau cung kính, ẩn ẩn đoán được nguyên nhân, bất mãn biểu lộ là rốt cuộc không che dấu được, nói thẳng:“Hiện tại cha mẹ không tại người bên cạnh, ta cái này làm Chương Chương, cũng không thể khiến người không công khi dễ Tỷ Tỷ, Mã Văn, ngươi nói làm thế nào chứ?”

Cổ Nhân nặng nhất Hôn Nhân chương trình, Môi Bà, lễ hỏi [vấn...vấn, đợi một tỷ] từ trước đến nay là ắt không thể thiếu, Mã Văn suy nghĩ một chút, liền nói nói:“Chờ ta sẽ Sở quốc về sau, nhất định sai người mang theo số tiền lớn Sinh Lễ, khua chiêng gõ trống, nở mầy nở mặt tiếp Tử Anh về nhà chồng, Hiền Chương.....”

Mã Văn gặp Triệu Khuông Dận vẫn đang về mặt âm trầm, bần đến:“Triệu huynh, nghĩ như thế nào nha?”

Triệu Khuông Dận hừ một tiếng nói ra:“Nhà của ta mặc dù là Quan Gia, nhưng là không có nhiều như vậy tục lễ. Ngươi bây giờ trên người được bao nhiêu tiền, ngày mai xuất ra một nửa làm Sinh Lễ, một nửa khác nở mầy nở mặt xử lý cái tiệc cưới. Quyết định như vậy đi, ngươi thấy thế nào nha?”

Mã Văn hoàn toàn đã đoán sai Triệu Khuông Dận ý đồ, nhất thời không có phản ánh tới.

Triệu Khuông Dận hừ lạnh một chút nói:“Như thế nào, chẳng lẽ ngươi cảm thấy làm như vậy không tốt sao?”

Mã Văn phục hồi tinh thần lại, luôn mồm nói:“Tốt, tốt. Hết thảy chột nghe Triệu huynh an bài.”

Triệu Khuông Dân khó được nặn đi ra một cái đáng tươi cười, đứng lên nói ra: “Nếu như thế, ta liền đi mời Quách huynh làm chủ hôn nhân, người bên này liền cẩn thận chuẩn bị đi.”

Nhìn qua Triệu Khuông Dân đi xa bóng lưng, Mã Văn khẽ thở dài một cái, Lão Từ Hôn Sự, không khỏi tự mình làm chủ vậy thì thôi, như thế nào đều là vội vàng vàng như thế.

Triệu Khuông Dân tự mình chuyện phân phó, Mã Văn tất nhiên là không dám thất lễ, vội vàng đi tìm Liêu nhân dừng cùng Triệu Thông tới thương lượng. Hắn mới vừa đi tới Triệu Thông gian phòng chợt nghe bên trong có người thì thầm: “.....[cười] dùng phát cùng,[thơ] vì nghĩa dùng,[lễ] dùng mình thế,[sách] dùng Nghiêm nghe.[Xuân Thu] Đoạn sự, ngôn ngữ tình tế ý nghĩa sâu xa;[dễ dàng] đạo Chí Giản, lý hàm Thái Thanh. Xảo Nương ý tứ này nói là, Không thánh nhân lấy Xuân Thu Tác Thiên Hạ Nhân tài chậm rãi đã minh bạch cái gì là Đại Nghĩa chỗ, cái này.....”

Lời còn chưa nói hết, chợt nghe đến một cái mềm gòn dễ vỡ Thanh Âm nói ra: “Vậy tại sao hiện tại thế đạo như vậy loạn đâu? Còn không phải Không lão nhị không được mà.”

Triệu Thông vội vàng lại nói: “Cũng không thể nói như vậy Thánh Hiền, hiện tại Nhân Nghĩa không được, đó là bởi vì Nhân Nghĩa Giáo Hóa không được coi trọng, không có Phò Cật đến Thiên Hạ, ai, nếu có một ngày, ta có thể làm Tể Tướng, nhất định sẽ tận sức cùng Thiên Hạ Thái Bình, đem Thánh Nhân Ngôn Luận, Phò Cật đến Tứ Phương.”

Xảo Nương nói tiếp: “Thiếu khoáng lác, người có cái kia nguyện vọng, như thế nào không đem chính mình đổi tên gọi Triệu Phở đâu, tốt làm một cái chí tại An Bang Định Quốc người đâu?”

Triệu Thông nói ra: “Triệu Phở, tên rất hay nha. Xảo Nương, ta đây về sau liền đổi tên gọi Triệu Phở tốt rồi. Xảo Nương, không biết người có phải hay không.....”

“Triệu Phở”? Mã Văn chấn kinh rồi, cái này Triệu Thông chẳng lẽ tự là “Nửa bộ Luận Ngữ Bình Thiên Hạ, nửa bộ Luận Ngữ trị Thiên Hạ” Tổng Sơ Danh Tướng Triệu Phở? Trong nháy mắt đó Mã Văn thần sắc có chút hoảng hốt, không để ý nhẹ nhàng dùng tay đẩy một cái, chỉ nghe “Két..” Một tiếng cửa phòng bị hấn đẩy ra. Cũng là ở đằng kia trong tích tắc, trong phòng một xanh một vàng, hai cái thân ảnh bỗng nhiên phân đến. Sau đó chỉ nghe thấy Triệu Thông nói ra: “Mã huynh, người lúc nào..... Người như thế nào tiến vào..... Người tìm ta có chuyện gì không?”

Vừa rồi Mã Văn chú ý lực tại “Triệu Phở” Cái tên này thượng, trong phòng xảy ra chuyện gì, hắn xem cũng không chân thực. Lúc này, nghe Triệu Thông Thanh Âm tựa hồ có chút phát run, trong nội tâm Vivi buồn bực, cẩn thận nhìn thoáng qua Triệu Thông, người này mặt thực sao hồng như vậy nha, lại đảo mắt nhìn xuống Xảo Nương, kiều mẹ cũng là mặt mũi tràn đầy Phi Hà, hai cánh tay còn không ngừng đùa bốn góc áo, thần sắc nhăn nhó.

Mã Văn nhớ tới chính mình đến mục đích, thích thú cười nói: “Có chuyện vui đang muốn cùng các người nói.”

Triệu Thông trong nội tâm bang bang trực nhảy, nghe xong Mã Văn mà nói, kim lòng không được mắt nhìn Xảo Nương, đã thấy Xảo Nương cũng đang nhìn qua hắn. Triệu Thông vội vàng nói: “Mã huynh, cái này, cái này, chuyện này còn, còn.....?”

Triệu Thông vẫn còn “Còn..... Còn” Không ngừng, bên kia Xảo Nương xấu hổ kiều điểm ướt át, Vivi gặm chân một cái, rõ ràng không để ý tới hai người trực tiếp đi ra ngoài.

Triệu Thông sững sờ nhìn xem Xảo Nương đi ra ngoài, trong nội tâm thất vọng mất mát, đối Mã Văn khom người thì lễ, Cầu Nói: “Mã huynh Chương, chuyện này có thể hay không tạm thời không nói cho người khác nha?”

Mã Văn ngậy người hạ, nói ra: “Cái này không được, ngày mai sẽ phải xử lý việc vui, hôm nay nhất định phải muốn đem đồ đặc đặt mua tốt mới được nha.”

Triệu Thông hơi đỏ mặt, thì thào nói ra: “Đây cũng quá nóng nảy a, cũng không biết người ta có đồng ý hay không nha?”

Mã Văn sắc mặt tựa hồ cũng có chút Phát Hồng, nói ra: “Đây cũng là Triệu Khuông Dân không ngừng ở thúc ta, bằng không thì ta cũng không muốn như vậy vội vàng”

Triệu Thông trong nội tâm kinh ngạc, nhìn nhìn Mã Văn, vô ý thức mà hỏi: “Triệu Khuông Dân cũng biết chuyện này?”

Mã Văn hung hăng vỗ xuống Triệu Thông bả vai nói ra: “Từ Anh sự tình, hắn làm sao có thể không biết nha, đó là hắn thân tự nha, hắn vừa rồi nhất định phải ta ngày mai lấy Từ Anh ah.”

“Hô” thoáng một phát, Triệu Thông thở phào một cái, sắc mặt khẽ biến thành cười nói: “Chúc mừng chúc mừng nha.”

Mã Văn mắt nhìn ngoài cửa, bỗng nhiên lừa dối nói: “Chuyện tốt của người cũng tới gần, hắn là cùng vui cùng vui nha.”

Triệu Thông sững sờ cứng lại ở đó, một câu cũng nói không nên lời: Choáng nha, nguyên lai người đều nhìn thấy.

Chương 66: Đón dâu

Mã Văn xem Triệu Thông sắc mặt có chút xấu hổ, thích thú cười nói: “Triệu huynh, người có phải hay không thật sự muốn đổi tên là ‘Triệu Phổ’ ư?”

Triệu Thông trong nội tâm trì hoãn khẩu khí, nói gấp: “Đúng nha, ta xem tất cả mọi người Hữu Ý tại An Bang Định Quốc, ta Tự Nhiên cũng không có thể rơi vào người sau, cho nên, ta quyết định muốn cải danh tự, thế đền đáp quốc gia.”

Xem Mã Văn giống như cười mà không phải cười, khẽ gật đầu bộ dạng, Triệu Phổ trong nội tâm cực muốn vì chính mình phân biệt thoáng một phát, có thể hết lần này tới lần khác Mã Văn tự là không đề cập tới vừa rồi chuyện phát sinh, Triệu Phổ bắt đắc dĩ, đang nói chuyện nói xong liền ngừng lại.

Kỳ thật Triệu Phổ nhưng lại đã đoán sai Mã Văn nghĩ cách, Mã Văn cảm thấy đang tại do dự phải chăng đem Triệu Phổ đề cử cho Triệu Khuông Dận, dù sao, Mã Văn biết rõ, Triệu Phổ tại “Trần Kiều Bình Biển” Các loại một loạt Triệu Khuông Dận khuếch trương Thế Lực, cướp lấy Chính Quyền trong hoạt động, sắm vai cực kỳ Trọng Yếu nhân vật; Nhưng mà (là) hiện tại, Mã Văn cùng Triệu Khuông Dận quan hệ cũng không hòa hợp, ngược lại cùng Quách Vinh quan hệ vô cùng tốt, vậy thì cho Mã Văn tạo thành rất lớn mâu thuẫn, không biết là thuận theo đương nhiên tốt đâu, hay vẫn là làm trái ý trời tốt đâu?

Đang tại hai cái Đại Nam Nhân tất cả muốn tâm sự, lặng yên im lặng thời điểm, chợt nghe ngoài cửa có Nhân Nói: “Nghĩa Chương, người rõ ràng trốn tới đây đi, ngày mai sẽ là ngày vui của người, còn không tranh thủ thời gian kiểm kiểm nha.”

Mã Văn vội vàng đứng lên, đã thấy Quách Vinh không chút hoang mang đi đến, Mã Văn vội vàng nói: “Đại Ca, đang muốn đi qua xin người hỗ trợ, cho ta làm chủ hôn người đâu.”

Quách Vinh cười nói: “Việc này, người không mời ta, ta vẫn còn có ý kiến đâu. Đây là chúng ta Huỳnh Chương một kiện Đại Hỷ Sự, nhất định phải xử lý long trọng vô cùng náo nhiệt xử lý thoáng một phát. Triệu huynh, người cứ nói đi?”

Triệu Phổ cười nói: “Đã Quách đại Quan Nhân làm chủ hôn nhân, ta đây liền làm cái người điều khiển chương trình a. Chúng ta không bằng xử lý cái này Khách Sạn cho bao xuống đến, ở bên trong giăng đèn kết hoa.”

Quách Vinh gật đầu nói: “Tốt, chúng ta đi cùng Triệu Khuông Dận tính toán cẩn thận cộng lại, nhất định không thể chậm chạp chờ đợi Từ Anh Cô Nương.” Nói xong lôi kéo Triệu Thông muốn đi ra ngoài, đột nhiên lại quay đầu nói ra: “Nghĩa Chương, người trở về đi hảo hảo nghỉ ngơi một chút, ngày mai có người bê bộn.” Nói xong cũng cùng Triệu Thông cười cười nói nói ngênh ngang rời đi, lưu lại Mã Văn một cái dừng lại ở trong phòng.

Mã Văn sững sốt cả buổi, than nhỏ khẩu khí, [hit-and-miss, chẳng có mục đích] đi ra cửa phòng. Trong lòng của hắn có việc, tùy ý đi đi lại lại, trong lúc lơ đãng, đi vào Khách Sạn nơi cửa sau, chợt nghe bên cạnh truyền đến nhẹ nhàng tiếng khóc. Mã Văn cảm thấy kinh ngạc, tìm theo tiếng nhìn lại, bên trái bên cạnh một người ôm hết thô lão Dương phía sau cây, ần ần lộ ra xanh nhạt sắc góc áo, mà xa hơn Khách Sạn hành lang gấp khúc chỗ, tựa hồ cũng có cái nhân ảnh hiện lên. Mã Văn không rõ ràng cho lắm, nhẹ giọng gọi đến: “Kính mẹ, là người sao?”

Nguyên bản run nhè nhẹ góc áo, lúc này mạnh mẽ run lên, phía sau cây người nọ tựa hồ có chút không thể tin, nghiêng đầu lại, quả nhiên là Triệu kính mẹ. Mã Văn đi lên trước, ân cần hỏi han: “Kính mẹ, người làm sao vậy, thế nhưng mà có người khi dễ người rồi.” Nói xong hướng bốn phía nhìn xuống, mọi nơi im ắng, không ai.

Triệu kính mẹ mất mạng Lê Hoa, nghẹn ngào nói: “Công Từ, ta, ta không có chuyện.”

Mã Văn cảm thấy kinh ngạc, khóc trở thành cái dạng này, sao có thể nói không có chuyện gì tình đâu?

Triệu kính mẹ xem Mã Văn tựa hồ không tin, lại nói: “Công Từ, ta thật không có sự tình, chỉ là vừa mới bị bão cát híp mắt con mắt.”

Xem kính mẹ không thẳng thống khổ bộ dạng, Mã Văn có chút đã minh bạch, thích thú nói ra: “Kính mẹ, người yên tâm, ta sẽ không đem người ném ở một bên mặc kệ, hơn nữa Từ Anh là dạng gì người, có lẽ người cũng biết, năng về sau cũng sẽ không khi dễ của người. Nhìn như vậy đến, người về sau không phải nhiều hơn cái chiếu có tỷ tỷ của người ư?”

Triệu kính mẹ bên cạnh đùa bốn góc áo, bên cạnh cúi đầu nói ra: “Ta biết Triệu tỷ tỷ là thứ người tốt, cũng sẽ không khi dễ của ta, chỉ là có chút tự thương hại thân thể a.”

Mã Văn tức cười, cười khan thoáng một phát, nhất thời cũng không biết khuyên như thế nào cáo mới tốt.

Ngược lại là kính mẹ ngừng tạm, nói ra: “Người cũng nhanh chuẩn bị đi, ta cũng muốn đi bang Từ Anh Tỷ Tỷ nhìn xem ngày mai mặc quần áo gì tốt.” Nói xong nói cái vạn phúc, đã đi.

Mã Vân một thân nhẹ nhõm, những người khác nhưng lại dị thường bận rộn. Bởi vì tất cả mọi người ở tại một cái khách sạn, nghênh lên đích thân đến tràng diện tựa hồ không triển khai được, vì vậy, Quách Vinh liền phái Trương Vinh Đức tại trong thành có tìm gia Khách Sạn, thỉnh Triệu Từ Anh, Triệu Khuông Dận bọn người ở qua đi, với tư cách nhà gái gia, mà chỗ ở mình Khách Sạn liền với tư cách nhà trai, chuẩn bị xếp đặt tiệc rượu. Liều nhân dừng, tiền thanh, thạch đại đều là Võ Nhân xuất thân, căn bản cũng không có nghĩ tới Triệu Vân là Sở quốc Ngũ vương gia, Nạp Thiếp vậy thì thôi, Kết Hôn loại đại sự này, cũng không phải tùy tiện tiền tiền liền định ra đến, bọn hắn ngược lại vô cùng náo nhiệt vội vàng thu xếp bắt đầu. Mà Mã Vân chính mình, thì là được người hiện đại Tư Tướng, tự do yêu đương. Lưỡng Tinh Tương Duyệt phía dưới Kết Hôn thật là Tự Nhiên sự tình. Cũng bởi vì bọn hắn cái này một sơ sẩy, vì(thay) về sau rước lấy rất nhiều phiền toái, đương nhiên đây đều là nói sau, tạm thời không đề cập tới.

Sáng ngày thứ hai, Mã Vân lấy Tân Nhân trang, cười con ngựa cao to thượng, tả hữu có Liều nhân dừng, Lý Trọng Tiến bọn người cùng đi, khuê chiêng gõ trống, mang Kiệu Hoa, đằng sau còn mang theo Sính Lễ, đùng đùng đưa đưa liền đi tới Triệu Từ Anh được chỗ. Loại này đã mang Sính Lễ, lại giờ lên Kiệu Hoa cổ quái hành vi, chỉ sợ là không tiền khoáng hậu, trên đường đi không ít Bách Tinh đối với bọn họ cũng là chỉ trích. Đáng tiếc chính là, Mã Vân người đi đường này Hành Quân chiến tranh đó là hảo thủ, phương diện này dốt đặc cán mai, gặp Bách Tinh từ nơi này bọn hắn cười cười nói nói, rõ ràng cảm giác vô cùng có mặt mũi, trong nội tâm càng là đắc ý nhanh.

Khó khăn đến Triệu Từ Anh được chỗ, Mã Vân bọn người xuống ngựa. Chứng kiến Khách Sạn môn lại là giam giữ, Mã Vân cảm thấy kỳ quái không biết đã xảy ra chuyện gì. Đã thấy Trương Vinh Đức liền dưới sự chỉ huy người lần nữa mình cái chiêng nã pháo, thả hai lần pháo về sau, Khách Sạn môn tài xèo...xèo nha nha mở ra. Trương Vinh Đức dưới sự chỉ huy nhân tướng Hợp Hoan, Gia Hòa, A Giao, Cửu Từ Bồ, Chu vi, song thạch, sọi bông, trường mệnh sọi, làm nước sơn các loạiđội Sính Lễ, vẫn còn có mũ phượng khăn quàng vai các loạiđội hôn y từng cái giờ lên đi vào. Mã Vân đang muốn tiến vào Khách Sạn, đã thấy Triệu Khuông Dận không thiên không nghiêng đứng ở cửa ra vào, chặn đường đi, bên cạnh hắn còn đứng cái này Thạch Thủ Tín, Mộ Dung cùng Cao Hoài Lượng. Triệu Khuông Dận cũng không nói chuyện, có cái gì biểu thị.

Mã Vân bọn người minh bạch, đây là nhà gái người nhà làm khó dễ Tân Lang quan. Lý Trọng Tiến ở một bên nghĩ kế nói:“Nếu không chúng ta đem bọn họ mấy cái quật ngã tại, đoạt Tân Nương Tử liền đi đi thôi.”

Mã Vân bọn người kinh ngạc nhìn lẫn lộn, nhất thời cũng không biết nên nói cái gì cho phải? Lý Trọng Tiến nhìn bọn họ không có Phản Ứng, liền cụ thể phân tích nói:“Yên tâm, chúng ta có lẽ đánh thắng được bọn hắn, Triệu Khuông Dận liền giao cho ta, lão Trương người đi đối phó Thạch Thủ Tín, cái này lão Liều đi đối phó Mộ Dung, còn thừa cái Tiểu Hải Tử liền giao cho tiền rõ ràng.”

Mọi người muốn cười lại không dám cười, Mã Vân vội ho một tiếng, nói ra:“Lý đại ca cái chủ ý này rất tốt, chỉ sợ đã thương Triệu Khuông Dận, bị thương ta cùng Từ Anh cảm tình, Đại Gia còn có chút cái khác chủ ý ư?”

Tiền thanh ở một bên nói ra:“Nếu không chúng ta ở tại bọn hắn sau phòng phóng năm lửa, bọn hắn tất nhiên vội vàng cứu hỏa, chúng ta không liền có thể dùng tiến vào ư?”

Mã Vân trong nội tâm thầm mắng, đây đều là người nào nha. Mặt cũng không lộ vẻ gì khác thường nói:“Cái này, cái này, Vạn Nhất đốt tới Từ Anh nên làm cái gì bây giờ nha?”

Trương Vinh Đức liếm liếm miệng, nói ra:“Nếu không cho ít tiền a.”

Mã Vân trong nội tâm thở dài thoáng một phát, cũng là cái này kháo một chút phở, thích thú gật gật đầu, gạt ra mọi người, đi đến Triệu Khuông Dận trước mặt, từ trong lòng ngực rút ra một trương nhất ngàn lượng Bạch Ngân danh mục quà tặng, nói ra:“Thoáng một điểm ý tứ, xin người xin vui lòng nhận cho.”

Triệu Khuông Dận tiếp nhận danh mục quà tặng nhìn thoáng qua, trong ánh mắt giống như hiện lên vẻ vui sướng, đem danh mục quà tặng hướng trong ngực vừa thu lại, thế nhưng mà còn chưa phải là để cho vào cửa.

Mã Vân có chút sững sờ,***, Triệu Khuông Dận thật là đủ Hắc dày, dưới ban ngày ban mặt, thu tiền không làm việc ah. Chính không thể làm gì gian, đã thấy Triệu Khuông Dận sau lưng thò ra một cái Đầu, nhưng lại Triệu Phở.

Không biết Triệu Phở người này lúc nào rõ ràng chạy đến nhà gái bên này. Triệu Phở nói ra:“Mã huynh, đây là cho người làm thơ nha. Cái này gọi là “Thúc trang thơ”, là khảo sát Tân Lang Học Vấn, “Thúc trang thơ” Làm xong, nên thỉnh Tân Nương Tử lên kiệu.”

Mã Vân tức giận thổ huyết, một ngàn lượng cứ như vậy không có. Mã Vân nháy mắt mấy cái nói ra:“Thỉnh Triệu huynh ra đề mục.”

Triệu Khuông Dận cười hắc hắc, bên cạnh Cao Hoài Lượng ánh mắt giảo hoạt chợt lóe lên, Mã Vân trong nội tâm thầm kêu không xong, cái này Vương Bát, nhất định phải ra nan đề.

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67: Thúc trang

Thời cổ Hôn Nhân đề xướng “Sáu lễ”, tức Nacha [tặng lễ cầu hôn], vấn danh [hỏi thăm nhà gái danh tự cùng ngày sinh], Nagy [tặng lễ Đính Hôn], nạp chinh [tiến đưa Sính Lễ], thỉnh kỳ:khóa [nghị định hôn kỳ], thân nghênh [Tân Lang tự mình cưới vợ]. Được phép Ngũ Đại lúc nghĩa lý dĩ nhiên hoang phế, được phép Triệu Tử Anh là lớn tuổi nữ thanh niên, Triệu phu nhân gả nữ sót ruột, cái này tiếp thu, vấn danh, Nagy rõ ràng tại một ngày liền hoàn thành. Mã Văn bọn người Đại Náo Biện Kinh về sau, Mã Văn muốn trần trọc vây quanh hồi trở lại Đại Sở, Quách Vinh, Triệu Khuông Dận tắc thì muốn tìm nơi nương tựa Hà Đông, hai người lực lưỡng muốn tách ra thời điểm, Triệu Khuông Dận đột nhiên đưa ra muốn thành hôn, vì vậy cái này nạp chinh, thỉnh kỳ:khóa, thân nghênh lại tại trong vòng một ngày hoàn thành.

Mà thân nghênh cũng là có rất nhiều chú ý, một loại trong đó tự là “Thúc trang”, thì ra là nhà gái xuất giá cần nhà trai nhiều lần thúc giục, mới trang điểm lên đường. Thúc trang cũng là có chú ý, nhà trai muốn tại ngày sớm hạ thúc trang lễ, tự là đem mũ phượng khăn quàng vai, hôn y, gương đồng, phan hộp các loại:đội đưa đến nhà gái bên kia. Đón dâu thời điểm, nhà gái gia môn đóng chặt, nhà trai muốn nhiều lần thổi gom góp thúc trang khúc, phóng thúc trang pháo, sau đó mới mở cửa, kế tiếp tự là nhà trai muốn niệm “Thúc trang thơ”. Thơ Đường mệnh mông như biển, trong đó có đại lượng thúc trang thơ, bất quá Mã Văn liền Kinh Điển Danh Thi đều không có nhớ kỹ mấy quyển sách, chớ đừng nói chi là cái gì thúc trang thơ, người lại để cho hân hât cái Tình Ca, vậy cũng được há miệng sẽ tới, đáng tiếc đây là Ngũ Đại, không phải hiện đại.

Mã Văn đối Cổ Đại đón dâu cái này một bộ đồ đặc hoàn toàn không quen, ngày hôm qua lại không ai nhắc nhở, Triệu Phở không biết vì cái gì lại đi nhà gái bên kia. Trước mắt đám này Huynh Chương giết người phóng hỏa đó là chuyên gia, làm thơ tự là mất to từng đôi mắt nhỏ, triệt để hai mắt sờ soạng. Hơn nữa nhìn Triệu Khuông Dận những người kia biểu lộ, Mã Văn đã biết rõ cái này thơ, nhất định là rất thiên Đề Mục.

Quả nhiên, chỉ thấy Triệu Khuông Dận trở lại chỉ chỉ Khách Sạn lầu hai phòng màn cửa, nói ra:“Tự lấy màn cửa vì(thay) đề a.”

“Hồng” một tiếng, Mã Văn sau lưng liền sôi sùng sục, Lý Trọng Tiến hét lớn:“Như vậy quý khó, chúng ta không làm, sát tướng đi vào, đoạt liền đi đi thôi.”

Người khác còn chưa nói, Triệu Khuông Dận Kiếm Mi nhảy lên, sầm mặt lại, cả giận nói:“Lý đại ca, người là thật muốn thử xem tại hạ Công Phu ư?!”

Gặp Triệu Khuông Dận đàng đàng sát khí dồn thẳng vào Lý Trọng Tiến, Mã Văn cảm thấy sót ruột, đang muốn biện pháp khuyên giải hai người, không ngờ Lý Trọng Tiến nhìn nhìn tất cả mọi người không có bang quyền ý tứ, rõ ràng ngượng ngừng cười nói:“Hôm nay là ta Huynh Chương Đại Hảo thời gian, Lão Tử tài không cùng người đánh đầu.”

Triệu Khuông Dận hừ lạnh một tiếng, không để ý. Mã Văn bây giờ là không hiểu ra sao, dùng màn cửa vì(thay) đề, người này thơ danh ngôn ở bên trong, cũng không có dùng màn cửa vì(thay) đề nha. Biết rõ Triệu Khuông Dận có ý làm khó dễ, Mã Văn bọn người xác thực không thể làm gì, bên cạnh Liêu nhân đứng đi lên muốn tìm Triệu Khuông Dận cầu tình, Triệu Khuông Dận cũng không nhìn hân cái nào, mọi người không thể làm gì.

Trương Vinh Đức thấp giọng nói ra:“Từ trước đến nay thúc trang thơ đều là “Vân, Vũ, hoa, nguyệt” Một loại Đề Mục, nào có đi ra ngoài mảnh vải nha. Triệu huynh Chương đây là có ý làm khó dễ chúng ta. Không bằng như vậy, chúng ta nhiều người, Lý đại ca lại Lực Khí đại, không bằng chúng ta cứng rắn (nganh) chen vào a.”

Mặc dù biết rõ đó là một chủ ý cùi bắp, nhưng cũng là không có cách nào bên trong đích biện pháp. Mã Văn bọn người nhìn chăm chú liếc, Mã Văn tăng hắng một cái, hắng giọng một cái, muốn bắt đầu bắt đầu ngâm thơ, chỉ là bọn hân mấy cái hình như có ý như vô tình hướng cửa ra vào đi vài bước. Mã Văn còn chưa kịp phát công kích tín hiệu. Chợt nghe Triệu Phở vội la lên:“Mau đóng cửa, tiểu tử này nhóm: đám bọn họ muốn xông vào.”

Triệu Khuông Dận mấy người thật là Tinh Linh, lập tức lui sâu một bước Tường Môn cài đóng. Chỉ nghe “Loảng xoảng lang” Một tiếng, Lý Trọng Tiến trùng trùng điệp điệp đâm vào trên ván cửa, toàn bộ ván cửa đều bị đụng rung động run rẩy, tựa hồ muốn ngã xuống, đáng tiếc nó vẫn là đem Mã Văn bọn người cho cách tại ngoài cửa.

Trong cửa phòng, Triệu Khuông Dận cười khẩy nói:“Mã huynh, cái này thơ làm không được, kinh lại dùng không đi ra, thật sự là ngực không mảnh điểm chỉ mực, tay trái gà không chặt, ai, cái này Văn không được võ chẳng phải, cuộc sống sau này, ai, ta như thế nào yên tâm đi Tỷ Tỷ giao cho người nha?”

Mã Văn trong nội tâm giận dữ, đối Triệu Khuông Dận lại không có kế khả thi, chỉ có thể thăm hân Triệu Phở quấy rối.

Ngoài cửa Lý Trọng Tiến đang tại nhe răng nhếch miệng, đoán chừng mới vừa rồi là đụng đau nhức, Trương Vinh Đức ở một bên mở trừng hai mắt nói ra:“Mã huynh Chương, xem Triệu huynh Chương ý tứ, không chỉ có riêng là làm khó dễ chúng ta, quả thực là muốn cho chúng ta xấu mặt, liền cao hứng. Đã như vậy, không bằng chúng ta trước tiên lui vừa lui.”

Mã Văn lập tức hiểu được, trong nội tâm thầm khen một tiếng “Cao Minh”, thích thú ừ ừ nói:“Ai, vậy phải làm sao bây giờ đâu? Không bằng chúng ta về trước đi, tìm ta Đại Ca thương lượng một chút, hai ngày nữa lại đến a.”

Nói xong Mã Văn quay người muốn đi, Lý Trọng Tiến sững sờ nói:“Tiểu Mã, người không cưới Lão Bà, này làm sao có thể đi đâu, bọn người ta đem Lang Nha bổng lấy ra đem cái môn này đánh vỡ chúng ta xông đi vào là được rồi. Cũng không thể đi nha.”

Bên trong Thạch Thủ Tín, Mộ Dung bọn người nghe xong lời này, sắc mặt đủ biến. Thạch Thủ Tín thấp giọng nói ra:“Nhị Ca, nếu không chúng ta liền ra cái đơn giản, lại để cho bọn hân hỗn [lăn lộn từng có đi được rồi, bằng không thì Đại Tỷ trách tội xuống, chúng ta thể nhưng mà chịu không nổi ah, hơn nữa Vạn Nhất, Vạn Nhất.....” Thạch Thủ Tín “Vạn Nhất” cả buổi, cũng không có “Vạn Nhất” Ra cái gì đến.

Bên cạnh Mộ Dung vẻ mặt đau khổ nói:“Hôn sự này vốn khiến cho chúng ta cực lực tác hợp , hiện tại phá hủy ở chúng ta trên tay, cái này..... Cái này cuộc sống sau này cũng không hay đã qua.”

Cao Hoài Lượng cũng gấp nói:“Nhị Ca, nếu là lấy sau Đại Tỷ đi theo chúng ta đi Hà Đông, ngoan ngoãn , chúng ta đây nhưng mà cái gì sự tình đều không làm được , vậy còn không như ở lại đó Biện Kinh đâu.”

Triệu Khuông Dân thần sắc tựa hồ cũng hơi có điểm khẩn trương, mắt nhìn Triệu Phổ. Triệu Phổ cảm thấy càng là sốt ruột, Triệu Tử Anh giả không qua, Xảo Nương Tự Nhiên cũng sẽ không đi Nam Phương , Triệu Phổ nhăn chau xoay động, nói ra:“Không bằng chúng ta giảm xuống yêu cầu, chỉ cần hân trong thơ có “Mảnh vải” Chữ là được rồi.”[]

Triệu Khuông Dân thần sắc buông lỏng, cách môn nói ra:“Ngươi đã Văn Thái như thế chi chênh lệch, không có biện pháp chúng ta cũng chỉ đành giảm xuống yêu cầu, chỉ cần ngươi trong thơ có “Mảnh vải” Chữ là được rồi.”

Mã Văn thầm cười khổ, hôm nay thế nhưng mà bị Triệu Khuông Dân nói móc cái đủ ah. Ai, nếu không phải có Tử Anh tại, tiểu tử này nói không chính xác sẽ đối với ta hạ độc thủ ah. Mã Văn cúi đầu suy nghĩ, bên cạnh Lý Trọng Tiến bỗng nhiên nói:“Nếu không ta thay ngươi làm một cái, cái này..... Một cái của mảnh vải rất có tốt, đã ngăn cản con ruồi lại ngăn cản thảo, ngăn cách bằng cánh cửa mảnh vải thấy không rõ, mở ra xem xét là Đại Tẩu.”

Vừa dứt lời, trong cửa ngoài cửa một mảnh cười to. Triệu Khuông Dân cười nói:“Mã Văn, ngươi hay dùng bài thơ này ư?”

Nhìn xem Lý Trọng Tiến có chút đáng về đắc ý, Mã Văn thầm cười khổ, nếu như hôm nay dùng bài thơ này như vậy cả đời này là được chê cười. Bất quá Lý Trọng Tiến đề cập với hắn cái tình nghi, rốt cục lại để cho hắn nhớ tới đến, Cao Trung lúc đã từng lưng (vác) Nhất Thủ từ, lập tức cũng mặc kệ có thích hợp hay không, có nên hay không cảnh, Mã Văn ho một tiếng, chậm rãi thì thầm:“Đêm qua Vũ sơ phong đột nhiên, đậm đặc ngủ không cần thiết tàn rượu. Thử hỏi Quyên Liêm người, lại nói: Hải Đường như trước. Biết hay không(?)? Biết hay không(?)? Xác nhận phân xanh hồng gầy.”

Bài ca này Chất Lượng vậy dĩ nhiên thật là tốt , đáng tiếc là tại Bắc Phương Duyệt Châu thành, không phải tại Nam Đường Kim Lăng, thế cho nên trên cơ bản không người thưởng thức. Chỉ là xem Mã Văn niệm bài thơ, trong cửa ngoài cửa, đủ nhẹ nhàng thờ ra. Chỉ có Lý Trọng Tiến duỗi ra ngón tay, đếm, thì thảo nói ra:“Không đúng rồi, cái này thơ mỗi câu số lượng từ không giống với nha.”

Khách Sạn Đại Môn “Chăm chậm” mở ra, Triệu Khuông Dân bọn người đứng ở hai bên, Mã Văn vội vàng đi đến, đưa mắt nhìn lại, chỉ thấy Triệu Tử Anh ăn mặc hôn y, đầu che xây hồng khăn cô dâu, Doanh Doanh (nhẹ nhàng) từ trên lầu chậm rãi đi xuống.

Mã Văn liền vội vàng tiến lên, vịn Triệu Tử Anh, dẫn dắt đến nàng đi ra Khách Sạn, tiến đưa nàng tiến vào Kiệu Hoa. Lý Trọng Tiến, Thạch Thủ Tín bọn người trên mặt cũng có sắc mặt vui mừng, Lý Trọng Tiến các loạiđội là thay Mã Văn cao hứng, Thạch Thủ Tín bọn người thoạt nhìn lạinhưng mà như so Mã Văn còn cao hứng hơn. Triệu Khuông Dân thần sắc có chút phức tạp, cũng nhìn không ra là hi còn chưa phải bỏ.

Các loạiđội Triệu Tử Anh trong kiệu ngồi vào chỗ của mình, Mã Văn bọn người nhao nhao lên ngựa, một đoàn người diễn tấu sáo và trống, không ngừng châm ngòi pháo đi trở về.

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 68: Kết nghĩa

Quách Vinh bọn người đã sớm tại cửa khách sạn chờ Mã Văn bọn hắn trở về, gặp đón dâu đội ngũ vừa mới đi đến đầu đường, liền ngay cả bận rộn sai khiến người tấu nhạc, mình cây roi nã pháo. Mã Văn xuống ngựa về sau, liền chuẩn bị tự mình đi lên vịn Triệu Tử Anh đi ra. Bên cạnh Quách Vinh kéo một cái hân, cười nói:“Nghĩa Chưong, chớ để gấp gáp như vậy mà. Chúng ta muốn theo như Lễ Tiết đến mà.”

Mã Văn quay người nhìn lại, gặp một cái năm sáu tuổi đang mặc Hồng Y Nữ Đồng, đã đẩy ra màn kiệu, nhẹ nhàng kéo Triệu Tử Anh ống tay áo ba cái, đón lấy liền Hollow vịn Tử Anh ra cửa kiệu. Tử Anh ra cửa kiệu do Xảo Nương vịn, vượt qua một cái Chu Hồng nước son làm bằng gỗ “Yên ngựa”, bước hồng chiến tiến vào hi đường, đứng ở hi đường phía bên phải Vị Trí.

Quách Vinh gặp Mã Văn vẫn còn sững sờ, cười nói:“Tân Lang quan, nên ngươi lên sân khấu.” Mã Văn bừng tỉnh, tại Trịnh ân cùng đi hạ liền đứng đầy hi đường bên trái. Hi đường chính giữa để đặt cái này một cái Hương Án, Quách Vinh đi ra phía trước, đứng ở chính giữa, cầm trong tay Đàn Hương. Mã Văn không rõ chuyện gì xảy ra đâu, lúc này Triệu Phổ ở một bên la lớn:“Đi miếu chào, tấu nhạc!” kèn Xô-na âm thanh y y nha nha vang lên, lúc này Quách Vinh đi đến Hương Án trước quý xuống, bên kia Triệu Tử Anh chậm rãi quý xuống, Mã Văn vẫn còn sững sờ, bên cạnh Liễu nhân dừng thấp giọng nói:“Công Tử nhanh quý nha.” Mã Văn lâm bộ muốn quý, một bên Triệu Khuông Dân, đột nhiên giơ chân lên ngăn cản thoáng một phát Mã Văn,

nhìn bên cạnh Triệu Tử Anh đã San San quỳ xuống, mới đưa chân thu hồi, đến Tảo Đường thối, hướng về phía Mã Văn đầu gối hung hăng đá tới, Mã Văn bị đau, “Phù phù” Một tiếng, quỳ rạp xuống đất. Những động tác này kỳ thật thì ra là cái kia một sát na trong kia phát sinh, Mã Văn còn tưởng rằng mình làm sai rồi cái gì, ngược lại không có gì đối Triệu Khuông Dận cũng cái gì biểu thị. Bên cạnh Liêu nhân đứng trong mắt lửa giận nhưng lại chợt lóe lên. Nguyên lai, thời cổ Tân Lang, Tân Nương tại bái đường lúc, có đoạt đường trước quỳ tập tục, cũng là liền nói ai quỳ gối phía trước, về sau liền có thể bao ở thứ hai. Cho nên vừa rồi Liêu nhân đứng cùng Triệu Khuông Dận mới đến này sao vừa ra.

Đón lấy Triệu Phở còn nói thêm: “Thăng, bình thân, trở lại vị trí cũ! Quỳ, đều quỳ!” Tại “Ba Quỳ, Chín Lậy thủ, sáu thăng bái” Về sau, Mã Văn chấp Thái Cầu dây lụa dẫn Triệu Tử Anh tiến vào động phòng.

Tại động phòng bên trong Mã Văn thở dài ra một hơi, vuốt vuốt đầu buốt nhức Đầu Gối, có chút buồn bực, vậy liền coi là kết thành hôn, không phải còn muốn bày tiệc rượu ư? Mã Văn vẫn còn xoa chân nghỉ ngơi, bên cạnh cùng nhau vào Xảo Nương nói ra: “Cô Gia, chạy nhanh thỉnh khẩn vương nha. wrshũ.côm” Nói xong chỉ chỉ Triệu Tử Anh trên đầu hồng khăn cô dâu, Mã Văn sừng sốt một chút, nói: “Vật này, không phải buổi tối tài xóc lên ư?”

Xảo Nương cười nói: “Các người Nam Phương là quý cù như vậy ư? Bắc Phương cũng không phải như vậy. Hãy bớt sàm ngôn đi, tranh thủ thời gian thỉnh khẩn vương, một hồi còn muốn đi bái kiến lễ, uống hạ lang rượu đâu.”

Mã Văn cảm thấy kinh ngạc, này làm sao cùng ta xem Cổ Trang kịch không giống với nha?

Mã Văn tại Xảo Nương dưới sự thúc giục, xin khẩn vương, đang chuẩn bị phải cẩn thận nhìn xem Tử Anh. Xảo Nương ở một bên thúc giục nói: “Mau đi ra, mau đi ra, Tiểu Thư còn muốn thay đổi trang phục đâu?” Nói xong liền đem Mã Văn cho rời khỏi bên ngoài, gặp Mã Văn nhắc chân muốn đi phòng trước, lại đang một bên quát: “Người đứng ở ngoài cửa chờ, một hồi cùng Tiểu Thư cùng đi.”

Tử Anh ở bên trong thấp giọng trách cứ: “Người nha, đến kêu đi hết thành cái gì thể thống nha.”

Xảo Nương nhưng lại Bất Cự, cười nói: “Thật sự là không giống với nha, Tiểu Thư, vừa mới về nhà chồng liền bắt đầu thay phụ gia (nhà chồng) cân nhắc.”

Tử Anh đỏ mặt lên, nói ra: “Nhanh lên giúp ta thay cho quần áo, chớ để lại để cho hấn đợi lâu.”

Mã Văn ở ngoài cửa chợt nghe đến bên trong một hồi sột sột soạt soạt Thanh Âm, về sau “Két..” Một tiếng, cửa mở ra. Triệu Tử Anh ăn mặc một thân Đại Hồng tú kim áo, trên đầu cắm Thủy Ngọc điều Phượng Sai, trên mặt ửng đỏ chậm rãi đi ra, nói khẽ: “Chúng ta cùng đi chứ, để cho đợi chút nữa tiệc rượu người chớ để uống rượu quá nhiều.”

Xảo Nương cũng tại một bên nói: “Để cho đợi chút nữa ta nhìn hấn, lượng hấn cũng không dám uống hơn.”

Mã Văn bị Xảo Nương nói được một (túng) quần, đáp lễ nói: “Cái kia Đa Tạ Xảo Nương tỷ.” Hình như có ý như vô tình thêm trùng “Tỷ” âm đọc.

Triệu Tử Anh gặp Xảo Nương còn muốn lên tiếng, vội vàng nói: “Chúng ta đi phòng trước a, đừng cho bọn hấn sốt ruột chờ.” Xảo Nương không thể làm gì hung hăng trừng Mã Văn liếc.

Mã Văn cùng Triệu Tử Anh vừa xong phòng trước, bên trong ầm ầm cười nói: “Tân Lang cùng Tân Nương Tử đến rồi.”

Quách Vinh xem Mã Văn hai người mặt đỏ tới mang tai, thích thú cười nói: “Kế tiếp là đi “Bái kiến lễ”, không bằng huynh Chương chúng ta mượn bọn họ tiệc cưới, Kết Bái vị (thay) Dĩ Tính Huynh Chương, sau đó chúng ta từ lớn đến nhỏ, lại để cho bọn hấn từng cái chào, vừa vặn rất tốt nha?”

Lý Trọng Tiến bọn người ầm ầm trầm trồ khen ngợi, Hương Án cái gì đều là có sẵn, Đại Gia liền từng cái lẫn nhau báo tuổi. Tại Mã Văn cùng mọi người khuyên bảo, Liêu nhân đứng, tiền thanh, thạch đại cũng nhất nhất nói ra tuổi. Lập tức mười mấy người dọn xong thứ tự, cùng một chỗ hạ bái, tuyên thệ muốn giúp nhau trợ giúp, chung cứu Thiên Hạ. Bọn hấn đã lạy náo nhiệt, lúc này trong lòng cũng có chút thành kính, đáng tiếc mấy năm về sau, người vận chuyển qua đời, đúng là đám người này Nam Bắc tranh phong, trong mười năm đánh đến là không chết không ngớt. Đương nhiên đây đều là nói sau.

Mọi người Kết Bái về sau, Mã Văn Phương dẫn Tử Anh, đối các Gia Huynh Chương, từ lớn đến nhỏ từng cái bái kiến. Đi hết bái kiến Lễ Chi sau, Quách Vinh nói ra: “Bắt đầu bày yến, chuẩn bị hạ lang rượu.”

Bởi vì cái gọi là rượu không say lòng người người tự say, thực hiện trong nội tâm mong muốn, Mã Văn tất nhiên là rượu đến trong chén chỉ thấy đầy, chỉ chốc lát liền say khướt, Xảo Nương vội vàng vịn Mã Văn trở lại động phòng. Lý Trọng Tiến liền hét lớn: “Chúng ta đi nào động phòng a.”

Cái này rõ ràng không có người nào đón chào, Liêu nhân đứng bọn người với tư cách cấp dưới, không muốn quấy rầy Mã Văn hào hứng; Mà Thạch Thủ Tín bọn người tắc thì trong đầu buồn bực uống rượu, phảng phất căn bản sẽ không nghe nói như thế. Lý Trọng Tiến rượu nhiệt tình hướng dâng lên, nói ra: “Các người không đi, ta..... Tự chính mình đi, Hắc Hắc.” Nói xong rõ ràng chuyển hướng hậu đình, thấy hấn đi, Thạch Thủ Tín bọn người nhìn nhau, một bộ chuẩn bị xem kịch vui bộ dạng.

Quách Vinh thấp giọng hỏi Triệu Khuông Dận nói: “Tử Anh, sẽ không đã thương Tử Chương a.”

Triệu Khuông Dận chần chờ một chút, cười khổ nói: “Cái này..... Hi vọng Tử ca người hiền đều có Thiên Tương a.”

Hai người đang thấp giọng nghị luận gian, chỉ nghe thấy “Bành” một tiếng, hình như có vật nặng rơi xuống đất. Vội ngừng đầu quan sát, tựa như về phía sau đình hành lang gấp khúc chỗ, có người té trên mặt đất, vẫn không nhúc nhích -- đúng là Lý Trọng Tiến.

Quách Vinh lấp bắp kinh hãi, vội vàng chạy tới, chỉ thấy Lý Trọng Tiến hai mắt trợn lên, bầu rượu nhỏ vẫn còn trong tay, chỉ là bởi vì té ngã nguyên nhân, trong bầu rượu ồ ồ chảy ra ngoài đi ra. Mà người khác lại nhưng mà bảo trì nguyên lai tạo hình, vẫn không nhúc nhích.

Triệu Khuông Dân vội vàng ngồi xổm xuống, tại Lý Trọng Tiến trên người đông xoa bóp tây xoa bóp, sau nửa ngày về sau, chậm rãi đứng lên lắc đầu, Cao Hoài Lượng sắc mặt biến hóa, nói:“Đại Tỷ Công Phu, càng thêm tinh tiến. Từ ca chỉ sợ muốn hai canh giờ mới có thể hồi phục a.”

Quách Vinh, Trương Vĩnh Đức bọn người hai mặt nhìn nhau, cảm thấy cũng không biết làm cảm tưởng gì.

Trong hoảng hốt, Mã Vân phảng phất cảm giác bị người đỡ đến trên giường, sau đó có một đôi Ôn Nhu bàn tay nhỏ bé, giúp hắn nhẹ nhàng rút đi quần áo, ân ân vẫn còn có một mùi thơm xông vào mũi. Mã Vân miễn cưỡng mở mắt ra, chỉ thấy Triệu Tử Anh đang giúp hắn kéo áo khoác. Tử Anh lúc này đã xem Đại Hồng Bảo bỏ đi, mặc trên người chính là Nguyệt Bạch áo ngắn, xuyên thấu qua vải vóc, lộ mớ có thể chứng kiến bên trong Hồng Sắc cái yếm. Theo Tử Anh Động Tác, trước ngực nàng cái kia hai cái nhục cảm nười phần Đại Bạch Thỏ tùy theo Tả Hữu chấn động.

Mã Vân thấy ánh mắt có chút đăm đăm, cuống họng phát khô, Thân Thể cái nào đó bộ vị không tự chủ được liền đứng thẳng ...mà bắt đầu. Được phép phát hiện cái gì, Tử Anh vô ý thức nhìn lại liếc Mã Vân, thấy hắn tỉnh, trong nội tâm không có tồn tại hoảng một cái, bẽ bọn ngồi dậy, thấp giọng nói ra:“Người đã tỉnh.”

Mã Vân đột nhiên thoáng một phát làm bắt đầu, đón lấy sẽ đem cổ kia Hỏa Nhiệt hơi có chút run rẩy Thân Thể ôm vào trong ngực, cuống nhiệt hôn hướng Triệu Tử Anh.....

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69: Chuyện cũ

Ngày hôm sau, đêm làm Mã Vân mở to mắt thoi điểm, Triệu Tử Anh sớm đã rời giường, không biết đi nơi nào. Mã Vân miễn cưỡng nằm ở trên giường, hưởng thụ lấy một lát An Ninh. Hai ngày này muốn Nam Quy, lần này Trung Nguyên đi, không chỉ kết bạn Quách Vinh, Lý Trọng Tiến, Thạch Thủ Tín như vậy Bắc Phương Đại Lão, nhưng lại cưới được tha thiết ước mơ Kiều Thê Mỹ Thiếp, dùng 21 Thế Kỷ lại nói, tựa là sự nghiệp, Ái Tình song mùa thu hoạch. Cho dù cùng Triệu Khuông Dân có chút ngăn cách, bất quá hiện tại có Triệu Tử Anh tại, này cũng cũng không ảnh hưởng toàn cục. Đã có như vậy một mối liên hệ, trở lại Nam Phương ngược lại là có thể buông tay buông chân, hảo hảo làm phiên sự nghiệp, cho dù đã thất bại, đại khái có thể chạy đến Bắc Biên đến đâu nhập vào những huynh Chương này.

Mã Vân đang tại vui thích nghĩ đến tâm sự, bên kia môn “C-K-Í-T...T rồi” Một tiếng bị người đẩy ra, nhưng lại Triệu Tử Anh bùng bốn nước đi đến. Nàng đi đến trước giường, hơi ngượng ngừng cười nói:“Phu Quân, mau dậy đi. Quách đại Quan Nhân bọn hắn đang thương lượng chuẩn bị đi Hà Đông.”

Mã Vân ngồi xuống hôn rồi Tử Anh thoáng một phát, trêu đùa:“Tốt, ta lập tức bắt đầu, người thay Vì Phu thay quần áo.” Tử Anh nhẹ nhàng đánh một cái Mã Vân, cười nói:“Đi lên, lại để cho Quách Tam Ca bọn hắn chờ lâu cũng không dễ nha.”

Mã Vân một bên mặc quần áo vừa nói nói:“Ta xem Triệu Phở rất yêu thích kinh mẹ, không bằng chúng ta cho bọn họ tác hợp tác hợp ah.”

Gặp Triệu Tử Anh cười không nói, Mã Vân còn nói thêm:“Ta xem Triệu Phở Tài Hoa hơn người, không nếu như để cho hắn tại Khuông Dân bên kia hỗ trợ, người xem coi thế nào nha?”

Tử Anh sững sốt một chút, nói ra:“Vậy người làm sao? Người cũng không cần người giúp người ư?”

Thật sự là Nữ Sinh hướng ngoại ah.

Gặp Mã Vân có chút kinh ngạc, Tử Anh cười nói:“Liều Đại Ca đã cầu hôn ngày đó đã đem thân phận của người nói cho mẹ ta, người tại Nam Phương dù sao cũng là cần phải có người bang nha.”

Tử Anh bỗng thấp giọng nói ra:“Ta xem Triệu Phở người này ưa thích Xảo Nương, tài có ý đem Xảo Nương cho mang theo bên người.”

Mã Vân cái này triệt để sững sốt, Tử Anh thúc giục nói:“Chạy nhanh đi ra ngoài, còn phát cái gì lằng nhằng. Đúng rồi, ngày hôm qua người kén rể đưa cho Chương Chương của ta cái kia một ngàn lượng danh mục quà tặng, không cần cho hắn, nếu như hắn hỏi người muốn, người liền để hắn tới tìm ta tốt rồi.”

Khách Sạn trong tiền sảnh, Quách Vinh, Triệu Khuông Dân bọn người đang thương lượng sau này ý định. Triệu Khuông Dân nói ra:“Quách Tam Ca, người có phải hay không ý định đi trực tiếp đi tìm Quách đại soái nha?”

Quách Vinh gật gù đầu, nói: “Phụ Thân, đã nhiều lần viết thư lại đề cho ta đi qua hỗ trợ. Ta chuẩn bị cùng Lý Trọng Tiến, Trương Vinh Đức bọn hần cùng đi, người có tính toán gì không đâu?”

Triệu Khuông Dân nhìn xuống Thạch Thủ Tín bọn hần, nói: “Chúng ta Tự Nhiên cũng là duy Tam Ca như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.”

Bọn hần đang tại lúc nói chuyện, Mã Vân đi đến, nói ra: “Các vị Ca Ca lên thực chào buổi sáng nè, cái này.....”

Hần lờ còn chưa nói hết, bên kia Lý Trọng Tiến nói ra: “Huỳnh Chương, người cái này Tức Phụ Nhi, cũng thật là lợi hại nha.” Sau đó dùng ánh mắt Thượng Hạ ở dưới dò xét Mã Vân.

Mã Vân bị hần xem trong lòng sợ hãi, vội vàng hướng Quách Vinh nói ra: “Tam Ca vậy thì muốn đi Hà Đông, Tiểu Chương thật là vạn phần không muốn nha.”

Quách Vinh thờ dài, nói ra: “Thiên hạ không có buổi tiệc nào không tàn, ta và người Huỳnh Chương cuối cùng cũng có biệt ly thời khắc, các loại đợi Thiên Hạ đã bình định chúng ta đều có tương kiến thời điểm.”

Trong lòng mọi người đều rất có lưu luyến không rời tình, Lý Trọng Tiến nói ra: “Đừng (không được) học nữ nhân lẻ mề bộ dạng, hôm nay chúng ta không say không nghỉ, ngày mai từng người lên đường, vừa vận rất tốt ah?”

Quách Vinh cười nói: “Đừng nhìn Lão Tử người thô, thật đúng là đạo lý này, các Huỳnh Chương đều đương thời Anh Hùng, ý chí Trị Quốc An Bang ý chí, há có thể như Nữ Tử như vậy khóc sụt nướ đầu. Trong chúng ta buổi trưa phải say một cuộc, buổi tối nghỉ ngơi thật tốt, sáng sớm ngày mai đường ai nấy đi.”

Đại Gia âm âm trầm trầm khen ngợi. Vì vậy, triển khai tiệc rượu, thoải mái chề chén.

Thứ bậc hai ngày Mã Vân tỉnh lại, Quách Vinh Triệu Khuông Dân bọn người sợ tổng biệt thương thế, rõ ràng sớm đã đi. Mã Vân bắt đắc dĩ, thích thú phân phó Liễu nhân dừng bọn người chuẩn bị Hành Lý, buồn vô có Nam phản.

Bọn hần tại Duyệt Châu chậm trễ mấy ngày, triều đình về bọn hần Đại Náo Biện Kinh Giải Thích, đã sớm truyền tới. Sandvig hần không chỉ không có truy cứu bọn hần xong vào nhủ thánh doanh, tự tiện giết Hữu Doanh Ngũ Hồ trách nhiệm, hơn nữa liên chuyện này căn bản đề đều không nhắc tới, chỉ nói là ngày đó có Khiết Đan Gian Tế, tại Biện Kinh bốn phía phóng hỏa, nhiễu loạn nghe nhìn.

Mà thôi Thác Bạt hằng cầm đầu Đại Sở Sứ Đoàn, cũng từ lúc hơn mười ngày trước, cũng đã đến Biện Kinh. Bất kể là xuất phát từ ổn định cục diện chính trị cân nhắc, hay vẫn là xuất phát từ biểu hiện tấn đức lòng lòng nghĩ cách, tóm lại, Đại Tán Hoàng Đế Thạch Trọng Quý cao hứng dị thường, dùng quốc lễ long trọng tiếp đãi Thác Bạt hằng, hơn nữa phong theo lương Thái Tổ Chu Ôn cổ lệ, lần nữa sắc phong March phạm vi (thay) Sở vương. Đồng thời, còn phái khiến cái Hàn Lâm Học Sĩ vi (thay) sử (khiến cho), thăm đáp lễ Sở quốc, tuyên dương Vương đạo, thuận tiện sắc phong March phạm.

Triều đình cũng không truy cứu, Mã Vân tất nhiên là đề xuống tâm đến, hơn nữa Thác Bạt hằng cũng đã Nam phản, Mã Vân lập tức tất nhiên là nóng vội, theo Duyệt Châu đánh ngra giờ roi hướng tây nam mà đi.

Có lẽ là ven đường Kiếp Phi biết rõ Mã Vân một chuyến không dễ chọc, có lẽ là Khiết Đan bái lui về sau, Thiên Hạ thô an, trên đường đi rõ ràng gió êm sóng lặng, rất nhanh sẽ đến Đường châu, chỉ cần sẽ đi qua Tùy Châu, Giang Lăng đi ra Nhạc Châu.

Muốn chuẩn bị đi Tùy Châu thời điểm, Mã Vân đột nhiên nhớ tới Thân Đồ theo kiên đến, vì vậy liền tiện đường lừa gạt đến Trương Châu [tựu là hôm nay Trương Dương], nghe Mã Vân nói muốn đi tìm Thân Đồ theo kiên, Từ Anh sắc mặt tựa hồ có chút Biến Hóa, Mã Vân đột nhiên nhớ tới Thân Đồ theo kiên ngày đó nói được lời nói đến, liền hỏi: “Nương Tử, người có phải hay không nhận thức cái này Thân Đồ theo kiên nha?”

Lại nhưng mà xem Triệu Từ Anh tựa hồ không có nghe được, ánh mắt trông về phía xa, không biết suy nghĩ cái gì. Mã Vân bắt đắc dĩ đẩy Triệu Từ Anh, Triệu Từ Anh kịp phản ứng, cười nói: “Nhớ tới một ít chuyện cũ, đã đi thần nhi, vừa rồi người nói cái gì nha?”

Mã Vân bị nàng khiến cho cũng không dễ hỏi lại, thích thú nói ra: “Lại nói tiếp, ta cùng Thân Đồ theo kiên nhận thức cũng rất có Hí Kịch tính ah. Người đoán ta là ở nơi nào biết hần?”

Triệu Từ Anh có điểm tâm không ở yên, thuận miệng nói: “Là tại Trường Giang ư?”

Mã Vân mắt nhìn Triệu Từ Anh, đang muốn nói chuyện, chợt nghe bên cạnh Xảo Nương “Xuy xuy” Cười nói: “Cô Gia, người đại khái còn không biết a, mấy tháng trước, có người cho nhà ta Tiểu Thư được rồi một vàng, nói là tháng tư phần hướng nam đi, gặp nước cứu Mã, có thể tìm được Như Ý Lang Quân. Cho nên.....”

Từ Anh hoành liếc Xảo Nương, Xảo Nương vội vàng ngâm miệng không nói. Nhìn xem Mã Vân có chút kỳ quái bộ dạng, Triệu Từ Anh chậm rãi nói ra: “Lúc ấy ta Tả Hữu nhảm chán, tựu đi tới Giang Lăng phụ cận, vừa vận nghe được Thân Đồ theo kiên bọn hần mặt nghị, nói cái gì chuẩn bị tại Trường Giang thượng đoạt một cái họ Mã người, lúc ấy ta..... Ta liền đá tung cửa, chuẩn bị thay trời hành đạo, đáng tiếc Thân Đồ theo kiên liều chết quần quít lấy ta, những người khác rõ ràng chạy thoát cái không còn một mảnh. Vì vậy ta trong con tức giận, giết hần vài roi tử, sau đó đưa hần ném đến trong Trường

Giang đi.”

Mã Vân giật mình trách không được ngày đó Thân Đồ theo kiên chặt vật như vậy đâu, nguyên lai là có chuyện như vậy. Gặp nước cứu Mã, Mã Vân nhất lạng, ngượng ngùng nhìn xem Triệu Tử Anh, chẳng lẽ là Trần Truyền cho Tử Anh tính toán quẻ ư?

Triệu Tử Anh xem Mã Vân bộ dạng, bao nhiêu đã mình bạch trong lòng của hắn nghĩ cách, trên mặt có điểm ửng đỏ giải thích nói:“Tháng hai phần thời điểm, ta đã từng vô tình gặp được Trần Truyền, nghe nói phái Hoa Sơn từ trước đến nay khảo xem bói sống qua ngày, gạt người Tiền Tài, vì vậy ta nhìn không được muốn dạy dỗ hắn thoáng một phát. Ai ngờ, ai ngờ có thể là hắn tự nhận võ lâm tiền bối, khinh thường cùng ta Tranh Đấu, lúc ấy ta ra tay rất nặng, hắn hiêm hiêm liền tổn thương tại trên tay của ta, đang ở đó lúc hắn nói ta Hôn Nhân sự tình cực không trôi chảy, chỉ có hai tháng sau, hướng nam “Gặp nước cứu Mã” Mới có thể tìm được Như Ý Lang Quân. Sau đó thừa dịp ta gây người nhĩ Công Phu, quay người mà đi. Ta cho là cũng là bán tín bán nghi, thẳng đến gặp người, mới biết được Trần tiền bối quả nhiên là tinh thông dịch lý.”

Nghe xong lời này, Mã Vân nhất thời tức cười, không biết nên làm gì suy nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Thân Đồ tình hình gần đây

Đang khi nói chuyện là đến Tương Châu thành, Tương Châu thành Địa Phương không lớn, Thành Tường cũng chỉ là cao mười mét thấp thấp Thổ tường, bất quá tại đây đã là thuộc Nam Phương, rời xa Tiên Tuyền, Chiến Hóa ít, bên cạnh thành Thủ Quân không nhiều lắm, hơn nữa kiểm tra cũng Bất Nghiêm mật. Nội thành không chỉ trên đường người đi đường rất nhiều, hơn nữa bày quầy bán hàng rao hàng, chơi xiếc ảo thuật chỗ nào cũng có, dân chúng tầm thường tuy nhiên trên mặt quần áo rất nhiều miếng vá, nhưng coi như quần áo thể diện, không giống Duyên Châu bên kia áo rách quần manh, mặt lộ vẻ đói.

Xảo Nương đồng nhìn xem tây nhìn một cái, nói ra:“Tiểu Thư, người xem Tương Châu, không nghĩ tới tại đây còn có chút Phồn Hoa đâu.”

Mã Vân tức cười, trong nội tâm nghĩ ngợi nói: Điều này cũng gọi Phồn Hoa nha?

Một bên Triệu Phở lại nhưng mà cười nói:“So về Thịnh Đường mà nói, tại đây lại đáng là gì?”

Xảo Nương nhất lạng, Vấn Nói:“Thịnh Đường ở nơi nào nha? Ta như thế nào cho tới bây giờ chưa nghe nói qua? Tiểu Thư, người đi qua chưa?”

Triệu Tử Anh cười cười, cũng không để ý tới nàng, Xảo Nương thuận miệng lại hỏi Triệu Phở nói:“Thịnh Đường cách Biện Kinh lại nhiều xa nha?”

Cổ Đại Nữ Tử không tài chính là đức, cho nên Xảo Nương không biết “Thịnh Đường” Cũng không kỳ quái. Trên thực tế, Triệu Phở vốn định vừa nói như vậy, để biểu hiện tài hoa của mình cùng Báo Thù. Nào biết được lời vừa ra khỏi miệng, sẽ là loại kết quả này, lúc này gặp Xảo Nương không ngừng truy vấn, tất nhiên là rất là xấu hổ.

Mã Vân thay Triệu Phở tròn lời nói nói:“Triệu huynh là ý nói, về sau nếu có thể đại triển Tài Hoa, tất nhiên sẽ Địa Phương cho Phát Triển Thịnh Thế đường hoàng. Ai, tựa là như vậy cái Thịnh Đường.”

Triệu Phở cảm kích mắt nhìn Mã Vân, còn chưa nói, chợt nghe Xảo Nương nói ra:“Nguyên lai Thịnh Đường không phải cái Địa Danh nha, hừ, khoe khoang Học Vấn.”

Đụng phải Xảo Nương như vậy, Mã Vân, Triệu Phở thậm kêu không may, thực sự không hề nói cái gì.

Một đường không nói chuyện, rất nhanh liền đến Vạn An Khách Sạn. Khách sạn này tại Thành Tây, nơi gần cổng thành là hai tầng lầu, bên trong Tam Tiển Tam Xuất sân nhỏ. Mã Vân giờ lên chạy bộ đến đại sảnh ở bên trong, chợt nghe đến một cái cứng cáp Thanh Âm nói ra:“Tiểu Nhị, còn không tranh thủ thời gian chiều đãi Khách Nhân.” Nói xong, chính mình còn chạy ra đón chào.

Cái này Chương Quý 50 đến năm tuổi, mặc màu vàng đất áo dài, băng cột đầu màu nâu tứ giác cái mũ, trên mặt đáng tuổi cười mời đến Mã Vân bọn người tiến đến. Mã Vân đánh giá liếc cái này Chương Quý, thấp giọng hỏi:“Xin hỏi Vạn chương quý có đây không?”

Chương quý kia ánh mắt kinh ngạc chợt lóe lên, lập tức cẩn thận nhìn một chút Mã Vân, sau đó cao giọng nói ra:“Được rồi, Tiểu Nhị mang vị khách quan

kia đến bên trái Thiên Tự Nhất Hào phòng đi.”

Mã Vân cùng Triệu Tử Anh nhìn nhau, đi theo Điểm Tiểu Nhị hướng hậu viện đi đến, Liêu nhân dừng bọn hắn ngay tại phòng trước đều tự tìm tòa nhao nhao ngồi xuống.

Thiên Tự Nhất Hào trong phòng hương trà lượn lờ, bắt quả Mã Vân, Triệu Tử Anh cũng không có tâm uống trà, lẳng lặng yên cùng đợi Thân Đồ theo kiền. Chỉ chốc lát sau, đã thấy cái kia Chương Quỹ đi đến, chấp tay xông Mã Vân nói ra:“Vị công tử này, không biết cao tính đại danh, tìm Vạn chương quỹ có chuyện gì nha?”

Mã Vân nhìn hắn một cái, không đếm xỉa tới nói:“Tại hạ họ Mã, tên một chữ một cái vân chữ, chỉ là ngẫu qua Trương Châu vấn an Thân Đồ huynh.”

Chương quỹ kia làm như nghe qua Mã Vân danh tự, vội vàng cười nói:“Nguyên lai là Mã công tử. Kính đã lâu kính đã lâu ah. Thân Đồ Đầu Lĩnh nhiều lần nhắc tới ngài cái kia, nói ngài Nghĩa Bạc Vân Thiên, cái này khả kính Hào Hán tử. Mời ngồi, mau mời ngồi.”

Mã Vân có chút mỉm cười, Vân Nói:“Như thế nào không thấy Thân Đồ huynh ah.”

Chương quỹ kia thờ dài một hơi nói:“Một lời khó nói hết ah, Mã công tử khả năng không biết, gần đây Nam Bình Vương trả lại châu đầu nhập đại lượng Binh Lực, chuẩn bị tiêu diệt chúng ta những cái này Sơn Trại, Thân Đồ Đầu Lĩnh trước đó vài ngày đã phản hồi Quy Châu, Chi Huy tác chiến.”

Mã Vân sừng sốt một chút, hỏi vội:“Trước mắt Chiến Sự như thế nào nha?”

Chương Quỹ thần sắc tối sầm lại, nói ra:“Năm gần đây, Nam Bình Thiên Tai ** không ngừng, Bách Tính khốn cùng, Sơn Trại cũng giống như vậy. Lần này Nam Bình Vương đột nhiên xuất binh, Đại Gia Hóa nhi đến một lần xử chí không vội tay, thứ hai cũng không có gì Lương Thảo tích súc, Quy Châu bảy trại, trước mắt đã bị đánh vỡ năm trại, chỉ còn lại có hai cái.”

Mã Vân sừng sốt một chút, nói ra:“Như thế nào biết cái này bộ dáng nha?”

Chương Quỹ cười khỏ một tiếng, nói ra:“Mã công tử có chỗ không biết, Quy Châu bảy trại, nói là Sơn Trại kỳ thật đều là chút ít qua không được trung thực nông dân, Đại Gia tụ tập cùng một chỗ, lên núi trồng trọt, cùng chống chọi với Phú Thuế, cũng không phải cái gì vào nhà cướp của Thô Phi. Trong lúc này cường tráng chi nhân cũng không nhiều, hơn nữa năm gần đây, Danh Khí lớn dần, vì vậy thì có rất nhiều Mạc Danh mà đến, muốn ăn miếng com no người già trẻ em, Thân Đồ Đầu Lĩnh lại không muốn cự tuyệt những người này. Cứ như vậy từ, nhân số Tự Nhiên tăng nhiều, Sơn Trại tích súc cũng là chậm rãi biến thiếu đi. Bởi vì phần lớn là người già trẻ em, điều này có thể lấy đao có thể chiến tranh người tự ít đi, ngoại trừ Thân Đồ Đầu Lĩnh chính mình Huấn Luyện 200 người tới hộ trại chi nhân, người còn lại rất ít Huấn Luyện, cái này vừa gặp phải Quan Binh, sao có thể Bất Bại nha. May mắn Quy Châu núi cao địa xa, Quan Binh một là không quen thuộc Địa Hình, thứ hai lại bất thiện đi Sơn Đạo, bằng không thì liền còn lại hai cái hàng rào đoán chừng cũng không giữ được.”

Mã Vân trầm tư thoáng một phát, nói ra:“Vậy người trước mắt có thể liên lạc với Thân Đồ huynh ư?”

Gặp Chương Quỹ mặt có nghi ngờ, Mã Vân nói ra:“Thân phận của ta, chắc hẳn Thân Đồ huynh là biết đến, ta muốn giúp các người một bà.”

Chương Quỹ trên mặt sắc mặt vui mừng, đứng lên Vân Nói:“Vương gia chuyện này là thật?”

Mã Vân thấy hắn ngược lại "phá tờ-rinh" phần, trong nội tâm mặc dù cũng có chút kinh ngạc, bắt quả hắn cũng không truy vấn, chỉ là nhẹ nhàng gật gật đầu.

Chỉ thấy Chương Quỹ “Phù phù” Một tiếng quỳ rạp xuống đất, nói:“Ta đây đời (thay thế) Sơn Trại 1 hơn vạn người cảm ơn Vương gia rồi.”

Mã Vân vội vàng đứng lên, Cường Hành nâng dậy Chương Quỹ, nói ra:“Đều là huynh Chương trong nhà, tuyệt đối đừng (không được) đi này Đại Lễ. Như vậy đi, người phái một cái bên chắc người đi theo ta, chờ ta tại Nhạc Châu an bài sẵn sàng về sau, liền phái người đem vật liệu mang đến Sơn Trại, như thế nào?”

Chương Quỹ tự nhiên là liên tục đồng ý. Mã Vân lập tức cũng không ở Trương Châu dừng lại, suốt đêm xuống ngựa xuôi nam, sang sông lằng, tại Công An chuyển tàu, rồi sau đó đi xuôi dòng. Một ngày sau đó, xa xa nhìn lại chỉ thấy Nhạc Châu thành đứng sừng ở bờ sông --

Về Mã Vân đi sứ Trung Nguyên Truyền Kỳ kinh nghiệm, người hậu thế không chỉ có người theo Lịch Sử góc độ cho Khách Quan đánh giá, càng nhiều hơn là khiên cưỡng gán ghép, nghe nhầm đồn bậy, mà thôi đoạn trải qua này làm bản gốc Tiểu Thuyết, thoại bản, Hí Kịch càng là nhiều vô số kể. Hơn nữa tại TV Kỹ Thuật phát triển trở thành thực (quen thuộc) về sau, đoạn này đi sứ kinh nghiệm càng là thật lớn Phồn Vinh Trung Quốc TV, Điện Ảnh Thị Trường. Không chỉ có [ba Long sẽ],[Đại Sở Vương Triều],[Biện Kinh Phong Vân] các loạiđội Lịch Sử chính kịch , vẫn còn có [Nhất Cước đình ước],[Công Chúa đoạt Hoàng Đế] các loạiđội Ái Tình Võ Hiệp kịch, cùng với [Triệu kinh mẹ bí sử],[Phùng hoàng hậu bí sử] các loạiđội bí sử Hệ Liệt; Phát Triển càng về sau thậm chí xuất hiện [Phùng ngọc cướp cô dâu],[Song Long đùa giỡn kinh mẹ],[điều ngoa hoàng hậu],[hoàng hậu muốn xuất giá],[Đại Sở Hậu Cung] các loạiđội hoang đường kịch, tại các loại Đề Tài bị đào sâu hung ác đào về sau, thậm chí xuất hiện [Mao Sơn Đạo Sĩ xông Đại Tán],[Hoa Sơn Chiến Vũ đem làm],[Hoàng Đế hoàng hậu đủ bỏ trốn],[Hoàng Phi chi vì cái gì yêu hắn không yêu ta] các loạiđội siêu Lôi kịch, đem Quốc Dân sinh sản tổng giá trị ít nhất tăng lên 1%.

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Nam Bình (túng) quần cảnh

Ngũ Đại thời điểm, Cao Quý Hưng, cao theo hồi trước sau trong chốn nguyên Vương Triều phong làm Nam Bình Vương, Kinh Nam Tiết Độ Sứ, bọn hắn chiếm đoạt có Địa Bàn trụ là Ngũ Đại lúc hạt địa nhỏ nhất, Quốc Lực yếu nhất Nam Bình.

Theo như muện Đường Chế Độ, Kinh Nam Tiết Độ Sứ vốn hẳn nên Tiết Chế thập châu. Đáng tiếc đến Ngũ Đại, Thiên Hạ Đại Loạn, Quân Hùng cùng nổi lên, Kinh Nam bị Thực quốc, Sở quốc, Hậu Đường Hòa Trung nguyên triều đình chia cắt.

Cao Quý Hưng vốn là Thiểm Tây người, về sau lưu lạc đến Biện Kinh một thứ tên là Lý Nhượng Phú Thương gia Tác Giả đồng, cũng là Vận Khí cho phép, cái này Lý Nhượng bởi vì kinh thường tính quyền tiền cho Hậu Lương Hoàng Đế Chu Ôn làm Quân Phí, bị Chu Ôn cho rằng Nghĩa Tử, Cao Quý Hưng liền bởi vậy Hữu Duyên nhận thức Chu Ôn, có thể là bình thường vẫn đáp Chu Ôn vấn đề hào phóng vừa vận nguyên nhân, cũng có thể là cái gì khác nguyên nhân, tóm lại Chu Ôn Đặc Biệt thưởng thức hắn, liền để Kiền Nhi Tử Lý Nhượng thu Cao Quý Hưng làm Kiền Nhi Tử, cao như vậy Quý Hưng liền sửa họ Chu, trở thành Chu Ôn Kiền Tồn Tử [Tân Ngũ Đại sử: Thái Tổ kỳ hắn tài, mệnh lại để cho dùng gia súc con chi, bởi vì bốc lên họ Chu thị, bỏ chiến thắng quân sử (khiến cho), dời kiền quyết dừng Chỉ Huy Sứ]. Cứ như vậy Cao Quý Hưng đi theo Chu Ôn Chinh Chiến Sa Trường, dần dần một bước lên mây bắt đầu.

Đường triều những năm cuối, Tương Châu Thứ Sử Triệu cứu ngưng đánh bại đầu nhập vào Chu Ôn Kinh Nam Tiết Độ Sứ Lôi ngan cung kính. Vì vậy Chu Ôn liền điều động Đại Quân, đuổi Triệu cứu ngưng, sau đó lại bổ nhiệm Cao Quý Hưng làm Kinh Nam Tiết Độ Sứ. Cao Quý Hưng vừa xong Kinh Nam thời điểm, trên tay cũng chỉ có Giang Lăng [tức Kinh Châu] một thành.

Tại về sau hơn mười năm ở bên trong, Cao Quý Hưng vất óc tìm mưu kế, suy nghĩ vô số biện pháp, chết rồi vô số tể bào não, đánh vô số đánh bại, cuối cùng rốt cục tại Đường gia trang tông trong tay bỏ xin quỹ cầu đòi hỏi quỹ, trung, vạn, quy, hạp năm châu, đáng tiếc cái này sáu châu Địa Bàn nắm ở trong tay mình vẫn chưa tới hai tháng, vừa mới Xung Đế Đường Minh tông đã hối hận, liền phát binh lại lần nữa đoạt lại quỹ, trung, Vạn Tam châu. Lúc ấy tình huống nguy cấp, Cao Quý Hưng không được hướng nam Đường Xung Thần đối kháng Trung Nguyên Vương Triều.

Từ nơi này bắt đầu, Cao gia phụ tử liền đi thượng Vô Lại không đường về.

Nam Bình hạt địa bất quá quy, hạp, Giang Lăng ba châu chi địa, Nhân Khẩu bất quá hơn mười vạn, Quốc Lực nhỏ yếu, hết lần này tới lần khác hắn lại ở vào Trung Gian, Tử Phươg Lão Đại nó một cái cũng không dám đắc tội. May mắn Bắc Phươg Trung Nguyên Vương Triều bề bộn nhiều việc đổi mới, Nam Đường Hoàng Đế Lý Biện lại hết lần này tới lần khác là thứ Bỏ Tất tâm, về phần Thực quốc Mạnh Tri Tường Phụ Tử, Sở quốc March âm thanh, March Phạm huynh Chương thống là Tầm Hoa mua vui đầu chủ, như vậy Nam Bình tài có thể bảo toàn.

Cao Quý Hưng chết rồi về sau, con của hắn cao theo hồi càng là ngày đêm lo lắng người khác Công Kích, vì vậy mộ Tư Bình, trị Thành Hoàng (chỉ thần cai quản một thành), thiết lâu lỗ, cả ngày chiêu binh mãi mã, làm tự thủ ý định. Thế nhưng mà làm cho những vật này, là phải bỏ tiền tích. Vì vậy, hắn cũng chỉ có thể thêm Phú Thuế, đáng tiếc Nam Bình là tại quá nhỏ, Nhân Khẩu thật sự quá ít. Hơn mười vạn người, tối đa thời điểm dưỡng [ba, bốn vạn] Binh Mã, cái này Bách Tính gánh nặng có thể nghĩ, vì vậy Bách Tính nhao nhao khởi nghĩa vũ trang, tại mấy năm trước thậm chí còn một lần phá được Quy Châu. Lúc ấy Hậu Đường Hòa Trung nguyên Vương Triều cả đời không qua lại với nhau, Sở quốc cùng Nam Hán chỉ điểm Trung Nguyên tiến công, cũng chỉ có thể từ nam bình qua, cao theo hồi bất đắc dĩ bắt đầu cướp bóc những cái này Sứ Đoàn, cái khác Phiến Trần không truy cứu, cao theo hồi Tự Nhiên không trả, nếu là cái khác Phiến Trần sinh khí truy cứu tới, cao theo hồi liền ngoan ngoãn đem Cống Phẩm một lần nữa lấy ra. Đây cũng không phải cao theo hồi Tiểu Hải Tử tính tình đùa giỡn, mà là Nam Bình Chính Phủ Tài Chính quá thật gặp phải sụp đổ nguy hiểm, cao theo hồi là lấy những cái này Cống Phẩm cứu cấp đến. Hắn trước cầm những cái này Cống Phẩm phát Quân Lương, duy trì binh thường Chính Phủ chi tiêu, để cho đợi chút nữa tháng Thu Thuế lên đây, lấy thêm thuế chống đỡ Cống Phẩm. Về sau Phiến Trần có bao nhiêu Xung Đế, cao theo hồi liền mặt dày khiến sử (khiến cho) chúc mừng Xung Thần, vì chính là người ta ban thưởng.

Nam Bình Chính Phủ cứ như vậy trải qua thu không đủ chi thời gian, đáng tiếc mà ngay cả cuộc sống như vậy, đều càng ngày càng qua không dậy nổi, đặc biệt Nhạc Châu Thực Hành Tân Chính về sau, Nam Bình Bách Tính có bao nhiêu trốn chết đến Nhạc Châu đi. Nam Bình tình huống tựa như một cái miệng núi lửa, mà cao theo hồi hiện tại an vị tại nơi này miệng núi lửa thượng.

Đem làm một cái Chính Phủ muốn từ Thổ Phí trong tay cướp đoạt Lương Thảo, đến thỏa mãn chính mình bình thường chi tiêu thời điểm, cái này Chính Phủ quần bách đến tình huống như thế nào, có thể nghĩ. Mà cao theo hồi Nam Bình Vương phủ hiện tại liền đi thượng này “Khang trang” Đại Đạo. Một tháng trước, cao theo hồi điều động bảo Đường vì(thay) Soái, nhĩ tử cao bảo hòa hợp Giám Quân, dẫn đầu 3000 Giang Lăng Tinh Binh, thảo phạt Quy Châu bày trại Thổ Phí. Sở dĩ điều động Giang Lăng Tinh Mã, đó cũng là bất đắc dĩ, hạp châu, Quy Châu Binh Sĩ đã rất lâu không có phát lương, không có tiếng nổ binh phái đi ra, vậy coi như là xua hổ nuốt sói, nói không chừng sẽ đem chính mình cho cắn.

Bảo Đường dù sao cũng là Túc Tướng, cái này 3000 Binh Sĩ cũng xác thực phục vụ quên mình, không đến thời gian một tháng, liền liên tiếp phá vỡ Quy Châu “Bảy trại” Bên trong đích năm cái Sơn Trại. Bất quá thành quả chiến đấu Huy Hoàng, Quân Lương hao tổn được cũng không ít, Thu Hoạch nhưng lại tương đương thiếu, trên cơ bản không được đến tiền gì lương thực, càng làm cho cao theo hồi tức giận chính là, bảo Đường còn bắt làm tù binh mấy ngàn người già trẻ em, đây chính là mấy ngàn tám gào khóc đòi ăn miệng ah, cao theo hồi nhìn xem chiến báo là triệt để mắt choáng váng.

Nam Bình trong vương phủ, nhìn xem Nam Bình Vương ngây ngốc nắm bắt chiến báo bộ dạng, lão tướng quốc lương rung động lắc lư lỏng lẻo nói:“Đại Vương, cho đến ngày nay, không bằng đem hạp châu, Quy Châu chi binh, chuyển đổi vì(thay) dân, thiện thêm Dẫn Đạo, cần tại canh tác, không mấy năm, Nam Bình Tự Nhiên Quốc Khó đầy đủ.”

Cao theo hỏi trong nội tâm thăm mắng lương chấn động Hồ Đồ, trên mặt lại nhưng mà đối vị này Lương Triều Nguyên Lão dị thường Tôn Kính, bên cạnh Tư Đồ Tư Không hun, lại nói:“Lương tương lời này sai rồi, hiện nay Nam Bình có thể Tự Lập, dựa vào là còn không phải ba châu 30 ngàn Binh Mã ư? Lần này ba đi thứ hai, Vạn Nhất Định Nhân công tới, như thế nào ngăn cản ah.”

Lương chấn động về râu nói ra:“Đại Vương, thần cho rằng Trung Nguyên triều đình ộc còn không mang nổi mình ộc, phía đông Đại Đường cùng chúng ta cũng không giáp giới, phía nam March phạm hi Văn sự tình, còn quá lời (*), phía tây Mạnh Suồng tham luyến Nữ Sắc, cũng không phải cái gì Hùng Chủ. Ta Nam Bình trong vòng mấy năm đem làm không Chiến Sự, không bằng như vậy khiến binh vì(thay) dân, không liền có thể để giải quyết khẩn cấp sao?”

Tư Không hun lại nhưng mà tiếp tục nói:“Cho dù chúng ta hóa binh vì(thay) dân, bây giờ là mùa hạ, cũng không có thể trồng trọt, càng không có thu hoạch gì, còn không phải được nuôi những cái này Binh Sĩ ah. Huống hồ, Nhạc Châu Mã Văn hiện tại như vậy cái này một bộ, đối với chúng ta cũng là uy hiếp rất lớn. Đại Vương, dùng thần góc nhìn, hay là muốn lại để cho bảo Đường tiếp tục vây quét Loạn Dân, những người kia vì(thay) loạn nhiều năm, chắc là rất có một ít tích súc , chỉ cần tìm được những cái...kia tích súc, liền đầy đủ chúng ta sống quá một hồi .”

Cao theo hỏi gật đầu lia lịa, nói:“Chuyện này quyết định như vậy đi, ân, nghĩ [mô phỏng chỉ lại để cho bảo Đường tiếp tục tiến công, lại để cho Vương bảo vệ nghĩa đi dò tra rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, Phán Quân như thế nào sẽ một điểm tích súc cũng không có đâu?”

Lương chấn động sau khi nghe, lấp bắp kinh hãi, nói ra:“Đại Vương, dùng người thì không nghĩ ngờ người ah, hơn nữa còn có Vương Tử Giám Quân, thần cho rằng liền không cần lại phái người .”

Thảo phạt “Bây trại” Vốn là Tư Không hun chủ ý, hẳn hiện tại rất sợ không có Thu Hoạch, rước lấy Nam Bình Vương tức giận, vì vậy chậm rãi nói:“Có thể làm cho Vương bảo vệ nghĩa áp lương thực phó quân trước.”

Lương chấn động nhìn nhìn cao theo hỏi sắc mặt, biết rõ việc này cho dù định ra đến rồi, thờ dài còn nói thêm“Cái này mấy ngàn Tù Binh làm sao bây giờ nha?”

Cao theo hỏi không nhịn được nói:“Việc này về sau lại bàn a.” Nói xong, rõ ràng đứng dậy mà đi.

Lương chấn động dậm chân thờ dài một tiếng: Ai, Bách Tính ah.

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Về nhà

Mặt trời chiều ngã về tây, không chỉ nhuộm hồng cả nửa bầu trời, ánh Giang Thủy cũng là một nửa màu đỏ bừng, một nửa Thâm Lam. Rất xa trông thấy Nhạc Châu thành, ở bên ngoài trần trọc bốn ba, lại để cho Mã Văn nhớ nhà cảm giác càng thêm mãnh liệt, rốt cục về tới địa bàn của mình, địa bàn của ta làm chủ, không...nửa tại Biện Kinh lúc xấu hổ cùng bất đắc dĩ.

Trung Nguyên Du Lịch lại để cho Mã Văn đã có cảm thụ khác biệt, Khổ Nạn Trung Nguyên Bách Tính, ần ần lại để cho Mã Văn trên lưng một loại Mạc Danh ý thức trách nhiệm. Tại 21 Thế Kỷ thời điểm, Mã Văn là một cái Vô Danh Tiểu Tốt, chứng kiến ăn xin dọc đường người, Mã Văn tự là giúp đỡ cũng là có lòng không đủ lực; Nhưng là bây giờ không giống với lúc trước, Mã Văn là cao quý Vương gia, Đô Đốc Nhất Phụng, vẫn rất có Quyền Thế. Hơn nữa Mã Văn ần ần cảm thấy là thứ Ngũ Đại cùng trên sử sách Ngũ Đại có chút không giống với lúc trước, cái này không chỉ là Triệu Phổ đi tới Nam Phụng, vẫn còn có tại Tương Châu nội thành, cái kia Chương Quỹ phái tới liên lạc người, danh tự rõ ràng gọi Phan Mỹ! Phan Mỹ thế nhưng mà đại danh鼎鼎 Tổng Sơ Danh Tướng ah, rõ ràng đã ở Nam Phụng?

Nhìn qua Bích Thủy Thanh Thiên, Mã Văn trào lưu tư tưởng nhộn nhạo, không khỏi ngây dại. Chợt nghe bên cạnh có người nói:“Vương gia, là đang nghĩ gì ư?”

Không cần quay đầu lại, Mã Văn cũng biết là ai, cái này Triệu Phổ kể từ khi biết lập tức vẫn Thân Phận sau, sẽ thấy cũng không chịu gọi nhau huynh Chuông, giờ tay nhắc chân, mở miệng ngậm miệng gian cũng không có đi qua cái kia phần tiêu sái. Mã Văn cũng không chỉ một lần đã từng nói qua, chúng ta vẫn đang Huỳnh Chuông luận xưng, có thể Triệu Phổ lại nhưng mà chết sống mặc kệ.

Mã Văn hồi trở lại nhìn thoáng qua Triệu Phổ, cười nói:“Đúng nha, không ngờ rằng vừa đi tự là hai tháng, cũng không biết Nhạc Châu thay đổi không thay đổi?”

Triệu Phổ nhẹ nhàng cười cười, lại hỏi: “Vương gia, đi ngang qua Nam Bình, cảm thụ như thế nào nha?”

Cái đề tài này chuyển đổi vừa nhanh lại xoay mình, Mã Vân có chút kinh ngạc, nói ra: “Bách Tính rất là cùng khổ ah, thậm chí so Duyên Châu bên kia đều có rất nhiều không bằng ah?”

Triệu Phổ trông về phía xa Lam Thiên, nhẹ nhàng hỏi: “Trong loạn thế, Nhạc Châu Nhất Châu Chi, lại ách Nam Bắc Giao Thông, ném Bình Gia vùng giao tranh, tuyệt không phải sống yên phận chỗ, không biết Vương gia còn có tính toán gì nha?”

Nói cả buổi, nguyên lai là ý tứ này. Mã Vân đột nhiên chơi tâm nổi lên, muốn thử một lần cái này “Nửa bộ Luận Ngữ Bình Thiên Hạ” Triệu Phổ có năng lực gì, thích thú nói ra: “Dùng Triệu huynh góc nhìn, chúng ta nên làm sao nha?”

Triệu Phổ giống như sớm đoán được Mã Vân sẽ có câu hỏi như thế, chậm rãi đáp: “Vương gia nếu muốn Triển Hùng đồ, cứu Bách Tính. Như vậy chính là một cái Nhạc Châu, là căn bản không đủ.” Nói tới chỗ này, Triệu Phổ mắt nhìn Mã Vân, tiếp tục nói: “Hon nữa Vương gia đốc Nhạc Châu, chắc là trong triều có người xa lánh nguyên nhân a. Nếu muốn leo lên Sở vương Vị Trí, cũng không thể Trường Kỳ ngưng lại ở bên ngoài, nếu như có thể lập nhiều chút ít Công Lao, như vậy về triều Phụ Chính liền thuận lý thành chương. Hiện Nam Bình túng quẫn khổ khó, suu cao thế nặng, kêu ca sôi trào, đây là Thiên Thụ Nam Bình cùng Vương gia, không biết Vương gia còn có ý hồ?”

Mã Vân thờ dài, nói ra: “Không đối gạt Triệu huynh, Tiểu Vương đốc nhạc, đúng là Huynh Trưởng kiến nghị, nếu là cầm xuống Nam Bình, không thì càng bị nghi kỵ sao?”

Triệu Phổ cười nói: “Vương gia có thể nào sợ tật kỳ y nha, cầm xuống Nam Bình tiến vào có thể công, lui có thể thủ, đây mới là Anh Hùng sống yên phận chỗ. Mà lại Sở vương tại một ngày, Lệnh Huynh cũng sẽ không vô cùng làm càn. Chỉ có thực lực mạnh, mới có thể đem vùng nước này quấy đến càn hỗn [lấn lộn, nếu là có thể leo lên Sở vương vị, Nam phạt Hán, đông phá Đường, Bán Bích Giang Sơn tận quy Đại Sở, đãi Bắc Phung có ke hồ, Nam Bắc tranh phong, thống nhất Hoa Hạ cũng không phải việc khó nha.”

Mã Vân đối lần này Ngôn Luận, trong nội tâm tất nhiên là bội phục, bất quá thực sự vẫn không có trộn lẫn Hoa Hạ nghĩ cách, dù sao hoà giải làm là hai chuyện khác nhau. Thích thú cười ha ha nói: “Triệu huynh thật sự là Vương Tá Chi Tài ah, lại để cho Tiểu Vương lo lo lằng lằng.”

Chạng vạng tới thời điểm, Mã Vân rút cục về tới Nhạc Châu, ngoài thành mười dặm chỗ trường đình, Mã Quang mãnh liệt, thạch Văn Đức, Lý cất cao, Ngô Ban, đình tư cần, Tào Văn bọn người đã sớm tại đó đang chờ.

Gặp Mã Vân xuống ngựa chậm rãi đi tới, những người này nhao nhao thi lễ. Nghỉ về sau, Mã Vân liền hướng Nhạc Châu Văn Võ đại viên môn giới thiệu Triệu Phổ, Từ Anh, kinh mẹ các nàng tất nhiên là đằng sau tránh mà không thấy. Đại Gia hồ đạo mạnh khỏe về sau, Mã Vân liền ở tại bọn hán cùng đi lần tới đến Nhạc Châu Phủ Thứ Sử. Giờ phút này đã là sắc trời dĩ nhiên hoàn toàn đen lại, xem Mã Vân bọn người thật là một mội, thạch Văn Đức các loại nhìn nhau, đồng loạt đứng dậy cáo từ.

Bởi vì cùng tồn tại Phủ Thứ Sử ở lại, sáng ngày thứ hai, gặp Mã Vân rời giường, Lý cất cao, Ngô Ban liền đồng loạt tới bái kiến. Mã Vân thấy bọn họ tới, vội vàng lại để cho bọn hán ngồi xuống, lại tìm người thỉnh Triệu Phổ đến, chuẩn bị cùng một chỗ ăn điểm tâm, thuận tiện tâm sự Nhạc Châu Chính Vụ Quân Vụ.

Nào biết hai người sau khi đi vào, song song quỳ rạp xuống đất, Mã Vân lắp bắp kinh hãi, vội vàng muốn dìu bọn hán hai người đứng dậy, Lý cất cao quỳ trên mặt đất nói ra: “Thỉnh Vương gia trước thứ cho ta hai người chi tội, chúng ta mới dám bắt đầu.”

Mã Vân kinh ngạc nói: “Hai vị tiên sinh mau mau xin đứng lên, Tiểu Vương liền thứ cho các ngươi Vô Tội.”

Hai người sau khi thức dậy, Lý cất cao rồi mới nói: “Mấy ngày trước đây, Thác Bạt đại nhân mang theo Sứ Đoàn trở về Trường Sa, Đại Tấn Hoàng Đế còn phái một cái Hàn Lâm Học Sĩ cùng đi xuôi nam, sắc phong Sở vương. Vương gia cũng biết việc này?”

Mã Vân gật gật đầu.

Lý cất cao tiếp tục nói: “Chúng ta tại Nhạc Châu nghênh đón, cùng cái kia Hàn Lâm Học Sĩ hàn huyên một hồi. Đại Vương, người nọ Tài Hoa hơn người, cho nên ta hai người liền tự chủ trương, lên sai người đi Biện Kinh chuẩn bị đem người nọ Gia Quấn cho lứa gạt đến Nhạc Châu đến. Lúc này, chưa kịp bẩm báo, thượng thỉnh Vương gia thứ lỗi.”

Mã Vân cảm thấy một rộng, cười nói: “Nguyên lai là như vậy sự kiện, không có gì lớn, hai người Tiên Sinh cũng là vì ta suy nghĩ mà, mau tới mời ngồi.”

Ngô Ban xem Mã Vân tựa hồ lơ đãng, thích thú nói ra: “Vương gia nếu chỉ là muốn thống trị Đại Sở, cắt cứ Nhất Phung. Lời nói không khách khí mà nói, có chúng ta những người này là đủ, Vương gia nếu muốn cử binh Bắc Thượng, trộn lẫn Hoa Hạ, như vậy người này là nhất định phải dùng, cho dù không thể dùng, cũng muốn giết chết, không thể lưu cho người khác dùng.”

Xem Ngô Ban vẻ mặt nghiêm túc, Mã Vân thầm suy nghĩ đến: Sẽ là ai cái đó? Thời đại kia Ngưu Nhân, Võ Tướng tự nhiên là mấy ngày hôm trước nhận thức cái kia phiếu về Huynh Chương, Văn Thần bên trong thủ đẩy Vương Phác, Triệu Phổ, Vương Phổ, Phạm Chất, Ngụy Nhân Phổ mấy người này. Ngô Ban vậy thì thôi, Lý cất cao người này xem người là cực chuẩn, xem ra cái này Hàn Lâm chắc có lẽ không là thứ Vô Danh Tiểu Tốt a.

Mã Vân đang muốn hỏi một chút là ai, chỉ thấy Triệu Phổ thần nhiên đi đến. Mã Vân vội vàng mời đến Triệu Phổ ngồi xuống, bốn người đoàn ngồi ở một cái bàn thượng, mà bắt đầu dùng điểm tâm. Bữa cơm này ăn Mã Vân dĩ thường phiên muộn, vốn tưởng rằng sẽ như tại Duyên Châu cùng Quách Vinh bọn hán cùng một chỗ lúc như vậy, cười cười nói nói, vừa ăn vừa nói chuyện. Nào biết được mấy người này chỉ là ăn cơm, cũng không thể nào nói

chuyện, mà ngay cả Triệu Phở cũng là lộ ra dị thường yên tĩnh. Mã Vân nhưng lại không biết, thời cổ người đọc sách chú ý “Quân Tử thực không nói”, ngoại trừ yến hội bên ngoài, cái khác ăn cơm nơi là tận lực ít nói chuyện. Ba người này đều là người đọc sách, lại là lần đầu gặp mặt lẫn nhau không quen, vì vậy cũng không chịu rơi xuống một cái danh tiếng xấu, chỉ có Mã Vân hỏi thời điểm, bọn hắn mới bằng lòng làm trả lời, nhưng cũng là dăm ba câu cực kỳ đơn giản.

Mã Vân đồng nhìn một cái tây nhìn xem, đột nhiên nhớ tới một sự kiện, nói ra: “Đúng rồi, hai vị tiên sinh, có chuyện đại hi sự, đã quên nói cho các người biết, ta tại Duyệt Châu đã cưới môn việc hôn nhân.”

Lý Ngô hai người lấp bắp kinh hãi, Ngô Ban vội hỏi: “Thế nhưng mà lấy thiếp nha?”

Mã Vân có chút đắc ý nói: “Là cưới vợ. Đương nhiên thiếp cũng cưới một người, ha ha.”

Ngô Ban đem chiếc đĩa buồng, dậm chân thở dài: “Vương gia, cái này..... Việc này, ngài sao có thể tự mình làm chủ đâu?”

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Nhạc Châu hiện trạng

Mã Vân gặp Ngô Ban nói như vậy khẩn thiết, sai cho rằng hắn là lo lắng Hôn Lễ không long trọng, chẳng hề để ý nói: “Tiên Sinh yên tâm, việc này là Triệu huynh một tay vì(thay) ** xử lý, chuyện hôn sự này Lễ Nghi hết thấy đều rất đúng chỗ, không có bạc đãi người ta.”

Mã Vân lời này vừa rụng, Lý Ngô hai người đồng loạt mất nhìn Triệu Phở, mà Triệu Phở tựa hồ đã sớm nghĩ tới điều gì, sắc mặt đã lo lắng lại xấu hổ.

Ngô Ban ở một bên, trách cứ: “Triệu tiên sinh, như thế nào không thay Vương gia suy tính một chút, hôn sự này sao có thể vội vàng như thế ah, cái này Vạn Nhất Sở vương trách cứ xuống, trong triều bắt quá người tàn tật là không, cái này lập tức lại là một hồi phong ba nha.”

Triệu Phở lúc ấy khuyến khích việc này, nào biết được Mã Vân là Vương gia nha. Lúc này bị chất vấn, trong nội tâm Tự Nhiên có chút ủy khuất, thực sự không thể nào Giải Thích.

Mã Vân cười nói: “Không phải là đón dâu mà, ta nguyện ý là được rồi, qua mấy ngày nói cho Phụ Vương biết rõ không liền có thể dùng sao?”

Ngô Ban nói: “Vương gia, ngài còn không có biết rõ ràng, ngài Hôn Sự, là muốn Sở vương cho phép, đó mới Toán Số ah. Trước mắt, cái này, cái này, không nếu như để cho nàng làm thiếp a.”

Lại để cho Trương Lai Đại Tổng Trưởng Công Chúa làm thiếp, Mã Vân thứ nhất không gan này, thứ hai hắn cũng xác thực yêu Triệu Tử Anh; Thứ ba hắn cũng sợ Triệu Tử Anh trở mặt, thứ tư hắn hay vẫn là không có ý thức được không nói cho cha mẹ liền Kết Hôn có cái gì quá không bình thường, vì vậy cười nói: “Tiên Sinh cũng đừng có lo lắng, cái này vợ ta đã đều cưới, làm sao có thể biến vợ làm thiếp đâu, Phụ Vương ở bên đó ta Tự Nhiên một mình gánh chịu. Hắc Hắc, nếu như ngay cả chính mình lấy Lão Bà đều không làm được ở, cái kia sống trên đời lại có có ý tứ gì?”

Cái này ly kinh bạn đạo vừa thốt lên xong, Lý Ngô Triệu Tam mọi người kinh dị mất nhìn Mã Vân, đặc biệt Lý cất cao trong ánh mắt rõ ràng có loại dị sắc.

Thật vất vả ăn cơm xong, Mã Vân cùng với Lý Ngô Triệu Tam người đến Thư Phòng, tự nhiên là muốn trò chuyện chút ít Nhạc Châu Chính Vụ. Mã Vân ra hiệu tiên thanh, thạch đại ở ngoài cửa đề phòng. Quay người đi vào Thư Phòng, ngồi ở Trung Gian trên mặt ghế thái sư, từ từ Vấn Nói: “Hai vị tiên sinh, cái này Nhạc Châu trước mắt tình thế như thế nào nha?”

Lý Ngô hai người nhìn nhau, Ngô Ban nói ra: “Chúng ta tại Nhạc Châu Thực Hành phương pháp xử lý chủ yếu là Tham Khảo Vũ Mục Vương di pháp. Tại Nông Nghiệp phương diện, chúng ta thanh lý, chữa trị Nhạc Châu năm huyện một nhóm lớn Thủy Lợi phương tiện, gia tăng đồng ruộng diện tích, đồng thời dùng ‘Lấy lại’ Chính Sách, không chế Thổ Địa [sát nhập, thôn tính], vì ban thưởng con tằm, Phát Triển Trà Diệp, chúng ta cho phép Bách Tính chính mình chế trà, chính mình bán trà, cũng cho phép bọn hắn dùng tơ lụa, Trà Diệp thay thế thiết tiền giao nộp Phú Thuế; Vì hấp dẫn Thương Lữ phía trước Nhạc Châu, chúng ta miễn thu thuế quan, đồng thời vì mở rộng Chính Phủ Tài Chính Thu Nhập, cùng bán đứng với tư cách Phú Thuế cái kia chút ít Trà Diệp, gấm lụa, chúng ta bây giờ chính mình thành lập Thương Hành, tại Nam Bình, Trương Châu, Tùy Châu, Kim Lăng to như vậy đều cài đặt kho hàng, vì dễ dàng cho Bách Tính bán ra gấm lụa, Trà Diệp, chúng ta lại để cho Lý Chiêu Tổ Chức Thương Nhân tập trung thu mua Trà Diệp, từ đó nguyên lai Thương Lữ đổi lấy Chiến Mã cùng vật khác tư. Đồng thời chúng ta đồng ruộng Phú Thuế rất thấp, rất nhiều cùng khổ Bách Tính đều ôm vào Nhạc Châu, hiện tại Nhạc Châu năm huyện đã từ một hơn vạn hộ, gần mười vạn nhân khẩu.”

Mã Vân trong nội tâm cao hứng, liền hỏi: “Vậy nói rõ chúng ta Chính Sách đúng mà, ha ha, Nhạc Châu có thể có hôm nay thật là có lao hai vị tiên sinh.”

Ngô trình ngắn đón Mã Vân mà nói, nói ra: “Vương gia, thực không dám đầu điểm, trước mắt Nhạc Châu cũng là khó khăn trùng trùng điệp điệp ah.”

Mã Vân cười nói: “Có khó khăn đó là tất nhiên, bất quá không phải sợ. Cái này khó khăn tự là khiêu chiến, cái này Phát Triển phải dựa vào cơ hội, thì ra là Kỳ Ngô. Cái này kêu là đã có khiêu chiến lại có Kỳ Ngô, Kỳ Ngô cùng khiêu chiến cùng tồn tại, chúng ta phải bắt được Kỳ Ngô, nghênh đón khiêu chiến. Chúng ta cũng không có thể bởi vì có khiêu chiến liền tự coi nhẹ mình, giẫm chân tại chỗ; Lại không thể bởi vì hữu cơ gặp liền đặc chí vừa lòng, chủ quan mất Kinh Châu.....”

Mã Vân kể từ bây giờ đến, từ nhỏ liền đã bị Chủ Nghĩa Duy Vật hai mặt luận dạy bảo, hơn nữa TV, Quảng Bá, báo chí trên tạp chí tràn ngập loại này Kỳ Ngô, khiêu chiến luận điệu, thời điểm này hạ bút thành văn, nói rất đúng khí thế ngất trời. Lý Ngô Triệu Tam người lúc mới bắt đầu còn cảm thấy man là có chuyện như vậy, đáng tiếc Mã Vân lật đi lật lại chính là như vậy hai tầng ý tứ, cử động ra ví dụ cũng không sinh động lại không chuẩn xác, ba người này chậm rãi thì có điểm hai mặt nhìn nhau.

Khó khăn Mã Vân ngừng lại, Ngô Ban tranh thủ thời gian tiếp lời nói: “Cái này khó khăn, thì ra là khiêu chiến, nó chủ yếu đến từ chính hai cái phương diện, một cái đó, chúng ta Thực Hành Tân Chính, tuy nhiên đập vào khôi phục Vũ Mục Vương di pháp danh nghĩa, tại Trường Sa cũng là đưa tới không ít chỉ trích, đặc biệt Lý Cao, nhiều lần hướng Sở vương vu cáo chúng ta mưu đồ làm loạn, chỉ là bị Vương Hậu dè dặt; Cái này hai mà, Nhạc Châu Địa Phương quá nhỏ, cái này Di Dân đại lượng tràn vào, hiện tại đã lại bão hòa Xu Thế. Chúng ta sớm đã cấm sở dân đến Nhạc Châu, thế nhưng mà chỉ cần là Nam Bình đến Nạn Dân liền nhiều vô số kể ah. Cái này thứ ba mà, hiện tại đã qua gieo hạt Thời Cơ, cái này Nạn Dân quá nhiều, tiền của chúng ta lương thực Áp Lực cũng rất lớn. Những vật này, đều muốn nghe Vương gia Tài Quyết.”

Mã Vân sừng sốt một chút, nói ra: “Trong triều chỉ trích đó là tất nhiên. Từ xưa đều là Bình Luận người nhiều, làm hiện thực người thiếu. Đặc biệt chúng ta trước mắt loại tình huống này, mặc kệ người làm cái gì, mặc kệ người có làm hay không, có ít người luôn muốn tìm đâm, trêu chọc còn không tốt chọn, trúng gà bên trong đều có thể tìm ra Thạch Đầu! Cái này không cần quản nó. Ta thì sẽ hướng Phụ Vương Giải Thích. Về phần những cái...kia Nạn Dân nhưng lại nan đề ah, đã đến rồi tất nhiên là không thể lại đẩy đi ra. Đến rồi, chúng ta liền thích đáng an trí, cái khác, chúng ta liền tạm thời không cho Nhập Cảnh, có thể chứ?”

Triệu Phổ nở nụ cười hạ, ở một bên nói ra: “Nếu như là Nam Bình Nạn Dân chiếm đa số, như vậy cũng không cần quá lo lắng. Nam Bình Vương chắc hẳn so với chúng ta còn muốn đau đầu, tất nhiên sẽ có chút ít cử động. Chúng ta còn không bằng giống trông khua chiêng hoan nghênh Nam Bình Nạn Dân, còn đối với nơi khác đến Nạn Dân, tắc thì muốn thêm ức chế.”

Mã Vân cùng Ngô Ban đều là nhất lắng. Lý Cát cao trong mắt lại nhưng mà hiện lên một chút ánh sáng. Mã Vân nghĩ nghĩ đột nhiên minh bạch Triệu Phổ ý tứ, cự tuyệt người khác tới, cái kia ảnh hưởng tất nhiên là không tốt, nhưng mà (là) như Nam Bình loại tình huống đó, nó là tuyệt đối không cho phép Bách Tinh đại lượng xói mòn.

Gặp Mã Vân khẽ gật đầu đồng ý, Ngô Ban liền không nói thêm gì nữa. Bên kia Lý Cát cao bắt đầu nói ra: “Nhạc Châu Bình Sĩ chung 7000 người, cái này hai tháng đến, ta y theo lúc trước nghị định, cùng đình tư cần, Tào Văn sau khi thương lượng, đem 7000 binh, chia ra làm ba, 3000 binh quy đình tư cần Tiết Chế, Tam Thiên binh quy Tào Văn Tiết Chế, còn lại 1000 với tư cách Thân Binh, do quang mãnh liệt Công Tử tạm thời quản hạt.”

Mã Vân gật gù đầu, Lý Cát cao tiếp tục nói: “Từ khi Vương gia tại Giáo Trường diễn võ, ban bố ban thưởng khiến cho sau, Dân Gian ầm ầm cũng có thượng võ làn gió. Cho nên ta tại đây 1000 Thân Binh bên trong, Tiễn Thuật tốt đầu, ta liền biến thành Thiện Xạ doanh, tổng cộng có hai doanh tổng cộng 700 người, do Chu Hành Phùng, Trần hồi phân biệt Thống Lĩnh. Ta càng làm trong quân Mã Thất tận lực tập trung, cộng thêm hai tháng này theo Thương Nhân ở bên đó đổi lấy Mã Thất, tổng cộng hơn ba trăm thất, giao cho Trương Văn bên ngoài thành lập Kiều Kỳ Doanh. Hiện nay sẵn sàng ra trận, đang tại ngày đêm thao luyện. Đồng thời đối mới tới Nạn Dân, ta cùng Ngô Ban thương nghị tự cấp bọn hắn đăng ký tạo sách thời điểm, mỗi Thập Hộ ra một người phục Nghĩa Vụ Quân Sự, nông nhàn lúc Luyện Binh, ngày mùa trồng trọt, chỉ có Luyện Binh lúc mới phát chút ít tiền hướng, như vậy lại phải 1000 Bình Sĩ.”

Mã Vân tại trong lòng yên lặng tính toán một cái, tổng cộng 8000 binh, đem Thiện Xạ tập trung lại, vốn là hẳn trước khi rời đi lưu lại Mệnh Lệnh, Chu Hành Phùng, Trần hồi cũng là sắp xếp của hắn, vốn đối Trương Văn bên ngoài hẳn là chuẩn bị Thành Lập cái Đại Thương doanh, hiện tại đã có cái này Kiều Kỳ Doanh vậy dĩ nhiên tốt hơn.

Gặp Mã Vân không nói, Lý Cát cao còn nói thêm: “Hiện tại chúng ta Nhạc Châu tự thủ đó là đầy đủ được rồi, nếu như Vương gia nếu muốn càng tiến một bước, chỉ bằng cái này [bảy, tám ngàn người], đây chính là tuyệt đối không đủ ah.”

Lý Cát cao nhìn nhìn Triệu Phổ, châm chọc nói ra: “Hiện nay Nam Bình túng quẫn khôn khó, không biết Vương gia còn có ý hờ?”

Mã Vân tâm tư khẽ động, đây là người thứ hai như vậy khuyên hắn.

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Dạ Yến

Mã Vân vẫn không có làm cái gì biểu thị, một bên Ngô Ban còn nói thêm “Nếu như chúng ta cầm xuống Nam Bình, như vậy trước mắt vô cùng nhiều khôn cảnh liền giải quyết dễ dàng.”

Mã Vân chậm rãi nói ra: “Nam Bình Bách Tính khôn đồn, chúng ta cầm xuống Nam Bình, còn có đầy đủ Tiền Thuế tới cứu trợ những cái này khôn cùng Bách Tính ư?”

Lý Cát cao nhìn nhìn Mã Vân cái kia Trương Niên nhẹ và lộ ra khuôn mặt non nớt, trong nội tâm không khỏi cảm khái cái này Vương gia đã chậm rãi thành thực, không còn là bảo sao hay vậy. Đối với Mã Vân cái nghi vấn này, Lý Cát cao trong lòng là có biện pháp, đáng tiếc biện pháp kia có chút Tàn Nhẫn, cho nên hắn không muốn nói, ít nhất hiện tại hắn không muốn nói, thậm chí hắn tại âm thầm suy đoán, Mã Vân khả năng cũng là biết rõ biện pháp này, chỉ là tất cả mọi người không muốn nói mà thôi.

Mã Vân nhìn nhìn Đại Gia, còn nói thêm “Ta xuất hiện ở sử (khiến cho) thời điểm, nhận thức một người bạn, hắn gọi Thân Đồ theo kiến.”

Lý Ngô hai người nhất lảng, Lý Cát cao xem Mã Vân ánh mắt lại có điểm biến hóa. Ngô Ban đã Ván Nói: “Thế nhưng mà cái kia Quy Châu ‘Bày trại’ Đại Đầu Linh Thân Đồ theo kiến.”

Mã Vân gật gật đầu. Lý Cát cao ở một bên cười nói: “Thật sự là trời trợ giúp Vương gia nha.”

Buổi sáng thời điểm, Mã Vân liền sai người đi thạch Văn Đức, đình tư cần, Tào Vân, Lý Chiêu đợi nhân gia trung, xin bọn họ buổi tối qua phủ gặp nhau. Đêm rất khuya, Mã Vân càng là tự mình tại cửa phủ bên ngoài nghênh đón bọn hắn, khiến cho mọi người kinh sợ, cảm thấy đều là âm thầm cao hứng.

Dạ Yến thiết hai bàn, phân chủ khách sau khi ngồi xuống, Mã Vân đứng dậy nói ra: “Ngày gần đây Tiểu Vương thiết này Dạ Yến, đến một lần mà, đáp tạ Chư Vị tại ta đi sử thời điểm, đoàn kết nhất trí, tận tâm tận lực thống trị Nhạc Châu. Hôm nay Nhạc Châu bách tính an cư lạc nghiệp, một mảnh vui vẻ phồn vinh cảnh tượng, đều là Chư Vị Công Lao, ta thay Nhạc Châu Bách Tính, cảm tạ Chư Vị.” Nói xong rõ ràng xoay người hướng phía dưới, thật sâu cúi đầu. Thạch Văn Đức bọn người hoàn toàn không ngờ tới hắn lại có thể biết thi này Đại Lễ, thông là chấn động, cũng không chịu được hắn lớn như vậy lễ, nhao nhao đứng dậy quỳ rạp xuống đất.

Mã Vân liền vội vàng tiến lên một bước, một tay nâng dậy thạch Văn Đức, một tay nâng dậy Lý Cát cao, đối Đại Gia khoát khoát tay, nói ra: “Đại Gia vừa mau mời lên, Tiểu Vương tuyệt đối chịu không nổi Đại Gia này lễ.”

Thấy mọi người đều sau khi đứng dậy, Mã Vân chậm rãi nói ra: “Chư Vị đại nhân có lẽ cho rằng Tiểu Vương chuyện bé xé ra to. Nhưng Tiểu Vương cho rằng, các người là xứng đáng này lễ. Mạnh tử viết: Dân Vi Trọng, Xã Tắc Thứ Chi, Quân Vi Khinh. Năm đó Ngụy Chính cũng từng nói: ‘Nước có thể nâng thuyền, cũng có thể lật thuyền.’ Đối với ta Đại Sở mà nói, Bách Tính An Cư Lạc Nghiệp, quốc gia An Định, đây mới thực sự là mấu chốt. Cũng là Chư Vị chính thức chiến tích, cho nên, Tiểu Vương mang Phụ Vương cảm tạ Chư Vị.”

Nghe xong Mã Vân mà nói, Ngô Ban trên mặt sắc mặt vui mừng, Lý Cát cao ần ần gật đầu, Triệu Phổ sắc mặt do dự. Thạch Văn Đức sau khi đi vào một mực đang quan sát mở tiệc chiêu đãi khách mới: Ngô trình, Lý Cát cao, Liễu nhân dừng, đình tư cần, Tào Vân, Triệu Phổ, Mã Quang mãnh liệt, Trương Văn bề ngoài, Chu Hành Phụng, Trần hối, tiền thanh, thạch đại, Lý Chiêu, trong những người này có chút cùng vị này Ngũ vương gia quan hệ mật thiết, có chút là hắn trực tiếp đề bạt trọng dụng, có thể nói đều là vị này Đại Sở Ngũ vương gia người. Chỉ có thạch Văn Đức chính mình hết lần này tới lần khác là thứ ngoại lệ. Hai tháng này đến, Nhạc Châu Tân Chính là Thực Hành, lại để cho thạch Văn Đức đã bị chết tâm, lại lần nữa thấy được hi vọng, nghĩ tới đây, thạch Văn Đức đứng lên, cảm thấy có chút kích động nói: “Vương gia như thế yêu dân, thật sự là Vũ Mục Vương tái sinh ah, đây là Nhạc Châu Bách Tính May Mắn ah. Đại Vương đã biết, chắc hẳn cũng sẽ càng thêm tán dương.”

Mã Vân cười nói: “Thạch đại nhân nghiêm trọng, Tiểu Vương đòi (thay thế) thiên tuần thú, Đô Đốc Nhạc Châu, tự nhiên vì (thay) dân tạo phúc ah. Nếu là có một chút Công Lao, cũng là nhờ có Chư Vị đại nhân Đồng Tâm Hiệp Lực ah. Ta kính Đại Gia một ly.”

Mã Vân uống một hơi cạn sạch, nói tiếp: “Ngoại trừ cảm tạ Chư Vị đại nhân vất vả vì (thay) dân bên ngoài, hôm nay hay là muốn nhờ vào đó Dạ Yến, đến cảm tạ Liễu tướng quân, tiền thanh, thạch Yamato 30 trong quân Kịen Nhi, nếu không có các người quên cả sống chết bảo hộ Tiểu Vương, Tiểu Vương cũng không có khả năng bình yên trở lại Nhạc Châu.” Nói xong lại là thi lễ. Liễu nhân dừng, tiền thanh, thạch Dalian bề bọn quỳ xuống, Liễu nhân dừng nói ra: “Vương gia, đây đều là Mạt Tướng ứng tác sự tình, không dám làm phiền Vương gia cảm tạ.”

Mã Vân cũng đem Liễu nhân dừng bọn hắn nâng dậy, còn nói thêm “Chư Vị đại nhân, các người khả năng không biết, Tiểu Vương tại Biện Kinh trung quá thực gặp một cái Đại Phong Hiểm, nếu không có Liễu tướng quân bọn hắn liều chết cứu giúp, đánh vỡ thành Biện Kinh, Tiểu Vương chỉ sợ sớm đã rơi vào Phùng ngọc cái kia Tặc Tử trong tay.”

Thạch Văn Đức bọn người nghe xong theo là gật mình, bọn hắn Tự Nhiên không biết vẫn còn có việc này, trên mặt ần ần toát ra sầu lo biểu lộ. Mã Vân cười nói: “Lúc ấy Đại Tấn xuất động Cẩm Quân 1000 người, Liễu tướng quân bọn người không chút nào không hoảng hốt, bảo vệ lấy Tiểu Vương thông dong phá cửa mà ra. Muốn cái kia Đại Tấn Cẩm Quân cũng là Bách Chiến Chi Sư, rõ ràng bị ta mấy chục sở trung Kịen Nhi nhẹ nhõm xông ra: nổi bật, bởi vậy có thể thấy được, ta Đại Sở Quân Sĩ tuyệt không như có ít người nghĩ như vậy gầy yếu không chịu nổi. Một trận có thể nói là hoàn toàn đánh ra ta Đại Sở uy phong. Ta kính Liễu tướng quân các người một ly.” Mã Vân có thể xông ra: nổi bật thành Biện Kinh, kỳ thật chủ yếu thực kháo Quách Vinh, Triệu Khuông Dận bọn hắn, vẫn còn có Sandvig hàn không thể dùng mũi tên Mệnh Lệnh, bắt quá dưới mắt tình huống này, ai cũng sẽ không tự đòi mất

mặt nói ra.

Mã Vân uống rượu xong, dừng một chút, lại nói:“Thạch đại nhân, ta muốn tại Nhạc Châu kiến một Từ Đường. Tế Tụ lần này đi sứ chết trận Kiện Nhị, về sau phàm đã chết tại Quốc Sứ người, chúng ta cũng nhất nhất ghi chép cái tên, Xuân Thu hai tế, đến một lần sử (khiến cho) Trung Nghĩa danh tiếng truyền lưu xuống dưới, thứ hai cũng là truyền xướng Trung Nghĩa. Người cảm thấy như thế nào nha?”

Hôm nay thạch Văn Đức là kinh dị không ngừng, truyền thuyết này trung yêu thích Sema ham võ Vương gia, vốn là trùng Bách Tính, sau lại hát Nhân Nghĩa, sự biến hóa này thật sự là lớn. Thạch Văn Đức liên tục gật đầu nói ra:“Đây là thiện chính ah, ta ngày mai sẽ phân phó người đi tiến hành.”

Đình tư cần đứng lên nói:“Mặt Tướng thay 7000 Nhạc Châu binh, cảm tạ ngài.”

Mã Vân khoát khoát tay cười nói:“Cái này Chương Tam mà, ta muốn mượn buổi dạ tiệc này, vui vẻ đưa tiễn Liêu tướng quân đi Trường Sa phục mệnh. Ta kính Liêu tướng quân một ly, chúc Liêu tướng quân về sau có thể luyện ra hảo binh, thường đánh thắng trận.”

Liêu nhân dừng vội vàng đứng lên bưng chén rượu, uống một hơi cạn sạch.

Kế tiếp, tựu là Đại Gia tùy ý mời rượu, tràng diện liên dần dần náo nhiệt lên, nhất là Chu Hành Phùng, Trương Văn bề ngoài, tiền thanh bọn hán Võ Tướng cái kia một bàn thì càng là náo nhiệt. Mã Vân uống rượu được hơi nhiều, đứng người lên đến phòng trước ghế đá làm hạ, chuẩn bị tỉnh rượu lại đi vào.

Lúc này thời điểm Lý Chiêu cười đã đi tới, Mã Vân mời đến hán ngồi ở bên người, Văn Nói:“Đại Thương Nhân, gần đây Sinh Ý thế nhưng mà tốt làm nha?”

Lý Chiêu cười nói:“Năm Vương gia phú, trước mắt mọi việc đều tốt, chính là có một sự kiện, có chút khó làm, không biết nên nói không nên nói?”

Mã Vân có chút hơi say, cười vỗ vỗ Lý Chiêu bả vai, nói:“Tiểu tử ngươi thật sự là không thành thật một chút, lời này luôn nói cái một nửa, nói mà, có cái gì thì nói cái đó mà. Chúng ta cũng không phải Ngoại Nhân, Nhạc Châu có thể có hôm nay, còn không phải dựa vào ngươi nói ra sở bên trong đích Thương Nhân đến Nhạc Châu buôn bán mà.”

Lý Chiêu con mắt đều phảng phất cười ngoặt (khom) , liên tục nói ra:“Không, không, không, đây là Vương gia thi hành biện pháp chính trị phù hợp Dân Tâm, Chư Vị đại nhân lại hết thảy theo lẽ công bằng tiến hành, cho nên mới có Tử Phụng Thương Nhân tế tụ Nhạc Châu cảnh tượng ah. Tiểu Nhân nào có nửa phần Công Lao ah.”

Mã Vân cười cười, ngược lại nói ra:“Nghe nói, ngươi cùng ta phù hợp tác một cái trà đi?”

Lý Chiêu liên tục gật đầu, nói ra:“Cái kia đều là Bành cô nương, xem Tiểu Nhân làm việc nhanh nhẹn, lại để cho Tiểu Nhân quản chút ít sự tình. Tiểu Nhân vạn không dám cùng Vương phù hợp tác nha.”

Mã Vân ôn Nhan nói:“Ngươi không cần lo lắng, Vương phủ sẽ không bạc đãi ngươi , chúng ta đều án lấy phần tử đến phân, tuyệt không nhiều chiếm một phần tiện nghi. Đúng rồi, ngươi vừa nói có khó khăn gì kia mà?”

Lý Chiêu gấp nói ra chính sự, quét qua vừa rồi về say rượu, nói ra:“Vương gia, cái này duy nhất khó khăn tựu là, tuy nhiên chúng ta Nhạc Châu không thu thuế quan, thế nhưng mà Nam Bình rút cũng quá lợi hại, cho nên các thương nhân đối với cái này đều rất có Vi Ngôn ah.”

Mã Vân “Ah” một tiếng, Nhân Quang lập loè thực sự không nói chuyện.

Lý Chiêu con mắt tích ném ném nhìn một chút bốn phía, nhẹ giọng nói:“Hiện nay Nam Bình co quắp, Nhân Tâm di động, Vương gia còn có ý hờ?”

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Xem binh

Gặp Mã Vân giữ im lặng, Lý Chiêu không chút hoang mang nói:“Nếu như Vương gia Hữu Ý, sở trung một ít Thương gia tất nhiên là vạn phần nguyện ý hiếu kính chút tiền tài.”

Mã Vân vượt vượt huyết Thái Dương, đột nhiên cười nói:“Xuất binh sự tình, không phải dễ dàng như vậy, không có Phụ Vương cho phép, Tiểu Vương lại thế nào tự tiện động binh đâu? Nói sau, ta đều đốc Nhất Phụng, làm sao có thể nhẫn tâm thu các người Thương Nhân Tiền Tài đâu?” Nói xong thờ dài

một tiếng.

Nhìn qua Mã Văn cái kia hơi có vẻ tịch liêu hình mặt bên, Lý Chiêu còn nói thêm “Chúng ta những người này đều là tự nguyện hiến kính, chỉ cầu Vương gia bình Nam Bình, vẫn có thể Thực Hành đồng dạng Chính Sách.....” Nói xong, dừng một chút, tiếp tục nói: “Tiểu Nhân hoàn nguyện ý mặt khác Cống Hiến Bình Giáp 700 phó, làm Quân Dụng.”

Mã Văn chấn động trong lòng, giống như lơ đãng quay đầu lại nhìn Lý Chiêu liếc.

Lý Chiêu Kinh Thương hơn mười năm, tất nhiên là minh bạch Mã Văn trong ánh mắt cái kia nhân nhạ nghĩ vẫn. Vội vàng nói: “Tiểu Nhân gia có mấy gian nho nhỏ tiệm sắt, như Vương gia có yêu cầu, Tiểu Nhân Tự Nhiên lại để cho bọn hắn suốt đêm gia công, không cần mười ngày, có thể xong việc.”

Mỗi ngày có thể sinh sản bảy tám chục bộ đồ Khôi Giáp, coi như là nho nhỏ tiệm thợ rèn ư? Mã Văn từ tốn nói: “Lý tiên sinh, lo nước thương dân, Tiểu Vương tất nhiên là cảm kích, như vậy đi, ta ngày mai lại để cho Lý cất cao Lý Tư Mã đi cùng người tâm sự a.” Nói xong đứng dậy, muốn đi trong đại sảnh, đi hai bước bỗng nhiên có ngừng tạm chân, thở dài, giống như lắm bầm lâu bầu bình thường nói ra: “Nam Bình Bách Tính khổ ah.” Thanh âm này không lớn không nhỏ, vừa vặn có thể làm cho Lý Chiêu nghe được --

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, Mã Văn liền từ trên giường đứng lên, ôm Triệu Từ Anh hôn một cái, nói ra: “Ta hôm nay muốn đi Quân Doanh nhìn xem binh lính, chính người an bài hoạt động a. Có thời gian ta lại cùng người dạo chơi Nhạc Châu thành.”

Triệu Từ Anh nhõm nhẽo cười: “Chán ghét, người nhanh đi bề bọn chính sự a, có thời gian chúng ta nói sau.”

Mã Văn tại Lý cất cao, Mã Quang mãnh liệt, đình tư cần, Tào Văn cùng đi hạ, đi trước tuần tra Thành Tây “Đỉnh” Chữ doanh. Đánh ngựa đi về phía trước, chỉ chốc lát sau, liền xa xa nhìn qua bay phát phối chữ T Đại Kỳ, Mã Văn trong nội tâm hơi động một chút, trên mặt nhưng không có cái gì khác thường, vẫn đang cùng đình tư cần bọn hắn cười cười nói nói.

Đi ở trong quân doanh, nhìn xem từng dãy binh lính khoá đao cầm thương, Khổng Vũ hữu lực, Tiền Thối có theo, cảm thấy thật là thoả mãn, đến Giáo Trường về sau, Mã Văn làm như không hiểu đặt móng an vị tại trên soái y. Đình tư cần cùng Tào Văn nhìn nhau mang theo thủ hạ Tướng Lãnh, nhao nhao quý gói hành lễ.

Mã Văn nhìn chung quanh thoáng một phát, chậm rãi nói ra: “Miễn lễ.”

Xem Chúng Tướng quan phân loại hai bên đứng lại về sau, còn nói thêm “Đình tư cần.”

Đình tư cần vội vàng đứng ra, khom người đáp: “Có mặt tướng.”

Mã Văn sắc mặt trang trọng nói: “Bày trận.”

“Là!” Chỉ thấy đình tư cần chạy đến xem võ đài phía trước, đem Đại Kỳ vung lên, bên cạnh Chiến Cỗ “Thùng thùng” Lôi tiếng nổ, từng dãy cầm trong tay trường thương binh sĩ Tinh Thần vô cùng phấn chấn đi tới đến Giáo Trường. Chờ bọn hắn đứng lại về sau, Chiến Cỗ lại vang lên một trận, các binh sĩ bắt đầu múa vũ động trường thương, trường thương Thượng Hạ tung bay, Động Tác nhất trí, rất có Uy Thế. Đón lấy nghe được một hồi Kim La âm thanh, các binh sĩ liền có tự thu liễm Trật Hình, Chương Nhị thông trống vang sau liền thổi lui đến Giáo Trường Ikkaku. Kế tiếp chính là cung tiễn binh, Đại Dao binh một loại, phần lớn biểu hiện ra bọn hắn thể lực, vẫn còn có Cung Tiễn tỉ lệ chính xác.

Đến một lần những cái này Binh Sĩ Tinh Thần vô cùng phấn chấn, thứ hai bọn hắn kỷ luật nghiêm minh, Quân Kỳ rất tốt, đối với cái này Mã Văn tương đương thoả mãn. Tuy nói Mã Văn là từ hiện đại đến, Chiến Tranh mãnh là nhìn không nói, không trải qua mặt có rất ít biểu hiện Luyện Binh. Mã Văn cũng không nhận ra đứng tư thế hành quân, đi một chút Phương Trận, vậy thì gọi Tinh Binh. Đã không phải quá hiểu, Mã Văn đương nhiên sẽ không phạm người thường Chỉ Huy thành thạo sai lầm. Đến lúc quân diễn chấm dứt về sau, Mã Văn tại xem võ trên đài, độ cao : cao độ đánh giá Nhạc Châu binh không sợ khổ không sợ mệt mỏi, khắc khổ Huấn Luyện Phong Kiến Chủ Nghĩa Tinh Thần, sâu sắc tán dương loại này tuân thủ Kỷ Luật, kỷ luật nghiêm minh Cao Phong cách cao tổ chất biểu hiện, hiệu triệu toàn thể Nhạc Châu người hướng bọn hắn học tập một chút lại học tập. Còn hạ lệnh đại phần thưởng Tam Quân, giúp cho khen ngợi. Những cái này Phong Kiến Chủ Nghĩa Chiến Sĩ lúc ấy liền núi thờ Thiên Tuế. Mã Văn cao hứng dị thường, liên tục phát tay.

Phát biểu chấm dứt về sau, đình tư cần bọn người liền cung thỉnh Mã Văn đi trước Quân Doanh lều lớn. Cỗ Nhân chú ý Tôn Ti có khác, điểm ấy Mã Văn đã [thăm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ], hắn bỗng nhiên lại đi trở về xem võ trước sân khấu phương, lớn tiếng nói: “Nhạc Châu các tướng sĩ, từ trước đến nay là Quân Sĩ tiên đưa Tướng Quân, nhưng lần này trái lại, không phải là các người tiên đưa Bản Soái, là Bản Soái tiên đưa các người, tại sao vậy chứ? Không chỉ có là bởi vì các người nghiêm chỉnh huấn luyện, chịu khổ nhọc, không sợ Hy Sinh, chủ yếu là bởi vì các người là chúng ta Nhạc Châu, thậm chí Đại Sở Bảo Hộ Thần, không có các người ngày đêm thao luyện tuần tra, nào có chúng ta Bách Tính An Khang sinh hoạt ah. Cho nên, lần này Bản Soái tiên đưa các người ra sân vật.” Nói xong, ném cho đình tư cần một cái ánh mắt, đình tư cần chỉ đành chịu tiến lên hiệu lệnh Quân Đội tự động rời khỏi.

Hơn nửa ngày, Quân Đội tài từng cái thổi lui ra khỏi sân vật, Mã Văn cười đối đình tư cần đám người nói: “Hôm nay Tiểu Vương nhìn trận này Huấn Luyện, cảm xúc rất nhiều ah. Chư Vị Tướng Quân đều khổ cực. Đến, Đại Gia theo ta cùng một chỗ Hạ Quân doanh, nhìn xem những cái này Quân Sĩ bình thường sinh hoạt là thế nào.”

Đình tư cần bọn người là nhất lắng, hôm nay vị này Ngũ vương gia là hát cái kia xuất diễn ah. Bọn hắn đều cảm thấy cái này Ngũ vương gia từ đó nguyên sau khi trở về, có chút thay đổi, có thể cụ thể địa phương nào thay đổi, lại không nói ra được.

Mã Văn xem những tướng lĩnh này có chút chần chờ, thích thú cười nói: “Các vị Tướng Quân đều là kinh nghiệm sa trường, bởi vì cái gọi là ‘Tri Kỳ Tri

Bị, Bách Chiến cũng không thua’, cái này ‘Tri Kỳ’ mà, Tiểu Vương cảm thấy không chỉ là chỉ hiểu rõ quân đội của mình số lượng, sức chiến đấu, Trang Bị, bố phòng tình huống những vật này, còn có lẽ phải hiểu binh lính của mình suy nghĩ cái gì, thế nào đem tất cả nghĩ cách tập trung lại, tâm hướng cùng một chỗ muốn, kinh hướng cùng một chỗ sử (khiến cho), như vậy mới có thể thật có thể chính là một cái ‘Tri Binh’ Tướng Lãnh. Đi tới, cùng ta cùng một chỗ đi xuống xem một chút.”

Đinh tư cần chần chờ nói:“Vương gia, những cái...kia binh lính nhóm đám bọn họ chỗ ở Vị Đạo cũng không quá tốt, nếu không hay vẫn là hôm nào lại đi?”

“Rèn sắt sẵn còn nóng, hôm nào không lâu nguội lạnh mà.”

Đinh tư cần kiên trì đem ngựa vân dẫn tới doanh trại khu, nhìn xem lấy lui tới binh lính, Mã Vân [cảm giác, cảm thấy] thiếu một chút cái gì? Bất quá một lát, cũng nhớ không nổi đến. Tại đinh tư cần các tướng lĩnh như là chúng tinh cùng nguyệt túm tụm hạ, hần tin chạy bộ đến một cái trong doanh phòng. Cái này doanh trại là gạch mộc làm, [rộng năm, sáu mét], [dài bảy, tám mét], bên trong ở mười cái Quân Sĩ. Những cái này Quân Sĩ có chút nằm nghiêng ở trên giường, có chút ngồi ở bên giường, đang tại nói chuyện phiếm, gặp Mã Vân bọn hần tiến đến, thoáng chốc thất thần, rồi sau đó lại cuống quýt đứng lên, trong lúc phát tay rất là bất an.

Mã Vân thấy thế, đột nhiên nghĩ đến, trách không được cảm giác thiếu chút vật gì đâu, nguyên lai không có chào quân lễ ah. Hần vừa cười vừa nói:“Đại Gia không cần khẩn trương, ta hôm nay đến, tựa là nhìn xem Đại Gia sinh hoạt tình huống, tìm hiểu một chút ý nghĩ của mọi người. Đừng (không được) câu thúc, muốn nói cái gì liền nói cái gì mà.”

Mã Vân bồng Nhất Chi bên cạnh một cái người cao Quân Sĩ nói ra:“Nói một chút coi, ngươi vì cái gì muốn làm binh nha.”

“Ta.....” Cái kia người cao Quân Sĩ nói quanh co một câu, không biết nên nói cái gì cho phải.

Đinh tư cần ở một bên vội la lên:“Vương gia câu hỏi, còn không mau mau trả lời.”

“Ta, ta không có nhà, không có, chỉ có thể làm binh, bằng không thì sẽ không có đường sống.”

Đinh tư cần mặt thoáng cái liền biến trắng rồi, trong nội tâm thầm mắng người này éo biết nói chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Quân Sự Cải Cách

Mã Vân nhìn xem trong phòng những binh lính này vẫn có chút câu thúc, liền cười đối một cái người cao binh lính nói ra:“Ngươi là người nơi đâu nha, tên gọi là gì nha?”

Cái kia người cao chần chờ một chút, khẩn trương nói:“Ta..... Ta họ Chương, lập sớm chương sớm, ta tên chương đức bang, ta là Kinh Châu người.”

Hần lời kia vừa thốt ra, một phòng toàn người trên mặt ngay lập tức sẽ hiện lên mỉm cười, nếu không là Mã Vân lúc này, trong bọn họ mấy người có thể sẽ cười đến gãy lưng rồi.

Mã Vân trong lòng cũng là Ichikaru, ngoài miệng lại nhưng mà ân cần hỏi han:“Vậy sao ngươi chạy đến đảm đương binh nha?”

“Ta.....” Cái kia chương đức bang nói quanh co một câu, không biết nên nói cái gì cho phải.

Đinh tư cần ở một bên vội la lên:“Vương gia câu hỏi, còn không mau mau trả lời.”

“Ta..... Ta không có nhà, không có, chỉ có thể làm binh, bằng không thì sẽ không có đường sống.”

Mã Vân tựa hồ cũng không có ngờ tới chương đức bang rõ ràng thản như vậy, trên mặt ý cười nhợt nhạt lập tức liền biến mất, Mã Vân đi lên nhẹ nhàng vỗ vỗ bờ vai của hắn nói ra:“Đây đều là Thiên Hạ Chiến Loạn gây họa ah. Ngươi có nghĩ tới hay không Thiên Hạ Thái Bình chuẩn bị làm cái gì nha?”

Cả phòng người đều là nhất lắng, không nghĩ tới Mã Vân sẽ hỏi vấn đề này, chương đức bang cũng không giống vừa rồi khẩn trương như vậy, nhìn nhìn Mã Vân cùng đinh tư cần, nói ra:“Thiên Hạ hội Thái Bình ư?”

Mã Vân nhìn chung quanh thoáng một phát Tả Hữu, cười ha ha, nói: “Thiên Hạ đương nhiên sẽ quá bình, ta xem ra không ra 20 năm, Thiên Hạ tất nhiên sẽ thống nhất, một lần nữa Thái Bình. Các ngươi muốn không muốn qua chính mình lúc nào cũng có thể vượt qua ‘Vợ con nhiệt [nóng đầu giường]’ thời gian nhà?”

Mã Vân nhìn những cái này Quân Sĩ tiếp tục nói: “Ta muốn từng nam nhân bình thường đều muốn, lúc nào có thể lấy cái lão bà xinh đẹp nha? Lúc nào có thể có cái thông minh nhi tử nha? Nhưng mà (là) có thể hay không thực hiện vừa muốn khát Cá Nhân cố gắng, hai muốn xem ngươi là làm cái gì. Theo ta thấy, chúng ta Nhạc Châu bình là có khả năng nhất thực hiện giấc mộng này. Các ngươi tin hay không?”

Nhìn xem những cái này Quân Sĩ tốp năm tốp ba chậm chậm gật đầu, Mã Vân nói ra: “Rất nhanh, Phủ Thứ Sử sẽ ra sân khấu mới đích chương trình, chỉ cần chiến tranh dừng cầm, chỉ cần Huấn Luyện cố gắng, Phủ Thứ Sử sẽ tăng lớn ban thưởng, đồng thời trong quân đội còn muốn định kỳ trận đấu Vũ Kỳ, Đại Gia Quân Lương cao thấp, do trận đấu Thành Tích xác định. Như vậy ba năm rưỡi xuống dưới, chờ các ngươi xuất ngũ thời điểm, trong tay không thì có tiền, có thể mua đất trồng trọt, có thể làm một ít mua bán, lấy vợ sinh con vậy dĩ nhiên là không hề lời nói roi xuống.”

Nghe Mã Vân mà nói, những cái này Quân Sĩ trên mặt dần dần hiện ra hướng tới thần sắc, mà các tướng lĩnh tắc thì nhìn chăm chú liếc, vị này Ngũ vương gia đây là muốn làm cái gì? Chẳng lẽ muốn tự ý sửa Quân Chế ư?

Trở lại trong quân trong đại tướng, Mã Vân lại là đặt mông ngồi ở trên soái y, nói ra: “Hôm nay, ta kiểm duyệt hai tháng này đến huấn luyện thành quả. Ta cảm thấy được thành quả thật là rõ ràng, cái này đầy đủ nói rõ hai tháng này đến, Đại Gia công tác là tương đương có thành quả. Ta muốn cảm tạ các ngươi ah. Đồng thời ta cũng muốn hảo hảo thưởng thưởng một chút những cái...kia ưu tú binh lính.”

Các tướng lĩnh trong nội tâm có chút Hoan Hi, đình tư cẩn nói ra: “Vương gia, đây là chúng ta việc nằm trong phận sự, hai tháng này là có một ít Binh Sĩ biểu hiện rất tốt, ta đem danh sách hiện lên cho ngài, người xem như thế nào ban thưởng đâu?”

Mã Vân tiếp nhận danh sách, ngồi ở trên soái y, cẩn thận nhìn một lần, sau đó ngẩng đầu lên, đột nhiên cười nói: “Lão Đình, vẫn còn có Lão Tào, đừng (không được) như vậy câu thúc mà, quang minh liệt phân phó Quân Sĩ, cho Đại Gia chuyển cái tòa, chúng ta thương nghị thật kỹ lưỡng thương nghị.”

Mọi người có chút kinh ngạc, nhất thời không rõ có ý tứ gì, muốn ban thưởng liền phân thưởng ít tiền thì tốt rồi, việc này còn dùng tìm hùn vốn thương nghị ư? Dù sao tiền thưởng tự là cái ý tứ, đã có là hơn phân thưởng điểm, không có tiền tự ít đi phân thưởng điểm quá. Chúng ta đều là trong quân Đại Tướng, có mấy Tiểu Binh tiền thưởng, mọi người còn phải Thảo Luận, đây không phải tự mất giá trị con người mà.

Mọi người vẫn còn suy nghĩ, Mã Quang mãnh liệt lại nói: “Binh Vương gia, trong quân chỉ có Nguyên Soái có tòa, những người còn lại chỉ có thể đứng đây.”

Mã Vân ngậy ra một lúc, ngượng ngừng cười cười, hai tay bãi xuống, nói: “Đại Gia tới gần chút nữa, chúng ta chậm rãi thương nghị.”

Chư Tướng nhìn nhau một cái chỉ có thể đưa tới, liền Lý cất cao đều Nhân Quang lập loè, đoán không ra cái này Vương gia trong hồ lô muốn làm cái gì.

Mã Vân gặp Đại Gia gom góp đã tới, thấp giọng nói: “Kỳ thật ah, chúng ta mang binh đánh giặc dựa vào là cái gì? Ngoại trừ các vị dũng mãnh cùng cơ trí bên ngoài, chúng ta hay là muốn khát quân tốt.”

Mã Vân ngừng tạm, nói ra: “Các vị đều là dũng mãnh cơ trí Tướng Lãnh, Tiểu Vương đối các vị Trung Thành cũng là tin tưởng không nghi ngờ.” Xem những người này trên mặt bao nhiêu có chứa điểm ánh mắt đặc ý. Mã Vân tiếp tục nói: “Chúng ta bước tiếp theo chính là muốn đem Quân Sĩ Trung Thành cho nhắc tới, đem Quân Sĩ sĩ khí cho nhắc tới. Chính thức làm được, mặc kệ đang ở tình huống nào, đều có thể thông dong trấn định, kỷ luật nghiêm minh, Tiến Thối có theo. Thế nào mới có thể làm được những cái này đâu?”

Chư Tướng đều không có nghĩ tới vấn đề này. Nhất thời đều ai cũng lên tiếng. Liền Lý cất cao cũng chỉ là lẳng lặng quan sát, cũng không nói lời nào. Mã Vân tiếp tục nói: “Cho nên ta muốn Kiến Trung nghĩa tử, trên thực tế tự là muốn cho Binh Sĩ biết rõ, cho dù chết trận cũng không phải chết vô ích. Hiện tại, ta vẫn còn có một cái mới đích chủ ý, ta nghĩ chúng ta ngoại trừ tiền thưởng tài bên ngoài, có thể hay không phân thưởng điểm khác đồ vật đâu?”

Lý cất cao nói ra: “Vương gia ý tứ, nhưng là phải lại để cho Binh Sĩ biết liêm sỉ, có Vinh Dự cảm (giác).”

Mã Vân đột nhiên một loạt đui nói: “Người hiểu ta, Lý tiên sinh cũng. Ta chính là ý tứ như vậy. Ta nghĩ ra cho bọn họ phát điểm tiền thưởng, lại thưởng cho bọn họ điểm Trang Bị, Thương Diện có khắc ‘Nhạc Châu Dũng Sĩ’ Loại này chữ vừa văn rất tốt ah?”

Trương Văn bề ngoài những cái này chém giết Hán còn không có biết rõ ràng làm như vậy ý tứ, Dante tư cần, Tào Văn cũng đã hiểu được, liền tục nói ra: “Vương gia thật sự là mưu kế hay ah, như vậy Binh Sĩ Tự Nhiên Quy Tâm.”

Tào Văn còn nói nói: “Không bằng chúng ta lại tại Thương Diện biên thượng đăng mã, mỗi lần cử hành long trọng thụ đao nghi thức, như vậy chẳng phải là rất tốt.”

Mã Vân liền tục gật đầu, nói ra: “Như vậy tốt quá, ta còn ý định, đối những cái...kia bỏ mình binh lính, chuyên môn phái người khua chiêng gõ trống đem những này Trung Nghĩa tên điệu, đưa đến quê hương của bọn họ đi.”

Trương Văn bề ngoài nói ra: “Ai nha, đây không phải là cho dù chết, người trong nhà rất là Vinh Diệu ah, Vương gia ngài chiêu này thật sự là cao ah.”

Mã Vân cười nói:“Bất quá vậy thì muốn hoàn toàn ghi chép Binh Sĩ danh sách Tin Tức, mà chúng ta bây giờ Biên Chế Phương Pháp, ghi chép bắt đầu không quá dễ dàng, cho nên ta muốn hơi chút cải biên thoáng một chút, mỗi một Thiên Nhân làm một cái doanh, mỗi doanh thiết một ngón tay sai chính, một cái Phó Chỉ Huy Sứ; Mỗi năm doanh Thành Lập một đoàn, thiết đoàn luyện sử (khiến cho), nói thí dụ như Lão Đình, người cái này ba ngàn người, hiện tại liền mở rộng vì(thay) 5000, liền biến thành Nhạc Châu Chương nhất đám; Tào đại ca cái kia ba ngàn người cũng mở rộng vì(thay) 5000, liền biến thành Nhạc Châu Chương Nhị đoàn, phải ta thuần thực thợ may mặc phó suốt đêm thanh tú ‘Nhạc Châu Chương nhất đám’, ‘Nhạc Châu Chương Nhị đoàn’ hai mặt Đại Kỳ, Quân Doanh liền treo như vậy cờ xí, chẳng phải là càng làm cho quân tốt có lòng trung thành ư?”

Lý Cát cao tâm tư khẽ động, chẳng lẽ đây mới là Vương gia chính thức muốn làm đây sao?

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Cứu viện

Mã Vân tại Quân Doanh Chư Tướng Thảo Luận, tất cả mọi người cảm thấy làm như vậy rất tốt, dễ dàng thu nạp Binh Sĩ chỉ tâm, đình tư cần suy nghĩ sau nửa ngày, nói ra:“Vương gia, như người vậy cái chế, Vạn Nhất Trường Sa trách tội rơi xuống, vậy cũng làm sao bây giờ đâu?”

Lý Cát cao đoán được Mã Vân ý tứ, cười nói:“Không bằng chúng ta tại đây ‘Nhạc Châu Chương nhất đám’, ‘Nhạc Châu Chương Nhị đoàn’ danh tự trước thêm ‘Mã thị’ hai chữ, chắc hẳn triều đình cũng sẽ không quá mức khó xử chúng ta.”

Mã Vân làm như lơ đãng nhìn Lý Cát cao hai mắt, cười nói:“Như vậy rất tốt, các người không cần lo lắng, luyện đường như mình binh sĩ là được rồi, triều đình chuyện từ Tiểu Vương một mình gánh chịu.”

Mã Vân nói xong, lại dừng một chút nói ra:“Trương Văn bệ ngoài, Chu Hành Phùng, Trần hối, tiền thanh, thạch phần lớn là trong quân Kiện Tướng, thừa dịp lần này cải chế, ba người các người cũng đều nhưng lúc cái Đội Trưởng a, ân, Quân Đội trước không vội mà mở rộng, nhưng cái này mới xây bốn cái đội Cốt Giá muốn tạo dựng lên, dễ dàng cho về sau mở rộng.”

Năm người kia đương nhiên mừng rỡ dị thường, lúc này liền quỳ gối, nói ra:“Thề sống chết thuần phục Vương gia.”

Mã Vân thấp giọng cười mắng:“Nói hươu nói vượn, có lẽ thuần phục Phụ Vương.”--

Trong phủ thứ sử, Mã Vân mới vừa từ Quân Doanh gấp trở về, liền triệu tập Lý Cát cao, Triệu Phổ thương nghị viện trợ Thân Đồ theo kiên sự tình, vì rõ ràng hơn rất hiểu rõ tình huống, còn gọi Phan Mỹ. Phan Mỹ mặc dù biết chuyện này quan hệ phức tạp, không có khả năng một lần là xong, thế nhưng mà đang mang huynh Chương trong nhà, mấy ngày nay cũng là đứng ngồi không yên. Đúng lúc này gặp chiêu tự nhiên là rõ ràng rành mạch đem Quy Châu “Bảy trại” sự tình tự thuật một lần.

Quy Châu vì(thay) Đại Ba sơn, Vu sơn dư mạch cùng núi tám mặt thung lũng hợp khu vực. Trường Giang đi qua Padang phá nước hạp Nhập Cảnh, ngang qua Trung Ương, đem Quy Châu chia làm Nam Bắc hai bộ, cái này cấu thành đặc biệt Trường Giang Tam Hiệp vùng núi hình dạng mặt đất. Quy Châu cảnh nội Địa Hình pháp phòng, núi non trùng điệp, Địa Thế vì(thay) tứ phía cao, Trung Gian thấp, hiện lên thung lũng hình. Quy Châu “Bảy trại” Sẽ ngụ ở cái này núi non trùng điệp bên trong.

Nghe xong được Phan Mỹ Giới Thiệu qua, Mã Vân gọn gàng dứt khoát nói:“Phan huynh Chương, không phải Tiểu Vương không muốn xuất binh, chỉ là cái này xuất binh sự tình muốn Phụ Vương đồng ý mới có thể. Hiện tại chúng ta có thể làm đúng là muốn hoàn toàn hiểu rõ các người trước mắt khó khăn, tận lực giúp các người giải quyết một ít vật tư thượng khó khăn.”

Phan Mỹ làm như sớm đoán được chuyện quan trọng như vậy, trong mắt tuy có thất vọng, nhưng vẫn như nói nói:“Đa tạ vương gia tương trợ, chúng ta bảy trại hiện tại đến một lần thiếu Lương Thảo, thứ hai lại nhưng mà binh khí, thứ ba thiếu Y Dược.”

Lý Cát cao ở một bên nói ra:“Các người hiện tại còn thừa lại bao nhiêu lương trang chi nhân? Được bao nhiêu người được qua Huấn Luyện?”

Phan Mỹ dần dần miệng, nói ra:“Chúng ta bây giờ phần lớn là người già trẻ em, chỉ có đại khái 800 người tới thanh tráng niên Nam Tử, trong lúc này chỉ có 200 người tới được qua điểm Huấn Luyện, còn lại từ trước đến nay đều là an phận thủ thường anh nông dân.”

Triệu Phổ Vẫn Nói:“Các người lần này là như thế nào cùng Quan Phủ lên xung đột nha?”

Phan Mỹ lắc đầu, nói ra:“Chúng ta Sơn Trại nhân số tuy nhiều, bất quá từ trước đến nay an phận thủ thường, ra không giao Phú Thuế bên ngoài, cũng

không có làm chuyện gì khác. Chư Vị đại nhân khả năng không biết, chúng ta hàng năm tựu là dựa vào Sơn Trung chủng (trồng) chút ít Lương Thực, trên núi tại chuẩn bị món ăn dân dã nhĩ, như vậy miễn cưỡng sống qua ngày . Sơn Trung Thổ Địa cằn cỗi, vốn Thu Nhập tựu ít đi, mà Nam Bình Vương Pháp làm cho hà khắc, nếu theo hần Pháp Lệnh nộp thuế, chúng ta Sơn Trại người một năm xuống không chỉ một hạt Lương Thực cũng không thừa nổi, ngược lại còn muốn lấy lại chút tiền lương thực. Cho nên chúng ta tài kháng ngăn . Vốn, hai chúng ta Hạ Tương an vô sự, một tháng trước, Nam Bình Vương đột nhiên khiến quân, để cho chúng ta giao nạp Bạch Ngân 1 vạn lượng, bằng không thì muốn thảo phạt chúng ta. Chúng ta Sơn Trại tình cảnh gian khổ, nào có nhiều như vậy Ngân Lượng ah, cho nên chỉ có thể bị ép phản kháng. Quan Quân Vũ Khí tốt, nghiêm chỉnh huấn luyện, chúng ta liều chết tác chiến cũng là để kháng không nổi, bị bọn hần liền phá năm trại.”

Mã Vân trấn an dưới Phan Mỹ, lại để cho hần xuống dưới tạm thời nghỉ ngơi. Quay người hỏi hai người nói:“Hai vị cảm thấy như thế nào?”

Lý Cát cao thờ dài nói ra:“Chiếu Phan Mỹ nói, nếu như chúng ta không phái binh đi qua, như vậy bảy trại liền thật sự rối cuộc ngăn không được .”

Triệu Phổ ở một bên nói ra:“Bảy trại là nhất định phải cứu được, đây không phải cái gì Giang Hồ hứa hẹn vấn đề, có bảy trại tại, có thể chia hết Nam Bình một bộ phận Quân Lực.” Sau đó hần nhìn nhìn Mã Vân, nói ra:“Vương gia nhưng là muốn tốt muốn vào lấy Nam Bình sao?”

Mã Vân nhìn bọn họ một chút hai người, mỉm cười nói:“Thực không dám đầu đầu, Tiểu Vương quả thật có ý thảo phạt Nam Bình, bất quá Trung Gian có chút phiền phức, cho nên một mực vì(thay) định quyết tâm”

Lý Cát cao cười nói:“Vương gia thế nhưng mà lo lắng Sở vương không đồng ý, chúng ta xuất binh ư?”

Mã Vân gật gật đầu. Lý Cát cao cười nói:“Cái này ngược lại không khó a, nếu như không phải chúng ta nguyện ý xuất binh, là Nam Bình buộc chúng ta xuất binh, từ trước đến nay ngày sau Sở vương bên kia cũng tốt bản giao:nhấn nhủ một ít.”

Vấn đề này, Mã Vân không thể không nghĩ tới, tựa như Hitler Tiến Công Ba Lan đồng dạng, lấy có rất dễ tìm . Thế nhưng mà, còn có một vấn đề, lại làm cho Mã Vân do dự không dứt.

Lý Cát cao nhìn Mã Vân liếc, nói ra:“Vương gia kế tiếp vấn đề, hẳn là lúc nào cơ xuất binh mới tốt a. Dừng tại hạ xem, ngày mùa thu hoạch thời điểm là xuất binh thời cơ tốt nhất.”

Mã Vân Minh uống phí đến rồi, Nhạc Châu Tiền Thuế cũng không nhiều, nếu như hiện tại sẽ đem Nam Bình cho đánh xuống , chỉ dựa vào Nhạc Châu Tiền Thuế, đó là như thế nào cũng không có thể ủng hộ nhạc, quy, hạp, Giang Lăng tứ châu Bách Tính đến ngày mùa thu hoạch . Nếu như Công Kích thời gian nên tại ngày mùa thu hoạch thời điểm, không chỉ là về thời gian liền có hơn hai tháng, có nguyên vẹn thời gian chuẩn bị. Hơn nữa ngày mùa thu hoạch về sau, Nam Bình tốt xấu mình cũng có thể chống đỡ một hồi . Như vậy ủng hộ đến mùa hè sang năm khả năng liền lớn rồi rất nhiều. Thế nhưng mà, hai tháng này, Bách Tính làm như thế nào qua nha?

Mã Vân sắc mặt có chút âm trầm, nhưng lại thật sự không có biện pháp gì, gật đầu bất đắc dĩ. Bên cạnh Lý Cát cao nói ra:“Đã như vậy, chúng ta muốn tính toán cẩn thận cộng lại, như thế nào viện trợ bảy trại .”

Gặp Mã Vân nhìn xem hần, Lý Cát cao tiếp tục nói:“Chúng ta có thể điều động 500 quân tốt, hỗn [lăn lộn đến Quy Châu đi, trợ giúp bảy trại, chúng ta không cầu đánh lui Nam Bình quân, chỉ cần đem Nam Bình quân cho một mực thất ở Quy Châu là được rồi.”

Triệu Phổ ở một bên nói ra:“Chúng ta phải hay là không còn có thể phái người đi Huấn Luyện bảy trại tinh tráng chỉ sĩ, như vậy, hấp dẫn Nam Bình quân nắm chắc thì càng lớn một chút .”

Mã Vân gật gật đầu, nói ra:“Cái kia phái ai đi tốt đâu?”

Lý Cát cao chậm rãi nói ra:“Ta cho rằng quang mãnh liệt Công Tử đi tốt nhất.”

Mã Vân nhất lắng, nói ra:“Quang mãnh liệt niên kỷ quá nhỏ , nói sau hần cũng không có cái gì Luyện Binh Kinh Nghiệm nha.”

Lý Cát cao cười nói:“Vương gia xem ra là đối cái này Chương Chương không hiểu rõ lắm ah, quang mãnh liệt Công Tử, thế nhưng mà cái Luyện Binh Kỳ Tài nha. Vương gia hôm nay là không có kiểm duyệt cái kia 1000 Thân Binh, bằng không thì tựu cũng không lại hiện tại loại ý nghĩ này .”

Mã Vân kinh ngạc nói:“Quang mãnh liệt thật sự giỏi về Luyện Binh ư?” Gặp Lý Cát cao gật đầu, vui vẻ nói:“Tốt, tốt, không ngờ rằng quang mãnh liệt lại là ta Mã gia Thiên Lý Câu, ân, vậy hãy để cho quang mãnh liệt đi thôi, nhiều Rèn Luyện Rèn Luyện cũng là chuyện tốt, ân lại lại để cho Chu Hành Phùng đi bảo hộ hần.” Mã Vân có câu trong lòng nói cũng không nói đến, lại để cho quang mãnh liệt đi, đây chính là bán cái Thiên Đại mặt mũi cho Thân Đồ theo kiên, cũng làm cho Thân Đồ an tâm, biết rõ Nhạc Châu sẽ đem hết toàn lực trợ giúp hần --

Chương 8: Tay cầm

Tại thành Trường Sa Nam một cái Hào Môn Đại Trạch ở bên trong, một cái 20 đến tuổi thanh niên, đang tại nuôi nắng một nhánh khéo léo đẹp đẽ da hổ Anh Vũ.

“Vương gia Good Morning! Vương gia Good Morning!” Cái kia da hổ Anh Vũ tại lồng chim trung Tà nhảy phải nhảy nhún rồi gian, còn lúu rúu kêu.

“Vương gia, người xem cái này Anh Vũ nhiều hiểu chuyện nha, còn biết cùng Vương gia chào buổi sáng an.” Thanh niên đứng bên cạnh lấy một cái Từ Sam Trung Niên Hoạn Quan nịnh nọt nói.

Người thanh niên này đúng là Sở vương March phạm con thứ hai, Mã Văn Nhị Ca -- Mã Quang sáng.

Không biết vì cái gì, Mã Quang sáng tựa hồ có phần tâm sự, sắc mặt âm trầm, có chút không nhịn được nói: “Hiện tại cũng lớn hơn buổi trưa, còn đạo cái gì Good Morning ah.”

Nói xong nhìn nhìn bên cạnh sắc mặt lộ vẻ sầu thảm Hoạn Quan, còn nói thêm: “Bất quá, cái này Anh Vũ vẫn có cái Ưu Điểm, nó nghĩ đến cái gì sẽ nói cái gì, không giống người cái đó……”

“Vương gia,” Bên cạnh Hoạn Quan nhẹ giọng kêu lên, bất quá nhưng lại dừng lại một chút, không biết nên nói cái gì cho phải.

Đúng lúc này, Anh Vũ điều: fuk còn gọi là nói: “Từ ư phụ đến rồi, Từ ư phụ đến rồi.”

Mã Quang sáng vội vàng xoay người sang chỗ khác, trông thấy Từ Trọng nhĩ đã thân nhiên theo bên trái trước hòn giả sơn đi vòng tới, vội vàng cười nói: “Từ ư phụ, vì nghênh đón Thiên Sư, ngài còn có hai ngày lĩnh mười hai canh giờ, chưa cho ta đi học.”

Từ Trọng nhĩ cũng là nở nụ cười, đi đến Mã Quang sáng trước mặt thi lễ nói ra: “Bái kiến nhị vương gia.”

Mã Quang sáng nhưng lại cười cười, bị thụ hấn cái này thi lễ về sau, vội vàng đỡ lấy hấn, giúp hấn lại để cho tiến vào trong đình.

Nguyên bản Liêu cứu đồ, Lý Cao, Từ Trọng nhĩ, Thác Bạt hằng là Sở vương tự mình chọn lựa ra cho Chư Vị Vương Tử giảng bài Lão sư, bốn người này bên trong, Liêu quang đồ, Quan Vị cao, già đời, lớn tuổi, bình thường đi vài bước đều muốn thở gấp buổi sáng, bởi thế là không quá vội tới các vương tử đi học. Mà còn lại ba vị nhưng lại Tính Cách tươi sáng rõ nét, Lý Cao làm người thận trọng, cơ trí nhiều thức, có phần được Sở vương thưởng thức, đối Mã Quang sáng quan tâm bảo vệ cũng là khác hẳn với người bên ngoài, bất quá người này tính tình bướng bỉnh, khi nói chuyện mặc dù có lúc cũng là nói thẳng nhanh ngữ, nhưng vẫn ít nhiều sẽ bận tâm nội; Từ Trọng nhĩ Văn âm thanh lớn lao, là Sở quốc bên trong công nhận Đại Gia, hết lần này tới lần khác tính tình bình thân, hiền lành lịch sự, bất kể là đối Sở vương hay là đối với Mã Quang sáng, từ trước đến nay đều là thủ chi dùng lễ; Mã Thác Bạt hằng tính tình cương trực, cùng Lý Cao đồng dạng, nhưng can đảm tựa hồ mạnh hơn một bậc, ánh mắt hấn ở bên trong vẫn về không tiến vào Sa Từ, hấn cho rằng đúng đây sự tình, nhất định sẽ kiên trì tới cùng, cho dù là Sở vương, cũng không có thể cải biến cái nhìn của hấn.

Mượn Mã Quang sáng đường điều: fuk một chuyện cũng có thể thấy được ba người cá tính đến. Lý Cao trông thấy Mã Quang sáng đường điều: fuk, có lúc là cười cười mà bỏ đi, có khi sẽ bất động thanh sắc, mượn đề tài để nói chuyện của mình, khuyên can Mã Quang sáng mê muội mất cả ý chí, có khi sẽ nói thẳng khuyên can; Từ Trọng nhĩ trông thấy Mã Quang sáng đường điều: fuk từ trước đến nay là cười ha ha, có khi còn có thể khích lệ cái này Điều Nhi thông minh lanh lợi, tán thưởng Mã Quang sáng lao động nhân hạ kết hợp; Mã Thác Bạt hằng nhìn thấy Mã Quang sáng đường điều: fuk, 100% sẽ thẳng khiển trách hấn không, nhất định phải đem cái này Điều Nhi mắng chết mới thôi.

Ba người này Tính Cách không giống với, làm việc Phong Cách không giống với, đối Chính Vụ cách nhìn vậy thì càng là cách biệt một trời. Đặc biệt Lý Cao cùng Thác Bạt hằng, bọn hấn vừa mới bắt đầu là Chính Kiến không gặp nhau, hiện tại đã Phát Triển đến thẳng khiển trách đối phương là Gian Thân, rất có cả đời không qua lại với nhau xu thế. Cũng chính là như vậy, Sở vương hoàn toàn bất đắc dĩ đành phải đem cái này Giáo Sư đội ngũ một phần vị (thay) hai, Thác Bạt hằng chủ yếu Phụ Trách Giáo Dục Mã Văn, Lý Cao tắc thì Phụ Trách Giáo Dục Mã Quang sáng, Từ Trọng nhĩ thì là hai bên đều thượng một ít khóa. Thế nhưng mà bởi vì Thác Bạt hằng tính tình đúng là vừa thối vừa cứng, khiến cho cuối cùng liên Từ Trọng nhĩ cũng rất ít đi Mã Văn bên kia.

Từ Trọng nhĩ chỗ ngồi VIP tại trong đình, gặp Mã Quang sáng cả buổi đều không nói lời nào, thực sự không quá rầy hấn, tất nhiên là phối hợp uống lên nước trà đến.

Sau nửa ngày, Mã Quang sáng cuối cùng từ trong chuyện cũ phục hồi tinh thần lại, có chút xấu hổ mà cười cười giải thích nói: “Tiểu Vương nhớ tới một ít chuyện cũ, có chút thất thần, lãnh đạm Lão sư.”

Từ Trọng nhĩ lại nhưng mà cười nói: “Vương gia nói quá lời. Vương gia Thần Du tại chuyện cũ, Lão Thần là say mê tại nước trà, đúng là tất cả được Kỳ Nhạc, [vậy thì có sao, vậy thì sao] lãnh đạm Đạo Lý đâu?”

Cái này Từ Trọng nhả từ trước đến nay là tuân thủ nghiêm ngặt thần đạo, Mã Quang sáng liệu hấn cũng sẽ không bởi vậy trong lòng còn có khúc mắc, thích thú cười nói:“Từ au phụ, ngày mai Thiên Sứ tựu đi tới Trường Sa , cái này cụ thể nghênh đón phương thức, Phụ Vương có từng bảo cho biết.”

Từ Trọng nhả hướng về Sở vương cung phương hướng chấp tay nói ra:“Đại Vương đã bảo cho biết , sáng sớm ngày mai thỉnh Vương gia ngài thay Đại Vương ra thành Trường Sa bên ngoài một trăm dặm nghênh đón Thiên Sứ.”

Mã Quang sáng trong nội tâm Hoan Hỉ, thay phụ nghênh đón, đây chính là cái tin tức tốt, nhưng hấn trên mặt nhưng vẫn là bộ kia khuôn mặt tươi cười, nói ra:“Ai nha, ta đây hôm nay nên ngủ sớm một chút . Cũng tốt đường đủ Tinh Thần, ngày mai nghênh đón Thiên Sứ ah.”

Từ Trọng nhả cũng gật đầu cười nói:“Đúng nha, cái này nên là Vương gia trước mắt chuyện trọng yếu nhất .”

Mã Quang sáng thực chuẩn bị phụ họa hai câu, không ngờ Giả Sơn bên kia có một Thanh Âm, truyền tới.

“Vương gia trước mắt quan trọng nhất là, không phải nghênh đón cái gì Thiên Sứ, mà là phải đề phòng Nhạc Châu cái vị kia Ngũ vương gia.”

Nghe xong lời này, Mã Quang sáng đã biết rõ ai tới, đúng là hấn chủ giảng Lão sư -- Lý Cao, bất quá Lý Cao lời nói này quá thẳng, Mã Quang sáng sợ Từ Trọng nhả trên mặt mũi gây khó dễ, vội vàng hướng Từ Trọng nhả nhìn lại, còn muốn Giải Thích chút gì đó. Kết quả, Từ Trọng nhả vẫn là bộ kia thần sắc, vẻ mặt tươi cười đặt chén trà xuống, đứng lên hướng về Lý Cao nói ra:“Từ Thanh huynh, người đã tới. Chúng ta đang chờ người vị này Chủ Sự người đến đây.”

Lý Cao thực sự không dám quá thất lễ, thoàng qua đáp lễ về sau, liền đặt móng ngồi vào đình nghỉ mát một cái ghế đá, nói ra:“Các người chẳng lẽ không có nghe nói mà, Ngũ vương gia trở lại Nhạc Châu .”

Nói gì vậy. Mã Vân là cao quý Đại Sở Ngũ vương gia, Bình An trở về, Mãn Triều Văn Võ có lẽ cao hứng mới đúng, Lý Cao như thế nào biết cái này sao một cái thái độ đầu.

Mã Quang sáng trong nội tâm không khỏi nghĩ tới, hai tháng trước, tại Thiên Sách phủ [tương đương với Đại Đường Môn Hạ Trung Thư Tỉnh] có Quan Viên lên nói cho hấn biết, cái này Nam Bình, Tương Châu vùng, có người tâu lời đồn, nói cái gì Đại Sở Sứ Đoàn có Giá Trị Liên Thành Bảo Vật. Lúc ấy Mã Quang sáng trong nội tâm thế nhưng mà quả thực lấp bắp kinh hãi, cái này nghe đồn Mục Tiêu thế nhưng mà anh em ruột của hấn -- Mã Vân. Mã Quang sáng lúc ấy trong nội tâm liền xuất hiện hai cái tâu cái này lời đồn ứng cử viên: Tam Thúc March ngạc, Sư Phụ Lý Cao.

Nghĩ đến chuyện này, Mã Quang sáng không khỏi lại mắt nhìn đang tại nhân nhả uống trà Từ Trọng nhả, lúc ấy tựu là người này nói: Khế động không bằng yên tĩnh. Nói trắng ra là, tựu là Tinh Quan Kỳ Biển, mặc kệ Mã Vân chết sống.

Mã Quang sáng chậm rãi nói ra:“Ngũ Chương Bình An trở về, ta là biết đến, ngày hôm qua còn thu được hấn báo Bình An thư tín. Còn có một chút hấn mạng về Biện Kinh đặc sản. Đúng rồi, hai vị Sư Phụ, để cho đợi chút nữa các người cũng đem những này Biện Kinh đặc sản những cái...kia trở về, dù sao hiện tại Chiến Loạn, những vật này cũng coi như cái vật hi hấn.”

Từ Trọng nhả ở một bên nói ra:“Ai nha, vậy thì thật là cảm tạ Vương gia .”

Bên cạnh Lý Cao lại nói:“Cái kia thư nhà có thể tại? Lấy ra cho ta xem một chút.”

Mã Quang sáng tựa hồ đã sớm biết Lý Cao muốn xem, theo trong tay áo lấy ra Thư Tín, đưa cho Lý Cao.

Lý Cao triển khai nhìn kỹ, đột nhiên ánh mắt hấn ở bên trong tựa hồ tinh quang lóe lên, góc nhìn hấn hợp tin cười nói:“Xem ra nghe đồn là sự thật, Vương gia, Ngũ vương gia lúc này có thể đưa một cái tay cầm tại ngài tại đây .”

Mã Quang sáng nghe vậy nhất lắng, liền một mực nhân nhả uống trà Từ Trọng nhả đều phảng phất có một tia kinh ngạc.

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Trường Sa triều nghị

Trong thành Trường Sa, đèn đuốc sáng trưng, vui sướng hơn hờ. Sở vương March phạm hai ngày này dị thường cao hứng.

Vũ Mục Vương Mã Ân trước khi lâm chung trừ đi thuộc địa Chế Độ, một lần nữa cải thành Đường Mạt Phiên Trấn Chế Độ, đồng thời có lưu Di Ngôn,

dây bằng rạ tôn dùng Tiết Độ Sứ chính mình hướng Trung Nguyên Vương Triều Xung Thần. Phía sau lần lượt vào chỗ March âm thanh, March Phạm huynh Chương lường, trong nội tâm tuy nhiên không muốn, phía sau cánh cửa đóng kín vẫn đang tự xưng Sở vương, thể nhưng mà mỗi lần hướng Trung Nguyên tiến công thời điểm, lại nhưng mà coi như nghe Lão Cha mà nói, đi dùng Phiên Trấn Lễ Tiết. Trung Nguyên Vương Triều không ngừng đổi mới, thể nhưng mà đều đang như đã quên đồng dạng, không bao giờ ... nữa chịu sắc phong Hồ Nam làm thuộc .

Lần này Đại Tấn Hoàng Đế rõ ràng điều động Quan Viên, lần nữa sắc phong March phạm vì(thay) Sở vương, không khác lần nữa chính thức thừa nhận Hồ Nam Địa Vị. Sở vương cái này danh hiệu, Thiên Sách phủ cái này xây dựng chế độ, rốt cục xem như danh chính ngôn thuận . Cho nên, March phạm cũng không vội lấy lại để cho Sứ Đoàn dài cát, mà là qua lang châu, đi vòng một vòng tròn lớn, hào hào Huyền Diệu thoáng một phát. Đem làm nghe nói Sứ Đoàn đã đến Trường Sa, March phạm không chỉ điều động Trường Từ Mã Quang lộ ra thành 100 ở bên trong nghênh đón, mình cũng là tại thành Trường Sa bên ngoài Bích Ba đình, thiết yến khoản đãi Trung Nguyên Sứ Thần.

Đáng tiếc Mã Văn không ở nơi này, bằng không thì hẳn nhất định sẽ chấn động, bởi vì Trung Nguyên Sứ Thần thể nhưng mà tại chu, Tổng chỉ giao rất có danh khí, tên của hắn gọi Phạm Chất, Tự Văn tổ, Đại Danh Phủ người. Hiện tại vị này Phạm đại nhân an vị tại Mã Quang sáng đưa tới Bát giờ lên đại trong kiệu, thỉnh thoảng xóc lên màn kiệu, đang trông xem thể nào thoáng một phát Nam Phương cảnh tượng, tâm tình cũng có chút phức tạp.

Hiện nay, Phiên Trấn khắp nơi đều có, Hào Cường hoành lập, coi như là tại Bắc Phương, Hoàng Đế tự mình quản hạt Địa Khu, những cái...kia Ứng Bình Tự Trọng Tiết Độ Sứ nhóm: đám bọn họ làm theo ương ngạnh, thành Biện Kinh phái ra Sứ Thần, từ trước đến nay đều không thể nào bị chào đón. Phạm Chất sẽ không thiếu được qua như vậy uất khí. Không nghĩ tới tại đây Vương đạo không chương Thiên Viên Nam Phương Chúc Quốc, đối với hắn cái này Sứ Thần, cư nhiên như thể cung kính, có như vậy trong nháy mắt, Phạm Chất phảng phất giống như cách một thể hệ, còn tưởng rằng chính mình về tới Thịnh Đường Niên Đại.

Phạm Chất đang suy nghĩ lấy tâm sự, cỗ kiệu đột nhiên ngừng lại, đón lấy bên cạnh bỗng nhiên cổ nhạc đại tấu, pháo tề mình : trỗi lên, đem Phạm Chất lại càng hoảng sợ. Đang tại kinh dị gian, chợt nghe một cái Thác Bạt hằng tại kiệu bên ngoài thấp giọng nói ra:“Đại nhân, ta Sở vương Thiên Tuế đã đi tới ngoài thành tự mình nghênh đón .”

Phạm Chất căn bản đều không nghĩ tới Sở quốc nghênh đón hắn quy cách cao như thế, vội vàng kéo mảnh vải hạ kiệu, đối Thác Bạt hằng xin lỗi nói:“Hạ Quan thực không biết Sở vương rõ ràng đích thân đến, làm phiền đại nhân dẫn đường, lại để cho Hạ Quan tốt bái kiến Vương gia.”

Thác Bạt hằng cũng không nhiều lời, mang theo Phạm Chất liền chuẩn bị đi về phía trước. Không ngờ phía trước Hộ Vệ đột nhiên rút lui đến hai bên, một đám người chậm rãi hướng bên này đi tới, cầm đầu là một cái Bạch Diện râu ngắn, xuyên đeo Từ Sắc cổ tròn chật vật tay áo áo trung niên nam nhân, Phạm Chất gặp Thác Bạt hằng khẽ gật đầu, hắn vội vàng đoạt trước vài bước quỳ gối tại , nói ra:“Vi Thần bái kiến Sở vương Thiên Tuế.”

Sở vương đỡ lên Phạm Chất, cười nói:“Đại nhân đường xa mà đến, làm phiền làm phiền. Tiểu Vương tại Bích Ba đình hơi bị hạ rượu nhạt (lạt), vì(thay) đại nhân bày tiệc mời khách.”

Phạm Chất liền không dám xưng, Sở vương lại nhưng mà không buông tha hắn, lôi kéo hắn Chỉ Thượng Bích Ba đình, tại lầu hai phân chủ khách ngồi xuống, Sở vương chậm rãi nói ra:“Gần đây Bệ Hạ vừa vận rất tốt ah.”

Phạm Chất vẻ mặt - nghiêm túc, hướng bị chấp tay nói ra:“Bệ Hạ hết thấy mạnh khỏe, chỉ là quải niệm Vương gia.”

Sở vương cười ha ha, bên cạnh Lý Cao vẻ mặt chân thành mà hỏi:“Nghe nói triều đình cùng Khiết Đan bất hoà, Trung Nguyên ngàn cân treo sợi tóc, thể nhưng mà thật sự?”

Phạm Chất sớm đoán được lần này đi sứ, nhất định sẽ bị làm khó dễ, lúc này gặp Lý Cao nói như vậy, có chút mỉm cười nói ra:“Đại Sở chỗ Thiên Viên, vị đại nhân này theo như lời, chỉ sợ là nghe nhầm đồn bậy, kỳ thật Hoàng Đế đã Ngự Giá Thân Chinh đánh tan Khiết Đan, thu phục đất đai bị mất. Đại Tấn hiện nay vững như bàn thạch.”

Sở vương vẻ sợ hãi nói:“Hoàng thượng rõ ràng thân chinh ?”

Phạm Chất gật gật đầu, hai tay lại hướng bắc nhún, nói ra:“Hoàng thượng Thánh Minh Thiên Tung, Anh Vũ quyết đoán, nhìn thấu Da Luật Đức Quang Quý Kế, thân phó quân trước, bày mưu nghĩ kế, cuối cùng một thắng cuối cùng phá Khiết Đan. Xã Tắc hi vọng, Thiên Hạ Bách Tính hi vọng.”

Lý Cao lại nói:“Nghe nói Trung Nguyên thi hành biện pháp chính trị hà khắc, Phú Thuế quá nhiều. Không biết thể nhưng mà thật sự?”

Phạm Chất cười ha ha, hướng Sở vương nói:“Thần tại Biện Kinh, thường nghe người ta nói, Đại Vương, Môn Hộ hạm cán đều dùng Kim Ngọc trang trí, liền bôi lên vách tường Đan Sa cũng dùng mấy trăm ngàn cân, không biết thể nhưng mà thật sự?”

Lý Cao vốn định nhục nhã thoáng một phát Phạm Chất, biểu hiện thoáng một phát Sở quốc quốc chính an ổn, Thiên Hạ Thái Bình. Cái đó ngờ tới cái này Phạm Chất rõ ràng mồm miệng lanh lợi, trả đũa. Lập tức giữ im lặng. Kỳ thật Phạm Chất về Trung Nguyên mà nói nửa thật nửa giả, Sở vương cùng Lý Cao bọn người từ trước đến nay đóng cửa tự thủ, tin tức bế tắc, rõ ràng đã bị hắn giấu diếm được.

Một bên Từ Trọng nhã khẽ mỉm cười nói:“Đại nhân thực biện sĩ cũng. Đại nhân tới ta Đại Sở mấy ngày, cảm giác cùng Trung Nguyên muốn so như thế nào nha?”

Phạm Chấn vốn là không dài tại lười biếng, giờ phút này không trâu bắt chó đi cày, không phân biệt lại không cam lòng, tranh luận mà nói, hôm nay sách phủ Thập Bát Học Sĩ chỉ sợ từng cái đều muốn nói thượng hai câu, cái này Vạn Nhất đáp không được chẳng phải rơi triều đình uy phong. Lòng hẩn tư tất đèn chuyển cảnh, đột nhiên cười nói:“Thác Bạt đại nhân cũng đi qua Trung Nguyên, không bằng xin hẩn mà nói vừa nói, như thế nào nha?”

Sở quốc Quân Thần vạn không ngờ được, Phạm Chấn rõ ràng đùa nghịch cái này hoa thượng, lại để cho Thác Bạt hẩn mà nói, vậy hẩn còn không phải muốn đem Sở quốc cho nói được rồi tỉnh rồi mù. Lập tức Liêu cứu đồ run rẩy nói:“Đại Vương, hôm nay Thiên Sư tự Biện Kinh mà đến, Quân Thần đành dùm, có thể nói nhất thời thanh âm thế, không bằng chúng ta tất cả âm một thơ lấy đó chúc mừng như thế nào nha?”

Lý Cao gặp Liêu cứu sách tranh lời nói, đã biết rõ hẩn lại muốn đề nghị làm thơ. Bất quá vừa rồi Phạm Chấn phản ánh nhảy bén, cảm thấy thậm nghĩ cũng chiếm không đến tiện nghi gì, vì vậy cũng đành chịu đồng ý nói:“Đúng nha, tốt yên há có thể không thơ nha.”

Sở vương yêu thích làm thơ, lập tức đại hi, lập tức phân phó người bày sẵn bút mực, chuẩn bị làm thơ. Làm thơ trong lúc, Thiên Sách phủ Chư Vị Học Sĩ đều muốn tại thơ làm thượng vượt trên Phạm Chấn, cái kia từng muốn Phạm Chấn Học Thức Uyên Bác, một chút cũng không cho không, không chỉ không có chiếm được tiện nghi, ngược lại lại để cho Phạm Chấn Đỗ Trọng Nguyên. Lấy tới cuối cùng, mà ngay cả Sở vương đối Phạm Chấn Văn Thái cũng là có chút thượng thức.

Ngày hôm sau, Phạm Chấn mang theo sắc phong trúc sách, tại Thiên Sách phủ chính thức sắc phong March phạm vị(thay) Sở vương. Sắc phong nghi thức xong thành về sau, Liêu cứu đồ, Lý Cao bọn người đối March phạm lại là một hồi ca công tụng đức, March phạm đặc chí, dương dương đắc ý.

Đứng ở một bên Từ Trọng nhả lại nói:“Đại Vương đã được triều đình trọng dụng, Thiên Hạ Bách Tính ngưỡng mộ, hiện nay triều đình cùng Khiết Đan quyết liệt, chắc hẩn Tiền Thuế căng thẳng, không bằng chúng ta lại Cống Hiến một ít, như vậy cũng coi như không phụ triều đình kỳ vọng cao ah.”

Sở vương cùng Chư Vị Đại Thần, kể cả Phạm Chấn đều có điểm kinh ngạc, cái này Từ Trọng nhả phải hay là không có cái gì tật xấu, vô duyên vô cớ như thế nào còn nhiều hơn tặng đồ nha?

Người thông minh không chỉ một cái, đặc biệt Thiên Sách phủ ở bên trong người thông minh thì càng nhiều hơn. Lý Cao tựa hồ nháo cái đã hiểu rõ Từ Trọng nhả ý tứ, vội vàng nói:“Đúng vậy a, Đại Vương, không bằng chúng ta tại Cống Hiến một ít Tiền Thuế a.”

Cái này liền Phạm Chấn cũng hiểu được, đám người này đây là muốn nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, muốn dựa vào từng chút một Tiền Thuế, tiếp tục lấy Phong Thượng đến rồi. Thế nhưng mà Sở vương đã là cao quý Vương gia, ở đâu còn có cái gì có thể phản thượng nha?

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 10: Quy Châu trận chiến đầu tiên

Sáng sớm sương chiều mênh mông, đem toàn bộ Đại Ba sơn đều bao phủ ở bên trong. Rời xa Thành Trấn Đại Ba sơn dư mạch, cũng đã rời xa thần chung mộ cô (chuông sớm trống chiều), Nhân Thế Gian ồn ào, lộ ra dị thường Trữ Tĩnh, phảng phất liền chim bay Sơn Kê đều lười được sáng sớm. Ở này tĩnh lặng bên trong, bỗng nhiên tại phía nam đi ra một hồi,“Ba Ba Ba BA~” Thanh Âm, trong nháy mắt, một đội kỳ quái người đi đường chậm rãi đã đi tới, cái này “Ba Ba Ba BA~” Thanh Âm đúng là bọn họ giẫm phải trong rừng rơi lá tả trên nhánh cây nguyên nhân. Trong lúc nhất thời sáng sớm điều:fuk đều bị bọn hẩn hù dọa, thì thầm kêu lên.

Không có cờ thượng, không có Chiến Mã, lại nhưng mà mỗi người cầm trong tay binh khí; Cùng với “Ba ba” Thanh Âm, những người này lẫn nhau tầm đó nhưng không có cái gì thấp giọng nghị luận, chỉ là nện bước kiên định bộ pháp nghĩ đến một cái hướng khác kiên định đi qua.

Mã Quang đột nhiên tâm tình rất thích ý. Đến một lần, rất hài lòng những cái này Binh Sĩ biểu hiện, từ khi sáu ngày trước, hẩn vãng mệnh thành lập cứu viện quân đến nay, cái này chi theo Phủ Thứ Sử hộ vệ trong đội điều đội ngũ đã Hành Quân năm ngày, thật là chi đông liền hướng đông đi, chi tây liền hướng tây đi, chưa bao giờ cái gì câu oán hận. Thứ hai, đây là từ nhỏ đến lớn lần thứ nhất chương binh xuất chinh, hẩn tuy là Sở vương Tông Thất Chương tử, nhưng lại Thiên Viễn Bàng Chi, Sở vương chi là thỉnh thoảng sẽ có một chút ban thượng, tại gặp được Mã Văn trước khi, bình thượng thời gian trải qua cũng không tốt. Lúc này đây, đối với hẩn cũng là một cái cơ hội, để báo đáp Mã Văn, để chứng minh chính mình.

Đột nhiên chỉ nghe thấy một hồi tiếng bước chân dồn dập từ phía trước tới, Mã Quang mãnh liệt trong lòng biết là Thám Tử trở về, chỉ thấy hẩn giờ tay lên, cái này đội Binh Sĩ lập tức liền đã ngừng lại bước chân. Phía trước vài hàng đã rút...ra Chiến Dao, mọi nơi Cảnh Giới. Không bao lâu sau, phía trước bỏ chạy đến rồi một người thám tử, hẩn xong Mã Quang mãnh liệt thì cái lễ sau, thấp giọng bẩm báo:“Bẩm Tướng Quân, ra ngọn núi này hướng tây đi 2 ở bên trong, tựa là san bằng trấn, trên thị trấn trú đóng một nhánh Nam Bình quân, ước chừng có 300 người tới, đều là Bộ Binh, chỉ có một lượng thất quân Mã.”

Mã Quang mãnh liệt nhìn Chu Hành Phùng liếc, nói ra:“Lão Chu, ngươi cảm thấy như thế nào nha?”

Chu Hành Phùng nói ra:“Tuy nhiên cứng rắn (ngạnh) xông đón đánh mà nói, chúng ta cũng không sợ hấn. Bất quá chúng ta lần này dẫn theo không ít Cung Tiễn Thủ, phải hay là không đem bọn họ dẫn ra ah?”

Mã Quang vỗ mạnh đập Chu Hành Phùng bả vai, cười nói:“Cái gì là không phải nha? Rất là. Cứ làm như thế.”

Chu Hành Phùng cũng cười nói:“Cái kia Ty Chức liền mang 30 quân tốt đi dẫn bọn hấn đi ra.”

Mã Quang mãnh liệt gật đầu, lại xông Phan Mỹ nói ra:“Phan huynh Chương, người cũng đi a. Dù sao người đối vùng này khá quen thuộc, khẩu âm cũng tiếp cận.”

Phan Mỹ liên tục gật đầu, từ khi đi theo Mã Quang mãnh liệt đi vào Quy Châu sau, hấn đã sớm ngóng trông ngày hôm nay. Dù sao bên này vừa mở Hòa, dĩ nhiên là khả năng hấp dẫn một bộ phận Quan Quân, liền giảm bớt đại trại bên kia Ấp Lực.

San bằng trong trăn, cái này 300 Nam Bình quân Trương Đội Trưởng, nằm ở trong trăn một nhà Đại Hộ Nhân Gia trên giường, trong ngực chính ôm một cái không biết ở đâu đoạt đến nữ nhân, nàng kia quần áo tận trừ, mất mang Lê Hoa, chính Anh Anh thút thút nỉ non. Trương Đội Trưởng chặc chặc chặc chặc miệng, dĩ thường thỏa mãn dùng Đại Thủ ở đằng kia Nữ Tử đầy đặn trên thân thể, Thượng Hạ chạy. Đột nhiên, phảng phất trong nội tâm phiền, mạnh mẽ vỗ nàng kia bờ mông ộp nói ra:“Lại khóc, Lão Tử sẽ đem cả nhà ngươi giết.***, Lão Tử theo Giang Lăng thành nơi phồn hoa, đuổi tới cái này điều.fuk không sót cái chết Địa Phương tiêu diệt, các ngươi những người dân này chẳng lẽ không có lễ hiếu kính hiếu kính Lão Tử mà!”

Nàng kia thân thể run lên một cái, ngừng tiếng khóc, nhưng nội tâm đau khổ nhưng lại như thế nào cũng không che dấu được. Trương Đội Trưởng muốn bảo nổi, đột nhiên có người bối rối gõ cửa nói ra:“Giáo Úy, Giáo Úy, không tốt, “Bây trại” Người xuống núi, đã giết tới trong trăn đến rồi!”

Trương Đội Trưởng không bao giờ ... nữa chú ý nữ tử kia, xuống giường mặc xong quần áo, Vắn Nói:“Bọn này tình tròng lên não còn dám giết đến tận cửa, chạy nhanh đi tìm Huynh Chương, giết ra ngoài, lại là một hồi Công Lao.”

Chu Hành Phùng đang tại đầu trăn chém giết, nhìn xem Nam Bình quân có tụ tập Xu Thế, cho Phan Mỹ làm một cái nhan sắc, Phan Mỹ hét lớn:“Điểm quan trọng quá cứng rắn (ngạnh), các huynh Chương kéo hô.” Nói xong quay đầu bỏ chạy, còn lại 30 quân tốt cũng là bên cạnh chiến liền lui.

Họ Trương Giáo Úy vừa xong đầu trăn, chỉ thấy đám người này đã lui được xa, hỏi vội:“Bây thổ phi này có bao nhiêu người nha?”

Bên cạnh Quân Sĩ đáp:“Nhân Đạo không nhiều lắm liền hai ba mươi cái, thế nhưng mà ra tay quá độc ác, đã bị thương chúng ta 20 mấy cái huynh Chương.”

“Hắc Hắc, đám người này còn muốn chạy sao? Đại Gia đuổi theo mau, bắt lấy những người này, ép hỏi bọn hấn đại trại ở địa phương nào, đây chính là công lao to lớn ah.” Nói xong, tầm này Giáo Úy liền hô quát một tiếng, đốc thúc lấy Binh Sĩ đuổi theo.

Chu Hành Phùng sợ đúng là người không truy, thấy bọn họ đuổi theo, dồn dập nói ra:“Các huynh Chương mau bỏ đi, đừng đánh.” Mấy cái ở phía sau tiếp chiến Nhạc Châu binh, nghe xong lời này, rõ ràng ném đi Đạo Thương, vùng bờ mông bỏ chạy.

Trương hiệu úy nhìn đến đây, cười ha ha, Tâm Đạo quả nhiên là bây chưa thấy qua các mặt của xã hội đám ô hợp, muốn chạy, người chạy được rồi ư? Vì vậy, hấn càng thêm thúc giục binh lính đuổi theo.

Cái này một chạy một đuổi, thời gian dần qua là đến Ba Sơn bên trong, hiện tại đã là buổi sáng, những cái này Thổ Phi đến trong núi vòng vo mấy của queo rõ ràng không thấy. Vứt bỏ Truy Tung đối tượng, cái này Ba Sơn tức thì liền an tĩnh lại.

Trương hiệu úy trong nội tâm không khỏi thỉnh thoảng nhảy dựng, sờ lên cái trán, thậm chí hai tiếng, đang muốn mời đến Đại Gia đẩy đi ra. Chợt nghe “Vèo” một thanh âm vang lên, một nhánh Lợi Tiễn trước mặt phóng tới, còn không đợi hấn có cái gì phản ánh, học hỏi trung Trương Đội Trưởng Cổ Hạng. Trương Đội Trưởng trong miệng “Ặ ặc” Hai tiếng, ầm ầm ngã xuống đất. Những cái này quân tốt quay người nhìn lại, chỉ thấy Trương Đội Trưởng Từ Chi run rẩy, hai mắt trắng dã, miệng phun huyết mạt, qua trong giây lát đã là chết đi. Cũng không biết là ai tay run rẩy thoáng một phát, binh khí rơi trên mặt đất,“Păng” một tiếng vang lớn, đem mọi người lại càng hoảng sợ, đón lấy đã có người quay người muốn chạy. Tận lực bồi tiếp “Suru suru” một trận mưa tên âm thanh, Tiễn Vũ qua đi chính là Chấn Thiên hét hò.....

Chiến Sự sau khi chấm dứt, xem xét tình huống thương vong, Nhạc Châu binh lại là linh “Tử vong”, chỉ có mấy người bị thương mà thôi. Nhìn xem tử thương một mảnh Nam Bình quân, Chu Hành Phùng nhìn Mã Quang mạnh mẽ mất, ánh mắt kia tất nhiên là hỏi thăm xử lý như thế nào những cái này Nam Bình Từ Binh. Mã Quang mãnh liệt nói:“Một người sống cũng không lưu lại, toàn bộ giết chết.”

Chu Hành Phùng nhất lắng, nói ra:“Tướng Quân, như vậy lan truyền xuất phát từ, Nam Bình quân chỉ sợ sẽ cùng chúng ta Từ Chiến ah.”

Mã Quang mãnh liệt cười nói:“Trước mắt, Nam Bình quân Khí Thế tràn đầy, coi trời bằng vung. Chúng ta tự muốn đem tinh thần của bọn hấn cho đánh tiếp, sau đó mới có thể thời gian dần qua tan rã bọn hấn.”

Phan Mỹ ở một bên nói ra:“Không sai, các người không biết, những người này quả thực tự là căn bản, bị đánh rách nát nằm trong trại người, cũng không biết bị bọn hấn chà đạp thành bộ dáng gì nữa. Giết bọn chúng đi, cũng là cho Nam Bình Bách Tính xả giận.”

Chu Hành Phùng nhẹ gật đầu, cũng không nhiều lời. Mã Quang mãnh liệt gặp sự tình đã tắt, nói ra:“Đại Gia thu thập xong chính mình hành trang, hôm nay ngay tại san bằng trăn nghỉ ngơi thật tốt thoáng một phát. Bất quá không được quấy rối Bách Tính, kẻ trái lệnh trảm.”

Đổi cái này Nam Bình quân còn sót lại binh khí, Mã Quang mãnh liệt đối Phan Mỹ nói ra:“Về sau chúng ta muốn tại đây trong núi lớn, sẽ thường xuyên

cùng Nam Bình quân tác chiến, đánh một trận chiến liên tiếp, tuyệt không dừng lại, nhiều như vậy binh khí chúng ta là không thể nào mang ở trên người. Nếu như các người Sơn Trại muốn mà nói, người muốn chuẩn bị cẩn thận thoáng một phát, bất quá, không thể đi theo lính của ta đằng sau, chỉ có thể là chúng ta đánh một trận chiến chuyển đi về sau, các người mới có thể đi lấy.”

Phan Mỹ gật gù đầu, nói ra: “Cái kia đa tạ Tướng quân, vẫn còn có Huấn Luyện Sơn Trại sự tình, không biết Tướng Quân.”

Mã Quang mãnh liệt đối tuần này đi gặp, nói ra: “Lão Chu, người mang theo Thương Binh, cộng thêm mấy cái Vương gia định ra ứng cử viên, đi bảy trại Huấn Luyện bọn hắn. Hắc Hắc, chúng ta muốn đem cái này Quy Châu ba huyện, nào cái long trời lở đất.”

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Nhạc Dương lâu (Thượng)

“Nhạc Dương lâu bắt đầu xây dựng vào Hậu Hán những năm cuối, lúc ấy Đông Ngô Lỗ Túc lúc này tu kiến ‘Vui mừng quân lâu’ Huấn Luyện Thủy Quân, Đường Đại trước kia lâu này từ trước đến nay với tư cách Quân Sự công dụng, vài lần bị hủy bởi Chiến Hòa bên trong. Đường Đại lúc, Trương nói bị giáng chức đến Nhạc Châu sau, tài khắp nơi Lỗ Túc đài duyệt binh địa chỉ cũ một lần nữa sửa chữa và chế tạo toà này ‘Thiên Hạ tên lâu’. Đến nay còn có lưu Lỗ Ban tiền đưa bản vẽ Truyền Thuyết.....”

Triệu Phổ chậm rãi mà nói, giảng thuật Nhạc Dương lâu nghe đồn lai lịch, Từ Anh, kinh mẹ cùng Xảo Nương ba người tất nhiên là cảm thấy hứng thú, vây quanh hắn hỏi lung tung này kia, Mã Văn ở một bên kiên nhẫn, hận không thể đem Triệu Phổ Nhất Cước đá bay, trong nội tâm âm thầm Hối Hận không nên mang Triệu Phổ đến.

Tại vội vàng non nửa Nguyệt Hậu, Mã Văn rốt cục bề bộn trung rút sạch - bớt thời giờ, mang theo Từ Anh, kinh mẹ đến dạo chơi Nhạc Châu. Từ Anh muốn Xuất Du, Xảo Nương tự nhiên là muốn đi theo, nào biết được Triệu Phổ cũng không biết từ nơi này biết được tin tức, rõ ràng bỏ xin quỹ cầu cũng đi theo đi ra, còn nói cái gì buông lỏng một chút, “Khi nắm khi buông, Văn Võ chi đạo cũng”. Mã Văn làm đến tư, chính mình thợ mỏ, liền cũng không tiện chỉ trích Triệu Phổ, cũng chỉ phải lại để cho hắn đi theo. Đã đi ra du ngoạn, như vậy có “Động Đình Thiên Hạ nước, Nhạc Dương Thiên Hạ lâu” Danh xưng là Giang Nam Tam Đại tên lâu một trong Nhạc Dương lâu không thể không nhìn [còn lại hai cái là Vũ Xương Hoàng Hạc lâu cùng Nam Xương Đăng Vương các].

Triệu Phổ kiến thức rộng rãi, học rộng tài cao, trên đường đi sẽ đem cái này Nhạc Dương lâu lai lịch, tương quan Truyền Thuyết, nói rất đúng trông rất sống động, dị thường động lòng người, liền Mã Văn có đôi khi cũng nhịn không được vỗ án tán dương. Cái này, hoàn toàn đem Từ Anh cùng kinh mẹ chủ ý lực hấp dẫn đi qua, khiến cho Mã Văn muốn mượn cơ hội tăng tiến cùng Bối Đường tình cảm vợ chồng kế hoạch hoàn toàn thất bại, trong nội tâm tất nhiên là âm thầm khó chịu.

Đám người chuyển này cải trang ra Phủ Thứ Sử, một đường vừa đi vừa nói, chỉ chốc lát sau liền tới đến dưới Nhạc Dương lâu. Nhạc Dương lâu bằng gỗ kết cấu, có bốn cái trụ lớn chi lên, cùng sở hữu Tam Tầng, mái cong, nón trụ đỉnh, xa xa nhìn lại tựa như một cái gương cánh muốn bay Côn Bằng, đi đến chỗ gần, mới phát hiện lâu thân màu xám tro, thoạt nhìn đã cổ xưa không chịu nổi, lâu một treo một bộ ngắn liền, nguyên bản hẳn là son son chữ to, cũng có chút pha tạp, chỉ là miễn cưỡng có thể nhận ra: Trời nước một màu, Phong Nguyệt Vô Biên. Căn cứ Triệu Phổ vừa rồi Giới Thiệu, này tám ngắn liền xuất từ Thi Tiên Lý Bạch chỉ thủ.

Bất quá, Từ Anh bọn người hơi nghi hoặc nhìn một chút Triệu Phổ. Triệu Phổ mới vừa nói cái này Nhạc Dương lâu tự Trương vui mừng Trọng Kiến về sau, đó là Kim Bích Huy Hoàng, Phong Cách Kỳ Dị. Khí Thế bao la hùng vĩ, cấu chế hùng vĩ, có thể nói là Giang Nam tên lâu đứng đầu, nhưng là bây giờ hoàn toàn không phải như vậy một sự việc. Triệu Phổ ngượng ngùng nói ra: “Cái này nghe đồn đúng là nói như vậy, khả năng năm gần đây Chiến Loạn nhiều lần, chắc hẳn Nhạc Dương lâu cũng là kinh nghiệm Chiến Hòa, cho nên.....”

Xảo Nương trùng trùng điệp điệp hừ một tiếng, không để ý đến hắn nữa, chỉ là quay đầu đối Từ Anh nói ra: “Tiểu Thư, chúng ta đi lên lầu xem một chút đi.”

Từ Anh nhìn Mã Văn đồng dạng, Mã Văn cười nói: “Đã đến rồi, chúng ta sẽ chờ đi lên xem một chút, Cổ Nhân đạo..... Cổ Nhân nói: Vô Hận phong quang tại mái nhà” mà.”

Triệu Phổ vừa rồi [nói có sách, mạch có chứng], cái này cổ nhân nói Nhạc Dương lâu như thế nào như thế nào hùng vĩ, cái kia cổ nhân nói Nhạc Dương lâu như thế nào như thế nào khoáng đạt ảnh hưởng, Mã Văn bị kích thích, lúc này không khỏi há miệng cũng tới một câu “Cổ Nhân đạo”, bất quá bản về cái này Cổ Nhân, Mã Văn trong bụng mặt hàng thật sự là rất có hạn, chỉ có thể xuyên tạc câu lãnh tụ vĩ đại ** thơ, đến giả mạo Cổ Nhân viết. Cũng may Từ Anh mấy người cũng không phải cái gì học rộng tài cao người, rõ ràng đã bị hắn lừa đảo được. Về phần Triệu Phổ, bởi vì mới vừa rồi bị Xảo Nương mỉa mai, trong nội tâm mười phần ** là đang nghĩ như thế nào văn hồi, rõ ràng cũng không có nghe đi ra Mã Văn giả mạo Cổ Nhân viết.

Một đoàn người đi đến lầu ba, gần cửa sổ trông về phía xa, từng cơn gió nhẹ khẽ vuốt, tâm tình cũng tùy theo khoáng đạt cũng không ít. Xa xa Quân Sơn

xanh um tươi tốt, cùng Nhạc Dương lầu nhìn nhau, quan sát Động Đình hồ, Bạch Phàm điểm một chút, như Bảo Thạch mỹ ngọc giống như khám nạm tại một bích Vô Ngân trên mặt hồ, chỗ gần Bích Ba nhộn nhạo, lân lánh, muôn hình vạn trạng.

Triệu Phổ ở một bên rung đùi đắc ý thì thầm“Lâu Quan Nhạc Dương tận, sông khác hẳn Động Đình khai mở. Nhạn dần buồn tâm đi, núi hàm tốt nguyệt đến. Trong mây liên ngủ lại, bầu trời tiếp đi chén. Say Hậu Lương gió đã bắt đầu thổi, thổi người vũ tay áo hồi trở lại.”

Này thơ ứng tình hợp với tình hình, Mã Vân nhin không được tán thán nói:“Thơ hay nha.”

Xảo Nương ở một bên, nhìn xem Triệu Phổ, con mắt vụt sáng vụt sáng nói:“Đây là người ghi đây sao?”

Mã Vân đối thơ cô không hiểu nhiều, xem Triệu Phổ chậm rãi nhẹ nhem, bình tĩnh, ngược lại tưởng rằng hẳn tại chỗ làm . Hết lần này tới lần khác Xảo Nương chẳng biết tại sao, muốn hỏi như vậy, lúc này xem Triệu Phổ sắc mặt quần bách, Mã Vân cảm thấy giật mình, nguyên lai tiểu tử này cũng là tại Đạo Bản. Nhìn xem Triệu Phổ ánh mắt cầu cứu, Mã Vân có tình chọc ghẹo cùng hắn, đang muốn nói chuyện. Chợt nghe sau lưng có người nói:“Lý Bạch không hổ Thi Tiên, đạo tận ngắm cảnh tiếng nói .”

Mã Vân bọn người quay đầu đi, chỉ thấy nơi thang lầu, bước chậm đi tới một người, Thanh Y khăn vuông, tay cầm Chiết Phiến, eo buộc Bích Ngọc mang đai khái 30 tuổi tầm đó niên kỷ, hướng về phía Mã Vân bọn người thoáng qua gạt đầu, cũng không nói nhiều cái gì, dạo chơi đi đến bên trái phía trước cửa sổ, gần cửa sổ nhìn ra xa, bỗng nói ra:“Xem hôm nay động này đình hồ, tưởng tượng năm đó Lỗ Túc Đồ Độc lúc này Luyện Bình, là cỡ nào đồ sộ ah. Đáng tiếc, Anh Hùng đã qua đời, chỉ có thể khiến người ta gần cửa sổ tưởng nhớ .” Nói chuyện, bỗng thở dài một tiếng, nói ra:“Xưa kia nghe thấy Động Đình nước, nay thượng Nhạc Dương lầu. Ngô Sở Đông Nam sách, Càn Khôn Nhật Nguyệt phù. Thân Bằng không một chữ, bệnh cù có thuyền cô độc. Ngựa chiến Quan Sơn Bắc, bằng hiên nước mất tứ lưu..... Thế không Anh Hùng thích thú sử (khiến cho) thẳng nhai thành danh ah. Thiên Hạ tầm thường thế hệ, cũng chỉ biết rõ ngắm hoa làm cho nguyệt. Ai!”

Xảo Nương vốn là đang chọc ghẹo Triệu Phổ, không ngờ bị người này ngắt lời. Điều này cũng làm cho được rồi, nào biết được người này đánh xong xóa cũng không để ý tới bọn hắn, phối hợp nhìn phong cảnh , thật sự là cuồng vọng vô lễ, điều này cũng làm cho nhin. Thế nhưng mà người này đột nhiên lại đang tại đây, gần cửa sổ cảm khái nói ầu nói tả, Xảo Nương không thể nhin được nữa nói ra:“Làm sao người biết Thiên Hạ cũng không hề Anh Hùng đâu?”

Người này cười cười, nói ra:“Tự Đường vong đến nay, Thiên Hạ nhao nhao hỗn loạn đã hơn ba mươi năm , đến nay nhưng không thể nhìn thấy Thiên Hạ Nhất Thống Xu Thế, điều này chẳng lẽ không phải thế không Anh Hùng mà.”

Nói lên lời tổng luận Thiên Hạ, Xảo Nương đã có thể kém xa, bị người nọ bay bổng câu nói đầu tiên cho chen hòng trở về. Triệu Phổ đột nhiên trong nội tâm mừng thầm, Anh Hùng cứu mỹ nhân thời điểm đến rồi, há miệng nói ra:“Thiên Hạ hỗn loạn nhiều năm, chẳng lẽ không phải Anh Hùng cùng nổi lên kết quả ư?”

Người nọ cười lạnh một tiếng, nói ra:“Sưu cao thế nặng, cực kì hiểu chiến, coi như là Anh Hùng ư, Các Hạ nếu quả thật cho rằng như vậy, cái này Tự Nhiên không lời nào để nói .”

Triệu Phổ Đầu Tranh Kinh Nghiệm phong phú, lập tức cũng không tiếp lời này mãnh vụn (gốc), chuyển khẩu nói ra:“Như vậy theo Các Hạ góc nhìn, Thiên Hạ muốn một mực như vậy loạn đi xuống.”

Người nọ cười cười, nhìn nhìn Triệu Phổ, lại nhìn một chút một mực Ngưng Thần lắng nghe Mã Vân, nói ra:“Thiên Hạ mặc dù không Anh Hùng, nhưng mà (là) vẫn có hai người có Anh Hùng Tiềm Chất .”

Mã Vân hứng thú dạt dào, truy vấn:“Xin hỏi Tiên Sinh, cái kia đều là người phương nào nha?”

Người kia cười nói:“Thạch tán Lưu Tri Viễn Bộ Hạ.”

Lưu Tri Viễn là Tương Lai Hậu Hán Khai Quốc Hoàng Đế, Tương Lai Đại Chu, Đại Tống các hoàng đế hiện tại đều là thủ hạ của hắn, những cái này Mã Vân Tự Nhiên biết rõ, thích thú nói ra:“Lưu Tri Viễn bình nhiều tướng mạnh, Tự Nhiên có thể coi là anh hùng. Có thể Tiên Sinh vì sao nói là bộ hạ của hắn đâu?”

Người nọ lắc đầu nói ra:“Như Lưu Tri Viễn tại tuổi trẻ 20 tuổi, hẳn tự là Anh Hùng , đáng tiếc dần dần già đi. Hắn cho dù có Anh Hùng Tiềm Chất, xác thực nghèo nhất đồ con đường cuối cùng một cái . Cho nên khi là bộ hạ của hắn, ân, nói không chừng tự là Quách Uy .”

Mã Vân nhớ rõ Lưu Tri Viễn hình như là trở thành một năm Hoàng Đế, liền khùng đi ra ngoài sụp đổ đầu, vậy dĩ nhiên là tuổi già sức yếu . Bất quá người này rõ ràng năng điểm ra Quách Uy là Anh Hùng, Mã Vân hào hứng đột ngột tăng, truy vấn:“Cái đó còn có ai?”

Người kia nói:“Đại Đường Nam Xương Vương.”

Mã Vân mặc dù biết rõ người này sẽ không nói chính mình, nhưng trong nội tâm hoặc nhiều hoặc ít (*) luôn luôn như vậy điểm Kỳ Vọng. Lúc này nghe được người này nói như vậy, trong nội tâm nhin không được có chút Thất Lạc.

Mã Vân biểu lộ Tự Nhiên đã rơi vào Đại Gia trong mắt. Người nọ trong nội tâm đột nhiên khẽ động, còn nói thêm:“Bất quá, Thiên Hạ vẫn còn có một người, là có cái này Tiềm Lực .”

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 12: Nhạc Dương lâu (Hạ)

Người kia cười nói: “Kỳ thật thiên hạ hôm nay vẫn còn có một người là có cái này Tiềm Lực.”

Mã Vân sắc mặt làm như vui vẻ, liền vội vàng hỏi: “Xin hỏi Tiên Sinh, người kia là ai nha?”

Người nọ cười ha ha, rồi sau đó lại ngón tay Nhạc Dương thành nói ra: “Người này không ở nơi khác, ở đây..... Đại Sở.”

Mã Vân nhìn nhìn Từ Anh bọn người, trong nội tâm có chút cao hứng. Ngược lại là Triệu Phổ vẻ mặt âm trầm, nhìn chòng chọc vào người này.

Người nọ dừng lại một chút, còn nói thêm: “Người này tự là Đại Sở nhị vương gia Mã Quang sáng!”

Mã Vân đáng tuổi cười chỉ một thoáng liền hoàn toàn xơ cứng, vẻ mặt xấu hổ thần sắc là rốt cuộc không che dấu được. Triệu Phổ cười lạnh nói: “Tiên Sinh lời này, nói quá sự thật đi à nha. Lưu Tri Viễn dưới trướng [còn nhiều, rất nhiều] trong quân Hân Tướng, Lý Ký [Nam Đường Nam Xương Vương] người này cũng coi như có chút tài đức sáng suốt, nhị vương gia sa vào Thi Họa, lại có thể nào cùng bọn họ so sánh với!”

Người nọ đem cái này phiền nhẽ nhàng lay động, lại “Bá” thoáng một phát khép lại, không cho là đúng ah nói: “Cùng vừa rồi hai người kia so sánh với, Mã Quang sáng chỉ ít có bốn cái ưu thế, lại có thể nào chưa tính là trở thành Anh Hùng Tiềm Lực đâu!”

Mã Vân trên mặt rất có vẻ nghi hoặc, truy vấn: “Xin hỏi Tiên Sinh, là cái kia bốn điểm : bốn giờ ưu thế nha?”

Người kia cười nói: “Chương Nhất, Mã Quang sáng tuy nhiên không phải Đại Sở Thế Tử, nhưng hắn là trưởng tử, lại thâm sâu được Sở vương niềm vui, người trong thiên hạ đều biết, cái này Thế Tử vị sớm muộn trốn cũng không thoát. Vậy thì Mã Quang sáng ưu thế, hắn đứng đầu Danh Phận Đại Nghĩa. Mã vừa rồi những người kia đều thiếu khuyết cái này Danh Phận.”

Mã Vân chậm rãi nói ra: “Cái này không có thể a. Vũ Mục Vương lưu lại di mệnh, muốn ‘Huynh cuối cùng Chương và’, cái này Vương Vị về sau hẳn là lang châu Tiết Độ Sứ tới thay thế a.”

Người nọ khoé miệng nhếch lên, nói ra: “Công Tử Kiến Thức cũng đi qua nông cạn đi à nha. Lúc ấy Mã ân lưu như vậy di mệnh, là vì Chư Tử tuổi nhỏ, sợ hư danh. Hiện nay Mã Quang sáng năm đã 20, Sở vương đương quyền đã chừng hai mươi năm, hẳn làm sao chịu truyền Chương mà bất truyền từ đâu.”

Mã Vân thần sắc cứng lại, người nọ tiếp tục nói: “Cái này thứ hai ưu thế mà, tự là Mã Quang sáng tài hoa ngất trời, ‘Đêm qua Tiểu Lâu Xuân Vũ, sáng nay cây khô mầm non’ Như vậy câu thơ, càng là truyền xướng Thiên Hạ, ngày sau hẳn đem làm Sở vương, ít nhất tại sở địa hẳn là mục đích chung, cái này là Dân Tâm.”

“Cái này Chương Tam mà, Mã Quang sáng sư theo Liêu quang đồ, Lý Cao, từ tròng nhĩ bọn người, mấy người kia Tài Hoa hơn người, chính là Thiên Sách Thập Bát Học Sĩ đứng đầu, tại Sở quốc lực ảnh hưởng Cự Đại, đã có trợ giúp của bọn hắn, Mã Quang sáng thống trị Sở quốc cũng là thành thạo. Hắn có đủ nhiều Mưu Thần vì hắn cống hiến.”

“Cái này Chương Tứ mà, gần đây nghe nói, Sở quốc Hữu Tướng Quân Trương thiếu địch hoạch tội bị miễn chức, Trương thiếu địch là Sở quốc Túc Tướng, một mực chương quân Sở quốc Tinh Nhuệ Cẩm Quân, hiện tại hẳn Chức Vị mặc dù do Vương xinh đẹp tiếp nhận, nhưng cho phép quỳnh vì đó Phó Thủ, cái này cho phép quỳnh chính là Mã Quang sáng Thế Huynh, cùng Mã Quang sáng quan hệ không phải là nông cạn, bởi vậy có thể thấy được, Mã Quang sáng dĩ nhiên đoạt được Sở quốc Quân Quyền. Điều này cũng vì hắn tiến thêm một bước giành Thế Tử vị, trái bằng Liễu Đạo lộ. Nhìn như vậy đến, Mã Quang sáng không phải rất có ưu thế mà.”

Xem Mã Vân bọn hắn đều Trầm Mặc không nói, người nọ tiếp tục nói: “Bất quá, theo tại hạ xem Mã Quang sáng mặc dù có nhiều như vậy ưu thế, nhưng hắn vẫn có nhược điểm trí mạng.”

Mã Vân sai biệt nhìn người nọ liếc, Vắn Nói: “Có gì Nhược Điểm?”

Người nọ nhìn nhìn ngoài cửa sổ Bích Ba nhộn nhạo Động Đình nước, nói ra: “Sở quốc chỗ Trung Ương, Lĩnh Nam Hán Quốc, phía tây Thục quốc, chủ kiều đem ngao, Quân Bị hoang phế, chỉ cần xem đúng thời cơ, cũng có thể một lần hành động thành cầm. Chỉ có Bắc Biên Trung Nguyên Vương Triều, binh nhiều tướng mạnh, bất quá may mắn có Nam Bình giúp đỡ Sở quốc đang tại cái này nguy hiểm, Nam Bình cùng Sở quốc thực là môi hở răng lạnh.

Đáng tiếc, Sở quốc trung luôn luôn những người này thấy không rõ lắm tình thế, một lòng nghĩ Diệt Vong Nam Bình, một khi Nam Bình Phúc Diệt, lớn như vậy sở muốn tổn hao rất lớn Lực Khí đi để phòng Trung Nguyên, kỳ -[sách]- lưới [NET không còn có dư lực đánh Đông dẹp Bắc .”

Lời này vừa dứt, bên cạnh Triệu Phổ cười lạnh nói:“Tốt Trương lợi hại mồm miệng khéo léo, khá lắm Lý Đường Mật Thám. Các Hạ mượn nói thoả mái Anh Hùng danh tiếng, châm ngòi thổi gió, đầu độc Nhân Tâm, thế nhưng mà lần ta Đại Sở không người ư! Tiền thanh mau đem người này cầm xuống.”

Mã Văn rất nhanh trở lại vị đến, người này nếu nói đến ai khác đều là gọi thẳng tên húy, chỉ có nói ra Lý Đường Nhân Vật thời điểm, dĩ thường cung kính, chắc hẳn cùng Lý Đường có quan hệ lớn lao .

Đầu bậc thang tiền thanh, tiến lên một bước, đang chuẩn bị bắt người. Người nọ cười cười, nói ra:“Chậm”

Sau đó đối Mã Văn khom người thi lễ, nói ra:“Ngũ vương gia, chẳng lẽ liền như thế không dung người chi lượng mà. Đã như vậy, tại hạ cũng không nhọc đuổi bắt, chính mình liền từ cái này trên Nhạc Dương lầu nhảy xuống được rồi.”

Triệu Phổ sắc mặt tối sầm, hiển nhiên là muốn đến cái gì, đang chuẩn bị nói chuyện. Mã Văn cười nói:“Tiên Sinh thật là lớn tài, bất quá dùng tài năng của tiên sinh, chắc hẳn không thể chứa tại Lý Đường ‘Ngũ Quý’, không bằng ngay tại Nhạc Châu làm việc như thế nào?”]

Người nọ gần cửa sổ cười nói:“Ăn lộc của vua, trung quân sự tình. Tại hạ do sao có thể lâm nguy phản bội đâu! Nếu ta là lâm nguy phản bội chi nhân, tại Vương gia ở bên đó sợ là cũng không thể tận dùng a?”

Mã Văn thấy hẳn luôn tại “Lâm nguy” Hai chữ này trước tăng thêm ngữ khí, trong nội tâm tất nhiên là minh bạch ý nghĩ của hắn, người này từ đầu tới đuôi, đều đem mình định vị ở một cái nhỏ yếu người đọc sách, mà Mã Văn cái kia chính là Cường Quyền Đại Sở Vương gia. Nếu như Mã Văn bắt người, người này sẽ nhảy lầu, như vậy “Không thể chứa người” Cái này tăng bốc liền tự nhiên mà vậy giam ở lập tức vẫn trên đầu. Triệu Phổ cũng đã sớm nghĩ thông suốt cái này các đốt ngón tay, gặp người này như thế Vô Lại, thực sự điểm sợ ném chuột vỡ bình bản khoản.

Mã Văn thờ dài một tiếng, nói ra:“Đã Tiên Sinh như thế cố ý, tại hạ Tự Nhiên không thể miễn cưỡng.” Nói xong xông tiền thanh khoát tay áo, ra hiệu mở ra đầu bậc thang.”

Người nọ chấp tay cười nói:“Không hổ là sở trung Hiền Vương, độ lượng đại, Kiến Thức cao, đầu óc chuyển nhanh, tại hạ bội phục bội phục.” Nói xong nghênh ngang đi xuống lầu. Nhìn xem tiền hoàn trả muốn động tay bộ dạng, Mã Văn khoát khoát tay, lại để cho hắn lui xuống.

Mã Văn nhất thời mất hết cả hứng, mất hướng ngoài cửa sổ mông lung Quán Sơn, sau nửa ngày chậm rãi nói ra:“Giang Sơn Như Họa, nhất thời bao nhiêu Hào Kiệt!”

Triệu Phổ gặp Mã Văn cảm xúc sa sút, đoán được trong lòng của hắn nghĩ cách, nói ra:“Vương gia, đã người này Kiến Thức Bất Phàm, bất quá thân là Lý Đường Mật Thám, như vậy lời hắn nói liền không cần thật đúng. Vương gia hiện tại cảm thấy hắn mà nói có đạo lý, nhưng thật ra là một loại vào trước là chủ cách nhìn. Dùng tại hạ xem, người này Ngôn Luận rắc rối không kêu, hoàn toàn không cần để ở trong lòng.”

Mã Văn trở lại nhìn thoáng qua Triệu Phổ, hẳn quả thật bị vừa mới cái kia người mà nói cho đã động , nhất thời thật sự có điểm tâm tro ý lạnh, để không nổi Tinh Thần đến rồi.

Triệu Phổ nói ra:“Trước bắt hắn nói điều thứ hai ưu thế đến xem, Vương gia ngài nghĩ lại, Cổ Chi Minh Quân có mấy người là Thi Họa Truyền Thế , xa liền nói Hán Cao Tổ Lưu Bang, Văn Cảnh nhị đế, gần liền xem Đường Thái Tông Lý Thế Dân, những người này lại có mấy cái có cái gì Thi Văn Truyền Thế nha. Cho nên nói một người Văn Thái tốt, tựu là Minh Quân, cái kết luận này liền xuống Thái Vũ gây đi.”

Mã Văn lập tức nghĩ đến hai cái Thi Họa Hoàng Đế: Nam Đường Lý Dục, Bắc Tống Huy Tông, cảm thấy thật đúng là như vậy một sự việc, cảm thấy đột nhiên liền an tâm rất nhiều. Kỳ thật lời này Triệu Phổ nói cũng đúng từ một phía, dù sao cũng có là Thi Văn tốt, nói thí dụ như Tam Quốc Tào thị Phụ Từ các loạiđợi. Nhưng Mã Văn dù sao không cam lòng bình thường qua cả đời, cho nên Triệu Phổ cái này vài câu trung ngôn liền dĩ thường để nghe .

Triệu Phổ tiếp tục nói:“Điều thứ ba này, Thiên Sách Thập Bát Học Sĩ bên trong, ngoại trừ Thác Bạt đại nhân cùng Thạch đại nhân phần lớn là đàm Thi Luận từ tay thiện nghệ, thường xuyên làm hồng Quốc Sự, khác những người này Bát Vong quốc tựu là thấp nhang thơm cầu nguyện , còn trông cậy vào bọn hắn thực hiện Thiên Hạ Đại Trị, chẳng phải là thật là tức cười.”

“Cái này điều thứ tư mà, cho phép quỳnh Tư Lịch nông cạn, mặt trên còn có Vương xinh đẹp đề nặng, chỉ dựa vào Kỳ Phụ lưu lại uy danh, hừ hừ, khác vật này liền muốn chữa cho tốt bị Trương thiếu địch quân mười Năm Quân Đội, sao lại có thể như thế nhĩ. Ta dám đoán chắc ít nhất trong vòng ba năm, cho phép quỳnh là Chi Huy không động này chút ít Quân Đội .”

“Về phần nói điều thứ nhất, thì càng là vớ vẩn . Sở vương muốn thật muốn lập Thế Tử, hiện tại liền hoàn toàn có thể lập , dựa vào Sở vương Uy Vọng, Quốc Nội không người dám phản đối. Có thể hết lần này tới lần khác hắn tựu là không lập, điều này nói rõ cái gì, điều này nói rõ Sở vương tức muốn truyền từ, lại không muốn vi phạm Vũ Mục Vương Di Ngôn, hẳn một mực do dự bất định..... Hiện tại giai đoạn này Đại Gia cơ hội đều là bình quân .”

Mã Văn mặt mỉm cười, liền tục gật đầu.

Triệu Phổ dừng một chút, do dự một hồi sau, thấp giọng nói ra:“Duy nhất có thể lo đúng là, người này rõ ràng đoán được chúng ta đối Nam Bình ý đồ.”

Chương 13: Liên tục chiến đấu ở các chiến trường Quy Châu (Thượng)

Lạc Nhật ánh chiều tà, sớm đã đã không có buổi trưa cái kia bức người Nhiệt Khí, tuy nhiên nó như trước nhuộm hồng cả nửa bầu trời, cũng đem Hà Quang tán ra trả lại châu Padang trong huyện. Tại từ từ Văn Phong quét hạ, cái kia Tỉ Tỉ thắm vào ruột gan cảm giác mát nhưng lại rất cuộc ngắn không được.

Ngày xưa Padang huyện, các dân chúng đã sớm bưng bát cơm, hoặc tại trong ngõ hẻm, hoặc ở nhà cửa ra vào, tốp năm tốp ba nói chuyện phiếm năm nay thu hoạch, truyền bá quê nhà ở giữa truyền thuyết ít ai biết đến chuyện lý thú. Thế nhưng mà từ khi tháng năm phần đến nay, Nam Bình Vương gia phái quân vây quét Quy Châu “Bây trại”, Padang trong huyện lời đồn đãi chuyện nhằm lại đột nhiên gia tăng lên rất nhiều, trong chốc lát Quan Bình thắng, trong chốc lát bây trại Đại Vương nhóm: đám bọn họ thắng, thậm chí đồn đãi bây trại Đại Vương nhóm: đám bọn họ mang binh muốn tiến công Padang Thị Trấn, có một hồi khiến cho Padang huyện một ngày mấy kinh. Bất quá những cái này dù sao đều là nghe đồn, các dân chúng tại kinh nghiệm mấy lần như vậy “Sói đến đây” Về sau, ngược lại an tâm xuống, xa hơn sau, những tin đồn này không chỉ không có ảnh hưởng cuộc sống của bọn hắn, ngược lại cho bọn họ Chế Tạo thêm nữa... nói chuyện phiếm chủ đề.

Ngay tại bọn hắn cho rằng trận chiến tranh này sắp lúc kết thúc, đột nhiên có rất nhiều Quân Đội tiến vào chiếm giữ Padang huyện. Những cái này Quân Đội vừa rồi vừa mới bắt đầu thời điểm cũng không có cái gì, chỉ là kinh thường tính tiến vào Padang trên núi tìm kiếm cái gì, thế nhưng mà về sau thời gian dần trôi qua phái binh bắt đầu bắt tay Thành Môn cùng ngoài thành từng cái Giao Thông Yếu Đạo, vào thành muốn giao “Kiến Thành phỉ”, ra khỏi thành muốn giao “An toàn phí bảo hộ”, qua cầu muốn giao “Qua cầu phí”, ngồi thuyền muốn giao “Tiền nước”, gần đây những ngày này, thậm chí đi ra một cái “Hóng mát thuế”, buổi tối ngồi xổm cửa ra vào hóng mát hoặc là trên đường tản bộ, đều muốn giao cái này thuế, lý do cũng rất sung túc, bởi vì Nam Bình Vương Phúc Đức, cho nên mới phái Thiên Hàng gió mát. Không chỉ khiến cho nội thành Bách Tính hiện tại không có việc gì không dám ra thành; Mà ngay cả ở nông thôn Bách Tính tại đồng ruộng làm việc tay chân, cũng chỉ có thể đứng lấy chối chang Liệt Nhật. Thời gian gian nan ah!

Mọi nhà có nỗi khó xử riêng, cảm thấy thời gian gian nan không chỉ có riêng là Padang huyện Bách Tính, mà ngay cả tại Padang huyện Huyện Nha trên đại sảnh bước chân đi thông thả đi tới đi lui Giang Lăng Chi Huy Sứ, trước mắt “Tiêu diệt Tổng Tư Lệnh” Bảo Đường, cũng là chau mày.

Vừa vâng mệnh tiêu diệt “Bây trại” thời điểm, bảo Đường thời gian trôi qua tương đương nhẹ nhõm. “Bây trại” đám ô hợp, lại thế nào là nghiêm chỉnh huấn luyện, item hoàn mỹ Nam Bình Tỉnh Bình Đối Thủ đầu, bảo Đường thậm chí cho rằng chỉ cần thời gian nửa tháng có thể thu binh hồi trở lại Giang Lăng [Kinh Châu Trị Sở]. Vừa mới bắt đầu Chiến Sự cũng xác thực như hắn đang liệu, không cần tốn nhiều sức, liền lần lượt phá vỡ “Bây trại” Bên trong đích năm trại, bất quá theo Chiến Sự tiến hành, bảo Đường lại nhưng mà càng ngày càng hồ đồ rồi, một phương diện, ở nơi này là cái gì Thổ Phi nha, cái này rõ ràng là Bách Tính mà! Có ai bái kiến Thổ Phi chính mình trông lương thực, có ai bái kiến Thổ Phi vì bị giẫm xấu hạt lúa vô cùng đau đớn. Một mặt khác, mỗi lần đánh vỡ một cái cửa trại, bình thường vừa thấy chiến tranh liền lần mất rất xa Nam Bình Thế Từ cao bảo dung, sợ giống như cái con thỏ đồng dạng, vội vội vàng vàng được chạy vào đi, chỉ huy người lục tung, hủy đi tường vách trần ngói, nhìn bộ dáng hận không thể địa đào ba thước. Bảo Đường đương nhiên biết rõ Thế Từ gia đang tìm cái gì -- tìm bây trại Bảo Tàng ah! Thế nhưng mà cái kia bây trại những tù binh kia bộ dạng, làm sao có thể như là người có tiền nha. Bảo Đường lúc bắt đầu, còn khuyến khích lệ Thế Từ. Thế nhưng mà vị kia gia căn bản cũng không tin bây trại không có Bảo Tàng.

Về sau bảo Đường dần dần đã nghe được chút ít tiếng gió, nguyên lai lần này vây quét Hành Động, nguyên bản tựu là cao bảo dung hòa Tư Không hun thiên nghe thiên tín, cho rằng bây trại có Bảo Tàng, cho nên khuyến khích Nam Bình Vương xuất binh. Cao bảo dung tìm không thấy Bảo Tàng, Nghiêm Hình bức cung những cái...kia bây trại Tù Binh cũng không chiếm được tin tức hữu dụng, rơi vào đường cùng, một phương diện thúc giục bảo Đường mau chóng tìm được mặt khác hai trại; Làm cho một phương diện, tại Vương bảo vệ nghĩa theo đề nghị, vì để cho Bách Tính có an tâm bảo, cảm kích Nam Bình Vương Nhân Đức, trả lại châu gia tăng lên không ít Tân Kỳ Thuế Vụ.

Với tư cách Võ Tướng, bảo Đường Tâm trung không đành lòng, thực sự không thật nhiều nói cái gì, chỉ có thể thành thành thật thật nghĩ biện pháp triệt để tiêu diệt bây trại. Hắn chứng kiến bây trại không chịu nổi một kích, lúc này mới đem quân đội trải rộng ra, từ đông sang tây, thời gian dần qua Suru Tác tới, một mực liền tìm thấy được Padang huyện. Căn cứ gần đây Suru Tác tình huống cho thấy, cuối cùng này hai trại ngay tại Padang huyện phạm vi.

Ngay tại bảo Đường cho rằng lập tức liền phải lớn hơn (vấn) cục đã định thời điểm, đột nhiên truyền đến san bằng đóng quân toàn quân bị diệt tin dữ. Rồi sau đó, lại trước sau liền mấy chi Bộ Đội lọt vào cùng loại Vận Mệnh. Nhóm này Thổ Phi phảng phất bỗng nhiên ngay lúc đó, học xong chiến tranh, không chỉ đầu óc thanh tỉnh, giỏi về lợi dụng Địa Hình, ít người liền đánh, đánh bỏ chạy, chưa bao giờ cùng Nam Bình quân đại bộ đội làm Chính Diện Giao Phong; Càng làm cho người ta kỳ quái chính là, đám người này đột nhiên biết đánh trận chiến, không chỉ sức chiến đấu kinh người, hơn nữa kỷ luật nghiêm minh, Tiến Thối có theo.

Điều này cũng làm cho mà thôi, dù sao Nam Bình quân cũng là nghiêm chỉnh huấn luyện, bảo Đường với tư cách trong quân Túc Tướng, đối mặt loại tình thế này, hắn không chút kinh hoảng, hay vẫn là suy nghĩ một ít biện pháp, thiếu chút nữa tìm khắp đến đám người này. Đáng tiếc, bọn hắn như con thỏ đồng dạng, mỗi lần sắp tới đem sa lưới thời điểm, lại bỗng nhiên bỏ trốn mất dạng. Bảo Đường đương nhiên biết rõ chuyện gì xảy ra, có người để lộ tin tức quá. Nhưng mà (là) hắn không có cách nào, bởi vì hắn biết là Padang Bách Tính để lộ tin tức, thế nhưng mà hắn hết lần này tới lần khác không thể cảm những người dân này hà tiện. Vương bảo vệ nghĩa cái kia Tập Chúng, ra cái Hỗn Loạn thu thuế chủ ý củi bấp, tiền là đã có, thế nhưng mà Quy Châu Dân Tâm mất hết, Bách Tính tiếng oán than dậy đất, thế cục này tựa như củi khô đồng dạng, gặp Hỏa liền lấy. Bảo Đường cũng không muốn vì chuyện

này lại làm ra đến chấm lửa chấm nhỏ.

Bảo Đường tại Huyện Nha trên đại sảnh đi tới đi lui, suy tư sau nửa ngày cũng nghĩ không ra được có cái gì tốt biện pháp, có thể mang bảy trại người một mẻ hốt gọn, không khỏi trùng trùng điệp điệp thở dài một tiếng.

Bỗng nhiên có một hồi tiếng bước chân dồn dập truyền đến, đón lấy có người nói:“Bảo Tướng quân, đây là vì sao thở dài nha?”

Bảo Đường xoay người nhìn lại, chỉ thấy một cái Từ Bào đai lưng ngọc người đàn ông trung niên đi đến, sau lưng còn đi theo mấy cái muốn ngăn lại không dám cứng rắn (ngạnh) ngăn đón Quân Sĩ, bảo Đường hung hăng trợn mắt nhìn bọn hắn vài lần, quát:“Mặt mặt xấu hổ, còn không xuống dưới.”

Ngược lại từ nơi này trung niên nam tử kia, cười nói:“Từ Không đại nhân, người không ở Giang Lăng thành trung bày mưu nghĩ kế, chạy thế nào đến cái này Quy Châu tiểu trong huyện đến rồi?” Người tới chính là Nam Bình Vương phủ Trọng Yếu Văn Thần -- Từ Không hun.

Từ Không hun phảng phất hoàn toàn không có nghe được bảo Đường trong lời nói mỉa mai, cười nói:“Bảo Tướng quân, ta là được Nam Bình Vương nhờ vả, chuẩn bị áp giải thu được bộ phận bảy trại Bảo Tàng đi Giang Lăng, thuận tiện đến xem Lão Bằng Hữu ah, như thế nào, Bảo Tướng quân không hoan nghênh phải không?”

Bảo Đường hai mắt khề đảo, cười nói:“Không dám, không dám ah. Bất quá tại hạ có một nghi vấn, muốn hỏi một chút Từ Không đại nhân.”

Từ Không hun dáng tươi cười chân thành nói:“Bảo Tướng quân, thỉnh giảng.”

Bảo Đường nhìn xem Từ Không hun cái kia vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười biểu lộ, cảm thấy buồn nôn, nói ra:“Mặt Tướng một mực đang cùng bảy trại Thổ Phi tác chiến, không biết cái này Bảo Tàng là lúc nào thu được nha?”www.kyqisuu thư còm lười [NET

Tựa hồ sớm đoán được bảo Đường sẽ có hỏi lên như vậy, Từ Không hun thở dài nói ra:“Cái kia Bảo Tàng không phải vẫn không có tìm được mà, chỉ là, Bảo Tướng quân người cũng minh bạch, hiện nay Quốc Khố hư không, bắt đắc dĩ chỉ có thể như vậy hướng Bách Tính tạm cho mượn. Tướng Quân trong nội tâm lo lắng, tại hạ cũng là minh bạch, bất quá đến hiện nay tình trạng này, vì bảo trụ ta Nam Bình ba châu, tại hạ dù là bị người đời sau thóa mạ, dù là bị Nam Bình Vương trách phạt, cũng là cam tâm tình nguyện.”

Bảo Đường Từ cái chết chăm chăm vào Từ Không hun, nhìn hồi lâu, nói ra:“Người đến, chắc hẳn không phải chỉ là để cùng ta nói những cái này a.”

Từ Không hun cười ha ha, nói ra:“Người hiểu ta Bảo Tướng quân cũng. Ta có nhất kế, có thể trợ Tướng Quân một lần hành động tiêu diệt bảy trại.”

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Liên tục chiến đấu ở các chiến trường Quy Châu (Hạ)

Đối mặt cái này bảo Đường nghi vấn, Từ Không hun nhẹ nhàng cười nói:“Nghe nói gần đây bảy trại lần nữa hung hăng ngang ngược bắt đầu, tại hạ có nhất kế, có thể trợ Tướng Quân triệt để tiêu diệt bảy trại.”

Nếu là người khác hiển kế, bảo Đường tự nhiên sẽ khiêm tốn thỉnh giáo, thế nhưng mà người này hiển kế, bảo Đường trong mắt hình như có một tia bất an, hần trầm ngâm sau nửa ngày, nói ra:“Từ Không đại nhân, quy thuận châu mấy ngày?”

Từ Không hun cười nói:“Ta là ngày hôm trước đến Quy Châu, Thế Từ đã đem Quy Châu tình huống đã nói cho ta biết. Tướng Quân đang ở Tiền Tuyến, chắc hẳn so với ta muốn càng thêm hiểu rõ Quy Châu trước mắt cục diện a.”

“Hiện nay bảy trại tro tàn lại cháy, không chỉ cái này Padang huyện tặc thế hung hăng ngang ngược, ngay tiếp theo Quy Châu còn lại hai huyện, gần đây đều có không ít bảy trại dư孽 ở trong đó xâu chuỗi đi đi lại lại, ý đồ bất chính. Ta đã khích lệ Thế Từ điều động 3000 Quy Châu quân phân trợ hai huyện, ngay tại chỗ đàn áp. Bất quá chắc hẳn Bảo Tướng quân cũng tình tường, bảy trại sống hay chết không hề còn lại hai huyện, mà ở Tướng Quân tại đây ah.”

Từ Không hun gặp bảo Đường gât gât đầu, cứ tiếp tục nói ra:“Tướng Quân uy danh lan xa, bảy trại người nghe tin đã sợ mất mật, nhìn qua kỳ mà trốn, đến nỗi đến bảy giờ đều không có cùng bảy trại dư孽 Chính Diện Giao Phong.”

Bảo Đường lão mặt đỏ lên, Từ Không hun mỉa thị tăng bốc tại hắn nghe tới tựa hồ càng giống là nói rõ chỗ yếu, cái gì “Nghe tin đã sợ mất mật, nhìn qua kỳ mà trốn”, rõ ràng là người ta không đánh với người, người lại bắt bớ không nổi người ta, làm cái lẫn nhau không đối mặt. Đại bộ đội là không đối mặt, thế nhưng mà bảy trại đám khốn kiếp này cũng không thiếu ngầm, hôm nay đánh lên san bằng, ngày mai đánh lên Quách gia trại, cái này vụn vụn vật vật đều làm mất bảo Đường Tam phần có một Binh Lực. Khiến cho bảo Đường hiện tại cũng không dám chia. Chỉ có thể đem còn lại 2000 người toàn bộ

co đầu rút cổ tại Padang huyện.

Tur Không hun xem bảo Đường biểu lộ, trong nội tâm không khỏi Ichikaru, Hắc Hắc, bình thường rất hoành , không nghĩ tới người cũng có hôm nay ah, nhưng mà (là) trên mặt lại nhưng mà vẫn là không có chút rung động nào bộ dạng, tiếp tục nói:“Dù vậy, Tướng Quân chắc hẳn cũng biết, nhất định là có người đang âm thầm ủng hộ Padang huyện bày trại dư nghiệt . Những người này có can đảm ta Nam Bình Tĩnh Bình chống lại, chắc hẳn cũng là nghiêm chỉnh huấn luyện quân đội.”

Bảo Đường Tâm trung giật mình, cho tới nay hắn đều cảm thấy kỳ quái, vì cái gì vừa mới bắt đầu bày trại sẽ bị bại thảm như vậy, nhưng bây giờ đột nhiên trở nên như thế khó chơi .

Tur Không hun dừng một chút, nói ra:“Phía nam sở, Trung Nguyên tấn, phía tây Thục, từ trước đến nay đều là vong ta chỉ tâm Bất Từ. Hiện tại bọn hắn chắc là muốn lợi dụng bày trại người đến một lần hành động đảo loạn ta Nam Bình thế cục, sau đó đục nước béo cò .”

Bảo Đường ngừng tạm, nói ra:“Theo Tur Không đại nhân góc nhìn, ủng hộ bày trại hắn là ai nha?”

Tur Không hun tây cười nói:“Còn có thể là ai, Đại Tấn ộc còn không mang nổi mình ộc, lang châu March ngặc Hữu Danh Vô Thục, chắc hẳn hẳn là Thục quốc cái đám kia người.” Gần đây Giang Lăng thành khắp nơi đang đàm luận Thục quốc sắp khởi binh tin tức.

Tur Không hun còn nói thêm:“Cái này quy, hạp hai châu, vốn là Thục , chỉ là bị ta Nam Bình Vương phá được , chắc hẳn bọn hắn vẫn luôn trong lòng còn có ngấp nghé, trước mắt đúng lúc là một cái có thể lợi dụng cơ hội.”

Bảo Đường Tâm tư khẽ động, trách không được đám người này mấy lần có thể tại hiểm lại càng hiểm dưới tình huống bỏ chạy đâu, thứ nhất là có người báo tin, thứ hai là quen thuộc Địa Hình .

Tur Không hun nói ra:“Chỉ cần chúng ta có thể rất nhanh tiêu diệt bày trại, An Định Quy Châu, như vậy những người kia cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ . Tại hạ có nhất kế, Thế Từ cũng cho rằng rất tốt, có lẽ có thể giúp Tướng Quân.”

Tur Không hun giống như trong lúc lơ đãng chuyển ra Thế Từ đến, bảo Đường miễn cưỡng cười nói:“Tur Không đại nhân kế sách, nhất định là kế hay . Thỉnh giảng, thỉnh giảng, Mạt Tướng rửa tai lắng nghe.”

Tur Không hun vừa nói, bảo Đường một bên nghe; Tur Không hun nói rất nhẹ nhàng, tựa hồ hỗn [lăn lộn không thèm để ý, bảo Đường nghe nhưng lại chau mày, thờ dãi không thôi, ai nói người đọc sách tâm đều là thiện , cái này Tur Không hun cũng quá hung ác --

Sáng sớm huy khắp chiếu vào Đại Ba sơn thượng, chiếu rọi tại sương sớm thượng sáng lóng lánh một mảnh. Tại Đại Ba sơn ở trong chỗ sâu một khối lõm trên mặt đất, khói bếp lượn lờ, hơn mười khẩu bát tô đang tại nấu lấy điểm tâm. Bên trái một viên:khỏa Đại Bạch Dương Thụ hạ, một cái mười bảy mười tám tuổi Thiếu Niên, đôi cái khác mười sáu mười bảy tuổi Thiếu Niên nói ra:“Tào Bản, đi thay gia đem Bộ Đội tập hợp thoáng một phát, đã ăn xong điểm tâm, chúng ta đi Padang huyện bên kia dò xét dò xét, bảo Đường cái này Quy Tôn Từ tại như vậy co lại xuống dưới, chúng ta liền Đông Tiến Vu Huyền đi cùng Quy Châu binh chơi đùa tốt rồi.”

Nếu như là Mã Vân ở chỗ này, nghe thế cái danh tự nhất định sẽ chấn động , Tào Bản đây không phải là Tổng Sư Danh Tướng mà. Cái này Ngũ Đại có thể loạn không ra dáng từ . Bất quá, nói không chừng Mã Vân tiểu tâm tư bên trong, có lẽ sẽ càng có điểm khác nghĩ cách, đã có Phan Mỹ, Tào Bản, vẫn còn có Triệu Phổ, ta Mã gia Ngũ vương gia phải hay là không cũng có thể làm chút chuyện nữa nha!

Vì bảo hộ Mã Quang mãnh liệt, Mã Vân không chỉ phái tới Chu Hành Phụng, trả lại cho Mã Quang mạnh mẽ cái Đặc Quyền -- có thể tại Nhạc Châu binh bên trong tùy ý chọn lựa Quân Sĩ đi Quy Châu. Có thể Mã Quang mãnh liệt liền gần kề theo chính hắn Huấn Luyện 1000 trong đám người, tùy ý giật 500, trong lúc này vốn là không bao gồm Tào Bản , Tào Bản Địa Vị hẳn cảm, hẳn là Tào Vân nhi tử, Mã Quang mãnh liệt cũng không muốn dẫn hắn, thế nhưng mà Tào Bản bỏ xin quý cầu không nên đến, nhưng lại thuyết phục cha hắn Tào Vân, đến cười ngựa quang đột nhiên phương pháp, như vậy Mã Quang mãnh liệt mới miễn cưỡng đồng ý đem Tào Bản mang lên.

Ngay tại Tào Bản chuẩn bị tập hợp đội ngũ thời điểm, xa xa Phụ Trách điều tra Quân Sĩ mang theo đi một mình đi qua. Tào Bản đối Mã Quang mãnh liệt nói ra:“Tướng Quân, Phan Mỹ đến rồi.”

Mã Quang mãnh liệt giương mắt xem xét, thoáng cái nhảy dựng lên, cười nói:“Lão Phan, nhưng làm người cho trông , có cái gì mới đích tin tức không có nha?”

Động tác này tại Tào Bản trong mắt thoát nhìn thì có điểm qua loa, lỗ mãng không phù hợp doanh chính đại người Thân Phận, bất quá hắn biết rõ Mã Quang mãnh liệt chính là như vậy “Quê mùa” Người, nhưng cảm thấy luôn có như vậy điểm Quái Dị.

Phan Mỹ trên ông quần dính không ít bùn đất, trên quần áo cũng có nhuộm không ít rêu xanh, chắc là ở địa phương nào té lộn mèo một cái. Nhìn hắn thần sắc bối rối, Mã Quang mãnh liệt cảm thấy nghi ngờ, trên mặt lại nhưng mà hỗn [lăn lộn không thèm để ý.

Phan Mỹ nhìn thấy Mã Quang mãnh liệt, trong nội tâm An Định không ít, nói ra:“Mã tướng quân, việc lớn không tốt . Đêm hôm qua truyền ra tin tức, Padang bảo đường đột nhưng mang theo Bình Mã thẳng hướng Thành Bắc sáu mươi dặm địa Lý gia rãnh nương, đem trước đây an trí tại đó 5000 bày trại người già trẻ em, toàn bộ giải đi, nghe nói..... Nghe nói muốn đem bọn hắn toàn bộ cho đuổi tới trong Trường Giang đi. Mã tướng quân, ngài nhất định phải cứu bọn họ một cứu ah.”

Mã Quang mãnh liệt trong nội tâm trầm xuống, Nhạc Châu Hành Quân Tư Mã Lý cất cao trước khi đi mà nói, quả nhiên ứng nghiệm !

Lúc ấy tại nghiên cứu thảo luận tiến vào Quy Châu sau đích Chiến Lược lúc, vốn không Tri Bình Mã Văn, rõ ràng đưa ra “Địch tiến ta lùi, địch lui ta tiến vào, lấy Nhiều đánh Ít, đánh bỏ chạy.” Cái này 16 chữ tác chiến phương châm, cũng đối với cái này tiến hành rồi kỹ càng trình bày, lại để cho đình tư cần, Tào Văn, Mã Quang mãnh liệt bọn người tương đương bội phục, hơn nữa dùng cái này mười sáu chữ với tư cách Chiến Tranh Sách Lược.

Đang thảo luận chấm dứt về sau, Lý cất cao chuyên môn đem ngựa quang mãnh liệt giữ lại, nói ra: “Ngũ vương gia cái kia 16 chữ phương châm, tự nhiên là Phi Thường Anh Minh, bất quá Nam Bình quân tìm không thấy các người, chớ cùng rút giậu, là chuyện gì đều làm được, Vạn Nhất bọn hấn áp chế cầm bảy trại Tù Bình buộc các người liên lộ diện, người nghĩ kỹ làm thế nào sao?”

Mã Quang mãnh liệt lúc ấy, suy tư trong chốc lát, nói ra: “Hắn ở ngoài sáng, ta ở trong tối, cứu người nhất định là phải cứu, nhưng như thế nào cứu, lúc nào cứu, vậy cũng cho ta định đoạt.”

Lý cất cao cười cười, nói ra: “Công Tử nghĩ cách rất tốt, bất quá theo ta thấy, tốt nhất là -- dục không cứu kịp!”

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Phục Kích (1)

“Dục không cứu kịp!”

Lý cất cao mà nói lần nữa tại Mã Quang đột nhiên trong đầu vang lên, dục không cứu kịp..... Dục không cứu kịp có ba cái hảo chỗ, Chương Nhất, bảy trại người sẽ được triệt để hận thượng Nam Bình quân, cũng chỉ có thể đi theo chúng ta Nhạc Châu đi; Chương Nhị, những người dân này người vô tội Uổng Tử, sẽ triệt để rét lạnh Nam Bình Bách Tinh tâm, có lợi cho chúng ta triệt để đảo loạn Nam Bình thế cục; Chương Tam, tự tiện giết Bách Tinh, vậy thì cho Nhạc Châu mượn cớ, chúng ta xuất binh thì có lý có. Hơn nữa dẹp yên Nam Bình về sau, chỉ cần chúng ta hơi chút làm từng chút một trấn an, có thể biểu hiện chúng ta “Nhân”, cùng Nam Bình Vương “Bất Nghĩa”, rất dễ dàng liền thu thập Nhân Tâm.

“Mã tướng quân, Mã tướng quân!” Phan Mỹ xem Mã Quang bỗng có điểm thần sắc hoảng hốt, nhện không được dùng tay kéo Mã Quang đột nhiên ổng tay áo.

Mã Quang bừng tỉnh đi qua, nhìn nhìn Phan Mỹ cái kia vẻ mặt lo lắng, nói ra: “Người cũng biết bọn hấn có bao nhiêu người áp giải Bách Tinh, theo con đường kia đi Trường Giang.”

Một bên Tào Bản, vội vàng đem giản dị Quy Châu Bản Đồ triển khai. Phan Mỹ nhìn thoáng qua, chỉ vào trên bản đồ một chỗ nói ra: “Nơi này chính là Lý gia rãnh mương, bọn hấn cưỡng ép bảy trại Bách Tinh, ngày hôm qua đêm khuya xuất phát, đi trở về hai mươi dặm, trở lại trên quan đạo, sau đó bảo Đường mang theo hơn một ngàn người trở về Padang huyện, lưu lại tối đa 300 người áp giải, theo đường ống hướng Quy Châu phương hướng đi, nghe nói muốn tại Trường Giang Độ Khẩu đem bảy trại người đuổi tới trong Trường Giang đi.”

Mã Quang mãnh liệt trầm tư một chút, nói ra: “Bảo Đường hiện tại bất quá 2000 Binh Mã, lưu 300 áp giải Bách Tinh, còn lại [1,700 người] trở về Padang huyện.”

Mã Quang mãnh liệt nói xong, chăm chăm vào Phan Mỹ Vấn Nói: “Người có từng tự mình nhìn, bảo Đường Chân có 1700 người trở về Padang huyện.”

Phan Mỹ nhất lắng, nói quanh co nói nói: “Bọn hấn nhiều người, trải rộng ra mặt cũng rất lớn, cho nên chúng ta không dám quá mức tới gần, nhìn bộ dáng hấn là a? Bất quá áp giải Bách Tinh Quân Sĩ, chúng ta xác thực đếm, đoán chừng cũng là 300 người Tà Hữu.”

Mã Quang mãnh liệt hừ lạnh một tiếng, nghĩ nghĩ nói ra: “Tin tức này, người không có để lộ cho người khác a.”

Người khác? Phan Mỹ lắc đầu liên tục, nói ra: “Không có, không có, trừ mình ra người, ta ai cũng chưa nói.”

Mã Quang mãnh liệt sắc mặt dừng một chút, hai mắt nhìn chăm chăm Bản Đồ, không biết đang suy nghĩ cái gì.

Phan Mỹ ở một bên còn nói thêm: “Chúng ta trong trại người, đã biết tin tức này đều dị thường hào khí, nếu không phải có Chu tướng quân đề nghị, lúc ấy liền chuẩn bị đi cùng cái kia 300 Vương Bất Đản liều mạng.”

Mã Quang mạnh mẽ sững sờ, nói ra: “Người không phải nói, người ai cũng không có nói cho mà.”

Phan Mỹ xem Mã Quang mãnh liệt sắc mặt không vui, giọng cười nói:“Mã tướng quân, ta là muốn ủng hộ Hạ Sĩ khí, cũng tốt lợi cho chiến tranh ah.”

Mã Quang mãnh liệt hung hăng nhìn chằm chằm liếc Phan Mỹ nói ra:“Nếu như ngươi là bộ hạ của ta, nếu như ngươi không phải Thân Đồ theo kiên em vợ, chỉ bằng ngươi đi đường Quân Cơ, ta làm thịt ngươi.” Nói xong hung hăng vỗ xuống Phan Mỹ cổ.

Phan Mỹ Đầu mạnh mà co rút lại, vẻ mặt ủy khuất biểu lộ.

Mã Quang mãnh liệt lạnh lùng nhìn hấn một cái, Vần Nói:“Theo Lý gia rãnh rường đến Trường Giang có mấy cái lộ nha? Con đường kia thêm gần nha?”

Phan Mỹ khúm núm nói:“Hai con đường, theo Lý gia rãnh rường trực tiếp Bắc Thượng, chỉ cần ba mươi dặm đi ra Trường Giang .”

Mã Quang mãnh liệt cười lạnh nói:“Nếu như ngươi là bảo Đường, ngươi muốn đem những người dân này đuổi tới trong Trường Giang đi, ngươi đi trở về con đường kia. Hoặc là nói, nếu như ngươi muốn giết những cái này tay không tác sát người già trẻ em, ngươi có hay không nhất định phải đem bọn họ đuổi tới trong Trường Giang đi.”

Phan Mỹ, Tào Bản đều là nhất lạng, Tào Bản nói ra:“Tướng Quân, hấn là đây là nhất kế?”

Mã Quang mãnh liệt cười khỏ nhìn bọn họ một chút hai người nói ra:“Không sai, đây chính là nhất kế, hơn nữa còn là một cái đề cho chúng ta biết rõ là kế, cũng không có thể không kiên trì thượng kế sách.”

Mã Quang mãnh liệt dừng một chút, nói ra:“Tào Bản, truyền lệnh xuống, lập tức ăn cơm, nghỉ ngơi một phút đồng hồ thời gian, lập tức ra đi, thẳng đến Vương gia vịnh.” Nói xong quay người đối Phan Mỹ nói ra:“Ngươi trở về nói cho Chu Hành Phùng lại đề cho hấn dẫn đầu đang huấn luyện 600 Quân Sĩ, lập tức lên đường, chạy tới Vương gia vịnh cùng ta hiệp, ngươi phải nhớ lấy, muốn thuyết phục cái kia 600 Quân Sĩ, nghe theo mệnh lệnh, nếu có không phục tùng Mệnh Lệnh , duy ngươi thử hỏi!”

Phan Mỹ nói ra:“Mã tướng quân, ngươi yên tâm đi, ta nhất định thuyết phục bọn hấn.” Nói xong thi lễ một cái, quay người đi. Mã Quang mãnh liệt nhìn xem bóng lưng của hấn, nhin không được trong lòng cười lạnh một tiếng, quan hệ đến nhà mình thân nhân sống còn, há lại dễ dàng như vậy thuyết phục .

Bỗng nhiên, hấn lại nghĩ tới cái gì, lớn tiếng nói:“Phan Mỹ, trở về.”

Phan Mỹ liền vội vàng xoay người trở về, Mã Quang mãnh liệt thấp giọng nói ra:“Không cần nói cho cái kia 600 người, có mai phục sự tình.” Phan Mỹ nhất lạng, chần chờ một chút, thấp giọng nói ra:“Là.”

Một đường nhanh đuổi chậm đuổi, rốt cục tại sau giờ Ngọ chạy tới Vương gia vịnh, nơi này cách Padang Thị Trấn có 70 ở bên trong , cách Trường Giang Độ Khẩu có 80 ở bên trong . Vương gia vịnh lưng tựa Đại Sơn, phía trước Khâu Lăng khu vực, nhưng đối với Padang địa phương khác, Địa Thế cũng coi như mà vượt so sánh bằng phẳng. Gần đây giao thủ đó có thể thấy được, Nam Bình quân cũng không quen tác chiến ở vùng núi, cho nên bọn hấn muốn bố trí mai phục, muốn phát huy ưu thế của mình, muốn tiêu diệt toàn bộ Quy Châu “Bảy trại”, tất nhiên chọn một chỗ thế tương đối so sánh bằng phẳng, hơn nữa cho dù có núi, cũng muốn cái kia núi dị thường khó bò cái chùng loại kia. Mã Vương gia vịnh vừa mới phù hợp yêu cầu này.

Cách Vương gia vịnh 15 ở bên trong có hơn chục núi, hai quân hiệp, Mã Quang mãnh liệt triệu tập Chu Hành Phùng, Tào Bản, Phan Mỹ tạm thời gặp mặt họp, hiểu được bảy trại binh tình huống, nhìn xem Phan Mỹ mặt khổ qua, Mã Quang mãnh liệt đã biết rõ khuyên lon không có hiệu quả gì.

Mã Quang mãnh liệt nhìn nhìn Đại Gia, nói ra:“Tình huống hiện tại, chắc hấn mọi người đều biết , nói một chút coi, Đại Gia có ý kiến gì không không có.”

Chu Hành Phùng, Tào Bản giữ im lặng, Phan Mỹ khẽ cắn môi, nói ra:“Sự tình cứ thế này, không bằng tiến lên, binh đến đem đem làm, nước đến đất ngăn, chém giết một hồi, cứu được đi ra tốt nhất, liền không đi ra liền chết trận cái này trả lại châu được rồi.”

Chu Hành Phùng liếc qua Phan Mỹ, trong nội tâm thầm mắng cái này chó má chủ ý. Hấn cũng không sợ chết, nhưng lại không thể như vậy cái chết kiểu này, bọn hấn mang theo Nhạc Châu binh, đường xa mà đến, một phương diện đứng là vì “Bảy trại”, nhưng càng nhiều nữa xác thực vì mưu đồ Nam Bình ba châu cái này Đại Kế , hiện tại chữ Bát (八) còn không có chỗ đứng lên đâu, hấn làm sao có thể cam tâm ah.

Tào Bản ở một bên nói ra:“Chúng ta tốt nhất còn chưa phải muốn liều mạng, hay vẫn là nghĩ biện pháp đem bảo Đường theo Vương gia vịnh cho điều tra đến.”

Chu Hành Phùng nói ra:“Muốn điều tra bảo Đường đến không khó, thế nhưng mà trước mắt bảy trại cái này 600 binh, nhưng lại chủ trương gắng sức thực hiện chém giết cứu người, đến nơi này lại không cứu người, chỉ sợ sẽ phát sinh Bình Biến .”

Mã Quang mãnh liệt chậm rãi nói ra:“Ta có biện pháp cứu ra Bách Tính, bất quá ta cần một cái Từ Sĩ.” Nói xong mắt nhìn Thanh Sơn, không nói gì nữa.

Phan Mỹ nhìn nhìn Chu Hành Phùng cùng Tào Bản, cắn răng một cái, nói ra:“Mã tướng quân, họa là ta gây , ta nguyện ý làm cái này Từ Sĩ. Mời tướng : mời đem quân chỉ rõ.”

Chương 16: Phục Kích (2)

Bản tính mỗi người đều đánh, nhưng mà (là) có thể hay không thực hiện vậy thì khó nói vô cùng .

Nam Bình quân đột nhiên giết hồi trở lại Lý gia rãnh rưng, bức hiếp “Bảy trại” Bị bắt người già trẻ em, Cường Hành theo Quan Đạo hướng Trường Giang Độ Khẩu mà đi, được xưng là đưa bọn chúng cho đuổi tới trong Trường Giang đi. Tin tức này, Mã Quang mạnh mẽ mắt liền nhìn ra trong đó có trò lừa. Mà Phan Mỹ, thật là quan tâm sẽ bị loạn, bình thường nhiều thông minh cơ linh một người, rõ ràng đều nhìn không ra, bối rối phía dưới, rõ ràng đem cái này “Tin dữ” Nói cho đang huấn luyện “Bảy trại” Binh lính, nhất thời tựa là một mảnh xôn xao, nhao nhao yêu cầu xuất chiến, cứu ra người nhà của mình. Nếu như nói áp giải nhân số phần đông, cái kia nói không chừng khuyên bảo còn có chút tác dụng, thế nhưng mà cũng chỉ có 300 người, mà bảy trại binh sĩ đều có 600, như vậy cái này khuyên bảo liền một chút hiệu quả cũng chưa có, dù sao đó là thân nhân của mình nha!

Nam Bình quân ý đồ, Mã Quang mãnh liệt xem vô cùng tình huống, Chương Nhất tựa là dự định, nếu như người đến liền, ta liền đem người một mẻ hốt gọn, một lần vớt và suốt đời nhàn nhã; Nếu như người không tới cứu, vậy đã nói rõ những viện quân này không có đem “Bảy trại” Người trở thành người một nhà, về sau song phương lại hợp tác trong nội tâm thì có hạt mìn. Mà kế sách này độc nhất chính là, chỉ cần tin tức này thả ra, ít nhất bảy trại người là nhất định trở lại cứu , một khi tiêu diệt bảy trại cái này Địa Đầu Xà, như vậy Viện Quân tình cảnh cũng là trở nên gian nan . Biết rõ là đích cạm bẫy, còn muốn hướng bên trong nhảy, việc này Mã Quang mãnh liệt là sẽ không làm . Hắn tại đến Vương gia vịnh trên đường, rốt cục nghĩ tới một cái biện pháp, thế nhưng mà biện pháp này rồi lại nhưng mà một tia chỗ thiếu hụt: Sẽ đem Nam Bình quân điều tra trước khi, một phương diện muốn ổn định Nam Bình quân, lại để cho Nam Bình quân sai cho rằng “Bảy trại” Mặc câu rồi, miễn cho bọn hắn rất nhanh liền; Một phương diện khác muốn ổn định “Bảy trại” 600 người, lại để cho bọn hắn tin tưởng, hành động của bọn hắn đúng là vì cứu ra người nhà. Như vậy liền nhất định phải có người nhảy đến người cạm bẫy này bên trong đi, đây chính là Từ Địa ah!

Nhìn thấy Phan Mỹ Chủ Động xin đi giết giặc, Mã Quang mạnh mẽ thời gian thật sự muốn cho hắn đi, tuy nhiên Mã Văn rất coi trọng Phan Mỹ, nhưng Mã Quang mãnh liệt lại nhưng mà không nỡ lại để cho Chu Hành Phùng, Tào Bản bọn hắn đi mạo hiểm, thế nhưng mà.....

Đúng lúc này, Chu Hành Phùng đứng lên nói ra: “Đại Soái, hãy để cho ta đi cho.” Chu Hành Phùng biết rõ đó là một Từ , nhưng hắn cũng càng minh bạch Phan Mỹ đúng lúc này không thể chết được, hắn đặc biệt không thể chết được tại cái đó “Từ Địa” Thượng. Nhưng hắn là “Bảy trại” Đại Đầu Linh Thân Đồ theo kiên Tiều Cửu Từ, những ngày này tiếp xúc xuống, “Bảy trại” Người đối Phan Mỹ thế nhưng mà tương đương Tôn Kính , tuy nhiên Đạo Kiếm không có mất, cần phải là Phan Mỹ chết ở ló ló vòng vây phía dưới, như vậy Viện Quân cùng “Bảy trại” quan hệ còn có điểm cứng. Ít nhất tại Vương gia không có xuất binh Kinh Châu trước khi, cái này Phan Mỹ vẫn không thể cái chết.

Nhìn xem Tào Bản cũng muốn đứng lên xin đi giết giặc, Mã Quang mãnh liệt trong nội tâm tựa hồ thở dài một tiếng, lắc đầu nói ra: “Chu Hành Phùng.”

Chu Hành Phùng trong nội tâm rung mình, cúi đầu chấp tay nói: “Có mặt tướng!”

Mã Quang mãnh liệt thần sắc phức tạp nhìn một chút Chu Hành Phùng, nói ra: “Người cùng Phan Mỹ dẫn đầu bảy trại Quân Sĩ lưu ở nơi đây, ta cùng Tào Bản lập tức xua binh đánh nghi binh Padang huyện. Những ngày này đến, Padang huyện vỡ nát nhiều như vậy mồ hôi nước mắt nhân dân, vẫn không có vận chuyển Quy Châu, bảo Đường hắn sẽ không không thêm để ý số tiền kia , nhất định sẽ rút quân về , đến lúc đó.....”--

Giữa hè quá trưa ánh mặt trời là dị thường khốc nhiệt, chiếu vào trên thân người tựa như bên người thả bếp lò từ đồng dạng, cơ hồ đều muốn đem Da Thịt bị phỏng phả, không có người nào nguyện ý tại loại này Thiên Khí chuyển về đi , khả năng cũng chỉ có kẻ điên mới có thể nghĩ đến tại loại này Thiên Khí hạ phơi nắng . Thế nhưng mà Vương gia vịnh Quan Đạo phụ cận hai bên Khẩu Lăng hẻm núi nhỏ ở bên trong, hết lần này tới lần khác có như vậy một đám người thành thành thật thật sống ở đó ở bên trong phơi nắng, liền không dám thở mạnh một tiếng.

Nam Bình “Tiêu diệt Tổng Tư Lệnh” Bảo Đường ở này trong đám người, hắn thỉnh thoảng dùng tay lau lau mồ hôi trên trán, cẩn thận hỏi đến trước người Thám Từ.

“Bọn hắn cách chỗ này có còn xa lắm không?”

“Binh Tướng Quân, bảy trại dư nghiệt cách Vương gia vịnh 10 ở bên trong địa Địa Phương ngừng lại, tạm thời nghỉ ngơi và hồi phục. Nhìn bọn họ bộ dạng đại khái 1000 người Tả Hữu.”

Bảo Đường gật gật đầu, hướng về phía bên người Giáo Úy nói ra: “Truyền lệnh xuống, Tam Quân chờ lệnh, tùy thời chuẩn bị tác chiến.” Chỉ cần “Bảy trại” Dư nghiệt đến rồi, sẽ không sợ bọn hắn còn có thể bay lên trời đi. Đánh xong một trận, áp giải mấy ngày này trừ đến Tiền Tài, cuối cùng có thể cho Nam Bình Vương Nhất cái khai báo.

Thời gian cứ như vậy từng giây từng phút trôi qua , thế nhưng mà trên quan đạo y nguyên Bình Tĩnh, không có chút nào có số lớn nhân mã sắp thông qua dấu hiệu. Bảo Đường cẩn thận xem xét Bản Đồ, thật vất vả đã tìm được cái này Phục Kích “Bảy trại” Dư nghiệt hữu lực Địa Hình, mở ra lưới đánh cá,

chờ con cá chính mình nhảy vào đến. Thế nhưng mà cá là bơi lại , thế nhưng mà hấn tự là không hướng bên trong toàn (chui vào). Hấn là bọn hấn xem thấu cái này thủ đoạn.

Bảo Đường trong lòng lập tức hiện ra lúc gần đi, Tư Không hun mà nói. Tư Không hun Âm Lãnh nói:“Hành động lần này, chỉ cần tin tức tẩn Nghiễm, sẽ không sợ bảy trại dư nghiệt không bị hấp dẫn tới. Nhưng này cái thủ đoạn cũng không tính thật cao minh, bảy trại những cái...kia dư nghiệt chưa hẳn liền nhìn không thấu, địa phương nào cứu người, lúc nào cứu người, cũng không thể do bọn hấn định đoạt, nếu như bọn hấn muốn chơi chuyện ẩn ở bên trong. Bảo Tướng quân, người thời khắc mấu chốt cũng không thể nhân từ nương tay ah, giết hấn mấy cái bảy trại Tù Binh, cũng không tin bọn hấn còn có thể nhìn được.”

Tư Không hun xác thực ngoan độc, liên loại tình huống này hấn đều nghĩ tới, thế nhưng mà giết hay là không giết đâu? Bảo Đường Tâm ở bên trong tại nhiều lần cân nhắc. Vô Tướng đạo nhanh, dù sao không có Văn Thần tâm địa độc ác ah, một đạo kia xuống dưới, ném không chỉ có riêng là tay không tác sát Bách Tinh ah, vẫn còn có Nam Bình Vương phủ danh dự, cái này..... Bảo Đường kinh nghiệm Quan Trường, đầu óc cũng không giống mới từ quân lúc lỗ mãng như vậy, hấn đột nhiên toát ra cái ý niệm, cái này cũng không có Nam Bình Vương Mệnh Lệnh, vạn nhất đem đến Nam Bình Vương truy cứu xuống.....

Giết hay là không giết đâu? Cần làm một cái lựa chọn.

Đang tại bảo Đường nhiều lần làm Tâm Lý Đấu Tranh thời điểm, một cái Giáo Úy theo Khâu Lăng chỗ cao chạy xuống, nói ra:“Tướng Quân, bọn hấn tới.”

Bảo Đường Như thích gánh nặng, thở một hơi thật dài, hấn đi theo Giáo Úy vòng vo mấy cua quẹo nhi, lạng lẽ lên tới Quan Đạo phụ cận một khối cao điểm, cẩn thận từng li từng tí nhìn xem trên quan đạo tình huống.

Trên quan đạo đi tới một đoàn người, mặc lại là Nam Bình quân Quân Phục, bất quá đều có chút cổ xưa rách rưới, nguyên một đám ngược lại mang theo Trường Dao, co đầu rút cổ, không nổi hướng hai bên Khâu Lăng nhìn quanh. Bảo Đường Tâm Trung Nhẫn không nổi thâm mắng: Người sợ có mai phục chẳng lẽ không biết phái Thám Tử tìm hiểu ư? Thật là không có bài kiến Đại Tráng Diện, Cơ Bản Quân Sự thường thức đều không có.

Bất quá nhìn một chút, bảo Đường thất thần , không đứng rồi, như thế nào chỉ có 50 đến người ít như vậy nha? Chẳng lẽ những ngừng người này Thám Tử? Những người này nói là Thám Tử, nhân số lại có điểm nhiều, nào có chừng năm mươi cái Thám Tử đều đi một con đường, đều tới một cái phương hướng Suru Tác ? Nói là cứu người a? Cái này 50 người thì có ích lợi gì đâu?

Cái này bảy trại dư nghiệt đến cùng đánh chính là là tính toán gì nha? Lựa chọn đề là đã không có, một đạo đơn giản đề lại xuất hiện tại bảo Đường trước mặt.

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Phục Kích (3)

Cái này năm mươi người dẫn đội đứng là Chu Hành Phùng, co đầu rút cổ hoàn toàn không phù hợp Chu Hành Phùng cường tráng hình tượng, bất quá hấn lại không thể không như vậy, vì vậy Mã Quang đột nhiên Mệnh Lệnh. Tham gia quân ngũ muốn phục tòng mệnh lệnh, cho dù là chết, cũng muốn tuân theo. Cho nên trong lòng của hấn không được tự nhiên, nhưng vẫn nhưng đang cố gắng phần diễn nhân vật này, hơn nữa hấn biết rõ trong lúc này có mai phục, nhất định có người đang giám thị bọn hấn, cho nên mỗi lần Chu Hành Phùng hướng hai bên cao điểm xem thời điểm, đều là vội vàng đảo qua, sợ phát hiện đối phương. Đáng tiếc đề ý như vậy cẩn thận trảng cảnh, Mã Vân không có thể chứng kiến, bằng không thì hấn thật đúng là cho rằng những ngừng người này tại bắt chước Quý Tử vào thôn đâu!

Chu Hành Phùng cứ như vậy tại bảo Đường đang do dự, tại bảo Đường mí mắt dưới mặt đất, lén lén lút lút, cực kỳ cẩn thận đi tới vòng vây, mãi cho đến khoảng cách Vương gia vịnh vẫn còn có 1 ở bên trong địa Địa Phương, ngừng lại. Sau đó ngay tại trên quan đạo cái này 50 Cá Nhân, cùng một chỗ vung trộm nhìn xem Vương gia vịnh, sau đó ngồi vây quanh tại một khối trâm thấp thương nghị.

Tại bảo Đường trong mắt, cái này 50 cái bảy trại dư nghiệt là ngồi vây chung một chỗ thấp giọng thương nghị. Nhưng trên thực tế, Chu Hành Phùng Mệnh Lệnh cái này năm mươi người, nghỉ ngơi và hồi phục thoáng một phát chuẩn bị cùng đại bộ đội hiệp, sau đó cùng một chỗ Tiến Công Vương gia vịnh. Tại nhân rồi trung, Chu Hành Phùng còn cẩn thận quan sát thoáng một phát chung quanh Địa Hình, chiếu ý kiến của hấn, hăm sâu lóp lóp vòng vây, tự nhiên muốn đầu tiên chiếm trước cái cao điểm, sau đó cố thủ đãi viện binh. Thế nhưng mà Mã Quang nãy liệt nhiều lần nhắc nhở hấn, nếu như Nam Bình quân Tiến Công, đừng (không được) đi chiếm cái gì cao điểm, nhất định phải chết liều mạng mà hướng Vương gia vịnh bên trong xông, xông đi vào liền an toàn

Bảo Đường Mạc Danh Kỳ Diệu nhìn một chút bầy trại dư nghiệt, không làm rõ ràng được bọn hán chuẩn bị làm cái gì. Ngay vào lúc này, chỉ thấy cái kia 50 Cá Nhân bên trong, cầm đầu một cái bắt chuyện tới một cái Binh Sĩ, trầm thấp dẫn dò vài câu, cái này Binh Sĩ liền lập tức hướng đường cũ chạy trở về, có lẽ là Thiên Khí quá nóng, cái này Binh Sĩ chạy vài bước, liền thở hồng hộc mấy hơi thở, chạy chạy đi đi, đi một chút thở gấp thở gấp, thời gian dần qua đi trở về.

Làm cả buổi còn là một Thám Tử! Bảo Đường khinh miệt nhìn thoáng qua, Tâm Đạo một đám người ô hợp. Thật muốn không rõ, những cái...kia đột nhiên xuất hiện Viện Quân như thế nào biết dùng những người này làm Thám Tử đâu?

Bảo Đường theo cao điểm xuống, đối bên người Giáo Úy nói:“Truyền lệnh xuống, chuẩn bị tác chiến!”

Mệnh lệnh này truyền xuống dưới, kết quả nhanh các loạiđội chậm các loạiđội, trọn vẹn hai cái chung đều qua , cái này Quan Đạo hay vẫn là im ắng , lẽ thường nói, Thám Tử trở về nói rõ tình huống, Đại Quân nên xuất động. Chuyện gì thế này?

Đúng lúc này, một mực tại cao điểm thượng giám thị chính là cái kia Giáo Úy lại ra rồi, hần nhẹ nói nói:“Bẩm Tướng Quân, Quy Châu dư nghiệt lại có người đã tới.”

Bảo Đường thần sắc đưa tới, nói ra:“Tới tốt lắm, truyền lệnh xuống.....”

Lời nói còn chưa nói xuyênđeo, Giáo Úy đột nhiên đánh gãy hần mà nói, nói ra:“Tướng Quân, những người kia tới là đến rồi, thế nhưng mà đến người hay vẫn là chỉ có năm mươi?”

“Ân?” Bảo Đường Toàn quân xuất kích mà nói một lần nữa có thu về, nhướng mày, nói ra:“Ta đi xem”

Lần này tới nhóm này Quy Châu dư nghiệt, là gan có thể lớn thêm không ít, bảo Đường vẫn chưa đi cao hơn địa đầu. Liền xa xa nghe được tiếng cười nắc nẻ truyền đến.

“Người khác nhiều cảm thấy chúng ta bầy trại người không có vài ngày nhảy nhót được rồi, kỳ thật ta xem ra vậy quét chúng ta cái kia chút ít Nam Bình quân tài không có vài ngày nhảy nhót được rồi. Các người có biết hay không, ta nghe nói Nam Bình Vương Thế tử cao bảo dung trong ngày ăn uống chơi gái đánh bạc không có gì Uy Vọng, hần sợ hần Lão Cha chết rồi về sau, những cái này trong quân Đại Tướng phản loạn, cho nên mới nghĩ ra được đầu kế sách, đập vào muốn tìm Bảo Tàng danh nghĩa, đến tiêu diệt chúng ta bầy trại, trên thực tế, mục đích thực sự là muốn đem bảo Đường làm thịt rồi.”

“Lý đại ca, như vậy là nói như thế nào lên đây này?”

“Người muốn ah, chúng ta bầy trại nào có cái gì Bảo Tàng ah, cái này bảo Đường cho dù đem chúng ta toàn bộ giết, hần cũng tìm không ra Bảo Tàng đến. Nếu có người tại Nam Bình Vương trước mặt không ngừng châm ngòi thổi gió, Nam Bình Vương sẽ tin tưởng chúng ta bầy trại không có Bảo Tàng ư? Nam Bình Vương Nhất chắc chắn cảm thấy là hần bảo Đường a bầy trại Bảo Tàng cho nuốt riêng. Cái kia bảo Đường đã có thể thâm rồi.”

Bảo Đường nghe xong lời này, khóe miệng nhin không được co quắp một trận, trước người dẫn đường Giáo Úy, liền Đại Khí nhi cũng không dám ra ngoài một tiếng.

“Chiếu Lý đại ca nói như vậy, bảo Đường là cho người làm vũ khí sử dụng . Thằng cháu con rùa, chính mình đồ đàn vậy thì thôi, còn bắt chúng ta bầy trại ra tay, giết chúng ta bao nhiêu người nha?”

Kế tiếp tựa là đối bảo Đường một trận thoá mạ, mắng bảo Đường hàm răng cắn chặt, hận không thể lập tức giết trên quan đạo đám khốn kiếp này.

Vừa lúc đó, cái kia Lý đại ca đột nhiên nói ra:“Ngừng, các người biết cái gì, bảo Đường coi như là yêu dân tốt Tướng Lãnh , chỉ là bị buộc bắt đắ dĩ mới làm ra cái này táng tận thiên lương sự tình, mượn chuyện ngày hôm nay nói chuyện, hần đã giết nhiều như vậy người vô tội Bách Tính, đến lúc đó dân tình hung hăng, Nam Bình Vương nói không chừng sẽ vậy hần đầu người đến An Định Dân Tâm. Ai!”

Hần đột nhiên thở dài một tiếng, lớn tiếng nói:“Bảo Đường ah, bảo Đường, đáng tiếc người rồi, là thắng cũng chết, thua cũng chết, ta nếu người, liền lưu lại ‘Bầy trại’ . ‘Bầy trại’ tại, Nam Bình Vương sẽ thu được Uy Hiếp, mới có thể dùng người ah, chỉ có người hữu dụng, người mới là an toàn nha.”

Lời nói này bảo Đường tựa như Tứ Xuyên chơi trở mặt , mặt tím tím xanh xanh hoàng hồng màu gì đều có hiện lên. Cái này 50 người tới ngay tại bảo Đường về mặt hốt hoảng trung, đi tới cùng Chu Hành Phùng bọn hần hiệp ở cùng một chỗ.

Chuyện kể tiếp, liền dị thường kỳ quái , ‘Bầy trại’ dư nghiệt thường cách một đoạn thời gian, liền sắp xếp một đội nhân mã tới, mỗi lần không nhiều không ít vừa vắn 50 cái. Khiến cho bảo Đường đánh chính là lời nói, đối phương Chủ Lực còn không có xuất hiện, không đánh chính là lời nói, như vậy cái cách chơi, dưới ánh nắng chói chang đã bạo chiếu 2 cái đã lâu thân Nam Bình quân thật là có chút ăn không tiêu. Bọn hần cũng không giống như ‘Bầy trại’ Dư nghiệt, uống nước , ngủ , nằm thẳng , nói chuyện phiếm , thế nào thoải mái thế nào đến. Nam Bình quân là tại mai phục, sợ làm ra chỉ vào tỉnh đến, dọa chạy con thỏ.

Ngay tại bảo Đường các loạiđội không kiên nhẫn thời điểm, có Thám Tử thần sắc bối rối đột nhiên đã chạy tới, bẩm báo nói:“Bẩm Tướng Quân, bẩm Tướng Quân, 10 ở bên trong bầy trại dư nghiệt, đột nhiên không thấy .“

“Người nói cái gì! Bọn hần thời gian gì không thấy !”

“Cái này..... Cái này..... Hai canh giờ trước khi, bọn hán đột nhiên làm lớn ra phạm vi cảnh giới, chúng ta chỉ có thể lui về phía sau đến chỗ rất xa, sau đó..... Sau đó.....”

“Các ngươi vì cái gì không còn sớm báo?”

“Bọn hán..... Bọn hán một mực có người, cho nên.....”

Bảo Đường một cái tát đem cái kia Thám Tử quật ngã tại , tức giận nói:“Vương Bát Đản, hừ mắt Lão Tử đại sự!”

Một bên Giáo Ủy nói ra:“Tướng Quân, chúng ta bây giờ làm sao bây giờ?”

“Khá lắm kẻ hoán binh, bảy trại dư nghiệt nhất định là đi đánh Padang huyện , truyền lệnh Tam Quân, lập tức động thủ, đem Vương gia vịnh 200 người toàn bộ tiêu diệt, sau đó rất nhanh rút quân về Padang huyện.”

“Cái kia, Tướng Quân, cái kia, những tù binh kia làm sao bây giờ?”

Bảo Đường trầm ngâm một chút, nói ra:“Mặc kệ bọn hán, giết hết cái này 200 người liền lập tức trở về quân Padang!”

Một hồi Huyết Chiến chậm rãi kéo lên màn mờ đầu.

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Huyết Chiến (1)

Gặp 200 tên Quân Sĩ đã tới đủ, Chu Hành Phùng biết rõ bảo Đường chẳng mấy chốc sẽ minh bạch mắc lừa bị lừa , đảm đảm thể công đoán chừng lập tức liền muốn triển khai. Cùng hán chờ bọn hán đến đánh, không bằng chính mình Chủ Động xuất kích.

Chu Hành Phùng lập tức chỉnh đốn đội ngũ nói ra:“Các huynh Chương, cho ta cùng một chỗ phóng tới Vương gia vịnh giết Nam Bình quân, cứu ra cha mẹ của mình Thê Nhi. Mã tướng quân cùng Phan Đầu Linh ngay lập tức sẽ mang theo đại bộ đội tới. Các huynh Chương, đi theo ta xông.” Nói xong 200 người tới cùng kêu lên hò hét xông về Vương gia vịnh.

Bọn hán vừa mới lao ra chưa đủ 200 mã (m), chợt nghe Tả Cận một hồi tiếng trống trận tiếng nổ, tiếng kêu cùng với lộn xộn tiếng bước chân, theo bốn phương tám hướng cùng một chỗ lao qua. Chu Hành Phùng quyết định chắc chắn, trường thương trực chỉ giữa không trung, hô lớn:“Các huynh Chương, đánh vỡ Nam Bình quân, cứu ra thân nhân thời điểm đến , theo ta giết tiến vào Vương gia vịnh.”

“Giết!”

Trong nháy mắt đó, phảng phất trăm ngàn người cùng kêu lên hò hét, âm thanh rung thiên địa , vì(thay) cứu ra Thê Nhi già trẻ, luôn chết rồi, cũng là cam tâm!200 người tới tại Chu Hành Phùng dưới sự dẫn dắt, cũng không quay đầu lại bay thẳng hướng Vương gia vịnh.

Vào trang đầu đường đã sớm bố trí tốt từng dãy cảm thương khoá mũi tên Quân Sĩ.

Nhìn xem Chu Hành Phùng bọn người đã phát điên y hệt bay thẳng đi qua, một cái Giáo Ủy tại Quân Sĩ đằng sau, Chỉ Huy đến:“Bắn tên, mau thả mũi tên.”

“Vèo, suru suru suru.”

Từng dãy Tiễn Vũ bắn một lượt đi qua, Chu Hành Phùng bọn hán tuy nhiên đã sớm chuẩn bị, một đám cảm trong tay Mộc Thuần bảy trại binh lính, đã sớm bố trí ở phía trước, thế nhưng mà đến một lần, lúc này khoảng cách tương đối gần, Cung Tiễn Lực Lượng thật lớn; Thứ hai các chiến sĩ trên tay Mộc Thuần, tựa hồ không đủ kiên cố. Mặc dù có Mộc Thuần đang tại, không ít người hay vẫn là chảy máu.

Cũng may khoảng cách tới gần, cho dù có Cung Tiễn, người còn có thể bắn mấy lần đâu!

Chu Hành Phùng một tay cầm thuẫn, một tay cầm trường thương. Hô lớn lấy xông tới. [ba, năm bước] sau chính là đánh giáp lá cà.

“Giết!” Sau lưng hét hò Chấn Thiên, thế nhưng mà Nam Bình Phục Binh đuổi thượng?

Chu Hành Phùng ở phía trước Tả đột phải giết, liễu mạng hồ quát Quân Sĩ hướng Vương gia vịnh ở bên trong trùng kích, cái đó lo lắng đằng sau Chiến Sự. Mã Quang mãnh liệt đã từng nói qua: Trú đóng ở cao điểm là Cửu Từ Vô Sinh, xông vào Vương gia vịnh tự là Cửu Từ Nhất Sinh.

Chém giết cái này một hồi, Chu Hành Phùng trên người sớm được máu tươi nhuộm đỏ, trên mặt cũng bị bắn lên không ít huyết hoa, mà ngay cả cặp kia da đen nhem trong con ngươi, tựa hồ cũng nổi lên một tia Huyết Hồng.

Biết rõ Viện Quân là không có, Chu Hành Phùng vẫn đang cuồng khiêu một tiếng: “Theo ta xông. Mã tướng quân lập tức liền sẽ chạy đến cứu viện.”

Có đôi khi Thực Lực quyết định hết thảy, Chi Xích tự là Thiên Nhai.

Trên quan đạo Nam Bình quân tựa như Cuồng Phong ở dưới lão Liễu cây đồng dạng, mắt thấy sẽ bị thổi ngã xuống đất, nhờ tận gốc, có thể hết lần này tới lần khác tại Cuồng Phong nghỉ ngơi trong tích tắc, lại khôi phục nguyên dạng. Thay nhau trùng kích, đã không dưới bảy tám lần, thể nhưng mà tự là xông vào không nổi. Chu Hành Phùng trong nội tâm âm thầm lo lắng, vội vàng nhìn một chút chung quanh, cái này bảy tám lần trùng kích vào đến, bảy trại Bình Sĩ đã không đến 80 cái, mà bên người Nam Bình quân nhưng lại càng vậy càng nhiều, nếu như không phải nơi này nhỏ hẹp, không lợi dụng đại bộ đội triển khai tác chiến, chỉ sợ bảy trại người thương vong sẽ càng lớn.

Bảo Đường đứng ở chỗ cao lạnh lùng nhìn xem trang khải Chiến Đấu, không nghĩ tới bảy trại binh lính rõ ràng trở nên khó chơi như vậy, chẳng lẽ những cái này là tối viện binh Thực Quân Chủ Lực? Padang huyện vẫn còn có 300 Bình Sĩ Thủ Thành, có lẽ còn có thể chống đỡ một canh giờ, tiêu diệt cổ này Nhân Mã, lập tức rút quân về tại Padang Thị Trấn hạ bao vây tiêu diệt bảy trại Bình Mã. Tiêu diệt bảy trại ngay hôm nay.

Bảo Đường trên mặt không khỏi trời lên vẻ mỉm cười, chợt lại cứng xuống -- “Ta nếu ngươi, liền lưu lại ‘Bảy trại’.”

Lúc này góc nhìn một thót khoải mã theo Quan Đạo, theo Padang phương hướng bay nhanh tới. Xem ra là Padang cầu cứu Tín Sứ.

Trên quan đạo Cảnh Giới Nam Bình Quân Sĩ quát: “Người đến người phương nào, còn không mau mau xuống ngựa.”

Người nọ gấp quát một tiếng nói: “Nhanh, nhanh đi bẩm báo Tướng Quân, có khẩn cấp quân báo!”

Nghe nói là khẩn cấp quân báo, Cảnh Giới Quân Sĩ thực sự không dám thất lễ, vội vàng mang theo người này đi tới bảo Đường trước mặt. Báo tin người lập tức quỳ xuống nói: “Bẩm báo Tướng Quân, Padang báo nguy, Tư Không đại nhân xin ngài mau mau hồi trở lại binh.”

Bảo Đường Vắn Nói: “Padang bên kia có bao nhiêu bảy trại dư nghiệt nha?”

“Báo Tướng Quân, ở bên đó còn thường rậm rạp, đoán chừng có hơn một ngàn người. Hiện tại đã bắt đầu Công Thành, mời tướng: mời đem quân lập tức trở về quân, chậm thêm có thể không còn kịp rồi.”

“Nói káo: đánh rầm, bảy trại dư nghiệt bất quá ** trăm người, hiện tại tại đây bị vây đều có 200 nhiều người, Padang huyện bên kia tối đa bất quá có 700 người, Quân Ta nghiêm chỉnh huấn luyện, theo thành mã thủ, sẽ không có có vấn đề gì a.”

“Tướng Quân, Padang bên kia tình huống thật sự rất nguy cấp ah, mời tướng: mời đem quân chạy nhanh rút quân về.”

“Bản Tướng Quân đã biết, cảm bản đồ.”

Bảo Đường cũng không phải không muốn đi cứu, hẳn tuy nhiên không quen nhìn Tư Không hun, thực sự không muốn Tư Không xông chết tại chính mình khu vực thuộc ở bên trong. Trước mắt trên quan đạo cái đám kia bảy trại dư nghiệt, lập tức liền cũng bị tiêu diệt, các loạiđội tiêu diệt bọn hắn tại rút quân về cũng không muộn. Padang huyện tuy là tiểu huyện, Thành Tường tu cũng không cao, bất quá dù sao cũng là có Thành Tường. Trong thành Quan Binh theo thành mã thủ, ủng hộ cái 2,3 canh giờ sẽ không có vấn đề gì.

Đang tại hần lẽ mà lẽ mề, chuẩn bị lại để cho Tư Không hun ăn nhiều một chút đau khổ thời điểm, Padang thứ hai cầu cứu Tín Sứ lại tới nữa. Tín Sứ có thể an toàn đến đạt tại đây, cái này Bản Thân đã nói lên, Padang thể công cũng không sốt sắng mà.

“Báo Tướng Quân, bảy trại dư nghiệt một lần công Thượng Thành tường, Tư Không đại nhân, xin ngài khoải mã rút quân về, chậm nữa sẽ tới không tiến vào.”

Đang xem Bản Đồ bảo Đường lấp bắp kinh hãi, “Ngươi nói cái gì? Công Thượng Thành tường, bọn hắn như thế nào công đi lên?”

“Cái này..... Cái này..... Tiểu Nhân cũng không rõ ràng lắm, bất quá Tiểu Nhân đến thời điểm, Tư Không đại nhân đã đi Nam Môn đốc chiến. Thịnh Đại Tướng Quân mau mau hồi trở lại binh, bằng không thì Padang liền ngàn cân treo sợi tóc.”

Padang dù sao cũng là cái Thị Trấn, cho dù rất nhỏ, nhưng là phải 300 người đi đóng ở, vẫn là tương đối có hết sức. Mã Quang mãnh liệt chỉ là nhẹ nhõm chơi một cái giường đồng kích tây, sẽ đem Padang Thủ Quân Đại Bộ Phận tập trung vào Nam Môn, sau đó liền phái người bò lên trên Bắc Môn, cũng may Mã Quang mãnh liệt chỉ là vì điều động bảo Đường Đại Quân, cũng không muốn đánh rớt xuống Padang huyện, bằng không thì Padang huyện hiện tại thật là huyền.

Tur Không hun nếu chết ở Padang, bảo Đường cũng là không phải rất sợ, dù sao hấn cũng là trong quân Lão Tướng, tại Nam Bình Địa Vị cũng khá cao. Thế nhưng mà nếu như đem gần đây thật vất vả trù đến Tiền Thuế cũng cho ném đi, như vậy như thế nào hướng nam Bình vương bàn giao: hấn nhủ đầu? Nếu có tâm người sẽ đem Tur Không hun chết cùng bảy trại Bảo Tàng liên hệ cùng một chỗ, như vậy.....

Đúng lúc này thời gian quyết định hết thấy.

Nghĩ tới đây, bảo Đường như vậy không dám chần chờ, vội vàng hạ lệnh: “Truyền lệnh Tam Quân, lại hung hăng đánh thoáng một phát những cái này trên quan đạo bảy trại dư nghiệt, sau đó điều quân trở về Padang huyện.”

Bên cạnh truyền lệnh Giáo Úy Văn Nói: “Tướng Quân, Na Na chút ít ‘Bảy trại’ Từ Bình làm sao bây giờ nha?”

Bảo Đường hung dữ nhìn hấn một cái nói ra: “Ta tên người truyền lệnh, rút quân về Padang.”

“Là!”

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Huyết Chiến (2)

Cũng không biết trong tay Thiết Thương đến cùng chọc thủng bao nhiêu người lồng ngực, cũng không biết ống tay áo đến cùng lau bao nhiêu lần máu trên mặt nước. Bất quá có vài món sự tình, hấn là biết đến, hấn cách Vương gia vịnh lại tới gần vài mét. Tuy nhiên cái này vài mét là 20 nhiều Quân Sĩ, dùng tánh mạng đổi lấy.

“Giết tiến vào Vương gia vịnh, cứu ra thân nhân!”

Chu Hành Phùng quát to, tuy nhiên Thanh Âm đã có chút khàn giọng, nhưng y nguyên ngăn không được cái kia đầy trời hào hùng; Tuy nhiên ứng người hiểu rõ, nhưng trong nội tâm cái kia Từ Chiến muốn sống ** lại nhưng mà càng đánh càng liệt.

Giết đi vào, không phải cá chết tự là lưới rách!

Cái này đầy trời tiếng chém giết sớm đã kinh động đến bị cưỡng ép đến Vương gia vịnh 5000 bảy trại người già trẻ em, trên quan đạo liều chết tác chiến thế nhưng mà con của mình lang ah. Nam Bình Vương, người đây là làm cái gì nghiệt, không phải của người thuế rút rất cao, không phải lính của người làm cho thật chặt, chúng ta những cái này tóc húi của Dân Chúng, như thế nào lại kêu gọi nhau tập hợp Sơn Lâm, cùng Lão Hồ Dã Trư làm bạn vì(thay) võ.

Trang nơi cửa đang chảy máu thế nhưng mà thân nhân của mình ah. Nước mắt sớm đã như nước bình thường trôi xuống dưới, không ít người thậm chí “Ồ ồ” Khóc lên. Có thể khóc lại có cái gì hữu dụng đâu.

Có lẽ là trang khẩu Chiến Đấu quá kịch liệt, vốn là rất thừa thốt tạm giam Quân Sĩ, lại bị không ngừng điều đến trang khẩu về sau, thì càng thêm thiếu đi, thậm chí trên cơ bản cũng không có cái gì tạm giam Quân Sĩ. Cũng không biết là ai trước tiên là nói về, “Đừng khóc, chúng ta lao ra, đi cứu viện thân nhân của mình.” Tại một hồi kinh ngạc về sau, không ít người hiểu được, Đúng vậy a, chúng ta cũng có thể cứu người nha. Ta đều một nửa từ xuống mồ, nếu có thể cứu ra con của mình cũng là đáng giá!

Cứ như vậy những cái này tay không tác sát Bách Tính, ngay tại chỗ nhặt được chút ít tấm gạch, miếng đất, Mộc Côn, không sợ hãi dừng cảm vọt ra.

Dân không sợ chết, không biết làm sao dùng chết sợ chi!

Chu Hành Phùng dụng hết toàn lực có gai chết rồi một cái Nam Bình quân, Nam Bình quân cho tới bây giờ đều không có một tia lui về phía sau ý tứ, Thế Lực muốn dùng hết rồi, vậy phải làm sao bây giờ ah. Đúng lúc này, trước mắt Nam Bình quân đội hình đột nhiên rối loạn, Chu Hành Phùng nhìn nhìn còn thừa lại mười cái bảy trại binh, quát to: “Địch nhân đã rối loạn, chúng ta xông.” Chỉ là ở đâu kêu gọi đầu hàng lập tức, Chu Hành Phùng nhìn rõ ràng, Nam Bình quân đội hình sụp đổ nguyên nhân: Là những cái...kia Bách Tính! “Thù cao điểm, Cửu Từ Vô Sinh, xông về trước, Cửu Từ Nhất Sinh.” Trong khoảnh khắc đó, Chu Hành Phùng trong đầu hiện lên một cái ý niệm trong đầu: Chẳng lẽ Mã tướng quân liên cái này đều liệu đến ư.

“Báo!!! Báo Tướng Quân, Vương gia vịnh ở bên trong cái kia chút ít Bách Tính, đột nhiên lao tới, Tướng Quân chúng ta phải làm gì ah!”

“Cái gì!” Nhìn xem báo tin Quân Sĩ bối rối thần sắc, bảo Đường cũng lắp bắp kinh hãi, rồi sau đó lại nằng nặc thở dài, thúc giục nói: “Truyền lệnh, không cần lo cho bọn hấn, lập tức trở về sự Padang huyện. Ta muốn bao vây tiêu diệt bảy trại dư nghiệt!”

Điều quân trở về Padang huyện, tất [nhiên đi Bạch Mã lĩnh.

Padang chỗ Khâu Lăng khu vực, quan này đạo cũng không như Trung Nguyên như vậy rộng lớn bằng phẳng, cũng không giống Trung Nguyên dễ dàng như vậy xây dựng. Đã nghĩ Hậu Thế Danh Gia Lỗ Tấn Tiên Sinh nói như vậy: Kỳ thật trên mặt đất vốn không có lộ, người đi khá hơn rồi, cũng là được lộ. Padang Quan Đạo, tựu là như vậy đi tới, cho nên tại đây Quan Đạo không chỉ so với so sánh chật vật, nhưng lại nhiều theo hạp cốc xuyên qua.

Đây cũng là bảo Đường vì cái gì nơi khác không chọn, chỉ tuyền Vương gia vịnh với tư cách địa điểm phục kích nguyên nhân. Chương Nhất Vương gia vịnh là một người Tiểu Trấn, nó thả xuống được nhiều như vậy Tù Binh; Thứ nhì là Vương gia vịnh Địa Thế bằng phẳng, lợi cho đại bộ đội triển khai tác chiến, Chương Tam Vương gia vịnh sau lưng Ba Sơn cực độ dốc đứng, không sợ bảy trại người cầu cấp khiêu tường, như vậy xoay mình núi, cho dù bảy trại người đánh không lại muốn chạy, chạy địa phương khác, dễ dàng bị đuổi kịp, núi như vậy xoay mình, muốn bò cũng không bò lên nổi. Cho nên bảo Đường Tam camp nửa đêm ra đi, một đường nhanh đuổi chậm đuổi đến Vương gia vịnh, liền nghỉ ngơi và hồi phục không đi.

Mà cái này Bạch Mã lĩnh cùng Vương gia vịnh, hoàn toàn Tương Phản, đây là một cái Đại Hạp Cốc, Quan Đạo liền theo hạp cốc cong cong uốn éo uốn éo kéo dài mà đi. Đây cũng là cái Phục Kích nơi tốt.

Bạch Mã lĩnh lối vào chỗ, Phan Mỹ mang theo 400 bảy trại Binh Sĩ vừa xong tại đây. Về phần nói là cái gì chạy tới nơi này, Phan Mỹ Giải Thích là, Vương gia này vịnh tác chiến, có “Bảy trại” Nhiều như vậy Bách Tính tại, chúng ta sợ ném chuột vỡ bình, cho nên muốn đem Nam Bình quân dẫn ra ngoài. Phan Mỹ dẫn người đến nơi này về sau, cũng không có nhân rồi, một phương diện phái người Cảnh Giới, một phương diện thu thập hòn đá, củi khô. Nếu là Phục Kích, không để cho Nam Bình quân trên đầu đặt xuống điểm Thạch Đầu làm Lề Vết, trên mông đất phóng năm lửa làm pháo hoa, cái kia hoàn toàn liền không thể hiện được đến, bảy trại Bách Tính hiểu khách.

Những vật này vừa mới chuẩn bị sẵn sàng, chợt nghe đến xa xa “Cộc cộc” một hồi tiếng vó ngựa, đằng sau vẫn còn có “Đuổi kịp, mau cùng thượng.” tiếng gọi ầm ĩ.

Đến rồi.

Nhìn xem Nam Bình quân theo mí mắt dưới mặt đất chạy đi, người bên cạnh thiếu kiên nhẫn, liền hỏi Phan Mỹ nói đến: “Phan Đầu Lĩnh, chúng ta còn chưa động thủ mà, nếu không động thủ, bọn hắn đều chạy.”

Phan Mỹ thấp giọng nói ra: “Đừng nóng vội, Nam Bình quân còn có 1500 người đâu, lần này vừa qua khỏi đi mấy cái. Chúng ta là thua trách kết thúc công việc, hiện tại động thủ có thể dọa chạy con cá lớn này.” Nói xong, trong nội tâm nhìn không được trời lên buổi sáng Mãn Quang mãnh liệt cái kia tựa hồ có thể đem người tươi sống giết chết Hung Ác gương mặt, theo hắn đã lâu như vậy, không nghĩ tới hắn bảo nổi thời điểm, đáng sợ như vậy. Ngay tại trong nháy mắt, Phan Mỹ vô ý thức rụt rụt Đầu, Vạn Nhất dọa chạy Nam Bình quân, Mã tướng quân không giết ta không thể.

Cứ như vậy, Phan Mỹ một bên nhìn xem Nam Bình quân một đội một đội hướng Padang huyện cấp tiến, một bên yên lặng đếm lấy Nam Bình quân nhân số. 00,1000,1100..... Không sai biệt lắm.

Phan Mỹ xông người bên cạnh Vivi cúi đầu, nói ra: “Châm lửa.”

Sau đó, đứng người lên quát to: “Các huynh Chương, cho Nam Bình quân điểm Thạch Đầu ủy lạo một chút.” Vừa dứt lời, hạp cốc hai bên Cự Thạch nhao nhao lăn xuống, Cự Thạch hậu quả còn có một cái hỏa cầu khổng lồ trượt xuống. Nam Bình quân lập tức lâm vào một mảnh hỗn loạn, có Tả nhảy phải nhảy, tránh né lấy Cự Thạch, có lăn lộn trên mặt đất, ý đồ đập chết ngọn lửa trên người. Bọn hắn nghĩ mãi mà không rõ, vừa rồi chúng ta vẫn còn Phục Kích người khác, hiện tại như thế nào bị người phục kích.

Bạch Mã lĩnh nửa phần sau người, vẫn còn có thời gian muốn những thứ này vấn đề, nửa trước Đoạn Nhạc châu binh gác khu vực thì càng thảm rồi. Đi thông Padang Quan Đạo, bị Loạn Thạch đã chết chết [chấn, lấp, bịt]. Quân Sĩ đang chuẩn bị đi chuyển, trước mắt tựu là một trận mưa tên, tận lực bồi tiếp Cự Thạch, Hỏa Diễm, thật nhiều người còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra đâu, liền trực tiếp Diêm La điện báo danh đi.

“Tướng Quân, trong chúng ta kẻ.”

80 tuổi Lão Nương, ngược lại kéo căng Hải Nhi. Bởi vì vội vã trở về cứu viện Padang huyện, nhất thời không kém, Phục Kích người phản đã thành bị Phục Kích được rồi. Bảo Đường hung dữ quát to: “Không nên hốt hoảng, không nên hốt hoảng, nghe ta hiệu lệnh.”

Đáng tiếc lúc này Quân Tâm nao động, mỗi người đều là ốc còn không mang nổi mình ốc, nhắm trúng bảo Đường tính lên, mang theo Đại Dao chém giết bên người mấy cái không nghe hiệu lệnh Quân Sĩ, mới miễn cưỡng ổn định tình thế.

“Tiền Quân chạy nhanh nửa mở Cự Thạch giết ra ngoài.”[]

Nói là dễ dàng, có thể làm bắt đầu liền khó khăn, lúc này bảy trại người không thể nào bắn tên, thể nhưng mà như vậy gần kề giới hạn trong người không đi kiêng đá đầu, ai đi chuyển liền bắn chết ai, người dùng Thuận Bài Yêm Hộ đem, hắn liền lăn Hỏa Cầu xuống.

Bảo Đường lập tức như vậy là không xông ra được, quát to: “Theo ta giết tới cao điểm thượng, chỉ cần vừa lên chỗ cao, chúng ta liền thắng.”

Đúng lúc này Cự Thạch, Hỏa Diễm tựa hồ cũng đã lăn đã xong. Đón lấy muốn đánh giáp lá cà. Bảo Đường Đại Dao chỉ hướng bên trái, bên này thể núi tương đối bằng phẳng, theo hết lớn một tiếng: “Theo ta xông.” Nói xong Chỉ Huy Quân Sĩ phía bên trái bên cạnh xông tới.

Bạch Mã lĩnh bên trái xác thực bằng phẳng, nhưng đó là cùng phía bên phải so sánh mà nói, trên thực tế xem chỉ là không xoay mình mà thôi. Đứng lên vẫn có chút khó khăn, bất quá cũng may Cự Thạch vừa rồi có lẽ ném đã xong, bằng không thì lúc này tại ném đến điểm Thạch Đầu, Nam Bình quân có

thể ăn không cần thiết .

Mắt thấy Nam Bình quân binh lính muốn xông lên cao điểm, Mã Quang mãnh liệt lạnh lùng nói:“Đem bụi đất ném xuống.”

Hiệu lệnh vừa hạ, từng đồng bùn đất liền theo dốc núi tăn xuống dưới.

Thoáng cái bên trái bụi đất tung bay.

“Phi phi, mẹ , khiến cho Lão Tử đầy miệng..... Phi phi”

“Ai nha, Lão Tử con mắt cho híp .”

Nam Bình quân ngửa mặt lên, chống hông lên bò lên trên, cái này xông tới mặt một hồi bùn đất, nhưng làm bọn hắn làm hại không nhẹ. Một hồi luống cuống tay chân, sờ con mắt sờ con mắt, gầy lỗ mũi gầy lỗ mũi, nhỏ nước miếng nhỏ nước miếng, chờ bọn hắn còn không có thanh lý yên tĩnh.

Chợt nghe có người hét to nói:“Giết!”

“Giết!”

Nhạc Châu binh lao xuống .

Nam Bình quân hoặc là thấy không rõ lắm người tới, hoặc là xem ai đều là hai người, hoặc là liền miệng mũi khó chịu, ra không được khí, như vậy như thế nào ngăn cản ah. Nhạc Châu binh hồ gặp bầy dê, như giống như ăn cháo.

Tàn Dương Như Huyết, nghiêng chiều vào bị máu tươi nhuộm đỏ Bạch Mã lĩnh trên quan đạo, tại đây tiếng kêu như trước, bắt quá sát khí ngất trời này trung lại tựa hồ như thấm vào một loại vui sướng, tại đây tràn ngập cái này than cùi hết tàn khốc, tại tro mệnh mỏng tàn khốc trung giãy dụa Nam Bình Quân Sĩ sắc mặt nhưng lại tái nhợt dị thường.

Bảo Đường Dĩ kinh (trải qua) tự mình ra trận chém giết hồi lâu, hắn người bị trúng mấy mũi tên, máu nhuộm chính bảo, mặt mũi tràn đầy vết máu, lúc này, hắn áp chế Thương tại , chính vịn Thương thở dốc, bên người Nam Bình Quân Sĩ đã càng ngày càng ít, hơn nữa từng cái thấp thỏm lo âu. Có ít người rõ ràng ném Đao Thương, quỹ xuống đất cầu xin tha thứ . Bảo Đường giận không kềm được, rút...ra Yêu Đao, giết mấy cái Đầu Hàng Quân Sĩ, nhưng không ngờ càng nhiều người ném Đao Thương, chạy hướng về phía Dịch Quân. Mà thôi, mà thôi, do hắn đi thôi. Bảo Đường Song Mục rung rung, thờ dài một tiếng:“Đại Vương, Mặt Tướng tận lực.”Nói xong, Hoành Đao Tự Vãn.

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Nghĩ tới ta? Giống ta?

Gần đây trong mấy ngày này, Mã Văn một mực uốn tại trong quân doanh, ngoại trừ cùng Quân Sĩ huấn luyện chung, tựa là cùng Lý cát cao bọn người kỹ càng chế định cụ thể thường phạt biện pháp, nơi này là chỉ Quân Đội ban thường biện pháp. Tuy nhiên Mã Văn đối luyện binh không thông thạo, nhưng mà (là) tại chế định cụ thể thường phạt biện pháp, xác định chào theo nghi thức quân đội tư thái, chỉnh đốn quân dung quân mạo, triệt để đem Nhạc Châu binh chế tạo thành một nhánh “Văn minh chi sư, Uy Vũ chi sư” Phương diện này vẫn có rất nhiều ý nghĩ . Duy nhất lại để cho Mã Văn cảm thấy đáng tiếc chính là, Đại Chiến sắp tới, ngoại trừ thường phạt biện pháp bên ngoài, cái khác đều chỉ có thể áp sau Chấp Hành , dù sao lập tức sẽ chiến tranh , lại như vậy giầy vò quân dung quân mạo, điều chỉnh tướng lĩnh quân sự, gây chuyện không tốt sẽ tạo thành “Đem không nhìn được binh, binh không nhìn được đem” cục diện,“Đương đại Triệu Quát” mũ, Mã Văn cũng không muốn mang.

Mã Văn ở lại đó trong quân doanh, cùng Binh Sĩ đồng dạng làm việc và nghỉ ngơi, mỗi ngày Canh [5 rời giường, liền đi theo Quân Sĩ huấn luyện chung, một ngày ba bữa cũng là Binh Sĩ ăn đồng dạng đồ đạc. Mỗi lần Huấn Luyện, Mã Văn đều là cực kỳ Nhận Chân, có đôi khi chứng kiến Huấn Luyện không chăm chú Quân Sĩ, Mã Văn cũng không nói chuyện, chỉ là Huấn Luyện về sau, đem những cái này Quân Sĩ trực tiếp Chủ Quân gọi tới, thống nhất thống mạ, đón lấy liền Chấp Hành năm còn Quân Pháp, Mã Văn cho rằng: Quân Sĩ không cố gắng Huấn Luyện, nguyên nhân chủ yếu ở chỗ Chủ Quân công tác làm không đủ cẩn thận. Dĩ nhiên đối với những cái...kia không chăm chú Quân Sĩ, Mã Văn cũng sẽ không bỏ qua, phương pháp của hắn rất đơn giản, cũng không đánh, cũng không mắng, lý do là đánh người, người còn phải Dưỡng Thương, làm trễ nải Huấn Luyện, mắng người, đồ phí ta miệng lưỡi, hiệu quả cũng không rõ ràng. Cho nên hắn liền phạt vòng quanh Quân Doanh chạy 30 vòng, mặt khác tựa là phạt hưởng xong việc. Quân Doanh lớn như vậy, 30 vòng xuống, người còn kém không nhiều lắm hư thoát, điều này cũng làm cho được rồi. Đối nói chung bình thường Quân Sĩ mà nói, cái này phạt hướng có thể so sánh lần lượt 20 quân côn, đau lòng hơn nhiều, dù sao tham gia quân ngũ còn không phải là vì Quân Lương mà.

Bởi như vậy, huấn luyện quân sự Thành Tích thật là rõ ràng , tuy nhiên thời gian huấn luyện không có kéo dài, nhưng mà (là) Huấn Luyện trình độ lại như mà lên rồi. Trong này, Mã Văn cũng học được không ít, cái này Cổ Đại huấn luyện quân sự có những cái...kia Hạng Mục, đều là dùng làm gì , hắn rút cục

biết rõ ràng, hơn nữa so người khác giáo muốn tới cụ thể hơn, càng rõ ràng, nhận thức cũng càng sâu.

Trong quân doanh Huấn Luyện cũng không phải một ngày theo sớm huấn luyện, như vậy nóng bức Thiên Khí, một ngày tới đa chỉ là Huấn Luyện 4 canh giờ, như vậy đối Quân Sĩ mà nói, thì có rất nhiều nhàn rỗi thời gian. Sao không có lại để cho cái này nhàn rỗi thời gian cho phong phú bắt đầu, như vậy liền xong rồi Mã Vân một mực suy nghĩ vấn đề.

Hơn nửa tháng cứ như vậy đi qua, trong lúc Từ Anh đã từng mấy lần phái người đưa điểm tắm rửa quần áo, thông thường Đồ Dùng tới, Ngô Ban cùng thạch Văn Đức ngẫu nhiên cũng sẽ tới xin chỉ thị thoáng một phát Chính Vụ, hồi báo một chút công tác tình huống. Mã Vân vừa mới Tân Hôn, đối Từ Anh, kinh mẹ tất nhiên là thấp phần tưởng niệm, bất quá dưới mắt đúng là thu nạp Quân Tâm Đại Hảo Thời Cơ, cũng chỉ có thể là Cường Hành đè xuống cổ này nổi khổ tương tư.

Bất quá tương tư vật này, có lẽ chỉ có bận rộn mới có thể giải trừ. Cái này không, Lý cất cao, đình tư cần vừa mới cáo từ đẩy ra, Mã Vân ngồi ngay ngắn ở trên soái y, nhìn qua chấp chôn ánh nến, không tự chủ được cũng nhớ tới trong nhà Mỹ Kiều Nương.

Không biết Từ Anh các nàng trong nhà làm những gì? Thế nhưng mà đã nghỉ ngơi?

Đúng lúc này, Phòng Nghị Sự cửa hông ở bên trong, màn cửa nhảy lên đi vào một người đến. Mã Vân lấp bấp kính hãi, cái kia cửa hông thế nhưng mà Mã Vân được chỗ, từ trước đến nay chỉ có thể có một mình hấn ra vào, hơn nữa lấy Phòng Nghị Sự bên ngoài tuần tra Quân Sĩ cũng là rất nhiều, người kia là ai, hấn vào bằng cách nào?

Mã Vân cuống quýt đứng dậy, giống như Vô Ý lùi về phía sau mấy bước, cẩn thận quan sát người nọ -- lại có thể biết là Triệu Từ Anh.

“Từ Anh?” Mã Vân Hoan Hi kêu lên: “Làm sao ngươi tới tại đây .”

Từ Anh một thân Nhạc Châu Quân Sĩ cách ăn mặc, nhìn thấy Mã Vân cũng là lòng tràn đầy vui sướng, nàng cười nói: “Là kinh mẹ Muội Muội, lo lắng ngươi, nói thiệt nhiều lần, cầu ta tới thăm ngươi một chút.”

Mã Vân đi lên, nhẹ nhàng lôi kéo Từ Anh tay, trêu đùa: “Vay ngươi có hay không nhớ ta nha?”

Triệu Từ Anh liếc xéo hấn một cái, nói ra: “Ngươi cứ nói đi?”

Mã Vân trầm ngâm một chút, giả bộ như nghĩ nửa ngày bộ dạng, nói ra: “Ngươi chỉ nói kinh mẹ, chắc hấn ngươi là không muốn ta .”

Triệu Từ Anh biến sắc, vội la lên: “Ta nào có.....” Đột nhiên, nàng hiểu được, nhẹ nhàng ngắt thoáng một phát Mã Vân cánh tay. Mã Vân cười ha ha, đang chuẩn bị đem Từ Anh ôm vào trong ngực.

Đột nhiên Phòng Nghị Sự bên ngoài, có Quân Sĩ hô: “Đại Soái!”

Mã Vân đã cảm thấy trước mắt nhoáng một cái, Từ Anh đã đồ lên cửa hông bên trong. Mã Vân hơi cảm (giác) mắt hứng, tức giận nói: “Lý Nhị Cầu, tiến đến.”

Nguyên bản Phụ Trách Mã Vân an toàn chính là tiền thanh, thạch đại hai người, thế nhưng mà Mã Vân đang tiến hành Quân Sự Cải Cách thời điểm, cho hấn lưỡng Mỗ trong quân Chức Vụ, lại để cho bọn hấn xuống dưới mang binh đi. Theo Mã Vân trong nội tâm hay vẫn là muốn đem cái này 7000 Nhạc Châu binh, gắt gao siết trong tay. Dù sao trong loạn thế, có binh tài có an toàn. Hiện tại Phụ Trách Mã Vân an toàn, là một thứ tên là Lý Nhị Cầu chữ T doanh Tiểu Đội Trưởng. Tại Mã Vân tiến quân doanh thời điểm, Lý cất cao đã từng hỏi phải chăng lại để cho một đường Hộ Tổng Mã Vân Nam Quy Quân Sĩ làm Hộ Vệ. Mã Vân dị thường lưu manh cự tuyệt: “Tại của ta Quân Doanh, còn cần có ý chọn lựa Hộ Vệ ư?”

Lý Nhị Cầu tiến đến về sau, mọi nơi nhìn thoáng qua, chần chờ nói: “Đại Soái, ngài vừa rồi lại cùng người nói chuyện ư?”

Trong quân không thể có chứa Nữ Quyền, là Mã Vân vừa mới ban bố Quân Lệnh. Trước mắt, hấn thực sự không thể nói cái gì, cũng may Từ Anh nhạy bén đã lui ra. Lập tức Mã Vân nói ra: “Không có gì, ta..... Ta vừa rồi có nói lời nói ư?”

Lý Nhị Cầu nhất lắng, hấn mang mười mấy người ở bên ngoài Phụ Trách Cảnh Giới, bảo hộ Mã Vân. Vừa rồi Lý Tư Mã, Đình Tướng quân cũng đã lui ra, trong phòng nghị sự có lẽ chỉ còn lại có Mã đại soái một người, thế nhưng mà hấn lại nhưng mà mơ hồ nghe được tiếng nói chuyện, hấn Tự Nhiên cảm thấy cực kỳ khẩn trương, nhằm đề phòng vạn nhất có chuyện gì xảy ra, lập tức sẽ tới yết kiến Mã đại soái.

Mã Vân nhìn hấn chần chờ, chắc là nghe được tiếng nói chuyện, lại không có nghe rõ ràng. Trước mắt là tuyệt đối không thể để người ta biết Từ Anh tiến vào doanh tìm phụ sự tình, bằng không thì ngay cả mình đều trái với Quân Kỷ, còn thể nào ước thúc người bên ngoài nha. Vì vậy, Mã Vân hòa thiện đích nói ra: “Lý Nhị Cầu, có nghe lắm hay không, ta nhớ được ta vừa rồi mơ hồ ngủ rồi, là ta nói chuyện đây sao?”

Lý Nhị Cầu ngăn người, nói ra: “Binh Đại Soái, ta cũng nghe không rõ ràng lắm, hình như là cái gì ‘Giống ta, giống ta’ ?” Trong quân doanh Mã Vân không cho người khác gọi mình “Vương gia”, thường gọi chính mình là “Đại Soái”, tức Mã đại soái.

“Giống ta,” Mã Vân đỏ mặt lên, chắc là Lý Nhị Cầu đem ‘Nghĩ tới ta’ nghe thành ‘Giống ta’, Mã Vân sờ sờ mặt của mình, nói ra: “Giống ta, đây là ý gì? Ta tại sao không có nghe được có người nói chuyện đâu? Lý Nhị Cầu, ngươi cảm thấy ta giống ai nha?”

Mượn Lý Nhị Cầu mười cái lá gan, hấn cũng không dám nói ra “Vương gia, ngài lớn lên thật sự rất giống Sở vương gia” Lạnh như vậy ần dấu đến, đương nhiên lại mượn hấn một trăm cái lá gan, hấn cũng không dám nói ra “Vương gia, ngài không nói ta còn không có phát hiện, ngài vừa nói như vậy, ta còn

thực sự cảm thấy ngại giống ta Lão Gia bên cạnh Lý Cầu Đán hẳn Tam Thẩm Nhị Thúc đại Cháu Ngoại.” Như vậy chán sống mà nói đến.

Mã Vân bỗng ý tứ là lừa gạt thoáng một phát cái này Lý Nhị Cầu coi như xong, thế nhưng mà Lý Nhị Cầu người mặc dù lớn lên Thô Tục, đầu óc thực sự không ngu ngốc, hẳn mấy ngày nay thường xuyên nghe Mã Vân bọn hắn đàm luận đến Cổ Chi Tôn Từ Luyện Binh như thế nào thế nào, chắc hẳn “Tôn Từ” Khẳng định rất lợi hại, Mã đại soái đối “Tôn Từ” Cũng là về mặt bội phục.

Cho nên, Lý Nhị Cầu chần chờ một chút, do do dự dự nói: “Ngài, ngài như..... Như ‘Tôn Từ’.” Lý Nhị Cầu vì cái gì vuốt mông ngựa còn đập trề như vậy nghi đâu? Mấu chốt hẳn không biết cái này tro Tôn Từ rốt cuộc là ai, tuy nhiên Mã đại soái sắc mặt hiền lành, thế nhưng mà sửa chữa người chiêu số số tăng bất tận, hiện tại Toàn Quân Thượng Hạ tuy nhiên cảm kích Mã đại soái đề cao Quân Sĩ Đãi Ngộ, bất quá cũng là tương đương sợ vị này Mã đại soái ngoan chiêu.

Nếu là Văn Nhã Nho Tướng nghe nói như thế, khẳng định mừng đến là mở cò trong bụng, mặt cười đến như đóa hoa tựa như; Nếu là Thô Lỗ Bất Thông viết văn Võ Tướng nghe nói như thế, đoán chừng mười phần ** đem Lý Nhị Cầu cho chém, lại để cho hắn đi gặp cái kia không biết là ai tro Tôn Từ đi. Mã Vân thoát nhìn rất giống Nho Tướng, có thể hết lần này tới lần khác là vị Xuyên Việt Nhân Sĩ, hẳn đối cái này “Tôn Từ”, cũng có chút cảm mạo, lập tức lại không tốt phát tác, đành phải giải thích nói: “Tôn Từ là Tôn Vũ, là ta Trung Cầu bách chiến bách thắng, không gì không đánh được một vị đại tướng quân.” Nói Quân Sự Gia, hẳn sợ Lý Nhị Cầu nghe không rõ, đành phải dùng thông tục Quan Chức đến thay thế.

Ah, nguyên lai là như vậy cái Tôn Từ nha? Lý Nhị Cầu trong nội tâm như vậy niệm đến.

Bất quá từ lúc hôm nay lên, Nhạc Châu trong quân liền lưu truyền cái này một loại nói chuyện: Ngựa của chúng ta Đại Soái, là Tinh Túc hạ phạm, liền sao Vũ khúc Tôn Vũ đều nói, Mã đại soái như hắn. Lời đồn đãi này tản trong lúc vô hình càng là gia tăng lên Mã Vân ở trong quân Uy Vọng.

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Bắt phong phòng

Từ Anh nhẹ nhõm liền xông vào Mã Vân Đại Doanh, lại để cho Mã Vân trong nội tâm ít nhiều có chút tiếc nuối: Lão Từ luyện thời gian dài như vậy bình, kết quả Lão Bà dễ dàng liền lẫn vào. Bất quá cái này tở (tí tí) tiếc nuối rất nhanh sẽ bị ném ra...(đến) lên chín tầng mây đi, tiêu biệt thăng tân hôn, hai người tự nhiên là một đêm triền miên, có nói không hết lời tâm tình.

Ngày hôm sau, Từ Anh liền chuẩn bị lại kiểm ra đi, bất quá Mã Vân lại nhưng mà lo lắng. Vì vậy liền dặn dò Lý cất cao, đình tư cẩn bọn hắn, chính mình mang theo một đội Hộ Vệ tạm hồi trở lại Phủ Thứ Sử, Mã Vân như vậy vừa đi, càng cứng tại toàn bộ doanh cái kia căn dây cung, lập tức liền nổi lòng một nửa, từ trên xuống dưới, tựa hồ cũng thờ phào một cái.

Có Mã đại soái đi theo Huấn Luyện, Quân Sĩ là nhiệt tình mười phần, Quân Quan cũng không dám lười biếng. Điều này cũng làm cho mà thôi, dù sao tham gia quân ngũ phải khắc khổ Huấn Luyện, thế nhưng mà Mã đại soái Huấn Luyện đã xong, cũng không nhàn rồi. Tại Sĩ Quan Cao Cấp xem ra, Mã Vân Thống Binh chiến tranh Năng Lực, còn không rõ ràng lắm, thế nhưng mà tại Trị Quân phương diện, chuyện này quả là tựa là bách niên khó gặp một lần đích thiên tài, cái này thu thập Quân Tâm, đề cao sĩ khí Phương Pháp đó là tầng tầng lớp lớp ah, mặc dù có không ít lỗ thủng, nhưng vẫn là ứng Hồ Hán Tam mà nói: “Cao ah, thật sự là cao!” Lý cất cao, Tào Văn, đình tư cẩn những sĩ quan cao cấp này, mấy ngày nay Huấn Luyện hết, liền tụ tập cùng một chỗ, không chỉ phải nghĩ biện pháp đem những cái...kia lỗ thủng cho bổ sung, nhưng lại muốn theo Mã Văn mạch suy nghĩ đến, vắt hết óc đem những này cùng loại Cương Lĩnh đồ vật, biến thành Thực Tế có thể Chấp Hành cụ thể biện pháp.

Hạ Cấp Quân Quan cũng không thể rồi rảnh, Mã Văn kinh thường tính đi dạo Quân Sĩ doanh trại, cùng binh lính nói chuyện phiếm. Cái này không được có người cùng, được có người cho giới thiệu một chút cái này Quân Sĩ tên gì tên là gì, trong nhà mấy ngụm người; Cái kia Quân Sĩ là ở đâu người, trong nhà vài mẫu. Những gia trưởng này ở bên trong ngắn thì, Hạ Cấp Quân Quan cũng không rõ ràng lắm nha, khiến cho Hạ Cấp Quân Quan suốt đêm bù lại binh lính Tư Liệu.

Toàn bộ Quân Doanh thoải mái nhất trái lại những cái...kia nói chung bình thường Quân Sĩ.

Về tới Phủ Thứ Sử, còn không có cùng Triệu kinh mẹ bọn hắn phiếm vài câu đầu, bên kia Triệu Phô nhận được tin tức, liền hấp tấp tới cho Mã Văn báo cáo công việc.

Triệu Phô đi theo Mã Văn đi vào Nhạc Châu sau, vừa mới bắt đầu là không có gì cụ thể công tác, chỉ là tạm thời bang Mã Văn xử lý một vài sự vụ, trái ngược với Mã Văn Bí Thư đồng dạng. Từ khi ngày đó tại Nhạc Dương lầu dựng phải cái kia hư hư thực thực Lý Đường Mật Thẩm người sau, Mã Văn tâm tư khẽ động, liền cụ thể bố trí Triệu Phô công tác Nhiệm Vụ: Do hắn chủ trì Nhạc Châu tình trạng an ninh, hơn nữa theo Phủ Thứ Sử Hộ Quân cùng Nhạc Châu Bộ Khoái bên trong chuyên môn lấy ra mấy chục người, thành lập một cái an toàn Đốc Sát Tiểu Tổ. Theo như Mã Văn ý tứ, thì ra là Thành Lập, Ngũ Đại Thời Kỳ Bảo Mật Cục cộng thêm Quốc Nội Tình Báo Bộ, không chỉ muốn dò xét Nhạc Châu Bách Tính đang suy nghĩ gì, đang làm cái gì, còn muốn nghe ngóng Nhạc Châu trên thị trường tình huống, vì(thay) giữ gìn trước mắt an định đoàn kết Phong Kiến Chủ Nghĩa kiến thiết cục mặt

cố gắng công tác.

Mã Văn công việc này Nhiệm Vụ bố trí xuống đến về sau, Triệu Phổ đương nhiên biết rõ trong đó tầm quan trọng, hơn nữa cũng lập tức ý thức được cái này bộ môn tại về sau tuyệt đối sẽ là phủ Nhạc Châu bên trong ngành trọng yếu. Sau đó vài ngày một mực tại tích cực công tác. Đáng tiếc cái này Bảo Mật Cục mình cũng không thể nào giữ bí mật. Thật đúng là trả lời một câu ngạn ngữ: “Trên đời không có tường nào gió không lọt qua được.” Bảo Mật Cục cái này tại Mã Văn xem ra, có ý nghĩa trọng đại an bài chiến lược, không đến 2 canh giờ, liền đi lọt tiếng gió. Thạch Văn Đức liền lôi kéo Ngô Ban, trực tiếp đã tìm được Mã Văn, kiên quyết phản đối Mã Văn cái này bố trí.

Mã Văn thiết lập cái này an toàn tổ quân đốc, bản ý là muốn Suu Tác Nhạc Châu Tỉnh Báo, tiến tới nắm giữ Nhạc Châu Dân Tâm hướng đi, vì (thay) chế định cụ thể Chính Sách Phục Vụ. Nhìn thấy thạch Văn Đức, Ngô Ban tới khuyên gián, Mã Văn liền nhiều lần Giải Thích nói cái này an toàn tổ quân đốc công tác là cỡ nào trọng yếu đến cỡ nào, lớn bao nhiêu bao nhiêu ý nghĩa. Ngô Ban ngược lại là rất nhanh sẽ bị Mã Văn cho thuyết phục.

Có thể thạch Văn Đức cùng Ngô Ban không giống với, thạch Văn Đức là Thiên Sách phủ Thập Bát Học Sĩ một trong, lâu lịch Quan Trường, kiến thức rộng rãi, nói trúng tim đen vạch vấn đề chính thức chỗ, trực tiếp liền cho đội lên trở về, nói ra: “Hạ Quan Tự Nhiên cho rằng, cái này an toàn Đốc Sát có lợi Địa Phương Tự Nhiên rất nhiều, bất quá tệ nạn cũng là rất rõ ràng. Thánh Nhân viết: Quân Tử bằng phẳng. Vương gia đòi (thay thế) thiên tuần Mục Nhất Phương, xử sự Tự Nhiên nên Chính Đại Quang Minh, dùng nhìn thẳng vào nghe, sao có thể cửa quay phái người nghe ngóng việc nhà đầu lý, dòm người ** đầu! Hơn nữa.....”

Thạch Văn Đức nói xong nhìn thoáng qua Triệu Phổ, tiếp tục nói: “Hơn nữa cái này ‘An toàn tổ quân đốc’ trách nhiệm cũng không rõ ràng, xin hỏi Vương gia, Nhạc Châu Quan Viên hoạt động phải hay là không cũng thuộc về Nhạc Châu thị trường Tỉnh Báo nha? Nếu như là như vậy cái này cơ cấu chẳng phải trở thành giám thị Quan Viên sinh hoạt cá nhân tổ chức ư? Cái này chẳng phải rét lạnh Quan Viên chi tâm mà?”

“Vẫn còn có, nếu như ‘An toàn tổ quân đốc’ phát hiện một ít làm loạn hành vi, hoặc là nghe phong phanh Đạo Nhất chút ít bất lợi tin tức, như vậy nó là không phải có quyền lợi, lập tức tiến hành bắt, thẩm vấn đầu?”

Mã Văn lẩm bẩm nói: “Cái này..... Cái này.....”

Thạch Văn Đức tiếp tục nói: “Nếu như là bắt dân chúng tầm thường cũng là mà thôi, nếu như là Sĩ Tử, nếu như là Quan Viên đầu? Phải hay là không cũng có thể tùy ý bắt đầu? Vạn Nhất cái này Quan Viên là triều đình Trọng Thần đầu? Phải hay là không cũng có thể như vậy qua loa bắt đầu?”

“Vương gia, cái này cái này Nha Môn, nếu như tại Hiền Giả trong tay cũng là mà thôi, thế nhưng mà một khi rơi vào bụng dạ khó lường chi nhân trong lòng bàn tay, mượn cơ hội áp chế, như vậy liền thật sự Quốc Tướng không nước.”

Mã Văn bên cạnh Triệu Phổ tại thạch Văn Đức nhìn gần hạ, cũng là mồ hôi lạnh rơi, biện mà nói, thạch Văn Đức mà nói luôn nói “Vạn Nhất như thế nào.” Cái này Vạn Nhất sự tình, ai lại dám đánh cam đoan, ai lại biện tình huống. Không phân biệt mà nói, thạch Văn Đức bây giờ là nói thật dễ nghe, tin tưởng Triệu Phổ trung thành và tận tâm, thế nhưng mà Vạn Nhất về sau xảy ra điều gì sai lầm, cái này thạch Văn Đức nói không chừng sẽ chết cầm lấy điểm ấy không tha.

Cuối cùng Mã Văn bị hỏi á khẩu không trả lời được, đành phải tỏ thái độ, “An toàn tổ quân đốc, chỉ có thu thập Tỉnh Báo Công Năng, không chỉ không có bắt, thẩm vấn quyền lợi, liền giám thị Quan Viên đều muốn lập hồ sơ.”

Thạch Văn Đức nghe xong lời này, thần sắc buông lỏng, nói ra: “Như vậy Vương gia, cái này cơ cấu liền không thích hợp gọi ‘An toàn tổ quân đốc’, có lẽ đổi tên gọi là ‘Bất phong phòng’. Danh không chánh, tất ngôn không thuận mà.”

Lần này đối thoại là Mã sở trong lịch sử nổi tiếng “Nhạc Châu tấu đối”, là Mã Sở Hoàng thất Quân Quyền cùng Sĩ Đại Phu Giai Cấp Tướng Quyền lần thứ nhất xung đột. Lúc ấy ở đây chỉ có bốn người: Mã Văn, thạch Văn Đức, Triệu Phổ, Ngô Ban. Hậu Thế Sử Học Gia Phân Tích, trận này tấu đối, biểu hiện ra xem là 2v2, nhưng mà (là) Tham Khảo Triệu Phổ về sau với tư cách, trận này Đấu Tranh trên thực tế là một hồi không công bình 1v3, Mã Văn một người đối thạch Văn Đức, Triệu Phổ, Ngô Ban ba người. Đối mặt thạch Văn Đức đăm đăm bức người câu hỏi, có lẽ là xuất phát từ lung lạc mục đích, có lẽ là Mã Văn còn không có ý thức được cái này bộ môn mang tính then chốt tác dụng, Mã Văn rút lui, Mã sở cái thứ nhất Đạc Vụ Tổ Chức cứ như vậy chết từ trong trứng nước.

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Nhạc Châu lời đồn đãi

Nơi có người, có hay không Giang Hồ, cái kia không nhất định, nhưng nơi có người liền nhất định có Bát Quái.

Căn cứ cái này Lý Luận, Nhạc Châu phổ phường tầm đó là nhất định sẽ có một ít lời đồn đãi chuyện nhảm . Đi qua Nhạc Châu có lời đồn đãi gì chuyện nhảm, đó cũng không rất dễ dàng khảo chứng. Bất quá từ khi Mã Vân đốc nhạc đến nay, Nhạc Châu bình thường chỉ có hai loại Bát Quái, một loại là chuyện nhà, ví dụ như: Bên cạnh Lý gia đi lớn mẹ tiểu Cháu Ngoại em vợ Cửu Cửu gia, một con lợn sinh ra một cái Tiểu Mã Cầu; Cửa đối diện Vương Nhị Ma gia dựng Hai Kiềm Tôn Tử cùng đầu đường Hồ Nhị lăng gia Cửu Cửu cháu nhỏ Kết Bái vì huynh Chương, như vậy Hồ Nhị lăng liền gắng phải Vương Nhị chấp choạng gọi hần gọi “Thúc Thúc”, Vương Nhị chấp choạng hết lần này tới lần khác liền không hỏi Hồ Nhị lăng gọi “Thúc Thúc”, Hồ Nhị lăng dưới sự giận dữ, liền quyết định không trả năm trước mượn Vương Nhị chấp choạng nửa xuyên thiết tiền, Vương Nhị chấp choạng tức giận phía dưới, liền đánh Hồ Nhị lăng gia Cửu Cửu cháu nhỏ, hiện tại cái này mấy nhà người đang gõ quan tòa đầu.

Vẫn còn có một loại, liền so sánh đặc thù , nói cái gì từ khi Ngũ vương gia đốc nhạc đến nay, Thành Tây có một gọi Lý Cầu Thặng, trong nhà hần nửa mẩu lúa nước, trong đó một cây rõ ràng dài ra Thập Bát cái cây lúa tuế; Còn có cái gì từ khi Mã công tử đốc nhạc về sau, trong nhà cũng dần dần đã có tiền nhân rồi, sinh hoạt đều An Định rất nhiều; Còn có cái gì Ngũ vương gia tựu là Loạn Thế Đại Cứu Tinh, các nơi Bách Tinh, các lộ Anh Hùng Hào Hán nhao nhao tìm nơi nương tựa. Tóm lại là nói, từ khi Ngũ vương gia đốc nhạc đến nay, chúng ta Nhạc Châu Phong Kiến Chủ Nghĩa Kiến Thiết tinh thể một mảnh Đại Hào.

Nhưng hôm nay Triệu Phổ lại nhưng mà đã mang đến một cái mới đích lời đồn đãi: Nhạc Châu muốn xuất binh đánh Nam Bình !

Biết rõ đánh Nam Bình người, chỉ có Mã Vân, Lý cất cao, Triệu Phổ, Ngô Ban, đình tư cần, Tào Vân, Mã Quang sáng, liền thạch Văn Đức cũng không biết . Mã Quang sáng tại phía xa Quy Châu, Lý cất cao, đình tư cần, Tào Vân đều tại trong quân doanh, kia lời đồn đãi là như thế nào truyền đi đây này? Ngũ tới đây, Mã Vân trên mặt không tự chủ được dẫn theo một tia nghi kị.

Triệu Phổ tựa hồ cũng không hề nhìn ra Mã Vân tâm sự, nói tiếp: “Tin tức này, là tại hai ngày trước đầu tiên tại Lâm Tương huyện xuất hiện , rồi sau đó nhanh chóng tại Nhạc Dương truyền bá ra đâu.”

“Căn cứ tuyên báo, bây giờ còn đang đàm luận những chuyện này người, của cái đều là trong sạch . Đương nhiên không có mệnh lệnh của ngài, bắt phong phòng cũng không dễ tiến thêm một bước Điều Tra.”

Mã Vân đem vỗ bàn một cái, vội la lên: “Triệu huynh, đã như vậy, vậy ngươi còn không tranh thủ thời gian bẩm báo ta, tranh thủ thời gian đi thăm dò nha.”

Triệu Phổ sắc mặt không thay đổi, nói ra: “Vương gia, đừng vội, Thuộc Hạ cho rằng đây là không thể đi tra.”

Phòng miệng dân thẳng tại phòng sông ah! Mới vừa rồi là sót ruột Quân Tinh tiết lộ, kinh (trái qua) Triệu Phổ vừa nói như vậy, Mã Vân trở lại mùi vị đến rồi, đối phó lời đồn đãi, bắt người thăm vấn, tìm căn nguyên (đào) bả , đây cũng không phải là biện pháp gì tốt, cái này không bày rõ ra là giấu đầu lòi đuôi mà. Thế nhưng mà lão chẳng quan tâm cũng không phải biện pháp nha.

Mã Vân mắt nhìn Triệu Phổ, thẳng này khuyên can sau này mình cũng không nói nhiều lời nói, làm chủ soái, luôn hỏi thủ hạ phải nên làm như thế nào, cũng có chút không quá phù hợp.

Tin tức là từ Lâm Tương tới, Lâm Tương huyện thế nhưng mà cùng Lý Đường hàng xóm gần đây, nghĩ đến trên Nhạc Dương lâu đọng phải Lý Đường Mật Thám, Mã Vân cười nói: “Đã tin tức đầu tiên tại Lâm Tương xuất hiện, như vậy không phải là chúng ta người không cẩn thận tiết lộ . Bất quá Lý Đường người rõ ràng có thể đoán được kế hoạch của chúng ta, Hắc Hắc, vấn đề này liền thật sự khó làm . Cái này lời đồn đãi chặn lại không chặn nổi, không chặn mà nói, sớm muộn cũng sẽ rơi vào tay Nam Bình đi.”

Triệu Phổ gật gật đầu, nói ra: “Vương gia, đã cái này lời đồn đãi đã truyền bá ra , chỉ sợ sớm đã rơi vào tay Nam Bình .”

Mã Vân nhất lắng, cười nói: “Cái kia Nam Bình chẳng phải là lời đồn đãi nổi lên bốn phía, trước đó vài ngày, chúng ta không phải tại Nam Bình thả chút ít Thực quốc chuẩn bị Công Kích Quy Châu tin tức mà, hiện tại lại có chúng ta muốn đánh Nam Bình tin tức. Nam Bình đây không phải là loạn.....”

Mã Vân trong nội tâm hóa hoa lóe lên, nói ra: “Triệu huynh, đã không thể chặn, chúng ta không bằng đạo. Vốn từ nam bình bên kia tới Nạn Dân liền rất nhiều , chúng ta liền tàn điểm Nam Bình Vương chính sách tàn bạo, sau đó lại tàn địa Trung Nguyên, Thực quốc, Đại Sở các loạiđội khắp nơi Thực Lực, đều chuẩn bị đối Nam Bình động thủ tin tức như vậy đến.”

Triệu Phổ âm hiểm cười nói: “Tốt nhất tại thêm giờ Nam Bình Tướng Sĩ, Bách Tinh, Bách Quan đối Nam Bình Vương bất mãn, đem vũng nước này triệt để quấy đục. Lại để cho Nam Bình Vương đi hao tổn tâm trí a.”

Mã Vân hiểu ý cười, bỗng nhiên hần lại nghĩ tới cái gì, nói ra: “Đã Lý Đường biết rõ chúng ta muốn xuất binh Nam Bình, nếu như bọn hần thừa cơ tập kích Nhạc Châu, chúng ta nên làm cái gì bây giờ nha?”

Triệu Phổ nhìn nhìn trong tay nắm bắt những tin tình báo này, nói ra: “Vương gia, theo như thuộc hạ thấy, Lý Đường sẽ không ra binh .”

Lớn như vậy một cái tiện nghi, Lý Đường sẽ không chiếm ư? Bỗng nhiên, Mã Vân nở nụ cười: “Triệu huynh, ngươi thật sự là của ta Gia Cát Lượng ah.”

Triệu Phổ cũng cười nói: “Thuộc Hạ ngược lại càng hi vọng Vương gia ngài là Hán Cao Tổ.”

Mỗi người đều ưa thích bị người thổi phồng, Mã Vân cũng không ngoại lệ, hần cười nói: “Chúng ta đây muốn cùng một chỗ cố gắng rồi.” Nói xong thờ dãi: “Lý Đường nhân tài thật đúng là nhiều nha, cũng tỷ như nói ngày đó chúng ta gặp chính là cái người kia, rõ ràng đều đoán được ý đồ của chúng ta .”

Triệu Phổ ở một bên cười nói: “Trên đời không việc khó, chỉ sợ Hữu Tâm Nhân. Từ khi vâng mệnh thành lập bắt phong phòng về sau, ta liền ra mệnh lệnh thuộc thu thập năm gần đây Nhạc Châu Tiền Thuế tình huống. Nay Hạ, Nhạc Châu lúa nước mùa thu hoạch, thế nhưng mà trên thị trường lúa nước giá cả cũng không hề hạ thấp, cũng không có Đại Tông Lương Thực thâu vận, điều này nói rõ cái gì, điều này nói rõ có người tại rất nhiều lượng mua sắm lúa nước, mà loại này mua sắm, Nhạc Châu Phủ Thứ Sử cũng không hề can thiệp, chẳng phải đã chứng minh đây là Nhạc Châu Phủ Thứ Sử tại đại lượng mua sắm Lương Thực mà. Trước mắt loại tình huống này, trừ hàng Lương Thực chẳng phải vì chiến tranh ư? Tại liên lạc với Nam Bình nay Hạ không thu hoạch được một hạt nào tình trạng quần bách, Hữu Tâm Nhân là không khó suy đoán.”

Mã Vân gật gật đầu, vỗ vỗ Triệu Phổ bả vai, nói ra: “Triệu huynh thật là lớn tài nha, theo trong dấu vết có thể phân tích ra một phần Tri Thế chi Văn Chương, Huỳnh Chương thật sự là bội phục ah.”

Triệu Phổ cũng cười nói: “Vương gia, ngài phải chú ý Ngôn Hành. Nhắc tới Nhân Tài, Thiên Hạ đây chính là rất nhiều, liền xem có thể hay không bị người chủ sử dụng.”

Mã Vân cười ha ha, Triệu Phổ ý ở ngoài lời, hẳn nghe rõ, hẳn vừa rồi một mực lo lắng Lý Đường Nhân Tài phản động, hiện tại Lịch Sử đã cải biến, nói không chừng cái kia Lý Đường Trung Tông Vương Bát Chi Khí đột nhiên bộc phát, đảm nhiệm hiền dũng có thể, cách tân cầu biến, cái kia Mã Vân chi có thể thực Tiểu Lực ngược, chỉ có thể sớm làm xám xịt tìm nơi nương tựa Sài Vinh.

Hiện tại lời đồn đãi này truyền tới, không liền nói sáng tỏ, có thức chi sĩ ý kiến, Lý Đường triều đình cũng không nghe theo. Bằng không lạng lẽ không âm thanh không nói lời nào, chờ Mã Vân đi đánh Nam Bình, trực tiếp phát binh, đánh chiếm Nhạc Châu, chỉ cần chuẩn bị tốt, cái kia Nhạc Châu là tất nhiên cần phải tay. Như vậy tức lấy lòng tại Nam Bình, lại suy yếu Sở quốc, lúc này mới thật sự là một mũi tên trúng hai con nhạn.

Cái này Đại Tiểu hai cái Hồ Ly, chính không có việc gì vụng trộm cười thời điểm. Chỉ thấy Lý cất cao đi đến, nói ra: “Vương gia, đại hi ah, không, Song Hi Lâm Môn ah.”

“Gi hi chi có nha?”

“Chương Nhất Padang huyện bị đánh ra rồi; Chương Nhị, Sở vương gia nếu lần nhập cổng Trung Nguyên !”

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Nhập cổng

Trường Sa.

Từ đó Trường Sa hướng nghị định ra đến, tiếp tục nhập cổng Trung Nguyên về sau, Phạm Chất cùng Phó Sứ mấy ngày nay trôi qua có thể không thoải mái. Theo Đại Tấn triều đình góc độ mà nói, có Phiến Trần tự nguyện vận chuyển Tiền Thuế, đây là trong lòng có Quân Phụ một loại biểu hiện, có lẽ sâu sắc cổ vũ mới đúng; Thế nhưng mà kẻ dân cũng biết Thiên Hạ không có cơm trưa miễn phí, những số tiền này lương thực bắt đầu ăn, nói không chừng sẽ đem mình cho bị phồng miệng đầy bong máu.

Hướng nghị về sau, Sở vương March phạm còn triệu kiến Phạm Chất hai người bọn họ lần, mỗi lần đều là làm thơ về tranh, ngắm cảnh ngắm hoa. Bình thường thời điểm, 16 Học Sĩ cũng là thường xuyên đến nhà báỉ phỏng, dĩ thường thân thiện. Hôm nay sách phủ 16 Học Sĩ [Thác Bạt hằng, thạch Văn Đức ngoại trừ], đàm luận lên Thi Họa đến, thật đúng là không cho không, từng cái Kiến Thức trác tuyệt, tài hoa ngất trời, Trường Kỳ thâm thụ Bắc Phương Vũ Phu độc hại Phạm Chất, không nghĩ tới mình còn có một ngày có thể cao như thế đàm nói thoải mái, thực sự điểm giết mình kiếp trước cảm giác: Mười tám năm học hành gian khổ, rốt cục đã có phát huy Địa Phương, không giống tại Bắc Phương, mặc dù có cái Hàn Lâm Học Sĩ tên hàm, Địa Vị còn không bằng Cẩm Quân đảm kia Vũ Phu dưới trướng một cái nhỏ nhỏ người phụ trách văn thư. Nếu không phải trong nội tâm tồn lấy sự tình, Phạm Chất mấy ngày này cũng là trôi qua thích ý vô cùng.

Có thể thời gian dần qua, Phạm Chất đã cảm thấy không phải khẩu vị. Phạm Chất là người đọc sách không giả, thế nhưng không phải con một sách, coi như là như lỗ ắt mình như vậy con một sách, mua rượu thời điểm cũng là biết rõ muốn xếp hạng ra năm cái tiền đồng. Cái này Sở vương chỉ điểm triều đình lần nữa nhập cổng, hẳn rốt cuộc là muốn cầu cái gì Phong Thuồng đầu? Tương tượng hoàng thượng cái kia tới tâm phiền muộn ánh mắt, Xu Tượng cái kia ánh mắt lạnh lùng, Trọng Nguyên diện vô sĩ giáp vàng cái kia hiện ra Thanh Quang Trường Dao, vẫn còn có Phó Sứ cái kia lập loè biểu lộ, Phạm Chất liền điểm không rét mà run, trong nội tâm âm thầm hạ quyết tâm: Điều kiện này cũng không thể thuận miệng đáp ứng.

Cái này mới vừa buổi sáng, chỉ thấy người gác cổng phía trước bấm báo nói: “Đại nhân, Từ Trọng nhĩ Từ đại nhân cầu kiến.”

Phạm Chất hai ngày này thực sự điểm trà không tư, cơm không muốn, hẳn và Phó Sứ phân ở hai viện, tại Trường Sa cũng ngày người mười ngày. Nhưng

này Sở vương tức không cho đi, mà không nói chuyện Điều Kiện. Thời gian này biểu hiện ra nhìn xem rất nhẹ nhàng, thế nhưng mà Phạm Chất trong lòng nhưng lại càng ngày càng áp lực. Sở vương đã quyết định muốn lúc này nhập cống, rồi lại nhưng mà không hướng mình lộ ra, điều này nói rõ cái gì, nói rõ Sở quốc Nội Bộ còn không có đạt thành nhất trí. Hi vọng điều kiện của bọn hắn đừng (không được) quá hà khắc rồi.

Lúc này nghe được người gác cổng bẩm báo, liền vội vàng nói:“Còn không mau thỉnh Từ đại nhân tiến đến.” Nói xong chính mình còn vén rèm cửa, sử (khiến cho) giai mà xuống nghênh đón Từ Trọng nhĩ.

Không bao lâu, Từ Trọng nhĩ cái kia Kinh Điển tiếng cười liền truyền đến:“Ha ha, Văn tổ huynh, nói cho ngươi biết một tin tức tốt nha.”

Tại Trường Sa, con người làm ra dao thót, ta là thịt cá, lại nào có cái gì việc vui nha. Lời tuy như thế, Phạm Chất thực sự không tốt biểu lộ ra, cười nhạt nói:“Đông Dã huynh, tại hạ gì hi chỉ có nha?”

Từ Trọng nhĩ tựa hồ hoàn toàn không nhìn ra Phạm Chất cười miễn cưỡng, nghiêm trang nói:“Sở vương để ở xuống nhìn nhìn Văn tổ huynh, như Văn tổ huynh Thân Thể không việc gì, ngày mai sẽ đưa Tiên Sinh Bắc quy .”

Phạm Chất như khốn điều: fuk thoát từ đây đồng dạng, lập tức vui vẻ nói:“Lúc này thật đúng.”

Từ Trọng nhĩ vẻ mặt tươi cười nhẹ gật đầu, hơn nữa hướng trong đại sảnh nhìn nhìn.

Phạm Chất lấy tay vỗ một cái cái trán, cười nói:“Đông Dã huynh, chuộc tội, chuộc tội. Xem ta đều đã quên, mời ngươi tới Đại Sảnh đã ngồi. Thỉnh, thỉnh.....”

Từ Trọng nhĩ lại nói:“Người gặp việc vui Tinh Thần thoải mái. Tại hạ cũng là dính Văn tổ huynh quang nha.”

Phạm Chất đem Từ Trọng nhĩ lui qua phòng khách ngồi xuống, phương nói ra:“Tại Trường Sa mấy ngày nay, ngược lại là nhiều hơn quấy rầy Sở vương gia, cái này.....”

Từ Trọng nhĩ cười ngăn lại nói:“Văn tổ huynh, Đại Biểu triều đình, không xa ngàn dặm, lao tới ta Đại Sở. Ta Đại Sở tự Sở vương mà xuống, đối Tiên Sinh đều là rất cảm kích. Đại Sở chỗ vắng vẻ, ta Vương đời (thay thế) thiên tuần thú nơi đây, trong đó gian khổ có thể nghĩ. Hôm nay vừa gặp Thiên Sứ đã đến, đã nghỉ ở lâu Thiên Sứ mấy ngày, cũng tốt trở lại trong triều đem ta Sở vương đối triều đình từng quyền lòng kính trọng, đem ta Đại Sở phong thổ, Địa Vực tình thế, hướng Hoàng thượng tình tế cho thấy.”

Phạm Chất lấy cớ nói:“Cái này hiển nhiên, cái này hiển nhiên. Tại hạ tại sở trung mấy ngày, đã cảm giác sâu sắc Đại Sở chi giàu có, Dân Phong chi hiền lành, đây đều là Sở vương cùng Chư Vị đại nhân cần tại thi hành biện pháp chính trị nguyên nhân . Không biết rõ ngày, bao lâu lên đường ah?”

Từ Trọng nhĩ trên mặt đáng tươi cười, tinh tế phẩm lấy nước trà, lại nhưng mà không đáp lời.

Phạm Chất cảm thấy sốt ruột, rồi lại nhưng mà không tốt thúc giục, đành phải để xuống tính tình yên lặng chờ đợi.

Thế nhưng mà Từ Trọng nhĩ thật đúng là thương thức trà Cao Thủ, cái này chén nước trà hắn thương thức cả buổi tài uống hết một ngụm nhỏ. Cái này phòng khách hào khí liền ảm ảm lộ ra có chút xấu hổ .

Phạm Chất đầu óc thật đúng là dễ dàng, hắn nhìn xem Từ Trọng Nhĩ Tâm hạ cảm thấy kỳ quái, tức cẩn thận lại sẽ nhớ một bên mới vừa nói mà nói. Có một vấn đề hắn chú ý tới, Từ Trọng nhĩ câu nói thứ hai nói rất đúng “Như Văn tổ huynh Thân Thể không việc gì, ngày mai sẽ đưa Tiên Sinh Bắc quy .” Trong khoảng thời gian này Phạm Chất cùng Từ Trọng nhĩ bọn hắn mặc dù không thể nói là Tenten gặp mặt, nhưng tiếp xúc cũng là tương đương nhiều lần, Phạm Chất đi vào Trường Sa về sau Thân Thể vẫn luôn rất tốt nha, như thế nào biết nói một câu như vậy đâu?

Phạm Chất đầu óc nhanh quay ngược trở lại, điều tra mà hỏi:“Sở vương thế nhưng mà có chuyện gì, để ở hạ hướng Hoàng thượng bẩm báo ư?”

Từ Trọng nhĩ nghe xong lời này, mới chậm rãi đem chén trà buông, đáng tươi cười phai nhạt xuống dưới, vẻ mặt do dự thờ dài một tiếng nói ra:“Đại Sở chỗ vắng vẻ, sản vật chưa đủ, Sở vương thống trị nơi đây khó ah.”

Phạm Chất Tâm Nói: Điều Kiện đến rồi, bề bọn khiêm tốn nói:“Sở vương Nhân Giả yêu dân, Đông Dã huynh v.v. Tri Thế chi Lương Tài, chắc hẳn khó hơn nữa sự tình cũng là giải quyết dễ dàng.”

Từ Trọng nhĩ lại nhưng mà giống như không có nghe tiếng trong lời nói lời nói bên ngoài ý tứ, hay vẫn là bộ kia khổ mặt, nói:“Khó ah, khó ah, danh không chánh, tất ngôn không thuận ah.”

Phạm Chất trong nội tâm nhảy dựng, Sở vương đây là muốn làm gì? Hắn đã đã tiếp nhận hoàng thượng Phong Thuồng, bây giờ là Nhất Phương Chư Hầu, đời (thay thế) thiên tuần thú, sao có thể nói là danh không chánh đâu?

Từ Trọng nhĩ vuốt vuốt chén trà, tiếp tục nói:“Hoàng thượng dùng trúc sắc phong ta Vương, này Tam Công Chi Lễ cũng. Sở địa Bách Tính, người đều có oán hận, đều nói ‘Đương Kim Thiên Từ, không trọng đại sở.’ Sở vương gia tuy nhiều tăng áp lực chế, thế nhưng mà cứ thế mãi, tổng không phải biện pháp. Cho nên, có thể Thỉnh Văn tổ huynh, về triều diện thánh thời điểm, hướng Hoàng thượng góp lời vài câu có thể nha?”

Phạm Chất trong nội tâm lấp bắp kinh hãi, Tam Công Chi Lễ sắc phong, cùng Quốc Vương Chi Lễ sắc phong, mặc dù đều là thần thuộc, trong lúc này khác nhau vậy cũng rất lớn cái đó, dùng Tam Công Chi Lễ, nói rõ Đại Sở cái địa phương này là triều đình, người Mã gia chỉ là tạm thời Quản Lý, dùng Quốc Vương lễ, vậy coi như là thừa nhận cái địa phương này Độc Lập, cái này Đại Sở sau này sẽ là Đại Tấn Chúc Quốc, mà không phải Phiên Trấn.

Phạm Chất mặt lộ vẻ khó xử, chậm rãi nói ra:“Đồng Dã huynh, việc này quan hệ trọng đại, tại hạ tại Đại Tấn chỉ là Tiểu Lại, chỉ sợ không thể làm chúa oí.”

Từ Trọng nhả hừ lạnh nói:“Đại Tấn dùng Tiểu Lại sắc phong ta Vương, chẳng phải là khinh người quá đáng!”

Phạm Chất trong nội tâm cả kinh, thần sắc thượng thì có điểm bối rối, nói:“Cái này..... Cái này..... Việc này không bằng do tại hạ hồi trở lại kinh báo cáo hoàng thượng, về phần hoàng thượng có thể hay không đáp ứng, Hạ Quan thật sự là không thể cam đoan ah.”

Vượt quá Phạm Chất ngoài ý liệu, Từ Trọng nhả nghe xong cái này lập lòe nước đôi mà nói về sau, lập tức mặt lộ vẻ đáng tươi cười, nói ra:“Văn tổ huynh, như có thể như thế, ta đây Đại Sở chắc chắn ghi khắc Các Hạ tình. Đã Văn tổ huynh đã đáp ứng, tại hạ trở về đi về phía Đại Vương bẩm báo. Cáo từ.”

Nói xong, Từ Trọng nhả liền đứng dậy đi ra ngoài, sau lưng Phạm Chất cấp thiết nói:“Đồng Dã huynh,..... Đồng Dã huynh,..... Từ đại nhân, tại hạ chỉ có thể hết sức, cũng không thể cam đoan ah.”

Nhìn xem Từ Trọng nhả đi xa Thân Ảnh, Phạm Chất trùng trùng điệp điệp giậm chân một cái, thở dài:“Ta cũng không cam đoan nha.”

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Danh Thần

“Vương gia, ngài như thế nào vẫn còn trong quân doanh nha? Tranh thủ thời gian chuẩn bị một chút, chúng ta đi nghênh đón Thiên Sứ nha?”

Lý cất cao khó được có loại này vẻ mặt lo lắng, Mã Vân trong nội tâm không khỏi oán thầm đến: Thiên Sứ, là nam, hay vẫn là nữ, lớn lên thế nào nha? Một cái Đại lão gia, ô lấy chúng ta lớn như vậy Lễ Tướng nghênh mà.

Nhìn xem Mã Vân giống như cười mà không phải cười biểu lộ, Lý cất cao ít có vội la lên:“Vương gia, ngài cũng không thể xem thường người này, người này quả thật có Tài Hoa, lần trước ta cùng vạn sạch huynh [Ngô Ban, chữ vạn sạch] cùng người này nói chuyện phiếm, liền phát hiện người này Kiến Thức trác tuyệt, tuyệt không phải tầm thường người đọc sách, như có có thể có người này tương trợ, như vậy Vương gia càng là như hô thêm cánh.”

Mã Vân gần đây có chút vênh váo hò hét, làm khởi sự đến, cũng không giống đi qua như vậy được chẳng hay chớ, vì cái gì? Bởi vì thủ hạ có Triệu Phổ, Phan Mỹ nha, có những người tài giỏi này làm việc, Mã Vân lòng tự tin “Tăng Tăng” hướng thượng tháo chạy, ngay tiếp theo xem người Nhân Quang cũng tới đi. Ngũ Đại Văn Thần trung ngư bức nhất người là ai: Vương Phác ah, bất quá người này tại Mã Vân dưới sự trợ giúp [Mã Vân cảm giác mình vẫn là ở Vương Phác thoát khỏi Sandvig hàn chuyện này, làm ra tích cực tác dụng], đã Kim Thiên Thoát Xác đi Hà Đông. Những người còn lại bên trong, ngư bức nhất chính là cái kia đã tại Mã Vân bên này.

Trước mắt, nhìn xem Lý cất cao có chút sốt ruột, Mã Vân đột nhiên nghĩ đến thằng này mấy tháng trước, từng đề nghị hắn đi tìm Vương Phác, nói rõ thằng này còn có chút Nhân Quang, vì vậy, lòng hiếu kỳ lại lên, Vẫn Nói:“Tiên Sinh, người kia là ai nha?”

Lý cất cao nhất lắng, Bành song không phải thường cách một đoạn thời gian sẽ đem Trường Sa tình huống, đưa đến Nhạc Châu tới rồi sao? Như thế nào vị này Ngũ vương gia không biết nha? Hắn nhưng lại không biết, gần đây Mã Vân vừa mới tham gia công tác, công tác tính tích cực còn rất cao, bề bộn thật sự là hôn thiên ám, đã có một hồi không lo nổi xem cái này Trường Sa tin tức.

Lý cất cao nói ra:“Người này họ Phạm, tên chất, Tự Văn tổ. Là Đại Tấn Hàn Lâm Học Sĩ.”

Phạm Chất? Mã Vân sững sốt một chút, đây cũng là một vị Ngưu Nhân ah. Trong lịch sử, Sài Vinh Xung Đế về sau, trên căn bản là mỗi năm đều có Đối Ngoại phát động Chiến Tranh, trong này, Phạm Chất là lập nhiều công lao hân mã. Nếu là không có Tiên Thuế, nếu Dân Chúng mình cũng ăn không đủ no, người còn có thể đánh không ngừng mà Đối Ngoại chiến tranh ư? Người này tại gom góp Tiên Thuế, trấn an Bách Tính phương diện này, thật là có một tay.

Bất quá, Phạm Chất cũng không phải là không có tật xấu. Hắn chỉ ít có hai điểm tật xấu, Chương Nhất, với tư cách Sài Vinh thân tín Đại Thần, Vương Phác chết rồi về sau thủ tịch Văn Thần, hắn không có đối với phía dưới Quan Viên, tiến hành hài lòng ước thúc, đã không có giải đến phía dưới Quan Viên đang làm cái gì. Sài Vinh chết rồi về sau, Triệu Khuông Dận rất nhanh sẽ phát động Chính Biến, muốn nói Triệu Khuông Dận phát động Chính Biến

là dưới tình thế cấp bách sự bất đắc dĩ tiến hành, chỉ sợ không ai sẽ tin tưởng. Như vậy Triệu Khuông Dận phát động Chính Biến nhất định là có dự mưu, Triệu Khuông Dận có lẽ đã sớm có ý nghĩ này, đã sớm có Nhất Bang từ Thế Lực rất lớn thân tín, thế nhưng mà thân là Thủ Tướng Phạm Chất rõ ràng một điểm sẽ không có phát giác, vậy thì không thể không nói Phạm Chất làm việc cũng không tệ lắm, xem người vậy thì kém một ít; Chương Nhị, với tư cách Đại Chu Tam Triều Nguyên Lão, Quách Uy đem Phạm Chất theo xỏ xính Địa Phưong, cứ thế mà đề bạt thành triều đình Trọng Thần, cái này ơn tri ngộ, cũng không nhỏ đi à nha. Thế nhưng mà Triệu Khuông Dận Chính Biến về sau, hần vốn là thất kinh, sau đó liền trực tiếp hướng hần Lão Tiền Bối, Ngũ Đại Kỳ Nhân Phùng Đạo học tập, Vi Thần Khí Tiết điểm này một mực bị Hậu Nhân chỗ lên án.

Đại Cữu Từ, đã Tỳ Phu giúp cho người Thủ Tịch Mưu Sĩ cho bắt cóc, vì Công Bình đề..., ta sẽ đem Phạm Chất cũng cho lưu lại đi. Vậy cũng là Tỳ Phu bồi thường cho người. Mã Vân đi theo Lý cất cao, vừa đi vừa muốn --

Tại Động Đình hồ Thượng Thừa thuyền Bắc Thượng Phạm Chất, như thế nào cũng không có nghĩ đến, tại Nhạc Dương còn có thể đã bị nhiệt tình như vậy tiếp đãi. Đường nhiên, Phạm Chất dọc theo con đường này, trong nội tâm đoán chừng một mực tại nhắc tới chính là: Từ đại nhân, ta sao không có hướng các người cam đoan nha.

Tại quan thuyền còn chưa tới Nhạc Dương môn, chỉ thấy Nhạc Dương môn bên kia cờ thưởng pháp phối, người này tuy nhiên không nhiều lắm, có thể thấy được cầm đầu những người kia Khí Thế, chung quanh Vũ Sĩ cảnh giác thần sắc, mấy người kia nhất định là Nhạc Châu tai to mặt lớn.

Phạm Chất sửa sang lại thoáng một phát tâm tình, chậm rãi theo cặp bờ trên boong thuyền xuống, cái này còn chưa đi đến trên bờ đến đâu, chỉ thấy trên bờ có người vurun tay, vịn hần nói: “Phạm đại nhân, một đường khổ cực. Tiểu Vương tại Phủ Thứ Sử hơi lẩn rệu nhạt (lạt), mong rằng Tiên Sinh có thể ở thêm mấy ngày.”

Phạm Chất vừa mới muốn đuổi ra cánh tay hất tay của hần ra, nghe hần vừa nói như vậy, vội vàng càng làm cánh tay cho thu hồi lại. Người này lại là Sở vương Ngũ nhi tử -- Mã Quang vân.

Mã Vân ngược lại giống như không phát hiện Phạm Chất cái này vụng tay Động Tác, gấp Phạm Chất đến trên bờ, càng là thân thiện nắm Phạm Chất tay, nói ra: “Đến..... Đến..... Đến, ta tiễn đưa Tiên Sinh lên ngựa, cùng một chỗ hồi trở lại Phủ Thứ Sử.”

Phạm Chất tại hai ngày tại Sở quốc cũng là cảm khái rất nhiều, mặt này mang dáng tươi cười Văn Nhục chi sĩ, thế nhưng không thể so với Đại Tấn cái kia quyền trọng nhất phưong Võ Tướng nhóm: đám bọn họ dễ dàng đối phó ah. Vội vàng khiêm tốn nói: “Không dám, không dám, Hạ Quan hà đức hà năng, an dám Lao Động Ngũ vương gia đại giá. Tại hạ thực không dám nhận ah.”

Mã vân khả năng thật sự là rất được Từ Trọng nhĩ Chân Truyền, Phạm Chất khiêm tốn mà nói, Mã Vân là lỗ tai trái tiến vào lỗ tai phải ra, rõ ràng đến thoáng như không nghe thấy, cố ý lôi kéo Phạm Chất đi đến trước ngựa, sau đó vịn Phạm Chất lên ngựa.

Phạm Chất bất đắc dĩ, chấp tay nói cảm ơn: “Làm phiền Ngũ vương gia, tại hạ là không dám.....”

Ở trên Mã trước khi, Phạm Chất gấp trên yên ngựa roi xuống mảnh lá cây, còn nhẹ vỗ nhẹ nhẹ Mã An. Các loại đội Phạm Chất lên ngựa, hần rõ ràng trông thấy Mã Vân tự mình cho hần nắm dây cương, dẫn Mã Thất hướng Nhạc Châu Phủ Thứ Sử đi đến. Phạm Chất đầu óc ông thoáng một phát, triệt để sùng sốt.

Bất quá là Phạm Chất sùng sốt, Mã Vân thủ hạ cái đó một cây Từ Văn thần Võ Tướng, cũng đều sùng sốt. Bọn hần nhìn nhau một cái, yên lặng dùng ánh mắt trao đổi: Cái này nha là ai vậy? Vương gia rõ ràng tự mình dẫn ngựa. Chỉ có Lý cất cao, Ngô Ban lại lộ ra nhẹ nhàng dáng tươi cười.

Phạm Chất tại trên yên ngựa, đứng ngồi không yên, phảng phất hần hiện tại kỳ được không phải Mã, mà là một đầu ăn thịt người Lão Hồ. Loại này Lễ Tiết cũng không phải hần một cái vừa mới đề bạt bắt đầu nhỏ nhỏ Hàn Lâm Học Sĩ xứng đáng. Hần phảng phất đều cảm giác được sau lưng Phó Sứ cái kia Băng Lãnh Nhân Quang, phảng phất đều có thể chứng kiến Phó Sứ cái kia Vivi nhếch lên Lãnh Tiểu khóe miệng.

Nếu không đi sứ hần là tốt lắm. Phạm Chất có chút Hồi Hận không ngă, hoàn toàn không nghĩ tới lúc ấy hần biết rõ muốn đi sứ Sở quốc vui sướng. Lúc ấy hần thâm nghĩ đến lần này đi sứ, là cho Sở vương thăng quan tiến tước, lại không thấy phong hiểm, còn có thể gia tăng Tư Lịch. Chuyện thật tốt tình nha, như thế nào rõ ràng biến thành như vậy.

Tại trong phủ thứ sử, Mã Vân tự mình Chủ Trì hoan nghênh Yến Hội: “Phạm đại nhân, danh chấn Hoa Hạ, chúng ta là cửu ngưỡng đại danh, đã sớm nghe nói Phạm tiên sinh ngài muốn tới Nhạc Châu, tại hạ thật sự là trông mong Tinh Tinh trông mong Nguyệt Lượng, Tenten ngóng trông ngài đến. Hôm nay cuối cùng đem ngài cho trông, đủ an ủi bình sinh ah.....” Lời nói này ngoại trừ biểu đạt đối Phạm Chất ngưỡng mộ tình bên ngoài, cái gì cũng không nói. Bộ kia sử (khiến cho) xem Phạm Chất ánh mắt thì có điểm biến hóa, làm cả buổi, trận này Yến Hội căn bản cũng không phải là hoan nghênh Sứ Đoàn, mà chỉ là hoan nghênh Phạm Chất. Tại liên tưởng đến Phạm Chất tại Trường Sa sự tình, cái này Phạm Chất tại Sở quốc danh tiếng thật lớn nha.

Phạm Chất nghe xong man không phải vị, lập tức khiêm tốn vài câu, Lý cất cao, Ngô Ban bọn người lập tức liền lại đáp lễ vài câu, điều này cũng làm cho mà thôi, về sau Trương Văn bề ngoài cái thắng này, mượn rượu kinh, ép buộc Phó Sứ cũng nói Phạm Chất Danh Chấn Thiên Hạ. Nhìn xem Phó Sứ đại nhân -- Sandvig hần thân tín sắc mặt tái nhợt, Phạm Chất quả thực đều muốn khóc ròng một hồi, biểu đạt tiếng lòng của chính mình.

Cái này Yến Hội thật vất vả đã xong, Phạm Chất đứng dậy cáo từ: “Đa tạ vương gia khoản đãi, hôm nay sắc trời đã tối, tại hạ ngày mai lại đến cảm tạ.”

Mã Vân kéo một cái hần, nói ra: “Tại hạ có vài câu lời tâm huyết, nói xong cũng tiễn đưa Tiên Sinh trở về an nghỉ.”

Phạm Chất nhìn nhìn Phó Sứ, đang muốn nói chuyện.

Mã Vân còn nói thêm: “Là lời tâm huyết, ra ta chỉ khẩu, như người chỉ tai.” Nói xong xong Trương Văn bề ngoài bọn người khiến cái nhan sắc.

Những văn thần này Võ Tướng nhất thời liền lập tức đứng dậy cáo lui, Trương Văn bề ngoài kéo một cái Phó Sứ, nói ra:“Đi, ta ca hai tiếp tục uống.”

Mã Văn kéo cái này về mặt sầu khổ Phạm Chất trở lại Thư Phòng, bên trong Lý cất cao, Ngô Ban, Triệu Phổ đều ở bên trong . Nhìn xem Phạm Chất mặt lộ nghi ngờ, Lý Ngô Triệu bọn hắn cũng không nói lời nào.

Mã Văn thỉnh Phạm Chất ngồi vào chỗ của mình sau, mở miệng nói ra:“Thực không dám đầu điểm, hôm nay tại hạ lưu Tiên Sinh lúc này, là muốn mời Tiên Sinh ở lại Nhạc Châu giúp ta thành tựu một phen sự nghiệp.”

Phạm Chất đang muốn mở miệng, Mã Văn tiếp tục nói:“Đương nhiên, vì tiếp xúc Tiên Sinh nỗi lo về sau, ở một cái nguyệt trước khi, tại hạ đã sai người đi Biện Kinh đem Tiên Sinh thân thuộc khuyên bảo xuôi nam, có lẽ rất nhanh sẽ đến Nhạc Châu .”

Phạm Chất nhất lắng, đứng lên nói:“Vương gia, người sao có thể.....?”

Phạm Chất lời còn chưa nói hết, Lý cất cao ngay tại một bên cười nói:“Văn tổ huynh, người ở lại Nhạc Châu là bang Vương gia, kỳ thật cũng là đang giúp người chính mình nha. Chắc hẳn Văn tổ huynh rất rõ ràng, lần này Sở vương nhập cung Trung Nguyên, yêu cầu có thể không thấp nha. Văn tổ huynh, kẹp ở giữa. Hai đầu không rơi tốt, cái này về sau con đường làm quan, chỉ sợ tràn đầy nguy cơ nha. Hơn nữa vừa rồi, nhìn Phó Sứ thần sắc, Văn tổ huynh trở lại Trung Nguyên, chỉ sợ ngay lập tức sẽ là một hồi tai họa nha? Ngữ khí như vậy, còn không bằng liền giữ lại Nhạc Châu đầu.”

Phạm Chất trùng trùng điệp điệp thờ dài, trầm ngâm sau nửa ngày, nói ra:“Nếu như Ngũ vương gia có thể đáp ứng ta bốn cái sự tình, ta liền tại Nhạc Châu hiệu lực.”

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Ước tứ sự tình

Nghe Phạm Chất nói như vậy, Mã Văn ngược lại là nhẹ nhàng thờ ra, tuy nhiên hắn không cho rằng Phạm Chất là Thác Bạt hăng như vậy nhận thức lý lẽ cứng nhắc người, nhưng mà (là) nếu như Phạm Chất chết không đồng ý, Mã Văn cũng không dễ đem sự tình khiến cho quá cương.

Lập tức, Mã Văn nghiêm mặt mà hỏi:“Phạm tiên sinh thỉnh giảng, chỉ cần Tiểu Vương có thể làm được, Tự Nhiên đều bị đáp ứng.”

Phạm Chất cân nhắc thoáng một phát, chậm rãi nói ra:“Tự muộn Đường đến nay, Vũ Phu giữa đường, Phiên Trấn cắt cứ, Thiên Hạ náo động không chịu nổi, người đọc sách bị được ức hiếp, Địa Phương Đạo Đức không có, nhận thức san thành phụ, nay Tần mai Sở (*ăn cháo đá bát), tức mất thần tiết, lại mất mặt cách, kéo dài như thế, Trung Cầu ngàn năm Văn Hóa, có hủy hoại chỉ trong chốc lát hiểm. Cái này Chương Nhất mà, tại hạ thỉnh Vương gia tôn lỗ giáo, dùng Sĩ Nhân, cần thủ Thánh Hiền Chí Đạo, kiến Học Đường, phổ biến Giáo Hóa làn gió, Tắc Thiên dưới có thức chi sĩ, tất [nhiên khóp nhau mà quăng, đãi thời cơ chín mười sau, ‘Tôn lỗ Bình Tặc’, đi Nhân Nghĩa khắp thiên hạ.”

Đoạn văn này nửa Văn hơi bạc, Mã Văn cũng là nghe xong cái đại khái, bắt quá hắn vẫn cảm thấy Phạm Chất nói cũng rất đúng . Vì vậy Mã Văn gật đầu nói:“Cái này một cái, Tiểu Vương đáp ứng người.”

Phạm Chất nhấp một ngụm trà, tiếp tục nói:“Thiên hạ hôm nay, ngoài có Khiết Đan Cường Địch ngấp nghé, bên trong tắc thì Phiên Trấn đầm đìa, Đại Tần tự ý khai mở xung đột biên giới, chọc giận Khiết Đan, hiện nay tuy nhỏ bại Khiết Đan, nhưng theo ta thấy Khiết Đan vong tấn chỉ tâm Bất Từ, chắc chắn xuôi nam, đến lúc đó Đại Tần chỉ sợ cũng khó có thể ủng hộ, Thiên Hạ sợ có sụp đổ xu thế. Tại hạ thỉnh Vương gia đi Nhân Chủ làn gió, học Nghiêu Thuấn chi độ lượng, không ái tài vật, không còn hào hoa xa xỉ, Mạc sử (khiến cho) Thiên Hạ cung cấp một người, rộng đường ngôn luận, thiện nạp khuyên can, dù cho nói không đúng, cũng không cần phi lộ Tội Nhân. Phân công Hiền Tài, tắc thì không hỏi ra thân.”

Đoạn văn này, Mã Văn nghe rõ, tựa là khích lệ chính mình muốn tiết kiệm hiền lành tại dùng người. Mã Văn lại nhìn trộm nhìn thoáng qua Triệu Phổ, Lý cất cao bọn hắn, thấy bọn họ cũng là nhao nhao gật đầu, vì vậy hắn lại gật gật đầu.

Phạm Chất nói tiếp:“Thiên hạ hôm nay náo động đích căn nguyên, có thể nói bắt nguồn từ Đường Huyền Tông thiết Tiết Độ Sứ, Tiền Thuế, Giam Sát, quản hạt Chức Quyền vào hết hần tay, mà lại không có cái gì Tiết Chế, cái này Tiết Độ Sứ thường thường liền trở nên mục không có vua thượng, ngang ngược. Mà trong đó Tiết Độ Sứ thường thường Vũ Phu chiếm đa số, càng là tiền Liêm quả hổ thẹn, hạ độc hại Bách Tính, thượng ức hiếp Quân Phụ. Tại hạ thỉnh Vương gia, Trương Lai bỏ đi Tiết Độ Sứ chức vụ, đưa Văn Quan tại Quân Đội, đi Giám Quân chi trách, do Văn Quan chương Xu Mật Viện, Phụ Trách Khảo Hạch Võ Tướng lên chức, Quân Đội Tiền Thuế cũng ứng do triều đình Phụ Trách, không thể có Võ Tướng một mình thu thập, Quân Đội mở rộng bổ sung, cũng ứng báo cáo triều đình, do triều đình cân nhắc quyết định Tiết Chế.”

Mã Văn nghe có chút sừng sốt, Phạm Chất đoạn văn này lại để cho hắn nhớ tới hắn Đại Cữu Từ nổi danh “Dùng rượu tước binh quyền”, Tổng Sơ Triệu Khuông Dận giống như tựa là làm như vậy , đương nhiên liền Tống Triều sơ kỳ đến xem, cái này Chính Sách không có lỗi gì lắm, dù sao Vũ Phu đem làm

quốc rối loạn một hai trăm năm [theo An Sử Chí Loạn tính lên], thích hợp Tiết Chế Võ Tướng cũng là xứng đáng chi nghĩa, chi có điều về sau Tống Triều làm có chút quá mức mà thôi.

Mã Vân còn chưa nói, chỉ thấy Lý Cát cao nói ra: “Phạm tiên sinh lời này, tại hạ cảm thấy có chút không ổn.”

Lời này ân tiết cứng rắn đi xuống, cái này trong phòng còn lại bốn người, toàn bộ nhìn về phía Lý Cát cao. Ngô Ban hơi ngạc nhiên, Phạm Chất vẻ mặt kinh ngạc, Triệu Phổ mặt không biểu tình, Mã Vân trong nội tâm đã có một tia cao hứng.

Lý Cát cao nói ra: “Thiên hạ hôm nay náo động ‘Tôn lỗ Bình Tặc’, cần nhờ Toàn Quân Tướng Sĩ huyết chiến, đúng lúc này đối Quân Quan nghiêm khắc Khảo Hạch, chỉ sợ bị thương Tướng Sĩ Tiên Thủ Chi Tâm.”

Phạm Chất cười lạnh một tiếng, nói ra: “Nếu như Bất Nghiêm cách Khảo Hạch Võ Tướng lên chức, như vậy cho dù dẹp yên Thiên Hạ, còn không phải như vậy Phiên Trấn cắt cứ, chẳng qua là biến đổi cắt cứ người Tính Danh mà thôi. Đã như vậy, Vương gia cần gì phải muốn bình định Thiên Hạ đâu? Tại hạ hay vẫn là cái kia cái nhìn, nhất định phải Tiết Chế Võ Tướng.”

Lý Cát cao không nhường chút nào, nói ra: “Tiết Chế tự nhiên muốn Tiết Chế, nhưng không phải người cái kia Tiết Chế Phương Pháp, người làm như vậy không chỉ sẽ bầm tím Tướng Sĩ hăm hở tiến lên chi tâm, càng có khả năng làm cho Văn Quan vượt quyền Chỉ Huy Chiến Đấu, Triệu Quát sự tình, lại không thể tránh khỏi.”

Phạm Chất Khí Thế tựa hồ cứng lại, thờ phỉ phỉ ngồi ở một bên, không nói thêm gì nữa, chỉ là lấy ánh mắt nhìn xem Mã Vân, Mã Vân cười nhạt một tiếng, nói: “Hai vị tiên sinh, nói đều có lý, nếu như Tương Lai..... Cái này Tiết Độ Sứ chức mà, Tiểu Vương là nhất định phải xoá, bất quá Quân Đội bảo trì nhất định được sức chiến đấu, là quốc gia ổn định Trụ Cột cam đoan, vô cùng suy yếu Võ Tướng cũng không hề chỗ tốt gì. Dù sao Huyền Tông trước khi, Đại Đường Quân đội trên căn bản là đánh đâu thắng đó; không gì cản nổi mà, lúc ấy cũng chưa chắc sẽ đem Võ Tướng cho một giáng chức đến cùng. Đã chúng ta muốn tôn lỗ giáo, không bằng tham khảo một chút Hán Triều, Đường Đại, cùng với Lịch Triều Lịch Đại đối Võ Tướng quân hạt Chấp Pháp. Tóm lại, nhất định phải làm đến tôn lỗ giáo, Hữu Pháp có thể theo. Thánh Nhân là làm thế nào, chúng ta liền làm như thế đó. Phạm tiên sinh, người cảm thấy thế nào?”

Phạm Chất mở trừng hai mắt, Mã Vân lời này thượng vàng hạ cám, nói tới nói lui, chỉ nói muốn xoá Tiết Độ Sứ, thế nhưng không sao cả nói ước thúc Võ Tướng, cuối cùng ngược lại đến rồi câu: Thánh Nhân làm thế nào, chúng ta liền làm như thế đó. Không Tử trị lỗ, không nhất của roi trên đường, đêm không cần đóng cửa, đó là có rất nhiều tên, Không Tử Trị Quân cũng không nghe nói qua nha.

Bên cạnh Triệu Phổ lại nói: “Vương gia Thánh Minh nha, Nhân Giả Trị Quốc chú ý nhân, nghĩa, lễ, trí, tin, Trị Quân, chú ý trí, tin, nhân, dũng, nghiêm, cho là như thế.”

“Nhân, nghĩa, lễ, trí, tin” Cái này cách đối nhân xử thế “Ngũ Thường”, là Hán Triều Nho Giáo Đại Gia Đồng Trọng Thư đưa ra; “Trí, tin, nhân, dũng, nghiêm” Cái này là “Ngũ Đức”, là Bình Thánh Tôn Tử đưa ra. Nếu như Trị Quốc Trị Quân thật có thể như vậy, cái kia thật là Mông Muội đề cầu. Lập tức, Phạm Chất gật gật đầu, đã đồng ý Mã Vân, Triệu Phổ nói chuyện.

Trên thực tế Triệu Phổ lời này thổi phồng đến mức là dẫn động u mê, Mã Vân mới vừa rồi là đem vấn đề cho hỗn [lăn lộn làm một thể, Triệu Phổ cái kia nhìn như là đem vấn đề này lại lần nữa đáp lại, hơn nữa đáp đến mức rất minh xác, rất rõ ràng, rất Kinh Điển, thế nhưng mà là điển hình chỗ đáp phi sở vấn. Phạm Chất rõ ràng cứ như vậy đã đồng ý, lại để cho Mã Vân trong nội tâm cũng là vui vẻ.

Phạm Chất dừng một chút, còn nói thêm: “Vẫn còn có một điều cuối cùng, tại hạ tuy nhiên bất tài, Học Thức Văn Chương cũng không đủ thạo đòi, nhưng Nhạc Châu cái này trăm dặm chi địa, thực sự không cần tại hạ tới quản lý, nếu như Vương gia có thể ở trong vòng ba tháng lấy tới cái [bốn, năm cái] châu, như vậy tại hạ tự nhiên máu chảy đầu rơi, Dũng Tuyền tương báo. Nếu không, thỉnh Vương gia đồng ý tại hạ tự do.”

Lời này vừa rụng, Mã Vân, Triệu Phổ bọn người ngạc nhiên, một hai ba, nói ra nhiều như vậy Điều Kiện, Mã Vân cũng nhất nhất đã đáp ứng, lập tức lập tức liền muốn nâng chén chúc mừng: Hợp tác vui sướng. Cuối cùng Phạm Chất đến rồi như vậy một cái, không ngờ như thế mới vừa nói cả buổi, cái kia đều là nói vô ích ah.

Cái này Lý Cát cao, Triệu Phổ trên mặt đều có chút không vui, Mã Vân lại nhưng mà mỉm cười nói: “Tiểu Vương, đáp ứng Tiên Sinh này.” Mã Vân Tâm Nói: Đại Cừ Từ, người cũng không thể nói ta không giúp người ah.

Bạn đang đọc truyện *Ngũ Đại Nghịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.